

سُنَنِ ابْنِ أَبِي دَاوُدَ

SUNEN
EBU DAVUDA

Ebu Davudova
zbirka hadisa sa komentarom

7

ISLAMSKA - BIBLIOTEKA . NET

Ebu Davud Sulejman ibn Eš'as es-Sidžistani

ISLAMSKA - BIBLIOTEKA.NET

SUNEN EBU DAVUDA

prijevod i komentar: Mahmut Karalić

Knjiga 7

Novi Pazar, 2012.

ISLAMSKA - BIBLIOTEKA.NET

POGLAVLJA O SUNNETU

6. Ko bude pozivao sunnetu
(neophodnost sunneta)

4601. ISPRIČAO NAM JE Jahja b. Ejub, kog je obavijestio Ismail b. Džafer, prenijevši od El-Alaa b. Abdurrahmana, on od svoga oca, a on od Ebu Hurejrea, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Ko bude pozivao na Pravi put, imat će nagradu kao svi oni koji ga u tome budu slijedili, a njima time ni najmanje neće biti umanjena nagrada. A ko bude pozivao na stranputicu, imat će grijeh kao svi oni koji ga u tome budu slijedili, a njima time ni najmanje neće biti umanjeni grijesi.”¹

4602. ISPRIČAO NAM JE Osman b. Ebu šejbe, kog je obavijestio Sufjan, prenijevši od Ez-Zuhrija, on od Amira b. Sa'da, a on od svoga oca, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Najveću grešku, od muslimana, čini onaj koji upita za nešto što nije bilo zabranjeno, pa se to zbog njegovog pitanja zabrani.”²

كِتَابُ السُّنَّةِ
٦. بَابُ لُزُومِ السُّنَّةِ

٤٦٠١. حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ أَيُّوبَ حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ يَعْنِي ابْنَ جَعْفَرٍ قَالَ أَخْبَرَنِي الْعَلَاءُ يَعْنِي ابْنَ عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَنْ أَبِيهِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ دَعَا إِلَى هُدًى كَانَ لَهُ مِنَ الْأَجْرِ مِثْلُ أُجُورٍ مَنْ تَبِعَهُ لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ أُجُورِهِمْ شَيْئًا وَمَنْ دَعَا إِلَى ضَلَالَةٍ كَانَ عَلَيْهِ مِنَ الْإِثْمِ مِثْلُ آثَامٍ مَنْ تَبِعَهُ لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ آثَامِهِمْ شَيْئًا.

٤٦٠٢. حَدَّثَنَا عُثْمَانُ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ حَدَّثَنَا سُفْيَانُ عَنْ الزُّهْرِيِّ عَنْ عَامِرِ بْنِ سَعْدٍ عَنْ أَبِيهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ أَعْظَمَ الْمُسْلِمِينَ فِي الْمُسْلِمِينَ جُرْمًا مَنْ سَأَلَ عَنْ أَمْرٍ لَمْ يُحْرَمَ فَحَرَّمَ عَلَى النَّاسِ مِنْ أَجْلِ مَسْأَلَتِهِ.

¹ Bilježe ga i Muslim u *Sahihu*, Et-Tirmizi u *Džami'u* i Ibn Madže u *Sunenu*.

² Bilježe ga i El-Buhari i Muslim u *Sahihima*.

4603. ISPRIČAO NAM JE Jezid b. Halid b. Jezid b. Abdullah b. Mevhib el-Hemdani, kog je obavijestio El-Lejs, prenijevši od Ukajla, on od Ibn Šihaba, on od Ebu Idrisa el-Havlanija Aizellaha, da je Jezid b. Amire, učenik Muaza b. Džebela, kazao: “Kad god bi Muaz b. Džebel sjeo da održi vaz, rekao bi: ‘Allah je mudar i pravedan, a propali su oni koji Mu budu pripisivali druga.’ Jednog dana je Muaz b. Džebel rekao: ‘Poslije vas će nastupiti iskušenja. U to vrijeme će biti mnoštvo imetka i puno će se učiti Kur’an. Učit će ga i vjernik i munafik, i muškarac i žena, i malo i veliko, i rob i slobodni. Uskoro bi moglo doći vrijeme kada će neki govoriti: ‘Šta je ljudima, zašto me ne slijede, a ja učim Kur’an!? Oni me neće slijediti sve dotle dok im ne uvedem kakvu novotariju.’ Tada se čuvajte i njega i novotarija koje bude uveo, jer će to biti zabluda. Upozoravam vas da se tada pripazite mudrih ljudi, jer će šejtan na jezik mudrog ubacivati riječi zablude, a na jezik munafika riječi istine.’ Upi-tao sam Muaza: ‘Allah ti se smilovao, a kako ću znati da mudri govori riječi zablude, a munafik riječi istine?’ On reče: ‘Kloni se riječi mudrog za koje

٤٦٠٣. حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ خَالِدِ بْنِ يَزِيدَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَوْهَبِ الْهَمْدَانِيِّ حَدَّثَنَا اللَّيْثُ عَنْ عَقِيلِ بْنِ أَبِي شِهَابٍ أَنَّ أَبَا إِدْرِيسَ الْحَوَّلَانِيَّ عَايَدَ اللَّهَ أَخْبَرَهُ أَنَّ يَزِيدَ بْنَ عُمَيْرَةَ وَكَانَ مِنْ أَصْحَابِ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ أَخْبَرَهُ قَالَ: كَانَ لَا يَجْلِسُ مَجْلِسًا لِلذِّكْرِ حِينَ يَجْلِسُ إِلَّا قَالَ اللَّهُ حَكَمٌ قِسْطٌ هَلَكَ الْمُتْرَابُونَ فَقَالَ: مُعَاذُ بْنُ جَبَلٍ يَوْمًا إِنَّ مِنْ وَرَائِكُمْ فِتْنًا يَكْثُرُ فِيهَا الْمَالُ وَيُفْتَحُ فِيهَا الْقُرْآنُ حَتَّى يَأْخُذَهُ الْمُؤْمِنُ وَالْمُنَافِقُ وَالرَّجُلُ وَالْمَرْأَةُ وَالصَّغِيرُ وَالْكَبِيرُ وَالْعَبْدُ وَالْحُرُّ فَيُوشِكُ قَائِلٌ أَنْ يَقُولَ مَا لِلنَّاسِ لَا يَتَّبِعُونِي وَقَدْ قَرَأْتُ الْقُرْآنَ مَا هُمْ بِمُتَّبِعِي حَتَّى أَتْبَدِعَ لَهُمْ غَيْرَهُ فَيَأْيَاكُمْ وَمَا أَتْبَدِعَ فَإِنَّ مَا أَتْبَدِعَ ضَلَالَةٌ وَأَحَدَرُكُمْ زَيْعَةٌ الْحَكِيمُ فَإِنَّ الشَّيْطَانَ قَدْ يَقُولُ كَلِمَةَ الضَّلَالَةِ عَلَى لِسَانِ الْحَكِيمِ وَقَدْ يَقُولُ الْمُنَافِقُ كَلِمَةَ الْحَقِّ قَالَ قُلْتُ لِمُعَاذٍ مَا يُدْرِينِي رَحِمَكَ اللَّهُ أَنَّ الْحَكِيمَ قَدْ يَقُولُ كَلِمَةَ الضَّلَالَةِ وَأَنَّ الْمُنَافِقَ قَدْ يَقُولُ كَلِمَةَ الْحَقِّ

svijet iz prezira bude govorio: ‘Kakve su ovo riječi.’, i ne dozvoli da te one odvrte od Pravog puta, a prihvati riječi istine kada ih čuješ. Riječi istine zrače svjetlošću.’”

Ebu Davud kaže: “Ma’mer je prenio od Ez-Zuhrija: ‘Neka te one ne odbiju od njega.’, umjesto: ‘Neka te to ne odvрати od njega.’ A Salih b. Kejsan je od Ez-Zuhrija u ovom hadisu prenio *el-muštebihat/nejasne*, umjesto riječi *el-muštehirat/poznate*. Rekao je i: ‘Neka te ne odvрати...’, kao što je kazao Ukajl. Ibn Ishak je prenio da je Ez-Zuhri rekao: ‘Ono što ti je nejasno od riječi mudrog do te mjere da kažeš: ‘Šta je htio sa ovom riječju.’”

4604. ISPRIČAO NAM JE Muhammed b. Kesir, kog je obavijestio Sufjan: “Neki čovjek je pisao Omeru b. Abdulazizu pitajući ga o sudbini.” A obavijestio nas je i Er-Rebi b. Sulejman el-Muezzin, prenijevši od Eseda b. Musaa, on od Hammada b. Dulejla, on od Sufjana es-Sevrija, on od En-Nadra. A obavijestio nas je Hennad b. es-Serijj, prenijevši od Kabisea, on od Ebu Redža, ovaj od Ebus-Salta – ovo je Ibn Kesirov hadis i njihov smisao: “Neki čovjek je pisao Omeru b. Abdulazizu

قَالَ بَلَى اجْتَنِبْ مِنْ كَلَامِ الْحَكِيمِ
الْمُسْتَهْرَاتِ الَّتِي يُقَالُ لَهَا مَا هَذِهِ
وَلَا يُنْبِئَنَّكَ ذَلِكَ عَنْهُ فَإِنَّهُ لَعَلَّهُ
أَنْ يُرَاجِعَ وَتَلَقَّ الْحَقَّ إِذَا سَمِعْتَهُ
فَإِنَّ عَلَى الْحَقِّ نُورًا.

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: قَالَ مَعْمَرٌ عَنِ الرَّهْرِيِّ
فِي هَذَا الْحَدِيثِ وَلَا يُنْبِئَنَّكَ ذَلِكَ عَنْهُ
مَكَانَ يُنْبِئَنَّكَ وَقَالَ صَالِحُ بْنُ كَيْسَانَ
عَنِ الرَّهْرِيِّ فِي هَذَا الْمُسْتَهْرَاتِ مَكَانَ
الْمُسْتَهْرَاتِ وَقَالَ لَا يُنْبِئَنَّكَ كَمَا
قَالَ عُقَيْلٌ وَقَالَ ابْنُ إِسْحَاقَ عَنِ
الرَّهْرِيِّ قَالَ بَلَى مَا تَشَابَهَ عَلَيْكَ مِنْ
قَوْلِ الْحَكِيمِ حَتَّى تَقُولَ مَا أَرَادَ بِهِدِهِ
الْكَلِمَةَ.

٤٦٠٤. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ كَثِيرٍ قَالَ
حَدَّثَنَا سُفْيَانُ قَالَ كَتَبَ رَجُلٌ
إِلَى عَمْرِ بْنِ عَبْدِ الْعَزِيزِ يَسْأَلُهُ
عَنِ الْقَدْرِ ح. وَحَدَّثَنَا الرَّبِيعُ بْنُ
سُلَيْمَانَ الْمَوْدِيُّ قَالَ حَدَّثَنَا أَسَدُ
بْنُ مُوسَى قَالَ حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ
ذَائِلٍ قَالَ سَمِعْتُ سُفْيَانَ الْقَوْرِيَّ
يُحَدِّثُنَا عَنِ النَّضْرِ ح. وَحَدَّثَنَا
هَنَّادُ بْنُ السَّرِيِّ عَنِ قَبِيصَةَ قَالَ
حَدَّثَنَا أَبُو رَجَاءٍ عَنْ أَبِي الصَّلْبِ
وَهَذَا لَفْظُ حَدِيثِ ابْنِ كَثِيرٍ

pitajući ga o sudbini, pa mu je Omer napisao: 'Preporučujem ti da se bojiš Allaha i da se držiš sredine u izvršenju Njegovih naredbi; i preporučujem ti slijedenje sunneta Njegovog Vjerovjesnika, s.a.v.s., i da se kloniš novotarija, koje uvode pojedinci, nakon što je to precizirano Poslanikovim sunnetom; i da se pridržavaš sunneta, jer će te on sačuvati od stranputice. Znaj da ljudi neće uvesti nekakvu novotariju, a da u Kur'anu i sunnetu ne postoji dokaz da su je ljudi i ranije uvodili i da je pokazana zabluda u njoj. Sunnet je propisao Onaj Koji je znao šta je nasuprot njega (Ibn Kesir nije kazao: Onaj Koji je znao šta je nasuprot njemu od grešaka, zabluda, gluposti i produbljivanja). Teži da ideš putem kojim je išao sef-salih (Vjerovjesnik, s.a.v.s., i njegovi ashabi). Oni su posjedovali ogromno znanje i izbjegavali su novotarije. Oni su bili više u stanju da spoznaju vjeru nego oni koji su došli poslije njih. Ako je ispravan put koji slijedite, vi koji ste uveli novotarije, onda ste vi njih pretekli u tome. A ako kažete da novotarije koje su uvedene nakon njih nisu njihov put, onda vi njihov put ne slijedite, a oni su prvi koji su o tome

وَمَعَنَاهُمْ قَالَ كَتَبَ رَجُلٌ إِلَى عُمَرَ
 بْنِ عَبْدِ الْعَزِيزِ يَسْأَلُهُ عَنِ الْقَدْرِ
 فَكَتَبَ أَمَّا بَعْدُ أَوْصِيكَ بِتَقْوَى
 اللَّهِ وَالْإِقْتِصَادِ فِي أَمْرِهِ وَاتَّبَاعِ سُنَّةِ
 نَبِيِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَتَرْكِ
 مَا أَخَذَتِ الْمُخْدِثُونَ بَعْدَ مَا جَرَتْ
 بِهِ سُنَّتُهُ وَكُفُّوا مُؤَنَّتَهُ فَعَلَيْكَ
 يَلْزُومُ السُّنَّةَ فَإِنَّهَا لَكَ بِإِذْنِ اللَّهِ
 عِضْمَةٌ ثُمَّ اغْلَمَ أَنَّهُ لَمْ يَبْتَدِعْ
 النَّاسُ بِذِعَةٍ إِلَّا قَدْ مَضَى قَبْلَهَا مَا
 هُوَ دَلِيلٌ عَلَيْهَا أَوْ عِبْرَةٌ فِيهَا فَإِنَّ
 السُّنَّةَ إِنَّمَا سَنَّهَا مَنْ قَدْ عَلِمَ مَا
 فِي خِلَافِهَا وَلَمْ يَقُلْ ابْنُ كَثِيرٍ مَنْ
 قَدْ عَلِمَ مِنَ الْخَطِّ وَالزَّلَلِ وَالْحَنْقِ
 وَالتَّعَمُّقِ فَارِضٌ لِنَفْسِكَ مَا رَضِيَ
 بِهِ الْقَوْمُ لِأَنفُسِهِمْ فَإِنَّهُمْ عَلَى عِلْمٍ
 وَقَفُوا وَيَبْصِرُ نَافِذٌ كَفُّوا وَهُمْ عَلَى
 كَشْفِ الْأُمُورِ كَانُوا أَقْوَى وَيَفْضِلُ
 مَا كَانُوا فِيهِ أَوْلَى فَإِنْ كَانَ الْهُدَى
 مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ لَقَدْ سَبَقْتُمُوهُمْ إِلَيْهِ
 وَلَئِنْ قُلْتُمْ إِنَّمَا حَدَثَ بَعْدَهُمْ مَا
 أَخَذَهُ إِلَّا مَنْ اتَّبَعَ غَيْرَ سَبِيلِهِمْ
 وَرَغِبَ بِنَفْسِهِ عَنْهُمْ فَإِنَّهُمْ هُمُ
 السَّابِقُونَ فَقَدْ تَكَلَّمُوا فِيهِ بِمَا

dovoljno kazali; sve drugo je zabluda. Mnogi ljudi koji nisu slijedili njihov put pretjerali su, jer su oni slijedili srednji, ispravni put.

Pitao si za priznanje sudbine. Mogu ti kazati da si naišao na onoga koji, sa Allahovim odobrenjem, o tome dosta zna. Koliko mi je poznato, ljudi nisu nikada uveli novinu ili kakvu novotariju, a da ona nije bila dokaz za priznanje sudbine. Sudbina je u predislamsko doba istjecana. O njoj su predislamski Arapi govorili u svojim besjedama i pjesmama i na taj način veličali sebe i pokazivali žal za onim što je prošlo. Islam je u tome pokazao samo još veću preciznost. Allahov Poslanik, s.a.v.s., ju je spomenuo u brojnim hadisima. Od njega su to čuli muslimani koji su govorili o sudbini i u toku života, a i poslije smrti Allahovog Poslanika, s.a.v.s., čvrsto vjerujući i predajući se svome Gospodaru, pokazujući time svoju nemoć i svoju slabost i priznajući da ne postoji ništa što nije obuhvaćeno Njegovim znanjem i što nije registrirano u Njegovoj Knjzi (Levhi-mahfuzu).

A ako upitate zašto je Allah objavio taj i taj ajet i zašto je rekao tako i

يَكْفِي وَوَصَّفُوا مِنْهُ مَا يَشْفِي فَمَا
دُونَهُمْ مِنْ مَقْصَرٍ وَمَا فَوْقَهُمْ مِنْ
تَحْسِرٍ وَقَدْ قَصَّرَ قَوْمٌ دُونَهُمْ فَجَعَلُوا
وَطَمَحَ عَنْهُمْ أَقْوَامٌ فَعَلُوا وَإِنَّهُمْ
بَيْنَ ذَلِكَ لَعَلَى هُدًى مُسْتَقِيمٍ
كَتَبْتُ.

تَسْأَلُ عَنِ الْإِقْرَارِ بِالْقَدْرِ فَعَلَى الْحَبِيرِ
بِإِذْنِ اللَّهِ وَقَعْتُ مَا أَعْلَمُ مَا أَخَذْتُ
النَّاسَ مِنْ مُحَدَّثَةٍ وَلَا ابْتَدَعُوا مِنْ بَدْعَةٍ
هِيَ أَبْيَنُ أَمْرًا وَلَا أَنْبَأُ أَمْرًا مِنَ الْإِقْرَارِ
بِالْقَدْرِ لَقَدْ كَانَ ذِكْرُهُ فِي الْجَاهِلِيَّةِ
الْجُهَلَاءِ يَتَكَلَّمُونَ بِهِ فِي كَلَامِهِمْ وَفِي
شِعْرِهِمْ يُعَزُّونَ بِهِ أَنْفُسَهُمْ عَلَى مَا
فَاتَهُمْ ثُمَّ لَمْ يَزِدْهُ الْإِسْلَامُ بَعْدَ إِلَّا شِدَّةً
وَلَقَدْ ذَكَرَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ فِي غَيْرِ حَدِيثٍ وَلَا حَدِيثَيْنِ وَقَدْ
سَمِعَهُ مِنْهُ الْمُسْلِمُونَ فَتَكَلَّمُوا بِهِ فِي
حَيَاتِهِ وَبَعْدَ وَفَاتِهِ بِقِيَامِنَا وَتَسْلِيمِنَا
لِرَبِّهِمْ وَتَضَعِيْفِنَا لِأَنْفُسِهِمْ أَنْ يَكُونَ
شَيْءٌ لَمْ يَحِطْ بِهِ عِلْمُهُ وَلَمْ يُخَصِّصْ
كِتَابَهُ وَلَمْ يَمِضْ فِيهِ قَدْرُهُ وَإِنَّهُ مَعَ
ذَلِكَ لَفِي مُحْكَمِ كِتَابِهِ مِنْهُ اقْتَبَسُوهُ
وَمِنْهُ تَعَلَّمُوهُ وَلَسِنِ قُلْتُمْ لِمَ أَنْزَلَ اللَّهُ
آيَةً كَذَا لِمَ قَالَ كَذَا لَقَدْ قَرَأُوا مِنْهُ مَا
قَرَأْتُمْ وَعَلِمُوا مِنْ تَأْوِيلِهِ مَا جَهَلْتُمْ
وَقَالُوا بَعْدَ ذَلِكَ كُلِّهِ بِكِتَابٍ وَقَدَرٍ

tako – oni su (selefus-salih) to čitali kao i vi, a znali su njegov smisao, koji vi ne poznajete. I nakon svega toga, rekli su da priznaju Knjigu i sudbinu i potvrdili da ono što Allah hoće biva, a što On neće ne biva. Rekli su mi: ‘Ne možemo ni samima sebi neku korist pribaviti, ni od sebe kakvu štetu otkloniti.’ Oni su (tj. selefus-salih) i nakon priznanja i vjerovanja u sudbinu nastojali da čine dobra djela i bojali se da čine grijehe.”

4605. ISPRIČAO NAM JE Ahmed b. Hanbel, kog je obavijesito Abdullah b. Jezid, prenijevši od Seida b. Ebu Ejuba, on od Ebu Sahra, ovaj od Nafia: “Ibn Omer je u Šamu imao prijatelja sa kojim se dopisivao. Jednom prilikom mu je napisao: ‘Do mene je doprlo da si nešto govorio u vezi sudbine. Nemoj o tome meni pisati.’³ Čuo sam Allahovog Poslanika, s.a.v.s., kada je kazao: ‘Među mojim sljedbenicima će se pojaviti narodi koji će nijekati sudbinu.’”

4606. ISPRIČAO NAM JE Abdullah b. el-Džerrah, kog je obavijestio Hammad b. Zejd, da je Halid el-Hazzai kazao:

وَكُتِبَتِ الشَّقَاوَةُ وَمَا يُفَدَّرُ يَكُنْ
وَمَا شَاءَ اللَّهُ كَانَ وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ
وَلَا نَسْلِكَ لِأَنْفُسِنَا ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ثُمَّ
رَغِبُوا بَعْدَ ذَلِكَ وَرَهَبُوا.

٤٦٠٥. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ
قَالَ حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ يَزِيدَ
قَالَ حَدَّثَنَا سَعِيدٌ يَعْنِي ابْنَ أَبِي
أَيُّوبَ قَالَ أَخْبَرَنِي أَبُو صَخْرٍ عَنْ
نَافِعٍ قَالَ: كَانَ لِابْنِ عُمَرَ صَدِيقٌ
مِنْ أَهْلِ الشَّامِ يُكَاثِبُهُ فَكَتَبَ
إِلَيْهِ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ إِنَّهُ بَلَغَنِي
أَنَّكَ تَكَلَّمْتَ فِي شَيْءٍ مِنَ الْقَدَرِ
فَأَيَّاكَ أَنْ تَكْتُبَ إِلَيَّ فَإِنِّي سَمِعْتُ
رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
يَقُولُ: إِنَّهُ سَيَكُونُ فِي أُمَّتِي أَقْوَامٌ
يُكَذِّبُونَ بِالْقَدَرِ.

٤٦٠٦. حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْجُرَّاجِ
قَالَ حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ عَنْ

³ Jer ako je istina da si govorio ono što je do mene od tebe doprlo, ja bih morao prekinuti sa tobom prijateljstvo.

“Upitao sam El-Hasana: ‘Ebu Seide, je li Adem stvoren da živi na nebesima⁴ ili da živi na Zemlji?’ On reče: ‘Stvoren je da živi na Zemlji.’ Upitah: ‘A da se suzdržao i da nije jeo plod drveta?’ On reče: ‘On to nije mogao izbjeći.’ Rekoh: ‘A obavijesti me o riječima Uzvišenog: *Ne možete od njih nikoga u zabludu zavesti, možete samo onoga koji će i onako u Vatri goriti.* (Es-Safat, 162-163)’ On reče: ‘Šejtani mogu zavesti samo onoga kome je Allah predodredio Džehennem.”

4607. ISPRIČAO NAM JE Musa b. Ismail, kog je obavijestio Hammad, prenijevši od Halida el-Hazzaija, da je El-Hasan⁵, u vezi riječi Uzvišenog: ...*a zato ih je i stvorio.* (Hud, 119), rekao: “Ove je stvorio za ovo (za Džennet), a te je stvorio za to (za Džehennem).”

4608. ISPRIČAO NAM JE Ebu Kamil, kog je obavijestio Ismail, prenijevši od Halida el-Hazzaija, on od El-Hasana: “Šta veliš o riječima Uzvišenog: *Ne možete od njih nikoga u zabludu odvesti, možete samo onoga koji će i onako u Vatri goriti?*” On je rekao:

خَالِدِ الْحَدَّاءِ قَالَ قُلْتُ لِلْحَسَنِ يَا
أَبَا سَعِيدٍ أَخْبِرْنِي عَنْ آدَمَ أَلَيْسَ
خُلِقَ أَمْ لِلْأَرْضِ قَالَ لَا بَلْ لِلْأَرْضِ
قُلْتُ أَرَأَيْتَ لَوْ اغْتَصَمَ فَلَمْ يَأْكُلْ
مِنَ الشَّجَرَةِ قَالَ لَمْ يَكُنْ لَهُ مِنْهُ
بُدٌّ قُلْتُ أَخْبِرْنِي عَنْ قَوْلِهِ تَعَالَى
﴿ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفَاتِنِينَ إِلَّا
مَنْ هُوَ صَالٍ الْجَحِيمِ ﴾ قَالَ إِنَّ
الشَّيَاطِينَ لَا يَفْتِنُونَ بِضَلَالَتِهِمْ
إِلَّا مَنْ أَوْجَبَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَحِيمَ.

٤٦٠٧. حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ
حَدَّثَنَا حَمَّادٌ حَدَّثَنَا خَالِدُ الْحَدَّاءِ
عَنِ الْحَسَنِ فِي قَوْلِهِ تَعَالَى ﴿ وَلَذَلِكَ
خَلَقَهُمْ ﴾ قَالَ خَلَقَ هَؤُلَاءِ لِهَذِهِ
وَهَؤُلَاءِ لِهَذِهِ.

٤٦٠٨. حَدَّثَنَا أَبُو كَامِلٍ حَدَّثَنَا
إِسْمَاعِيلُ حَدَّثَنَا خَالِدُ الْحَدَّاءِ قَالَ
قُلْتُ لِلْحَسَنِ ﴿ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ
بِفَاتِنِينَ إِلَّا مَنْ هُوَ صَالٍ الْجَحِيمِ ﴾

⁴ Tj. u Džennetu.

⁵ El-Hasan el-Basri.

“(Šejtani mogu zavesti) samo onoga kome je Allah predodredio Džehennem.”

4609. ISPRIČAO NAM JE Hilal b. Bišr, kog je obavijestio Hammad, prenijevši od Humejda: “Hasan je govorio: ‘Više bih volio da padnem s neba na zemlju nego da kažem: ‘Stvar je u mojoj ruci’.”

4610. ISPRIČAO NAM JE Musa b. Ismail, kog je obavijestio Hammad, da je Humejd kazao: “El-Hasan nam je stigao u Mekku. Šerijatski pravnici Mekke mi rekoše da sa njim razgovaram da im jedan dan zakaže predavanje. Pitao sam ga i on reče da može. Okupili su se te im je održao predavanje. Nisam vidio da je iko govorio kao on. Neki čovjek reče: ‘Ebu Seide: ‘Ko je stvorio šejtana?’ On reče: ‘Neka je slavljen Allah, zar ima neko drugi da stvara osim Allaha? Allah je stvorio šejtana i stvorio je i dobro i zlo.’ Čovjek reče: ‘Bog ih ubio, kako mogu lagati na ovoga šejha?’”

4611. ISPRIČAO NAM JE Ibn Kesir, kog je obavijestio Sufjan, prenijevši od Humejda et-Tavila, da je El-Hasan o riječima Uzvišenog: *Eto tako ga Mi*

قَالَ إِلَّا مَنْ أَوْجَبَ اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ أَنَّهُ يَصَلِّيَ الْجَحِيمَ.

٤٦٠٩. حَدَّثَنَا هِلَالُ بْنُ بِيْشْرِ قَالَ حَدَّثَنَا حَمَّادٌ قَالَ أَخْبَرَنِي مُحَمَّدٌ كَانَ الْحَسَنُ يَقُولُ لِأَن يُسْقَطَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ أَحَبُّ إِلَيْهِ مِنْ أَنْ يَقُولَ الْأَمْرُ بِيَدِي.

٤٦١٠. حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ قَالَ حَدَّثَنَا حَمَّادٌ حَدَّثَنَا مُحَمَّدٌ قَالَ قَدِمَ عَلَيْنَا الْحَسَنُ مَكَّةَ فَكَلَّمَنِي فَقَهَاءُ أَهْلِ مَكَّةَ أَنْ أُكَلِّمَهُ فِي أَنْ يَجْلِسَ لَهُمْ يَوْمًا يَعِظُهُمْ فِيهِ فَقَالَ: نَعَمْ فَأَجْتَمَعُوا فَخَطَبَهُمْ فَمَا رَأَيْتُ أَحْطَبَ مِنْهُ فَقَالَ: رَجُلٌ يَا أَبَا سَعِيدٍ مَنْ خَلَقَ الشَّيْطَانَ فَقَالَ: سُبْحَانَ اللَّهِ هَلْ مِنْ خَالِقِي غَيْرُ اللَّهِ خَلَقَ اللَّهُ الشَّيْطَانَ وَخَلَقَ الْخَيْرَ وَخَلَقَ الشَّرَّ قَالَ الرَّجُلُ قَاتَلَهُمُ اللَّهُ كَيْفَ يَكْذِبُونَ عَلَى هَذَا الشَّيْخِ.

٤٦١١. حَدَّثَنَا ابْنُ كَثِيرٍ قَالَ أَخْبَرَنَا سُفْيَانٌ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الطَّوِيلِ عَنْ

⁶ Tj. da poričem sudbinu/kader.

uvodimo u srca nevjernika. (El-Hidžr, 12) rekao: ‘Širk.’”

4612. ISPRIČAO NAM JE Muhammed b. Kesir, kog je obavijestio Sufjan, prenijevši od nekog čovjeka koga su, osim Ibn Kesira, spomenuli po imenu, on od Sufjana, on od Ubejda es-Sida, da je El-Hasan o riječima Uzvišenog Allaha: *Između njih i onoga što budu željeli bit će prepreka.* (Saba, 54), rekao: ‘Između njih i vjerovanja bit će prepreka.’”⁷

4613. ISPRIČAO NAM JE Muhammed b. Ubejd da je Sulejm b. Avn kazao: “Dok sam putovao u Šam, čovjek koji je bio iza mene pozvao me je. Ja se okrenuh, kad to bijaše Redža b. Hajve. Upita me: ‘Ebu Avne, šta je ovo što spominju o Hasanu?’ Rekao sam: ‘Oni na El-Hasana mnogo lažu.’”

4614. ISPRIČAO NAM JE Sulejman b. Harb, kog je obavijestio Hammad, preniješi od Ejuba: “Na El-Hasana⁸ su lagale dvije vrste ljudi: kaderije, koji negiraju sudbinu i koji žele da šire svoje ideje, i ljudi u čijim je srcima neprijateljstvo i mržnja. Govorili su:

الْحَسَنِ ﴿ كَذَلِكَ نَسْلُكُهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴾ قَالَ الشَّرْكُ.

٤٦١٢. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ كَثِيرٍ قَالَ أَخْبَرَنَا سُفْيَانُ عَنْ رَجُلٍ قَدْ سَمَاهُ غَيْرِ ابْنِ كَثِيرٍ عَنْ سُفْيَانَ عَنْ عَبْدِ الصَّيِّدِ عَنِ الْحَسَنِ فِي قَوْلِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ ﴿ وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ ﴾ قَالَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْإِيمَانِ.

٤٦١٣. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ عَنْ ابْنِ عَوْنٍ قَالَ: كُنْتُ أَسِيرُ بِالشَّامِ فَنَادَانِي رَجُلٌ مِنْ خَلْفِي فَالْتَمَعْتُ فَلَمَّا رَجَاءَ بَنُ حَيَوَةَ فَقَالَ: يَا أَبَا عَوْنٍ مَا هَذَا الَّذِي يَذْكُرُونَ عَنِ الْحَسَنِ قَالَ قُلْتُ إِنَّهُمْ يَكْذِبُونَ عَلَى الْحَسَنِ كَثِيرًا.

٤٦١٤. حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ حَرْبٍ قَالَ حَدَّثَنَا حَمَّادٌ قَالَ سَمِعْتُ أَيُّوبَ يَقُولُ كَذَبَ عَلَى الْحَسَنِ ضَرَبَانِ مِنَ النَّاسِ قَوْمُ الْقَدَرِ رَأَيْتَهُمْ وَهُمْ يُرِيدُونَ أَنْ يَنْفَقُوا بِذَلِكَ رَأَيْتَهُمْ وَقَوْمٌ لَهُ فِي قُلُوبِهِمْ شَتَانٌ وَبَعْضُ

⁷ Ta prepreka je, prema Abadijevom mišljenju, sudbina.

⁸ El-Hasan el-Basri.

‘Zar on nije govorio to i to. Zar to i to nisu njegove riječi?’”

4615. ISPRIČAO NAM JE Ibnul-Musenna, njemu je ispričao Jahja b. Kesir el-Anberi, da je Kurre b. Halid rekao: “O mladići, ne dopustite da vas kaderije ubijede da je El-Hasan od njih. Njegovo mišljenje je ispravno i uskladu sa sunnetom.”

4616. ISPRIČALI SU NAM Ibnul-Musenna i Ibn Beššar, kog je obavijestio Muemmel b. Ismail, prenijevši od Hammada b. Zejda, da je Ibn Avn kazao: “Da smo znali da će se El-Hasanove riječi raširiti među ljudima u sasvim drugom značenju od onoga što je mislio El-Hasan, zapisali bismo ih u knjigu i svjedočili da on nije tako govorio, nego smo rekli: ‘Te El-Hasanove riječi ne nose u sebi to značenje.’”

4617. ISPRIČAO NAM JE Sulejman b. Harb, kog je obavijestio Hammad b. Zejd, da je Ejub kazao: “El-Hasan mi je rekao: ‘Ja se ni na što od onoga (što mi pripisuju) nikada nisam vratio.’”

4618. ISPRIČAO NAM JE Hilal b. Bešr, kog je obavijestio Osman b. Osman, da je Osman el-Betti rekao: “El-Hasan nikada nije protumačio ni

يَقُولُونَ أَلَيْسَ مِنْ قَوْلِهِ كَذَا أَلَيْسَ مِنْ قَوْلِهِ كَذَا.

٤٦١٥. حَدَّثَنَا ابْنُ الْمُثَنَّى أَنَّ يَحْيَى بْنَ كَثِيرٍ الْعَنْبَرِيَّ حَدَّثَهُمْ قَالَ كَانَ فُرَّةُ بْنُ خَالِدٍ يَقُولُ لَنَا يَا فَيْثِيَانُ لَا تُغْلِبُوا عَلَيَّ الْحَسَنِ فَإِنَّهُ كَانَ رَأْبَهُ السُّنَّةَ وَالصَّوَابَ.

٤٦١٦. حَدَّثَنَا ابْنُ الْمُثَنَّى وَابْنُ بَشَّارٍ قَالَا حَدَّثَنَا مُؤَمَّلُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ عَنْ ابْنِ عَوْنٍ قَالَ: لَوْ عَلِمْنَا أَنَّ كَلِمَةَ الْحَسَنِ تَبْلُغُ مَا بَلَغَتْ لَكَتَبْنَا بِرُجُوعِهِ كِتَابًا وَأَشْهَدْنَا عَلَيْهِ شُهودًا وَلَكِنَّا قُلْنَا كَلِمَةً خَرَجَتْ لَا تَحْمَلُ.

٤٦١٧. حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ حَرْبٍ قَالَ حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ عَنْ أَبِي بَرْبٍ قَالَ قَالَ لِي الْحَسَنُ مَا أَنَا بِعَائِدٍ إِلَى شَيْءٍ مِنْهُ أَبَدًا.

٤٦١٨. حَدَّثَنَا هِلَالُ بْنُ بِشْرِ قَالَ حَدَّثَنَا عُثْمَانُ بْنُ عُثْمَانَ عَنْ عُثْمَانَ النَّبِيِّ قَالَ: مَا فَسَّرَ الْحَسَنُ آيَةً قَطُّ إِلَّا عَنِ الْإِنْبَاتِ.

⁹ Ljudi su na El-Hasana el-Basrija lagali da je kaderija i da je negirao sudbinu.

jedan ajet a da u njemu nije potvrdio sudbinu.”

7. O davanju prednosti

4619. ISPRIČAO NAM JE Osman b. Ebu Šejbe, kog je obavijestio Esved b. Amir, prenijevši od Abdulaziza b. Ebu Selemea, on od Ubejdullaha, on od Nafia, da je Ibn Omer kazao: “Mi smo u doba Allahovog Poslanika, s.a.v.s., govorili: ‘Nikoga nećemo izjednačavati sa Ebu Bekrom, ni sa Omerom, ni sa Osmanom. Nakon njih, mi ashabima nismo davali prednost jednim nad drugima.”¹⁰

4620. ISPRIČAO NAM JE Ahmed b. Salih, kom je ispričao Anbese, prenijevši od Junusa, on od Ibn Šihaba, ovaj od Salima b. Abdullaha, da je Ibn Omer kazao: “Dok je Allahov Poslanik, s.a.v.s., bio još živ, govorili smo: ‘Najbolji od Vjerovjesnikovog, s.a.v.s., ummeta je Ebu Bekr, potom Omer, a potom Osman.”

4621. ISPRIČAO NAM JE Muhammed b. Kesir, kog je obavijestio Sufjan, prenijevši od Džamia b. Ebu Rašida, on od Ebu Ja'laa, da je Muhammed b. el-Hanefijje kazao: “Upitao

٧. بَابُ فِي التَّفْضِيلِ

٤٦١٩. حَدَّثَنَا عُثْمَانُ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ حَدَّثَنَا أَسْوَدُ بْنُ غَامِرٍ حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ أَبِي سَلَمَةَ عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ عَنْ نَافِعٍ عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: كُنَّا نَقُولُ فِي زَمَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا نَعْدِلُ بِأَبِي بَكْرٍ أَحَدًا ثُمَّ عُمَرُ ثُمَّ عُثْمَانُ ثُمَّ نَتْرُكُ أَصْحَابَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا نُقَاضِلُ بَيْنَهُمْ.

٤٦٢٠. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ صَالِحٍ حَدَّثَنَا عَنبَسَةُ حَدَّثَنَا يُونُسُ عَنْ ابْنِ شِهَابٍ قَالَ قَالَ سَالِمُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ إِنَّ ابْنَ عُمَرَ قَالَ: كُنَّا نَقُولُ وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَيًّا أَفْضَلُ أُمَّةِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَوَعْدَهُ أَبُو بَكْرٍ ثُمَّ عُمَرُ ثُمَّ عُثْمَانُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَجْمَعِينَ.

٤٦٢١. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ كَثِيرٍ حَدَّثَنَا سُفْيَانُ حَدَّثَنَا جَامِعُ بْنُ أَبِي رَاشِدٍ

¹⁰Bilježe ga i El-Buhari u *Sahihu*, i Et-Tirmizi u *Džami'u*.

sam moga oca: ‘Koji čovjek je, poslije Allahovog Poslanika, s.a.v.s., najbolji?’ ‘Ebu Bekr.’ – odgovorio je. ‘Ko onda?’ – upitah. ‘Onda Omer.’ – odgovori on. Potom sam se pobojavao da pitam: ‘A ko onda?’, pa da kaže: ‘Osman.’, nego upitah: ‘A onda ti, oče?’, a on reče: ‘Ja sam samo jedan od muslimana.’”¹¹

4622. ISPRIČAO NAM JE Muhammed b. Miskin, kog je obavijestio Muhammed el-Firjabi, da je Sufjan rekao: “Ko bude tvrdio da je Alija bio preči za hilafet od njih dvojice¹², pogriješio je prema Ebu Bekru i prema Omeru i prema muhadžirima i ensarijama; dakle, prema svima. Ja ne smatram da će mu se, uz ovakvu tvrdnju, djela uspinjati prema nebu.”

4623. ISPRIČAO NAM JE Muhammed b. Jahja b. Faris, kog je obavijestio Kabisa, prenijevši od Abbada es-Sem-maka, on od Sufjana es-Sevrija: “Pete-rica su (istinske) halife: Ebu Bekr, Omer, Osman, Alija i Omer b. Abdulaziz, radijallahu anhum.”

حَدَّثَنَا أَبُو يَعْلَى عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْحَنَفِيَّةِ قَالَ قُلْتُ لِأَبِي أَبِي النَّاسِ خَيْرٌ بَعْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ أَبُو بَكْرٍ قَالَ قُلْتُ ثُمَّ مَنْ قَالَ ثُمَّ عُمَرُ قَالَ ثُمَّ خَشِيْتُ أَنْ أَقُولَ ثُمَّ مَنْ فَيَقُولَ عُثْمَانُ فَقُلْتُ ثُمَّ أَنْتَ يَا أَبَتِي قَالَ مَا أَنَا إِلَّا رَجُلٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ.

٤٦٢٢. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ مِسْكِينَ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ يَعْنِي الْفِرْيَابِيَّ قَالَ سَمِعْتُ سُفْيَانَ يَقُولُ مَنْ زَعَمَ أَنَّ عَلِيًّا عَلَيْهِ السَّلَامُ كَانَ أَحَقَّ بِالْوِلَايَةِ مِنْهُمَا فَقَدْ خَطَأَ أَبَا بَكْرٍ وَعُمَرَ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارَ وَمَا أَرَاهُ يَرْتَفِعُ لَهُ مَعَ هَذَا عَمَلٌ إِلَى السَّمَاءِ.

٤٦٢٣. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى بْنِ فَارِسٍ حَدَّثَنَا قَبِيصَةُ حَدَّثَنَا عَبَادُ السَّمَّاكِ قَالَ سَمِعْتُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيَّ يَقُولُ الْخُلَفَاءُ خَمَةٌ أَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ وَعُثْمَانُ وَعَلِيٌّ وَعُمَرُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ.

¹¹Bilježi ga i El-Buhari u *Sahihu*. Muhamed b. el-Hanefijja je sin Alije b. Ebu Taliba; po majci su ga zvali El-Hanefijje.

¹²Od Ebu Bekra i Omera.

8. Šta je kazano o halifama

4624. ISPRIČAO NAM JE Muhammed b. Jahja b. Faris, kog je obavijestio Abdurrezzak – Muhamed je rekao: “Ovo sam prepisao iz njegove knjige.” – prenijevši od Ma’mera, on od Ez-Zuhrija, on od Ubejdullaha b. Abdullaha,¹³ a on od Ibn Abbasa, da je Ebu Hurejre ispričao: “Neki čovjek dođe Allahovom Poslaniku, s.a.v.s., i reče: ‘Noćas sam u snu vidio oblak iz koga kapaju maslo i med. Onda sam vidio ljude kako ih pregrštima uzimaju, neki više a neki manje. Potom sam vidio uže kako je s neba spuštено na Zemlju, i vidim tebe, Allahov Poslaniče, kako se za njega hvataš i dižeš. Potom se, nakon tebe, za njega uhvati neki čovjek i uzdiže se. Nakon njega se za uže uhvati još neki čovjek, i on se uzdiže. Onda se, nakon njega, za to uže uhvati još neki čovjek, ali se ono prekide; međutim, brzo bi spojeno te se i on, na kraju, uzdiže.’ Čuvši to, Ebu Bekr reče: Allahov Poslaniče, ti si mi umjesto oca i majke, dozvoli mi da ga ja protumačim.’ ‘Protumači ga.’ – reče Allahov Poslanik,

٨. بَابُ فِي الْخُلَفَاءِ

٤٦٢٤. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى
 بْنُ فَارِسٍ حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ
 قَالَ مُحَمَّدٌ كَتَبْتُهُ مِنْ كِتَابِهِ قَالَ
 أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ عَنِ الرَّهْرِيِّ عَنِ
 عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ عَنْ ابْنِ
 عَبَّاسٍ قَالَ كَانَ أَبُو هُرَيْرَةَ يُحَدِّثُ
 أَنَّ رَجُلًا أَتَى إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: إِنِّي أَرَى
 اللَّيْلَةَ ظِلَّةً يَنْطِفُ مِنْهَا السَّنَنُ
 وَالْعَسَلُ فَأَرَى النَّاسَ يَتَكَفَّفُونَ
 بِأَيْدِيهِمْ فَالْمُسْتَكْبِرُ وَالْمُسْتَقِيلُ
 وَأَرَى سَبَبًا وَاصِلًا مِنَ السَّمَاءِ إِلَى
 الْأَرْضِ فَأَرَاكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَخَذْتَ
 بِهِ فَعَلَوْتَ بِهِ ثُمَّ أَخَذَ بِهِ رَجُلٌ
 آخَرُ فَعَلَا بِهِ ثُمَّ أَخَذَ بِهِ رَجُلٌ
 آخَرُ فَعَلَا بِهِ ثُمَّ أَخَذَ بِهِ رَجُلٌ آخَرُ
 فَانْقَطَعَ ثُمَّ وُصِلَ فَعَلَا بِهِ قَالَ أَبُو
 بَكْرٍ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لَتَدْعَنِي فَلَا تُعْبِرَنَهَا

¹³Ubejdullah b. Abdullah b. Utbe b. Mesud el-Huzeli Ebu Abdullah el-Medeni, pouzdan je i iskren prenosilac hadisa i šerijatski pravnik. Pripadao je trećoj generaciji. Umro je 94. godine po Hidžri.

s.a.v.s., a Ebu Bekr nastavi: ‘Što se tiče oblaka, on simbolizira vjeru islam. Kapanje masla i meda simboliziraju Kur’an, njegovu mehkoću i slast. Ti što ga uzimaju, neki više a neki manje, simboliziraju ljude koji će iz Kur’ana crpiti znanje, neki više a neki manje. Uže spuštено s neba na Zemlju – to je Istina s kojom si došao, a pomoću koje te je Allah uzdigao na visok stepen. Potom će se, nakon tebe, tog užeta držati jedan čovjek, pa će se i on uzdići. Nakon njega će ga se držati još jedan čovjek, i on će se uzdići. Potom će ga se držati još jedan čovjek, pa će se ono prekinuti, a potom će ponovo biti spojeno te će se, na kraju, i on uzdići.¹⁴ Allahov Poslaniče, reci mi da li sam ga ispravno protumačio, ili sam pogriješio?’ Vjerovjesnik, s.a.v.s., reče: ‘Nešto si pogodio, a nešto pogriješio.’¹⁵ Ebu Bekr reče: ‘Allahov Poslaniče, zaklinjem te, obavijesti me gdje sam

فَقَالَ: اغْبُرَهَا قَالَ أَمَا الظُّلَّةُ فَظُلَّةُ
الإِسْلَامِ وَأَمَا مَا يَنْطِطُ مِنَ السَّمِينِ
وَالْعَسَلِ فَهُوَ الْقُرْآنُ لِيْنَهُ وَحَلَاوَتُهُ
وَأَمَا الْمُسْتَكْبِرُ وَالْمُسْتَقِيلُ فَهُوَ
الْمُسْتَكْبِرُ مِنَ الْقُرْآنِ وَالْمُسْتَقِيلُ
مِنْهُ وَأَمَا السَّبَبُ الْوَاصِلُ مِنَ
السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ فَهُوَ الْحَقُّ الَّذِي
أَنْتَ عَلَيْهِ تَأْخُذُ بِهِ فَيُعْلِيكَ اللَّهُ
ثُمَّ يَأْخُذُ بِهِ بَعْدَكَ رَجُلٌ فَيَعْلُو بِهِ
ثُمَّ يَأْخُذُ بِهِ رَجُلٌ آخَرُ فَيَعْلُو بِهِ
ثُمَّ يَأْخُذُ بِهِ رَجُلٌ آخَرُ فَيَنْقَطِعُ
ثُمَّ يُوَصَّلُ لَهُ فَيَعْلُو بِهِ أَيُّ رَسُولٍ
اللَّهِ لَشَحَدْتَنِي أَصَبْتُ أَمْ أَخْطَأْتُ
فَقَالَ: أَصَبْتُ بَعْضًا وَأَخْطَأْتُ
بَعْضًا فَقَالَ: أَقْسَمْتُ يَا رَسُولَ
اللَّهِ لَشَحَدْتَنِي مَا الَّذِي أَخْطَأْتُ

¹⁴Treći čovjek koji se uhvatio za to uže, a koje se prekinulo zbog nekih problema koje je imao, bio je Osman b. Affan. To bijaše značenje riječi: *pa se uže spojilo te je i on, na kraju, uspio.*

¹⁵Po Et-Tahavijevom mišljenju, Ebu Bekr je ispravno protumačio riječ *maslo* kazavši da ono simbolizira Kur’an, njegovu mehkoću i slast. Međutim, pogriješio je jer je propustio da protumači riječ *med*. *Med* ovdje simbolizira sunnet Allahovog Poslanika, s.a.v.s.

pogriješio.' Vjerovjesnik, s.a.v.s., reče: 'Ne zaklinji me.'¹⁶

4625. ISPRIČAO NAM JE Muhammed b. Jahja b. Faris, kog je obavijestio Muhammed b. Kesir, prenijevši od Sulejmana b. Kesira, on od Ez-Zuhrija, on od Ubejdullaha b. Abdullaha, on od Ibn Abbasa, a on od Vjerovjesnika, s.a.v.s.: "...pa je odbio da ga o tome obavijesti."¹⁷

4626. ISPRIČAO NAM JE Muhammed b. el-Musenna, kog je obavijestio Muhammed b. Abdullah el-Ensari, prenijevši od El-Eš'asa, on od El-Hasana, a on od Ebu Bekra, da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., jednog dana upitao (ashabe): "Ko je od vas šta usnio?" Neki čovjek kaza: 'Ja sam. Vidio sam u snu kao da je s neba spuštена vaga, pa ste mjereni ti i Ebu Bekr, pa si ti pretegao. Potom su mjereni Ebu Bekr i Omer, pa je pretegao Ebu Bekr. Potom su mjereni Omer i Osman, pa je pretegao Omer.¹⁸ Potom je vaga uzdignuta.' Kad to reče,

فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
لَا تُقْسِمُ

٤٦٢٥. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى بْنِ
فَارِسٍ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ كَثِيرٍ
حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ كَثِيرٍ عَنِ
الرُّهْرِيِّ عَنِ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ
اللَّهِ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ عَنِ النَّبِيِّ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِهَذِهِ الْقِصَّةِ
قَالَ قَائِمِي أَنْ يُخْبِرَهُ.

٤٦٢٦. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى حَدَّثَنَا
مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِيُّ حَدَّثَنَا
الْأَشْعَثُ عَنِ الْحَسَنِ عَنِ أَبِي بَكْرَةَ
أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ
ذَاتَ يَوْمٍ: مَنْ رَأَى مِنْكُمْ رُؤْيَا
فَقَالَ: رَجُلٌ أَنَا رَأَيْتُ كَأَنَّ مِيزَانًا نَزَلَ
مِنَ السَّمَاءِ فَوُزِنْتَ أَنْتَ وَأَبُو بَكْرٍ
فَرَجَحْتَ أَنْتَ بِأَبِي بَكْرٍ وَوُزِنَ
عُمَرُ وَأَبُو بَكْرٍ فَرَجَحَ أَبُو بَكْرٍ
وَوُزِنَ عُمَرُ وَعُثْمَانُ فَرَجَحَ عُمَرُ ثُمَّ

¹⁶Dakle, ne zaklinji me jer ti neću reći. Ovaj hadis su zabilježili i Muslim u *Sahihu*, Et-Tirmizi u *Džami'u* i Ibn Madže u *Sunenu*.

¹⁷Tj. odbio je da Ebu Bekru kaže o njegovom propustu prilikom tumačenja sna tog čovjeka.

¹⁸Pretezanje na tasu vage ukazuje na vrijednost te osobe u odnosu na onu drugu.

mi primijetismo nelagodnost na licu Allahovog Poslanika, s.a.v.s.”¹⁹

4627. ISPRIČAO NAM JE Musa b. Ismail, kog je obavijestio Hammad, prenijevši od Alija b. Zejda, on od Abdurrahmana b. Ebu Bekra, a on od svoga oca, da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., upitao: “Ko je od vas usnio san?” Potom je spomenuo isti smisao, s tim što nije spomenuo nelagodnost. Taj san je ražalostio Allahovog Poslanika, s.a.v.s., i to mu je teško palo, te je rekao: “Prestat će istinski hilafet, a onda će Allah vlast dati kome bude htio.”

4628. ISPRIČAO NAM JE Amr b. Osman, kog je obavijestio Muhammed b. Harb, prenijevši od Ez-Zubejdija, on od Ibn Šihaba, on od Amra b. Ebana b. Osmana, a on od Džabira b. Abdullaha, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., kazao: “Noćas je jedan dobar čovjek u snu vidio kako je Ebu Bekr vezan za Allahovog Poslanika, s.a.v.s., Omer za Ebu Bekra, a da je Osman vezan za Omera.” Džabir kaže: “Pošto smo pošli od Allahovog Poslanika, s.a.v.s.,

رَفَعَ الْمِيرَانُ قَرَانِنَا الْكِرَاهِيَةَ فِي وَجْهِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

٤٦٢٧. حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ حَدَّثَنَا حَمَّادٌ عَنْ عَلِيِّ بْنِ زَيْدٍ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرَةَ عَنْ أَبِيهِ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ ذَاتَ يَوْمٍ أَتَيْكُمْ رَأَى رُؤْيَا فَذَكَرَ مَعْنَاهُ وَلَمْ يَذْكَرْ الْكِرَاهِيَةَ قَالَ فَاسْتَأْأَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَعْني فَسَأَهُ ذَلِكَ فَقَالَ: خِلَافَةُ نُبُوَّةٍ ثُمَّ يُؤْتِي اللَّهُ الْمُلْكَ مَنْ يَشَاءُ.

٤٦٢٨. حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ عُثْمَانَ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ حَرْبٍ عَنْ الزُّبَيْدِيِّ عَنْ ابْنِ شِهَابٍ عَنْ عَمْرِو بْنِ أَبَانَ بْنِ عُثْمَانَ عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ أَنَّهُ كَانَ يُحَدِّثُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ أُرِي اللَّيْلَةَ رَجُلٌ صَالِحٌ أَنَّ أَبَا بَكْرٍ نَيْطُ بِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَنَيْطُ عَمْرُ بِأَبِي بَكْرٍ وَنَيْطُ عُثْمَانَ بِعَمْرٍ قَالَ جَابِرٌ فَلَمَّا قُمْنَا مِنْ عِنْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قُلْنَا

¹⁹Iz podizanja vage Allahov Poslanik, s.a.v.s., je shvatio da će nakon Osmana doći do nereda među muslimanima. Ovaj hadis je zabilježio i Et-Tirmizi u *Džami'u*.

rekli smo: ‘Što se tiče dobrog čovjeka, to je Allahov Poslanik, s.a.v.s., a što se tiče vezanosti jednih za druge, oni su budući vladari; oni će ponijeti ono sa čim je došao Allahov Poslanik.’”

Ebu Davud kaže: “Prenijeli su ga i Junus i Šuajb, ali nisu spomenuli Amra.”

4629. ISPRIČAO NAM JE Muhammed b. el-Musenna, kog je obavijestio Affan b. Muslim, prenijevši od Hammada b. Selemea, on od Eš’asa b. Abdurrahmana, on od svoga oca, a on od Semurea b. Džunduba: “Neki čovjek reče: ‘Allahov Poslaniče, u snu sam vidio kao da je kofa spuštena s neba, pa je došao Ebu Bekr, uzeo je za ručke i iz nje malo popio. Zatim je došao Omer, uzeo je za ručke i iz nje dosta popio. Potom je došao Osman, uzeo je za ručke i iz nje dosta popio. Zatim je došao Alija, uzeo je za ručke, ona se odvezala te se iz nje nešto prosulo.’”

4630. ISPRIČAO NAM JE Ali b. Sehl er-Remli, kog je obavijestio El-Velid, prenijevši od Seida b. Abdulaziza, on od Mekhula: “Bizantinci će opsijedati Šam četrdeset jutara. Od njih će se odbraniti samo Damask i Amman.”

أَمَّا الرَّجُلُ الصَّالِحُ فَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَمَّا تَنْوُظُ بَعْضِهِمْ بِبَعْضٍ فَهُمْ وِلَاةٌ هَذَا الْأَمْرِ الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ بِهِ نَبِيَّهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَرَوَاهُ يُونُسُ وَشُعَيْبٌ لَمْ يَذْكُرَا عَمْرَو بْنَ أَبَانَ.

٤٦٢٩. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى قَالَ حَدَّثَنِي عَفَّانُ بْنُ مُسْلِمٍ حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ عَنْ أَشْعَثَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَنْ أَبِيهِ عَنْ سَمُرَةَ بْنِ جُنْدُبٍ أَنَّ رَجُلًا قَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي رَأَيْتُ كَأَنَّ ذَلُومًا دُلِّيَ مِنَ السَّمَاءِ فَجَاءَ أَبُو بَكْرٍ فَأَخَذَ بِعَرَاقِيهَا فَشَرِبَ شَرْبًا ضَعِيفًا ثُمَّ جَاءَ عُمَرُ فَأَخَذَ بِعَرَاقِيهَا فَشَرِبَ حَتَّى تَضَلَّعَ ثُمَّ جَاءَ عُثْمَانُ فَأَخَذَ بِعَرَاقِيهَا فَشَرِبَ حَتَّى تَضَلَّعَ ثُمَّ جَاءَ عَلِيٌّ فَأَخَذَ بِعَرَاقِيهَا فَانْتَسَطَتْ وَأَنْتَضَحَ عَلَيْهِ مِنْهَا سَائِءٌ.

٤٦٣٠. حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ سَهْلِ الرَّمْلِيُّ حَدَّثَنَا الْوَلِيدُ حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ عَنْ مَكْحُولٍ قَالَ: لَتَمُحَرَّرَنَّ الرُّومُ الشَّامَ أَرْبَعِينَ صَبَاحًا لَا يَمْتَنِعُ مِنْهَا إِلَّا دِمَشْقُ وَعَمَّانُ.

4631. ISPRIČAO NAM JE Musa b. Amir el-Murri, kog je obavijestio El-Velid, prenijevši od Abdulaziza b. el-Alaa, da je Ebul-E'jes Abdurrahman b. Selman rekao: "Pojavit će se nearapski vladar koji će osvojiti sve gradove, osim Damaska."

4632. ISPRIČAO NAM JE Musa b. Ismail, kog je obavijestio Hammad, prenijevši od Burda Ebul-Alaa, on od Mekhula, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., kazao: "Najbolje utočište za muslimane u vrijeme krvavih okršaja bit će mjesto El-Guta (pored Damaska)."

4633. ISPRIČAO NAM JE Ebu Zafir Abdus-Selam, kog je obavijestio Džaffer, prenijevši od Avfa, da je El-Hadžadž na hutbi rekao: "Osman je kod Allaha poput Isaa, sina Merjeminog." Potom je proučio i protumačio ovaj ajet: *I kada Allah kaza: 'O Isa, dušu ću ti uzeti i k Sebi te uzdignuti i spasiti ću te od nevjernika.'* (Ali Imran, 55), pokazujući rukom na nas (Iračane) i na stanovnike Šama."

4634. ISPRIČAO NAM JE Ishak b. Ismail et-Talikani, kog je obavijestio Džerir. A obavijestio nas je i Zuhejr b. Harb, prenijevši od Džerira, on od El-Mugirea, da je Er-Rebi b. Halid

٤٦٣١. حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ غَامِرِ الْمُرِّي حَدَّثَنَا الرَّبِيعُ حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ الْعَلَاءِ أَنَّهُ سَمِعَ أَبَا الْأَعْيَاسِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ سَلْمَانَ يَقُولُ سَيَأْتِي مَلِكٌ مِنْ مُلُوكِ الْعَجَمِ يَظْهَرُ عَلَى الْمَدَائِنِ كُلِّهَا إِلَّا دِمَشْقَ.

٤٦٣٢. حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ حَدَّثَنَا حَمَّادٌ حَدَّثَنَا بُرْدُ أَبُو الْعَلَاءِ عَنْ مَكْحُولٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَوْضِعُ فَسْطَاطِ الْمُسْلِمِينَ فِي الْمَلَاحِمِ أَرْضٌ يُقَالُ لَهَا الْغُوطَةُ.

٤٦٣٣. حَدَّثَنَا أَبُو ظَفَرٍ عَبْدُ السَّلَامِ حَدَّثَنَا جَعْفَرٌ عَنْ عَزُوفٍ قَالَ سَمِعْتُ الْحِجَابَ يُحْطَبُ وَهُوَ يَقُولُ إِنَّ مَثَلَ عُثْمَانَ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ثُمَّ قَرَأَ هَذِهِ الْآيَةَ يَتْلُوهَا وَيُقَسِّرُهَا ﴿إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنِي مَتَّقْكَ وَرَافِعْكَ إِلَيَّ وَمُظْهَرِكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ يُشِيرُ إِلَيْنَا بِيَدِهِ وَإِلَى أَهْلِ الشَّامِ.

٤٦٣٤. حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ الطَّالِقَانِيُّ حَدَّثَنَا جَرِيرٌ ح. وَحَدَّثَنَا زُهَيْرُ بْنُ حَرْبٍ حَدَّثَنَا جَرِيرٌ عَنْ

ed-Dabijj kazao: “Čuo sam El-Hadžadža kada je, držeći hutbu (petkom), upitao: ‘Da li je izaslanik koga neko pošalje radi svojih potreba plemenitosti od onoga koga ostavi da ga zastupa u njegovoj porodici?’²⁰ Kad to čuh, pomislih: ‘Poslije ovoga, ja više za tobom neću nikada klanjati, i ako nađem ljude koji su spremni da se bore protiv tebe, borit ću se sa njima protiv tebe.’ Ishak je rekao: ‘Borio se protiv njega dok nije ubijen u mjestu El-Džemadžimu.’”

4635. ISPRIČAO NAM JE Muhammed b. el-Ala, kog je obavijestio Ebu Bekr, da je Asim kazao: “Čuo sam El-Hadžadža kada je na minberu rekao: ‘Svi se, bez izuzetka, bojte Allaha u granicama vaših mogućnosti i svi, bez izuzetka, slušajte i pokoravajte se vladaru pravovjernih Abdulmeliku. Tako mi Allaha, kada bi naredio ljudima da

الْمُغِيرَةَ عَنِ الرَّبِيعِ بْنِ خَالِدِ الصَّبِيِّ
قَالَ سَمِعْتُ الْحَجَّاجَ يَخْطُبُ فَقَالَ:
فِي خُطْبَتِهِ رَسُولُ أَحَدِكُمْ فِي
حَاجَتِهِ أَكْرَمَ عَلَيْهِ أُمَّ خَلِيفَتُهُ
فِي أَهْلِهِ فَقُلْتُ فِي نَفْسِي لِلَّهِ
عَلَىٰ إِلَّا أَصَلَّىٰ خَلْفَكَ صَلَاةً أَبَدًا
وَإِنْ وَجَدْتُ قَوْمًا يُجَاهِدُونَكَ
لَأُجَاهِدَنَّكَ مَعَهُمْ زَادَ إِسْحَاقُ فِي
حَدِيثِهِ قَالَ فَقَاتَلَ فِي الْجَمَاجِمِ
حَتَّى قُتِلَ.

٤٦٣٥. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْعَلَاءِ حَدَّثَنَا
أَبُو بَكْرٍ عَنْ عَاصِمٍ قَالَ سَمِعْتُ
الْحَجَّاجَ وَهُوَ عَلَى الْمِنْبَرِ يَقُولُ اتَّقُوا
اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ لَيْسَ فِيهَا مَثْوِيَّةٌ
وَاسْمَعُوا وَأَطِيعُوا لَيْسَ فِيهَا مَثْوِيَّةٌ
لِأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَبْدِ الْمَلِكِ وَاللَّهِ
لَوْ أَمَرْتُ النَّاسَ أَنْ يَخْرُجُوا مِنْ بَابِ

²⁰Ovim pitanjem El-Hadžadž je htio kazati da je osoba koju neko ostavi u kući da ga zastupa u porodici bolja od one koju pošalje da za nju obavi neke poslove, jer se za porodicu biraju najbolje osobe. Analogno tome, on je htio kazati da su Abdulmelik b. Mervan i druge umejevičke halife bolji od Vjerovjesnika, imajući u vidu da je Allah vjerovjesnike slao da ljudima dostave Njegovu Objavu, a da su Abdulmelik b. Mervan i druge umejevičke halife Allahovi izravni zastupnici koji umjesto Njega vladaju Zemljom. Kad je ovo čuo od El-Hadžadža, Er-Rebi b. Halid ed-Dabi se zakleo da više za njim neće klanjati i da će ustati i protiv njega se boriti.

iziđu na jedna vrata iz džamije, a oni izišli na druga, njihovi životi i njihovi imeci bi mi bili dozvoljeni. Tako mi Allaha, ako nešto i štetno uradim, to mi je od Allaha dopušteno. Moj pomagač iz plemena Huzejl tvrdi da je njegovo učenje od Allaha.²¹ Tako mi Allaha, ono je samo jedno od beduinskih recitiranja. Allah, u vezi toga, Svome Vjerovjesniku, s.a.v.s., nije ništa objavio. A robovi od Arapa i nearapa donose smutnju, zlo i nered. Tako mi Allaha, pustit ćemo ih da propadnu onako kao što su propali oni prije njih.’ Ovo sam spomenuo El-A’mešu, pa je rekao: ‘I ja sam to, tako mi Allaha, od njega čuo.’”

4636. ISPRIČAO NAM JE Osman b. Ebu Šejbe, kog je obavijestio Ibn Idris, prenijevši od El-A’meša, da je El-Hadžadž na minberu rekao: “Ovi šticićenici zaslužuju odsijecanje ruku i bičevanje. Da ih želimo ubiti i uništiti, to bismo učinili, ali ćemo ih ostaviti da završe kao i oni prije njih.”

4637. ISPRIČAO NAM JE Katan b. Nusejr, kog je obavijestio Džafer b.

مِنْ أَبْوَابِ الْمَسْجِدِ فَخَرَجُوا مِنْ
بَابٍ آخَرَ لَحَلَّتْ لِي دِمَاؤُهُمْ وَأَمْوَالُهُمْ
وَاللَّهِ لَوْ أَحْضَنْتُ رِبِيعَةَ بِمُضَرَ لَكَانَ
ذَلِكَ لِي مِنَ اللَّهِ حَلَالًا وَيَا عَدِيْرِي
مِنْ عَبْدٍ هُدَيْلٍ يَزْعُمُ أَنَّ قِرَاءَتَهُ
مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهِ مَا هِيَ إِلَّا رَجَزٌ
مِنْ رَجَزِ الْأَعْرَابِ مَا أَنْزَلَهَا اللَّهُ عَلَى
نَبِيِّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَعَدِيْرِي مِنْ
هَذِهِ الْحُمْرَاءِ يَزْعُمُ أَحَدُهُمْ أَنَّهُ يَرِي
بِالْحَجَرِ فَيَقُولُ إِلَى أَنْ يَقَعَ الْحَجَرُ قَدْ
حَدَّثَ أَمْرٌ قَوْلَ اللَّهِ لِأَدْعَنَّهُمْ كَالْأَمْسِ
التَّابِرِ قَالَ فَذَكَرْتُهُ لِأَعْمَشٍ فَقَالَ: أَنَا
وَاللَّهِ سَمِعْتُهُ مِنْهُ

٤٦٣٦. حَدَّثَنَا عُثْمَانُ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ
حَدَّثَنَا ابْنُ إِدْرِيسَ عَنِ الْأَعْمَشِ
قَالَ سَمِعْتُ الْحَجَّاجَ يَقُولُ عَلَى الْمِنْبَرِ
هَذِهِ الْحُمْرَاءُ هَبْرٌ هَبْرٌ أَمَا وَاللَّهِ لَوْ قَدْ
قَرَعْتُ عَصَا بَعْضًا لَأَدْرَبْتَهُمْ كَالْأَمْسِ
النَّاهِبِ يَعْنِي الْمَوَالِي.

٤٦٣٧. حَدَّثَنَا قَطْنُ بْنُ نُسَيْرٍ
حَدَّثَنَا جَعْفَرُ بْنُ يَغْيِي ابْنُ سُلَيْمَانَ
حَدَّثَنَا دَاوُدُ بْنُ سُلَيْمَانَ عَنِ

²¹ On ovim riječima aludira na Abdullaha b. Mes'uda, tvrdeći da ono što kaže Abdullah b. Mes'ud: da je Allah objavio načine učenja Kurana, nije tačno, nego da su oni nastali na tradiciji Arapa u recitiranju stihova.

Sulejman, prenijevši od Davuda b. Sulejmana, on od Šerika, da je Sulejman el-A'meš kazao: "Klanjao sam sa El-Hadždom džumu-namaz, pa je održao govor i spomenuo hadis Ebu Bekra b. Ajaša kazavši: 'Slušajte i budite pokorni Allahovom zastupniku i njegovoj čistoti Abdulmeliku b. Mervanu.'" Potom je naveo hadis rekavši: "I da nešto štetno uradim...", a nije spomenuo priču o robovima.

4638. ISPRIČAO NAM JE Sevvar b. Abdullah, kog je obavijestio Abdulvaris b. Seid, prenijevši od Seida b. Džumhana,²² a on od Sefinea,²³ da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: "Poslanički hilafet će među mojim sljedbenicima trajati trideset godina.²⁴ Nakon toga će Allah dati vlast kome bude htio."

شَرِيكَ عَنِ سُلَيْمَانَ الْأَعْمَشِيِّ قَالَ
جَمَعْتُ مَعَ الْحَجَّاجِ فَخَطَبَ فَذَكَرَ
حَدِيثَ أَبِي بَكْرٍ بْنِ عَيَّاشٍ قَالَ
فِيهَا فَاسْمَعُوا وَأَطِيعُوا لِخَلِيفَةِ
اللَّهِ وَصَفِيِّهِ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ
مَرْوَانَ وَسَاقَ الْحَدِيثَ قَالَ وَلَوْ
أَخَذْتُ رِبْعَةَ بُمُضَرَ وَلَمْ يَذْكَرْ
قِصَّةَ الْحُمُرَاءِ.

٤٦٣٨. حَدَّثَنَا سَوَّارُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ
حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَارِثِ بْنُ سَعِيدٍ
عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُمَهَانَ عَنْ سَفِينَةَ
قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ: خِلَافَةُ النَّبِيِّ ثَلَاثُونَ سَنَةً
ثُمَّ يُؤْتِي اللَّهُ الْمُلْكَ أَوْ مُلْكَهُ مَنْ
يَشَاءُ.

قَالَ سَعِيدٌ قَالَ لِي سَفِينَةُ أُمِّسِكْ
عَلَيْكَ أَبَا بَكْرٍ سَنَتَيْنِ وَعُمَرَ عَشْرًا

²²Seid b. Džumhan el-Eslemi Ebu Hafs el-Basri je iskren prenosilac hadisa. Pripadao je četvrtoj generaciji.

²³Sefina je Mehran Ebu Abdurrahman, Vjerovjesnikov, s.a.v.s., štićenik. Dobio je nadimak Sefina (lađa) zbog toga što je na putovanja nosio mnogo prtljaga.

²⁴Alkame veli da je trideset godina trajao hilafet četverice hulefai-rašidina: Ebu Bekr je vladao dvije godine, tri mjeseca i deset dana; Omerov hilafet je trajao deset godina, šest mjeseci i osam dana; Osmanov hilafet je trajao jedanaest godina, jedanaest mjeseci i devet dana; a Alijin hilafet četiri godine, devet mjeseci i sedam dana.

Seid kaže: “Sefina mi je rekao: ‘Računaj: Ebu Bekr je vladao dvije godine, Omer deset godina, Osman dvanaest godina i Alija toliko.’ Rekao sam Sefineu: ‘Ovi (Benu Mervan) tvrde da Alija nije bio halifa. On reče: ‘Lažu Benuz-Zurka, tj. Bebu Mervan.’” A obavijestio nas je Amr b. Avn, prenijevši od Hušejma, on od El-Avvama b. Havšeba, isti smisao – svi od Seida b. Džumhana, a on od Sefinea, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Poslanički hilafet će među mojim sljedbenicima trajati trideset godina. Nakon toga će Allah dati vlast kome bude htio.”

4639. ISPRIČAO NAM JE Muhammed b. el-Ala, prenijevši od Ibn Idrisa, on od Husajna, ovaj od Hilala b. Jesafa, on od Abdullaha b. Zalima el-Mazinija. I Sufjan je prenio od Mensura, on od Hilala b. Jesafa, on od Abdullaha b. Zalima el-Mazinija, ovaj od nekog čovjeka između njega i Abdullaha b. Zalima el-Mazinija, da je Seid b. Zejd b. Amr b. Nufejl rekao: “Kada je taj i taj stigao u Kufu i održao hutbu, Seid b. Zejd me je uzeo za ruku i rekao: ‘Pogledaj u ovoga zalima. Ja za devetericu svjedočim da su stanovnici Dženeta, a da posvjedočim i za desetog, ne bih pogriješio.’ (Ibn Idris navodi da Arapi kažu: pogriješio bih) Upitah: ‘Ko su ta deveterica?’ On reče: ‘Dok je

وَعُمَمَانُ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ وَعَلِيٌّ كَذَا قَالَ سَعِيدٌ قُلْتُ لِسَفِينَةَ إِنَّ هَؤُلَاءِ يَزْعُمُونَ أَنَّ عَلِيًّا عَلَيْهِ السَّلَامُ لَمْ يَكُنْ بِحَلِيفَةٍ قَالَ كَذَبْتَ أَسْتَاهُ بَنِي الزَّرْقَاءِ يَعْنِي بَنِي مَرْوَانَ. حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ عَوْنٍ حَدَّثَنَا هُشَيْمٌ عَنِ الْعَوَّامِ بْنِ حَوْشَبٍ عَنِ سَعِيدِ بْنِ جُهَيْنَانَ عَنِ سَفِينَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: خِلَافَةُ النَّبِيِّ ثَلَاثُونَ سَنَةً ثُمَّ يُؤْتِي اللَّهُ الْمَلِكَ مَنْ يَشَاءُ أَوْ مُلْكَهُ مَنْ يَشَاءُ.

٤٦٣٩. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْعَلَاءِ عَنْ ابْنِ إِدْرِيسَ أَخْبَرَنَا حُصَيْنٌ عَنْ هِلَالِ بْنِ يَسَافٍ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ ظَالِمٍ وَسُفْيَانَ عَنْ مَنْصُورٍ عَنْ هِلَالِ بْنِ يَسَافٍ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ ظَالِمِ الْمَازِنِيِّ ذَكَرَ سُفْيَانُ رَجُلًا فِيمَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ ظَالِمِ الْمَازِنِيِّ قَالَ سَعِيدُ بْنُ زَيْدِ بْنِ عَمْرِو بْنِ نُفَيْلٍ قَالَ: لَمَّا قَدِمَ فَلَانَ إِلَى الْكُوفَةِ أَقَامَ فَلَانٌ حَظِيْبًا فَأَخَذَ بِيَدِي سَعِيدُ بْنُ زَيْدٍ فَقَالَ: أَلَا تَرَى إِلَى هَذَا الظَّالِمِ فَأَشْهَدُ عَلَى التَّسْعَةِ إِنَّهُمْ فِي الْجَنَّةِ وَلَوْ شِئْتُ عَلَى الْعَاشِرِ لَمْ إِبْتِمْ قَالَ ابْنُ إِدْرِيسَ وَالْعَرَبُ تَقُولُ أَنَّمْ قُلْتُ وَمَنْ التَّسْعَةُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ

Allahov Poslanik, s.a.v.s., bio na brdu Hira (sa Ebu Bekrom i Omerom), ono se počelo tresti, te on reče: ‘Smiri se Hira, na tebi su samo Vjerovjesnik, s.a.v.s., i Iskreni, i šehid.’ ‘Ko su ta deveterica?’ – upitah. On reče: ‘To su: Allahov Poslanik, s.a.v.s., Ebu Bekr, Omer, Osman, Alija, Talha, Zubejr, Sa’d b. Ebu Vekkas i Abdurrahman b. Avf.’ ‘A ko je deseti?’ – upitah. On malo zastade, pa reče: ‘Ja.’”²⁵

Ebu Davud kaže: “Prenio ga je El-Ešdžei od Sufjana, on od Mensura, on od Hilala b. Jesafa, on od Ibn Hajjana, a on od Abdullaha b. Zalima – sa istim senedom, slično prethodnom hadisu.”

4640. ISPRIČAO NAM JE Hafs b. Omer en-Nemeri (en-Numejri), kog je obavijestio Šu’be, prenijevši od El-Hurra b. es-Sajjaha: “Dok je Abdurrahman b. el-Ahnes bio u džamiji, neki čovjek je spomenuo Aliju. Tad je ustao Seid b. Zejd i rekao: ‘Svjedočim da sam čuo Allahovog Poslanika, s.a.v.s., kada je rekao: ‘Deseterica će biti u Džennetu: Vjerovjesnik, s.a.v.s., Ebu Bekr, Omer, Osman, Alija, Talha, Ez-Zubejr

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: وَهُوَ عَلَى حِرَاءِ اثْبُتَ حِرَاءُ إِنَّهُ لَيْسَ عَلَيْكَ إِلَّا نَبِيٌّ أَوْ صِدِّيقٌ أَوْ شَهِيدٌ قُلْتُ وَمَنْ التَّسْعَةُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: وَأَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ وَعُثْمَانُ وَعَلِيٌّ وَطَلْحَةُ وَالزُّبَيْرُ وَسَعْدُ بْنُ أَبِي وَقَّاصٍ وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَوْفٍ قُلْتُ وَمَنْ الْعَاشِرُ فَتَلَكَّأَ هُنَيْئَةً ثُمَّ قَالَ أَنَا.

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: رَوَاهُ الْأَنْجَبِيُّ عَنْ سُفْيَانَ عَنْ مَنْظُورٍ عَنْ هِلَالِ بْنِ يَسَافٍ عَنْ ابْنِ حَبَّانَ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ ظَالِمٍ بِإِسْنَادِهِ نَحْوَهُ.

٤٦٤٠. حَدَّثَنَا حَفْصُ بْنُ عُمَرَ التَّمَرِيُّ حَدَّثَنَا شُعْبَةُ عَنْ الْحَرِّ بْنِ الصِّيَّاحِ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْأَخْنَسِ أَنَّهُ كَانَ فِي الْمَسْجِدِ فَذَكَرَ رَجُلٌ عَلِيًّا عَلَيْهِ السَّلَامُ فَقَامَ سَعِيدُ بْنُ زَيْدٍ فَقَالَ: أَشْهَدُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنِّي سَمِعْتُهُ وَهُوَ يَقُولُ عَشْرَةٌ فِي الْجَنَّةِ النَّبِيُّ فِي الْجَنَّةِ وَأَبُو بَكْرٍ فِي الْجَنَّةِ وَعُمَرُ فِي الْجَنَّةِ وَعُثْمَانُ فِي الْجَنَّةِ وَعَلِيٌّ فِي الْجَنَّةِ وَطَلْحَةُ فِي

²⁵Bilježe ga i Et-Tirmizi u *Džami’u* i En-Nesai i Ibn Madže u *Sunenima*.

b. el-Avvam, Said b. Malik i Abdurrahman b. Avf. Ako želiš, spomenut ću ti i ime desetog.' Upita: 'Ko je on?' Seid je ušutio. Prisutni upitaše: 'Ko je on?', te on reče: 'On je Seid b. Zejd.'²⁶

4641. ISPRIČAO NAM JE Ebu Kamil, kog je obavijestio Abdulvahid b. Zijad, prenijevši od Sadeka b. el-Musenna en-Nehaija, da je njegov djed Rijah b. el-Haris kazao: "Sjedah kod toga i toga u džamiji u Kufi. Sa njim su sjedili ljudi iz Kufe. Tad je došao Seid b. Zejd b. Amr b. Nufejl. On ga dočeka, ukazavši mu dobrodošlicu, i postavi ga da sjedi do njega na naslonjaču. U tom momentu dođe neki Kufljanin po imenu Kajs b. Alkame i on ga dočeka, a ovaj poče grditi nekoga. Seid upita: 'Koga grdi ovaj čovjek?' 'Aliju.' – odgovori on. Seid reče: 'Ne mogu da shvatim: u tvom prisustvu grde ashabe Allahovog Poslanika, s.a.v.s., a ti niti reagiraš niti obraćaš pažnju! Čuo sam Allahovog Poslanika, s.a.v.s., kada veli, a ja nemam potrebe da lažem na njega, pa da me, kada ga sretnem na Sudnjem danu, za to pita. On je rekao: 'Ebu Bekr će u Džennet, i Omer će u

الْجَنَّةِ وَالرَّيْزُ بْنُ الْعَوَّامِ فِي الْجَنَّةِ
وَسَعْدُ بْنُ مَالِكٍ فِي الْجَنَّةِ وَعَبْدُ
الرَّحْمَنِ بْنُ عَوْفٍ فِي الْجَنَّةِ وَلَوْ
شِئْتُ لَسَمَّيْتُ الْعَائِشَةَ قَالَ فَقَالُوا
مَنْ هُوَ فَسَكَتَ قَالَ فَقَالُوا مَنْ هُوَ
فَقَالَ: هُوَ سَعِيدُ بْنُ زَيْدٍ

٤٦٤١. حَدَّثَنَا أَبُو كَامِلٍ حَدَّثَنَا عَبْدُ
الْوَّاحِدِ بْنُ زِيَادٍ حَدَّثَنَا صَدَقَةُ بْنُ
الْمُنْتَهَى النَّخَعِيُّ حَدَّثَنِي جَدِّي رِيَّاحُ
بْنُ الْحَارِثِ قَالَ كُنْتُ قَاعِدًا عِنْدَ
فُلَانٍ فِي مَسْجِدِ الْكُوفَةِ وَعِنْدَهُ أَهْلُ
الْكُوفَةِ فَجَاءَ سَعِيدُ بْنُ زَيْدِ بْنِ
عَمْرٍو بْنِ نُفَيْلٍ فَرَحَّبَ بِهِ وَحَيَّاهُ
وَأَقْعَدَهُ عِنْدَ رِجْلِهِ عَلَى السَّرِيرِ
فَجَاءَ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ الْكُوفَةِ يُقَالُ لَهُ
قَيْسُ بْنُ عَلْقَمَةَ فَاسْتَقْبَلَهُ فَسَبَّ
وَسَبَّ فَقَالَ: سَعِيدٌ مَنْ يَسُبُّ هَذَا
الرَّجُلَ قَالَ يَسُبُّ عَلِيًّا قَالَ أَلَا
أَرَى أَصْحَابَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُسَبُّونَ عِنْدَكَ ثُمَّ لَا
تُنْكِرُونَ وَلَا تُعَيِّرُونَ أَنَا سَمِعْتُ رَسُولَ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ:
وَإِنِّي لَعَنِيٌّ أَنْ أَقُولَ عَلَيْهِ مَا لَمْ
يَقُلْ فَيَسْأَلْنِي عَنْهُ عَدَا إِذَا لَقِيْتُهُ
أَبُو بَكْرٍ فِي الْجَنَّةِ وَعَمْرٌو فِي الْجَنَّةِ

²⁶Bilježe ga i Et-Tirmizi u *Džami'u* i En-Nesai u *Sunenu*.

Džennet.', a onda je spomenuo smisao sličan prethodnom hadisu, a potom je kazao: 'Učešće jednog od njih sa Allahovim Poslanikom, s.a.v.s., u borbi na Allahovom putu, kada mu prašina prekrije lice, vrednije je nego da neko od vas cijeli život čini dobra djela, pa makar živio kao Nuh, a.s.'"²⁷

4642. ISPRIČAO NAM JE Musedded, kog je obavijestio Jezid b. Zurej. A obavijestio nas je Musedded, prenijevši od Jahjaa, isti smisao, on od Seida b. Ebu Arubea, ovaj od Katadea, da im je ispričao Enes b. Malik: "Allahov Vjerovjesnik, s.a.v.s., se ispeo na Uhud, a sa njim bijahu i Ebu Bekr, Omer i Osman.²⁸ Uhud se pod njima poče tresti. Allahov Vjerovjesnik, s.a.v.s., udari nogom i reče: 'Smiri se, Uhude, na tebi su Vjerovjesnik, Iskreni i dva šehida.'"²⁹

وَسَاقَ مَعْنَاهُ ثُمَّ قَالَ لَمْ شَهِدْ رَجُلًا مِنْهُمْ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَغْتَبِرُ فِيهِ وَجْهُهُ خَيْرٌ مِنْ عَمَلٍ أَحَدِكُمْ عُمُرَهُ وَلَوْ عَمَرَ عُمَرَ نُوحٍ.

٤٦٤٢. حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ زُرَيْجٍ ح. وَحَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ حَدَّثَنَا يَحْيَى الْمَعْنَى قَالَا حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ أَبِي عَرُوبَةَ عَنِ قَتَادَةَ أَنَّ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ حَدَّثَهُمْ أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَعِدَ أُحُدًا فَتَبِعَهُ أَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ وَعُثْمَانُ فَرَجَفَ بِهِمْ فَضَرَبَهُ نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِرِجْلِهِ وَقَالَ اثْبُتْ أَحَدُ نَبِيِّ وَصِدِّيقٍ وَشَهِيدَانِ.

²⁷Bilježi ga i En-Nesai u *Sunenu*.

²⁸U Muslimovom predanju stoji da su se ispeli na brdo Hira pored Mekke. U prethodnom hadisu stoji da su se ispeli na brdo Uhud pored Medine. A u trećem predanju, o kojem će kasnije biti riječi, stoji da su se ispeli na brdo Sebiru pored Mekke. Iako El-Mubarekfuri smatra da je najvjerodostojnije predanje u kom stoji da su se ispeli na brdo Uhud pored Medine, ja mislim da se spomenuto više puta dogodilo na različitim mjestima i sa različitim osobama među kojima su uvijek bili Vjerovjesnik, s.a.v.s., Ebu Bekr, Omer i Osman.

²⁹Iskreni je Ebu Bekr pošto mu je Allahov Poslanik, s.a.v.s., nakon Mi'radža dao nadimak Es-Siddik (Iskreni), a dva šehida su Omer i

4643. ISPRIČALI SU NAM Kutejbe b. Seid i Jezid b. Halid er-Remli, njima je ispričao El-Lejs, prenijevši od Ebuz-Zubejra, a on od Džabira, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., kazao: “Niko od onih koji su dali Prisegu pod drvetom neće dospjeti u Vatru.”³⁰

4644. ISPRIČAO NAM JE Musa b. Ismail, kog je obavijestio Hammad b. Seleme. A ispričao nam je i Ahmed b. Sinan, prenijevši od Jezida b. Haruna, on od Hammada b. Selemea, ovaj od Asima, on od Ebu Saliha, a on od Ebu Hurejrea, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao – Musa kaže da je rekao: “Možda je Allah...”, a Ibn Sina prenosi da je rekao: ‘Allah je pogledao učesnike Bedra i obratio im se riječima: ‘Radite šta hoćete, sve sam vam oprostio.’”³¹

4645. ISPRIČAO NAM JE Muhammed b. Ubejd, njemu je ispričao Muhammed b. Sevr, prenijevši od Ma'mera, on

٤٦٤٣. حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ وَيَزِيدُ بْنُ خَالِدِ الرَّمْلِيِّ أَنَّ اللَّيْثَ حَدَّثَهُمْ عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ عَنْ جَابِرٍ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ لَا يَدْخُلُ النَّارَ أَحَدٌ مِمَّنْ بَايَعَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ.

٤٦٤٤. حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ ح. وَحَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ سِنَانَ حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ أَخْبَرَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ عَنْ عَاصِمٍ عَنْ أَبِي صَالِحٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: قَالَ مُوسَى فَلَعَلَّ اللَّهُ وَقَالَ ابْنُ سِنَانَ أَطَّلَعَ اللَّهُ عَلَى أَهْلِ بَدْرٍ فَقَالَ: اغْمَلُوا مَا شِئْتُمْ فَقَدْ غَفَرْتُ لَكُمْ.

٤٦٤٥. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ أَنْ مُحَمَّدُ بْنُ ثَوْرٍ حَدَّثَهُمْ عَنْ مَعْمَرٍ

Osman, jer su obojica bespravno ubijeni i tako postali šehidi.

³⁰Dakle, neće dospjeti u Džehennem niko od onih koju su Allahovom Poslaniku, s.a.v.s., dali Prisegu pod drvetom na Hudejbiji.

³¹Imam Nevevi kaže da se ove riječi odnose na Allahovu milost i oprost na Ahiretu učesnicima Bedra, ali da se ne odnosi na to da mogu raditi šta hoće. Ako neko od njih bude zaslužio da se nad njim izvrši kazna, bit će izvršena. Kadi Ijad spominje da je Omer sproveo kaznu nad nekim od njih, a Poslanik, a.s., je kaznio bičevanjem Mistaha, a bio je učesnik Bedra.

od Ez-Zuhrija, on od Urvea b. ez-Zubejra, a on od El-Misvera b. Mahremea: "Vjerovjesnik, s.a.v.s., je u vrijeme Hudejbije izišao...", pa je spomenuo hadis rekavši: 'Došao mu je Urve b. Mes'ud da sa njim pregovara. Kad god bi mu nešto rekao, uhvatio bi ga za bradu. Pored Allahovog Poslanika, s.a.v.s., je stajao El-Mugire b. Šu'be, koji je u ruci držao mač, a na glavi mu bijaše kaciga. Kad god bi Urve pružio ruku, on bi ga hvatištem mača dotakao po ruci i rekao: 'Odmakni ruku od njegove brade.' Urve podiže glavu i upita: 'Ko je ovaj?' 'El-Mugire b. Šu'be.' – odgovoriše prisutni."³²

4646. ISPRIČAO NAM JE Hennad b. es-Serijj, prenijevši od Abdurrahmana b. Muhammeda el-Muharibija, on od Abdusselama b. Harba, on od Ebu Halida ed-Dalanija, on od Ebu Halida, štićenika porodice Dža'dea, a on od Ebu Hurejrea, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: "Došao mi je Džibril, uzeo me za ruku i pokazao mi džennetsku kapiju kroz koju će ući moji sljedbenici." Čuvši to, Ebu Bekr reče: "Allahov Poslanice, volio bih da sam bio sa tobom da ih vidim." Allahov Poslanik, s.a.v.s., reče: "Ti ćeš, Ebu Bekre, prvi od mojih sljedbenika ući u Džennet."

عَنْ الزُّهْرِيِّ عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ
عَنِ الْمِسْوَرِ بْنِ مَخْرَمَةَ قَالَ: خَرَجَ
التَّيِّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ زَمَنَ
الْحُدَيْبِيَّةِ فَذَكَرَ الْحَدِيثَ قَالَ فَأَتَاهُ
يَعْنِي عُرْوَةَ بْنَ مَسْعُودٍ فَجَعَلَ
يُكَلِّمُ التَّيِّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ فَكَلَّمَا كَلَّمَهُ أَخَذَ بِلِخْيَتِهِ
وَالْمُغِيرَةُ بْنُ شُعْبَةَ قَائِمٌ عَلَى رَأْسِ
التَّيِّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَمَعَهُ
السَّيْفُ وَعَلَيْهِ الْمِغْفَرُ فَضْرَبَ يَدَهُ
بِنَعْلِ السَّيْفِ وَقَالَ أَخْرَجْتُكَ عَنْ
لِخْيَتِهِ فَرَفَعَ عُرْوَةَ رَأْسَهُ فَقَالَ: مَنْ
هَذَا قَالُوا الْمُغِيرَةُ بْنُ شُعْبَةَ.

٤٦٤٦. حَدَّثَنَا هَنَّادُ بْنُ السَّرِيِّ عَنْ
عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ مُحَمَّدٍ الْمُحَارِبِيِّ
عَنْ عَبْدِ السَّلَامِ بْنِ حَرْبٍ عَنْ
أَبِي خَالِدٍ الدَّلَائِيِّ عَنْ أَبِي خَالِدِ
مَوْلَى آلِ جَعْدَةَ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ:
قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ: أَتَانِي جِبْرِيلُ فَأَخَذَ بِيَدِي
فَأَرَانِي بَابَ الْجَنَّةِ الَّذِي تَدْخُلُ مِنْهُ
أُمَّتِي فَقَالَ: أَبُو بَكْرٍ يَا رَسُولَ اللَّهِ
وَدِدْتُ أَنِّي كُنْتُ مَعَكَ حَتَّى أَنْظَرَ
إِلَيْهِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَمَا إِنَّكَ يَا أَبَا بَكْرٍ
أَوَّلُ مَنْ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مِنْ أُمَّتِي.

³²Zabilježio ga je i El-Buhari u *Sahihu*, u mnogom dužem obliku.

4647. ISPRIČAO NAM JE Hafs b. Omer Ebu Omer ed-Darir, kog je obavijestio Hammad b. Seleme, prenijevši od Seida b. Ijasa el-Džurejrija, a on od Abdullaha b. Šekika el-Ukajlija, da je El-Akra, mujezin Omera b. el-Hattaba, kazao: “Omer me je poslao po El-Eskafa.”³³ Ja sam ga pozvao i pošto je došao, Omer ga upita: ‘Da li ti o meni nešto nalaziš u Knjizi?’ ‘Da.’ – odgovorio je. ‘Kako me nalaziš?’ – upita Omer. On reče: ‘Kao utvrdu. Tako lijepo, kao utvrdu.’ Pa je Omer podigao štap i upitao: ‘Kako, kako?’ On reče: ‘Čvrstog kao gvožđe, povjerljivog i strogog.’ – odgovori on. ‘A kako nalaziš onoga koji će doći poslije mene?’ On reče: ‘Nalazim ga kao dobrog vladara, ali će birati (na položaje) svoje bližnje.’ Omer reče: ‘Neka se Allah smiluje Osmanu!’ To je ponovio tri puta. ‘A kako nalaziš onoga koji će doći poslije njega?’ – ponovo će Omer. On reče: ‘Nalazim ga kao uprljano gvožđe.’ Omer stavi ruke na svoju glavu i reče: ‘O Bože, uprljanog, uprljanog!’³⁴ El-Eskaf reče: ‘Vladaru pravovjernih, on će biti dobar halifa, ali će to biti vrijeme mača i prolijevanja krvi.’”

٤٦٤٧. حَدَّثَنَا حَفْصُ بْنُ عُمَرَ
أَبُو عُمَرَ الظَّرِيرُ حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ
سَلَمَةَ أَنَّ سَعِيدَ بْنَ إِيسَى الْجُرَيْرِيَّ
أَخْبَرَهُمْ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ شَقِيقِ
الْعُقَيْلِيِّ عَنِ الْأَقْرَعِ مُوَدَّنِ عُمَرَ
بْنِ الْخَطَّابِ قَالَ: بَعَثَنِي عُمَرُ إِلَى
الْأَسْفَفِ فَدَعَوْتُهُ فَقَالَ لَهُ عُمَرُ
وَهَلْ تَجِدُنِي فِي الْكِتَابِ قَالَ نَعَمْ
قَالَ كَيْفَ تَجِدُنِي قَالَ أَحَدَكَ قَرْنًا
فَرَفَعَ عَلَيْهِ الدَّرَّةَ فَقَالَ: قَرْنٌ مَهْ
فَقَالَ: قَرْنٌ حَدِيدٌ أَمِينٌ شَدِيدٌ قَالَ
كَيْفَ تَجِدُ الَّذِي يَجِيءُ مِنْ بَعْدِي
فَقَالَ: أَحَدُهُ خَلِيفَةٌ صَالِحًا غَيْرَ
أَنَّهُ يُؤْتِرُ قَرَابَتَهُ قَالَ عُمَرُ يَرْحَمُ
اللَّهُ عُثْمَانَ ثَلَاثًا فَقَالَ: كَيْفَ
تَجِدُ الَّذِي بَعْدَهُ قَالَ أَحَدُهُ صَدَأٌ
حَدِيدٍ فَوَضَعَ عُمَرُ يَدَهُ عَلَى رَأْسِهِ
فَقَالَ: يَا دَفْرَاهُ يَا دَفْرَاهُ فَقَالَ: يَا
أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ إِنَّهُ خَلِيفَةٌ صَالِحٌ
وَلَكِنَّهُ يُسْتَخْلَفُ حِينَ يُسْتَخْلَفُ
وَالسَّيْفُ مَسْلُورٌ وَالْدَّمُ مُهْرَأَقٌ

³³El-Eskaf je bio jedan od značajnih hrišćanskih alima u to vrijeme.

³⁴Biće uprljan krvlju, jer će biti u vrijeme kada će mnogi ustati protiv njega.

Ebu Davud kaže: “Riječ *ed-defru* znači: *uprljan, smrdljiv.*”

9. O vrijednosti ashaba

4648. ISPRIČAO NAM JE Amr b. Avn. A obavijestio nas je i Musedded, prenijevši od Ebu Avanea, on od Kata-dea, on od Zurarea b. Evfaa, a on od Imrana b. Husajna, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Najbolje pokoljenje mojih sljedbenika će biti ono kome sam poslat (tj. ashabima), zatim oni koji će doći poslije njih, potom oni koji će doći poslije njih.” Allah najbolje zna je li spomenuo treće ili nije. “Zatim će se pojaviti narod koji će svjedočiti i onda kad se svjedočenje od njih ne bude tražilo, narod koji će posezati za zavjetima, ali ih neće izvršavati i koji će varati i u koje se neće moći imati povjerenja, i narod u kome će biti raširena gojaznost.”³⁵

10. O zabrani grđenja ashaba

4649. ISPRIČAO NAM JE Musedded, kog je obavijestio Ebu Muavija, prenijevši od El-A'meša, on od Ebu Saliha, a

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: الدَّفْرُ التَّنُّنُ.

٩. بَابُ فِي فَضْلِ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

٤٦٤٨. حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ عَوْنٍ قَالَ أَنْبَأَنَا ح. وَحَدَّثَنَا مُدَدُّ قَالَ حَدَّثَنَا أَبُو عَوَاتَةَ عَنْ قَتَادَةَ عَنْ زُرَّارَةَ بْنِ أَوْفَى عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: خَيْرُ أُمَّتِي الْقَرْنُ الَّذِينَ بُعِثَتْ فِيهِمْ ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ أَذْكَرَ الثَّالِثِ أَمْ لَا ثُمَّ يَظْهَرُ قَوْمٌ يَشْهَدُونَ وَلَا يَسْتَشْهَدُونَ وَيَنْذِرُونَ وَلَا يُوقُونَ وَيَخُونُونَ وَلَا يُؤْتَمَنُونَ وَيَفْشُو فِيهِمُ السَّمَنُ.

١٠. بَابُ فِي التَّهْمِ عَنْ سَبِّ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

٤٦٤٩. حَدَّثَنَا مُدَدُّ حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ عَنْ الْأَعْمَشِ عَنْ أَبِي

³⁵Bilježe ga i El-Buhari i Muslim u *Sahihima*, i Et-Tirmizi u *Džami'u*.

on od Ebu Seida, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Ne grdite moje ashabe, jer, tako mi Onoga u Čijoj je ruci moja duša, kada bi neko od vas podijelio zlata koliko brdo Uhud, ne bi postigao nagradu koju je postigao jedan od njih podijelivši mudd³⁶ (pregršt), ili njegovu polovinu (datula).”³⁷

Ebu Seid kaže: “Ispričao nam je El-Ataridij, kog je obavijestio Ebu Muavija...”, a onda je spomenuo hadis.

4650. ISPRIČAO NAM JE Ahmed b. Junus, kog je obavijestio Zaide b.

صَالِحٍ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا تَسُبُّوا أَصْحَابِي قَوْلَ الَّذِي تَقْسِي بِيَدِهِ لَوْ أَنْفَقَ أَحَدُكُمْ مِثْلَ أَحَدٍ ذَهَبًا مَا بَلَغَ مَدَّ أَحَدِهِمْ وَلَا نَصِيفَهُ.

٤٦٥٠. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ يُونُسَ أَخْبَرَنَا زَائِدَةُ بْنُ قَدَامَةَ الْقَفَّيِّ أَخْبَرَنَا عُمَرُ بْنُ قَيْسِ الْمَاصِرِ عَنْ عَمْرِو بْنِ

³⁶Mudd je posuda koja, prema mišljenju Ebu Hanife, iznosi dva litra.

³⁷El-Mubarekfuri smatra da je ove riječi Allahov Poslanik, s.a.v.s., uputio grupi ashaba koji su sa zakašnjenjem primili islam upozorivši ih da ne grde one ashabe koji su u samom početku primili islam. Povod izgovora ovom hadisu bio je mali spor između Halida b. Velida i Abdurrahmana b. Avfa kada je Halid nešto ružno rekao Abdurrahmanu b. Avfu. Kao potvrda ovakvom tumačenju mogu nam poslužiti i riječi Uzvišenog Allaha: *Nisu jednaki oni među vama koji su davali priloge prije pobjede i lično se borili – oni su na višem stupnju od onih koji su poslije davali priloge i lično se borili...* (El-Hadid, dio 10. ajeta). Halid b. Velid je nakon Hudejbije primio islam i prvi njegov vojni pohod kao muslimana bio je u Bici na Mu'ti, četiri mjeseca prije Oslobođenja Mekke. Dok je Abdurrahman b. Avf primio islam prije nego se Allahov Poslanik, s.a.v.s., počeo sastajati tajno sa ashabima u kući Erkama b. Erkama, i učesnik je Bedra, Uhuda i svih ostalih bitki koje je vodio Allahov Poslanik, s.a.v.s. Ali el-Kari, pak smatra da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., ove riječi uputio svojim sljedbenicima koji će doći kasnije. Ovaj hadis su u *El-Kutubus-sitteu* zabilježili svi autori.

Kudame es-Sekafi, prenijevši od Omera b. Kajsja el-Masira, on od Amra b. Ebu Kurrea: “Huzejfe je u El-Medainu ljudima spomenuo neke stvari koje je Allahov Poslanik, s.a.v.s., u srdžbi rekao nekim svojim ashabima. Oni koji su to čuli od Huzejfea otišli su Selmanu i to mu spomenuli, pa je Selman rekao: ‘Huzejfe najbolje zna šta priča.’ Potom su se povratili Huzejfeu i rekli mu: ‘Tvoje smo riječi prenijeli Selmanu i on ti ih nije potvrdio niti ih je opovrgao.’ Tad je Huzejfe otišao Selmanu. Zatekao ga je u njegovom vrtu i rekao mu: ‘Zbog čega nisi potvrdio ono što sam čuo od Allahovog Poslanika, s.a.v.s?’ Selman reče: ‘Allahov Poslanik, s.a.v.s., bi se ponekad rasrdio, pa bi nekome od ashaba u srdžbi nešto rekao, a bivao bi i dobre volje, pa bi nekim ashabima govorio u zadovoljstvu. Prestani to iznositi da nekim ljudima ne bi ubacio ljubav a nekim prijezir prema određenim ljudima, pa da se razjedine. Zar ti nije poznato da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., održao govor i rekao: ‘Koga god čovjeka od moga ummeta izgrdim ili mu u srdžbi uputim ružne riječi, znajte da sam ja čovjek koji je sklon srdžbi kao i ostali ljudi. Allah me je poslao iz milosti prema svjetovima, pa Ga molim da

أَبِي قُرَّةَ قَالَ: «كَانَ حُدَيْفَةُ بِالْمَدَائِنِ فَكَانَ يَذْكُرُ أَشْيَاءَ قَالَهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِأَتَائِسٍ مِنْ أَصْحَابِهِ فِي الْغَضَبِ، فَيَنْطَلِقُ نَاسٌ مِمَّنْ سَمِعَ ذَلِكَ مِنْ حُدَيْفَةَ فَيَأْتُونَ سَلْمَانَ وَيَذْكُرُونَ لَهُ قَوْلَ حُدَيْفَةَ، فَيَقُولُ سَلْمَانُ: حُدَيْفَةُ أَغْلَمَ بِمَا يَقُولُ، فَيَرْجِعُونَ إِلَى حُدَيْفَةَ فَيَقُولُونَ لَهُ: قَدْ ذَكَّرْنَا قَوْلَكَ لِسَلْمَانَ فَمَا صَدَقَكَ وَلَا كَذَبَكَ، فَأَتَى حُدَيْفَةَ سَلْمَانٌ وَهُوَ فِي مَبَقَلَةٍ فَقَالَ سَلْمَانُ: مَا يَمْتَعَكَ أَنْ تُصَدِّقَنِي بِمَا سَمِعْتُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ فَقَالَ سَلْمَانُ: إِنْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَغْضَبُ فَيَقُولُ فِي الْغَضَبِ لِأَتَائِسٍ مِنْ أَصْحَابِهِ وَيَرْضَى فَيَقُولُ فِي الرَّضَا لِأَتَائِسٍ مِنْ أَصْحَابِهِ: أَمَا تَنْتَهِي حَتَّى تُؤَوِّزَ رِجَالًا حُبَّ رِجَالٍ، وَرِجَالًا بُغْضَ رِجَالٍ وَحَتَّى تُوقِعَ اخْتِلَافًا وَفُرْقَةً، وَلَقَدْ عَلِمْتُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَطَبَ فَقَالَ: أَيُّمَا رَجُلٍ مِنْ أُمَّتِي سَبَبْتُهُ سَبَّةً أَوْ لَعَنْتُهُ لَعْنَةً فِي عَضِيهِ فَإِنَّمَا أَنَا مِنَ وَلَدِ آدَمَ أَغْضَبُ

mu te (ružne riječi) učini iskupom za njegove grijeha na Sudnjem danu.' Tako mi Allaha, ili ćeš prestati ili ću pisati Omeru pa ćeš snositi odgovornost zbog toga.' On je prestao sa tim i iskupio se za svoju zakletvu prije nego ju je i prekršio, tako da nije bilo potrebe da piše Omeru."

Ebu Davud kaže: "Sve što je prije i poslije, dozvoljeno je."

11. O određivanju Ebu Bekra za zastupnika

4651. ISPRIČAO NAM JE Abdullah b. Muhammed en-Nufeji, kog je obavijestio Muhammed b. Seleme, prenijevši od Muhammeda b. Ishaka, on od Ez-Zuhrija, ovaj od Abdulmelika b. Ebu Bekra b. Abdurrahmana b. el-Harisa b. Hišama, on od svoga oca, da je Abdullah b. Zem'a kazao: "Bijah sa skupinom muslimana kod Allahovog Poslanika, s.a.v.s. Bilal ga pozva na namaz, a pošto mu se bolest pogoršala, on reče: 'Naredite nekome da umjesto mene imami ljudima.' Ja iziđoh i pošto zatekoh Omera među ljudima, a Ebu Bekr je bio odsutan, rekoh: 'Omere, ustani i imami ljudima!' On je prošao naprijed i izgovorio tekbir. Kad je Allahov Poslanik, s.a.v.s., čuo Omera,

كَمَا يَغْضَبُونَ وَإِنَّمَا بَعَثَنِي رَحْمَةً
لِلْعَالَمِينَ فَاجْعَلَهَا عَلَيْهِمْ صَلَاةَ
يَوْمِ الْقِيَامَةِ (إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ).
وَاللَّهِ لَتَنْتَهِيَنَّ أَوْ لَا تُكْتَبَنَّ إِلَى عُمَرَ
(فَتَحَمَّلَ عَلَيْهِ بِرَجَالٍ فَكَفَّرَ
بِئْسَنَّهُ وَلَمْ يَكْتُبْ إِلَى عُمَرَ وَكَفَّرَ
قَبْلَ الْحَنْثِ).

قال أبو داود: قَبْلَ وَيَعْدُ كُلُّ جَائِزٍ

١١. بَاب فِي اسْتِخْلَافِ أَبِي بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ

٤٦٥١. حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُحَمَّدٍ
الثَّقَفِيُّ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَلَمَةَ
عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ قَالَ حَدَّثَنِي
الرُّهْرِيُّ حَدَّثَنِي عَبْدُ الْمَلِكِ بْنُ
أَبِي بَكْرٍ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ
الْحَارِثِ بْنِ هِشَامٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ
عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَمْعَةَ قَالَ: لَمَّا اسْتَعْرَزَ
بِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
وَأَنَا عِنْدَهُ فِي نَفَرٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ
دَعَاهُ بِلَالٌ إِلَى الصَّلَاةِ فَقَالَ: مُرُوا
مَنْ يُصَلِّي لِلنَّاسِ فَخَرَجَ عَبْدُ اللَّهِ
بْنُ زَمْعَةَ فَإِذَا عُمَرُ فِي النَّاسِ وَكَانَ
أَبُو بَكْرٍ غَائِبًا فَقُلْتُ يَا عُمَرُ قُمْ
فَصَلِّ بِالنَّاسِ فَتَقَدَّمَ فَكَبَّرَ فَلَمَّا
سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

koji je imao jak glas, upita: ‘Gdje je Ebu Bekr? To Allah i muslimani ne prihvaćaju. To Allah i muslimani ne prihvaćaju.’, i posla po Ebu Bekra. Ebu Bekr je došao nakon što je Omer već bio klanjao pa je imamio taj namaz.”

4652. ISPRIČAO NAM JE Ahmed b. Salih, kog je obavijestio Ibn Ebu Fudejk, prenijevši od Musaa b. Jakuba, ovaj od Abdurrahmana b. Ishaka, on od Ibn Šihaba, on od Ubejdullaha b. Abdullaha b. Utbea, da je Abdullah b. Zem’a – spomenuvši ovaj hadis – rekao: “Kad je Vjerovjesnik, s.a.v.s., čuo Omerov glas,” – veli Ibn Zem’a – “promolio je glavu iz svoje sobe i rekao: ‘Ne, ne, ne, neka ljudima imami Ibn Ebu Kuhafe!’ To je rekao srdito.”

12. O tome da treba ostaviti priču u vrijeme nereda

4653. ISPRIČALI SU NAM Musedded i Muslim b. Ibrahim, koje je obavijestio Hammad, prenijevši od Alija b. Zejda, on od El-Hasana, on od Ebu Bekra – slično prethodnom hadisu. A ispričao nam je Muhammed b. el-Musenna, kog je obavijestio Muhammed b. Abdullah el-Ensari, prenijevši od El-Eš’asa, ovaj od El-Hasana, a on od Ebu Bekra, da

وَسَلَّمَ صَوْتَهُ وَكَانَ عَمْرُ رَجُلًا مُجْهَرًا قَالَ فَأَيْنَ أَبُو بَكْرٍ يَا بِي اللَّهُ ذَلِكَ وَالْمُسْلِمُونَ يَا بِي اللَّهُ ذَلِكَ وَالْمُسْلِمُونَ فَبَعَثَ إِلَى أَبِي بَكْرٍ فَجَاءَ بَعْدَ أَنْ صَلَّى عَمْرُ تِلْكَ الصَّلَاةَ فَصَلَّى بِالنَّاسِ.

٤٦٥٢. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ صَالِحٍ حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي فُدَيْكٍ قَالَ حَدَّثَنِي مُوسَى بْنُ يَعْقُوبَ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ إِسْحَاقَ عَنْ ابْنِ شَهَابٍ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُثْبَةَ أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ زَمْعَةَ أَخْبَرَهُ بِهَذَا الْحَدِيثِ قَالَ: لَمَّا سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَوْتَ عَمْرٍ قَالَ ابْنُ زَمْعَةَ خَرَجَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى أَطَّلَعَ رَأْسَهُ مِنْ حُجْرَتِهِ ثُمَّ قَالَ لَا لَا لَا لِيُصَلَّ لِلنَّاسِ ابْنُ أَبِي قُحَافَةَ يَقُولُ ذَلِكَ مُغْضَبًا.

١٢. بَابُ مَا يَدُلُّ عَلَى تَرْكِ

الْكَلَامِ فِي الْفِتْنَةِ

٤٦٥٣. حَدَّثَنَا مُدَدُّ وَمُسْلِمُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ قَالَ حَدَّثَنَا حَمَّادٌ عَنْ عَلِيِّ بْنِ زَيْدٍ عَنِ الْحَسَنِ عَنْ أَبِي بَكْرَةَ ح. وَحَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِيِّ قَالَ حَدَّثَنِي الْأَشْعَثُ عَنِ الْحَسَنِ عَنْ

je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao El-Hasanu b. Aliji: “Ovaj moj unuk će biti vođa i ja se nadam da će njime Allah izmiriti dvije skupine od mog ummeta.”³⁸ A u hadisu koji je prenio Hammad rekao je: “Možda će Allah njime izmiriti dvije velike skupine muslimana.”

4654. ISPRIČAO NAM JE El-Hasan b. Ali, kog je obavijestio Jezid, prenijevši od Hišama, on od Muhammeda, da je Huzejfe rekao: “Nijednog čovjeka neće zadesiti neredi a da se za njega ne bojim (tih nereda), osim za Muhammeda b. Meslemea. Čuo sam Allahovog Poslanika, s.a.v.s., kada (mu je) rekao: “Tebi neredi neće nauditi.”

4655. ISPRIČAO NAM JE Amr b. Merzuk, kog je obavijestio Šu’be,

أَبِي بَكْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لِلْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ إِنَّ ابْنِي هَذَا سَيِّدٌ وَإِنِّي أَرْجُو أَنْ يُصْلِحَ اللَّهُ بِهِ بَيْنَ فِئَتَيْنِ مِنْ أُمَّتِي وَقَالَ فِي حَدِيثٍ حَمَادٍ وَلَعَلَّ اللَّهَ أَنْ يُصْلِحَ بِهِ بَيْنَ فِئَتَيْنِ مِنَ الْمُسْلِمِينَ عَظِيمَتَيْنِ.

٤٦٥٤. حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ حَدَّثَنَا يَزِيدُ أَخْبَرَنَا هِشَامٌ عَنْ مُحَمَّدٍ قَالَ قَالَ حَدِيثَهُ مَا أَحَدٌ مِنَ النَّاسِ تُدْرِكُهُ الْفِتْنَةُ إِلَّا أَنَا أَخَافُهَا عَلَيْهِ إِلَّا مُحَمَّدَ بْنَ مَسْلَمَةَ فَإِنِّي سِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: لَا تَضُرُّكَ الْفِتْنَةُ.

٤٦٥٥. حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ مَرْزُوقٍ أَخْبَرَنَا شُعْبَةُ عَنْ الْأَشْعَثِ بْنِ سُلَيْمٍ

³⁸Četvrtog halifu Aliju b. Ebu Taliba ubio je Abdurrahman b. Muldžim el-Muradi u petak 17. ramazana 40. godine po Hidžri. Nakon što je pokopan u nedjelju 19. ramazana 40. godine po Hidžri, muslimani Medine izabraše Hasana za Halifu. U Šamu i još nekim pokrajinama muslimani su za halifu izabrali Muaviju. Pošto Hasan uvidje da su se muslimani podijelili na dvije skupine: skupina koja slijedi njega i skupina koja slijedi Muaviju, i da bi moglo doći do krvoprolića među njima, s ciljem da bi spriječio krvoproliće Hasan se odreče hilafeta u korist Muavije. Tako da je u spomenutom hadisu pokazana još jedna od mudžiza Posljednjeg Allahovog poslanika, s.a.v.s., koji je nagovijestio šta će se u budućnosti dogoditi i to trideset godina nakon njegove smrti.

prenijevši od El-Eš'asa b. Sulejma, on od Ebu Burdea, da je Sa'lebe b. Dubej'e kazao: "Ušli smo kod Huzejfea, pa je rekao: 'Znam čovjeka kome neredi neće nauditi. Izišli smo a šator bijaše postavljen. Uđosmo u šator, a u njemu bijaše Muhammed b. Mesleme. Upitismo ga o tome, a on reče: 'Ne želim da boravim u vašim pokrajinama dok ne prestanu neredi.'"

4656. ISPRIČAO NAM JE Musedded, kog je obavijestio Ebu Avane, prenijevši od Eš'asa b. Sulejma, on od Ebu Burdea, a on od Dubej'ea b. Husajna es-Sa'lebija – smisao sličan prethodnom hadisu.

4657. ISPRIČAO NAM JE Ismail b. Ibrahim el-Huzeli, kog je obavijestio Ibn Ulejje, prenijevši od Junusa, on od El-Hasana, da je Kajs b. Ubade rekao Aliji: "Je li tvoje putovanje bilo oporuka od Allahovog Poslanika, s.a.v.s., ili si to uradio po sopstvenom nahode-nju?" On reče: 'Meni Allahov Poslanik, s.a.v.s., nije ništa oporučio; to sam uradio po sopstvenom nahode-nju.'"³⁹

عَنْ أَبِي بُرْدَةَ عَنْ ثَعْلَبَةَ بْنِ ضُبَيْعَةَ قَالَ: دَخَلْنَا عَلَى حُدَيْفَةَ فَقَالَ: إِنِّي لَأَعْرِفُ رَجُلًا لَا تَضُرُّهُ الْفِتْنُ شَيْئًا قَالَ فَخَرَجْنَا فَإِذَا فُسْطَاطٌ مَضْرُوبٌ فَدَخَلْنَا فَإِذَا فِيهِ مُحَمَّدُ بْنُ مَسْلَمَةَ فَسَأَلْتَاهُ عَنْ ذَلِكَ فَقَالَ: مَا أُرِيدُ أَنْ يَشْتَمِلَ عَلَيَّ شَيْءٌ مِنْ أَمْصَارِكُمْ حَتَّى تَنْجِلِي عَمَّا أَنْجَلْتِ

٤٦٥٦. حَدَّثَنَا مُدَدُّ حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ عَنْ أَشْعَثَ بْنِ سُلَيْمٍ عَنْ أَبِي بُرْدَةَ عَنْ ضُبَيْعَةَ بْنِ حُصَيْنِ الثَّعْلَبِيِّ بِمَعْنَاهُ.

٤٦٥٧. حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ الْهَدَلِيُّ حَدَّثَنَا ابْنُ عَلِيَّةَ عَنْ يُونُسَ عَنِ الْحَسَنِ عَنِ قَيْنِسِ بْنِ عَبَّادٍ قَالَ: قُلْتُ لِعَلِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَخْبَرْتَنَا عَنْ مَسِيرِكَ هَذَا أَعْهَدَ عَهْدَهُ إِلَيْكَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَمْ رَأَيْتَهُ فَقَالَ: مَا عَهْدَ إِلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِشَيْءٍ وَلَكِنَّهُ رَأَى رَأَيْتُهُ.

³⁹Tvoje putovanje u Irak radi borbe sa Muavijom b. Ebu Sufjanom ili putovanje u Basru radi borbe sa Zubejrom. Ibn Sa'd kaže: "Pošto je Osman ubijen, svi ashabi u Medini su za halifu izabrali Aliju b. Ebu Taliba i dali mu prisegu. Neko je obavijestio Aliju da mu Talha i Zubejr nisu dobrovoljno dali prisegu. Njih dvojica su otišli u Mekku, uzeli Aišu i otišli u Basru. Saznavši za to, Alija je sa vojskom krenuo prema

4658. ISPRIČAO NAM JE Muslim b. Ibrahim, kog je obavijestio El-Kasim b. el-Fadl, prenijevši od Ebu Nadrea, a on od Ebu Seida, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Pojavit će se otpadnici od vjere u vrijeme kada se muslimani počnu dijeliti. Protiv njih će se boriti skupina koja je najbliža Istini.”⁴⁰

13. O davanju prednosti jednim vjerovjesnicima nad drugim

4659. ISPRIČAO NAM JE Musa b. Ismail, kog je obavijestio Vuhejb, prenijevši od Amra b. Jahjaa, on od svoga oca, a on od Ebu Seida el-Hudrija, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Ne preferirajte vjerovjesnike jedne nad drugima.”⁴¹

٤٦٥٨. حَدَّثَنَا مُسْلِمُ بْنُ أَبِرَاهِيمَ حَدَّثَنَا الْقَاسِمُ بْنُ الْقَضَلِ عَنْ أَبِي نَضْرَةَ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: تَمْرُقُ مَارِقَةٌ عِنْدَ فِرْقَةٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ يَفْتُلُهَا أَوْلَى الطَّائِفَتَيْنِ بِالْحَقِّ.

١٣. بَابُ فِي التَّخْيِيرِ بَيْنَ الْأَنْبِيَاءِ عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ

٤٦٥٩. حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ حَدَّثَنَا وَهَيْبٌ حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ يَغْيِي ابْنَ يَحْيَى عَنْ أَبِيهِ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا تُخَيِّرُوا بَيْنَ الْأَنْبِيَاءِ.

Basri, gdje je došlo do sukoba između njegovih pristalica i pristalica njih troje. To je bila poznata Bitka za kamilu, koja se dogodila u mjesecu džumadel-ahiru 36. godine po Hidžri. Zatim je odatle sa vojskom otišao prema Kufi i na Sifinu se sukobio sa Muavijom b. Ebu Sufjanom i njegovim pristalicama. Sukob sa Mavijom na Sifinu dogodio se u mjesecu saferu 37. godine po Hidžri.

⁴⁰U ovom hadisu je nagoviještena pojava haridžija, koji su ustali protiv Alije na strani Muavije. Protiv nje će se boriti skupina, Alijina ili Muavijina, koja je bliža Istini, a to je skupina koju je predvodio Alija b. Ebu Talib.

⁴¹Samo Uzvišeni Allah može vrjednovati vjerovjesnike, s.a.v.s., jedne nad drugim. To ljudima nije dopušteno. Ovaj hadis su zabilježili i

4660. ISPRIČALI SU NAM Hadžadž b. Ebu Jakub i Muhammed b. Jahja b. Faris, prenijevši od Jakuba, on od svog oca, ovaj od Ibn Šihaba, on od Ebu Selemea b. Abdurrahmana i Abdurrahmana el-A'redža, a njih dvojica od Ebu Hurejrea: "Neki jevrej reče: "Tako mi Onoga Koji je Musaa odabrao nad (ostalim ljudima). Kad je to čuo, neki ga musliman ošamari. Jevrej je otišao Vjerovjesniku, s.a.v.s., i obavijestio ga o tome, a on reče: 'Ne smatrajte me boljim od Musaa. Na Sudnjem danu će svi ljudi pasti u nesvijest, a ja ću biti prvi koji će se osvijestiti. Kad se osvijestim, Musa će se već držati za dio Arša. Ne znam da li će i on pasti u nesvijest i prije mene se osvijestiti ili će biti od onih koje je Uzvišeni Allah izuzeo i učinio da ne padnu u nesvijest.'"⁴²

Ebu Davud kaže: "Ibn Jahjaov hadis je potpuniji."

4661. ISPRIČAO NAM JE Amr b. Osman, kog je obavijestio El-Velid, prenijevši od El-Evzaija, on od Ebu Ammara, on od Abdullaha b. Ferruha, a on od Ebu Hurejrea, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: "Ja sam poglavar ljudskog roda i prvi nad kojim će

٤٦٦٠. حَدَّثَنَا حَجَّاجُ بْنُ أَبِي يَعْقُوبَ وَ مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى بْنِ قَارِسٍ قَالَا حَدَّثَنَا يَعْقُوبُ قَالَ حَدَّثَنَا أَبِي عَنْ ابْنِ شِهَابٍ عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ وَعَبْدِ الرَّحْمَنِ الْأَعْرَجِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَجُلٌ مِنَ الْيَهُودِ وَالَّذِي اضْطَفَى مُوسَى فَرَفَعَ الْمُسْلِمُ يَدَهُ فَلَطَمَ وَجْهَ الْيَهُودِيِّ فَذَهَبَ الْيَهُودِيُّ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَخْبَرَهُ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا تُخَيِّرُونِي عَلَى مُوسَى فَإِنَّ النَّاسَ يُضَعَفُونَ فَأَكُونُ أَوَّلَ مَنْ يُفِيقُ فَإِذَا مُوسَى بَاطِئٌ فِي جَانِبِ الْعَرْشِ فَلَا أَذْرِي أَكَانَ مِمَّنْ صَعِقَ فَأَفَاقَ قَبْلِي أَوْ كَانَ مِمَّنْ اسْتَنْثَى اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَحَدِيثُ ابْنِ يَحْيَى أَتَمُّ.

٤٦٦١. حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ عُثْمَانَ حَدَّثَنَا الْوَلِيدُ عَنْ الْأَوْزَاعِيِّ عَنْ أَبِي عَمَّارٍ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ فَرْوَجٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَنَا سَيِّدُ وَلَدِ آدَمَ

El-Buhari i Muslim u *Sahihima*.

⁴²Bilježe ga i El-Buhari i Muslim u *Sahihu* i En-Nesai u *Sunenu*.

zemlja raspuknuti, i prvi zagovornik, i prvi čiji će se zagovor uvažiti.”⁴³

4662. ISPRIČAO NAM JE Hafs b. Omer, kog je obavijestio Šu’be, prenijevši od Katadea, on od Ebul-Alijea, on od Ibn Abbasa, da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., rekao: “Allahov rob (tj. Muhammed) ne treba da govori: ‘Bolji sam od Junusa b. Mettaa.’”

4663. ISPRIČAO NAM JE Abdulaziz b. Jahja el-Harrani, kog je obavijestio Muhammed b. Seleme, prenijevši od Muhammeda b. Ishaka, on od Ismaila b. Ebu Hakima, on od El-Kasima b. Muhammeda, a on od Abdullaha b. Džafera, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., kazao: “Nije dozvoljeno da Vjerovjesnik govori: ‘Bolji sam od Junusa b. Mettaa.’”

4664. ISPRIČAO NAM JE Zijad b. Ejjub, kog je obavijestio Abdullah b. Idris, prenijevši od Muhtara b. Fulfula, da je Enes kazao: “Neki čovjek zovnu Allahovog Poslanika, s.a.v.s., riječima: ‘O, najbolje stvorenje!’, a Allahov Poslanik, s.a.v.s., reče: ‘To je Ibrahim, a.s.’”

وَأَوَّلَ مَنْ تَنَشَّقُ عَنْهُ الْأَرْضُ وَأَوَّلَ شَافِعٍ وَأَوَّلَ مُشَفِّعٍ.

٤٦٦٢. حَدَّثَنَا حَفْصُ بْنُ عُمَرَ حَدَّثَنَا شُعْبَةُ عَنْ قَتَادَةَ عَنْ أَبِي الْعَالِيَةِ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَا يَنْبَغِي لِعَبْدٍ أَنْ يَقُولَ إِنِّي خَيْرٌ مِنْ يُونُسَ بْنِ مَتَّى.

٤٦٦٣. حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ الْحَرَّانِيُّ قَالَ حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ سَلَمَةَ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ أَبِي حَكِيمٍ عَنِ الْقَاسِمِ بْنِ مُحَمَّدٍ عَنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَعْفَرٍ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ مَا يَنْبَغِي لِتَمِيٍّ أَنْ يَقُولَ إِنِّي خَيْرٌ مِنْ يُونُسَ بْنِ مَتَّى.

٤٦٦٤. حَدَّثَنَا زِيَادُ بْنُ أَيُّوبَ حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ إِدْرِيسَ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ مُخْتَارٍ بَنِي قُلْفُلٍ يَذْكُرُ عَنْ أَنَسِ قَالَ: قَالَ رَجُلٌ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَا خَيْرَ الْبَرِيَّةِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ذَلِكَ إِبْرَاهِيمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ.

⁴³ Bilježi ga i Muslim u *Sahihu*.

4665. ISPRIČALI SU NAM Muhammed b. el-Mutevekkil el-Askalani i Mahled b. Halid eš-Šeiri, isti smisao, prenijevši od Abdurrezzaka, on od Ma'mera, ovaj od Ibn Ebu Zi'ba, on od Seida b. Ebu Seida, a on od Ebu Hurejrea, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: "Nije mi poznato da li me moj dvojniki slijedi ili ne, niti mi je poznato je li Uzejr vjerovjesnik ili nije."⁴⁴

4666. ISPRIČAO NAM JE Ahmed b. Salih, kog je obavijestio Ibn Vehb, prenijevši od Ibn Šihaba, on od Ebu Selemea b. Abdurrahmana, on od Ebu Hurejrea da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: "Ja sam najpreči Isau, sinu Merjeminom. Vjerovjesnici su potomci jednog oca, a različitih majki. Između mene i njega nije bilo nijednog vjerovjesnika."⁴⁵

٤٦٦٥. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُتَوَكَّلِ الْعَسْكَلَانِيُّ وَمَخْلَدُ بْنُ خَالِدِ الشَّعِيرِيُّ الْعَمَنِيُّ قَالَ حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ عَنْ ابْنِ أَبِي ذَيْبٍ عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي سَعِيدٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا أَدْرِي أَتَبَعَ لِعَيْنٍ هُوَ أَمْ لَا وَمَا أَدْرِي أَغَزِيرٌ نَبِيٌّ هُوَ أَمْ لَا.

٤٦٦٦. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ صَالِحٍ حَدَّثَنَا ابْنُ وَهْبٍ قَالَ أَخْبَرَنِي يُونُسُ عَنْ ابْنِ شِهَابٍ أَنَّ أَبَا سَلَمَةَ بْنَ عَبْدِ الرَّحْمَنِ أَخْبَرَهُ أَنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: أَنَا أَوْلَى النَّاسِ بِابْنِ مَرْيَمَ الْأَنْبِيَاءِ أَوْلَادِ عَالِيَةِ وَلَيْسَ بَيْنِي وَبَيْنَهُ نَبِيٌّ.

⁴⁴Abadi smatra da je ove riječi Allahov Poslanik, s.a.v.s., izgovorio prije nego mu je objavljeno da je njegov dvojniki primio islam. Bilježi Ahmed b. Hanbel u *Musnedu* sa senedom od Sehla b. Sa'da es-Saidija, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: "Ne grдите dvojnika, on je primio islam."

⁴⁵Bilježe ga i El-Buhari i Muslim u *Sahihu*.

14. Odgovor murdžijama⁴⁶

4667. ISPRIČAO NAM JE Musa b. Ismail, kog je obavijestio Hammad, pre-nijevši od Suhejla b. Ebu Saliha, on od Abdullaha b. Dinara, on od Ebu Saliha, a on od Ebu Hurejrea, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Vjerovanje se sastoji od sedamdeset i nekoliko ogranaka. Najvredniji njegov ogranak je izgovor *La ilahe illallah/Samo je Allah Bog*, a najniži je ukloniti kost (smetnju) s puta; i stid je ogranak imana.”⁴⁷

4668. ISPRIČAO NAM JE Ahmed b. Hanbel, kog je obavijestio Jahja b. Seid, pre-nijevši od Šu’bea, on od Ebu Džemrea, ovaj od Ibn Abbasa: “Pošto je Abdulkajsovo izaslanstvo stiglo Allahovom Poslaniku, s.a.v.s., on im je pre-poručio vjerovanje u Allaha. Upitao ih je: ‘Znate li šta podrazumijeva vje-rovanje u Allaha?’ Oni rekoše: ‘Allah i Njegov Poslanik, s.a.v.s., najbolje znaju.’, a on nastavi: ‘Podrazumijeva: svjedočenje da nema boga osim Allaha

١٤. بَاب فِي رَدِّ الْإِرْجَاءِ

٤٦٦٧. حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ حَدَّثَنَا حَمَّادٌ أَخْبَرَنَا سُهَيْلُ بْنُ أَبِي صَالِحٍ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ عَنْ أَبِي صَالِحٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ الْإِيمَانُ بِضْعٌ وَسَبْعُونَ أَفْضَلُهَا قَوْلُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَدْنَاهَا إِمَاطَةُ الْعَظْمِ عَنِ الظَّرِيقِ وَالْحَيَاءُ شُعْبَةٌ مِنَ الْإِيمَانِ.

٤٦٦٨. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ حَدَّثَنِي يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ عَنْ شُعْبَةَ حَدَّثَنِي أَبُو جَمْرَةَ قَالَ سَمِعْتُ ابْنَ عَبَّاسٍ قَالَ: إِنَّ وَفَدَ عَبْدِ الْقَيْسِ لَمَّا قَدِمُوا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَمَرَهُمْ بِالْإِيمَانِ بِاللَّهِ قَالَ أَتَدْرُونَ مَا الْإِيمَانُ بِاللَّهِ قَالُوا اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ قَالَ شَهَادَةٌ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ وَإِقَامُ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءُ الزَّكَاةِ وَصَوْمُ

⁴⁶Murdžije su muslimanska sekta koja vjeruje da uz vjerovanje (iman) ne škodi grijehenje isto kao što uz nevjerništvo ne koriste dobra djela.

⁴⁷Bilježe ga i El-Buhari i Muslim u *Sahihima*.

i da je Muhammed Allahov poslanik, obavljanje namaza, davanje zekata, post ramazana i da od ratnog plijena date petinu.”⁴⁸

4669. ISPRIČAO NAM JE Ahmed b. Hanbel, kog je obavijestio Veki, prenijevši od Sufjana, on od Ebuz-Zubejra, a on od Džabira, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Između roba i nevjerništva je izostavljanje namaza.”⁴⁹

15. Dokaz o uvećavanju vjerovanja (imana) i njegovom smanjivanju

4670. ISPRIČALI SU NAM Muhammed b. Sulejman el-Enbari i Osman b. Ebu Šejbe, koje je obavijestio Veki, prenijevši od Sufjana, on od Simaka, on od Ikrimea, a on od Ibn Abbasa: “Kada se Vjerovjesnik, s.a.v.s., okrenuo (u namazu) prema Kabi, prisutni upitaše:

رَمَضَانَ وَأَنْ تُغَطُّوا الْخُمْسَ مِنَ الْمَغْنَمِ.

٤٦٦٩. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ حَدَّثَنَا وَكَيْعٌ حَدَّثَنَا سُفْيَانُ عَنْ أَبِي الرَّبِيعِ عَنْ جَابِرٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: بَيْنَ الْعَبْدِ وَبَيْنَ الْكُفْرِ تَرْكُ الصَّلَاةِ.

١٥. بَابُ الدَّلِيلِ عَلَى زِيَادَةِ الْإِيمَانِ وَنَقْصَائِهِ

٤٦٧٠. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سُلَيْمَانَ الْأَنْبَارِيُّ وَعُفْمَانُ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ الْمَعْنَى قَالَا حَدَّثَنَا وَكَيْعٌ عَنْ سُفْيَانَ عَنْ سِمَاكٍ عَنْ عِكْرِمَةَ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: لَمَّا تَوَجَّهَ

⁴⁸Bilježe ga u *El-Kutubus-sitteu* svi autori, osim Ibn Madžea.

⁴⁹To znači da se osoba, sve dok obavlja namaz, može tretirati vjernikom. Onog momenta kada napusti namaz, ona postaje nevjernik, bez obzira kakva druga djela činila. Ulema se podijelila u mišljenjima da li osoba postaje nevjernik kada namjerno ostavi namaz. Omer, r.a., je rekao: “Nema udjela u islamu onaj koji ostavi namaz.” Ibn Mesud je kazao: “Ostavljanje namaza je kufr.” Neki učenjaci su kazali da se ove riječi odnose na žestoku opomenu i prijeljnu onome koji ostavi namaz. A svi se slažu u tome da osoba koja negira obaveznost namaza postaje nevjernik.

‘Allahov Poslaniče, šta će biti sa umr-
lima koji su klanjali okrenuti prema
Bejtul-Makdisu?’ Tim povodom Uzvi-
šeni Allah objavi: *Allah neće dopustiti
da propadnu namazi vaši.* (El-Bekare,
143)⁵⁰

4671. ISPRIČAO NAM JE Muemmel
b. el-Fadl, kog je obavijestio Muham-
med b. Šuajb b. Šabur, prenijevši od
Jahjaa b. el-Harisa, on od El-Kasima, on
od Ebu Umamea, da je Allahov Posla-
nik, s.a.v.s., kazao: “Ko bude volio radi
Allaha, prezirao radi Allaha, davao
radi Allaha i zabranjivao radi Allaha,
taj je upotpunio (svoje) vjerovanje/
iman.”

4672. ISPRIČAO NAM JE Ahmed b.
Amr b. es-Serh, kog je obavijestio Ibn
Vehb, prenijevši od Bekra b. Mudara,
on od Ibnul-Hada, on od Abdullaha b.
Dinara, a on od Abdullaha b. Omera,
da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., kazao:
“Nisam vidio da iko, manjkavijeg
razuma i vjere, tako često nadvlada
pametne i razborite kao što to vi
(žene) činite!” ‘A u čemu se ogleda to
pomanjkanje našeg razuma i vjere?’
– neka žena upita. On reče: ‘Pomanj-
kanje vašeg razuma ogleda se u tome

التَّيِّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى
الْكُغْبَةِ قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ فَكَيْفَ
الَّذِينَ مَاتُوا وَهُمْ يُصَلُّونَ إِلَى بَيْتِ
الْمَقْدِسِ فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى ﴿ وَمَا
كَانَ اللَّهُ لِيُضَيِّعَ إِيمَانَكُمْ ﴾.

٤٦٧١. حَدَّثَنَا مُؤَمَّلُ بْنُ الْفَضْلِ
حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ شُعَيْبٍ بْنِ شَابُورَ
عَنْ يَحْيَى بْنِ الْحَارِثِ عَنِ الْقَاسِمِ
عَنْ أَبِي أُمَامَةَ عَنِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ مَنْ أَحَبَّ
لِلَّهِ وَأَبْقَضَ لِلَّهِ وَأَعْطَى لِلَّهِ وَمَنَعَ
لِلَّهِ فَقَدْ اسْتَكْمَلَ الْإِيمَانَ.

٤٦٧٢. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ عَمْرٍو
بْنِ السَّرْحِ حَدَّثَنَا ابْنُ وَهْبٍ عَنِ
بَكْرِ بْنِ مُضَرَ عَنِ ابْنِ الْهَادِ عَنِ
عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ عَنِ عَبْدِ اللَّهِ
بْنِ عُمَرَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ قَالَ مَا
رَأَيْتُ مِنْ نَاقِصَاتِ عَقْلِ وَلَا دِينٍ
أَغْلَبَ لِيَنِي لُبٌّ مِنْكُنَّ قَالَتْ وَمَا
نُقْصَانُ الْعَقْلِ وَالَّذِينَ قَالَ أَمَّا
نُقْصَانُ الْعَقْلِ فَشَهَادَةُ امْرَأَتَيْنِ
شَهَادَةُ رَجُلٍ وَأَمَّا نُقْصَانُ الدِّينِ

⁵⁰Ovaj hadis je zabilježio i Et-Tirmizi u *Džami’u*.

što je potrebno svjedočenje dviju žena umjesto svjedočenja jednog muškarca, a pomanjkanje u vjeri ogleda se u tome što svaka, tokom menstruacije, ne posti dane ramazana i tih dana ne klanja.”⁵¹

4673. ISPRIČAO NAM JE Ahmed b. Hanbel, kog je obavijestio Jahja b. Seid, prenijevši od Muhammeda b. Amra, on od Ebu Selemea, a on od Ebu Hurejrea, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Najpotpuniji iman imaju vjernici koji imaju najbolji moral.”

4674. ISPRIČAO NAM JE Ahmed b. Hanbel, kog je obavijestio Abdurrezzak; a obavijestio nas je i Ibrahim b. Beššar, prenijevši od Sufjana, isti smisao – njih je obavijestio Ma’mer, prenijevši od Ez-Zuhrija, on od Amira b. Sa’da, a on od svoga oca: “Dok je Vjerovjesnik, s.a.v.s., ljudima nešto dijelio, ja sam rekao: ‘Daj tome, jer je i on vjernik.’, a on reče: ‘Ili je musliman? Volim čovjeku dati od plijena, a drugi čovjek mi je draži od njega iz bojazni da ne bude licem strovaljen u Džehennem.”

فَإِنَّ إِحْدَاكُنَّ تُفْطِرُ رَمَضَانَ
وَتَقِيمُ أَيَّامًا لَا تُصَلِّي.

٤٦٧٣. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ
حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ عَنْ مُحَمَّدِ
بْنِ عَمْرِو عَنْ أَبِي سَلَمَةَ عَنْ أَبِي
هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَكْمَلَ الْمُؤْمِنِينَ
إِيمَانًا أَحْسَنَهُمْ خُلُقًا.

٤٦٧٤. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ
حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ ح. وَحَدَّثَنَا
إِبْرَاهِيمُ بْنُ بَشَّارٍ حَدَّثَنَا سُفْيَانُ
الْمَعْنَى قَالَ حَدَّثَنَا مَعْمَرٌ عَنْ
الزُّهْرِيِّ عَنْ غَامِرِ بْنِ سَعْدٍ عَنْ
أَبِيهِ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ قَسَمَ بَيْنَ الْمُسْلِمِينَ قَسْمًا
فَقُلْتُ أَعْطِ فَلَانًا فَإِنَّهُ مُؤْمِنٌ
قَالَ أَوْ مُسْلِمٌ إِنِّي لَأُعْطِي الرَّجُلَ
الْعَطَاءَ وَغَيْرَهُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْهُ تَخَافَةَ
أَنْ يُكَبَّ عَلَى وَجْهِهِ.

⁵¹ U Ebu Seidovom predanju stoji: “Zar, dok ste u mjesečnom ciklusu, ne izostavljate namaze i dane posta?” “Izostavljamo.” – odgovori neka, a Vjerovjesnik, s.a.v.s., kaza: “Eto, to je pomanjkanje u vjeri.”

4675. ISPRIČAO NAM JE Muhammed b. Ubejd, kog je obavijestio Muhammed b. Sevr, prenijevši od Ma'mera, on od Ez-Zuhrija, ovaj od Amira b. Sa'da b. Ebu Vekkasa, a on od svoga oca: "Vjerovjesnik, s.a.v.s., je dao nekim ljudima nešto, a jednom čovjeku nije dao ništa. Sa'd reče: 'Allahov Poslaniče, dao si tome i tome, a zašto onome nisi dao ništa, a i on je vjernik?' Vjerovjesnik, s.a.v.s., reče: "Ili musliman?" On to ponovi tri puta, a svaki put Allahov Poslanik, s.a.v.s., reče: "Ili musliman?" Vjerovjesnik, s.a.v.s., reče: "Ja dajem ljudima iz bojazni da se licima ne strovale u Džehennem, a onome koji mi je draži od njih ne dam ništa."⁵²

4676. ISPRIČAO NAM JE Muhammed b. Ubejd, kog je obavijestio Ebu Sevr, prenijevši od Ma'mera, da je Ez-Zuhri o riječima Uzvišenog: *Reci: "Vi ne vjerujete, ali recite: 'Mi se pokoravamo.'"* (El-Hudžurat, 14), rekao: "Mi smatramo da se islam manifestira riječima (šehadeta), a iman postupanjem (po njima)."

٤٦٧٥. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عُبَيْدٍ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ نُورٍ عَنْ مَعْمَرٍ قَالَ وَأَخْبَرَنِي الزُّهْرِيُّ عَنْ عَامِرِ بْنِ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَاصٍ عَنْ أَبِيهِ قَالَ: أَعْطَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلًا وَلَمْ يُعْطِ رَجُلًا مِنْهُمْ شَيْئًا فَقَالَ: سَعْدُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَعْطَيْتَ فَلَانًا وَفَلَانًا وَلَمْ تُعْطِ فَلَانًا شَيْئًا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَوْ مُسْلِمٌ حَتَّى أَعَادَهَا سَعْدٌ ثَلَاثًا وَالنَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ أَوْ مُسْلِمٌ ثُمَّ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنِّي أُعْطِي رَجُلًا وَأَدْعُ مَنْ هُوَ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْهُمْ لَا أُعْطِيهِ شَيْئًا خِيفَةَ أَنْ يُكْبَرُوا فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ.

٤٦٧٦. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عُبَيْدٍ حَدَّثَنَا ابْنُ نُورٍ عَنْ مَعْمَرٍ قَالَ وَقَالَ الزُّهْرِيُّ ﴿ قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أُنَلْنَا ﴾ قَالَ تَرَى أَنَّ الْإِسْلَامَ الْكَلِمَةُ وَالْإِيمَانُ الْعَمَلُ.

⁵²Iz ovoga i prethodnoga hadisa vidi se da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., uglavnom dijelio ljudima koje je želio pridobiti u vjeru i na taj način ih spasiti Džehennemu. Onima koji su u vjeri bili stabilni nije dijelio.

4677. ISPRIČAO NAM JE Ebul-Velid et-Tajalisi, kog je obavijestio Šu'be, prenijevši od Vakida b. Abdullaha, on od svoga oca, on od Ibn Omera, da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., rekao: "Ne vraćajte se nakon mene u nevjerništvo udarajući jedni druge."

4678. ISPRIČAO NAM JE Osman b. Ebu Šejbe, kog je obavijestio Džerir, prenijevši od Fudajla b. Gazvana, on od Nafia, a on od Ibn Omera, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: "Koji god musliman kaže muslimanu da je nevjernik neće biti griješan ako taj bude nevjernik. U protivnom time (što je rekao) postat će nevjernik."

4679. ISPRIČAO NAM JE Ebu Bekr b. Ebu Šejbe, kog je obavijestio Abdullah b. Numejr, prenijevši od El-A'meša, on od Abdullaha b. Murrea, on od Mesruka, a on od Abdullaha b. Amra, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: "Kod koga se nađu četiri svojstva, on je pravi licemjer, a kod koga se nađe jedno od njih, on ima svojstvo licemjerstva sve dok to od sebe ne odbaci: kada govori – laže, kada obeća – ne ispuni, kada nešto dogovori – iznevjeri, i kada se prepire – bestidno govori."

٤٦٧٧. حَدَّثَنَا أَبُو الْوَلِيدِ الطَّيَالِسِيُّ حَدَّثَنَا شُعْبَةُ قَالَ وَاقِدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ أَخْبَرَنِي عَنْ أَبِيهِ أَنَّهُ سَمِعَ ابْنَ عُمَرَ يُحَدِّثُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ لَا تَرْجِعُوا بَعْدِي كُفْرًا يَضْرِبُ بَعْضُكُمْ رِقَابَ بَعْضٍ.

٤٦٧٨. حَدَّثَنَا عُثْمَانُ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ حَدَّثَنَا جَرِيرٌ عَنْ فُضَيْلِ بْنِ عَزْوَانَ عَنْ تَافِعٍ عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَيُّمَا رَجُلٍ مُسْلِمٍ أَكْفَرَ رَجُلًا مُسْلِمًا فَإِنْ كَانَ كَافِرًا وَإِلَّا كَانَ هُوَ الْكَافِرُ.

٤٦٧٩. حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ نُمَيْرٍ حَدَّثَنَا الْأَعْمَشُ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَرَّةَ عَنْ مَسْرُوقٍ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَرْبَعٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ فَهُوَ مُنَافِقٌ خَالِصٌ وَمَنْ كَانَتْ فِيهِ خَلَّةٌ مِنْهُنَّ كَانَ فِيهِ خَلَّةٌ مِنْ نِفَاقٍ حَتَّى يَدَعَهَا إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ وَإِذَا عَاهَدَ غَدَرَ وَإِذَا خَاصَمَ فَجَرَ.

4680. ISPRIČAO NAM JE Ebu Salih el-Antaki, kog je obavijestio Ebu Ishak el-Fezari, prenijevši od El-A'meša, on od Ebu Saliha, a on od Ebu Hurejrea, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: "Bludnik, dok čini blud, nije vjernik; kradljivac, dok krade, nije vjernik, niti je neko, dok pije alkohol, vjernik. Međutim, (ako uradi nešto od toga), ostavljena mu je mogućnost pokajanja."⁵³

٤٦٨٠. حَدَّثَنَا أَبُو صَالِحٍ الْأَنْطَاقِيُّ أَخْبَرَنَا أَبُو إِسْحَقَ الْفَزَارِيُّ عَنِ الْأَعْمَشِ عَنْ أَبِي صَالِحٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا يَزْنِي الزَّانِي حِينَ يَزْنِي وَهُوَ مُؤْمِنٌ وَلَا يَسْرِقُ حِينَ يَسْرِقُ وَهُوَ مُؤْمِنٌ وَلَا يَشْرَبُ الخمرَ حِينَ يَشْرَبُهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ وَالتَّوْبَةُ مَعْرُوضَةٌ بَعْدُ.

4681. ISPRIČAO NAM JE Ishak b. Suvejd er-Remli, kog je obavijestio Ibn Merjem, prenijevši od Nafia b. Jezida, on od Ibnul-Hada, on od Seida b. Ebu Seida el-Makburija, on od Ebu Hurejrea, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s.,

٤٦٨١. حَدَّثَنَا إِسْحَقُ بْنُ سُوَيْدٍ الرَّمْلِيُّ حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي مَرْيَمَ أَخْبَرَنَا نَافِعُ بْنُ يَغْنِي بْنِ زَيْدٍ قَالَ حَدَّثَنِي ابْنُ الْهَادِ أَنَّ سَعِيدَ بْنَ أَبِي سَعِيدٍ الْمَقْبَرِيِّ حَدَّثَهُ أَنَّهُ سَمِعَ أَبَا هُرَيْرَةَ

⁵³Učenjaci su se razili u pogledu značenja ovog hadisa. Meritoran stav većine učenjaka o tome jeste da osoba koja uradi jedan od spomenutih grijeha ne gubi potpuno iman, nego gubi njegovu potpunost i svjetlost. Kao potvrdu ovakvom stavu oni navode dva vjerodostojna hadisa. Ebu Zerr priča da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: "Ko kaže da je samo Allah Bog, ući će u Džennet, pa makar počinio blud i ukrao." Ubade b. Samit veli: "Allahovom Poslaniku, s.a.v.s., su dali prisegu da neće krasti, činiti blud i druge poznate grijeha, a Allahov Poslanik, s.a.v.s., im reče: 'Ko od vas ispuni to na što je dao prisegu, imat će nagradu kod Allaha. Ko uradi nešto od toga, bit će nad njim izvršena precizirana kazna na ovome svijetu i to će mu biti iskup za počinjeni grijeh. Međutim, ko poćini nešto od toga a nad njim ne bude izvršena precizirana kazna, to će ostati između njega i Allaha: ukoliko bude htio, kaznit će ga, a ukoliko bude htio, oprostit će mu.'"

rekao: “Kada insan počini blud, iman ga napusti i uzdigne se iznad njega poput oblaka, pa kada napusti taj čin (pokaje se), iman mu se vrati.”

16. O kaderu, sudbini

4682. ISPRIČAO NAM JE Musa b. Ismail, kog je obavijestio Abdulaziz b. Ebu Hazim kazavši: “Ispričao mi je na Mini, prenijevši od svoga oca, on od Ibn Omera, da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., kazao: ‘Kaderije⁵⁴ su vatropoklonici ovoga ummeta. Ako se razbole, ne obilazi ih, a ako umru, ne prisustvuj njihovim dženazama.”

4683. ISPRIČAO NAM JE Muhammed b. Ebu Kesir, kog je obavijestio Sufjan, prenijevši od Omera b. Muhammeda, on od Omera, Gufreovog štićenika, on od nekog ensarije, a on od Huzejfea, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Svaki narod ima svoje vatropoklonike, a vatropoklonici ovoga ummeta su oni koji negiraju sudbinu/kader. Ko od njih umre, ne prisustvujte njegovoj dženazi, a ko se od njih razboli, ne obilazite ga. Oni

يَقُولُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا زَفَى الرَّجُلُ حَرْجَ مِنْهُ الْإِيمَانُ كَانَ عَلَيْهِ كَالظَّلْمَةِ فَإِذَا انْقَطَعَ رَجَعَ إِلَيْهِ الْإِيمَانُ.

١٦. بَابُ فِي الْقَدْرِ

٤٦٨٢. حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ أَبِي حَازِمٍ قَالَ حَدَّثَنِي يَحْيَى عَنْ أَبِيهِ عَنْ ابْنِ عُمرَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ الْقَدْرِيَّةُ مَجْرُوسٌ هَذِهِ الْأُمَّةُ إِنْ مَرِضُوا فَلَا تَعُودُوهُمْ وَإِنْ مَاتُوا فَلَا تَشْهَدُوهُمْ.

٤٦٨٣. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ كَثِيرٍ أَخْبَرَنَا سُفْيَانُ عَنْ عُمرَ بْنِ مُحَمَّدٍ عَنْ عُمرَ مَوْلَى عُفْرَةَ عَنْ رَجُلٍ مِنَ الْأَنْصَارِ عَنْ حُدَيْفَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لِكُلِّ أُمَّةٍ مَجْرُوسٌ وَمَجْرُوسٌ هَذِهِ الْأُمَّةُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا قَدَرَ مَنْ مَاتَ مِنْهُمْ فَلَا تَشْهَدُوا جَنَازَتَهُ وَمَنْ مَرِضَ مِنْهُمْ فَلَا تَعُودُوهُمْ وَهُمْ

⁵⁴Kaderijama se smatraju oni koji vjeruju u indeterminizam/neograničenu slobodu volje.

su Dedžalove pristalice i Allah će ih spojiti sa njim.”

4684. ISPRIČAO NAM JE Musedded, prenijevši od Jezida b. Zureja i Jahjaa b. Seida, oni od Avfa, on od Kasamea b. Zuhejra, ovaj od Ebu Musaa el-Eš'arija, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Allah je Adema stvorio od šake zemlje koju je skupio sa cijele Zemlje. Otuda su ljudi različiti poput zemlje. Neki od njih su crveni, neki bijeli, neki crni, a neki između toga. Uz to su neki nježni, neki kruti, neki loši, neki dobri.” U Jahjaovom hadisu je dodato: “...a neki su između toga.” Izvješće je iz Jezidovog hadisa.

4685. ISPRIČAO NAM JE Musedded b. Muserhed, kog je obavijestio El-Mu'temir, prenijevši od Mensura b. el-Mu'temira, ovaj od Seida b. Ubejdea, on od Abdullaha b. Habiba Ebu Abdurrahmana es-Sulemija, da je Alija kazao: “Bili smo na dženazi na kojoj je bio i Allahov Poslanik, s.a.v.s., u Beki'il-garkadu.⁵⁵ Vjerovjesnik, s.a.v.s., je sjeo, a u ruci mu bijaše štap. Njime je čeprkao po zemlji, a onda je podigao glavu prema nebu i rekao: ‘Svakoj osobi je određeno njeno prebivalište u

شِبَعَةُ الدَّجَالِ وَحَقَّ عَلَى اللَّهِ أَنْ
يُلْحِقَهُم بِاللَّجَالِ.

٤٦٨٤. حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ أَنَّ يَزِيدَ بْنَ
زُرَيْجٍ وَيَحْيَى بْنَ سَعِيدٍ حَدَّثَاهُمَا
قَالَا حَدَّثَنَا عَوْفٌ قَالَ حَدَّثَنَا
قَسَامَةُ بْنُ زُهَيْرٍ قَالَ حَدَّثَنَا أَبُو
مُوسَى الْأَشْعَرِيُّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ اللَّهَ
خَلَقَ آدَمَ مِنْ قَبْضَةٍ قَبَضَهَا مِنْ
جَمِيعِ الْأَرْضِ فَجَاءَ بَنُو آدَمَ عَلَى قَدْرِ
الْأَرْضِ جَاءَ مِنْهُمْ الْأَحْمَرُ وَالْأَبْيَضُ
وَالْأَسْوَدُ وَبَيْنَ ذَلِكَ وَالسَّهْلُ
وَالْحَزْنُ وَالْحَبِيبُ وَالطَّيِّبُ زَادَ فِي
حَدِيثِ يَحْيَى وَبَيْنَ ذَلِكَ وَالْإِخْبَارُ
فِي حَدِيثِ يَزِيدَ.

٤٦٨٥. حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ بْنُ مُسْرَهْدٍ
حَدَّثَنَا الْمُعْتَمِرُ قَالَ سَمِعْتُ
مَنْصُورَ بْنَ الْمُعْتَمِرِ يُحَدِّثُ عَنْ
سَعْدِ بْنِ عُبَيْدَةَ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ
حَبِيبِ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ السُّلَمِيِّ
عَنْ عَمِّي عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ: كُنَّا
فِي جَنَازَةٍ فِيهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِبِقِيعِ الْعَرْقَدِ
فَجَاءَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

⁵⁵Poznato mezarje u Medini.

Džehennemu ili u Džennetu, i napisano je li sretnik ili nesretnik.⁵⁶ Neki čovjek upita: ‘Allahov Vjerovjesniče, hoćemo li se onda osloniti na to što nam je određeno i prestati sa trudom, pa ko bude predodređen da bude sretnik, on će biti među sretnicima, a ko bude predodređen da bude nesretnik, on će biti među nesretnicima? On reče: ‘Ne, nego se trudite, a svakome će biti olakšano ono što mu je predodređeno. Ko bude predodređen da bude sretan, njemu će biti olakšano činjenje djela koje čine sretnici, a ko bude predodređen da bude nesretnik, njemu će biti olakšano činjenje djela koje čine nesretnici.’, a potom je pručio: *Onome koji udjeljuje i ne griješi i ono najljepše smatra istinitim – njemu ćemo Džennet pripremiti; a onome koji tvrdi i osjeća se neovisnim i ono najljepše smatra lažnim – njemu ćemo Džehennem pripremiti.* (El-Lejl, 5-10)”

4686. ISPRIČAO NAM JE Ubejdullah b. Muaz, kog je obavijestio njegov otac, prenijevši od Kehmesa (b. Hasana),⁵⁷ on od Ibn Burejdea, da je Jahja b. Ja’mer kazao: “Prvi koji je počeo nijekati

وَسَلَّمَ فَجَلَسَ وَمَعَهُ مِخْصَرَةٌ فَجَعَلَ يَنْكُتُ بِالْمِخْصَرَةِ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ فَقَالَ: مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ مَا مِنْ نَفْسٍ مَنْفُوسَةٍ إِلَّا كَتَبَ اللَّهُ مَكَانَهَا مِنَ النَّارِ أَوْ مِنَ الْجَنَّةِ إِلَّا قَدْ كُتِبَتْ شَقِيَّةٌ أَوْ سَعِيدَةٌ قَالَ فَقَالَ: رَجُلٌ مِنَ الْقَوْمِ يَا نَبِيَّ اللَّهِ أَفَلَا نَمُكُّ عَلَى كِتَابِنَا وَنَدْعُ الْعَمَلَ فَمَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ السَّعَادَةِ لِيَكُونَنَّ إِلَى السَّعَادَةِ وَمَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الشَّقْوَةِ لِيَكُونَنَّ إِلَى الشَّقْوَةِ قَالَ أَعْمَلُوا فِكُلِّ مِيسِرٍ أَمَا أَهْلُ السَّعَادَةِ فَيُيسَّرُونَ لِلْسَّعَادَةِ وَأَمَا أَهْلُ الشَّقْوَةِ فَيُيسَّرُونَ لِلشَّقْوَةِ ثُمَّ قَالَ نَبِيُّ اللَّهِ ﷺ قَامًا مَنْ أَعْطَى وَآتَى وَصَدَّقَ بِالْحَسَنِيِّ فَسُنِّيَسْرُهُ لِيُيسَّرَ وَأَمَا مَنْ يَجِلُّ وَاسْتَعْتَى وَكَذَّبَ بِالْحَسَنِيِّ فَسُنِّيَسْرُهُ لِيُعْسَرِي ۝

٤٦٨٦. حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُعَاذٍ حَدَّثَنَا أَبِي حَدَّثَنَا كَهْمَسٌ عَنِ ابْنِ بُرَيْدَةَ عَنْ يُحْيَى بْنِ يَعْمَرَ قَالَ كَانَ أَوَّلَ مَنْ تَكَلَّمَ فِي الْقَدْرِ بِالْبَصْرَةِ

⁵⁶Trajno prebivalište, Džennet ili Džehennem.

⁵⁷Kehmes b. Hasan et-Temimi Ebu Hasan el-Basri, pouzdan je prenosilac hadisa. Pripadao je petoj generaciji.

sudbinu u Basri bio je Ma'bed el-Džuheni⁵⁸. Humejd b. Abdurrahman el-Himjeri i ja smo krenuli na hadž (ili: na umru). (Pošto stigismo u Medinu) rekosmo: 'Eh, da nam je sresti nekoga od ashaba, da ga upitamo u vezi onoga što o kaderu govore ovi ljudi. Allah nam omogući te zatekosmo Abdullaha b. Omera kako ulazi u džamiju, te ga okružismo. Smatrajući da moj saputnik prepušta riječ meni, reko: 'Ebu Abdurrahmane⁵⁹, neki ljudi koji uče Kur'an i traže nauku,⁶⁰ misle da nema sudbine i da događaji nisu predodređeni.' On reče: 'Kada ih sretnoš, reci im da se ja ograđujem od njih i da ne pripadaju meni. Tako mi Onoga u Koga se zaklinje Abdullah b. Omer, kada bi neko od njih podijelio u dobrotvorne svrhe zlata koliko Uhud, to mu neće biti primljeno sve dok ne povjeruje u sudbinu (dobra i

مَعْبُدُ الْجَاهِنِيِّ فَاَنْطَلَقْتُ أَنَا وَحَمِيدُ
بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْحَمِيرِيِّ حَاجِبِينَ
أَوْ مُعْتَمِرِينَ فَقُلْنَا لَوْ لَقِينَا أَحَدًا
مِنَ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَسَأَلْتَاهُ عَمَّا
يَقُولُ هَؤُلَاءِ فِي الْقَدْرِ فَوَقَّفَ اللَّهُ
لَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنَ عَمَرَ دَاخِلًا فِي
الْمَسْجِدِ فَاسْتَفْتَيْتُهُ أَنَا وَصَاحِبِي
فَظَنَنْتُ أَنَّ صَاحِبِي سَيَكِلُ الْكَلَامَ
إِلَيَّ فَقُلْتُ أبا عَبْدِ الرَّحْمَنِ إِنَّهُ قَدْ
ظَهَرَ قِبَلَنَا نَاسٌ يَقْرَأُونَ الْقُرْآنَ
وَيَتَفَقَّرُونَ الْعِلْمَ يَزْعُمُونَ أَنَّ لَا
قَدْرَ وَالْأَمْرَ أَنْفُ فَقَالَ: إِذَا لَقِيتَ
أَوْلِيكَ فَأَخْبِرْهُمْ أَنِّي بَرِيءٌ مِنْهُمْ
وَهُمْ بُرَاءٌ مِنِّي وَالَّذِي يَخْلِفُ بِهِ
عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَمَرَ لَوْ أَنَّ لِأَحَدِهِمْ

⁵⁸Ma'bed b. Halid el-Džuheni je iz plemena Džuhejna. Slušao je predavanja od Hasana el-Basrija. On je prvi počeo da negira sudbinu smatrajući da ništa nije unaprijed određeno. Ubio ga je Hadžadž b. Jusuf.

⁵⁹Ebu Abdurrahman je nadimak po djetetu Abdullahu b. Omeru b. Hattabu.

⁶⁰U Muslimovom predanju stoji: "Kod nas su se pojavili ljudi koji uče Ku'an i koji su učeni, a misle da ne postoji sudbina i da stvari nisu unaprijed određene."

zla).⁶¹ Potom nastavi da priča: ‘Ispričao mi je Omer b. Hattab: ‘Bili smo kod Allahovog Poslanika, s.a.v.s., kada dođe neki čovjek u izrazito bijeloj odjeći, izrazito crne kose, na njemu se nije primijetio trag od putovanja, niti ga je ko od nas poznavao. Dođe do Vjerovjesnika, s.a.v.s., priljubi svoje koljeno uz njegovo,⁶² stavi ruke na svoja stegna, a onda reče: ‘Muhammede, obavijesti me o islamu.’ Allahov Poslanik, s.a.v.s., reče: ‘Islam je da posvjedočiš da je samo Allah Bog i da je Muhammed Njegov poslanik, da klanjaš namaz, da daješ zekat, da postiš ramazan i da hodočastiš Kabu ukoliko budeš u mogućnosti.’⁶³ ‘Istinu

مِنْ أُمَّةٍ أَحَدٍ ذَهَبًا فَأَنْفَقَهُ مَا قَبِلَهُ
اللَّهُ مِنْهُ حَتَّى يُؤْمِنَ بِالْقَدْرِ ثُمَّ
قَالَ حَدَّثَنِي عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ قَالَ:
بَيْنَمَا نَحْنُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذْ طَلَعَ عَلَيْنَا
رَجُلٌ شَدِيدُ بَيَاضِ الثِّيَابِ شَدِيدُ
سَوَادِ الشَّعْرِ لَا يَرَى عَلَيْهِ أَثَرُ
السَّفَرِ وَلَا نَعْرِفُهُ حَتَّى جَلَسَ إِلَى
النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَسَنَّ
رُكْبَتَيْهِ إِلَى رُكْبَتَيْهِ وَوَضَعَ كَفَّيْهِ
عَلَى فَخِذَيْهِ وَقَالَ يَا مُحَمَّدُ أَخْبِرْنِي
عَنِ الْإِسْلَامِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْإِسْلَامُ أَنْ تَشْهَدَ

⁶¹Iz ovih riječi Abdullaha b. Omara se zaključuje da je on kaderije/one koji ne vjeruju u sudbinu smatrao nevjernicima.

⁶²I u Muslimovom predanju stoji: “...priljubi svoja koljena uz njegova i stavi šake na svoja stegna.”

⁶³Učenjaci se railaze u pogledu shvaćanja pojmova *iman* i *islam*. Neki, poput Zuhrija, smatraju da riječ *islam* označava vanjsku manifestaciju, a *iman* unutarnje uvjerenje. Svoj stav temelje na 14. ajetu sure El-Hudžurat koja glasi: *Neki beduini govore: “Mi vjerujemo!” Reci: “Vi ne vjerujete, ali recite: ‘Mi se pokoravamo!’, jer u srca vaša prava vjera nije još ušla.*” Neki, pak, smatraju da riječi *islam* i *iman* imaju isto značenje. Svoje mišljenje zasnivaju na 35. i 36. ajetu sure Ez-Zarijat, u kojima stoji: *I Mi iz njega vjernike izvedosmo – a u njemu samo jednu kuću muslimansku nađosmo.* Po El-Hatabijevom mišljenju, riječ *islam* ima općenitije značenje od riječi *iman*. Po njegovom mišljenju, *muslim* je u nekim situacijama *mu'min*, a u nekim nije, dok

si kazao.’ – reče on. Pa smo se začudili: i pita i potvrđuje odgovor. Čovjek reče: ‘Obavijesti me o imanu.’⁶⁴ Poslanik reče: ‘(Iman je) da vjeruješ u Allaha, u Njegove meleke, u Njegove Knjige, u Njegove poslanike, u Posljednji dan i u sudbinu: da sve što se događa, dobro i zlo, biva Njegovom voljom i određenjem.’ ‘Istinu si kazao.’ – reče on, a onda nastavi: ‘A obavijesti me o ihsanu/dobročinstvu.’ On reče: ‘(Dobročinstvo je) da obožavaš Allaha tako čvrsto kao da Ga gledaš, jer ako ti Njega ne vidiš, On tebe, sigurno, vidi.’ ‘A obavijesti me o Sudnjem danu.’ – ponovo će on. Poslanik reče: ‘Upitani o tome ne zna ništa više od onoga koji pita.’ ‘A obavijesti me o njegovim predznacima.’ – ponovo će. On reče: ‘Od njegovih predznaka su (i ovi): kada robinja rodi sebi gospodaricu,⁶⁵ i

أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ وَتَقِيَمَ الصَّلَاةَ وَتُؤْتِي الزَّكَاةَ وَتَصُومَ رَمَضَانَ وَتَحْجَّ الْبَيْتَ إِنْ اسْتَطَعْتَ إِلَيْهِ سَبِيلًا قَالَ صَدَقْتَ قَالَ فَعَجِبْنَا لَهُ يَسْأَلُهُ وَيُصَدِّقُهُ قَالَ فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِيمَانِ قَالَ أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَتُؤْمِنَ بِالْقَدْرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ قَالَ صَدَقْتَ قَالَ فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِحْسَانِ قَالَ أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ قَالَ فَأَخْبِرْنِي عَنِ السَّاعَةِ قَالَ مَا الْمَسْئُولُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ قَالَ فَأَخْبِرْنِي عَنِ أَمَارَاتِهَا قَالَ أَنْ تَلِدَ الْأَمَةُ رَبَّتَهَا وَأَنْ تَرَى الْخِفَاءَ

je *mu'min* u svim situacijama i *muslim*. Zato vele: “Svaki je *mu'min* *muslim*, a svaki *muslim* nije *mu'min*.”

⁶⁴U predanju koje prenosi Ebu Ferve stoji da je Džibril, pošto je došao, prvo nazvao selam rekavši: “Es-selamu alejke, Muhammede, primakni se!” Više puta mu je govorio: “Primakni se...” U predanju koje prenosi Ata od Ibn Omera stoji da je rekao: “Es-selamu alejke, o Allahov Poslaniče...” U predaji koje prenosi Metar el-Verak stoji da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao Džibrilu: “Primakni se.”, a nije spomenut selam.

⁶⁵U jednom predanju stoji: “...kad robinja rodi sebi gospodara.”, a u drugoj: “...kad robinja rodi sebi muža.”

kada vidiš bosonoge, gole i siromašne pastire kako se nadmeću u građenji visokih zgrada.’ Nakon toga je otišao. Ja sačekah neko vrijeme. Tad me Vjerovjesnik, s.a.v.s., upita: ‘Omere, znaš li ko je onaj što je pitao?’ Rekoh: ‘To Allah i Njegov Poslanik najbolje znaju.’, a on reče: ‘To je bio Džibril; došao je da vas poduči osnovama vjere.’”

4687. ISPRIČAO NAM JE Musedded, kog je obavijestio Jahja, prenijevši od Osmana b. Gijasa, on od Abdullaha b. Burejdea, da su Jahja b. Ja’mer i Humejd b. Abdurrahman kazali: “Sreli smo Abdullaha b. Omera i spomenuli mu sudbinu i ono šta o njoj govore...” – spomenuo je slično prethodnom hadisu, dodavši: “Neki čovjek iz Muzejne (ili: Džuhejne) ga je upitao: ‘Allahov Poslaniče, zbog čega da se trudimo: zbog onog što je prošlo ili zbog onoga što dolazi?’”⁶⁶ On reče: ‘Zbog onoga što je prošlo.’ Neki čovjek (ili: neko od ljudi) reče: ‘Zašto onda trud?’ On kaza: ‘Džennetlijama će biti olakšano

الْعُرَاةَ الْعَالَةَ رِعَاءَ الشَّيْءِ يَتَطَاوَلُونَ فِي الْبُنْيَانِ قَالَ ثُمَّ انْطَلَقَ فَلَبِثْتُ ثَلَاثًا ثُمَّ قَالَ يَا عَمْرُ هَلْ تَذَرِي مَنْ السَّائِلِ قُلْتُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ قَالَ فَإِنَّهُ جِبْرِيلُ أَتَاكُمْ يُعَلِّمُكُمْ دِينَكُمْ.

٤٦٨٧. حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ حَدَّثَنَا يَحْيَى عَنْ عُمَرَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ قَالَ قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ بُرَيْدَةَ عَنْ يَحْيَى بْنِ يَعْمَرَ وَحُمَيْدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ قَالَ لَقِينَا عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ فَذَكَرْنَا لَهُ الْقَدَرَ وَمَا يَقُولُونَ فِيهِ فَذَكَرَ نَحْوَهُ زَادَ قَالَ وَسَأَلَهُ رَجُلٌ مِنْ مُرَبِّينَا أَوْ جُهَيْنَةَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ فِيمَا نَعْمَلُ فِي شَيْءٍ قَدْ خَلَا أَوْ مَضَى أَوْ فِي شَيْءٍ يُسْتَأْتَفُ الْآنَ قَالَ فِي شَيْءٍ قَدْ خَلَا وَمَضَى فَقَالَ: الرَّجُلُ أَوْ بَعْضُ الْقَوْمِ فَفِيمَا الْعَمَلِ قَالَ إِنَّ أَهْلَ الْجَنَّةِ يُبَسَّرُونَ لِعَمَلِ أَهْلِ

““Zbog čega se trudimo? Da li se trudimo zbog onoga što je već prošlo, odnosno predodređeno ili se trudimo da bismo svojim djelima zaslužili Džennet?” On je rekao: “Trudimo se zbog onoga što je prošlo jer je svakome predodređeno još u majčinoj utrobi da li će biti sretnik ili nesretnik.”

činjenje djela stanovnika Dženneta, a džehennemlijama će biti olakšano činjenje djela stanovnika Džehennema.”

4688. ISPRIČAO NAM JE Mahmud b. Halid, kog je obavijestio El-Firjabi, prenijevši od Sufjana, on od Alkamea b. Mersedaa, on od Sulejmana b. Burejdeaa, on od Ibn Ja'mura (Jahjaa b. Ja'mura) – ovaj hadis, dodajući u njemu i umanjujući: “Upitao je: ‘Šta je islam?’ Poslanik je rekao: ‘Islam je klanjanje namaza, davanje zekata, hodočašće Kabe, post mjeseca ramazana i kupanje zbog džunupluka.”

Ebu Davud kaže: “Alkame je bio murdžija.”

4689. ISPRIČAO NAM JE Osman b. Ebu Šejbe, kog je obavijestio Džerir, prenijevši od Ebu Fervea el-Hemdanija, on od Ebu Zur'e b. Amra b. Džerira, a on od Ebu Zerra i Ebu Hurejrea: “Allahov Poslanik, s.a.v.s., bi sjedio sa ashabima, pa kada bi došao neki stranac, ne bi znao ko je od njih Poslanik dok ne bi upitao. Mi smo zahtijevali od Allahovog Poslanika, s.a.v.s., da odredi sebi posebno mjesto za sjedenje kako bi ga stranci koji dolaze mogli prepoznati. Napravili smo mu mjesto od gline na kome je sjedio, a mi smo

الْحِجَّةَ وَإِنَّ أَهْلَ النَّارِ يُيَسَّرُونَ
لِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ

٤٦٨٨. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ حَالِدٍ حَدَّثَنَا الْفِرْيَابِيُّ عَنْ سُفْيَانَ قَالَ حَدَّثَنَا عَلْقَمَةُ بْنُ مَرْثَدٍ عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ بُرَيْدَةَ عَنْ ابْنِ يَغْمَرَ بِهَذَا الْحَدِيثِ يَزِيدُ وَيَنْقُصُ قَالَ فَمَا الْإِسْلَامَ قَالَ إِقَامُ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءُ الزَّكَاةِ وَحَجُّ النَّبِيِّ وَصَوْمُ شَهْرِ رَمَضَانَ وَالِاغْتِسَالُ مِنَ الْحِجَابَةِ.
قَالَ أَبُو دَاوُدَ: عَلْقَمَةُ مُرْجِيٌّ.

٤٦٨٩. حَدَّثَنَا عُثْمَانُ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ حَدَّثَنَا جَرِيرٌ عَنْ أَبِي قَرْوَةَ الْهَمْدَانِيِّ عَنْ أَبِي زُرْعَةَ بْنِ عَمْرٍو بْنِ جَرِيرٍ عَنْ أَبِي ذَرٍّ وَأَبِي هُرَيْرَةَ قَالَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَجْلِسُ بَيْنَ ظَهْرَيْنِ أَصْحَابِهِ فَيَجِيءُ الْعَرِيبُ فَلَا يَدْرِي أَيُّهُمْ هُوَ حَتَّى يَسْأَلَ فَظَلَبْنَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ نَجْعَلَ لَهُ مَجْلِسًا يَعْرِفُهُ الْعَرِيبُ إِذَا آتَاهُ قَالَ فَبَنَيْنَا لَهُ دَكَّانًا مِنْ طِينٍ فَجَلَسَ عَلَيْهِ وَكُنَّا نَجْلِسُ بِجَنْبَتَيْهِ وَذَكَرَ نَحْوَ هَذَا الْخَبَرِ فَأَقْبَلَ رَجُلٌ فَذَكَرَ هَيْئَتَهُ حَتَّى سَلَّمَ مِنْ طَرَفِ

sjedili pokraj njega.” – spomenuo je slično ovom haberu – “Tada je došao neki čovjek – čiji je izgled opisao – i nazvao mu selam sa kraja kružoka, rekavši: ‘Es-selamu alejke, o Muhammede.’, a Vjerovjesnik, s.a.v.s., mu je odgovorio na selam.”⁶⁷

4690. ISPRIČAO NAM JE Muhammed b. Kesir, kog je obavijestio Sufjan, prenijevši od Ebu Sinana, on od Vehba b. Halida el-Himsija, da je Ibnud-Dejlemi kazao: “Otišao sam kod Ubeja b. Ka’ba i rekao mu: ‘Imam neke šubhe/nedoumice u vezi sudbine, pa ispričaj mi nešto u vezi toga, možda je Allah odagna iz moga srca. On reče: ‘Kada bi Allah kaznio sve stanovnike nebesa i Zemlje, On im ne bi učinio nasilje. A kada bi im se smilovao, Njegova bi milost za njih bila bolja od njihovih djela. Da podijeliš koliko Uhud zlata na Putu Uzvišenog Allaha, Allah ti to ne bi primio sve dotle dok ne budeš vjerovao u sudbinu/kader i dok ne shvatiš da ono što te zadesilo nije te moglo mimoići, a ono što te je mimoišlo nije te moglo zadesiti. Ako bi umro ne vjerujući u ovo, ušao bi u Džehennem.’ Potom sam otišao kod Abdullaha b. Mes’uda i on mi je slično

السَّاطِ فَقَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدُ قَالَ فَرَدَّ عَلَيْهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

٤٦٩٠. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ كَثِيرٍ أَخْبَرَنَا سُفْيَانُ عَنْ أَبِي سِنَانٍ عَنْ وَهْبِ بْنِ خَالِدِ الْحِمِصِيِّ عَنْ ابْنِ الدَّبَلِيِّ قَالَ أَتَيْتُ أَبِي بْنَ كَعْبٍ فَقُلْتُ لَهُ وَقَعَ فِي نَفْسِي شَيْءٌ مِنَ الْقَدَرِ فَحَدَّثَنِي بِشَيْءٍ لَعَلَّ اللَّهَ أَنْ يُذْهِبَهُ مِنِّي قَالَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ عَذَّبَ أَهْلَ سَمَاوَاتِهِ وَأَهْلَ أَرْضِهِ عَذَابَهُمْ وَهُوَ غَيْرُ ظَالِمٍ لَهُمْ وَلَوْ رَجَمَهُمْ كَانَتْ رَحْمَتُهُ خَيْرًا لَهُمْ مِنْ أَعْمَالِهِمْ وَلَوْ أَنْقَضْتَ مِثْلَ أُحُدٍ ذَهَبًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ مَا قَبِلَهُ اللَّهُ مِنْكَ حَتَّى تُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ وَتَعْلَمَ أَنَّ مَا أَصَابَكَ لَمْ يَكُنْ لِيُخْطِئَكَ وَأَنَّ مَا أَخْطَأَكَ لَمْ يَكُنْ لِيُصِيبَكَ وَلَوْ مَتَّ عَلَى غَيْرِ هَذَا لَدَخَلْتَ النَّارَ قَالَ ثُمَّ أَتَيْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ مَسْعُودٍ فَقَالَ: مِثْلَ ذَلِكَ قَالَ ثُمَّ أَتَيْتُ حَدِيْقَةَ بْنَ الِئِمَّانِ فَقَالَ: مِثْلَ ذَلِكَ قَالَ

⁶⁷Bilježi ga i En-Nesai u *Sunenu*, u nešto sažetijem obliku.

rekao. Zatim sam otišao kod Huzejfea b. el-Jemana i on mi je slično rekao. A onda sam otišao i kod Zejda b. Sabita i on mi je od Vjerovjesnika, s.a.v.s., ispričao slično tome.”

4691. ISPRIČAO NAM JE Džafer b. Musafir el-Huzeli, kog je obavijestio Jahja b. Hassan, prenijevši od El-Velida b. Rebaha, on od Ibrahima b. Ebu Ablea, a on od Ebu Hafse, da je Ubade b. Samit rekao svome sinu: “Sinčiću moj, nećeš osjetiti slast istinskog vjerovanja sve dotle dok ne shvatiš da ono što te je zadesilo nije te moglo mimoići, a ono što te je mimoišlo nije te moglo zadesiti. Čuo sam Allahovog Poslanika, s.a.v.s., kada veli: ‘Prvo što je Allah stvorio bilo je pero. Onda mu je rekao: ‘Piši!’ ‘Šta ću pisati, Gospodaru?’ – upita ono. On reče: ‘Piši sve ono što će se dešavati do Sudnjeg dana.’ Sinčiću moj, čuo sam Allahovog Poslanika, s.a.v.s., kad je rekao: ‘Ko umre vjerujući drukčije, ne pripada meni.’”

4692. ISPRIČAO NAM JE Musedded, kog je obavijestio Sufjan. A obavijestio nas je i Ahmed b. Salih, prenijevši isti smisao od Sufjana b. Ujejne, on od Amra b. Dinara, on od Tavusa, on od Ebu Hurejrea, da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., kazao: “Adem i Musa su se

ثُمَّ أَتَيْتُ زَيْدَ بْنَ ثَابِتٍ فَحَدَّثَنِي
عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
مِثْلَ ذَلِكَ.

٤٦٩١. حَدَّثَنَا جَعْفَرُ بْنُ مُسَافِرٍ
الْهُدَلِيُّ حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ حَسَّانَ
حَدَّثَنَا الْوَلِيدُ بْنُ رَبَاجٍ عَنْ إِبْرَاهِيمَ
بْنِ أَبِي عَبَّالَةَ عَنْ أَبِي حَفْصَةَ قَالَ:
قَالَ عُبَادَةُ بْنُ الصَّامِتِ لِابْنِهِ يَا
بُنَيَّ إِنَّكَ لَنْ تَحِدَّ طَعْمَ حَقِيقَةِ
الْإِيمَانِ حَتَّى تَعْلَمَ أَنَّ مَا أَصَابَكَ
لَمْ يَكُنْ لِيُخْطِئَكَ وَمَا أَخْطَأَكَ
لَمْ يَكُنْ لِيُصِيبَكَ سَمِعْتُ رَسُولَ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ:
إِنَّ أَوَّلَ مَا خَلَقَ اللَّهُ الْقَلَمَ فَقَالَ
لَهُ أَكْتُبْ قَالَ رَبِّ وَمَاذَا أَكْتُبُ قَالَ
أَكْتُبْ مَقَادِيرَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى تَقُومَ
السَّاعَةُ يَا بُنَيَّ إِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ:
مَنْ مَاتَ عَلَى غَيْرِ هَذَا فَلَيْسَ
بِمَيِّ.

٤٦٩٢. حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ حَدَّثَنَا سُفْيَانُ
ح. وَحَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ صَالِحٍ الْمَعْنَى
قَالَ حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ عَنْ
عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ سَمِعَ طَاوُسًا يَقُولُ
سَمِعْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ يُخْبِرُ عَنِ النَّبِيِّ

prepirali⁶⁸, pa Musa reče: ‘Ademe, ti si naš praotac; pogriješio si i izveo si nas iz Dženneta.’ Adem će na to: ‘Musa, zar me ti, koga je Allah odabrao da sa Njime govori i kome je Tevrat Svojom rukom napisao, koriš zbog djela koje sam počinio, a koje mi je Allah propisao da počinim četrdeset godina prije nego me je stvorio?’ Tako je Adem u polemici nadvladao Musaa.”

Ahmed b. Salih je prenio od Amra, a on od Tavusa, a on od Ebu Hurejrea.

4693. ISPRIČAO NAM JE Ahmed b. Salih, kog je obavijestio Ibn Vehb, prenijevši od Hišama b. Sa’da, on od Zejda b. Eslema, on od svoga oca, on od Omera b. el-Hattaba, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “**Jednom prilikom Musa reče: ‘Gospodaru, pokaži nam Adema, koji je i nas i sebe izveo iz Dženneta.’ Allah mu pokaza Adema (kome on, pošto ga ugleda) reče: ‘Ti si naš praotac?’ ‘Jesam.’ – odgovori Adem. ‘Ti si taj’ – reče Musa – ‘u koga je Allah udahnuo od Svoga ruha i koga je poučio imenima svih stvari,**

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ اخْتَجَّ
آدَمَ وَمُوسَى فَقَالَ: مُوسَى يَا آدَمُ
أَنْتَ أَبُوْنَا حَبِيبُنَا وَأَخْرَجْتَنَا
مِنَ الْجَنَّةِ فَقَالَ: آدَمُ أَنْتَ مُوسَى
اضْطَفَاكَ اللَّهُ بِكَلَامِهِ وَخَطَّ لَكَ
الْقُرْآنَ بِيَدَيْهِ تَلْوَمُنِي عَلَى أَمْرِ قَدَرَهُ
عَلَيَّ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَنِي بِأَرْبَعِينَ سَنَةً
فَحَجَّ آدَمُ مُوسَى.

قَالَ أَحْمَدُ بْنُ صَالِحٍ عَنْ عَمْرِو عَنْ
ظَاوَرِ بْنِ سَمِيعِ بْنِ أَبِي هُرَيْرَةَ.

٤٦٩٣. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ صَالِحٍ قَالَ
حَدَّثَنَا ابْنُ وَهْبٍ قَالَ أَخْبَرَنِي هِشَامُ
بْنُ سَعْدٍ عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ عَنْ
أَبِيهِ أَنَّ عَمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ قَالَ: قَالَ
رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
إِنَّ مُوسَى قَالَ يَا رَبِّ أَرِنَا آدَمَ الَّذِي
أَخْرَجْتَنَا وَنَفْسَهُ مِنَ الْجَنَّةِ فَأَرَاهُ
اللَّهُ آدَمَ فَقَالَ: أَنْتَ أَبُوْنَا آدَمُ فَقَالَ
لَهُ آدَمُ نَعَمْ قَالَ أَنْتَ الَّذِي نَفَعَ اللَّهُ
فِيكَ مِنْ رُوحِهِ وَعَلَّمَكَ الْأَسْمَاءَ

⁶⁸Neki učenjaci, na temelju ovog hadisa, smatraju da se polemika između njih dvojice vodila na ovom svijetu. El-Buhari navodi hadis u kome stoji da se ta polemika odvijala pred Allahom, dž.š. To, po mišljenju Ibn Hadžera el-Askalanija, može značiti da se polemika između njih dvojice možda dogodila na ovom svijetu, a može značiti da će se ona tek dogoditi na Sudnjem danu.

i naredio melekima te su ti se poklonili?’ ‘Jesam.’ – odgovori on. ‘Pa šta te je navelo’ – upita Musa – ‘da i nas i sebe izvedeš iz Dženneta?’ Adem ga upita: ‘A ko si ti?’ ‘Ja sam Musa.’ – odgovori on. ‘Ti si vjerovjesnik upućen Sinovima Israilovim sa kojim je Allah bez posrednika razgovarao iza zastora?’ ‘Jesam.’ – odgovorio je. ‘Pa zar nisi našao’ – upita Adem – ‘da je to sve bilo zapisano u Allahovoj Knjizi i prije nego sam ja stvoren?’ ‘Jesam, našao sam.’ – reče Musa. ‘Pa zašto me onda koriš’ – reče Adem – ‘zbog onoga što je već bilo određeno prije mene kao sudbina od Uzvišenog Allaha?’ Tad Allahov Poslanik, s.a.v.s., reče: ‘Tako je Adem u polemici nadvladao Musaa, a.s.’”

4694. ISPRIČAO NAM JE Abdullah el-Ka’nebi, prenijevši od Malika, on od Zejda b. Ebu Unejsea, on od Abdulhamida b. Abdurrahmana b. Zejda,⁶⁹ a on od Muslima b. Jesara el-Džuhenijsa:⁷⁰ “Omer b. Hattab je upitan o ovom ajetu: *I kad je Gospodar tvoj iz kičmi*

كُلِّهَا وَأَمَرَ الْمَلَائِكَةَ فَسَجَدُوا لَكَ قَالَ نَعَمْ قَالَ فَمَا حَمَلَكَ عَلَى أَنْ أَخْرَجْتَنَا وَنَفْسَكَ مِنَ الْجَنَّةِ فَقَالَ لَهُ آدَمُ وَمَنْ أَنْتَ قَالَ أَنَا مُوسَى قَالَ أَنْتَ نَبِيُّ بَنِي إِسْرَائِيلَ الَّذِي كَلَّمَكَ اللَّهُ مِنْ وَرَاءِ الْحِجَابِ لَمْ يَجْعَلْ بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ رَسُولًا مِنْ خَلْقِهِ قَالَ نَعَمْ قَالَ أَقَمَّا وَجَدْتَ أَنَّ ذَلِكَ كَانَ فِي كِتَابِ اللَّهِ قَبْلَ أَنْ أُخْلَقَ قَالَ نَعَمْ قَالَ فِيمَ تَلُومِي فِي شَيْءٍ سَبَقَ مِنَ اللَّهِ تَعَالَى فِيهِ الْقَضَاءُ قَبْلِي قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: عِنْدَ ذَلِكَ فَحَجَّ آدَمُ مُوسَى فَحَجَّ آدَمُ مُوسَى.

٤٦٩٤. حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ الْقَعْنَبِيُّ عَنْ مَالِكٍ عَنْ زَيْدِ بْنِ أَبِي نَيْسَةَ أَنَّ عَبْدَ الْحَمِيدِ بْنَ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنَ زَيْدِ بْنِ الْحَطَّابِ أَخْبَرَهُ عَنْ مُسْلِمِ بْنِ يَسَارِ الْجُهَنِيِّ أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ سُئِلَ عَنْ هَذِهِ الْآيَةِ

⁶⁹Abdulhamid b. Abdurrahman b. Zejd b. Hattab el-Adevi Ebu Omer el-Medeni je pouzdan prenosilac hadisa. Pripadao je četvrtoj generaciji.

⁷⁰Muslim b. Jesar el-Džuheni je prenosilac hadisa koji zadovoljava (makbul). Pripadao je trećoj generaciji.

Ademovih sinova izveo potomstvo njihovo i zatražio od njih da posvjedoče protiv sebe: ‘Zar Ja nisam vaš Gospodar?’, oni su odgovorili: ‘Jesi, mi svjedočimo.’ – i to zato da na Sudnjem danu ne kažete: ‘Mi o ovome nismo ništa znali.’ (El-A’raf, 172) El-Ka’nebi je proučio ajet, a Omer b. Hattab je rekao: ‘Čuo sam kad je neko o njemu upitao Allahovog Poslanika, s.a.v.s., pa je on rekao: ‘Allah je stvorio Adema i potro ga Svojom desnicom po leđima i iz njih izveo⁷¹ dio potomstva njegovog i rekao: ‘Ove sam stvorio za Džennet i oni će raditi djela stanovnika Dženneta!’ Potom ga je ponovo potro po leđima i iz njih izveo dio potomstva njegovog i rekao: ‘Ove sam stvorio za Džehennem i radit će djela stanovnika Džehennema!’ Na to će neki čovjek: ‘Pa čemu onda činjenje dobrih djela, Allahov Poslaniče?’ Allahov Poslanik, s.a.v.s., reče: ‘Kada Uzvišeni Allah stvori roba za Džennet, On ga predodredi da radi djela stanovnika Dženneta sve do smrti, a onda ga uvede u Džennet. A kada stvori roba za Džehennem, On ga predodredi da radi djela

﴿ وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ۖ قَالَ قَرَأَ الْقَعْنَبِيُّ الْآيَةَ فَقَالَ: عُمَرُ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سُئِلَ عَنْهَا فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ خَلَقَ آدَمَ ثُمَّ مَسَحَ ظَهْرَهُ بِيَمِينِهِ فَاسْتَخْرَجَ مِنْهُ ذُرِّيَّةً فَقَالَ: خَلَقْتُ هَؤُلَاءِ لِلْجَنَّةِ وَيَعْمَلُ أَهْلُ الْجَنَّةِ يَعْمَلُونَ ثُمَّ مَسَحَ ظَهْرَهُ فَاسْتَخْرَجَ مِنْهُ ذُرِّيَّةً فَقَالَ: خَلَقْتُ هَؤُلَاءِ لِلنَّارِ وَيَعْمَلُ أَهْلُ النَّارِ يَعْمَلُونَ فَقَالَ: رَجُلٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَفِيهِمُ الْعَمَلُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ إِذَا خَلَقَ الْعَبْدَ لِلْجَنَّةِ اسْتَعْمَلَهُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ حَتَّى يَمُوتَ عَلَى عَمَلٍ مِنْ أَعْمَالِ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَيُدْخِلُهُ بِهِ الْجَنَّةَ وَإِذَا خَلَقَ الْعَبْدَ لِلنَّارِ اسْتَعْمَلَهُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ حَتَّى

⁷¹ Bilježe Ahmed b. Hanbel u *Musnedu*, El-Nesai u *Sunenu*, i Hakim u *Mustedreku*, i kaže da mu je sened pouzdan, od Ibn Abbasa, da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., kazao: “Allah je uzeo zavjet od duša (Ademovog potomstva) koje je izveo iz njegovih leđa na Arefatu.”

stanovnika Džehennema sve do smrti, a onda ga uvede u Džehennem!”⁷²

4695. ISPRIČAO NAM JE Muhammed b. el-Musaffa, kog je obavijestio Bekijje, prenijevši od Omera b. Džu’suma el-Kurešija, on od Zejda b. Ebu Unejsea, prenijevši od Abdulhamida b. Abdurrahmana, on od Muslima b. Jesara, da je Nuajm b. Rebi kazao: “Bijah kod Omera b. el-Hattaba...” – a onda je spomenuo ovaj hadis. Međutim, Malikov hadis je potpuniji.

4696. ISPRIČAO NAM JE El-Ka’nebi, kog je obavijestio El-Mu’temir, prenijevši od svoga oca, on od Rakabea b. Maskalea, on od Ebu Ishaka, on od Seida b. Džubejra, on od Ibn Abbasa, a on od Ubeja b. Ka’ba, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Dječak koga je ubio Hidr bijaše sklon nevjerovanju; da je živio, i svoje roditelje bi na nasilje i nevjerovanje navratio.”⁷³

4697. ISPRIČAO NAM JE Mahmud b. Halid, prenijevši od El-Firjabija, on od Israila, ovaj od Ebu Ishaka, on od Seida b. Džubejra, a on od Ibn Abbasa, on od Ubeja b. Ka’ba, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., o riječima Uzvišenog: *Roditelji*

يَمُوتَ عَلَى عَمَلٍ مِنْ أَعْمَالِ أَهْلِ
النَّارِ فَيُدْخِلُهُ بِهِ النَّارَ.

٤٦٩٥. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُصَفَّى
حَدَّثَنَا بَقِيَّةٌ قَالَ حَدَّثَنِي عُمَرُ بْنُ
جُعْنَمِ الْقُرَشِيِّ قَالَ حَدَّثَنِي زَيْدُ
بْنُ أَبِي أَنَيْسَةَ عَنْ عَبْدِ الْحَمِيدِ
بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَنْ مُسْلِمِ بْنِ
يَسَارٍ عَنْ نُعَيْمِ بْنِ رَبِيعَةَ قَالَ
كُنْتُ عِنْدَ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ بِهَذَا
الْحَدِيثِ وَحَدِيثِ مَالِكٍ أَتَمُّ.

٤٦٩٦. حَدَّثَنَا الْقُعْنَبِيُّ حَدَّثَنَا
الْمُعْتَمِرُ عَنْ أَبِيهِ عَنْ رَقَبَةَ بِنِ
مَضَقَلَةَ عَنْ أَبِي إِسْحَقَ عَنْ سَعِيدِ
بْنِ جُبَيْرٍ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ عَنْ أَبِي
بِنِ كَعْبٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْغُلَامُ الَّذِي قَتَلَهُ
الْخَضِرُ طَمِعَ كَافِرًا وَلَوْ عَاشَ لَأَزْهَقَ
أَبْوَنَهُ طُغْيَانًا وَكُفْرًا.

٤٦٩٧. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ خَالِدٍ حَدَّثَنَا
الْفِرْيَابِيُّ عَنْ إِسْرَائِيلَ حَدَّثَنَا أَبُو
إِسْحَقَ عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ عَنْ
ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ حَدَّثَنَا أَبِي بِنِ
كَعْبٍ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى

⁷²Bilježe ga i Et-Tirmizi u *Džami’u* i En-Nesai u *Sunenu*.

⁷³Bilježe ga i Muslim u *Sahihu*, i Et-Tirmizi u *Džami’u*.

onoga dječaka su vjernici. (El-Kehf, 80) rekao: “Otkad je stvoren, bio je sklon nevjerovanju.”

4698. ISPRIČAO NAM JE Muhammed b. Mihran er-Razi, kog je obavijestio Sufjan b. Ujejne, prenijevši od Amra, on od Seida b. Džubejra, on od Ibn Abbasa, a on od Ubeja b. Ka’ba, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Hidr ugleda jednog dječaka kako se igra sa djecom, ščepa ga za glavu i ubi ga. Musa reče: *Što ubi dijete bezgriješno, koje nije nikoga ubilo! Učinio si, zaista, nešto vrlo ružno.* (El-Kehf, 74)”⁷⁴

4699. ISPRIČAO NAM JE Hafis b. Omer en-Nemeri, kog je obavijestio Šu’be. A obavijestio nas je i Muhammed b. Kesir, prenijevši od Sufjana, isti smisao, on od El-A’meša, ovaj od Zejda b. Vehba, on od Abdullaha b. Mesuda, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., ispričao, a on je iskreni i povjerljivi, rekavši: “Stvaranje jednog od vas (od sperme) u majčinoj utrobi traje četrdeset dana; nakon toga se (sperma) preobražava u zakvačak i kao zakvačak biva isto toliko, potom se (zakvačak) preobražava u embrion i kao embrion ostaje isto toliko; potom Allah pošalje

اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: فِي قَوْلِهِ ﴿وَأَمَّا الْعَلَامُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنِينَ﴾ وَكَانَ طَمِيعَ يَوْمٍ طَمِيعَ كَافِرًا.

٤٦٩٨. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ مِهْرَانَ الرَّازِيُّ حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ عَنْ عَمْرِو عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ قَالَ قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ حَدَّثَنِي أَبِيُّ بْنُ كَعْبٍ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ أَبْصَرَ الْخَضِرُ غُلَامًا يَلْعَبُ مَعَ الصَّبِيَّانِ فَتَنَاولَ رَأْسَهُ فَقَلَعَهُ فَقَالَ: مُوسَى أَقْتَلْتَ نَفْسًا زَكِيَّةً ﴿الآيَةَ﴾.

٤٦٩٩. حَدَّثَنَا حَفْصُ بْنُ عُمَرَ التَّمْرِيُّ حَدَّثَنَا شُعْبَةُ ح. وَحَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ كَثِيرٍ أَخْبَرَنَا سُفْيَانُ الْمَعْنَى وَاحِدٌ وَالْإِخْبَارُ فِي حَدِيثِ سُفْيَانَ عَنْ الْأَعْمَشِ قَالَ حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ وَهَبٍ حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَنْعُودٍ قَالَ: حَدَّثَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ الصَّادِقُ الْمَصْدُوقُ إِنَّ خَلْقَ أَحَدِكُمْ يُجْمَعُ فِي بَطْنِ أُمِّهِ أَرْبَعِينَ يَوْمًا ثُمَّ يَكُونُ عَلَقَةً

⁷⁴Ovaj hadis su zabilježili u *El-Kutubus-sitten* svi autori, osim Ibn Madžea.

meleka i bude mu naređeno da napiše četiri riječi: njegovu opskrbu, dokle će živjeti, djela njegova, i napiše mu je li sretnik ili nesretnik.⁷⁵ Potom mu udahne dušu. Neki će cijeli život raditi djela stanovnika Dženneta, a kad između njega i Dženneta preostane koliko jedan aršin, preduhitrit će ga ono što mu je propisano i svoj život će okončati radeći djela stanovnika Džehennema, i tako dospjeti u Džehennem. A opet, neki će cijeli život raditi djela koja čine stanovnici Džehennema, a kad između njega i Džehennema ostane koliko jedan aršin, preduhitrit će ga ono što mu je propisano, pa će život okončati radeći djela koja čine stanovnici Dženneta, i tako dospjeti u Džennet.”⁷⁶

4700. ISPRIČAO NAM JE Musedded, kog je obavijestio Hammad b. Zejd, prenijevši od Jezida er-Riška, on od Mutarrifa, ovaj od Imrana b. Husajna: “Neko je upitao Allahovog Poslanika,

مِثْلَ ذَلِكَ ثُمَّ يَكُونُ مُضَعَّةً مِثْلَ ذَلِكَ ثُمَّ يُبْعَثُ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيُؤَمِّرُ بِأَرْبَعِ كَلِمَاتٍ فَيَكْتُبُ رِزْقَهُ وَأَجَلَهُ وَعَمَلَهُ ثُمَّ يَكْتُبُ شَقِيٌّ أَوْ سَعِيدٌ ثُمَّ يَنْفُخُ فِيهِ الرُّوحَ فَإِنَّ أَحَدَكُمْ لَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ حَتَّى مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا إِلَّا ذِرَاعٌ أَوْ قِيدُ ذِرَاعٍ فَيَنْسِقُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ فَيَدْخُلُهَا وَإِنْ أَحَدَكُمْ لَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ حَتَّى مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا إِلَّا ذِرَاعٌ أَوْ قِيدُ ذِرَاعٍ فَيَنْسِقُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَيَدْخُلُهَا.

٤٧٠٠. حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ عَنْ يَزِيدَ الرَّشَكِيِّ قَالَ حَدَّثَنَا مُطَرِّفٌ عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ قَالَ: قِيلَ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَعْلِمَ

⁷⁵ Kada Uzvišeni Allah, dž.š., oblikuje plod u majčinoj utrobi i u njega udahne dušu, propiše mu četvero: nafaku za cijeli život, koliko će dugo živjeti i kraj života; da li će u životu raditi dobra ili loša djela na osnovu Svoga predznanja o tome koji će put ona (osoba), kada postane punoljetna, sebi odabrati, i propiše joj opet, na osnovu Svoga predznanja o njoj, kakva će biti, sretnik ili nesretnik.

⁷⁶ Bilježe ga u *El-Kutubu-sitten* svi autori, osim En-Nesaija.

s.a.v.s: ‘Zna li se (unaprijed) ko su stanovnici Dženneta, a ko stanovnici Džehennema?’ ‘Da.’ – reče on. ‘A čemu onda trud?’ On reče: ‘Svakome je olakšano ono za šta je stvoren.’”⁷⁷

4701. ISPRIČAO NAM JE Ahmed b. Hanbel, kog je obavijestio Abdullah b. Jezid el-Mukri Ebu Abdurrahman, prenijevši od Seida b. Ebu Ejuba, koje je obavijestio Ata b. Dinar, prenijevši od Hakima b. Šerika el-Huzelija, on od Jahjaa b. Mejmuna el-Hadremija, on od Rebia el-Džurešija, on od Ebu Hurejrea, on od Omera b. el-Hattaba, da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., rekao: “Ne družite se sa onima koji negiraju sudbinu i ne podižite njima svoje sporove (da vam oni sude).”

17. O djeci idolopoklonika koja umru maloljetna

4702. ISPRIČAO NAM JE Musedded, kog je obavijestio Ebu Avane, prenijevši od Ebu Bišra, on od Seida b. Džubejra, a on od Ibn Abbasa: “Vjerovjesnik, s.a.v.s., je upitan o djeci idolopoklonika koja umru maloljetna, pa je rekao: ‘Allah najbolje zna (da su živjela) šta bi radila.’”⁷⁸

أَهْلِ الْجَنَّةِ مِنْ أَهْلِ النَّارِ قَالَ نَعَمْ
قَالَ فَوَيْمٍ يَعْمَلُ الْعَامِلُونَ قَالَ كُلُّ
مَيْسَرٍ لِمَا خُلِقَ لَهُ.

٤٧٠١. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ
حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ يَزِيدَ الْمُكْرِيُّ
أَبُو عَبْدِ الرَّحْمَنِ قَالَ حَدَّثَنِي سَعِيدُ
بْنُ أَبِي أَيُّوبَ حَدَّثَنِي عَطَاءُ بْنُ
دِينَارٍ عَنْ حَكِيمِ بْنِ شَرِيكَ الْهَدَلِيِّ
عَنْ يَحْيَى بْنِ مَيْمُونِ الْخَضْرِيِّ عَنْ
رَبِيعَةَ الْجُرَيْثِيِّ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنْ
عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَا تُجَالِسُوا
أَهْلَ الْقَدْرِ وَلَا تُفَاتِحُوهُمْ.

١٧. بَابُ فِي ذُرَارِيِّ الْمُشْرِكِينَ

٤٧٠٢. حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ حَدَّثَنَا أَبُو
عَوَانَةَ عَنْ أَبِي بَشِيرٍ عَنْ سَعِيدِ
بْنِ جُبَيْرٍ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ أَنَّ النَّبِيَّ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سُئِلَ عَنْ
أَوْلَادِ الْمُشْرِكِينَ فَقَالَ: اللَّهُ أَعْلَمُ
بِمَا كَانُوا عَامِلِينَ.

⁷⁷Bilježe ga i El-Buhari i Muslim u *Sahihima*.

⁷⁸Kakav će biti status djece idolopoklonika i nevjernika koja umru maloljetna, sporno je među islamskim učenjacima. Većina učenjaka

4703. ISPRIČAO NAM JE Abdulvehhab b. Nedžde, kog je obavijestio Bekijje. A obavijestili su nas i Musa b. Mervan er-Rekki i Kesir b. Ubejd el-Mezhidži, prenijevši od Muhammeda b. Harba, isti smisao, on od Muhammeda b. Zijada, on od Abdullaha b. Ebu Kajsja, da je Aiša upitala: “Allahov Poslaniče, šta će biti sa djecom vjernika koja su umrla maloljetna?” On reče: “Bit će sa svojim očevima.” “I bez djela?” – upita Aiša. On reče: “Allah najbolje zna šta bi radila (da ih je ostavio u životu).” “A šta će biti sa djecom idolopoklonika koja umru maloljetna?” – Aiša ponovo upita. On reče: “I ona će biti sa svojim očevima.” “Iako nisu ništa uradila?” – kaza Aiša, a On reče: “Allah najbolje zna šta bi radila (da ih je ostavio u životu).”

4704. ISPRIČAO NAM JE Muhammed b. Kesir, kog je obavijestio Sufjan, prenijevši od Talhe b. Jahjaa, on od Aiše bint Talhe, da je Aiša, Majka pravovjernih, kazala: “Vjerovjesniku, s.a.v.s., je

٤٧٠٣. حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَهَّابِ بْنُ نَجْدَةَ حَدَّثَنَا بِقِيَّةَ ح. وَحَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ مَرْوَانَ الرَّقِّيَّ وَكَيْسِرُ بْنُ عَبْدِ الْمَدْحِجِيِّ قَالَا حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ حَرْبٍ السُّعْفِيُّ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ زِيَادٍ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي قَبَيْسٍ عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ ذَرَارِيُّ الْمُؤْمِنِينَ فَقَالَ: هُمْ مِنْ آبَائِهِمْ فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ بَلَا عَمَلٍ قَالَ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا عَامِلِينَ قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَذَرَارِيُّ الْمُشْرِكِينَ قَالَ مِنْ آبَائِهِمْ قُلْتُ بَلَا عَمَلٍ قَالَ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا عَامِلِينَ.

٤٧٠٤. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ كَيْسِرٍ أَخْبَرَنَا سُفْيَانُ عَنْ طَلْحَةَ بْنِ يَحْيَى عَنْ عَائِشَةَ بِنْتِ طَلْحَةَ عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ قَالَتْ أُنِّي

smatra da će ona skupa sa njihovim roditeljima u Džehennem. Neki učenjaci smatraju da će ona u Džennet, imajući u vidu da su umrla prije punoljetnosti i da nisu bila ničim zadužena. Iz ovoga hadisa se zaključuje da će njima Allah presuditi na osnovu Svoga znanja o njima kakva bi bila i šta bi radila da ih je ostavio u životu. Ovaj hadis su zabilježili i El-Buhari i Muslim u *Sahihima* i En-Nesai u *Sunenu*.

doneseno malodobno dijete ensarija da mu klanja dženazu. Rekla sam: ‘Allahov Poslaniče, blago ovome djetetu: niti je radilo zlo niti je znalo za njega.’ On reče: ‘Aiša, drugačije je to od toga što ti misliš. Allah je stvorio Džennet i one koji će u njemu boraviti. Stvorio ih je za njega dok su još bili u kralježnicama svojih očeva. A stvorio je i Džehennem i one koji će u njemu biti. Stvorio ih je za njega dok su još bili u kralježnicama svojih očeva.’”⁷⁹

4705. ISPRIČAO NAM JE El-Ka’nebi, prenijevši od Malika, on od Ebuz-Zinada, on od El-A’redža, a on od Ebu Hurejrea, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Svako dijete se rađa u prirodnoj vjeri, pa ga njegovi roditelji načine jevrejom ili hrišćaninom, baš kao što životinja rodi ispravno mladunče, da li na njemu primijetiš neki nedostatak. Prisutni rekoše: ‘A šta veliš za djecu koja umru maloljetna?’ On reče: ‘Allah najbolje zna šta bi radila (da ih je ostavio u životu).’”⁸⁰

Ebu Davud kaže: “Čitano je El-Harisu b. Miskinu, a ja sam bio prisutan:

النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِصِيٍّ مِنَ الْأَنْصَارِ يُصَلِّي عَلَيْهِ قَالَتْ قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ طُوبَى لِهَذَا لَمْ يَعْمَلْ شَرًّا وَلَمْ يَذِرْ بِهِ فَقَالَ: أَوْ غَيْرُ ذَلِكَ يَا عَائِشَةُ إِنَّ اللَّهَ خَلَقَ الْجَنَّةَ وَخَلَقَ لَهَا أَهْلًا وَخَلَقَهَا لَهُمْ وَهُمْ فِي أَصْلَابِ آبَائِهِمْ وَخَلَقَ النَّارَ وَخَلَقَ لَهَا أَهْلًا وَخَلَقَهَا لَهُمْ وَهُمْ فِي أَصْلَابِ آبَائِهِمْ.

٤٧٠٥. حَدَّثَنَا الْقَعْنَبِيُّ عَنْ مَالِكٍ عَنْ أَبِي الرَّبَادِ عَنْ الْأَعْرَجِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: كُلُّ مَوْلُودٍ يُوَلَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ فَأَبَوَاهُ يَهُودَانِيهِ وَيَنْصَرَانِيهِ كَمَا تَنَاتُجُ الْإِبِلُ مِنْ بَهِيمَةِ جَمْعَاءَ هَلْ نَحْسُ مِنْ جَدْعَاءَ قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَرَأَيْتَ مَنْ يَمُوتُ وَهُوَ صَغِيرٌ قَالَ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا عَامِلِينَ.

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: فُرِيَ عَلَى الْحَارِثِ بْنِ مَسْكِينٍ وَأَنَا أَسْمَعُ أَخْبَرَكَ يُونُسُ بْنُ عَنَرٍ أَخْبَرَنَا ابْنُ وَهْبٍ قَالَ سَمِعْتُ

⁷⁹Bilježe ga i Muslim u *Sahihu* i En-Nesai i Ibn Madže u *Sunenima*.

⁸⁰Bilježe ga i El-Buhari i Muslim u *Sahihima*.

‘Obavijestio te je Jusuf b. Amr, prenijevši od Ibn Vehba, a on od Malika: ‘Kaderije nam kao dokaz navode ovaj hadis.’ Malik reče: ‘Ti njima navedi kao dokaz posljednji dio hadisa.’ Prisutni rekoše: ‘A šta veliš za djecu koja umru maloljetna?’ On reče: ‘Allah najbolje zna šta bi radila (da ih je ostavio u životu).’”

4706. ISPRIČAO NAM JE El-Hasan b. Ali, kog je obavijestio El-Hadžadž b. el-Minhal, da je Hammad b. Seleme, tumačeći hadis: “Svako dijete se rađa u prirodnoj vjeri.’, rekao: ‘Ovo je, po našem mišljenju, bilo onda kada je Allah od njih tražio priznanje dok su još bili u kralježnicama svojih očeva, rekavši: ‘Zar Ja nisam Gospodar vaš?’ Oni su odgovorili: ‘Jesi, mi svjedočimo.’ (El-A’raf, 172)”

4707. ISPRIČAO NAM JE Ibrahim b. Musa er-Razi, kog je obavijestio Ibn Ebu Zaide, prenijevši od svog oca, on od Amira, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “I majka a i njena živa zakopana djevojčica će u Džehennem.”⁸¹

Jahja b. Zekerija kaže: “Moj otac je rekao: ‘Ispričao mi je Ebu Ishak, prenijevši

مَالِكًا قَبِيلَ لَهُ إِنَّ أَهْلَ الْأَهْوَاءِ يَخْتَجِرُونَ عَلَيْنَا بِهَذَا الْحَدِيثِ قَالَ مَالِكٌ اخْتَجَّ عَلَيْهِمْ بِآخِرِهِ قَالُوا أَرَأَيْتَ مَنْ يَمُوتُ وَهُوَ صَغِيرٌ قَالَ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا عَامِلِينَ.

٤٧٠٦. حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ حَدَّثَنَا حَجَّاجُ بْنُ الْمِنْهَالِ قَالَ سَمِعْتُ حَمَّادَ بْنَ سَلَمَةَ يُفَسِّرُ حَدِيثَ كُلِّ مَوْلُودٍ يُوَلَّدُ عَلَى الْفِطْرَةِ قَالَ هَذَا عِنْدَنَا حَيْثُ أَخَذَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْعَهْدَ فِي أَصْلَابِ آبَائِهِمْ حَيْثُ قَالَ: ﴿ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى ﴾.

٤٧٠٧. حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ مُوسَى الرَّازِيُّ حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي زَائِدَةَ قَالَ حَدَّثَنِي أَبِي عَنْ عَامِرٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْوَالِدَةُ وَالْمَوْلُودَةُ فِي النَّارِ.

قَالَ يَحْيَى بْنُ زَكْرِيَّا قَالَ أَبِي فَحَدَّثَنِي أَبُو إِسْحَاقَ أَنَّ عَامِرًا حَدَّثَهُ بِذَلِكَ عَنْ

⁸¹ U djelu *Es-Siradžu munir* stoji da je Poslanik upitan o ženi koja je zakopala svoju kćerku, pa je rekao: “U Vatru će i ona koja je zakopana i ona koja ju je zakopala.” Nije dozvoljeno ovaj hadis koristiti kao opći dokaz da će djeca nemuslimana u Džehennem zato što se odnosi na poseban događaj i posebnu osobu.

od Amira, on od Alkamea, on od Ibn Mes'uda, a on od Vjerovjesnika, s.a.v.s.”

4708. ISPRIČAO NAM JE Musa b. Ismail, prenijevši od Hammada, on od Sabita, a on od Enesa: “Neki čovjek⁸² upita Allahovog Poslanika, s.a.v.s.: ‘Allahov Poslaniče, gdje je moj otac?’ ‘Tvoj otac je u Vatri.’ Pošto je čovjek otišao, Poslanik reče: ‘I moj i tvoj otac su u Vatri.’”⁸³

4709. ISPRIČAO NAM JE Musa b. Ismail, kog je obavijestio Hammad, prenijevši od Sabita, a on od Enesa b. Malika, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Šejtan kola čovjekovim krvotokom poput krvi.”⁸⁴

4710. ISPRIČAO NAM JE Ahmed b. Seid el-Hemdani, prenijevši od Ibn Vehba, on od Ibn Lehia, Amra b. el-Harisa i Seida b. Ebu Ejuba, oni od Ataa b. Dinara, on od Hakima b. Šerika el-Huzelija, on od Jahjaa b. Mejmuna, on od Rebia el-Džurešija, on od Ebu Hurejrea, a on od Omera b. el-Hattaba, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., kazao: “Ne družite se sa onima koji niječu sudbinu i ne sporite se pred njima.”

عَلَّقَمَةَ عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

٤٧٠٨. حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ حَدَّثَنَا حَمَّادٌ عَنْ ثَابِتٍ عَنْ أَنَسٍ أَنَّ رَجُلًا قَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيْنَ أَبِي قَالَ أَبُوكَ فِي النَّارِ فَلَمَّا قُمِّي قَالَ إِنَّ أَبِي وَأَبَاكَ فِي النَّارِ.

٤٧٠٩. حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ حَدَّثَنَا حَمَّادٌ عَنْ ثَابِتٍ عَنْ أَنَسٍ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَجْرِي مِنْ ابْنِ آدَمَ فَجَرَى اللَّحْمَ.

٤٧١٠. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ سَعِيدٍ الْهَمْدَانِيُّ أَخْبَرَنَا ابْنُ وَهْبٍ قَالَ أَخْبَرَنِي ابْنُ لَهَيْعَةَ وَعَمْرُو بْنُ الْحَارِثِ وَسَعِيدُ بْنُ أَبِي أَيُّوبَ عَنْ عَطَاءِ بْنِ دِينَارٍ عَنْ حَكِيمِ بْنِ شَرِيكَ الْهُدَلِيِّ عَنْ يَحْيَى بْنِ مَيْمُونٍ عَنْ رَبِيعَةَ الْجُرَيْثِيِّ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَا تُجَالِسُوا أَهْلَ الْقَدْرِ وَلَا تُفَاتِحُوهُمْ الْحَدِيثَ.

⁸²To je bio Husajn b. Ubejd, otac Imrana b. Husajna.

⁸³Bilježi ga i Muslim u *Sahihu*.

⁸⁴Bilježe ga u *El-Kutubus-sitteu* svi autori, osim Et-Tirmizija.

18. O džehmijama i mu'tezilijama

4711. ISPRIČAO NAM JE Harun b. Ma'ruf, njega je obavijestio Sufjan, prenijevši od Hišama, on od svoga oca, a on od Ebu Hurejrea, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s, rekao: "Ljudi će zapitkivati sve dok ne kažu: 'Allah je sve stvorio, a ko je stvorio Allaha?' Ko tako nešto osjeti, neka kaže: 'Ja vjerujem u Allaha.'"⁸⁵

4712. ISPRIČAO NAM JE Muhammed b. Amr, koga je obavijestio Seleme b. el-Fadl, prenijevši Muhammeda b. Ishaka, on od Utbea b. Muslima, štićenika Benu Tejma, on od Ebu Selemea b. Abdurrahmana, a on od Ebu Herejrea, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., kazao – potom je spomenuo slično prethodnom hadisu: "Kada to kažu, ti reci: *Allah je Jedan, Allah je neograničeni Gospodar; nije rodio niti je rođen i niko Mu ravan nije*, a onda tri puta pljuni na lijevu stranu i zatraži utočište od šejtana."⁸⁶

4713. ISPRIČAO NAM JE Muhammed b. es-Sabbah el-Bezzaz, koga je obavijestio El-Velid b. Ebu Sevr, prenijevši od Simaka, on od Abdullaha b.

١٨. بَابُ فِي الْجَهْمِيَّةِ

٤٧١١. حَدَّثَنَا هَارُونُ بْنُ مَعْرُوفٍ حَدَّثَنَا سُفْيَانُ عَنْ هِشَامٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا يَزَالُ النَّاسُ يَتَسَاءَلُونَ حَتَّى يُقَالَ هَذَا خَلَقَ اللَّهُ الْخَلْقَ فَمَنْ خَلَقَ اللَّهُ فَمَنْ وَجَدَ مِنْ ذَلِكَ شَيْئًا فَلْيَقُلْ آمَنْتُ بِاللَّهِ.

٤٧١٢. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَمْرٍو حَدَّثَنَا سَلَمَةُ يَعْنِي ابْنَ الْفَضْلِ قَالَ حَدَّثَنِي مُحَمَّدٌ يَعْنِي ابْنَ إِسْحَاقَ قَالَ حَدَّثَنِي عُثْبَةُ بْنُ مُسْلِمٍ مَوْلَى بَنِي تَيْمٍ عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: فَذَكَرَ نَحْوَهُ قَالَ فَإِذَا قَالُوا ذَلِكَ فَقُولُوا اللَّهُ أَحَدٌ اللَّهُ الصَّمَدُ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ثُمَّ لِيَتَّقِلْ عَنِ يَسَارِهِ ثَلَاثًا وَلْيَسْتَعِذْ مِنَ الشَّيْطَانِ.

٤٧١٣. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الصَّبَّاحِ الْبَرَّازُ حَدَّثَنَا الْوَلِيدُ بْنُ أَبِي تَوْرٍ

⁸⁵ Bilježe ga i El-Buhari i Muslim u *Sahihima*.

⁸⁶ Bilježi ga En-Nesai, u *Sunenu*.

Amirea, on od El-Ahnefa b. Kajsja, da je El-Abbas b. Abdulmuttalib kazao: "Sjedio sam u Bathai⁸⁷ sa skupinom ljudi.⁸⁸ Među njima je bio i Allahov Poslanik, s.a.v.s. Iznad njih se pomoli oblak, on se okrenu prema njemu i upita: 'Znate li kako se ovo zove?' 'Znamo,' – odgovoriše – 'ovo se zove *sehab/oblak*. Allahov Poslanik, s.a.v.s., reče: 'Zove se i *muzn/bijeli oblak*.' 'Zove se i *muzn*.' – rekoše oni. Poslanik opet kaza: 'A zove se i *anan/vidljivi dio neba*.' 'I *anan*.' – rekoše oni. (Ebu Davud kaže: Za *anan* nisam dobro upamtio) Potom ih Allahov Poslanik, s.a.v.s., upita: 'Znate li vi kolika je razdaljina između nebesa i Zemlje?' 'Ne znamo.' – odgovoriše, a on reče: 'Razdaljina između njih je sedamdeset i jedna, ili sedamdeset i dvije, ili sedamdeset i tri godine.⁸⁹ Također je tolika razdaljina između (nama najbližeg) neba i

عَنْ سَمَائِكَ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ
عَمِيرَةَ عَنِ الْأَخْنَفِ بْنِ قَيْسٍ
عَنِ الْعَبَّاسِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ
قَالَ: كُنْتُ فِي الْبُطْحَاءِ فِي عِصَابَةٍ
فِيهِمْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ فَمَرَّتْ بِهِمْ سَحَابَةٌ فَتَنَظَّرَ
إِلَيْهَا فَقَالَ: مَا تَسْمُونَ هَذِهِ قَالُوا
السَّحَابَ قَالَ وَالْمُرْنَ قَالُوا وَالْمُرْنَ
قَالَ وَالْعَنَانَ قَالُوا وَالْعَنَانَ: قَالَ أَبُو
دَاوُدَ: لَمْ أَتَقِنِ الْعَنَانَ جَيِّدًا قَالَ
هَلْ تَذَرُونَ مَا بَعْدَ مَا بَيْنَ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ قَالُوا لَا تَذَرِي قَالَ إِنَّ بَعْدَ
مَا بَيْنَهُمَا إِمَّا وَاحِدَةً أَوْ اثْنَتَيْنِ أَوْ
ثَلَاثٌ وَسَبْعُونَ سَنَةً ثُمَّ السَّمَاءُ
فَوْقَهَا كَذَلِكَ حَتَّى عَدَّ سَبْعَ
سَمَاوَاتٍ ثُمَّ فَوْقَ السَّابِعَةِ بَحْرٌ بَيْنَ
أَسْفَلِهِ وَأَعْلَاهُ مِثْلُ مَا بَيْنَ سَمَاءٍ
إِلَى سَمَاءٍ ثُمَّ فَوْقَ ذَلِكَ ثَمَانِيَةٌ

⁸⁷Batha je mjesto u okolini Mekke.

⁸⁸Ta skupina su, po mišljenju El-Mubarekfurija, bili mekkanski idolopoklonici, a nisu bili muslimani. Ni Abbas b. Abdulmuttalib tada nije bio musliman.

⁸⁹Ove riječi ukazuju da neki od ravija nije tačno upamtio broj. U predanjima koja su vjerodostojnija od ovog stoji da je razdaljina između nebesa i Zemlje pet stotina godina, što je ispravnije. Imajući u vidu da broj sedamdeset u arapskom jeziku najčešće označava mnoštvo, a ne precizan broj, onda nema kolizije među spomenutim predanjima.

onoga koje slijedi iznad njega. Tolika je razdaljina između svakog neba.' – dok ih ne nabroja sedam. Potom reče: 'Iznad sedmog neba je more. Raspon između njegovog dna i njegove površine je kao što je razdaljina između dva neba. Iznad tog mora je osam meleka u liku divojaraca.⁹⁰ (Toliko su veliki) da je raspon između njihovih papaka i koljena poput razdaljine između dva neba. Na njihovim leđima je Arš. Razmak između njegovog donjeg i gornjeg dijela je poput razdaljine između dva neba. Allah je iznad toga.'"⁹¹

4714. ISPRIČAO NAM JE Ahmed b. Ebu Surejdž, njemu su saopćili Abdurrahman b. Abdullah b. Sa'd i Muhammed b. Seid, prenijevši od Amra b. Ebu Kajsja, on od Simaka – sa istim senedom, isti smisao.

4715. ISPRIČAO NAM JE Ahmed b. Hafs, prenijevši od oca, on od Ibrahima b. Tahmana, on od Simaka – sa istim senedom, u sličnom značenju ovog podužeg hadisa.

أَوْعَالٍ بَيْنَ أَظْلَافِهِمْ وَرُكْبِهِمْ مِثْلُ مَا بَيْنَ سَمَاءٍ إِلَى سَمَاءٍ ثُمَّ عَلَى ظُهُورِهِمُ الْعَرْشُ مَا بَيْنَ آسْفَلِهِ وَأَعْلَاهُ مِثْلُ مَا بَيْنَ سَمَاءٍ إِلَى سَمَاءٍ ثُمَّ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى فَوْقَ ذَلِكَ.

٤٧١٤. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ أَبِي سُرَيْجٍ أَخْبَرَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَعْدِ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ سَعِيدٍ قَالَ أَخْبَرَنَا عَمْرُو بْنُ أَبِي قَيْسٍ عَنْ سِمَاكِ بِإِسْنَادِهِ وَمَعْنَاهُ.

٤٧١٥. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ حَفْصٍ قَالَ حَدَّثَنِي أَبِي حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ طَهْمَانَ عَنْ سِمَاكِ بِإِسْنَادِهِ وَمَعْنَى هَذَا الْحَدِيثِ الطَّوِيلِ.

⁹⁰U suri El-Hakka, 12-17. ajeta, Uzvišeni Allah veli: *A kada se jednom u Rog puhne, pa se Zemlja i brda dignu i od jednog udara zdrobe, tog dana će se Smak svijeta dogoditi i nebo će se razdvojiti – tada će labavo biti – i meleki će na krajevima njegovim stajati, a prijesto Gospodara tvoga će toga dana iznad njih osmerica držati.*

⁹¹Bilježi ga i Et-Tirmizi u Džami' u, i Ibn Madže, u Sunenu.

4716. ISPRIČALI SU NAM Abdula'la b. Hammad, Muhammed b. el-Muse-nna, Muhammed b. Beššar i Ahmed b. Seid er-Rebati, koje je obavijestio Vehb b. Džerir – Ahmed kaže da je ovo nje-gov tekst – prenijevši od svog oca, on od Muhammeda b. Ishaka, ovaj od Jakuba b. Utbea, on od Džubejra b. Muhammeda b. Džubejra b. Mut'ima, on od svoga oca, da je njegov djed kazao: “Neki beduin je došao Allahovom Posla-niku, s.a.v.s., i rekao: ‘Allahov Posla-niče, ljudi su zapali u teškoće: gube porodice, imovinu i stoku, pa zamoli Allaha da nam spusti kišu. Uzimamo te za zagovornika kod Allaha, a Allaha uzimamo za zagovornika kod tebe. Allahov Poslanik, s.a.v.s., reče: ‘Jadan ne bio, jesi li ti svjestan šta govoriš.’, i u čudu nastavi izgovarati riječi slave toliko da smo mu primijetili srdžbu na licu, a onda reče: ‘Jadan ne bio, Allah ne može biti zagovornik kod Njegovih stvorenja, On je veći od sviju njih. Da li ti znaš ko je Allah? Njegov Arš (prijestolje) poklapa nebesa isto kao što šator poklapa prostor na kome je postavljen.’ – i to pokaza prstom. ‘Njegov Arš škripi kao što škripi sedlo ispod jahača.’” Ibn Beššar je kazao: “Allah je iznad Arša, a Njegov Arš je iznad nebesa.”

٤٧١٦. حَدَّثَنَا عَبْدُ الْأَعْلَى بْنُ حَمَّادٍ وَمُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى وَمُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ وَأَحْمَدُ بْنُ سَعِيدِ الرَّسَاطِيِّ قَالُوا حَدَّثَنَا وَهْبُ بْنُ جَرِيرٍ قَالَ أَخْبَدْتُ كَتَبْتَنَاهُ مِنْ نُحَيْتِهِ وَهَذَا لَفْظُهُ قَالَ حَدَّثَنَا أَبِي قَالَ سَمِعْتُ مُحَمَّدَ بْنَ إِسْحَاقَ يُحَدِّثُ عَنِ يَعْقُوبَ بْنِ عُثْبَةَ عَنْ جُبَيْرِ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ قَالَ: أَتَى رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَعْرَابِيٌّ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ جُهِدْتَ الْأَنْفُسَ وَصَاعَتِ الْعِيَالُ وَنُهَكْتَ الْأَمْوَالَ وَهَلَكْتَ الْأَنْعَامَ فَاسْتَسْقِ اللَّهَ لَنَا فَإِنَّا نَسْتَشْفِعُ بِكَ عَلَى اللَّهِ وَنَسْتَشْفِعُ بِاللَّهِ عَلَيْكَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: وَيْحَكَ أَتَدْرِي مَا تَقُولُ وَسَبِّحَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَمَا زَالَ يُسَبِّحُ حَتَّى عُرِفَ ذَلِكَ فِي وُجُوهِ أَصْحَابِهِ ثُمَّ قَالَ وَيْحَكَ إِنَّهُ لَا يُسْتَشْفَعُ بِاللَّهِ عَلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِهِ شَأْنُ اللَّهِ أَعْظَمَ مِنْ ذَلِكَ وَيْحَكَ أَتَدْرِي مَا اللَّهُ إِنَّ عَرْشَهُ عَلَى سَمَاوَاتِهِ لَهَكَدَا وَقَالَ بِأَصَابِعِهِ مِثْلَ الْقُبَّةِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَيَبِطُ بِهِ أَطِيطُ الرَّحْلِ بِالرَّكِيْبِ قَالَ ابْنُ بَشَّارٍ فِي حَدِيثِهِ إِنَّ اللَّهَ فَوْقَ عَرْشِهِ وَعَرْشُهُ فَوْقَ سَمَاوَاتِهِ

Naveo je hadis kog su prenijeli Abdula'la, Ibnul-Musenna i Ibn Beššar od Jakuba b. Utbea i Džubejra b. Muhammeda b. Džubejra, on od svoga oca, a on od njegovog djeda.

Ebu Davud kaže: "Hadis sa senedom od Ahmeda b. Seida je pouzdan. Sa njim su saglasni i Jahja b. Mein i Ali b. el-Medini. Također ga je prenijela skupina od Ibn Ishaka onako kako je Ahmed kazao. Slušanje Abdula'laa, Ibnul-Musenna i Ibn Beššara bilo je iz jednog primjerka, kako sam upoznat."

4717. ISPRIČAO NAM JE Ahmed b. Hafs b. Abdullah, njega je obavijestio njegov otac, prenijevši od Ibrahima b. Tahmana, on od Musaa b. Ukbea, on od Muhammeda b. el-Munkedira, on od Džabira b. Abdullaha, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., kazao: "Dozvoljeno mi je da ispričam o jednom od meleka Uzvišenog Allaha, koji drže Arš. Razmak između resice njegovog uha i ramena je toliki (koliko konjanik može preći za) sedam stotina godina."

4718. ISPRIČALI SU NAM Ali b. Nasr i Muhammed b. Junus en-Nesai, isti smisao, prenijevši od Abdullaha b. Jezida el-Mukrija, kog je obavijestio Harmle b. Imran, da je Ebu Junus Sulejm b. Džubejra, Ebu Hurejreov štićenik, kazao: "Čuo sam Ebu Hurejrea kada je, nakon što je proučio ajet:

وَسَاقَ الْحَدِيثِ وَقَالَ عَبْدُ الْأَعْلَى
وَأَبْنُ الْمُثَنَّى وَأَبْنُ بَشَّارٍ عَنْ
يَعْقُوبَ بْنَ عُتْبَةَ وَجُبَيْرِ بْنِ مُحَمَّدٍ
بْنِ جُبَيْرٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ.

وَالْحَدِيثُ بِإِسْنَادِ أَحْمَدَ بْنَ سَعِيدٍ هُوَ
الصَّحِيحُ وَافَقَهُ عَلَيْهِ جَمَاعَةٌ مِنْهُمْ
يَحْيَى بْنُ مَعِينٍ وَعَلِيُّ بْنُ الْمَدِينِيِّ وَرَوَاهُ
جَمَاعَةٌ عَنْ ابْنِ إِسْحَاقَ قَالَ أَحْمَدُ
أَيْضًا وَكَانَ سَمَاعُ عَبْدِ الْأَعْلَى وَأَبْنِ
الْمُثَنَّى وَأَبْنِ بَشَّارٍ مِنْ نُسَخَةٍ وَاحِدَةٍ
فِيمَا بَلَغَنِي.

٤٧١٧. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ حَفْصِ
بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ حَدَّثَنِي أَبِي قَالَ
حَدَّثَنِي إِبْرَاهِيمُ بْنُ طَهْمَانَ عَنْ
مُوسَى بْنِ عُقْبَةَ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ
الْمُنْكَدِرِ عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ
عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
قَالَ أُذِنَ لِي أَنْ أُحَدِّثَ عَنْ مَلِكٍ
مِنْ مَلَائِكَةِ اللَّهِ مِنْ حَمَلَةِ
الْعَرْشِ إِنَّ مَا بَيْنَ شَحْمَةِ أُذُنِهِ إِلَى
عَاتِقِهِ مَسِيرَةٌ سَبْعَ مِائَةِ عَامٍ.

٤٧١٨. حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ نَصْرِ وَمُحَمَّدُ
بْنُ يُونُسَ النَّسَائِيُّ الْمَعْنَى قَالَا
حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ يَزِيدَ الْمُفْرِيُّ
حَدَّثَنَا حَزْمَلَةُ يَعْنِي ابْنَ عِمْرَانَ
حَدَّثَنِي أَبُو يُونُسَ سُلَيْمُ بْنُ جُبَيْرٍ

Allah vam zapovijeda da odgovorne službe onima koji su ih dostojni povjeravate, i kada ljudima sudite, da pravično sudite. Uistinu je Allahov savjet divan! A Allah doista sve čuje i vidi. (En-Nisa, 58), rekao: ‘Vidio sam Allahovog Poslanika, s.a.v.s., kada je palac stavio na uho, a kažiprst na oko.’ (Drugom prilikom) Ebu Hurejre je rekao: ‘Vidio sam Allahovog Poslanika, s.a.v.s., kada je, učeći ovaj ajet, stavio svoja dva prsta (ili: svoj prst).’ Ibn Junus kaže da je El-Mukri rekao: “Tj. Allah je Onaj Koji čuje i vidi, odnosno zaista Allah ima sluh i vid.”

Junus kaže da je El-Mukri rekao: “Ovo je odgovor džehmijama.”

Ebu Davud kaže: “Ovo je odgovor džehmijama.”⁹²

19. O viđenju (Allaha)

4719. ISPRIČAO NAM JE Osman b. Ebu Šejbe, njega su obavijestili Džerir, Veki i Ebu Usama, prenijevši od Ismaila b. Ebu Halida, on od Kajsja b. Ebu Hazima, da je Džerir b. Abdullah kazao: “Bili smo sa Allahovim Poslanikom, s.a.v.s. On pogleda u pun mjesec

مَوْلَى أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ يَقْرَأُ هَذِهِ آيَةَ ﴿ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا إِلَىٰ قَوْلِهِ تَعَالَىٰ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴾ قَالَ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَضَعُ إِبْهَامَهُ عَلَىٰ أُذُنِهِ وَالَّتِي تَلِيهَا عَلَىٰ عَيْنِهِ قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَفْرُوْهَا وَيَضَعُ إِصْبَعَيْهِ قَالَ ابْنُ يُونُسَ قَالَ الْمُقْرِيُّ يَعْنِي إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ يَعْنِي أَنَّ لِلَّهِ سَمْعًا وَبَصَرًا قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَهَذَا رَدٌّ عَلَى الْجَهْمِيَّةِ.

١٩. بَاب فِي الرُّؤْيَةِ

٤٧١٩. حَدَّثَنَا عُثْمَانُ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ حَدَّثَنَا جَرِيرٌ وَوَكَيْعٌ وَأَبُو أُسَامَةَ عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ أَبِي خَالِدٍ عَنْ قَيْسِ بْنِ أَبِي حَازِمٍ عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جُلُوسًا فَتَنَظَرَ إِلَىٰ

⁹²Pokazujući prstima na uho i oko, Allahov Poslanik, s.a.v.s., je potvrdio da Allah ima čulo sluha i čulo vida, što džehmije odbacuju.

četnaeste noći (u mjesecu) i reče: ‘Gledat ćete vašeg Gospodara kao što gledate ovaj mjesec, u čije gledanje ne sumnjate. Zato nastojte, koliko god možete, da ne propustate klanjati namaz na vrijeme, prije sunčevog izlaska i prije njegovog zalaska.’⁹³ Potom je proučio: *...i veličaj Gospodara svoga i zahvaljuj Mu prije sunčeva izlaska i prije zalaska. (Kaf, 39)*”

4720. ISPRIČAO NAM JE Ishak b. Ismail, kog je obavijestio Sufjan, prenijevši od Suhejla b. Ebu Saliha, on od svoga oca, da je Ebu Hurejre kazao: “Neki ljudi upitaše: ‘Allahov Poslaniče, hoćemo li našeg Gospodara vidjeti na Sudnjem danu?’ On reče: ‘Da li vam je teško da u podne kada nije oblačno gledate u Sunce?’ ‘Ne.’ – odgovoriše prisutni. ‘A da li vam je teško da vidite puni Mjesec kada nije oblačno?’ ‘Ne.’ – odgovoriše prisutni, a on reče: ‘Tako mi Onoga u čijoj je ruci moja duša, neće vam biti teško vidjeti Ga, kao što

الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ لَيْلَةَ أَرْبَعِ عَشْرَةَ
فَقَالَ: إِنَّكُمْ سَتَرَوْنَ رَبَّكُمْ كَمَا
تَرَوْنَ هَذَا لَا تُضَامُونَ فِي رُؤْيِيهِ
فَإِنْ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ لَا تُغْلَبُوا عَلَى
صَلَاةٍ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ
غُرُوبِهَا فَافْعَلُوا ثُمَّ قَرَأَ هَذِهِ الْآيَةَ
فَ ﴿ سَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ
الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا ﴾.

٤٧٢٠. حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ
حَدَّثَنَا سُفْيَانُ عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي
صَالِحٍ عَنْ أَبِيهِ أَنَّهُ سَمِعَهُ يُحَدِّثُ
عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ نَاسٌ يَا
رَسُولَ اللَّهِ أَنْتَرَى رَبَّنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ
قَالَ هَلْ تُضَارُونَ فِي رُؤْيِيهِ الشَّمْسِ
فِي الظَّهِيرَةِ لَيْسَتْ فِي سَحَابَةٍ قَالُوا
لَا قَالَ هَلْ تُضَارُونَ فِي رُؤْيِيهِ الْقَمَرِ
لَيْلَةَ الْبَدْرِ لَيْسَتْ فِي سَحَابَةٍ قَالُوا لَا
قَالَ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا تُضَارُونَ

⁹³Dakle, nastojte, koliko je u vašoj mogućnosti, da ne propustate klanjanje sabahskog i ikindijskog namaza na vrijeme! Allahov Poslanik, s.a.v.s., je posebno skrenuo pažnju na ova dva namaza iz razloga što će ljudi često prespavati sabah, a zbog svakodnevnih obaveza često odugovlačiti sa klanjanjem ikindijskog namaza.

vam nije teško da vidite jedno od njih dvoje (Sunce i Mjesec).”⁹⁴

4721. ISPRIČAO NAM JE Musa b. Ismail, kog je obavijestio Hammad (h). A obavijestio nas je i Ubejdullah b. Muaz, koji je prenio od svoga oca, on od Šu’bea, isti smisao, a on od Ja’laa b. Ataa, on od Vekia (Vekia b. Udusa), ovaj od Musaa b. Hudusa, a on od Ebu Rezina, da je Musa el-Ukajli upitao: “Allahov Poslaniče, hoćemo li svi vidjeti svoga Gospodara?” Ibn Muaz je rekao: “... svaki od nas ponaosob vidjeti svoga Gospodara na Sudnjem danu. Koji je znak za to, među Njegovim stvorenjima?” On reče: “Ebu Rezine, zar svaki od vas ne vidi Mjesec?” Ibn Muaz je kazao: “...puni Mjesec, svako pojedinačno?” – potom su se suglasili: ‘Vidi.’ – odgovorio sam, a on reče: ‘Allah je najveći.’ Ibn Muaz kaže da je rekao: ‘Mjesec je samo jedno od Allahovih stvorenja, a Allah je Najuzvišeniji i Najveći.’”

20. O odgovoru džehmijama

4722. ISPRIČALI SU NAM Osman b. Ebu Šejbe i Muhammed b. el-Ala, prenijevši od Ebu Usamea, on od Omera b. Hamze, a on od Salima, on od Abdullaha

فِي رُؤْيَيْهِ إِلَّا كَمَا تُضَارُونَ فِي رُؤْيِيهِ أَحَدِهِمَا.

٤٧٢١. حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ حَدَّثَنَا حَمَّادُ ح. وَحَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ مُعَاذٍ حَدَّثَنَا أَبِي حَدَّثَنَا شُعْبَةُ الْمَعْنَى عَنْ يَعْلَى بْنِ عَطَاءٍ عَنْ وَكَيْعٍ قَالَ مُوسَى ابْنِ عَبْدِ عَدْسٍ عَنْ أَبِي رَزِينٍ قَالَ قَالَ مُوسَى الْعُقَيْلِيُّ قَالَ قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَكُلْنَا يَرَى رَبَّهُ قَالَ ابْنُ مُعَاذٍ مُخْلِياً بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمَا آيَةُ ذَلِكَ فِي خَلْقِهِ قَالَ يَا أَبَا رَزِينٍ أَلَيْسَ كُلُّكُمْ يَرَى الْقَمَرَ قَالَ ابْنُ مُعَاذٍ لَيْلَةَ الْبَدْرِ مُخْلِياً بِهِ ثُمَّ اتَّفَقَا قُلْتُ بَلَى قَالَ قَالَ اللَّهُ أَعْظَمُ قَالَ ابْنُ مُعَاذٍ قَالَ فَإِنَّمَا هُوَ خَلَقَ مِنْ خَلْقِ اللَّهِ قَالَ اللَّهُ أَجَلٌ وَأَعْظَمُ.

٢٠. بَابُ فِي الرَّدِّ عَلَى الْجَهْمِيَّةِ

٤٧٢٢. حَدَّثَنَا عُثْمَانُ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ وَ مُحَمَّدُ بْنُ الْعَلَاءِ أَنَّ أَبَا أُسَامَةَ أَخْبَرَهُمْ عَنْ عُمَرَ بْنِ حَمْرَةَ قَالَ قَالَ سَالِمٌ أَخْبَرَنِي عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

⁹⁴Bilježi ga i Muslim u *Sahihu*.

b. Omera, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Allah će na Kijametskom danu smotati nebesa, potom će ih uzeti u Svoju desnu ruku i reći: ‘Ja sam Vladar! Gdje su tirani, gdje su oholi!?’ Potom će smotati zemlje. A onda ih uzeti – Ibnul-Ala kaže – ‘u drugu ruku i reći: ‘Ja sam Vladar! Gdje su tirani, gdje su oholi!’”⁹⁵

4723. ISPRIČAO NAM JE El-Ka’nebi, prenijevši od Malika, on od Ibn Šihaba, on od Ebu Selemea b. Abdurrahmana i Ebu Abdullaha el-Egarra, a njih dvojica od Ebu Hurejrea, da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., rekao: “Svake noći, u njenoj zadnjoj trećini, Uzvišeni Allah silazi na ovozemaljsko nebo i govori: ‘Ko će Me zamoliti, pa da mu uslišam? Ko će od Mene nešto zatražiti, pa da mu dam, i ko će od Mene zatražiti oprost, pa da mu oprostim?’”⁹⁶

وَسَلَّمَ: يَطْوِي اللَّهُ السَّمَاوَاتِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثُمَّ يَأْخُذُهُنَّ بِيَدِهِ الْيَمْنَى ثُمَّ يَقُولُ أَنَا الْمَلِكُ أَيُّنَ الْجَبَّارُونَ أَيُّنَ الْمُتَكَبِّرُونَ ثُمَّ يَطْوِي الْأَرْضِينَ ثُمَّ يَأْخُذُهُنَّ قَالَ ابْنُ الْعَلَاءِ بِيَدِهِ الْأُخْرَى ثُمَّ يَقُولُ أَنَا الْمَلِكُ أَيُّنَ الْجَبَّارُونَ أَيُّنَ الْمُتَكَبِّرُونَ.

٤٧٢٣. حَدَّثَنَا الْقَعْنَبِيُّ عَنْ مَالِكٍ عَنْ ابْنِ شِهَابٍ عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ وَعَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْأَعْرَبِيِّ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ يَنْزِلُ رَبُّنَا كُلَّ لَيْلَةٍ إِلَى سَمَاءِ الدُّنْيَا حَتَّى يَبْقَى ثُلُثُ اللَّيْلِ الْآخِرِ فَيَقُولُ مَنْ يَدْعُونِي فَأَسْتَجِيبَ لَهُ مَنْ يَسْأَلُنِي فَأُعْطِيَهُ مَنْ يَسْتَغْفِرُنِي فَأَغْفِرَ لَهُ.

⁹⁵Bilježe ga El-Buhari i Muslim u Sahihima. El-Buhari ga je zabilježio kao muallak-hadis.

⁹⁶Učenjaci se razilaze u pogledu značenja riječi *silazenje*. Neki je shvaćaju u njenom bukvalnom značenju, pripisujući Allahu atribute Njegovih stvorenja. Oni smatraju da On Svojim bićem silazi na ovozemaljsko nebo. Međutim, prema mišljenju većine učenjaka, poređenje Uzvišenog Allaha sa bilo čim ili sa bilo kim je apsolutno nedopustivo i neprihvatljivo.

Neki, opet, kao što su mu'tezile i haridžije, sve hadise u kojima se govori o Allahovom silazanju na ovozemaljsko nebo odbacuju, smatrajući ih nepouzdanim.

21. O Kur'anu

4724. ISPRIČAO NAM JE Muhammed b. Kesir, njemu je saopćio Israil, prenijevši od Osmana b. el-Mugirea, on od Salima, da je Džabir b. Abdullah kazao: "Allahov Poslanik, s.a.v.s., se nudio ljudima u vrijeme hodočašća govoreći: 'Hoće li me neko povesti u svoje pleme, pošto mi Kurejševici zabranjuju da dostavljam Riječ moga Gospodara?'"⁹⁷

٢١. بَابُ فِي الْقُرْآنِ

٤٧٢٤. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ كَعْبٍ أَخْبَرَنَا إِسْرَائِيلُ حَدَّثَنَا عُثْمَانُ بْنُ الْمُغِيرَةَ عَنْ سَالِمٍ عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَغْرِضُ نَفْسَهُ عَلَى النَّاسِ فِي الْمَوْقِفِ فَقَالَ: أَلَا رَجُلٌ يَحْمِلُنِي إِلَى قَوْمِهِ فَإِنَّ قَرْنَنَا قَدْ مَنَعُونِي أَنْ أُبَلِّغَ كَلَامَ رَبِّي.

Stav većine učenjaka selefa je da u sve što je došlo u Kur'anu i sunnetu treba vjerovati i prihvatiti istinom, ne raspravljajući o načinu i osobnosti. Prema tome, treba vjerovati da Uzvišeni Allah, dž.š., silazi svake noć u posljednjoj trećini na ovozemaljsko nebo, da li samo Svojom milošću, Svojim znanjem i Svojom moći, ili i Svojim bićem na način kako to dolikuje samo Njemu, u to se ne treba previše upuštati. Naš um, koji je poprilično ograničen, mnoge jednostavnije stvari nije u stanju pojmiti i shvatiti, pa kako onda da shvati one koje se odnose na Gospodara svjetova, Njegova svojstva i imena. Ovaj hadis su u *El-Kutubus-sitteu* zabilježili svi autori.

⁹⁷Ibn Hadžer el-Askalani navodi od Ibn Ishaka i drugih biografa da se Allahov Poslanik, s.a.v.s., nakon poniženja koje je doživio u Taifu od strane plemena Sekif, vratio u Mekku i za vrijeme hodočašća počeo nuditi plemenima da ga prihvate. U nekim predanjima stoji da mu je čovjek iz plemena Hamdan obećao da će ga prihvatiti, ali pošto nije bio siguran da li će to prihvatiti i njegovi sunarodnici, on mu obeća da će ih konsultirati, pa ukoliko budu za to, naredne godine će ga povesti sa sobom. Međutim, naredne godine su ga prihvatila plemena Evs i Hazredž iz Medine, dali mu prisegu i on će sa muslimanima, nešto kasnije, i preseliti njima.

4725. ISPRIČAO NAM JE Ismail b. Omer, njemu je saopćio Ibrahim b. Musa, kog je obavijestio Ibn Ebu Zaide, prenijevši od Mudžalida, on od Amira eš-Ša'bija, da je Amir b. Šehr kazao: “Bijah kod Negusa. Njegov sin je pro- učio odlomak iz Indžila i ja sam se nasmijao. Negus reče: ‘Zar se smiješ riječima Uzvišenog Allaha?’”

4726. ISPRIČAO NAM JE Sulejman b. Davud el-Mehri, kog je obavijestio Abdullah b. Vehb, prenijevši od Junusa b. Jezida, on od Ibn Šihaba, on od Urvea b. ez-Zubejra, Seida b. el-Musejjeba, Alka- mea b. Vekkasa i Ubejdullaha b. Abdu- llaha – a svaki od spomenutih imama mi je prenio nešto iz hadisa (o potvori) – da je Aiša kazala: “Smatrala sam da nisam vrijedna Allahovog govora o meni (o slučaju potvore na mene) i da će se to učiti (kao Kur’an).”

4727. ISPRIČAO NAM JE Osman b. Ebu Šejbe, njega je obavijestio Džerir, prenijevši od Mensura, on od El-Minhala b. Amra, on od Seida b. Džubejra, a on od Ibn Abbasa: “Vjerovjesnik, s.a.v.s., je Hasanu i Husejnu tražio utočište riječima: *Uizukuma bikelimatillahit- tamme min kulli šejtanin ve hamme ve min kulli ajnin lametin/Tražim za vas dvojicu utočiše Allahovim potpunim*

٤٧٢٥. حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ عُمَرَ أَخْبَرَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ مُوسَى أَخْبَرَنَا ابْنُ أَبِي زَائِدَةَ عَنْ مُجَالِدٍ عَنْ عَامِرِ بْنِ يَعْنَى الشَّعْبِيِّ عَنْ عَامِرِ بْنِ شَهْرٍ قَالَ: كُنْتُ عِنْدَ النَّجَّاشِيِّ فَقَرَأَ ابْنٌ لَهُ آيَةً مِنَ الْإِنْجِيلِ فَضَحِكْتُ فَقَالَ: أَتَضْحَكُ مِنْ كَلَامِ اللَّهِ.

٤٧٢٦. حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ دَاوُدَ الْمَهْرِيُّ أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ وَهَبٍ قَالَ أَخْبَرَنِي يُونُسُ بْنُ يَزِيدَ عَنْ ابْنِ شِهَابٍ قَالَ أَخْبَرَنِي عُرْوَةُ بْنُ الرَّبِيعِ وَسَعِيدُ بْنُ الْمُسَيَّبِ وَعَلْقَمَةُ بْنُ وَقَّاصٍ وَعَبِيدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ عَنْ حَدِيثِ عَائِشَةَ وَكُلِّ حَدَّثَنِي طَائِفَةٌ مِنَ الْحَدِيثِ قَالَتْ وَلَسَّانِي فِي نَفْسِي كَأَنِّي أَحْقَرُ مِنْ أَنْ يَتَكَلَّمَ اللَّهُ فِيَّ بِأَمْرٍ يُتْلَى.

٤٧٢٧. حَدَّثَنَا عُثْمَانُ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ حَدَّثَنَا جَرِيرٌ عَنْ مَنْصُورٍ عَنِ الْمِنْهَالِ بْنِ عَمْرٍو عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُعَوِّذُ الْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ أَعْيِدُكُمَا بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَةِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامِيَةٍ وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لَامِيَةٍ

riječima od svakog šejtana i svakog gmi-zavca, i od svakog sjanog (urokljivog) oka, a onda je rekao: ‘Ovim riječima je vaš praotac Ibrahim, a.s, tražio utočište za Ismaila i Ishaka.’”⁹⁸

Ebu Davud kaže: “Ovo je dokaz da Kur’an nije stvoren.”

4728. ISPRIČALI SU NAM Ahmed b. Ebu Surejdž er-Razi, Ali b. el-Husejn b. Ibrahim i Ali b. Muslim, njih je obavijestio Ebu Muavija, kome je saopćio El-A’meš, njemu Muslim, njemu Mesruk, a njemu Abdullah, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Kada Uzvišeni Allah izgovori Objavu, na svakom nebu njegovi stanovnici čuju glas poput zveketa lanca kada padne na gladak kamen. Od toga glasa se onesvijeste i tako ostanu sve dok im ne dođe Džibril. A pošto im dođe Džibril i oni se osvijeste, a straha im nestane iz srca, upitaju: ‘Džibrile, šta je rekao tvoj Gospodar?’ ‘Istinu.’ – odgovori on, pa i oni kažu: ‘Istinu, istinu.’”

ثُمَّ يَقُولُ كَانَ أَبُوكُمْ يُعَوِّذُ بِهِمَا
إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ.

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: هَذَا دَلِيلٌ عَلَى أَنَّ الْقُرْآنَ
لَيْسَ بِمَخْلُوقٍ.

٤٧٢٨. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ أَبِي سُرَيْجٍ

الرَّازِيُّ وَعَلِيُّ بْنُ الْحُسَيْنِ ابْنِ

إِبْرَاهِيمَ وَعَلِيُّ بْنُ مُسْلِمٍ قَالُوا

حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ حَدَّثَنَا

الْأَعْمَشُ عَنْ مُسْلِمٍ عَنْ مَسْرُوقٍ

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ

اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا

تَكَلَّمَ اللَّهُ بِالْوَحْيِ سَمِعَ أَهْلُ

السَّمَاءِ لِلْسَّمَاءِ صَلَاطَةً كَجَرِّ

السَّلْسِلَةِ عَلَى الصَّفَا فَيُضَعَّفُونَ

فَلَا يَزَالُونَ كَذَلِكَ حَتَّى يَأْتِيَهُمْ

جِبْرِيْلُ حَتَّى إِذَا جَاءَهُمْ جِبْرِيْلُ

فَرَّعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالَ فَيَقُولُونَ يَا

جِبْرِيْلُ مَاذَا قَالَ رَبُّكَ فَيَقُولُ الْحَقُّ

فَيَقُولُونَ الْحَقُّ الْحَقُّ.

⁹⁸Bilježe ga u *El-Kutubus-sitteu* svi autori, osim Muslima.

22. O spomenu proživljenja i Sura/Roga

4729. ISPRIČAO NAM JE Musedded, njega je obavijestio Mu'temir, prenijevši od svoga oca, on od Eslema, on od Bišra b. Šegafa, a on od Abdullaha b. Amra (ili Ibn Omera), da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., kazao: "Sur je rog u koji će se puhnuti."⁹⁹

4730. ISPRIČAO NAM JE El-Ka'nebi, prenijevši od Malika, on od Ebuz-Zinada, on od El-A'redža, a on od Ebu Hurejrea, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., kazao: "Cijelo čovjekovo tijelo će zemlja izjesti, osim stražnjeg dijela kičme. Od njega je (prvobitno) stvoren i od njega će biti ponovo stvoren."

23. O zagovoru/šefaatu

4731. ISPRIČAO NAM JE Sulejman b. Harb, kog je obavijestio Bestam b. Hurejs, prenijevši od Eš'asa el-Hud-danija, on od Enesa b. Malika, da je

٢٢. بَاب فِي ذِكْرِ الْبُعْثِ وَالصُّورِ

٤٧٢٩. حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ حَدَّثَنَا مُعْتَمِرٌ قَالَ سَمِعْتُ أَبِي قَالَ حَدَّثَنَا أَسْلَمٌ عَنْ بِيْشْرِ بْنِ شَعَاةٍ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ الصُّورُ قَرْنٌ يُنْفَخُ فِيهِ.

٤٧٣٠. حَدَّثَنَا الْقَعْنَبِيُّ عَنْ مَالِكٍ عَنْ أَبِي الزِّنَادِ عَنِ الْأَعْرَجِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ كُلُّ ابْنِ آدَمَ تَأْكُلُ الْأَرْضَ إِلَّا عَجَبَ الذَّنْبِ مِنْهُ خُلِقَ وَفِيهِ يُرْكَبُ.

٢٣. بَاب فِي الشَّفَاعَةِ

٤٧٣١. حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ حَرْبٍ حَدَّثَنَا بَسْطَامُ بْنُ حَرْبٍ عَنْ أَشْعَثَ الْخُدَّائِيِّ عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ

⁹⁹Sur je rog u koji će puhnuti melek Israfil i time nagovijestiti smak svijeta. U suri Ja Sin, u 51, 52. i 53. ajetu Uzvišeni Allah kaže: *I puhnuće se u Rog, pa će oni iz grobova prema Gospodaru svome pohrliti, govoreći: "Teško nama! Ko nas iz naših grobova oživi?" Eto ostvaruje se prijetnja Milostivog, poslanici su istinu govorili. Bit će to samo jedan glas i oni će se svi pred Nama obresti!*

Vjerovjesnik, s.a.v.s., kazao: “Moj zagovor će biti za one iz moga ummeta koji su činili velike grijehе.”¹⁰⁰

4732. ISPRIČAO NAM JE Musedded, njega je obavijestio Jahja, prenijevši od El-Hasana b. Zekvana, on od Ebu Redžaa, a on od Imrana b. Husajna, da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., kazao: “Neki moji sljedbenici koji će biti izbavljeni iz Džehennema mojim zagovorom i uvedeni u Džennet, dobit će naziv džehennemlije!”¹⁰¹

عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ شَفَاعَتِي لِأَهْلِ الْكِبَائِرِ مِنْ أُمَّتِي.

٤٧٣٢. حَدَّثَنَا مُدَدُّ حَدَّثَنَا يَحْيَى عَنْ الْحَسَنِ بْنِ ذَكْوَانَ حَدَّثَنَا أَبُو رَجَاءٍ قَالَ حَدَّثَنِي عِمْرَانُ بْنُ حُصَيْنٍ عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ يَخْرُجُ قَوْمٌ مِنَ النَّارِ بِشَفَاعَةِ مُحَمَّدٍ فَيَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَيُسَمَّوْنَ الْجَهَنَّمِيِّينَ.

¹⁰⁰ Po El-Mubarekfurijevom mišljenju, bit će pet vrsta zagovora: 1) zagovor Posljednjeg vjerovjesnika, s.a.v.s., za neke osobe da bi im se smanjile grozote na Sudnjem danu, i ubrzalo polaganje računa; 2) zagovor Posljednjeg vjerovjesnika, s.a.v.s., za neke osobe da bez polaganja računa uđu u Džennet; 3) zagovor Posljednjeg Allahovog poslanika, s.a.v.s., za one osobe koje su svojim grijesima zaslužile Džehennem; 4) zagovor Posljednjeg Allahovog poslanika, s.a.v.s., za osobe koje su već u džehennemskoj vatri, i njihovo izbavljanje iz nje; 5) Vjerovjesnikov, s.a.v.s., zagovor za neke stanovnike Dženneta da bi im se povećao stepen u njemu.

¹⁰¹ U hadisu koji bilježi El-Nesai, u *Sunenu*, od Enesa stoji: “...da će im stanovnici Dženneta govoriti: ‘Ovo su džehennemlije.’, a Allah će reći: ‘Ovo su Allahovi oslobođeni robovi.’” U nekim predanjima stoji da će oni moliti Allaha, dž.š., da im ukloni taj naziv, pa će ga Allah, dž.š., ukloniti. Neki, pak, komentatori hadisa smatraju da ovo za njih ne predstavlja ponižavajući naziv, nego da im je taj naziv dat kako bi ih podsjećao na Allahove, dž.š., blagodati prema njima kada ih je oslobodio džehennemske vatre. Ovaj hadis su zabilježili i El-Buhari u *Sahihu*, Et-Tirmizi u *Džami’u*, i Ibn Madže, u *Sunenu*.

4733. ISPRIČAO NAM JE Osman b. Ebu Šejbe, njega je obavijestio Džerir, prenijevši od El-A'meša, on od Ebu Sufjana, a on od Džabira, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: "Stanovnici Dženneta će, uistinu, u njemu i jesti i piti."¹⁰²

24. O stvaranju Dženneta i Džehennema

4734. ISPRIČAO NAM JE Musa b. Ismail, njega je obavijestio Hammad, prenijevši od Muhammeda b. Amra, on od Ebu Selemea, a on od Ebu Hurejrea, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., kazao: "Pošto je stvorio Džennet, Allah je kazao Džibrilu: 'Idi i razgledaj ga.' Džibril je otišao i razgledao ga, a potom Mu se vratio i rekao: 'Tako mi Tvoje veličine, niko neće čuti za njega a da u njega neće željeti dospjeti!' On, potom, naredi te se opasa neugodnostima, a onda reče: 'Džibrile, otiđi sad i pogledaj ga!' Džibril je otišao i pogledao (i pošto vidje kako je opasan neugodnostima), povrati se Njemu i reče: 'Tako mi Tvoje veličine, bojim

٤٧٣٣. حَدَّثَنَا عُثْمَانُ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ حَدَّثَنَا جَرِيرٌ عَنِ الْأَعْمَشِ عَنْ أَبِي سُفْيَانَ عَنْ جَابِرٍ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ إِنَّ أَهْلَ الْجَنَّةِ يَأْكُلُونَ فِيهَا وَيَشْرَبُونَ.

٢٤. بَابُ فِي خَلْقِ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ

٤٧٣٤. حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ حَدَّثَنَا حَمَّادٌ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو عَنْ أَبِي سَلَمَةَ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَمَّا خَلَقَ اللَّهُ الْجَنَّةَ قَالَ لِجِبْرِيلَ اذْهَبْ فَانظُرْ إِلَيْهَا فَذَهَبَ فَانظَرَ إِلَيْهَا ثُمَّ جَاءَ فَقَالَ: أَيُّ رَبِّ وَعِزَّتِكَ لَا يَسْمَعُ بِهَا أَحَدٌ إِلَّا دَخَلَهَا ثُمَّ حَفَّهَا بِالنَّكَارِ ثُمَّ قَالَ يَا جِبْرِيلُ اذْهَبْ فَانظُرْ إِلَيْهَا فَذَهَبَ فَانظَرَ إِلَيْهَا ثُمَّ جَاءَ فَقَالَ: أَيُّ رَبِّ وَعِزَّتِكَ لَقَدْ خَشِيتُ أَنْ لَا يَدْخُلَهَا أَحَدٌ قَالَ فَلَمَّا خَلَقَ اللَّهُ النَّارَ قَالَ يَا جِبْرِيلُ اذْهَبْ

¹⁰² Svi islamski učenjaci, pa i svi muslimani, saglasni su da će stanovnici Dženneta vječno boraviti u njemu, jesti, piti i naslađivati se, ali da neće obavljati ni velike ni male nužde niti će pljuvati. Ovaj hadis je zabilježio i Muslim u *Sahihu*.

se da u njega (nakon ovoga) neće niko dospjeti.' Kada je Uzvišeni Allah stvorio Džehennem, rekao je: 'Džibrile, otiđi do Džehennema i pogledaj ga.' Džibril je otišao, pogledao ga, a zatim došao i rekao: 'Gospodaru, tako mi Tvoje veličine, niko ko čuje za njega u njega neće dospjeti!' On, potom, naredi da se opasa požudama, a onda reče: 'Džibrile, otiđi sada do njega i pogledaj!' Džibril otiđe i, pošto to vidje, vrati se i reče: 'Tako mi Tvoje veličine, bojim se da se niko od njega neće spasiti!'"¹⁰³

25. O Havdu/Vrelu

4735. ISPRIČALI SU NAM Sulejman b. Harb i Musedded, njih je obavijestio Hammad b. Zejd, prenijevši od Ejuba, on od Nafia, a on od Ibn Omera, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: "Ispred vas će (na Sudnjem danu) biti Vrelo. Razdaljina između njegovih strana je poput razdaljine između Džerba i Ezruha."¹⁰⁴

فَانظُرْ إِلَيْهَا فَذَهَبَ فَتَنظَرَ إِلَيْهَا
ثُمَّ جَاءَ فَقَالَ: أَيُّ رَبِّ وَعِزَّتِكَ لَا
يَسْمَعُ بِهَا أَحَدٌ فَيَدْخُلُهَا فَحَقَّقَهَا
بِالشَّهَوَاتِ ثُمَّ قَالَ يَا جِبْرِيْلُ اذْهَبْ
فَانظُرْ إِلَيْهَا فَذَهَبَ فَتَنظَرَ إِلَيْهَا ثُمَّ
جَاءَ فَقَالَ: أَيُّ رَبِّ وَعِزَّتِكَ لَقَدْ
خَشِيتُ أَنْ لَا يَبْقَى أَحَدٌ إِلَّا
دَخَلَهَا.

٢٥. بَاب فِي الْحَوْضِ

٤٧٣٥. حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ حَرْبٍ
وَمُسَدَّدٌ قَالَا حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ
عَنْ أَيُّوبَ عَنْ نَافِعٍ عَنْ ابْنِ عُمَرَ
قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ: إِنَّ أَمَامَكُمْ حَوْضًا مَا بَيْنَ
نَاحِيَّتَيْهِ كَمَا بَيْنَ جَرْبَاءَ وَأَذْرَجَ.

¹⁰³ Bilježe ga i Et-Tirmizi u *Džami'u*, i En-Nesai, u *Sunenu*.

¹⁰⁴ Ibnul-Esir, u djelu *En-Nihaje*, kaže da su Džerba i Ezruh dva sela u Šamu, a jedno od drugoga su udaljena tri noći pješačkog hoda. Ovaj hadis je zabilježio i Muslim u *Sahihu*.

4736. ISPRIČAO NAM JE Hafs b. Omer en-Nemri, kog je obavijestio Šu'be, prenijevši od Amra b. Murrea, on od Ebu Hamze, da je Zejd b. Erkam kazao: "Bili smo sa Allahovim Poslanikom, s.a.v.s., na jednom putovanju. Pošto odsjedosmo u jednom mjestu, on reče: 'Vi ste samo dio od stotinu hiljada dijelova koji će doći na Vrelo.'"

Ebu Hamza veli: "Upitao sam Zejda b. Erkama: 'Koliko vas je toga dana bilo (sa Allahovim Poslanikom, s.a.v.s.)?' On reče: 'Sedam ili osam stotina.'"

4737. ISPRIČAO NAM JE Hennad b. es-Serij, njega je obavijestio Muhammed b. Fudajl, prenijevši od El-Muhtara b. Fulfula, da je Enes b. Malik kazao: "Allahov Poslanik, s.a.v.s., je na tren zaspao, a onda je podigao glavu smiješajući se. Upitali su ga: 'Zašto si se nasmijao?' On reče: 'Objavljena mi je jedna sura.', pa ju je proučio: *U ime Allaha, Svemilosnog, Samilosnog. Inna a'tajna kel-kevser* – do kraja. Pošto je proučio, upita: 'Znate li šta je to El-Kevser?' 'Allah i Njegov Poslanik, s.a.v.s., to najbolje znaju.' – odgovoriše prisutni, a on reče: 'To je rijeka koju mi je Svevišnji obećao u Džennetu. U njoj su mnogobrojna dobra. Na njoj je vrelo na koje će, na Sudnjem danu, dolaziti moji sljedbenici. Broj posuda

٤٧٣٦. حَدَّثَنَا حَفْصُ بْنُ عُمَرَ
السَّرِيِّ حَدَّثَنَا شُعْبَةُ عَنْ عَمْرِو
بْنِ مُرَّةٍ عَنْ أَبِي حَمْزَةَ عَنْ زَيْدِ
بْنِ أَرْقَمٍ قَالَ: كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَتَرَلْنَا مَنْزِلًا
فَقَالَ: مَا أَنْتُمْ جُزْءٌ مِنْ مِائَةِ أَلْفِ
جُزْءٍ مِمَّنْ يَرِدُ عَلَيَّ الْحَوْضِ قَالَ
قُلْتُ كَمْ كُنْتُمْ يَوْمَئِذٍ قَالَ سَبْعُ
مِائَةٍ أَوْ ثَمَانٍ مِائَةٍ.

٤٧٣٧. حَدَّثَنَا هَنَّادُ بْنُ السَّرِيِّ
حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ فُضَيْلٍ عَنْ
الْمُخْتَارِ بْنِ فُلْفُلٍ قَالَ سَمِعْتُ
أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ يَقُولُ أَعْفَى رَسُولُ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِغْفَاءَةً
فَرَفَعَ رَأْسَهُ مُتَبَسِّمًا فَإِنَّمَا قَالَ
لَهُمْ وَإِنَّمَا قَالُوا لَهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ لِمَ
ضَحِكْتَ فَقَالَ: إِنَّهُ أَنْزِلَتْ عَلَيَّ أَيْضًا
سُورَةٌ فَقَرَأَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
﴿ إِنَّا أَعْظَمْنَاكَ الْكُوْثَرَ ﴾ حَتَّى
خَتَمَهَا فَلَمَّا قَرَأَهَا قَالَ هَلْ تَذُرُونَ
مَا الْكُوْثَرُ قَالُوا اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ
قَالَ فَإِنَّهُ نَهْرٌ وَعَدَنِيهِ رَبِّي عَزَّ
وَجَلَّ فِي الْجَنَّةِ وَعَلَيْهِ خَيْرٌ كَثِيرٌ

na njemu je poput broja zvijezda (na nebu).”¹⁰⁵

4738. ISPRIČAO NAM JE Asim en-Nadr, kog je obavijestio El-Mu'temir, prenijevši od svoga oca, on od Katadea, da je Enes b. Malik rekao: “Pošto je za vrijeme Mi'radža Vjerovjesnik, s.a.v.s., boravio u Džennetu,¹⁰⁶ pokazana mu je rijeka čije su obale od izdubljenih safira. Melek koji je bio sa njim stavi ruku u rijeku i izvadi mošus. Muhammed upita meleka: ‘Šta je ovo?’, a melek reče: ‘To je (rijeka) Kevser, koju ti je Uzvišeni Allah podario.’”

4739. ISPRIČAO NAM JE Muslim b. Ibrahim da mu je Abdusselam b. Ebu Hazim Ebu Talut kazao: “Bijah prisutan kada je Ebu Berze ušao kod Ubejdullaha b. Zijada. Pričao mi je neki čovjek koji je po njemu dobio ime Muslim, a sjedio je u toj skupini, i kazao: ‘Kada ga je Ubejdullah¹⁰⁷ ugledao, rekao je: ‘Ashab vašeg Muhammeda. Ovaj debeljko će vam ispričati.’ Šejh Ebu Berze je to razumio, pa

عَلَيْهِ حَوْضٌ تَرِدُ عَلَيْهِ أُمَّتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ آيَتُهُ عَدَدُ الْكَوَاكِبِ.

٤٧٣٨. حَدَّثَنَا عَاصِمُ بْنُ التَّضَرِّيقِ قَالَ حَدَّثَنَا الْمُعْتَمِرُ قَالَ سَمِعْتُ أَبِي قَالَ حَدَّثَنَا قَتَادَةُ عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: لَمَّا عُرِجَ بِنَبِيِّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْجَنَّةِ أَوْ كَمَا قَالَ عُرِضَ لَهُ نَهْرٌ حَافَتَاهُ الْيَاقُوتُ الْمُجَبِّبُ أَوْ قَالَ الْمَجُوفُ فَضَرَبَ الْمَلَكُ الَّذِي مَعَهُ يَدَهُ فَاسْتَخْرَجَ مِنْكَ فَقَالَ: مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِلْمَلِكِ الَّذِي مَعَهُ مَا هَذَا قَالَ الْكَوْثَرُ الَّذِي أَعْطَاكَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ.

٤٧٣٩. حَدَّثَنَا مُسْلِمُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ حَدَّثَنَا عَبْدُ السَّلَامِ بْنُ أَبِي حَازِمٍ أَبُو طَالُوتٍ قَالَ: شَهِدْتُ أَبَا بَرزَةَ دَخَلَ عَلَى عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ زِيَادٍ فَحَدَّثَنِي فَلَانَ سَمَاءُ مُسْلِمٍ وَكَانَ فِي السَّمَاطِ فَلَمَّا رَأَاهُ عُبَيْدُ اللَّهِ قَالَ إِنَّ مُحَمَّدِيَّكُمْ هَذَا الدَّخْدَاحُ فَهَمَّهَا

¹⁰⁵ Bilježe ga i Muslim u *Sahihu*, i En-Nesai, u Sunenu.

¹⁰⁶ Za vrijeme Mi'radža.

¹⁰⁷ Ubejdullah b. Zijad je u vrijeme kada je kod njega ušao ashab Ebu Berze bio gradonačelnik Kufe. On je jedan od onih koji su potpomogli ubistvo Husejna b. Alija b. Ebu Taliba.

kazao: ‘Nisam mislio da ću živjeti sa narodom koji će me koriti zbog toga što sam Muhammedov, s.a.v.s., ashab.’ Ubejdullah mu reče: ‘Drugovanje sa Muhammedom za tebe znači ljepotu, a ne pogrdu.’, a onda kaza: ‘Poslan sam da te pitam, jesi li čuo da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., o Vrelu nešto spomenuo?’ Ebu Berze reče: ‘Da, čuo sam to od njega, ne jedanput, dvaput, triput, četiri ili pet puta, nego i više puta – a ko u to ne bude vjerovao, Allah ga ne napojio sa tog Vrela.’, a potom iziđe ljut.”¹⁰⁸

26. O pitanjima u kaburu i kaburskoj patnji

4740. ISPRIČAO NAM JE Ebul-Velid et-Tajalisi, kog je obavijestio Šu’be, prenijevši od Alkamea b. Merseda, on od Sa’da b. Ubejdea, a on od El-Beraa b. Aziba, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., kazao: “Na ispitivanje muslimana u kaburu i njegovo svjedočenje da je samo Allah Bog i da je Muhammed Allahov poslanik aludiraju riječi Uzvišenog Allaha: *Allah će vjernike posto-*

الشَّيْخُ فَقَالَ: مَا كُنْتُ أَحْسَبُ
أَنِّي أَبْقَى فِي قَوْمٍ يُعَيِّرُونِي بِصُحْبَةِ
مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ
لَهُ عَبِيدُ اللَّهِ إِنَّ صُحْبَةَ مُحَمَّدٍ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَكَ زِينٌ
غَيْرُ شَيْنٍ قَالَ إِنَّمَا بَعَثْتُ إِلَيْكَ
لِأَسْأَلَكَ عَنِ الْخَوْضِ سَيِّغَتْ
رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
يَذْكُرُ فِيهِ شَيْئًا فَقَالَ لَهُ أَبُو بَرزَةَ
نَعَمْ لَا مَرَّةً وَلَا يُنْتَنِينَ وَلَا ثَلَاثًا وَلَا
أَرْبَعًا وَلَا خَمْسًا فَمَنْ كَذَّبَ بِهِ فَلَا
سَقَاهُ اللَّهُ مِنْهُ ثُمَّ خَرَجَ مُغْضَبًا.

٢٦. بَاب فِي الْمَسْأَلَةِ فِي

الْقَبْرِ وَعَذَابِ الْقَبْرِ

٤٧٤٠. حَدَّثَنَا أَبُو الْوَلِيدِ الطَّيَالِسِيُّ
حَدَّثَنَا شُعْبَةُ عَنْ عَلْقَمَةَ بْنِ
مَرْثَدٍ عَنْ سَعْدِ بْنِ عُبَيْدَةَ عَنْ
الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِنَّ الْمُسْلِمَ
إِذَا سُئِلَ فِي الْقَبْرِ فَشَهِدَ أَنْ لَا إِلَهَ
إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَذَلِكَ قَوْلُ اللَّهِ

¹⁰⁸ El-Munziri kaže da je u senedu ovog hadisa nepoznat prenosilac, a to znači da je hadis slab.

janom riječju učvrstiti i na ovom i na Onom svijetu. (Ibrahim, 27)”¹⁰⁹

4741. ISPRIČAO NAM JE Muhammed b. Sulejman el-Enbari, kog je obavijestio Abdulvehab b. Ata el-Haffaf Ebu Nasr, prenijevši od Seida, on od Katadea, da je Enes b. Malik kazao: “Allahov Poslanik, s.a.v.s., je ušao u palmik Benun-Nedždžara i začuo glas, od čega se uznemirio. Ko je ukopan u ovim kaburima?” – upita. ‘Ljudi iz preislamskog doba.’ – rekoše prisutni, a on kaza: ‘Molite Allaha da vas zaštiti od patnje u vatri (kaburskih patnji) i od iskušenja Dedžala.’ ‘A zašto, Allahov Poslaniče?’ – upitaše prisutni. On reče: ‘Zato što, kada vjernik bude stavljen u kabur, doći će mu melek i upitati ga: ‘Koga si obožavao?’ Tada će ga Uzvišeni Allah uputiti i on će reći: ‘Obožavao sam Allaha.’ A šta si govorio o ovome čovjeku?’ – ponovo će biti upitan. Reći će: ‘Govorio sam

عَزَّ وَجَلَّ ﴿ يُتَّبِتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا
بِالْقَوْلِ الْقَائِمِ ﴾.

٤٧٤١. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سُلَيْمَانَ
الْأَنْبَارِيُّ حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّهْمَانَ
بْنُ عَطَاءٍ الْحَقْفَاءُ أَبُو نَضْرٍ عَنْ
سَعِيدٍ عَنْ قَتَادَةَ عَنْ أَنَسِ بْنِ
مَالِكٍ قَالَ: إِنَّ نَبِيَّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَخَلَ تَحْتَ لَبِيئِي
التَّجَارِ فَسَمِعَ صَوْتًا فَفَزِعَ فَقَالَ:
مَنْ أَصْحَابُ هَذِهِ الْقُبُورِ قَالُوا يَا
رَسُولَ اللَّهِ نَاسٌ مَاتُوا فِي الْجَاهِلِيَّةِ
فَقَالَ: تَعَوَّذُوا بِاللَّهِ مِنْ عَذَابِ النَّارِ
وَمِنْ فِتْنَةِ الدَّجَالِ قَالُوا وَمِمَّ ذَلِكَ
يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ إِنَّ الْمُؤْمِنَ إِذَا
وُضِعَ فِي قَبْرِهِ أَتَاهُ مَلَكٌ فَيَقُولُ
لَهُ مَا كُنْتَ تَعْبُدُ فَإِنِ اللَّهُ هُنَا
قَالَ كُنْتُ أَعْبُدُ اللَّهَ فَيَقَالُ لَهُ مَا
كُنْتَ تَقُولُ فِي هَذَا الرَّجُلِ فَيَقُولُ

¹⁰⁹ U Buharijevom i Muslimovom predanju stoji da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Ovaj ajet je objavljen u vezi kaburskog azaba.” Kermani smatra da u ovom ajetu nema ništa što bi upućivalo na kaburski azab. Možda je Vjerovjesnik, s.a.v.s., čovjekovo stanje, zbog silnog straha koji će osjećati kada mu dođu meleki Munkir i Nekir, nazvao kaburskim azabom. Ko umre sa imanom, Allah, dž.š., će od njega u tome momentu odagnati strah i učvrstit će mu jezik te će moći odgovoriti na postavljena pitanja. Ovaj hadis su zabilježili u *El-Kutubus-sitteu* svi autori.

da je on Allahov rob i poslanik.’ Za ostalo (tu) neće biti pitan. Tada će ga povesti do mjesta u Džehennemu koje je za njega bilo pripremljeno i reći će mu se: ‘Ovo mjesto u Vatri je bilo pripremljeno za tebe, pa te je Allah od toga sačuvao i, ukazavši ti milost, zamijenio ti ga mjestom u Džennetu.’ Kada to čuje, reći će: ‘Pustite me da odem i da obradujem moju porodicu.’, ali će mu biti rečeno: ‘Nastani se tu!’ A kada nevjernik bude stavljen u kabur, doći će mu melek i, koreći ga, upitati: ‘Koga si obožavao?’ ‘Ne znam.’ – reći će. ‘Ne znaš, a ni Knjigu nisi htio čitati. A šta si govorio za ovoga čovjeka?’ – upitat će ga. On će reći: ‘Govorio sam ono što i ljudi.’ Tada će biti udaren gvozdenim čekićem između ušiju. Od tog udarca će toliko zapomagati da će ga čuti sva stvorenja, osim ljudi i džina.”¹¹⁰

4742. ISPRIČAO NAM JE Muhammed b. Sulejman, njega je obavijestio Abdulvehhab – sa istim senedom, slično prethodnom hadisu, dodavši: “Kada vjernik bude stavljen u kabur pa rodbina i prijatelji počnu odlaziti, on čuje zvuk njihove obuće. Tada mu dođu dva meleka i kažu...”, potom je spomenuo približno prethodnom hadisu. Rekao

هُوَ عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ فَمَا يُسْأَلُ
عَنْ شَيْءٍ غَيْرِهَا فَيُنْطَلَقُ بِهِ إِلَى
بَيْتٍ كَانَ لَهُ فِي النَّارِ فَيُقَالُ لَهُ هَذَا
بَيْتُكَ كَانَ لَكَ فِي النَّارِ وَلَكِنَّ اللَّهَ
عَصَمَكَ وَرَحِمَكَ فَأَبَدَلَكَ بِهِ بَيْتًا
فِي الْجَنَّةِ فَيَقُولُ دَعُونِي حَتَّى أَذْهَبَ
فَأَبَشَّرَ أَهْلِي فَيُقَالُ لَهُ اسْكُنْ وَإِنَّ
الْكَافِرَ إِذَا وُضِعَ فِي قَبْرِهِ أَتَاهُ مَلَكٌ
فَيَنْتَهَرُهُ فَيَقُولُ لَهُ مَا كُنْتَ تَعْبُدُ
فَيَقُولُ لَا أَدْرِي فَيُقَالُ لَهُ لَا دَرَيْتَ
وَلَا تَلَيْتَ فَيُقَالُ لَهُ فَمَا كُنْتَ
تَقُولُ فِي هَذَا الرَّجُلِ فَيَقُولُ كُنْتُ
أَقُولُ مَا يَقُولُ النَّاسُ فَيَضْرِبُهُ
بِمِطْرَاقٍ مِنْ حَدِيدٍ بَيْنَ أُذُنَيْهِ
فَيَصِيحُ صَيْحَةً يَسْمَعُهَا الْخَلْقُ
غَيْرَ الثَّقَلَيْنِ.

٤٧٤٢. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سُلَيْمَانَ
حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَهَّابِ بِمِثْلِ هَذَا
الْإِسْنَادِ ثُخُوهُ قَالَ إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا
وُضِعَ فِي قَبْرِهِ وَتَوَلَّى عَنْهُ أَصْحَابُهُ
إِنَّهُ لَيَسْمَعُ قَرْعَ نِعَالِهِمْ فَيَأْتِيهِ
مَلَكَانِ فَيَقُولَانِ لَهُ فَذَكَرَ قَرِيبًا
مِنْ حَدِيثِ الْأَوَّلِ قَالَ فِيهِ وَآمَّا
الْكَافِرَ وَالْمُنَافِقَ فَيَقُولَانِ لَهُ زَادَ

¹¹⁰ Bilježe ga i Muslim u *Sahihu*, i En-Nesai, u *Sunenu*.

je i ovo: “Nevjerniku i munafiku dva meleka kažu...”, dodao je i *munafika*. Kazao je i ovo: “Čuju ga sva stvorenja u njegovoj blizini, osim ljudi i džina.”

4743. ISPRIČAO NAM JE Osman b. Ebu Šejbe, njega je obavijestio Džerir. A obavijestio nas je i Hennad b. es-Serij, prenijevši od Muavije – ovo je Hennadov tekst od El-A'meša – on od El-Minhala, on od Zazana, da je El-Bera b. Azib kazao: “Bili smo sa Allahovim Poslanikom, s.a.v.s., na dženazi nekom ensariji. Kada smo stigli do kabura i mejt još nije bio stavljen u njega, Allahov Poslanik, s.a.v.s., je sjeo, a i mi smo sjeli oko njega, mirno kao da su nam na glavi ptice. On je u ruci imao štap i njime je čačkao po zemlji. Onda podiže glavu i reče: ‘Tražite od Allaha da vas zaštiti kaburske patnje.’ To je ponovio dva ili tri puta.” U Džerirovom hadisu je dodato: “...jer kada odlazite, umrli čuje zvuk vaše obuće. Tada se upita: ‘Ko je tvoj Gospodar, šta ti je vjera, i ko ti je vjerovjesnik?’ Hennad kaže da je rekao: ‘Tada mu dođu dva meleka, postave ga da sjedne, i upitaju ga: ‘Ko ti je Gospodar?’ On će kazati: ‘Moj Gospodar je Allah.’ Potom ga upitaju: ‘Šta ti je vjera?’ Kazat će: ‘Moja vjera je islam.’ Potom ga upitaju: ‘A ko je čovjek što vam je poslat?’ Kazat će:

الْمُتَافِقَ وَقَالَ يَسْمَعُهَا مَنْ وَابَيْهِ
غَيْرُ الثَّقَلَيْنِ.

٤٧٤٣. حَدَّثَنَا عُثْمَانُ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ
حَدَّثَنَا جَرِيرٌ ح. وَحَدَّثَنَا هَنَّادُ بْنُ
السَّرِيِّ حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ وَهَذَا
لَفْظُ هَنَّادٍ عَنِ الْأَعْمَشِ عَنِ
الْمِنْهَالِ عَنِ زَادَانَ عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ
عَازِبٍ قَالَ: خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي جَنَازَةِ
رَجُلٍ مِنَ الْأَنْصَارِ فَأَنْتَهَيْنَا إِلَى
الْقَبْرِ وَلَمَّا يُلْحَدُ فَجَلَسَ رَسُولُ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَجَلَسْنَا
حَوْلَهُ كَأَنَّمَا عَلَى رُءُوسِنَا الطَّيْرُ
وَفِي يَدِهِ عَوْدٌ يَنْكُثُ بِهِ فِي الْأَرْضِ
فَرَفَعَ رَأْسَهُ فَقَالَ: اسْتَعِيدُوا بِاللَّهِ
مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ مَرَّتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا
زَادَ فِي حَدِيثِ جَرِيرٍ هَاهُنَا وَقَالَ
وَإِنَّهُ لَيَسْمَعُ حَفَقَ نَعَالِهِمْ إِذَا وَلَّوْا
مُذْبِرِينَ حِينَ يُقَالُ لَهُ يَا هَذَا مَنْ
رَبُّكَ وَمَا دِينُكَ وَمَنْ نَبِيُّكَ قَالَ
هَنَّادٌ قَالَ وَيَأْتِيهِ مَلَكَانِ فَيُجْلِسَانِي
فَيَقُولَانِ لَهُ مَنْ رَبُّكَ فَيَقُولُ رَبِّي
اللَّهُ فَيَقُولَانِ لَهُ مَا دِينُكَ فَيَقُولُ
دِينِي الْإِسْلَامُ فَيَقُولَانِ لَهُ مَا هَذَا
الرَّجُلُ الَّذِي بَعَثَ فِيكُمْ قَالَ
فَيَقُولُ هُوَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ

‘On je Allahov Poslanik, s.a.v.s.’ ‘A otkud to znaš?’ – upitat će ga, a on će reći: ‘To sam pročitao u Allahovoj Knjizi. U nju sam vjerovao i smatrao je Istinom.’ U Džerirovom hadisu je dodato: ‘Na to se odnose Allahove riječi: *Allah će vjernike postojanom riječju učvrstiti i na ovom i na Onom¹¹¹ svijetu.* (Ibrahim, 27)¹¹² – a onda su se saglasili da je kazao: ‘Tada će glasnik s neba povikati: ‘Istinu je rekao moj rob. Prostrite mu džennetsku prostirku, obucite mu džennetsku odjeću i otvorite mu džennetsku kapiju.’ – pa su mu otvorena džennetska vrata i obučena džennetska odjeća. Do njega će doprijeti njegov miris i otvorit će mu se kabur onoliko koliko očima može vidjeti.’ A kada nevjernik umre i duša napusti njegovo tijelo (i bude spušten u grob) dođu mu dva meleka i upitaju: ‘Ko je tvoj Gospodar?’ Reći će: ‘Ha? Ha? Ne znam.’ Potom će ga upitati: ‘Šta ti je vjera?’ Reći će: ‘Ha? Ha? Ne znam.’ Onda će ga upitati: ‘Ko je ovaj čovjek što vam je poslat?’

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَيَقُولَانِ وَمَا يُدْرِيكَ
فَيَقُولُ قَرَأْتُ كِتَابَ اللَّهِ فَأَمَنْتُ
بِهِ وَصَدَّقْتُ زَادَ فِي حَدِيثِ جَمْرِ
فَذَلِكَ قَوْلُ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ ﴿يُنَبِّئُ
اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ الْآيَةَ ثُمَّ اتَّفَقَا
قَالَ فَيُنَادِي مُنَادٍ مِنَ السَّمَاءِ أَنْ
قَدْ صَدَقَ عَبْدِي فَأَفْرِشُوهُ مِنَ
الْجَنَّةِ وَافْتَحُوا لَهُ بَابًا إِلَى الْجَنَّةِ
وَأَلْبِسُوهُ مِنَ الْجَنَّةِ قَالَ فَيَأْتِيهِ
مِنْ رَوْحِهَا وَطِيْبِهَا قَالِ وَيُفْتَحُ
لَهُ فِيهَا مَدَّ بَصَرِهِ قَالِ وَإِنَّ الْكَافِرَ
فَذَكَرَ مَوْتَهُ قَالِ وَتُعَادُ رُوحُهُ فِي
جَسَدِهِ وَيَأْتِيهِ مَلَكَانِ فَيُجَلِّسَانِيهِ
فَيَقُولَانِ لَهُ مَنْ رَبُّكَ فَيَقُولُ هَا
هَاهُ هَاهُ لَا أَذْرِي فَيَقُولَانِ لَهُ مَا
دِينُكَ فَيَقُولُ هَاهُ هَاهُ لَا أَذْرِي
فَيَقُولَانِ مَا هَذَا الرَّجُلُ الَّذِي بُعِثَ
فِيكُمْ فَيَقُولُ هَاهُ هَاهُ لَا أَذْرِي
فَيُنَادِي مُنَادٍ مِنَ السَّمَاءِ أَنْ كَذَّبَ
فَأَفْرِشُوهُ مِنَ النَّارِ وَأَلْبِسُوهُ مِنَ
النَّارِ وَافْتَحُوا لَهُ بَابًا إِلَى النَّارِ قَالِ

¹¹¹ Na ovom svijetu da ne podlegnu iskušenjima, a na Budućem svijetu u kaburu kada budu odgovarali na pitanja meleka Munkira i Nekira.

¹¹² Ajet u cjelosti glasi: *Allah će vjernike postojanom riječju učvrstiti i na ovom i na Onom svijetu, a nevjernike će u zabludi ostaviti; Allah radi što hoće.*

Reći će: ‘Ha? Ha? Ne znam.’ Tada će s neba glasnik povikati: ‘Negirao je, prostrite mu prostirku od Vatre, obucite mu odjeću od Vatre i otvorite mu džehennemsku kapiju.’ Tada će osjetiti njenu vrelinu i gorčinu, a kabur će mu se stijesniti toliko da će mu se rebra preplesti.’ Džerir je u hadisu koji je on prenio dodao: ‘Zatim će se za njega biti zadužena nijema i slijepa zebanija,¹¹³ koja će nositi gvozdenu šipku – kada bi njome udario po brdu, smrvilo bi se. Tako žestoko će ga udariti da će taj udarac čuti sve što se nalazi između istoka i zapada, osim ljudi i džina. Od tog udarca će biti smrvljen, u prašinu pretvoren. Potom će se (ponovo vratiti u isti oblik), i u njega će biti vraćena duša (i tako neprestano).”¹¹⁴

4744. ISPRIČAO NAM JE Hennad b. es-Serijj, njega je obavijestio Abdullah b. Numejr, prenijevši od El-A’meša, on od El-Minhala, a on od Ebu Omera Zazana, on od El-Beraa, da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., kazao – spomenuo je slično prethodnom hadisu.

فَيَأْتِيهِ مِنْ حَرِّهَا وَسَمُومِهَا قَالَ وَيُضَيِّقُ عَلَيْهِ قَبْرُهُ حَتَّى تَخْتَلِفَ فِيهِ أَضْلَاعُهُ زَادَ فِي حَدِيثِ جَرِيرٍ قَالَ ثُمَّ يَقِيضُ لَهُ أَعْمَى أَبْكَمُ مَعَهُ مِرْزَبَةٌ مِنْ حَدِيدٍ لَوْ ضُرِبَ بِهَا جَبَلٌ لَصَارَ تُرَابًا قَالَ فَيَضْرِبُهُ بِهَا ضَرْبَةً يَسْمَعُهَا مَا بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ إِلَّا التَّقْلِينَ فَيَصِيرُ تُرَابًا قَالَ ثُمَّ تُعَادُ فِيهِ الرُّوحُ.

٤٧٤٤. حَدَّثَنَا هَنَّادُ بْنُ السَّرِيِّ حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ نُمَيْرٍ حَدَّثَنَا الْأَعْمَشُ حَدَّثَنَا الْمِنْهَالُ عَنْ أَبِي عَمَرَ زَادَانَ قَالَ سَمِعْتُ الْبَرَاءَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ فَذَكَرَ نَحْوَهُ.

¹¹³ Zebanija je melek – čuvar Džehennema.

¹¹⁴ Bilježe ga i En-Nesai i Ibn Madže u *Sunenima*.

27. O spomenu Mizana/Vage

4745. ISPRIČALI SU NAM Jakub b. Ibrahim i Humejd b. Mes'ade, njima je ispričao Ismail b. Ibrahim, prenijevši od Junusa, on od El-Hasana, da se Aiša jednog dana sjetila Vatre i zaplakala. "Šta te je uplakalo?" – upita je Allahov Poslanik, s.a.v.s. "Sjetila sam se Vatre, pa sam zaplakala. Hoće li nam na Sudnjem danu naum pasti naša porodica?" Na tri mjesta niko nikome neće naum pasti:" – reče Allahov Poslanik, s.a.v.s. – "kod Vage, sve dok ne vidi da li će mu pretegnuti tas sa dobrim, ili tas sa lošim djelima; kod raspodjele knjiga (sa djelima) i kada bude rečeno: 'Čitajte vaše knjige!', sve dok ne vidi da li će mu knjiga biti data u desnu ili u lijevu ruku – iza leđa; i na Siratu, kada bude postavljen između dvije strane Džehennema."

Jakub je prenio od Junusa, i ovo je njegov hadis.

28. O Dedžalu

4746. ISPRIČAO NAM JE Musa b. Ismail, njega je obavijestio Hammad, prenijevši od Halida el-Hazza, on od Abdullaha b. Šekika, on od Abdullaha

٢٧. بَابُ فِي ذِكْرِ الْمِيزَانِ

٤٧٤٥. حَدَّثَنَا يَعْقُوبُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ وَحُمَيْدُ بْنُ مَسْعَدَةَ أَنَّ إِسْمَاعِيلَ بْنَ إِبْرَاهِيمَ حَدَّثَهُمْ قَالَ أَخْبَرَنَا يُونُسُ عَنِ الْحَسَنِ عَنْ عَائِشَةَ أَنَّهَا ذَكَرَتْ النَّارَ فَبَكَتْ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا يُبْكِيكَ قَالَتْ ذَكَرْتُ النَّارَ فَبَكَيْتُ فَهَلْ تَذْكُرُونَ أَهْلِيكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَمَّا فِي ثَلَاثَةِ مَوَاطِنَ فَلَا يَذْكُرُ أَحَدٌ أَحَدًا عِنْدَ الْمِيزَانِ حَتَّى يَعْلَمَ أَخْفَى مِيزَانَهُ أَوْ يَنْقُلُ وَعِنْدَ الْكِتَابِ حِينَ يُقَالُ: ﴿ هَاؤُمُ اقْرَءُوا كِتَابِيهِ ﴾ حَتَّى يَعْلَمَ أَيْنَ يَقَعُ كِتَابُهُ أَفَى يَمِينِهِ أَمْ فِي شِمَالِهِ أَمْ مِنْ وَرَاءِ ظَهْرِهِ وَعِنْدَ الصَّرَاطِ إِذَا وُضِعَ بَيْنَ ظَهْرِي جَهَنَّمَ.

قَالَ يَعْقُوبُ عَنْ يُونُسَ وَهَذَا لَفْظُ حَدِيثِهِ.

٢٨. بَابُ فِي الدَّجَالِ

٤٧٤٦. حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ حَدَّثَنَا حَمَّادٌ عَنْ خَالِدِ الْحَذَّاءِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ شَقِيقٍ عَنْ عَبْدِ

b. Suraka,¹¹⁵ a on od Ebu Ubejdea b. el-Džerraha, da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., kazao: “Svaki vjerovjesnik, nakon Nuha, upozoravao je svoj narod na Dedžala, pa evo i ja vas upozoravam na njega!” Potom ga je Allahov Poslanik, s.a.v.s., opisao rekavši: “Možda će ga neki koji su me vidjeli ili čuli i zateći!”¹¹⁶ Allahov Poslanice, šta će tada osjećati naša srca?” – upitaše prisutni. On reče: “Kao i danas, ili možda i bolje.”¹¹⁷

4747. ISPRIČAO NAM JE Mahled b. Halid, kog je obavijestio Abdurrezzak, prenijevši od Ma'mera, on od Ez-Zuhrija, on od Salima, da je njegov otac¹¹⁸ kazao: “Allahov Poslanik, s.a.v.s., ustade da govori ljudima. Nakon što se zahvalio Allahu onako kako Mu to priliči, spomenu Dedžala: ‘Upozoravam vas na njega, a svaki vjerovjesnik je upozorio svoj narod na njega! I Nuh

اللَّهُ بْنِ سُرَاقَةَ عَنْ أَبِي عُبَيْدَةَ بْنِ
الْحُرَّاجِ قَالَ سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ إِنَّهُ لَمْ يَكُنْ
نَبِيًّا بَعْدَ نُوحٍ إِلَّا وَقَدْ أَنْذَرَ الدَّجَالَ
قَوْمَهُ وَإِنِّي أَنْذِرُكُمْوهُ فَوَصَفَهُ لَنَا
رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
وَقَالَ لَعَلَّهُ سَيَذُرُّكُمْ مَنْ قَدْ رَأَى
وَسَمِعَ كَلَامِي قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ
كَيْفَ قُلُوبُنَا يَوْمَئِذٍ أَمْثَلُهَا الْيَوْمِ
قَالَ أَوْ خَيْرٍ.

٤٧٤٧. حَدَّثَنَا مُحَمَّدٌ حَدَّثَنَا عَبْدُ
الرَّزَّاقِ أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ عَنْ الزُّهْرِيِّ
عَنْ سَالِمٍ عَنْ أَبِيهِ قَالَ: قَامَ النَّبِيُّ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي النَّاسِ
فَأَثَقَى عَلَى اللَّهِ بِمَا هُوَ أَهْلُهُ فَذَكَرَ
الدَّجَالَ فَقَالَ: إِنِّي لَأَنْذِرُكُمْوهُ وَمَا
مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا قَدْ أَنْذَرَهُ قَوْمَهُ لَقَدْ

¹¹⁵ Abdullah b. Suraka el-Ezdi el-Basri je, po mišljenju El-Idžlija, pouzdan prenosilac hadisa. Buhari ističe da nije poznato da li je on hadise slušao od Ebu Ubejdea. Pripadao je trećoj generaciji.

¹¹⁶ Ovo, po mišljenju El-Mubarekfurija, može da ima dva značenja: a) da bi se Dedžal uskoro, dok su neki ashabi još živi, mogao pojaviti, i b) da će Hidr, koji je imao susret sa Allahovim Poslanikom, s.a.v.s., biti živ kada se Dedžal pojavi pred Sudnji dan.

¹¹⁷ Bilježi ga i Et-Tirmizi u *Džami'u*.

¹¹⁸ Abdullaha b. Omera b. el-Hattaba.

je na njega upozorio svoj narod! Među-
tim, kazat ću vam nešto o njemu što
svom narodu nije kazao nijedan vjero-
vjesnik: vi znate da je on ćorav, a Allah
nije ćorav.¹¹⁹”

29. O haridžijama (odnosno borbi protiv haridžija)

4748. ISPRIČAO NAM JE Ahmed b. Junus, njemu je ispričao Zuhejr, Ebu Bekr b. Ajjaš i Mendel, prenijevši od Mutarrifa, on od Ebu Džehma, on od Halida b. Vehbana, a on od Ebu Zerra, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Ko doprinese razdoru zajednice (musli-
mana) koliko jedan pedalj zalutao je, skinuo je vezu islama sa sebe (poput životinje) koja skine svezu sa vrata i odluta.”

4749. ISPRIČAO NAM JE Abdullah b. Muhammed en-Nufejli, njemu je ispričao Zuhejr, prenijevši od Mutarrifa b. Tarifa, on od Ebul-Džehma, on od Halida b. Vehbana, a on od Ebu Zerra, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Kako ćete postupiti sa vođama poslije

أَنْدَرَهُ نُوْحٌ قَوْمَهُ وَلَكِنِّي سَأَقُولُ
لَكُمْ فِيهِ قَوْلًا لَمْ يَقُلْهُ نَبِيٌّ
لِقَوْمِهِ تَعْلَمُونَ أَنَّهُ أَعْوَرٌ وَأَنَّ اللَّهَ
لَيْسَ بِأَعْوَرَ.

٢٩. بَابُ فِي قَتْلِ الْخَوَارِجِ

٤٧٤٨. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ يُونُسَ
حَدَّثَنَا زُهَيْرٌ وَأَبُو بَكْرِ بْنُ عَيَّاشٍ
وَمَنْدَلٌ عَنْ مُطَرِّفٍ عَنْ أَبِي جَهْمٍ
عَنْ خَالِدِ بْنِ وَهْبَانَ عَنْ أَبِي دَرَّ
قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ فَارَقَ الْجَمَاعَةَ
شِبْرًا فَقَدْ خَلَعَ رِبْقَةَ الْإِسْلَامِ مِنْ
عُنُقِهِ.

٤٧٤٩. حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُحَمَّدٍ
الثَّقِيلِيُّ حَدَّثَنَا زُهَيْرٌ حَدَّثَنَا
مُطَرِّفُ بْنُ طَرِيفٍ عَنْ أَبِي الْجَهْمِ
عَنْ خَالِدِ بْنِ وَهْبَانَ عَنْ أَبِي دَرَّ
قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: كَيْفَ أَنْتُمْ وَأَيُّكُمْ
مِنْ بَعْدِي يَسْتَأْتِرُونَ بِهَذَا النَّعْيِ

¹¹⁹ Pošto će Dedžal tvrditi da je Bog, Allahov Poslanik, s.a.v.s., ove detalje iznosi kako bi se znalo da je on lažov. Naime, Dedžal će biti ćorav na jedno oko, a Allah nije ćorav. Osim toga, istinskog Boga, prije smrti, niko ne može vidjeti. Ovaj hadis su zabilježili i El-Buhari i Muslim u *Sahihima*, i Et-Tirmizi u *Džami'u*.

mene kada ovaj plijen budu uzeli sebi, a ne budu ga dali onima koji ga zaslužuju?” Ebu Zerr kaza: “Tako mi Onoga Koji te je s Istinom poslao, uzet ću svoj mač i boriti se (protiv njih) sve dok se ne susretnem sa tobom (ili: dok se ne priključim tebi).” Poslanik ga upita: “Hoćeš li da te uputim na ono što je bolje od toga? – Strpi se dok se ne susretnoš sa mnom.”

4750. ISPRIČALISU NAM Musedded i Sulejman b. Davud, isti smisao, njih je obavijestio Hammad b. Zejd, prenijevši od El-Mualla b. Zijada i Hišama b. Hasana, on od el-Hasana, a on od Dabbea b. Mihsana,¹²⁰ on od Ummu Seleme, Vjerovjesnikove, s.a.v.s., supruge, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Na vašem čelu će biti vođe čija će vam se neka djela dopadati a neka neće. Ko bude ukazivao na njih...” – Ebu Davud veli da je Hišam rekao: “...ukazivao na njihova loša djela svojim jezikom, izvršio je svoju dužnost; ko ih bude (samo) prezirao srcem, spasio se odgovornosti. Međutim, ko bude zadovoljan onim što oni rade i u tome ih slijedio, on je njihov saučesnik u svemu što rade.” Neko upita: “Allahov

قُلْتُ إِذْنِ وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ أَصَحُّ سَيِّفِي عَلَى عَاتِقِي ثُمَّ أَضْرِبُ بِهِ حَتَّى أَلْقَاكَ أَوْ الْحَقِّكَ قَالَ أَوْلَا أَدُلُّكَ عَلَى خَيْرٍ مِنْ ذَلِكَ تَصِيرُ حَتَّى تَلْقَانِي.

٤٧٥٠. حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ وَسُلَيْمَانُ بْنُ دَاوُدَ الْمَعْنَى قَالَا حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ عَنِ الْمُعَلَّى بْنِ زَيْدٍ وَهَيْشَامِ بْنِ حَسَّانَ عَنِ الْحَسَنِ عَنِ صَبَّةَ بْنِ مِحْصَنِ عَنِ أُمِّ سَلَمَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَتْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: سَتَكُونُ عَلَيْكُمْ أَيْمَةٌ تَعْرِفُونَ مِنْهُمْ وَتُنَكِّرُونَ فَمَنْ أَنْكَرَ قَالَ أَبُو دَاوُدَ: قَالَ هَيْشَامُ بِلِسَانِهِ فَقَدْ بَرِيءٌ وَمَنْ كَرِهَ بِقَلْبِهِ فَقَدْ سَلِمَ وَلَكِنْ مَنْ رَضِيَ وَتَابَعَ فَقِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَقَلًّا تَقْتُلُهُمْ قَالَ

¹²⁰ Dabbe b. Mihsan el-Anezi je iskren prenosilac hadisa. Pripadao je trećoj generaciji.

Poslaniče, hoćemo li se boriti protiv njih?” “Ne,” – odgovori on – “sve dok obavljaju namaz.”¹²¹

4751. ISPRIČAO NAM JE Ibn Beššar, kog je obavijestio Muaz b. Hišam, njemu je ispričao otac, prenijevši od Katadea, on od El-Hasana, on od Dabbea b. Mihšana el-Anezija, on od Ummu Seleme – po smislu, slično prethodnom hadisu, da je (Vjerovjesnik, s.a.v.s.) kazao: “Ko ih bude prezirao, spasio se odgovornosti, a ko bude ukazivao na njih, spasio se.” Katade kaže: “To znači: ko ih bude osuđivao srcem, a i prezirao srcem.”

4752. ISPRIČAO NAM JE Musedded, njega je obavijestio Jahja, prenijevši od Šu'bea, on od Zijada b. Alaka, a on od Arfedžea, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Među mojim sljedbenicima će se pojaviti zli ljudi, koje će biti skloni smutnji. Ko od njih pokuša razdijeliti jedinstvo muslimana, vi ustanite mačem protiv njega, ma ko on bio.”¹²²

30. O borbi protiv haridžija

4753. ISPRIČALI SU NAM Muhammed b. Ubejd i Muhammed b. Isa, isti

ابْنُ دَاوُدَ أَفَلَا تُقَاتِلُهُمْ قَالَ لَا مَا صَلَّوْا.

٤٧٥١. حَدَّثَنَا ابْنُ بَشَّارٍ حَدَّثَنَا مُعَاذُ بْنُ هِشَامٍ قَالَ حَدَّثَنِي أَبِي عَنْ قَتَادَةَ قَالَ حَدَّثَنَا الْحَسَنُ عَنْ صَبَّةَ بِنِ مِخْصِنِ الْعَزْرِيِّ عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمَعْنَاهُ قَالَ فَمَنْ كَرِهَ فَقَدْ بَرِيَ وَمَنْ أَنْكَرَ فَقَدْ سَلِمَ قَالَ قَتَادَةُ يَعْنِي مَنْ أَنْكَرَ بِقَلْبِهِ وَمَنْ كَرِهَ بِقَلْبِهِ.

٤٧٥٢. حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ حَدَّثَنَا يَحْيَى عَنْ شُعْبَةَ عَنْ زِيَادِ بْنِ عِلَاقَةَ عَنْ عَرْفَجَةَ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: سَتَكُونُ فِي أُمَّتِي هَنَاتٌ وَهَنَاتٌ وَهَنَاتٌ فَمَنْ أَرَادَ أَنْ يُفَرِّقَ أَمْرَ الْمُسْلِمِينَ وَهُمْ جَمِيعٌ فَاضْرِبُوهُ بِالسَّيْفِ كَأَنَّ مَن كَانَ.

٣٠. بَابُ فِي قِتَالِ الْخَوَارِجِ

٤٧٥٣. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ وَحَمَّادُ بْنُ عِيسَى الْمَعْفِيُّ قَالَا

¹²¹ Bilježi ga i Et-Tirmizi u *Džami'u*.

¹²² Bilježe ga i Muslim u *Sahihu*, i En-Nesai, u *Sunenu*.

smisao, njih je obavijestio Hammad, prenijevši od Ejuba, a on od Muhammeda, a on od Abidea: “Jednom prilikom je Alija spomenuo stanovnike Nehrevana¹²³ kazavši: ‘Među njima je čovjek kratkih (ili: malih) ruku. Da se nećete time zanijeti, saopćio bih vam šta je Allah, preko Muhammeda, s.a.v.s., obećao onima koji se budu borili protiv njih.’ ‘Ti si to čuo od njega?’ – upitaše prisutni, on reče: ‘Jesam, tako mi Gospodara Kabe.’”¹²⁴

4754. ISPRIČAO NAM JE Muhammed b. Kesir, prenijevši od Sufjana, on od svoga oca, on od Ibn Ebu Nu'ma, a on od Ebu Seida el-Hudrija: “Alija je poslao Vjerovjesniku, s.a.v.s., nešto zlata, te ga je on podijelio četverici: Akreu b. Habisu el-Hanzaliju, El-Medžaštiju, Ujejneu b. Bedru el-Fezariju, Zejdu el-Hajlu (el-Hajru) et-Taiju – jednom od Nebhanovih potomaka – i Alkameu b. Ulaseu el-Amiriju, iz plemena Benu Kilab. Kurejšije i ensarije se zbog toga rasrdiše i rekoše: ‘On daje prvacima Nedžda, a nas zapostavlja!’ Poslanik kaza: ‘Time ih želim privo-ljeti (za islam).’ Tada se pojavi neki

حَدَّثَنَا حَمَّادٌ عَنْ أَيُّوبَ عَنْ مُحَمَّدٍ
عَنْ عبيدَةَ أَنَّ عَلِيًّا ذَكَرَ أَهْلَ
التَّهْرَوَانِ فَقَالَ: فِيهِمْ رَجُلٌ مُودِنٌ
الْيَدِ أَوْ مُخَدِّجُ الْيَدِ أَوْ مَثْدُونُ الْيَدِ
لَوْلَا أَنْ تَبْظُرُوا لَتَبَأْتُكُمْ مَا وَعَدَ
اللَّهُ الَّذِينَ يَقْتُلُونَهُمْ عَلَى لِسَانِ
مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ
قُلْتُ أَنْتَ سَمِعْتَ هَذَا مِنْهُ قَالَ
قَالَ إِي وَرَبِّ الْكَعْبَةِ.

٤٧٥٤. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ كَثِيرٍ
أَخْبَرَنَا سُفْيَانُ عَنْ أَبِيهِ عَنْ ابْنِ
أَبِي نُعَيْمٍ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ
قَالَ: بَعَثَ عَلِيٌّ عَلَيْهِ السَّلَامُ
إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
بِذَهَبِيَّةٍ فِي ثَرَبَتَيْهَا فَكَسَمَهَا بَيْنَ
أَزْرَعَةَ بَيْنَ الْأَقْرَعِ بْنِ حَابِسٍ
الْحَنْظَلِيِّ ثُمَّ الْمُجَاشِعِيِّ وَبَيْنَ
عُيَيْنَةَ بْنِ بَدْرِ الْقَزَارِيِّ وَبَيْنَ زَيْدِ
الْحَقِيلِ الطَّائِيِّ ثُمَّ أَحَدِ بَنِي نُبَهَانَ
وَ بَيْنَ عَلْقَمَةَ بْنِ عَلَانَةَ الْعَامِرِيِّ
ثُمَّ أَحَدِ بَنِي كِلَابٍ قَالَ فَغَضِبَتْ
قُرَيْشٌ وَالْأَنْصَارُ وَقَالَتْ يُعْطِي

¹²³ Nehrevan je oblast u Iraku, gdje se Alija b. Ebu Talib borio sa haridžijama.

¹²⁴ Bilježe ga i Muslim u *Sahihu*, i Ibn Madže, u *Sunenu*.

čovjek udubljenih očiju, visokih vjeđa, visokog čela, guste, kovrdžave i kratke brade i obrijane glave, te reče: ‘Muhammede, boj se Allaha!’ On reče: ‘Ko je onda pokoran Allahu ako ja grijешim? Allah mi je povjerio sve ljude na Zemlji, a ti nemaš povjerenja u mene!’ Tada jedan čovjek – mislim da je bio Halid b. Velid – zatraži dozvolu da ga ubije, ali ga Poslanik spriječi. Pošto taj čovjek ode, Vjerovjesnik, s.a.v.s., reče: ‘Potomci ovog čovjeka (ili je rekao: od potomaka ovoga čovjeka) će doći. Učit će Kur’an, a on neće prelaziti njihove grkljane. Napuštati će islam kao što strijela probija ulov. Ubijati će sljedbenike islama, a ostavljati idolopoklonike. Tako mi Allaha, ukoliko ih zateknem, boriti ću se protiv njih i uništiti ih kao što je uništen narod Ad.’”¹²⁵

4755. ISPRIČAO NAM JE Nasr b. Asim el-Entaki, kog su obavijestili El-Velid i Mubeššir b. Ismail el-Halebi, prenijevši, sa njegovim senedom, od Ebu Amra el-Velida, on od Ebu Amra, on od Katadea, a on od Ebu Seida el-Hudrija i Enesa b. Malika, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Među mojim sljedbenicima će se pojaviti razilaženje

صَنَائِدَ أَهْلِ نَجْدٍ وَيَدْعُنَا فَقَالَ: إِنَّمَا أَنَا لَفْتُهُمْ قَالَ فَأَقْبَلَ رَجُلٌ غَائِرُ الْعَيْنَيْنِ مُشْرِفُ الْوَجْهَيْنِ نَاتِيُ الْحَجِينَ كَثُ اللَّحْيَةِ مَخْلُوقٌ قَالَ أَتَى اللَّهَ يَا مُحَمَّدُ فَقَالَ: مَنْ يُطِيعُ اللَّهَ إِذَا عَصَيْتُهُ أَيَّامُنِي اللَّهُ عَلَى أَهْلِ الْأَرْضِ وَلَا تَأْمَنُونِي قَالَ فَسَأَلَ رَجُلٌ قَتَلَهُ أَحْسِبُهُ خَالِدَ بْنِ الْوَلِيدِ قَالَ فَتَنَعَهُ قَالَ فَلَمَّا وُلِّيَ قَالَ إِنَّ مِنْ ضَنْضِي هَذَا أَوْ فِي عَقِبِ هَذَا قَوْمًا يَقْرَءُونَ الْقُرْآنَ لَا يُجَاوِزُ حَنَاجِرَهُمْ يَمْرُقُونَ مِنَ الْإِسْلَامِ مُرُوقَ السَّهْمِ مِنَ الرَّمِيَةِ يَقْتُلُونَ أَهْلَ الْإِسْلَامِ وَيَدْعُونَ أَهْلَ الْأَوْتَانِ لَيْنَ أَنَا أَذْرَكْتُهُمْ قَتَلْتُهُمْ قَتْلَ عَادٍ.

٤٧٥٥. حَدَّثَنَا نَسْرُ بْنُ عَاصِمِ الْأَنْطَاكِيِّ حَدَّثَنَا الْوَلِيدُ وَمُبَشَّرُ يَغْنِي ابْنَ إِسْمَاعِيلَ الْحَلَبِيِّ عَنْ أَبِي عَمْرٍو قَالَ يَغْنِي الْوَلِيدَ حَدَّثَنَا أَبُو عَمْرٍو قَالَ حَدَّثَنِي قَتَادَةُ عَنْ أَبِي سَعِيدِ الْخُدْرِيِّ وَأَنْسِ بْنِ مَالِكٍ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ سَيَكُونُ فِي أُمَّتِي اخْتِلَافٌ وَفِرْقَةٌ قَوْمٌ يُخْسِنُونَ الْقَيْلَ وَيُؤْسِيئُونَ

¹²⁵ Bilježe ga i El-Buhari u *Sahihu*, i En-Nesai, u *Sunenu*.

i frakcije koje će lijepo govoriti, a loše raditi. Učit će Kur'an, ali im on neće prelaziti ključne kosti. Napuštati će vjeru kao što strijela probija ulov, i neće se u nju vraćati kao što se (odapeta) strijela ne vraća u svoj luk; bit će najgora stvorenja. Blago onome ko se bude borio protiv njih i ko od njih pogine. Pozivat će Allahovoj Knjizi, a od nje neće primjenjivati ništa. Onaj ko se bude borio protiv njih, bit će Allahu draži od ostalih mojih sljedbenika." "Kako ćemo ih prepoznati, Allahov Poslaniče?" – upitaše prisutni. On reče: "Brijat će glave."

4756. ISPRIČAO NAM JE El-Hasan b. Ali, prenijevši od Abdurrezaka, on od Ma'mera, on od Katadea, a on od Enesa, da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., spomenuo poput prethodnog hadisa, i još je rekao: "Brijat će glave. Kada ih vidite, udarite ih."

Ebu Davud kaže: "Riječ *et-tesbid* znači: brijanje kose do korijena."

4757. ISPRIČAO NAM JE Muhammed b. Kesir, njega je obavijestio Sufjan, prenijevši od El-A'meša, on od Hajsemea, on od Suvejda b. Gafelea, da je Alija rekao: "Ako vam ispričam hadis od Allahovog Poslanika, s.a.v.s., (znajte) da bi više volio pasti s neba

الْفِعْلَ يَفْرَهُونَ الْقُرْآنَ لَا يُجَاوِزُ
تَرَاقِيَهُمْ يَمْرُقُونَ مِنَ الدِّينِ مُرُوقَ
السَّهْمِ مِنَ الرَّمِيَّةِ لَا يَرْجِعُونَ
حَتَّى يَرْتَدَّ عَلَى فُوقِهِ هُمْ شَرُّ الْخَلْقِ
وَالْحَلِيقَةِ طُوبَى لِمَنْ قَتَلَهُمْ وَقَتَلُوهُ
يَدْعُونَ إِلَى كِتَابِ اللَّهِ وَلَيْسُوا مِنْهُ
فِي شَيْءٍ مَنْ قَاتَلَهُمْ كَانَ أَوْلَى
بِاللَّهِ مِنْهُمْ قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا
سَيِّمَاهُمْ قَالَ التَّحْلِيْقُ.

٤٧٥٦. حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ
حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ
عَنْ قَتَادَةَ عَنْ أَنَسٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحَوَهُ قَالَ
سَيِّمَاهُمُ التَّحْلِيْقُ وَالتَّنْسِيْدُ فَإِذَا
رَأَيْتُمُوهُمْ فَأَيِّمُوهُمْ

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: التَّنْسِيْدُ اسْتِنْصَالُ
الشَّعْرِ

٤٧٥٧. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ كَثِيرٍ
أَخْبَرَنَا سُفْيَانُ حَدَّثَنَا الْأَعْمَشُ
عَنْ حَيْثَمَةَ عَنْ سُؤَيْدِ بْنِ عَقْلَةَ
قَالَ قَالَ عَلِيٌّ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذَا
حَدَّثْتُكُمْ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى

nego slagati na njega. A ako vam ispričam nešto od onoga što se tiče mene i vas, onda znajte da je rat varka. Čuo sam Allahovog Poslanika, s.a.v.s., da je rekao: ‘Pojavit će se pred kraj vremena ljudi mladih godina, a prostih (glupih) shvaćanja. Izgovarat će najbolje riječi, a napuštati će vjeru kao što strijela probija lovinu. Njihovo vjerovanje neće prelaziti njihova grla. Gdje god ih stignete, ubijte ih, jer ko to bude činio, imat će nagradu na Sudnjem danu.’¹²⁶

4758. ISPRIČAO NAM JE El-Hasan b. Ali, prenijevši od Abdurrezaka, on od Abdulmelika b. Ebu Sulejmana, on od Selemea b. Kuhejla, da ga je obavijestio Zejd b. Vehb el-Džuheni, koji je bio u vojsci koja je sa Alijom pošla da se bori protiv haridžija. Alija je rekao: “O ljudi, čuo sam Allahovog Poslanika, s.a.v.s., kada je kazao: ‘Pojavit će se ljudi među mojim sljedbenicima koji će učiti Kur’an tako lijepo da će vam se činiti da je vaše učenje Kur’ana u odnosu na njihovo bezvrijedno, da je vaš namaz u odnosu na njihov bezvrijedan, i da je vaš post u odnosu na njihov ništavan. Učit će Kur’an,

اللَّهِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَدِيثًا فَلَأَنَّ
أَخْرَجَ مِنَ السَّمَاءِ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ
أَنْ أَكْذِبَ عَلَيْهِ وَإِذَا حَدَّثْتُكُمْ
فِيمَا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ فَإِنَّمَا الْحَرْبُ
خَذَعَةٌ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: يَأْتِي فِي
آخِرِ الزَّمَانِ قَوْمٌ حَدَثَاءُ الْأَسْتَانَ
سُفَهَاءُ الْأَحْلَامِ يَقُولُونَ مِنْ قَوْلِ
خَيْرِ الْبَرِيَّةِ يَمُرُقُونَ مِنَ الْإِسْلَامِ
كَمَا يَمُرُقُ السَّهْمُ مِنَ الرَّمِيَّةِ لَا
يُجَاوِزُ إِيمَانَهُمْ حَنَاجِرَهُمْ فَأَيْنَمَا
لَقِيتُمُوهُمْ فَاقْتُلُوهُمْ فَإِنَّ قَتْلَهُمْ
أَجْرٌ لِمَنْ قَتَلَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ.

٤٧٥٨. حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ حَدَّثَنَا
عَبْدُ الرَّزَّاقِ عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ
أَبِي سُلَيْمَانَ عَنْ سَلَمَةَ بْنِ كُهَيْلٍ
قَالَ أَخْبَرَنِي زَيْدُ بْنُ وَهَبٍ الْجُهَيْئِيُّ
أَنَّهُ كَانَ فِي الْجَيْشِ الَّذِينَ كَانُوا مَعَ
عَلِيِّ عَلَيْهِ السَّلَامُ الَّذِينَ سَارُوا إِلَى
الْحَوَارِجِ فَقَالَ: عَلِيُّ عَلَيْهِ السَّلَامُ
أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: يَخْرُجُ
قَوْمٌ مِنْ أُمَّتِي يَقْرَأُونَ الْقُرْآنَ
لَيْسَتْ قِرَاءَتُكُمْ إِلَى قِرَاءَتِهِمْ

¹²⁶ Bilježe ga i El-Buhari i Muslim u *Sahihima*, i En-Nesai, u *Sunenu*.

misleći da će on biti u njihovu korist, a on će, ustvari, biti protiv njih. Njihov namaz neće prelaziti njihove ključne kosti. Napuštat će islam kao što strijela probija ulov. Kada bi vojska koja se bori protiv njih znala kakva im je nagrada za to obećana jezikom njihovog Vjerovjesnika, s.a.v.s., sve bi poslove zapostavili, a išli bi da se bore protiv njih. Na njihovom čelu će biti čovjek kratkih ruku, poput ženskih grudi, sa mišicama bez podlaktica. Na glavama će imati bijelu kosu.' Zar ćete otići da se borite protiv Muavije i stanovnika Šama, a ostaviti ove sa vašim porodicama i imetkom? Tako mi Allaha, želim da prvo uništimo ove ljude, koji su već prolili nevinu krv, počinili masakr i napali imetke ljudi. Krenite protiv njih, s Allahovim imenom." Seleme b. Kuhejl kaže: "Zejd b. Vehb me je poveo do mosta.¹²⁷ Kada smo se susreli sa njima, na čelu haridžija je bio Abdullah b. Vehb er-Rasi te im naredi: 'Udrite ih kopljima i pripremite mačeve. Izvadite ih iz korica da vas ne bi pozvali na primirje kao što su to uradili na Dan Harure.' Počeli su nas žestoko tući kopljima, pripremišći mačeve. Tada Alijine pristalice

شَيْئًا وَلَا صَلَاتِكُمْ إِلَى صَلَاتِهِمْ
 شَيْئًا وَلَا صِيَامِكُمْ إِلَى صِيَامِهِمْ
 شَيْئًا يَفْرَعُونَ الْقُرْآنَ يَحْسِبُونَ أَنَّهُ
 لَهُمْ وَهُوَ عَلَيْهِمْ لَا تَجَاوِزُ صَلَاتُهُمْ
 تَرَاقِيَهُمْ يَمْرُقُونَ مِنَ الْإِسْلَامِ كَمَا
 يَمْرُقُ السَّهْمُ مِنَ الرَّمِيَّةِ لَوْ يَعْلَمُ
 الْحَيْشُ الَّذِينَ يُصِيبُونَهُمْ مَا قُضِيَ
 لَهُمْ عَلَى لِسَانِ نَبِيِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ لَتَكَلَّمُوا عَنِ الْعَمَلِ وَأَيُّ ذَلِكَ
 أَنْ فِيهِمْ رَجُلًا لَهُ عَضُدٌ وَلَيْسَتْ لَهُ
 ذِرَاعٌ عَلَى عَضُدِهِ مِثْلُ حَلْمَةِ الثَّديِ
 عَلَيْهِ شَعْرَاتٌ بَيْضٌ أَقْتَدَهُبُونَ
 إِلَى مُعَاوِيَةَ وَأَهْلِ الشَّامِ وَتَثْرِكُونَ
 هَوْلًا يَخْلُقُونَكُمْ فِي ذَرَارِيِّكُمْ
 وَأَمْوَالِكُمْ وَاللَّهِ إِنِّي لَأَرْجُو أَنْ
 يَكُونُوا هَوْلًا الْقَوْمِ فَإِنَّهُمْ قَدْ
 سَفَكُوا الدَّمَ الْحَرَامَ وَأَعَارَوْا فِي
 سَرَجِ النَّاسِ فَسَبِرُوا عَلَى اسْمِ اللَّهِ
 قَالَ سَلَمَةُ بْنُ كَهَيْلٍ فَتَرَلْنِي زَيْدُ
 بْنُ وَهَبٍ مَنزِلًا مَنزِلًا حَتَّى مَرَّ
 بِنَا عَلَى فَنظَرَهُ قَالَ فَلَمَّا التَّقِينَا
 وَعَلَى الْخَوَارِجِ عِنْدَ اللَّهِ بْنِ وَهَبٍ
 الرَّاسِيَّ فَقَالَ لَهُمْ أَلْقُوا الرِّمَاحَ
 وَسَلُّوا السُّيُوفَ مِنْ جُفُونِهَا فَإِنِّي
 أَخَافُ أَنْ يُنَاشِدُواكُمْ كَمَا نَاشَدُواكُمْ

¹²⁷ Most kod koga se odigrala bitka između Alijinih pristalica i haridžija.

uzvратиše te među njima nastala metež – ubijali su jedni druge. Toga dana su poginula samo dvojica Alijinih pristalica. Alija reče: ‘Pronađite onoga zakržljalih ruku!’ Tražili su ga i nisu ga pronašli. Tada Alija lično poče da ga traži. Dođe do gomile (haridžija) koji su poubijali jedni druge i reče: ‘Uklonite ih i ispod njih ga nađoše. Alija izgovori tekbir i reče: ‘Istinu je rekao Allah, Koji je to dostavio preko Svoga Poslanika.’¹²⁸ Tada Abide es-Selmani upita: ‘Vladaru pravovjernih, tako ti Allaha, osim Koga drugog boga nema, jesi li to čuo od Allahovog Poslanika, s.a.v.s?’ Tri puta ga je upitao i on mu se tri puta zakleo da jeste.”

Ebu Davud kaže da je Malik rekao: “Poniženje za nauku je kada alim odgovara na pitanje svakoga ko ga upita.”

4759. ISPRIČAO NAM JE Muhammed b. Ubejd, njega je obavijestio Hammad b. Zejd, prenijevši od Džemila b. Murrea, on od Ebul-Vedie da je Alija rekao: “Pronađite onoga zakržljalih ruku!”, pa je spomenuo ovaj hadis: “Izvadili su ga ispod ubijenih, iz blata.” Ebul-Vedia kaže: “Kao da sada gledam u

يَوْمَ حَرُورَاءَ قَالَ قَوَّحُوا بِرِمَاحِهِمْ
وَأَسْتَلُّوا السُّيُوفَ وَشَجَرَهُمُ النَّاسُ
بِرِمَاحِهِمْ قَالَ وَقَتَلُوا بَعْضُهُمْ عَلَى
بَعْضِهِمْ قَالَ وَمَا أُصِيبَ مِنَ النَّاسِ
يَوْمَئِذٍ إِلَّا رَجُلَانِ فَقَالَ: عَلِيٌّ رَضِيَ
اللَّهُ عَنْهُ التَّمِسُّوا فِيهِمُ الْمُخَدَجَ
فَلَمْ يَجِدُوا قَالَ فَقَامَ عَلِيٌّ رَضِيَ
اللَّهُ عَنْهُ بِنَفْسِهِ حَتَّى أَتَى نَاسًا
قَدْ قُتِلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ فَقَالَ:
أَخْرِجُوهُمْ فَوَجَدُوهُ مِمَّا يَلِي الْأَرْضَ
فَكَثَّرَ وَقَالَ صَدَقَ اللَّهُ وَبَلَغَ رَسُولُهُ
فَقَامَ إِلَيْهِ عَبِيدَةُ السَّلْمَانِيُّ فَقَالَ:
يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ لَقَدْ سَمِعْتَ هَذَا مِنْ رَسُولِ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ:
إِي وَاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ حَتَّى
اسْتَخْلَفَهُ ثَلَاثًا وَهُوَ يَخْلِفُ.

٤٧٥٩. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبِيدٍ
حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ عَنْ جَمِيلِ بْنِ
مُرَّةٍ قَالَ حَدَّثَنَا أَبُو الْوَضِيِّ قَالَ قَالَ
عَلِيٌّ عَلَيْهِ السَّلَامُ اظْلُبُوا الْمُخَدَجَ
فَذَكَرَ الْحَدِيثَ فَاسْتَخْرَجُوهُ مِنْ
تَحْتِ الْقَتْلِ فِي طِينٍ قَالَ أَبُو الْوَضِيِّ
فَكَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَيْهِ حَبَشِيٌّ عَلَيْهِ

¹²⁸ Ovim je Alija aludirao na Vjerovjesnikove riječi, koji je, opisujući zalutalost haridžija, rekao da je jedan od znakova po kome će se oni prepoznati i taj da će na njihovom čelu biti čovjek zakržljalih kratkih ruku.

njega: crnac, tunikica na njemu, ruka mu poput ženske dojke, sa dlakama poput onih na repu skočimiša.”

4760. ISPRIČAO NAM JE Bišr b. Halid, njega je obavijestio Šebbabe b. Sevvar, prenijevši od Nuajma b. Hakima, da je Ebu Merjem kazao: “Taj kratkoruki je toga dana bio sa nama u džamiji. Bijaše siromah. Sa njim smo sjedili i danju i noću. Vidio sam ga među nevoljnicima, prisustvovao je Alijinom objedu sa ljudima. Ja sam mu ogrnuo svoj ogrtač. Kratkoruki se zvao Nafi Zussudeje, jer mu je ruka bila poput ženske dojke, a na glavi mu je bila bradavica poput bradavice ženske dojke, obrasla dlakama poput mačijeg brka.”

Ebu Davud kaže: “Ljudi su ga zvali Džerkus.”

31. O borbi protiv lopova

4761. ISPRIČAO NAM JE Museddud, njega je obavijestio Jahja, prenijevši od Sufjana, on od Abdullaha b. Hasana, on od amidže Ibrahima b. Muhammeda b. Talhe, a on od Abdullaha b. Amra, da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., rekao: “Kome bespravno htjednu oduzeti imetak,

فَرِيطُ لَهٗ اِحْتَى يَدَيْنِ مِثْلَ ثُدَيِ الْمَرْأَةِ عَلَيَّهَا شُعَيْرَاتٌ مِثْلَ شُعَيْرَاتِ الَّتِي تَكُونُ عَلَى ذَنْبِ الْبُرُوجِ.

٤٧٦٠. حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ خَالِدٍ حَدَّثَنَا شَبَابَةُ بْنُ سَوَّارٍ عَنْ نُعَيْمِ بْنِ حَكِيمٍ عَنْ أَبِي مَرْيَمَ قَالَ: إِنْ كَانَ ذَلِكَ الْمُخَدَّجُ لَمَعْنَا يَوْمَئِذٍ فِي الْمَسْجِدِ مُجَالِسُهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَكَانَ فَقِيرًا وَرَأَيْتُهُ مَعَ الْمَسَاكِينِ يَشْهَدُ طَعَامَ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَعَ النَّاسِ وَقَدْ كَسَوْتُهُ بُرْنَسًا لِي قَالَ أَبُو مَرْيَمَ وَكَانَ الْمُخَدَّجُ يُسَمَّى نَافِعًا ذَا الثُّدَيَةِ وَكَانَ فِي يَدِهِ مِثْلُ ثُدَيِ الْمَرْأَةِ عَلَى رَأْسِهِ حَلْمَةٌ مِثْلُ حَلْمَةِ الْقَدِي عَلَيْهِ شُعَيْرَاتٌ مِثْلُ سِبَالَةِ السَّنُورِ

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَهُوَ عِنْدَ النَّاسِ اسْمُهُ حَرْقُوسٌ.

٣١. بَابُ فِي قِتَالِ اللُّصُوفِ

٤٧٦١. حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ حَدَّثَنَا يَحْيَى عَنْ سُفْيَانَ قَالَ حَدَّثَنِي عَبْدُ اللَّهِ بْنُ حَسَنِ قَالَ حَدَّثَنِي عَمِّي إِبْرَاهِيمُ بْنُ مُحَمَّدِ بْنِ طَلْحَةَ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى

pa im se on suprotstavi i pogine – on je šehid.”¹²⁹

4762. ISPRIČAO NAM JE Harun b. Abdullah, njega su obavijestili Ebu Davud et-Tajalisi i Sulejman b. Davud Ebu Ejub el-Hašimi, prenijevši od Ibrahima b. Sa'da, on od svoga oca, a ovaj od Ebu Ubejdea b. Muhammeda b. Ammara b. Jasira, on od Talhe b. Abdullaha b. Avfa, a on od Seida b. Zejda, da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., rekao: “Ko pogine braneći svoju imovinu – on je šehid. Ko pogine braneći svoju porodicu – on je šehid. Ko pogine braneći svoj život – on je šehid. Ko pogine braneći svoju vjeru – on je šehid.”¹³⁰

Kraj knjige o sunnetu

4763. ISPRIČAO NAM JE Ebu Davud, njemu je ispričao Abdullah b. Kurejš el-Buhari, da je Nuajm b. Hammad rekao mu'tezilama: “Vi ste odbacili dvije (ili: oko dvije) hiljade Vjerovjesnikovih, s.a.v.s., hadisa.”

4764. ISPRIČAO NAM JE Ebu Zafer Abdusselam, njega je obavijestio Džaffer, prenijevši od Avfa, da je El-Hadžadž

اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ أُرِيدَ مَالُهُ يَغْيِرُ حَقًّا فَقَاتَلَ فَقُتِلَ فَهُوَ شَهِيدٌ.

٤٧٦٢. حَدَّثَنَا هَارُونُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ الطَّيَالِسِيُّ وَسُلَيْمَانُ بْنُ دَاوُدَ يَغْيِي أَبَا أَيُّوبَ الْهَاشِمِيَّ عَنِ إِبْرَاهِيمَ بْنِ سَعْدٍ عَنِ أَبِيهِ عَنِ أَبِي عُبَيْدَةَ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ عَمَّارِ بْنِ يَاسِرٍ عَنِ طَلْحَةَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَوْفٍ عَنِ سَعِيدِ بْنِ زَيْدٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ قُتِلَ دُونَ مَالِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ وَمَنْ قُتِلَ دُونَ أَهْلِهِ أَوْ دُونَ دِينِهِ أَوْ دُونَ دِينِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ.

آخر كتاب السنة

٤٧٦٣. حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ قُرَيْشٍ الْبُخَارِيُّ قَالَ سَمِعْتُ نُعَيْمَ بْنَ حَمَّادٍ يَقُولُ لِلْمُعْتَزِلَةِ: «تَرُدُّونَ أَلْفَيْ حَدِيثٍ مِنَ حَدِيثِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَوْ نَحْوَ أَلْفِي حَدِيثٍ».

٤٧٦٤. حَدَّثَنَا أَبُو ظَفَرٍ عَبْدُ السَّلَامِ أَخْبَرَنَا جَعْفَرُ عَنِ عَوْفٍ

¹²⁹ Bilježe ga i Et-Tirmizi u *Džami'u*, i En-Nesai, u *Sunenu*.

¹³⁰ Bilježe ga i Et-Tirmizi u *Džami'u*, i En-Nesai, u *Sunenu*.

na hutbi rekao: “Osman je kod Allaha poput Isaa, Merjeminog sina. Zatim je proučio i protumačio ovaj ajet: *I kada Allah reče: ‘O Isa, dušu ću ti uzeti i k Sebi te uzdignuti i spasit ću te od nevjernika.’* (Ali Imran, 55), pokazujući rukom na nas i na stanovnike Šama.”

4765. ISPRIČALI SU NAM Ahmed b. Salih i Ahmed b. Amr b. es-Serh, njih je obavijestio Sufjan b. Ujejne, prenijevši od Amra b. Dinara, on od Vehba b. Munebbiha, on od svoga brata, a on od Muavije: “Ponekad svjesno zakasnim sa nečim kako biste se vi zalagali jedni za druge i kako biste za to bili nagrađeni jer je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: ‘Zalažite se jedni za druge – bit ćete nagrađeni zbog toga.’”

4766. ISPRIČAO NAM JE Ebu Ma’mer, njega je obavijestio Sufjan, prenijevši od Burejda, on od Ebu Burdea, on od Ebu Musaa, a on od Vjerovjesnika, s.a.v.s. – slično prethodnom hadisu.

Ebu Davud kaže: “Čuo sam od Ahmeda b. Hambela da je Affan rekao: ‘Jahja nije pričao hadise od Hemmama.’”

Ahmed kaže da je Affan rekao: “Kada je stigao, Muaz b. Hišam se saglasio sa Hemmamom u mnogim hadisima za koje

قَالَ سَمِعْتُ الْحَجَّاجَ يَحْطُبُ وَهُوَ يَقُولُ: «إِنَّ مَثَلَ عُثْمَانَ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ عِيسَى بْنِ مَرْيَمَ، ثُمَّ قَرَأَ هَذِهِ آيَةَ يَشْرَاهَا وَيُقَسِّرُهَا: ﴿إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنِي مَتَّوْفِيكَ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ يُشِيرُ إِلَيْنَا بِيَدِهِ وَإِلَى أَهْلِ الشَّامِ.

٤٧٦٥. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ ابْنُ صَالِحٍ وَ أَحْمَدُ بْنُ عَمْرٍو بْنِ السَّرْحِ قَالَ أَخْبَرَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ عَنْ عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ عَنْ وَهَبِ بْنِ مُنَبِّهٍ عَنْ أَخِيهِ عَنْ مُعَاوِيَةَ اشْفَعُوا تُؤَجَّرُوا فَإِنِّي لَأُرِيدُ فَأَوْخَرَهُ كَيْمَا تَشْفَعُوا فَتُؤَجَّرُوا، فَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ اشْفَعُوا تُؤَجَّرُوا».

٤٧٦٦. حَدَّثَنَا أَبُو مَعْمَرٍ قَالَ أَخْبَرَنَا سُفْيَانُ عَنْ بُرَيْدٍ عَنْ أَبِي بُرْدَةَ عَنْ أَبِي مُوسَى عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِثْلَهُ.

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: سَمِعْتُ أَحْمَدَ بْنَ حَنْبَلٍ يَقُولُ قَالَ عَفَّانُ: كَانَ يَحْسِي لَا يُحَدِّثُ عَنْ هَمَّامٍ.

قَالَ أَحْمَدُ قَالَ عَفَّانُ: فَلَمَّا قَدِمَ مُعَاذُ بْنُ هِشَامٍ وَافَقَ هَمَّامًا فِي أَحَادِيثٍ كَانَ

je Jahja ponekad poslije toga govorio: ‘Kako je o ovome rekao Hemmam.’”

Ebu Davud kaže: “Čuo sam Ahmeda da je rekao: ‘Slušanje Affana i njegovih učenika o onome što prenose od Hemmama ispravnije je od slušanja Abdurrahmana, koji se poslije toga više nije vraćao na svoje knjige.’”

4767. ISPRIČAO NAM JE Husejn b. Ali, njega je – ako Bog da – obavijestio Affan, da je Hemmam kazao: “Griješio sam i nisam se vraćao. Molim Allaha da mi oprost!”

Ebu Davud kaže: “Čuo sam Alija b. Abdullaha da kaže: ‘Najbolji u razdvajanju onoga što je čuo od onoga što nije čuo bio je Šu’be. U prenošenju je Hišam bio najbolji, a najbolje je pamtio Seid b. Ebu Arube.’”

Ebu Davud kaže: “To sam spomenuo Ahmedu, koji je za Seida b. Ebu Arubea, u Hišamovom predanju, rekao: ‘Ovakav stav o njemu je prenesen od Muaza b. Hišama, gdje bi se Hišam mogao uporediti sa Seidom, da ga je sreo.’”

يَحْيَى رُبَّمَا قَالَ بَعْدَ ذَلِكَ كَيْفَ قَالَ
هَمَّامٌ فِي هَذَا.

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: سَمِعْتُ أَحْمَدَ يَقُولُ: سَمِعْتُ
هَؤُلَاءِ عَفَّانَ وَأَصْحَابِيهِ مِنْ هَمَّامٍ أَصْلَحَ
مِنْ سَمَاعِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ وَكَانَ يَتَعَاهَدُ
كُتُبَهُ بَعْدَ ذَلِكَ.

٤٧٦٧. حَدَّثَنَا حُسَيْنُ بْنُ عَلِيٍّ أَخْبَرَنَا
عَفَّانُ إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى قَالَ قَالَ
لِي هَمَّامٌ: «كُنْتُ أُخْطِيءُ وَلَا أَرْجِعُ
وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ تَعَالَى».

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: سَمِعْتُ عَلِيَّ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ
يَقُولُ: «أَعْلَمُهُمْ بِإِعَادَةِ مَا يَسْمَعُ مِمَّا لَمْ
يَسْمَعُ شُعْبَةَ وَأَزْوَاجَهُمْ وَأَحْفَظُهُمْ سَعِيدُ
بْنُ أَبِي عَرُوبَةَ».

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: قَدْ كُرِّتُ ذَلِكَ لِأَحْمَدَ فَقَالَ
سَعِيدُ بْنُ أَبِي عَرُوبَةَ فِي قِصَّةِ هِشَامٍ:
هَذَا كُلُّهُ يَحْكُونَهُ عَنْ مُعَاذِ بْنِ هِشَامٍ،
أَيَّنَ كَانَ يَقَعُ هِشَامٌ مِنْ سَعِيدٍ لَوْ بَرَّرَ
لَهُ.

U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog!

POGLAVLJA O LIJEPOM PONAŠANJU

1. O blagosti i dobroćudnosti Allahovog Poslanika, s.a.v.s.

4768. ISPRIČAO NAM JE Mahled b. Halid eš-Šuajri, njemu je ispričao Amr b. Junus, prenijevši od Ikrimea b. Ammara, on od Ishaka b. Abdullaha b. Ebu Talha, da je Enes rekao: "Allahov Poslanik, s.a.v.s., je bio najljepšeg morala. Jednom me je poslao radi neke potrebe. Rekao sam: 'Tako mi Allaha, neću otići.' A pomislio sam: 'Otići ću.' Potom sam izišao i naišao na djecu koja su se u čaršiji igrala. Tu sam se malo zadržao. Allahov Poslanik, s.a.v.s., mi je prišao od zada i dotakao me za zatiljak. Okrenuh se, a on se nasmija i reče: 'Enešćiću, idi gdje sam te poslao.' Rekoh: 'Evo odoh, Allahov Poslaniče!' Tako mi Allaha, služio sam ga sedam ili devet godina, nikada me, za nešto što sam uradio, nije upitao: 'Zašto si to uradio?', niti mi je ikada

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

كِتَابُ الْأَدَبِ

١. بَابُ فِي الْحَيْمِ وَأَخْلَاقِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

٤٧٦٨. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ حَالِدٍ الشَّعْبَرِيُّ حَدَّثَنَا عُمَرُ بْنُ يُونُسَ حَدَّثَنَا عِكْرِمَةُ يَعْنِي ابْنَ عَمَارٍ قَالَ حَدَّثَنِي إِسْحَاقُ يَعْنِي ابْنَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ قَالَ قَالَ أَنَسُ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ أَحْسَنِ النَّاسِ خُلُقًا فَأَرْسَلَنِي يَوْمًا لِحَاجَةٍ فَقُلْتُ وَاللَّهِ لَا أَذْهَبُ وَفِي نَفْسِي أَنْ أَذْهَبَ لِمَا أَمَرَنِي بِهِ نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ فَخَرَجْتُ حَتَّى أَمُرَّ عَلَى صَبِيَّانٍ وَهُم يَلْعَبُونَ فِي السُّوقِ فَإِذَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَابِضٌ بِعِقْفَايَ مِنْ وَرَائِي فَتَطَّرْتُ إِلَيْهِ وَهُوَ يَضْحَكُ فَقَالَ: يَا أَنَسُ أَذْهَبُ حَيْثُ أَمَرْتُكَ قُلْتُ نَعَمْ أَنَا أَذْهَبُ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ أَنَسُ وَاللَّهِ لَقَدْ خَدَمْتُهُ سَبْعَ سِنِينَ أَوْ تِسْعَ سِنِينَ مَا عَلِمْتُ قَالَ لِشَيْئٍ صَنَعْتُ لِمَ

za nešto što nisam uradio rekao: ‘Zašto to nisi uradio tako i tako?’”¹³¹

4769. ISPRIČAO NAM JE Abdullah b. Mesleme, prenijevši od Sulejman b. el-Mugirea prenijevši od Sabita, da je Enes kazao: “Kao dječak, služio sam Allahovog Poslanika, s.a.v.s., u Medini deset godina. Nije uvijek bilo onako kako je on želio, ali mi nikad nije rekao ni *uh*, niti mi je ikada rekao: ‘Zašto si to uradio, ili zašto ovo nisi uradio.’”¹³²

4770. ISPRIČAO NAM JE Harun b. Abdullah, njega je obavijestio Ebu Amir, prenijevši od Muhammeda b. Hilala, on od svoga oca, da je Ebu Hurejre rekao: “Allahov poslanik, s.a.v.s., bi sa nama sjedio u džamiji i pričao nam. Kad god bi ustao, i mi bismo ustali i gledali ga kako ulazi u sobu neke od svojih supruga. Tako nam je jednog dana pričao i, kada je ustao, ustali smo i mi i gledali kako ga neki beduin sustiže i zgrabi za ogrtač, tako čvrsto da mu je vrat pocrvenio, a ogrtač je bio grub. Tada se Vjerovjesnik, s.a.v.s., okrenu, a beduin mu reče: ‘Natovari mi (od tog) na ove dvije kamile, jer to nije tvoj imetak niti imetak tvoga oca. Ne,

فَعَلْتَ كَذَا وَكَذَا وَلَا لِغَيْرِي تَرَكْتُ
هَلَّا فَعَلْتَ كَذَا وَكَذَا.

٤٧٦٩. حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْلَمَةَ
حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ يَعْنِي ابْنَ الْمُغِيرَةَ عَنْ
ثَابِتٍ عَنْ أَنَسِ قَالَ: خَدَمْتُ النَّبِيَّ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَشْرَ سِنِينَ
بِالْمَدِينَةِ وَأَنَا غُلَامٌ لَيْسَ كُلُّ أَمْرِي
كَمَا يَشْتَهِي صَاحِبِي أَنْ أَكُونَ عَلَيْهِ
مَا قَالَ لِي فِيهَا أَفْ قَطُّ وَمَا قَالَ لِي لِمَ
فَعَلْتَ هَذَا أَوْ لَا فَعَلْتَ هَذَا.

٤٧٧٠. حَدَّثَنَا هَارُونُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ
حَدَّثَنَا أَبُو غَامِرٍ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ
هِلَالٍ أَنَّهُ سَمِعَ أَبَاهُ يُحَدِّثُ قَالَ قَالَ
أَبُو هُرَيْرَةَ وَهُوَ يُحَدِّثُنَا كَانَ النَّبِيُّ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَجْلِسُ مَعَنَا
فِي الْمَجْلِسِ يُحَدِّثُنَا فَإِذَا قَامَ قُمْنَا
قِيَامًا حَتَّى نَرَاهُ قَدْ دَخَلَ بَعْضَ
بُيُوتِ أَرْوَاجِهِ فَحَدَّثَنَا يَوْمًا فَقُمْنَا
حِينَ قَامَ فَنَظَرْنَا إِلَى أَعْرَابِيٍّ قَدْ
أَذْرَكَهُ فَجَبَدَهُ بِرِدَائِهِ فَحَمَرَ رَقَبَتَهُ
قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ وَكَانَ رِدَاءَ حَشِينًا
فَالْتَقَتْ فَقَالَ لَهُ الْأَعْرَابِيُّ ائْتِنِي
عَلَى بَعِيرِي هَذَيْنِ فَإِنَّكَ لَا تَحْمِلُ
لِي مِنْ مَالِكَ وَلَا مِنْ مَالِ أَبِيكَ

¹³¹ Bilježi ga i Muslim u *Sahihu*.

¹³² Bilježi ga i Et-Tirmizi u *Džami'u*.

i molim od Allaha oprost. Ne, i molim od Allaha oprost. Ne, i molim od Allaha oprost. Ne, neću ti natovariti – sve dok mi ne pustiš ogrtač.’ Svaki put mu je beduin govorio: ‘Tako mi Allaha, neću te pustiti.’ – pa je spome-
nuo hadis. Tada Vjerovjesnik, s.a.v.s., pozva nekog čovjeka i reče: ‘Prebaci mu to na ove dvije kamile: na jednoj prebaci ječam, a na dugoj hurme.’ Onda se okrenuo prema nama i reče: ‘Raziđite se, uz Allahov blagosov.’¹³³

2. O smirenosti

4771. ISPRIČAO NAM JE En-Nufejli, kog je obavijestio Zuhejr, prenijevši od Kabusa b. Ebu Zabjana, on od njegovog oca, a on od Abdullaha b. Abbasa, da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., rekao: “Lijepo ponašanje, lijep postupak i skromnost su dvadeset peti dio vjerovjesništva.”

3. O savladavanju srdžbe

4772. ISPRIČAO NAM JE Ibnus-Serh, prenijevši od Ibn Vehba, on od Seida b. Ebu Ejuba, on od Ebu Merhuma, on od Sehla b. Muaza, a on od svoga oca, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., kazao: “Ko

فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ لَا وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ لَا وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ لَا وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ لَا أَحْمِلُ لَكَ حَتَّى تُقِيدَنِي مِنْ جَبَدَتِكَ الَّتِي جَبَدْتَنِي فَكُلْ ذَلِكَ يَقُولُ لَهُ الْأَعْرَابِيُّ وَاللَّهِ لَا أُقِيدُهَا فَذَكَرَ الْحَدِيثَ قَالَ ثُمَّ دَعَا رَجُلًا فَقَالَ لَهُ أَحْمِلْ لَهُ عَلَى بَعِيرِيهِ هَذَيْنِ عَلَى بَعِيرٍ شَعِيرًا وَعَلَى الْآخَرَ تَمْرًا ثُمَّ اتَّمَتِ إِلَيْنَا فَقَالَ: انصَرِفُوا عَلَى بَرَكَةِ اللَّهِ تَعَالَى.

٢. بَابُ فِي الْوَقَارِ

٤٧٧١. حَدَّثَنَا الثَّقَلِيُّ حَدَّثَنَا زُهَيْرٌ حَدَّثَنَا قَابُوسُ بْنُ أَبِي طَلْبِيَّانَ أَنَّ أَبَاهُ حَدَّثَهُ حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبَّاسٍ أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِنَّ الْهُدَى الصَّالِحَ وَالسَّمْتَ الصَّالِحَ وَالْإِقْتِصَادَ جُزْءٌ مِنْ خَمْسَةِ وَعِشْرِينَ جُزْءًا مِنَ التَّوْبَةِ.

٣. بَابُ مَنْ كَظَمَ غَيْظًا

٤٧٧٢. حَدَّثَنَا ابْنُ السَّرْحِ حَدَّثَنَا ابْنُ وَهْبٍ عَنْ سَعِيدِ بْنِ يَعْنَى ابْنِ أَبِي أَيُّوبَ عَنْ أَبِي مَرْحُومٍ عَنْ سَهْلِ بْنِ مُعَاذٍ عَنْ أَبِيهِ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى

¹³³ Bilježi ga i En-Nesai, u *Sunenu*.

savlada srdžbu kada je u mogućnosti ispoljiti je, Allah će ga na Sudnjem danu prozvati pred svim stvorenjima kako bi mu ponudio da izabere koju želi huriju.”¹³⁴

Ebu Davud kaže: “Ebu Merhumovo ime je Abdurrahman b. Mejmun.”

4773. ISPRIČAO NAM JE Ukbe b. Mukrem, njega je obavijestio Abdurrahman b. Mehdi, prenijevši od Bišra b. Mensura, on od Muhammeda b. Adžlana, on od Suvejda b. Vehba, on od sina nekog ashaba, a on od svoga oca, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao – slično predhodnom hadisu, dodavši: “Allah ga ispunio sugurnošću i vjeronom.”, a nije spomenuo priču o tome da će ga Allah pozvati. Dodao je i ovo: “Ko bude izbjegavao da nosi lijepu odjeću, a u mogućnosti je da je nosi (mislim – veli Bišr – da je rekao) iz skromnosti, Allah će mu obući počasnu odjeću (u Džennetu). A ko nekoga oženi u ime Allaha, Allah će mu (u Džennetu) staviti kraljevsku krunu.”

4774. ISPRIČAO NAM JE Ebu Bekr b. Ebu Šejbe, njega je obavijestio Ebu Muavija, prenijevši od El-A’meša, on od Ibrahima et-Tejmija, on od El-Harisa

اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ كَفَّمْ
عَيْظًا وَهُوَ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يُنْفِذَهُ دَعَا
اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عَلَى رُؤُوسِ الْخَلَائِقِ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ حَتَّى يُخَيِّرَهُ اللَّهُ مِنَ
الْخُورِ الْعَيْنِ مَا شَاءَ

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: اسْمُ أَبِي مَرْحُومٍ عَبْدُ
الرَّحْمَنِ بْنِ مَيْمُونٍ.

٤٧٧٣. حَدَّثَنَا عُقْبَةُ بْنُ مُكْرَمٍ
حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ يَعْنِي ابْنَ
مَهْدِيٍّ عَنْ بَشْرِ بْنِ مَنصُورٍ
عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَجَلَانَ عَنْ سُؤَيْدِ
بْنِ وَهَبٍ عَنْ رَجُلٍ مِنْ أَنْبَاءِ
أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ عَنْ أَبِيهِ قَالَ قَالَ رَسُولُ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ
قَالَ مَلَأَ اللَّهُ أَمْنَا وَإِيمَانًا لَمْ يَذْكَرْ
قِصَّةَ دَعَاةِ اللَّهِ زَادَ وَمَنْ تَرَكَ لُبْسَ
ثَوْبٍ جَمَالٍ وَهُوَ يَقْدِرُ عَلَيْهِ قَالَ
بَشْرٌ أَحْسِبُهُ قَالَ تَوَاضَعَا كَسَاهُ
اللَّهُ حُلَّةَ الْكِرَامَةِ وَمَنْ زَوَّجَ لِلَّهِ
تَعَالَى تَوَجَّهَ اللَّهُ تَاجَ الْمُلْكِ.

٤٧٧٤. حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ
حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ عَنِ الْأَعْمَشِ
عَنْ إِبْرَاهِيمَ التَّيْمِيِّ عَنِ الْحَارِثِ

¹³⁴ Bilježe ga i Et-Tirmizi u *Džami’u*, Ibn Madže, u *Sunenu*, i Ahmed b. Hanbel, u *Musnedu*.

b. Suvejda, a on od Abdullaha, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., upitao: “Koga vi smatrate dobrim, jakim?” “Onoga koga ljudi ne mogu savladati.” – rekoše prisutni, a on kaza: “Jak je onaj koji se u srdžbi uspije savladati.”¹³⁵

4. Šta se izgovara prilikom srdžbe

4775. ISPRIČAO NAM JE Jusuf b. Musa, prenijevši od Džerira b. Abdulhamida, on od Abdulmelika b. Umejra, on od Abdurrahmana b. Ebu Lejla, da je Muaz b. Džebel kazao: “Jednom se, u prisustvu Vjerovjesnika, s.a.v.s., međusobno počеше grditi dva čovjeka. Jedan se toliko rasrdio da mi se činilo da mu se od bijesa nos rastrgao. Primijetivši to, Vjerovjesnik, s.a.v.s., reče: ‘Znam jednu rečenicu – ukoliko je izgovori onaj koji osjeća srdžbu, ona će otići od njega.’ “Koje su to riječi Allahov Poslaniče?” – upitaše ga. To je: *Allahume inni euzubike mineš-šejtanir-radžim/Allahu moj, utječem Ti se od prokletog šejtana.*’ Preporučio sam mu da ih izgovori, ali on odbi i nastavi da se svađa, što mu poveća srdžbu.”¹³⁶

بْنِ سُؤَيْدٍ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا تَعْدُونَ الصَّرْعَةَ فِيكُمْ قَالُوا الَّذِي لَا يَصْرَعُهُ الرَّجَالُ قَالَ لَا وَلَكِنَّهُ الَّذِي يَمْلِكُ نَفْسَهُ عِنْدَ الْغَضَبِ.

٤. بَابُ مَا يُقَالُ عِنْدَ الْغَضَبِ

٤٧٧٥. حَدَّثَنَا يُوسُفُ بْنُ مُوسَى حَدَّثَنَا جَرِيرُ بْنُ عَبْدِ الْحَمِيدِ عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ عُمَيْرٍ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ قَالَ: اسْتَبَّ رَجُلَانِ عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَغَضِبَ أَحَدُهُمَا غَضَبًا شَدِيدًا حَتَّى حُبِلَ إِلَيَّ أَنْ أَنْفَهُ يَتَمَرَّعُ مِنْ شِدَّةِ غَضَبِهِ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنِّي لَأَعْلَمُ كَلِمَةً لَوْ قَالَهَا لَنَهَبَ عَنْهُ مَا يَجِدُهُ مِنَ الْغَضَبِ فَقَالَ: مَا هِيَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ يَقُولُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ قَالَ فَجَعَلَ مُعَاذُ يَأْمُرُهُ قَائِبِي وَحَمِكَ وَجَعَلَ يَزِدَادُ غَضَبًا.

¹³⁵ Bilježi ga i Muslim u *Sahihu*.

¹³⁶ Ovaj hadis bilježe i Ahmed b. Hanbel, u *Musnedu*, Et-Tirmizi u *Džami'u*, i En-Nesai, u *Sunenu*.

4776. ISPRIČAO NAM JE Ebu Bekr b. Ebu Šejbe, njega je obavijestio Ebu Muavija, prenijevši od El-A'meša, on od Adija b. Sabita, a on od Sulejmana b. Sureda: "Jednom se, u prisustvu Vjerovjesnika, s.a.v.s., međusobno počеше grditi dva čovjeka. Jednom pocrveniše oči i napeše se vratne žile, a Allahov Poslanik, s.a.v.s., reče: 'Znam jednu rečenicu – kada bi je ovaj izgovorio, prošla bi ga srdžba. To je: *Euзу billahi mineš-šejtanir-radžim/Utječem se Allahu od prokletog šejtana.*' Čuvši to, čovjek reče: 'Zar me smatraš ludim.'¹³⁷

4777. ISPRIČAO NAM JE Ahmed b. Hanbel, njega je obavijestio Ebu Muavija, prenijevši od Davuda b. Ebu Hinda, on od Ebu Harba b. Ebul-Esveda, a on od Ebu Zerra, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: "Ukoliko se neko rasrdi, a stoji, neka sjedne. A ukoliko ga srdžba ne prođe, onda neka legne."

4778. ISPRIČAO NAM JE Vehb b. Bekijje, prenijevši od Halida, on od Davuda, a on od Bekra: "Jednom je Vjerovjesnik, s.a.v.s., poslao Ebu Zerra radi neke potrebe..." – pa je spomenuo ovaj hadis.

٤٧٧٦. حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ عَنِ الْأَعْمَشِ عَنْ عَدِيِّ بْنِ ثَابِتٍ عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ صُرَدٍ قَالَ: اسْتَبَّ رَجُلَانِ عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَجَعَلَ أَحَدُهُمَا تَحْمَرُّ عَيْنَاهُ وَتَنْتَفِخُ أَوْدَاجُهُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنِّي لَا أَعْرِفُ كَلِمَةً لَوْ قَالَهَا هَذَا لَذَهَبَ عَنْهُ الَّذِي يَجِدُ أَعْوَدُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ فَقَالَ: الرَّجُلُ هَلْ تَرَى فِي مِنْ جُنُونٍ.

٤٧٧٧. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ حَدَّثَنَا دَاوُدُ بْنُ أَبِي هِنْدٍ عَنْ أَبِي حَرْبِ بْنِ أَبِي الْأَسْوَدِ عَنْ أَبِي ذَرٍّ قَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَنَا إِذَا غَضِبَ أَحَدُكُمْ وَهُوَ قَائِمٌ فَلْيَجْلِسْ فَإِنْ ذَهَبَ عَنْهُ الْغَضَبُ وَإِلَّا فَلْيَضْطَجِعْ

٤٧٧٨. حَدَّثَنَا وَهْبُ بْنُ بَقِيَّةَ عَنْ خَالِدٍ عَنِ دَاوُدَ عَنْ بَكْرِ بْنِ أَبِي شَيْبَةَ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَعَثَ أَبَا ذَرٍّ بِهَذَا الْحَدِيثِ

¹³⁷ Bilježe ga i El-Buhari i Muslim u *Sahihima*, i En-Nesai, u *Sunenu*.

Ebu Davud kaže: “Od ova dva hadisa, ovaj je pouzdaniji.”

4779. ISPRIČALI SU NAM Bekr b. Halef i El-Hasan b. Ali, isti smisao, prenijevši od Ibrahima b. Halida, da je Ebu Vail el-Kass kazao: “Ušli smo kod Urvea b. Muhammeda b. es-Sa’dija, a sa njim je razgovarao neki čovjek, pa ga je rasrdio. El-Mugire ustade, ode i uze abdest, a onda se povrati i reče: ‘Ispričao mi je otac, prenijevši od moga djeda Atijjea, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: ‘Srdžba je od šejtana, šejtan je stvoren od vatre, a vatra se gasi vodom. Zato, kada se neko rasrdi, neka uzme abdest.’”

5. O praštanju i toleranciji

4780. ISPRIČAO NAM JE Abdullah b. Mesleme, prenijevši od Malika, on od Ibn Šihaba, on od Urvea b. ez-Zubejra, da je Aiša kazala: “Allahovom Poslaniku, s.a.v.s., nikada nije bila data mogućnost da bira između dvoga a da nije izabrao ono što je lakše, ukoliko nije grijeh. A ako bi bio grijeh – pa on bi bio najudaljeniji čovjek od njega. I nije se Allahov Poslanik svetio zbog sebe, osim kad bi se prekršile Alla-

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَهَذَا أَصَحُّ الْحَدِيثَيْنِ.

٤٧٧٩. حَدَّثَنَا بَكْرُ بْنُ خَلْفٍ وَالْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْمَعْنَى قَالَا حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ خَالِدٍ حَدَّثَنَا أَبُو وَائِلٍ الْقَاصُّ قَالَ دَخَلْنَا عَلَى عُرْوَةَ بْنِ مُحَمَّدٍ السَّعْدِيِّ فَكَلَّمَهُ رَجُلٌ فَأَغْضَبَهُ فَقَامَ فَتَوَضَّأَ ثُمَّ رَجَعَ وَقَدْ تَوَضَّأَ فَقَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي عَنْ جَدِّي عَطِيَّةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ الْغَضَبَ مِنَ الشَّيْطَانِ وَإِنَّ الشَّيْطَانَ خُلِقَ مِنَ النَّارِ وَإِنَّمَا تُظْفَأُ النَّارُ بِالْمَاءِ فَإِذَا غَضِبَ أَحَدُكُمْ فَلْيَتَوَضَّأْ.

٥. بَابُ فِي التَّجَاوُزِ فِي الْأَمْرِ

٤٧٨٠. حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْلَمَةَ عَنْ مَالِكٍ عَنْ ابْنِ شِهَابٍ عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّهَا قَالَتْ مَا خَيْرَ رَسُولٍ اللَّهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي أَمْرَيْنِ إِلَّا اخْتَارَ أَيْسَرَهُمَا مَا لَمْ يَكُنْ إِثْمًا فَإِنْ كَانَ إِثْمًا كَانَ أَبْعَدَ النَّاسِ مِنْهُ وَمَا انْتَقَمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِنَفْسِهِ

hove zabrane. Tada je kažnjavao radi Allaha.”¹³⁸

4781. ISPRIČAO NAM JE Musedded, prenijevši od Jezida b. Zureja, on od Ma'mera, on od Ez-Zuhrija, on od Urvea, a on od Aiše: “Allahov Poslanik, s.a.v.s., nije nikad udario slugu, niti ženu.”

4782. ISPRIČAO NAM JE Jakub b. Ibrahim, kog je obavijestio Muhammed b. Abdurrahman et-Tufavi, on od Hišama b. Urvea, on od svoga oca, da je Abdullah b. ez-Zubejr o riječima Uzvišenog: *Ti praštaj.* (El-A'raf, 199) rekao: “Allahovom Vjerovjesniku, s.a.v.s., je naredeno (da lijepo postupa) da prašta ljudima greške (propuste).”¹³⁹

إِلَّا أَنْ تُنْتَهَكَ حُرْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى
فَيَنْتَقِمُ لِلَّهِ بِهَا.

٤٧٨١. حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ حَدَّثَنَا يَزِيدُ
بْنُ زُرَيْعٍ حَدَّثَنَا مَعْمَرٌ عَنِ الزُّهْرِيِّ
عَنْ عُرْوَةَ عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ مَا
ضَرَبَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ خَادِمًا وَلَا امْرَأَةً قَطُّ.

٤٧٨٢. حَدَّثَنَا يَعْقُوبُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ
حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ
الطُّفَاوِيُّ عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ
عَنْ أَبِيهِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ يَعْني ابْنَ
الرُّبَيْرِ فِي قَوْلِهِ ﴿ خُذِ الْعَفْوَ ﴾ قَالَ
أَمِيرُ نَبِيِّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
أَنْ يَأْخُذَ الْعَفْوَ مِنْ أَخْلَاقِ النَّاسِ.

¹³⁸ Bilježe ga i El-Buhari i Muslim u *Sahihima*, i Et-Tirmizi u *Džami'u*.

¹³⁹ Bilježe ga i El-Buhari u *Sahihu*, i En-Nesai, u *Sunenu*. I pored halova u kojima su se mušrici nalazili i njihovih glupih, zabludjelih mišljenja, Poslaniku, s.a.v.s., je naredeno da sa njima lijepo i blago postupa, da im prašta i da ima opravdanja za njihove propuste. Zato je Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Olakšavajte a ne otežavajte. Obradujte a ne rasteravajte.” Mudžahid kaže: “Ti sa svakim lijepo.”, tj. opraštaj im na propustima u ahlaku i djelima, i ne prati ih, ne špijuniraj, ne provjeravaj – a to znači prihvatanje njihovih opravdanja. U Buharijevom predanju stoji: “Praštaj im u onome što govore.”

6. O lijepom komuniciranju

4783. ISPRIČAO NAM JE Osman b. Ebu Šejbe, njih je obavijestio Abdulhamid el-Himmani, prenijevši od El-A'meša, on od Muslima, on od Mesruka, da je Aiša kazala: "Kada bi čuo da je neko nešto rekao, Vjerovjesnika, s.a.v.s., ne bi govorio: 'Zbog čega je taj i taj tako i tako rekao?', nego bi kazao: 'Zbog čega ljudi tako i tako govore.'"¹⁴⁰

4784. ISPRIČAO NAM JE Ubejdullah b. Omer b. Mejsere, njega je obavijestio Hammad b. Zejd, prenijevši od Selma el-Alevija, on od Enesa: "Neki čovjek je ušao kod Allahovog Poslanika, s.a.v.s. Na njemu se vidio žuti trag (šafrana), a Allahov Poslanik, s.a.v.s., bi rijetko kad čovjeku u lice rekao ono što mu se kod njega ne dopada. Pošto je čovjek otišao, on reče: 'Preporučite mu da ono opere sa sebe.'"¹⁴¹

Ebu Davud kaže: "Selm nije od potomaka (Alevijjen), nego je bio "Ukvijjen", tj. onaj koji gleda u visine, u zvijezde, i svjedočio je kod Adijja b. Ertata da je ugledao mladačak pa mu nije prihvaćeno svjedočenje."

٦. بَاب فِي حُسْنِ الْعِشْرَةِ

٤٧٨٣. حَدَّثَنَا عُثْمَانُ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ حَدَّثَنَا عَبْدُ الْحَمِيدِ يَغْنِي الْجَمَائِيَّ حَدَّثَنَا الْأَعْمَشُ عَنْ مُسْلِمٍ عَنْ مَسْرُوقٍ عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا بَلَغَهُ عَنِ الرَّجُلِ الشَّيْءَ لَمْ يَقُلْ مَا بَالَ فَلَانَ يَقُولُ وَلَكِنْ يَقُولُ مَا بَالَ أَقْوَامٍ يَقُولُونَ كَذَا وَكَذَا.

٤٧٨٤. حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمرَ بْنِ مَيْسَرَةَ حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ حَدَّثَنَا سَلْمُ الْعَلَوِيُّ عَنْ أَنَسِ أَنَّ رَجُلًا دَخَلَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَعَلَيْهِ أَثَرُ صُفْرَةٍ وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَلَّمَا يُرَاجِعُهُ رَجُلًا فِي وَجْهِهِ بِشَيْءٍ يَكْرَهُهُ فَلَمَّا خَرَجَ قَالَ لَوْ أَمَرْتُمْ هَذَا أَنْ يَغْسِلَ ذَا عَنْهُ.

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: سَلَّمَ لَيْسَ هُوَ عَلَوِيًّا كَانَ يُبْصِرُ فِي التَّجْوِيمِ وَشَهِدَ عِنْدَ عَدِيِّ بْنِ أَرْطَاةَ عَلَى رُؤْيَةِ الْهَيْلَالِ فَلَمْ يُجِزْ شَهَادَتَهُ.

¹⁴⁰ Bilježi ga i En-Nesai, u *Sunenu*.

¹⁴¹ Bilježe ga i Et-Tirmizi u *Džami'u*, i En-Nesai, u *Sunenu*.

4785. ISPRIČAO NAM JE Nasr b. Ali, kog je obavijestio Ebu Ahmed, pre-nijevši od Sufjana, on od El-Hadžadža b. Ferafisea, on od nekog čovjeka, on od Ebu Selemea, a on od Ebu Hurejrea. A obavijestio nas je i Muhammed b. el-Mutevekkil el-Askalani, pre-nijevši od Abdurrezzaka, on od Bišra b. Rafia, on od Jahjaa b. Ebu Kesira, on od Ebu Selemea, a on od Ebu Hurejrea, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Vjernik je lahkomislen i plemenit, a pokvarenjak je prevarant i podlac.”¹⁴²

4786. ISPRIČAO NAM JE Musedded, pre-nijevši od Sufjana, on od Ibnul-Munkedira, on od Urvea, da je Aiša kazala: “Neki čovjek je zatražio dozvolu od Vjerovjesnika, s.a.v.s., da uđe kod njega. Vjerovjesnik, s.a.v.s., reče: ‘Loš li je ovaj čovjek iz tog plemena (ili: loš li je ovaj potomak iz tog plemena)¹⁴³, a zatim reče: ‘Dozvolite mu da uđe.’ Kada je ušao, Poslanik je ljubazno sa njim razgovarao. (Pošto je otišao) Aiša reče: ‘Allahov Poslaniče, ti sa

٤٧٨٥. حَدَّثَنَا نَصْرُ بْنُ عَيٍّ قَالَ أَخْبَرَنِي أَبُو أَحْمَدَ حَدَّثَنَا سُفْيَانُ عَنِ الْحَجَّاجِ بْنِ فَرَايِصَةَ عَنْ رَجُلٍ عَنْ أَبِي سَلَمَةَ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ح. وَحَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَوَّلِيِّ الْعَسْقَلَانِيُّ حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ أَخْبَرَنَا بِشْرُ بْنُ رَافِعٍ عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ عَنْ أَبِي سَلَمَةَ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَفَعَهُ جَمِيعًا قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْمُؤْمِنُ غَيْرُ كَرِيمٍ وَالْفَاجِرُ خِبٌّ لَيْيِمٌ.

٤٧٨٦. حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ حَدَّثَنَا سُفْيَانُ عَنْ ابْنِ النُّكْدِرِ عَنْ عُرْوَةَ عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ اسْتَأْذَنَ رَجُلٌ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: يَنْسُ ابْنُ الْعَيْشِيرَةِ أَوْ يَنْسُ رَجُلُ الْعَيْشِيرَةِ ثُمَّ قَالَ أَتَدْنُونَا لَهُ فَلَمَّا دَخَلَ الْآنَ لَهُ الْقَوْلُ قَالَتْ عَائِشَةُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَلَأَنْتَ

¹⁴² Bilježe ga i Et-Tirmizi u Džami’u, i En-Nesai, u Sunenu.

¹⁴³ To je bio Ujejne b. Husajn, koji tada nije bio primio islam; primio ga je kasnije ali je uvijek bio slab vjernik. Na kraju se odmetnuo od vjere. Očito je Allah, dž.š., Svome miljeniku Objavom ukazao na loš karakter tog čovjeka, da bi na njega mogao upozoriti svoje sljedbenike.

njim ljubazno razgovaraš, a o njemu si onako govorio.’ Poslanik каза: ‘Na Sudnjem danu će kod Allaha najgori stepen imati onaj čovjek koga su ljudi napustili ili koga su izbjegavali bojeći se njegovog zla.’¹⁴⁴

4787. ISPRIČAO NAM JE Abbas el-Anberi, prenijevši od Esveda b. Amira, on od Šerika, on od El-A’meša, on od Mudžahida, a on od Aiše – ovaj slučaj – da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Aiša, najgori su oni ljudi prema kojima se ljubazno postupa bojeći se njihovih jezika.”¹⁴⁵

4788. ISPRIČAO NAM JE Ahmed b. Meni, koga je obavijestio Ebu Katan, prenijevši od Mubareka, on od Sabita, da je Enes kazao: “Nisam vidio da se neko primakao Vjerovjesniku, s.a.v.s., da bi mu nešto kazao, a da je on odmakao glavu, sve dok se ovaj ne bi odmakao od njega. Niti sam vidio da se iko rukovao sa Allahovim Poslanikom, s.a.v.s., a da je on prvi pustio ruku.”¹⁴⁶

لَهُ الْقَوْلَ وَقَدْ قُلْتَ لَهُ مَا قُلْتَ قَالَ
إِنَّ شَرَّ النَّاسِ عِنْدَ اللَّهِ مَنْزِلَةَ يَوْمِ
الْقِيَامَةِ مَنْ وَدَعَهُ أَوْ تَرَكَهُ النَّاسُ
لِلتَّقَاءِ فُحْشِهِ.

٤٧٨٧. حَدَّثَنَا عَبَّاسُ الْعَنْبَرِيُّ
حَدَّثَنَا اسْوَدُ بْنُ غَامِرٍ حَدَّثَنَا
شَرِيكٌ عَنِ الْأَعْمَشِ عَنْ مُحَمَّدِ
عَنْ عَائِشَةَ فِي هَذِهِ الْقِصَّةِ قَالَتْ
فَقَالَ: تَعْنِي النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ يَا عَائِشَةُ إِنَّ مِنْ شَرِّ رِجَالِ النَّاسِ
الَّذِينَ يُكْرَمُونَ اتِّقَاءَ أَلْسِنَتِهِمْ.

٤٧٨٨. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ حَدَّثَنَا
أَبُو قَطَنِ أَخْبَرَنَا مُبَارَكٌ عَنْ ثَابِتٍ
عَنْ أَنَسٍ قَالَ: مَا رَأَيْتُ رَجُلًا
التَّقَمَّ أَدْنَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَيَنْجِي رَأْسَهُ حَتَّى
يَكُونَ الرَّجُلُ هُوَ الَّذِي يُنَجِّي
رَأْسَهُ وَمَا رَأَيْتُ رَجُلًا أَخَذَ بِيَدِهِ
فَتَرَكَ يَدَهُ حَتَّى يَكُونَ الرَّجُلُ هُوَ
الَّذِي يَدَعُ يَدَهُ.

¹⁴⁴ Bilježe ga i El-Buhari i Muslim u *Sahihima*, i Et-Tirmizi u *Džami’u*.

¹⁴⁵ Bilježe ga i El-Buhari i Muslim u *Sahihima*.

¹⁴⁶ U senedu ovoga hadisa je Mubarek b. Fedale Ebu Fadle el-Kureši el-Adevi, koga su Ahmed b. Hanbel, Jahja b. Mein i En-Nesai

4789. ISPRIČAO NAM JE Musa b. Ismail, kog je obavijestio Hammad, prenijevši od Muhammeda b. Amra, on od Ebu Selemea, a on od Aiše: “Neki čovjek je zatražio dozvolu da uđe kod Vjerovjesnika, s.a.v.s., pa Vjerovjesnik, s.a.v.s., reče: ‘Loš li je ovo sagovornik.’ Pošto je ušao, Allahov Poslanik, s.a.v.s., je sa njim razgovarao sa osmijehom. Pošto iziđe, rekoh: ‘Allahov Poslaniče, kada je zatražio dozvolu za ulazak, rekao si: ‘Loš li je ovo sagovornik.’, a kada je ušao, sa njim si sa osmijehom razgovarao.’ Allahov Poslanik, s.a.v.s., reče: Aiša, Allah ne voli neuljudnost i neučtivost.”

(Ebu Davud je upitan o Vjerovjesnikovim riječima: “Loš li je ovo sagovornik.”, pa je rekao: “To je bilo dopušteno samo Vjerovjesniku, s.a.v.s.”)

7. O stidu

4790. ISPRIČAO NAM JE El-Ka’nebi, prenijevši od Malika, on od Ibn Šihaba, on od Salima b. Abdullaha, a on od Ibn Omera: “Vjerovjesnik, s.a.v.s., je prošao pored nekog ensarije koji je svoga brata savjetovao u vezi stida, pa je rekao: ‘Pusti ga, jer stid je dio vjere.’”¹⁴⁷

smatrali slabim prenosiocem. Affan b. Muslim ga je, pak, smatrao pouzdanim prenosiocem.

¹⁴⁷ Bilježe ga u *El-Kutubus-sitteu* svi autori.

٤٧٨٩. حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ حَدَّثَنَا حَمَّادٌ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو عَنْ أَبِي سَلَمَةَ عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ رَجُلًا اسْتَأْذَنَ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: بِئْسَ أَخُو الْعَشِيرَةِ فَلَمَّا دَخَلَ انْبَسَطَ إِلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَكَلَّمَهُ فَلَمَّا خَرَجَ قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ لِمَا اسْتَأْذَنَ قُلْتُ بِئْسَ أَخُو الْعَشِيرَةِ فَلَمَّا دَخَلَ انْبَسَطَتْ إِلَيْهِ فَقَالَ: يَا عَائِشَةُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَاحِشَ الْمُتَفَحِّشَ.

٧. باب في الحياء

٤٧٩٠. حَدَّثَنَا الْقَعْنَبِيُّ عَنْ مَالِكٍ عَنْ ابْنِ شِهَابٍ عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ عَنْ ابْنِ عَمْرٍو أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَرَّ عَلَى رَجُلٍ مِنَ الْأَنْصَارِ وَهُوَ يَعِظُ أَخَاهُ فِي الْحَيَاءِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: دَعُهُ فَإِنَّ الْحَيَاءَ مِنَ الْإِيمَانِ.

4791. ISPRIČAO NAM JE Sulejman b. Harb, njega je obavijestio Hammad, prenijevši od Ishaka b. Suvejda, da je Ebu Katade kazao: “Bili smo sa Imranom b. Husajnom, a tamo je bio i Bušejr b. Ka’b. Imran b. Husajn je ispričao da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: ‘Stid je svo dobro (ili: u stidu je svo dobro).’ Bušejr b. Ka’b je kazao: ‘U nekim knjigama nalazimo da iz stida proizilaze smirenost i dostojanstvo, a (ponekad) proizilazi i slabost.’¹⁴⁸ Imran ponovi hadis. A i Bušejr ponovi iste riječi. To rasrdi Imrana do te mjere da mu oči pocrveniše, te reče: ‘Ja ti pričam od Allahovog Poslanika, s.a.v.s., a ti meni pričaš iz nekih tvojih knjiga.’ A mi rekosmo: ‘Nastavi Ebu Nudžejde, pouzdan je on čovjek.’”¹⁴⁹

4792. ISPRIČAO NAM JE Abdullah b. Mesleme, prenijevši od Šu’bea, on od Mensura, on od Rib’ija b. Hiraša, a on od Ebu Mes’uda, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Ono što je doprlo do ljudi od govora prvih objava poslanstva jeste: ‘Ako se ne stidiš, radi šta hoćeš.’”¹⁵⁰

٤٧٩١. حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ حَرْبٍ حَدَّثَنَا حَمَّادٌ عَنْ إِسْحَاقَ بْنِ سُوَيْدٍ عَنْ أَبِي قَتَادَةَ قَالَ: كُنَّا مَعَ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ وَتَمَّ بُشَيْرُ بْنُ كَعْبٍ فَحَدَّثَ عِمْرَانُ بْنُ حُصَيْنٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْحَيَاءُ خَيْرٌ كُلُّهُ أَوْ قَالَ الْحَيَاءُ كُلُّهُ خَيْرٌ فَقَالَ: بُشَيْرُ بْنُ كَعْبٍ إِنَّا نَجِدُ فِي بَعْضِ الْكُتُبِ أَنَّ مِنْهُ سَكِينَةٌ وَوَقَارًا وَمِنْهُ ضَعْفٌ فَأَعَادَ عِمْرَانُ الْحَدِيثَ وَأَعَادَ بُشَيْرُ الْكَلَامَ قَالَ فَغَضِبَ عِمْرَانُ حَتَّى احْمَرَّتْ عَيْنَاهُ وَقَالَ أَلَا أُرَانِي أُحَدِّثُكَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَتُحَدِّثُنِي عَنْ كُتُبِكَ قَالَ قُلْنَا يَا أَبَا نُجَيْدٍ إِيهِ إِيهِ.

٤٧٩٢. حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْلَمَةَ حَدَّثَنَا شُعْبَةُ عَنْ مَنْصُورٍ عَنْ رِنِيِّ بْنِ جَرَّاشٍ عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ مِمَّا أَدْرَكَ النَّاسَ

¹⁴⁸ Stid se, prema njegovim riječima, ponekad odnosi i na slabost: kao kad neko zbog stida izbjegava tražiti nauku.

¹⁴⁹ Bilježi ga i Muslim u *Sahihu*.

¹⁵⁰ Bilježe ga i El-Buhari u *Sahihu*, i Ibn Madže, u *Sunenu*.

Ebu Davud je upitan: “Je li El-Ka’nebi od Šu’bea prenio još koji hadis osim ovoga?”, pa je rekao da nije.

8. O lijepom moralu

4793. ISPRIČAO NAM JE Kutejbe b. Seid, kog je obavijestio Jakub el-Isken-derani, prenijevši od Amra, on od El-Muttaliba, a on od Aiše, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Vjernik će lijepim moralom dostići stepen onoga koji dobrovoljno posti i noći provodi u ibadetu.”

4794. ISPRIČALI SU NAM Ebul-Velid et-Tajalisi i Hafs b. Omer, a obavijestio nas je i Ibn Kesir, prenijevši od Šu’bea, on od El-Kasima b. Ebu Bezzea, on od Ataa el-Kejharanija, on od Ummu Derde, a ona od Ebu Derdaa, da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., kazao: “Neće ništa (od djela vjernika) na Mizanu biti teže od lijepog morala.”¹⁵¹

Ebul-Velid je kazao: “Slušao sam (hadise) od Ataa el-Kejharanija.”

Ebu Davud kaže: “On je Ata b. Jakub, daidža Ibrahima b. Nafia, za koga kažu da je Kejharani i Kevharani.”

4795. ISPRIČAO NAM JE Muham-med b. Osman ed-Dimeški Ebul-Dže-mahir, njega je obavijestio Ebu Ka’b

مِنْ كَلَامِ النَّبِيِّ الْأُولَى إِذَا لَمْ تَسْتَجِ
فَأَفْعَلْ مَا شِئْتَ.

٨. بَاب فِي حُسْنِ الْخُلُقِ

٤٧٩٣. حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ
حَدَّثَنَا يَعْقُوبُ يَعْنِي الْإِسْكََنْدَرَانِيَّ
عَنْ عَمْرِو عَنْ الْمُطَّلِبِ عَنْ
عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ سَمِعْتُ
رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
يَقُولُ: إِنَّ الْمُؤْمِنَ لَيَذْرُكُ بِحُسْنِ
خُلُقِهِ دَرَجَةَ الصَّائِمِ الْقَائِمِ.

٤٧٩٤. حَدَّثَنَا أَبُو الْوَلِيدِ الطَّلَيْسِيُّ
وَحَفْصُ بْنُ عُمَرَ قَالَا حَدَّثَنَا ح.
وَحَدَّثَنَا ابْنُ كَثِيرٍ أَخْبَرَنَا شُعْبَةُ
عَنْ الْقَاسِمِ بْنِ أَبِي بَرَّةَ عَنْ عَطَاءِ
الْكِنِيخَارِيِّ عَنْ أُمِّ الدَّرْدَاءِ عَنْ أَبِي
الدَّرْدَاءِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ قَالَ مَا مِنْ شَيْءٍ أَثْقَلَ فِي
الْمِيزَانِ مِنْ حُسْنِ الْخُلُقِ.

قَالَ أَبُو الْوَلِيدِ قَالَ سَمِعْتُ عَطَاءَ
الْكِنِيخَارِيَّ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَهُوَ عَطَاءُ
بْنُ يَعْقُوبَ وَهُوَ خَالَ إِبْرَاهِيمَ بْنِ نَافِعٍ
يُقَالُ كِنِيخَارِيٌّ وَكُوخَارِيٌّ.

٤٧٩٥. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عُثْمَانَ
الْدَّمَشَقِيُّ أَبُو الْجَمَاهِرِ قَالَ حَدَّثَنَا

¹⁵¹ Bilježi ga i Et-Tirmizi u Džami’u.

Ejub b. Muhammed es-Sa'di, prenijevši od Sulejmana b. Habiba el-Muharibija, on od Ebu Umamea, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Ja garantiram kuću u predgrađu Dženneta onome koji se kloni rasprave i ako je u pravu. Garantiram kuću u sredini Dženneta onome koji se kloni laži, makar i u šali, a garantiram kuću u najvišem dijelu Dženneta onome koji bude imao lijep moral.”

4796. ISPRIČALI SU NAM Ebu Bekr i Osman sinovi Ebu Šejbea, njih je obavijestio Veki, prenijevši od Sufjana, on od Ma'beda b. Halida, a on od Harisea b. Vehba, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “U Džennet neće ući uobraženi niti umišljeni.”¹⁵²

9. O pokuđenosti uzdizanja u stvarima

4797. ISPRIČAO NAM JE Musa b. Ismail, prenijevši od Hammada, on od Sabita, da je Enes kazao: “(Vjerovjesnik, s.a.v.s.) je imao kamilu, zvala se Adba, a niko je nije mogao preteći. Došao je neki beduin na mladom devcu i pretekao je. To je ashabima teško palo. On reče: ‘Allahovo je pravo da ništa

أَبُو كَعْبٍ أَبِي بُرَيْدٍ قَالَ حَدَّثَنِي سُلَيْمَانُ بْنُ حَبِيبٍ الْمُحَارِبِيُّ عَنْ أَبِي أُمَامَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَنَا رَعِيمٌ بَيْنَتٍ فِي رِبْضِ الْجَنَّةِ لِمَنْ تَرَكَ الْمِرَاءَ وَإِنْ كَانَ مُحِقًّا وَبَيْنَتٍ فِي وَسْطِ الْجَنَّةِ لِمَنْ تَرَكَ الْكَذِبَ وَإِنْ كَانَ مَارِحًا وَبَيْنَتٍ فِي أَعْلَى الْجَنَّةِ لِمَنْ حَسَّنَ خُلُقَهُ.

٤٧٩٦. حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ وَعُثْمَانُ ابْنُ أَبِي شَيْبَةَ قَالَا حَدَّثَنَا وَكَيْعٌ عَنْ سُفْيَانَ عَنْ مَعْبِدِ بْنِ خَالِدٍ عَنْ حَارِثَةَ ابْنِ وَهْبٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ الْجَوَاظُ وَلَا الْجَعْظَرِيُّ. قَالَ وَالْجَوَاظُ الْغَلِيظُ الْقَطُّ.

٩. بَابُ فِي كِرَاهِيَةِ الرَّفْعَةِ فِي الْأُمُورِ

٤٧٩٧. حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ حَدَّثَنَا حَمَّادٌ عَنْ ثَابِتٍ عَنْ أَنَسِ قَالَ: كَانَتْ الْعَضْبَاءُ لَا تُسَبِّقُ فَجَاءَ أَعْرَابِيٌّ عَلَى قَعُودٍ لَهُ فَسَابَقَهَا فَسَبَقَهَا الْأَعْرَابِيُّ فَكَأَنَّ ذَلِكَ شَقَّ عَلَى أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: حَقٌّ عَلَى اللَّهِ

¹⁵² Bilježe ga El-Buhari i Muslim u *Sahihima*.

ne uzdigne (da se ništa ne uzdigne) od ovoga svijeta, a da ga On ne spusti.”¹⁵³

4798. ISPRIČAO NAM JE En-Nufejli, prenijevši od Zuhejra, on od Humejda, on od Enesa, isti slučaj, da je Vjеровjesnik, s.a.v.s., rekao: “Pravo Uzvišenog Allaha je da se od ovoga svijeta neće ništa uzdignuti, a da ga On neće spustiti.”¹⁵⁴

10. O pokuđenosti međusobnog hvalisanja

4799. ISPRIČAO NAM JE Ebu Bekr b. Ebu Šejbe, prenijevši od Vekia, on od Sufjana, on od Mensura, on od Ibrahima, da je Hemmam kazao: “Neki čovjek je došao Osmanu u počeo ga u lice hvaliti. Mikdad b. el-Esved je uzeo zemlje i bacio mu u lice. Kazao je da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: ‘Kada sretnete hvalioce, bacite im prašinu u lice.’”¹⁵⁵

4800. ISPRIČAO NAM JE Ahmed b. Junus, njega je obavijestio Ebu Šihab, prenijevši od Halida el-Hazzaija, on od Abdurrahmana b. Ebu Bekra, a on od

عَزَّ وَجَلَّ أَنْ لَا يَرْفَعَ شَيْئًا مِنَ الدُّنْيَا إِلَّا وَضَعَهُ.

٤٧٩٨. حَدَّثَنَا الثَّقَفِيُّ حَدَّثَنَا زُهَيْرٌ حَدَّثَنَا مُحَمَّدٌ عَنْ أَنَسٍ بِهَذِهِ الْقِصَّةِ عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِنَّ حَقًّا عَلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ أَنْ لَا يَرْفَعَ شَيْءٌ مِنَ الدُّنْيَا إِلَّا وَضَعَهُ.

١٠. بَاب فِي كَرَاهِيَةِ التَّمَادِحِ

٤٧٩٩. حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ حَدَّثَنَا وَكَيْعٌ حَدَّثَنَا سُفْيَانٌ عَنْ مَنْصُورٍ عَنْ إِبْرَاهِيمَ عَنْ هَمَّامٍ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ فَأَتَى عَلَى عُثْمَانَ فِي وَجْهِهِ فَأَخَذَ الْمِقْدَادُ بْنُ الْأَسْوَدِ تُرَابًا فَحَمَّاهُ فِي وَجْهِهِ وَقَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا لَقَيْتُمُ الْمَدَّاحِينَ فَأَخِثُوا فِي وُجُوهِهِمُ التُّرَابَ.

٤٨٠٠. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ يُونُسَ حَدَّثَنَا أَبُو شَيْهَابٍ عَنْ حَالِدِ بْنِ الْحَدَّادِ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرَةَ

¹⁵³ Bilježi ga i El-Buhari u *Sahihu*, ali kao muallak-hadis.

¹⁵⁴ Bilježe ga i El-Buhari u *Sahihu*, i En-Nesai, u *Sunenu*.

¹⁵⁵ Bilježe ga i Et-Tirmizi u *Džami’u*, i Ibn Madže, u *Sunenu*.

svoga oca: “Neki čovjek je u prisustvu Vjerovjesnika, s.a.v.s., pohvalio drugog čovjeka, a Poslanik mu reče: ‘Pre-sjekao si vrat svome drugu.’ To je rekao tri puta, a onda je kazao: ‘Ukoliko je neophodno da neko pohvali svoga druga, neka kaže: ‘Mislim da je takav i takav, a o njemu ispred Uzvišenog Allaha ne izričem konačan sud.’”¹⁵⁶

4801. ISPRIČAO NAM JE Musedded, kog je obavijestio Bišr b. el-Mufeddal, prenijevši od Ebu Selemea Seida b. Jezida, on od Ebu Nadra, a on od Mutarrifa, da je moj otac rekao: “Bijah u delegaciji plemena Benu Amir koja je išla Allahovom Poslaniku, s.a.v.s. Rekli smo mu: ‘Ti si naš gospodar.’, a on kaza: ‘Gospodar je Allah.’ Rekosmo: ‘Ti si najvredniji i najmoćniji među nama.’ On reče: ‘Kažite šta želite, ali neka vas ne zavodi šejtan.’”

11. O blagosti

4802. ISPRIČAO NAM JE Musa b. Ismail, prenijevši od Hammada, on od Junusa i Humejda, njih dvojica od El-Hasana, a on od Abdullaha b. Mugafela, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s.,

عَنْ أَبِيهِ أَنَّ رَجُلًا أَتَى عَلَى رَجُلٍ
عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
فَقَالَ لَهُ قَطَعْتَ عُنُقَ صَاحِبِكَ
ثَلَاثَ مَرَّاتٍ ثُمَّ قَالَ إِذَا مَدَحَ
أَحَدُكُمْ صَاحِبَهُ لَا تَحَالَةَ فَلْيَقُلْ
إِنِّي أَحْسِبُهُ كَمَا يُرِيدُ أَنْ يَقُولَ وَلَا
أُرْكَبِيهِ عَلَى اللَّهِ.

٤٨٠١. حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ حَدَّثَنَا بِشْرُ
يَعْنِي ابْنَ الْمُقْضَلِ حَدَّثَنَا أَبُو
مَسْلَمَةَ سَعِيدُ بْنُ يَزِيدَ عَنْ أَبِي
نَضْرَةَ عَنْ مُطَرِّفٍ قَالَ قَالَ أَبِي
انْطَلَقْتُ فِي وَفْدِ بَنِي عَامِرٍ إِلَى
رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
فَقُلْنَا أَنْتَ سَيِّدُنَا فَقَالَ: السَّيِّدُ
اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى قُلْنَا وَأَفْضَلُنَا
فَضْلًا وَأَعْظَمُنَا طَوْلًا فَقَالَ: قَوْلُوا
يَقُولُكُمْ أَوْ بَعْضُ قَوْلِكُمْ وَلَا
يَسْتَجْرِيَنَّكُمْ الشَّيْطَانُ.

١١. بَاب فِي الرَّفْقِ

٤٨٠٢. حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ
حَدَّثَنَا حَمَّادٌ عَنْ يُونُسَ وَحُمَيْدٍ عَنْ
الْحَسَنِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَعْقِلٍ أَنَّ
رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ

¹⁵⁶ Bilježe ga i El-Buhari i Muslim u *Sahihima*, i Ibn Madže, u *Sunenu*.

kazao: “Uistinu je Allah blag i voli blagost, i pruža za blagost ono što ne daje za grubost.”¹⁵⁷

4803. ISPRIČALI SU NAM Osman i Ebu Bekr, sinovi Ebu Šejbeovi, i Muhammed b. es-Sabbah el-Bezzaz, njih je obavijestio Šerik, prenijevši od El-Mikdama b. Šurejha, da je njegov otac kazao: “Pitao sam Aišu o izlasku i boravku u pustinji, pa je kazala: ‘Allahov Poslanik, s.a.v.s., bi izlazio na ove brdske padine. Jednom prilikom je htio izići u pustinju, pa je po mene poslao devu od zekata koja ranije nije jahana. Rekao mi je: ‘Aiša, budi blaga, jer prema čemu god se pokaže blagost – ona to ukrasi, a iz čega se god izuzme – to će se okrniti.’”¹⁵⁸

Ibnus-Sabbah je, u hadisu koji je on prenio, rekao da riječ *muharremetun* označava devu koja ranije nije jahana.

4804. ISPRIČAO NAM JE Ebu Bekr b. Ebu Šejbe, prenijevši od Ebu Muavije i Vekia, oni od El-A'meša, on od Temima b. Selemea, on od Abdurrahmana b. Hilala, a on od Džerira, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Kome bude uskraćena blagost – uskraćeno mu je svo dobro.”

إِنَّ اللَّهَ رَفِيقٌ يُحِبُّ الرَّفْقَ وَيُعْطِي عَلَيْهِ مَا لَا يُعْطِي عَلَى الْعُنْفِ.

٤٨٠٣. حَدَّثَنَا عُثْمَانُ وَأَبُو بَكْرٍ ابْنَا أَبِي شَيْبَةَ وَمُحَمَّدُ بْنُ الصَّبَّاحِ السَّبْرَازِيُّ قَالُوا حَدَّثَنَا شَرِيكٌ عَنِ الْمِقْدَامِ بْنِ شُرَيْحٍ عَنْ أَبِيهِ قَالَ: سَأَلْتُ عَائِشَةَ عَنِ الْبَدَاوَةِ فَقَالَتْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَبْدُو إِلَى هَذِهِ الْقَلَاعِ وَإِنَّهُ أَرَادَ الْبِدَاوَةَ مَرَّةً فَأَرْسَلَ إِلَيَّ نَاقَةً مُحْرَمَةً مِنْ إِبِلِ الصَّدَقَةِ فَقَالَ لِي يَا عَائِشَةُ ارْفُتِي فَإِنَّ الرَّفْقَ لَمْ يَكُنْ فِي شَيْءٍ قَطُّ إِلَّا زَانَهُ وَلَا نُزِعَ مِنْ شَيْءٍ قَطُّ إِلَّا سَانَهُ.

قَالَ ابْنُ الصَّبَّاحِ فِي حَدِيثِهِ مُحْرَمَةٌ يَعْنِي لَمْ تُرَكَّبْ.

٤٨٠٤. حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ وَوَكَيْعٌ عَنِ الْأَعْمَشِ عَنْ تَمِيمِ بْنِ سَلَمَةَ عَنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ هِلَالٍ عَنِ جَرِيرِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ يُحْرَمِ الرَّفْقَ يُحْرَمِ الْخَيْرَ كُلَّهُ.

¹⁵⁷ Bilježi ga i Muslim u *Sahihu*.

¹⁵⁸ Bilježi ga i Muslim u *Sahihu*.

4805. ISPRIČAO NAM JE El-Hasan b. Muhammed b. es-Sabbah, njega je obavijestio Affan, prenijevši od Abdulvahida, on od Sulejmana el-A'meša, on od Malika b. el-Harisa. El-A'meš kaže: "Već ste ih čuli kako spominju od Mus'aba b. Sa'da, a on od svoga oca. Meni je poznato da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., kazao: 'Sve treba polahko raditi, osim djela za Budući svijet.'¹⁵⁹

12. O zahvali na učinjenom dobru

4806. ISPRIČAO NAM JE Muslim b. Ibrahim, njega je obavijestio Er-Rebi b. Muslim, prenijevši od Muhammeda b. Zijada, on od Ebu Hurejrea, da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., rekao: "Nije zahvalan Allahu onaj koji nije zahvalan ljudima."¹⁶⁰

4807. ISPRIČAO NAM JE Musa b. Ismail, prenijevši od Hammada, on od Sabita, a on od Enesa: "Jednom prilikom su muhadžiri rekli: 'Allahov Poslaniče, ensarije su pokupili sve nagrade.' On reče: 'Nisu, ukoliko se budete molili Allahu za njih i ukoliko im budete zahvaljivali.'¹⁶¹

٤٨٠٥. حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ مُحَمَّدِ بْنِ الصَّبَّاحِ حَدَّثَنَا عَفَّانٌ حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَاحِدِ حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ الْأَعْمَشُ عَنْ مَالِكِ بْنِ الْحَارِثِ قَالَ الْأَعْمَشُ وَقَدْ سَمِعْتُهُمْ يَذْكُرُونَ عَنْ مُضْعَبِ بْنِ سَعْدٍ عَنْ أَبِيهِ قَالَ الْأَعْمَشُ وَلَا أَعْلَمُهُ إِلَّا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ التَّوَدُّةُ فِي كُلِّ شَيْءٍ إِلَّا فِي عَمَلِ الْآخِرَةِ.

١٢. بَابُ فِي شُكْرِ الْمَعْرُوفِ

٤٨٠٦. حَدَّثَنَا مُسْلِمُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ حَدَّثَنَا الرَّبِيعُ بْنُ مُسْلِمٍ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ زِيَادٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَا يَشْكُرُ اللَّهَ مَنْ لَا يَشْكُرُ النَّاسَ.

٤٨٠٧. حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ حَدَّثَنَا حَمَّادٌ عَنْ ثَابِتٍ عَنْ أَنَسِ أَنَّ الْمُهَاجِرِينَ قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ ذَهَبَتْ الْأَنْصَارُ بِالْأَجْرِ كُلِّهِ قَالَ لَا مَا دَعَوْتُمْ اللَّهَ لَهُمْ وَأَنْتُمْ عَلَيْهِمْ.

¹⁵⁹ Bilježi ga i El-Hakim, u *Mustedreku*. Za ovaj hadis je rekao da je vjerodostojan prema kriterijima El-Buharija i Muslima.

¹⁶⁰ Bilježi ga i Et-Tirmizi u *Džami'u*.

¹⁶¹ Bilježi ga i En-Nesai, u *Sunenu*.

4808. ISPRIČAO NAM JE Musedded, njega je obavijestio Bišr, prenijevši od Amarea b. Gazijje, on od nekog čovjeka iz svoga plemena, prenijevši od Džabira b. Abdullaha, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., kazao: “Kome bude dat kakav poklon, ako ima imetka, neka uzvрати na njega, a ako nema, neka se zahvali riječima. Onaj ko to učini – zahvalnik je, a ko to prikrije – nezahvalnik je.”

Ebu Davud kaže: “Prenio ga je i Jahja b. Ejub od Amarea b. Gazijjea, on od Šurahbila, a on od Džabira. Za Šurahbila je rekao: *neki čovjek iz moga plemena*. Prezirao ga je, te mu zbog toga nije htio spomenuti ime.”

4809. ISPRIČAO NAM JE Abdullah b. el-Džerrah, prenijevši od Džerira, on od El-A'meša, on od Ebu Sufjana, on od Džabira, da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., kazao: “Kome nešto bude dato, pa to spomene, time mu se zahvalio, a ako ga prekrije – nezahvalnik je.”

13. O sjedenju po putevima

4810. ISPRIČAO NAM JE Abdullah b. Mesleme, njega je obavijestio Abdulaziz b. Muhammed, prenijevši od Zejda b. Eslema, on od Ataa b. Jesara, a on od Ebu Seida el-Hudrija, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Klonite se

٤٨٠٨. حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ حَدَّثَنَا بِشْرٌ حَدَّثَنِي عَمَارَةُ بْنُ عَزِيَّةَ قَالَ حَدَّثَنِي رَجُلٌ مِنْ قَوْمِي عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ أُعْطِيَ عَطَاءً فَوَجَدَ فَلْيَجْزِ بِهِ فَإِنْ لَمْ يَجِدْ فَلْيُثِنِ بِهِ فَمَنْ أَنْثَى بِهِ فَقَدْ شَكَرَهُ وَمَنْ كَتَمَهُ فَقَدْ كَفَرَهُ.

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: رَوَاهُ يَحْيَى بْنُ أَيُّوبَ عَنْ عَمَارَةَ بْنِ عَزِيَّةَ عَنْ شُرْحَبِيلَ عَنْ جَابِرِ

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَهُوَ شُرْحَبِيلُ يَعْنِي رَجُلًا مِنْ قَوْمِي كَانَتْهُمْ كَرِهُوا فَلَمْ يُسْمَوْهُ.

٤٨٠٩. حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْجُرَّاحِ حَدَّثَنَا جَرِيرٌ عَنِ الْأَعْمَشِ عَنْ أَبِي سُفْيَانَ عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ أُنْبِيَ بِلَاءٌ فَذَكَرَهُ فَقَدْ شَكَرَهُ وَإِنْ كَتَمَهُ فَقَدْ كَفَرَهُ.

١٣. بَابُ فِي الْجُلُوسِ فِي الطَّرِيقَاتِ

٤٨١٠. حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْلَمَةَ حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ يَعْنِي ابْنَ مُحَمَّدٍ عَنْ زَيْدِ يَعْنِي ابْنَ أَسْلَمَ عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ أَنَّ

sjedanja po putevima!” “(Ponekad moramo sjediti na njima i razgovarati.” – rekoše prisutni. Poslanik kaza: “Ukoliko morate, onda putu dajte njegovo pravo.” “A šta je pravo puta, Allahov Poslaniče?” – upitaše oni. On reče: “Obaranje pogleda, neuznemiravanje drugih, uzvratanje na selam, naređivanje dobra i zabranjivanje zla.”¹⁶²

4811. ISPRIČAO NAM JE Musedded, njega je obavijestio Bišr b. el-Mufeddal, prenijevši od Abdurrahmana b. Ishaka, on od Seida el-Makburija, on od Ebu Hurejrea, da je Vjerovjesnik na ovo dodao: “i pokazivanje (putniku) puta.”

4812. ISPRIČAO NAM JE El-Hasan b. Isa en-Nejsaburi, njemu je saopćio Ibnul-Mubarek, prenijevši od Džerira b. Hazima, on od Ishaka b. Suvejda, a on od Ibn Hudžejra el-Adevija, on od Omera b. el-Hattaba, da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., u ovom hadisu rekao i ovo: “Pomozite onoga ko je u nevolji i uputite zalutalog.”

4813. ISPRIČALI SU NAM Muhammed b. Isa b. et-Tabba' i Kesir b. Ubejd, njih je obavijestio Mervan. Ibn Isa je

رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: يَاكُمْ وَالْجُلُوسَ بِالطَّرِيقَاتِ قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا بَدَلْنَا مِنْ مَجَالِسِنَا نَتَحَدَّثُ فِيهَا فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنْ أَبَيْتُمْ فَأَعْطُوا الطَّرِيقَ حَقَّهُ قَالُوا وَمَا حَقُّ الطَّرِيقِ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ غَضُّ النَّبْصِ وَكَفُّ الْأَذَى وَرَدُّ السَّلَامِ وَالْأَمْرُ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّهْيُ عَنِ الْمُنْكَرِ

٤٨١١. حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ حَدَّثَنَا بِشْرُ يَعْنِي ابْنَ الْمُفَضَّلِ حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ إِسْحَاقَ عَنْ سَعِيدِ الْمُقْبِرِيِّ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي هَذِهِ الْقِصَّةِ قَالَ وَإِرْشَادُ السَّيِّلِ.

٤٨١٢. حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَيْسَى النَّيْسَابُورِيُّ أَخْبَرَنَا ابْنُ الْمُبَارَكِ أَخْبَرَنَا جَرِيرُ بْنُ حَارِثٍ عَنْ إِسْحَاقَ بْنِ سُوَيْدٍ عَنْ ابْنِ حُجَيْرِ الْعَدَوِيِّ قَالَ سَمِعْتُ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي هَذِهِ الْقِصَّةِ قَالَ وَتُبَغِيثُوا الْمَلْهُوفَ وَتَهْدُوا الضَّالَّ.

٤٨١٣. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَيْسَى بْنِ الطَّبَّاعِ وَكَيْبَرُ بْنُ عَبِيدٍ قَالَا حَدَّثَنَا مَرْوَانُ قَالَ ابْنُ عَيْمَى

¹⁶² Bilježe ga i El-Buhari i Muslim u *Sahihima*.

rekao: ‘Obavijestio nas je Humejd da je Enes rekao: “Došla je neka žena Vjerovjesniku, s.a.v.s., i kazala: ‘Allahov Poslaniče, trebam nešto od tebe.’ On joj reče: ‘Majko tog i tog, sjedi na koju hoćeš stranu sokaka da bih mogao sjesti pored tebe.’ Sjela je, a pored nje je sjeo i Vjerovjesnik, s.a.v.s., i ispunio joj je njenu potrebu.”¹⁶³

Ibn Isa nije spomenuo: “i ispunio joj je njenu potrebu”. Kesir je prenio od Humejda, a on od Enesa.

4814. ISPRIČAO NAM JE Osman b. Ebu Šejbe, njega je obavijestio Jezid b. Harun, prenijevši od Hammada b. Selema, on od Sabita, a on od Enesa: “Žena je bila malo umno poremećena...” – a onda je spomenuo smisao sličan pret hodnom hadisu.¹⁶⁴

14. O komotnosti mjesta za sjedenje

4815. ISPRIČAO NAM JE El-Ka’nebi, kog je obavijestio Abdurrahman b. Ebul-Meval (Mevali), prenijevši od Abdurrahmana b. Ebu Amre el-Ensarija, a on od Ebu Seida el-Hudrija, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., kazao: “Naj-

قَالَ حَدَّثَنَا مُحَمَّدٌ عَنْ أَنَسٍ قَالَ: جَاءَتْ امْرَأَةً إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ لِي إِلَيْكَ حَاجَةً فَقَالَ لَهَا يَا أُمَّ فُلَانٍ اجْلِسِي فِي أَيِّ نَوَاجِي السَّكِّ بِشِئْتِ حَتَّى أَجْلِسَ إِلَيْكَ قَالَ فَجَلَسْتُ فَجَلَسَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَيْهَا حَتَّى قَضَتْ حَاجَتَهَا.

لَمْ يَذْكُرْ ابْنُ عِيْسَى حَتَّى قَضَتْ حَاجَتَهَا وَقَالَ كَثِيرٌ عَنْ مُحَمَّدٍ عَنْ أَنَسٍ

٤٨١٤. حَدَّثَنَا عُثْمَانُ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ أَخْبَرَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ عَنْ ثَابِتٍ عَنْ أَنَسٍ أَنَّ امْرَأَةً كَانَتْ فِي عَقْلِهَا شَيْءٌ يَبْغُهَا.

١٤. بَابُ فِي سَعَةِ الْمَجْلِسِ

٤٨١٥. حَدَّثَنَا الْقَعْنَبِيُّ حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي السَّوَالِ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي عَمْرَةَ الْأَنْصَارِيِّ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: خَيْرُ الْمَجَالِسِ أَوْسَعُهَا

¹⁶³ Bilježi ga i Et-Tirmizi u *Džami’u*.

¹⁶⁴ Bilježi ga i Muslim u *Sahihu*.

bolja mjesta za sjedenje su ona koja su najkomotnija.”

Ebu Davud kaže: “On je Abdurrahman b. Amr b. Ebu Amre el-Ensari.”

15. O sjedenju između sunca i hlada

4816. ISPRIČALI SU NAM Ibnus-Serh i Mahled b. Halid, njih je obavijestio Sufjan, prenijevši od Muhammeda b. el-Munkedira, on od nekog ko je čuo od Ebu Hurejrea da je Ebul-Kasim (Vjerovjesnik, s.a.v.s.) rekao: “Ukoliko neko bude sjedio na suncu (Mahled kaže: u hladu), pa se sunce podigne, tako da čovjek ostane jednim dijelom na suncu a drugim u hladu – neka odatle ustane.”

4817. ISPRIČAO NAM JE Musedded, prenijevši od Jahjaa, on od Ismaila, on od Kajsaa, da je njegov otac došao dok je Allahov poslanik, s.a.v.s., držao hutbu i stao na sunce, pa mu je Poslanik naredio da se pomjeri u hlad.

16. O sjedanju u krugu (u halki)

4818. ISPRIČAO NAM JE Musedded, njega je obavijestio Jahja, prenijevši od El-A'meša, on od El-Musejjeba b. Rafia, on od Temima b. Tarefea, a on od Džabira b. Semurea: “Allahov Poslanik,

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: هُوَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَمْرِو بْنِ أَبِي عَمْرَةَ الْأَنْصَارِيُّ.

١٥. بَابُ فِي الْجُلُوسِ بَيْنَ الظِّلِّ وَالشَّمْسِ

٤٨١٦. حَدَّثَنَا ابْنُ السَّرْحِ وَخَلْدُ بْنُ خَالِدٍ قَالَا حَدَّثَنَا سُفْيَانُ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُنْكَدِرِ قَالَ حَدَّثَنِي مَنْ سَمِعَ أَبَا هُرَيْرَةَ يَقُولُ قَالَ أَبُو الْقَاسِمِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا كَانَ أَحَدُكُمْ فِي الشَّمْسِ وَقَالَ تَخَلَّدْ فِي النَّفْيِ فَقَلِّصْ عَنْهُ الظِّلَّ وَصَارَ بَعْضُهُ فِي الشَّمْسِ وَبَعْضُهُ فِي الظِّلِّ فَلْيَقُمْ.

٤٨١٧. حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ حَدَّثَنَا يَحْيَى عَنْ إِسْمَاعِيلَ قَالَ حَدَّثَنِي قَيْسٌ عَنْ أَبِيهِ أَنَّهُ جَاءَ وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْطُبُ قَامًا فِي الشَّمْسِ فَأَمَرَ بِهِ فَحَوَّلَ إِلَى الظِّلِّ.

١٦. بَابُ فِي التَّحَلُّقِ

٤٨١٨. حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ حَدَّثَنَا يَحْيَى عَنْ الْأَعْمَشِ قَالَ حَدَّثَنِي الْمُسَيَّبُ بْنُ رَافِعٍ عَنْ تَيْمِ بْنِ طَرْقَةَ عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ قَالَ:

s.a.v.s., je ušao u džamiju, a ljudi su bili posjedali u nekoliko halki, pa je rekao: ‘Šta je to vidim – vas razjedinjene.’”¹⁶⁵

4819. ISPRIČAO NAM JE Vasil b. Abdula’la, prenijevši od Ibn Fudajla, da je El-A’meš kazao: “Kao da je želio da su svi na okupu.”

4820. ISPRIČALI SU NAM Muhammed b. Džafer el-Verkani i Hennad da ih je obavijestio Šerik, prenijevši od Simaka, da je Džabir b. Semure kazao: “Kada bismo odlazili Vjerovjesniku, s.a.v.s., sjeli bismo po redu na upražnjeno mjesto.”¹⁶⁶

17. O sjedanju u sredinu kružoka

4821. ISPRIČAO NAM JE Musa b. Ismail, njega je obavijestio Eban, prenijevši od Katadea, on od Ebu Midžleza, on od Huzejfe: “Allahov Poslanik, s.a.v.s., je prokleo onoga koji je sjeo u sredinu kružoka.”¹⁶⁷

دَخَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمَسْجِدَ وَهُمْ جِلْقٌ فَقَالَ: مَا لِي أَرَاكُمْ عِزِينَ

٤٨١٩. حَدَّثَنَا وَاصِلُ بْنُ عَبْدِ الْأَعْلَى عَنْ ابْنِ فَضِيلٍ عَنِ الْأَعْمَشِ بِهَذَا قَالَ كَأَنَّهُ يُجِبُّ الْجَمَاعَةَ.

٤٨٢٠. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ الْوَرَّكَانِيُّ وَهَذَا أَنَّ شَرِيكَاً أَخْبَرَهُمْ عَنْ سِمَاكٍ عَنِ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ قَالَ: كُنَّا إِذَا أَتَيْنَا النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جَلَسَ أَحَدُنَا حَيْثُ يَنْتَهِي.

١٧. بَابُ فِي الْمَجْلُوسِ وَسَطَ الْخُلُقَةِ

٤٨٢١. حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ حَدَّثَنَا أَبَانُ حَدَّثَنَا قَتَادَةُ قَالَ حَدَّثَنِي أَبُو مَجْلَزٍ عَنْ حُدَيْفَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَعَنَ مَنْ جَلَسَ وَسَطَ الْخُلُقَةِ.

¹⁶⁵ Bilježi ga i Muslim u *Sahihu*.

¹⁶⁶ Bilježe ga i Et-Tirmizi u *Džami’u*, i En-Nesai, u *Sunenu*.

¹⁶⁷ Bilježi ga i Et-Tirmizi u *Džami’u*.

18. O čovjeku koji u sijelu ustane drugom čovjeku

4822. ISPRIČAO NAM JE Muslim b. Ibrahim, njemu je ispričao Šu'be, prenijevši od Abdurrabihija b. Seida, on od Ebu Abdullaha, štićenika porodice Ebu Burdea, da je Seid b. Ebul-Hasan kazao: "Došao nam je Ebu Bekrete zbog svjedočenja, pa mu je u sijelu ustao jedan čovjek, a on odbi da sjede na to mjesto rekavši: 'Vjerovjesnik, s.a.v.s., je to zabranio, i zabranio je čovjeku da obriše ruku odjećom onoga koga on ne oblači."

4823. ISPRIČAO NAM JE Osman b. Ebu Šejbe, njemu je ispričao Muhammed b. Džafer, prenijevši od Šujbea, on od Akila b. Talhe, on od Ebul-Hasiba, on od Ibn Omera: "Neki čovjek je došao Vjerovjesniku, s.a.v.s., pa mu, u sijelu, neko ustade. Čovjek pođe da sjedne na njegovo mjesto, a Vjerovjesnik, s.a.v.s., mu to zabrani."¹⁶⁸

Ebu Davud kaže: "Ebul-Hasibu je ime Zijad b. Abdurrahman."

١٨. بَابُ فِي الرَّجُلِ يَقُومُ لِلرَّجُلِ مِنْ مَجْلِسِهِ

٤٨٢٢. حَدَّثَنَا مُسْلِمُ بْنُ أَبِرَاهِيمَ حَدَّثَنَا شُعْبَةُ عَنْ عَبْدِ رَبِّهِ بْنِ سَعِيدٍ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ مَوْلَى آلِ أَبِي بُرْدَةَ عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي الْحَسَنِ قَالَ: جَاءَنَا أَبُو بَكْرَةَ فِي شَهَادَةٍ فَقَامَ لَهُ رَجُلٌ مِنْ مَجْلِسِهِ فَأَبَى أَنْ يَجْلِسَ فِيهِ وَقَالَ إِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنْ ذَا وَنَهَى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يَمْسَحَ الرَّجُلُ يَدَهُ بِثَوْبٍ مَنْ لَمْ يَكُفَّهُ.

٤٨٢٣. حَدَّثَنَا عُثْمَانُ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ أَنَّ مُحَمَّدَ بْنَ جَعْفَرٍ حَدَّثَهُمْ عَنْ شُعْبَةَ عَنْ عَقِيلِ بْنِ طَلْحَةَ قَالَ سَمِعْتُ أَبَا الْحَصِيبِ عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَامَ لَهُ رَجُلٌ مِنْ مَجْلِسِهِ فَذَهَبَ لِيَجْلِسَ فِيهِ فَنَهَاهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ أَبُو دَاوُدَ: أَبُو الْحَصِيبِ اسْمُهُ زِيَادُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ.

¹⁶⁸ Bilježi ga i El-Buhari, u djelu *Edebul-mufred*, i Muslim u *Sahihu*.

19. Sa kim se naređuje druženje

4824. ISPRIČAO NAM JE Muslim b. Ibrahim, njega je obavijestio Eban, prenijevši od Katadea, a on od Enesa, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Vjernik koji uči Kur’an je poput nara kome su i ukus i miris ugodni. Vjernik koji ne uči Kur’an je poput hurme bez mirisa, ali slatkog ukusa. Griješnik koji uči Kur’an je poput bosiljka, čiji je miris ugodan a ukus gorak, dok je griješnik koji ne uči Kur’an poput gorke tikvice čiji je miris neugodan, a okus gorak. Primjer druženja sa dobrim je poput prodavca mošusa: ako od njega ništa ne dobiješ, zapahnut će te njegov miris. Primjer lošeg druga je poput vlasnika kovačkog mijeha: ako se od njega ne opečeš, zapahnut će te od njega dim.”¹⁶⁹

4825. ISPRIČAO NAM JE Musedded, njemu je ispričao Jahja, isti smisao. A obavijestio nas je Ibn Muaz, prenijevši od svog oca, on od Šu’bea, on od Katadea, on od Enesa, on od Ebu Musaa, a on od Vjerovjesnika, s.a.v.s., ovaj hadis, do riječi: “...a okus joj je gorak”. Ibn Muaz je dodao da je Enes rekao: “Razgovarali

١٩. بَاب مَنْ يُؤْمَرُ أَنْ يُجَالِسَ

٤٨٢٤. حَدَّثَنَا مُسْلِمُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ حَدَّثَنَا أَبَانُ عَنْ قَتَادَةَ عَنْ أَنَسِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَثَلُ الْمُؤْمِنِ الَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ مَثَلُ الْأُتْرُجَةِ رِيحُهَا طَيِّبٌ وَطَعْمُهَا طَيِّبٌ وَمَثَلُ الْمُؤْمِنِ الَّذِي لَا يَقْرَأُ الْقُرْآنَ كَمَثَلِ التَّمْرَةِ طَعْمُهَا طَيِّبٌ وَلَا رِيحَ لَهَا وَمَثَلُ الْفَاجِرِ الَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ كَمَثَلِ الرَّيْحَانَةِ رِيحُهَا طَيِّبٌ وَطَعْمُهَا مُرٌّ وَمَثَلُ الْفَاجِرِ الَّذِي لَا يَقْرَأُ الْقُرْآنَ كَمَثَلِ الْحَنْظَلَةِ طَعْمُهَا مُرٌّ وَلَا رِيحَ لَهَا وَمَثَلُ الْجَلِيسِ الصَّالِحِ كَمَثَلِ صَاحِبِ الْمِسْكِ إِنْ لَمْ يُصْبِكْ مِنْهُ شَيْءٌ أَصَابَكَ مِنْ رِيحِهِ وَمَثَلُ جَلِيسِ الشُّؤْمِ كَمَثَلِ صَاحِبِ الْكَبِيرِ إِنْ لَمْ يُصْبِكْ مِنْ سَوَادِهِ أَصَابَكَ مِنْ دُخَانِهِ

٤٨٢٥. حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ حَدَّثَنَا يَحْيَى ح. وَحَدَّثَنَا ابْنُ مُعَاذٍ حَدَّثَنَا أَبِي حَدَّثَنَا شُعْبَةُ عَنْ قَتَادَةَ عَنْ أَنَسِ عَنْ أَبِي مُوسَى عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِهَذَا الْكَلَامِ الْأَوَّلِ إِلَى قَوْلِهِ وَطَعْمُهَا مُرٌّ وَرَوَاهُ ابْنُ مُعَاذٍ قَالَ قَالَ

¹⁶⁹ Bilježi ga i En-Nesai, u *Sunenu*.

smo da je druženje sa dobrim poput...” – a onda je naveo ostatak hadisa.

4826. ISPRIČAO NAM JE Abdullah b. es-Sabbah el-Attar, njega je obavijestio, Seid b. Amir, prenijevši od Šubejla b. Azrea, on od Enesa b. Malika, da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., kazao: “Dobar drug je poput...” – pa je spomenuo slično prethodnom hadisu.

4827. ISPRIČAO NAM JE Amr b. Avn, njemu je saopćio Ibn Mubarek, prenijevši od Hajvea b. Šurejha, on od Salima b. Gajlana,¹⁷⁰ on od Velida b. Kajsja,¹⁷¹ on od Ebu Seida ili od Ebul-Hejsema, on od Ebu Seida,¹⁷² da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., rekao: “Druži se samo sa vjernikom, i neka tvoju hranu jede samo bogobožazan!”¹⁷³

4828. ISPRIČAO NAM JE Ibn Beššar, njega su obavijestili Ebu Amir i Ebu Davud, prenijevši od Zuhejra b.

أَنَّسٍ وَكُنَّا نَتَحَدَّثُ أَنَّ مَثَلَ جَلِيْسِ الصَّالِحِ وَسَاقَ بَقِيَّةَ الْحَدِيثِ.

٤٨٢٦. حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الصَّبَّاحِ الْعَطَّارُ حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ عَامِرٍ عَنْ شُبَيْلِ بْنِ عَزْرَةَ عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَثَلُ الْجَلِيْسِ الصَّالِحِ فَذَكَرَ نَحْوَهُ.

٤٨٢٧. حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ عَوْنٍ أَخْبَرَنَا ابْنُ الْمُبَارَكِ عَنْ حَيَّوَةَ بْنِ شُرَيْجٍ عَنْ سَالِمِ بْنِ غَيْلَانَ عَنْ الْوَلِيدِ بْنِ قَنِيْسٍ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ أَوْ عَنْ أَبِي الْهَيْثَمِ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَا تَصَاحِبْ إِلَّا مُؤْمِنًا وَلَا يَأْكُلْ طَعَامَكَ إِلَّا تَقِيًّا.

٤٨٢٨. حَدَّثَنَا ابْنُ بَشَّارٍ حَدَّثَنَا أَبُو عَامِرٍ وَأَبُو دَاوُدَ قَالَا حَدَّثَنَا زُهَيْرُ بْنُ

¹⁷⁰ Salim b. Gajlan et-Tudžejbi el-Masri nije loš prenosilac hadisa. Pripadao je sedmoj generaciji.

¹⁷¹ Velid b. Kajs b. Ahrem et-Tudžejbi je makbul prenosilac hadisa. Pripadao je petoj generaciji.

¹⁷² Ovdje je riječ o nedoumici Salima b. Gajlana, da li mu je Velid b. Kajs izravno prenio od Ebu Seida el-Hudrija ili mu je prenio Velid b. Kajs od Ebu Hejsema, a on od Ebu Seida el-Hudrija.

¹⁷³ Drugim riječima, druži se samo sa vjernicima, a prijateljuj samo sa bogobožaznima. Ovaj hadis je zabilježio i Et-Tirmizi u Džami’u.

Muhammeda, on od Musaa b. Verdana, on od Ebu Hurejrea, da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., kazao: “Čovjek je vjere svoga prijatelja, pa neka svako vodi računa s kim prijateljuje.”¹⁷⁴

4829. ISPRIČAO NAM JE Harun b. Zejd b. Ebu Zerka, kog je obavijestio njegov otac, prenijevši od Džafera b. Berkana, on od Jezida b. el-Esamma, on od Ebu Hurejrea, da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., kazao: “Duše su poput skupina vojske: srodne se zbliže, a različite se razidu.”¹⁷⁵

20. O pokuđenosti polemike

4830. ISPRIČAO NAM JE Osman b. Ebu Šejbe, njega je obavijestio Ebu Usama, prenijevši od Burejda b. Abdullaha, a on od svog djeda Ebu Burdea, a on od Ebu Musaa: “Kada bi Allahov Poslanik, s.a.v.s., poslao ashabe nekim poslom, rekao bi: ‘Ulivajte (ljudima) nadu i ne tjerajte ih od sebe; olakšavajte, a ne otežavajte.’”¹⁷⁶

4831. ISPRIČAO NAM JE Musedded, kog je obavijestio Jahja, prenijevši od

مُحَمَّدٍ قَالَ حَدَّثَنِي مُوسَى بْنُ وَرْدَانَ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ الرَّجُلُ عَلَى دِينِ خَلِيلِهِ فَلْيَنْظُرْ أَحَدَكُمْ مَنْ يَخَالِلُ.

٤٨٢٩. حَدَّثَنَا هَارُونُ بْنُ زَيْدِ بْنِ أَبِي الرَّزْقَاءِ حَدَّثَنَا أَبِي حَدَّثَنَا جَعْفَرُ يَعْنِي ابْنَ بُرْقَانَ عَنْ يَزِيدَ يَعْنِي ابْنَ الْأَصَمِّ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ يَرْفَعُهُ قَالَ الْأَرْوَاحُ جُنُودٌ مُجَنَّدَةٌ فَمَا تَعَارَفَ مِنْهَا اتَّكَلَفَ وَمَا تَنَافَرَ مِنْهَا اخْتَلَفَ.

٢٠. بَاب فِي كَرَاهِيَةِ الْمِرَاءِ

٤٨٣٠. حَدَّثَنَا عُثْمَانُ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ حَدَّثَنَا أَبُو أُسَامَةَ حَدَّثَنَا بُرَيْدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ عَنْ جَدِّهِ أَبِي بُرْدَةَ عَنْ أَبِي مُوسَى قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا بَعَثَ أَحَدًا مِنْ أَصْحَابِهِ فِي بَعْضِ أَمْرِهِ قَالَ بَشِّرُوا وَلَا تُنْفَرُوا وَيَسِّرُوا وَلَا تُعَسِّرُوا.

٤٨٣١. حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ حَدَّثَنَا يَحْيَى عَنْ سُفْيَانَ قَالَ حَدَّثَنِي إِبْرَاهِيمُ

¹⁷⁴ Bilježi ga i Et-Tirmizi u *Džami'u*.

¹⁷⁵ Bilježi ga i Muslim u *Sahihu*.

¹⁷⁶ Bilježi ga i Muslim u *Sahihu*.

Sufjana, on od Ibrahima b. el-Muhadžira, on od Mudžahida, on od Es-Saibovog vodiča, da je Es-Saib kazao: “Došao sam Vjerovjesniku, s.a.v.s., pa su me počeli hvaliti i spominjati. Allahov Poslanik, s.a.v.s., reče: ‘Ja ga poznajem bolje od vas.’ Rekoh: ‘Istinu si kazao, ti si mi umjesto oca i majke, jer si bio moj ortak, i to divan ortak: nisi ništa skrivao, niti si se prepirao.’”¹⁷⁷

21. Način govora

4832. ISPRIČAO NAM JE Abdulaziz b. Jahja el-Harrani, njemu je ispričao Muhammed b. Seleme, prenijevši od Muhammeda b. Ishaka, on od Jakuba b. Utbea, on od Omera b. Abdulaziza, on od Jusufa b. Abdullaha b. Selama, a on od svoga oca: “Kada bi Allahov Poslanik, s.a.v.s., pričao, često je gledao prema nebu.”¹⁷⁸

4833. ISPRIČAO NAM JE Muhammed b. el-Ala, prenijevši od Muhammeda b. Bišra, on od Mis'ara, on od nekog šejha koji je u džamiji kazao da je čuo Džabira b. Abdullaha da kaže: “Govor Allahovog Poslanika, s.a.v.s.,

بُنُ الْمُهَاجِرِ عَنِ مُجَاهِدٍ عَنِ قَائِدِ
السَّائِبِ عَنِ السَّائِبِ قَالَ: أَتَيْتُ
النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَجَعَلُوا
يُنْتُونَنِي عَلَيَّ وَيَذْكُرُونِي فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَنَا أَعْلَمُكُمْ
بِغَيْبِي بِهِ قُلْتُ صَدَقْتَ يَا أَبَا أُمِّي
كُنْتُ شَرِيكِي فَنِعْمَ الشَّرِيكُ كُنْتُ
لَا تُنَارِي وَلَا تُنَارِي.

٢١. بَابُ الْهَدْيِ فِي الْكَلَامِ

٤٨٣٢. حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ يَحْيَى
الْحَرَّانِيُّ قَالَ حَدَّثَنِي مُحَمَّدٌ يَعْنِي ابْنَ
سَلَمَةَ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ عَنْ
يَعْقُوبَ بْنِ عُثْبَةَ عَنْ عُمَرَ بْنِ
عَبْدِ الْعَزِيزِ عَنْ يُونُسَ بْنِ عَبْدِ
اللَّهِ بْنِ سَلَامٍ عَنْ أَبِيهِ قَالَ: كَانَ
رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
إِذَا جَلَسَ يَتَحَدَّثُ يُكْثِرُ أَنْ يَرْفَعَ
ظَرْفَهُ إِلَى السَّمَاءِ.

٤٨٣٣. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْعَلَاءِ
حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشِيرٍ عَنْ مِسْعَرٍ
قَالَ سَمِعْتُ شَيْخًا فِي الْمَسْجِدِ
يَقُولُ سَمِعْتُ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ

¹⁷⁷ Bilježi ga i En-Nesai i Ibn Madže u *Sunenima*.

¹⁷⁸ Često je gledao prema nebu očekujući hoće li mu šta u vezi onoga o čemu govori biti objavljeno.

se odlikovao lagahnim i pravilnim izgovorom.”

4834. ISPRIČALI SU NAM Osman i Ebu Bekr, sinovi Ebu Šejbea, njih je obavijestio Veki, prenijevši od Sufjana, on od Usame, on od Ez-Zuhrija, on od Urvea, a on od Aiše: “Allahov Poslanik, s.a.v.s., je govorio razgovjetno – svako bi ga razumio.”

4835. ISPRIČAO NAM JE Ebu Tevbe, njemu je ispričao El-Velid, prenijevši od El-Evzaija, on od Kurrea, on od Ez-Zuhrija, on od Ebu Selemea, a on od Ebu Hurejrea, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Svaki govor koji ne počinje zahvalom Allahu je krnjav.”

Ebu Davud kaže: “Prenijeli su ga Junus, Ukajl, Šuajb i Seid b. Abdulaziz od Ez-Zuhrija, a on od Vjerovjesnika, s.a.v.s., kao mursel-hadis.”

22. O govoru (hutbi)

4836. ISPRIČALI SU NAM Musedded i Musa b. Ismail, prenijevši od Abdulvahida b. Zijada, on od Asima b. Kulejba, on od svoga oca, on od Ebu Hurejrea, da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., rekao: “Svaki

يَسْأَلُ كَانَ فِي كَلَامِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَرْتِيلٌ أَوْ تَرْسِيلٌ.

٤٨٣٤. حَدَّثَنَا عُثْمَانُ وَأَبُو بَصْرٍ ابْنَا أَبِي شَيْبَةَ قَالَا حَدَّثَنَا وَكَيْعٌ عَنْ سُفْيَانَ عَنْ أُسَامَةَ عَنِ الرَّهْرِيِّ عَنْ عُرْوَةَ عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ كَانَ كَلَامُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَلَامًا فَضْلًا يَفْهَمُهُ كُلُّ مَنْ سَمِعَهُ.

٤٨٣٥. حَدَّثَنَا أَبُو تَوْبَةَ قَالَ رَعِمَ الْوَلِيدُ عَنِ الْأَوْزَاعِيِّ عَنْ قُرَّةَ عَنِ الرَّهْرِيِّ عَنْ أَبِي سَلَمَةَ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: كُلُّ كَلَامٍ لَا يُبْدَأُ فِيهِ بِالْحَمْدِ لِلَّهِ فَهُوَ آجِذَمٌ

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: رَوَاهُ يُونُسُ وَعَقِيلٌ وَشُعَيْبٌ وَسَعِيدُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ عَنِ الرَّهْرِيِّ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُرْسَلًا.

٢٢. بَابُ فِي الْخُطْبَةِ

٤٨٣٦. حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ وَمُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ قَالَا حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَاحِدِ بْنُ زِيَادٍ حَدَّثَنَا عَاصِمُ بْنُ كُلَيْبٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ كُلُّ

govor u kome nema tešehhuda¹⁷⁹ je kao sakata ruka.”¹⁸⁰

23. Ukazivanje ljudima mjesta koje im pripada

4837. ISPRIČALI SU NAM Jahja b. Ismail i Ibn Ebu Halef, njih je obavijestio Jahja b. el-Jeman, prenijevši od Sufjana, on od Habiba b. Ebu Sabita, a on od Mejmuna b. Ebu Šebiba: “Pored Aiše nađe prosjak i ona mu dade komad hljeba. Potom nađe lijepo obučen i dostojanstven čovjek, a ona ga ponudi da sjedne i iznese mu jelo. Neko je upita o tome, a ona reče da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., kazao: ‘Ukažite ljudima mjesto koje im pripada.’”

Ebu Davud kaže: “Jahjaov hadis je sažet. A Mejmun nije zatekao Aišu.”

4838. ISPRIČAO NAM JE Ishak b. Ibrahim es-Savvaf, kog je obavijestio Abdullah b. Humran, prenijevši od Avfa b. Ebu Džemile, on od Zijada b. Mihraka, on od Ebu Kinanea, a on od Ebu Musaa el-Eš’arija, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “U veličanje Allaha spada i ukazivanje počasti

خُطْبَةَ لَيْسَ فِيهَا تَشَهُدٌ فِيهِ
كَالْيَدِ الْجَذْمَاءِ.

٢٣. بَابُ فِي تَنْزِيلِ النَّاسِ مَنَازِلَهُمْ

٤٨٣٧. حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ
وَأَبْنُ أَبِي خَلِيفٍ أَنَّ يَحْيَى بْنَ
السَّيْمَانِ أَخْبَرَهُمْ عَنْ سُفْيَانَ عَنْ
حَبِيبِ بْنِ أَبِي ثَابِتٍ عَنْ مَيْمُونِ
بْنِ أَبِي شَيْبَةَ أَنَّ عَائِشَةَ مَرَّتْ بِهَا
سَائِلٌ فَأَعْطَتْهُ كِسْرَةً وَمَرَّتْ بِهَا
رَجُلٌ عَلَيْهِ ثِيَابٌ وَهَيْئَةٌ فَأَقْعَدَتْهُ
فَأَكَلُ فَقِيلَ لَهَا فِي ذَلِكَ فَقَالَتْ
قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ: أَنْزِلُوا النَّاسَ مَنَازِلَهُمْ

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَحَدِيثُ يَحْيَى مُخْتَصَرٌ قَالَ
أَبُو دَاوُدَ: مَيْمُونٌ لَمْ يَذْكُرْ عَائِشَةَ.

٤٨٣٨. حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ
الصَّوَّافِ حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ
مُحَمَّدَانَ أَخْبَرَنَا عَوْفُ بْنُ أَبِي جَمِيلَةَ
عَنْ زِيَادِ بْنِ مِخْرَاقٍ عَنْ أَبِي كِنَانَةَ
عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ قَالَ: قَالَ
رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
إِنَّ مِنْ إِجْلَالِ اللَّهِ إِكْرَامَ ذِي

¹⁷⁹ Izgovora Šehadeta: *La ilahe illallah Muhammedu resullullah/Samo je Allah bog, a Muhammed je Njegov poslanik.*

¹⁸⁰ Bilježi ga i Et-Tirmizi u *Džami’u*.

učenom muslimanu, hafizu Kur'ana koji ne pretjeruje prilikom učenja i koji Kur'an ne zapostavlja, i prema pravednom vladaru.”

24. O onome koji sjedne između dvije osobe bez njihovog dopuštenja

4839. ISPRIČALI SU NAM Muhammed b. Ubejd i Ahmed b. Abde, isti smisao, prenijevši od Hammada, on od Amira el-Ahvela, on od Amra b. Šuajba. Ibn Abde je rekao: on od njegovog oca, a on od njihovog djeda, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., kazao: “Neka niko ne sjeda između dvije osobe bez njihovog dopuštenja.”

4840. ISPRIČAO NAM JE Sulejman b. Davud el-Mehri, njemu je saopćio Ibn Vehb, prenijevši od Usame b. Zejda el-Lejsija,¹⁸¹ on od Amra b. Šuajba, on od svoga oca, on od Abdullaha b. Amra, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., kazao: “Nikome nije dozvoljeno da razdvoji dvije osobe, osim sa njihovim dopuštenjem.”¹⁸²

السَّيِّئَةُ الْمُسْلِمِ وَحَامِلِ الْقُرْآنِ
غَيْرِ الْعَالِي فِيهِ وَالْجَائِي عَنْهُ
وَإِكْرَامِ ذِي السُّلْطَانِ الْمُقْسِطِ.

٢٤. بَاب فِي الرَّجُلِ يَجْلِسُ
بَيْنَ الرَّجُلَيْنِ بِغَيْرِ إِذْنِهِمَا

٤٨٣٩. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عُبَيْدٍ
وَأَحْمَدُ بْنُ عَبْدِ الْمَعْنَى قَالَا
حَدَّثَنَا حَمَّادٌ حَدَّثَنَا عَامِرُ الْأَحْوَلِ
عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ قَالَ ابْنُ
عَبْدَةَ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ أَنَّ رَسُولَ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَا
يُجْلِسُ بَيْنَ رَجُلَيْنِ إِلَّا بِإِذْنِهِمَا.

٤٨٤٠. حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ دَاوُدَ
الْمَهْرِيُّ أَخْبَرَنَا ابْنُ وَهْبٍ قَالَ
أَخْبَرَنِي أُسَامَةُ بْنُ زَيْدِ اللَّيْثِيِّ عَنْ
عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ
عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرِو عَنْ رَسُولِ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَا
يَجْلِسُ لِرَجُلٍ أَنْ يُفَرِّقَ بَيْنَ اثْنَيْنِ إِلَّا
بِإِذْنِهِمَا.

¹⁸¹ Usame b. Zejd el-Lejsi el-Medeni je iskren prenosilac hadisa. Pripadao je sedmoj generaciji. Umro je 153. godine po Hidžri, u sedamdeset i nekoj godini života.

¹⁸² Bilježi ga i Et-Tirmizi u Džami' u.

25. O načinu sjedenja

4841. ISPRIČAO NAM JE Seleme b. Šebib, njega je obavijestio Abdullah b. Ibrahim, prenijevši od Ishaka b. Muhammeda el-Ensarija, on od Rubejha b. Abdurrahmana, on od svoga oca, a on od svog djeda, Ebu Seida el-Hudrija: “Kada bi sjedio, Allahov Poslanik, s.a.v.s., bi rukama priljubio koljena uz prsa.”

Ebu Davud kaže: “Abdullah b. Ibrahim je šejh koji je prenosio munker-hadise.”

4842. ISPRIČALI SU NAM Hafs b. Omer i Musa b. Ismail, koje je obavijestio Abdullah b. Hassan el-Anberi, prenijevši od svoje dvije nene Safije i Duhajbe, Ulejbine kćerke – Musa je rekao: Harmeleove kćerke, koje bijahu maćehe Kajle b. Mahreme, a ona je nena njihovom ocu: “Kajla ih je obavijestila da je vidjela Vjerovjesnika, s.a.v.s., kako sjedi priljubljenih koljena uz prsa, obavivši ruke oko nogu. Kazala je: ‘Kada sam vidjela Allahovog Poslanika, s.a.v.s., kako ponizno sjedi (Musa je rekao: kako u društvu ponizno sjedi), od straha sam zadrhtala.’”¹⁸³

٢٥. بَابُ فِي جُلُوسِ الرَّجُلِ

٤٨٤١. حَدَّثَنَا سَلَمَةُ بْنُ شَيْبٍ حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ إِبْرَاهِيمَ قَالَ حَدَّثَنِي إِسْحَاقُ بْنُ مُحَمَّدٍ الْأَنْصَارِيُّ عَنْ رُبَيْحِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا جَلَسَ اخْتَبَى بِيَدِهِ قَالَ أَبُو دَاوُدَ: عَبْدُ اللَّهِ بْنُ إِبْرَاهِيمَ شَيْخٌ مُنْكَرُ الْحَدِيثِ.

٤٨٤٢. أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ حَدَّثَنَا حَفْصُ بْنُ غَمْرٍ وَمُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ قَالَا حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ حَسَّانَ الْعَنْبَرِيُّ قَالَ حَدَّثَنِي جَدَّتَايَ صَفِيَّةُ وَدُحَيْبَةُ ابْنَتَا عَلِيَّةَ قَالَ مُوسَى بِنْتِ حَرَمَلَةَ وَكَانَتَا رَبِيبَتِي قَيْلَةَ بِنْتِ مَخْرَمَةَ وَكَانَتْ جَدَّةً أَبِيهِمَا أَنَّهَا أَخْبَرْتُهُمَا أَنَّهَا رَأَتْ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ قَاعِدٌ الْقُرْفُصَاءَ فَلَمَّا رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمُخْتَشِعَ وَقَالَ مُوسَى الْمُتَخَشِعَ فِي الْجُلُوسَةِ أُرْعِدْتُ مِنَ الْفَرَقِ.

¹⁸³ Bilježi ga i Et-Tirmizi u Džami`u.

26. O pokuđenom načinu sjedenja

4843. ISPRIČAO NAM JE Ali b. Bahr, kog je obavijestio Isa b. Junus, prenijevši od Ibn Džurejdža, on od Ibrahima b. Mejserea, on od Amra b. eš-Šerida, da je njegov otac Eš-Šerid b. Suvejd kazao: “Pored mene je prošao Allahov Poslanik, s.a.v.s., a ja sam ovako sjedio: stavio sam lijevu ruku iza leđa i oslonio se na dlan. On reče: ‘Zar sjediš kao oni koji su protiv sebe srdžbu izazvali.’”¹⁸⁴

27. O sijelu poslije jacije (O zabrani sijela nakon jacije)

4844. ISPRIČAO NAM JE Musedded, prenijevši od Jahjaa, on od Avfa, on od Ebul-Minhala, on od Ebu Berzea: “Allahov Poslanik, s.a.v.s., je zabranjivao spavanje prije jacije i razgovor poslije nje.”¹⁸⁵

٢٦. بَاب فِي الْجُلُوسَةِ الْمَكْرُوهَةِ

٤٨٤٣. حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ بَجْرِ حَدَّثَنَا عَيْسَى بْنُ يُونُسَ حَدَّثَنَا ابْنُ جُرَيْجٍ عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ مَيْسَرَةَ عَنْ عَمْرِو بْنِ الشَّرِيدِ عَنْ أَبِيهِ الشَّرِيدِ بْنِ سُوَيْدٍ قَالَ: مَرَّ بِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَنَا جَالِسٌ هَكَذَا وَقَدْ وَضَعْتُ يَدَيَّ الْيُسْرَى خَلْفَ ظَهْرِي وَأَتَكَّأْتُ عَلَى أَلْيَةِ يَدِي فَقَالَ: أَتَمَعُدُ قَعْدَةَ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ.

٢٧. بَاب التَّهْنِي عَنِ السَّمْرِ بَعْدَ الْعِشَاءِ

٤٨٤٤. حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ حَدَّثَنَا يَحْيَى عَنْ عَوْفٍ قَالَ حَدَّثَنِي أَبُو الْمِنْهَالِ عَنْ أَبِي بَرزَةَ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَنْهَى عَنِ النَّوْمِ قَبْلَهَا وَالْحَدِيثِ بَعْدَهَا.

¹⁸⁴ Jevreji su protiv sebe izazvali Allahovu srdžbu.

¹⁸⁵ Iz navedenog hadisa se zaključuje da je mekruh spavati prije jacijskog namaza. Razlog tome je, kako kažu neki, da se ne bi prespavalo jacijsko vrijeme i tako propustio namaz.

Iz hadisa se, također, zaključuje da su sijela i razgovori poslije jacije mekruh, da se ne bi zakasnilo sa spavanjem i dovelo u pitanje ustajanje na sabah.

Omer b. Hattab je oštro reagirao kada bi primijetio da ljudi poslije jacije sjede, govoreći: “Odmah se razidite, sijelo je s početka noći, a spavanje na kraju.”

28. O čovjeku koji sjedi podvijenih nogu

4845. ISPRIČAO NAM JE Osman b. Ebu Šejbe, njega je obavijestio Ebu Davud el-Hafri, prenijevši od Sufjana es-Sevrija, on od Simaka b. Harba, a on od Džabira b. Semurea: “Kada bi Vjerovjesnik, s.a.v.s., klanjao sabahski

٢٨. بَابُ فِي الرَّجُلِ يَجْلِسُ مُتَرَبِّعًا

٤٨٤٥. حَدَّثَنَا عُثْمَانُ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ

حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ الْحَقَرِيُّ حَدَّثَنَا

سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ عَنْ سِمَاكِ بْنِ

حَرْبٍ عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ قَالَ:

كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

Na temelju ovog i drugih hadisa, većina učenjaka smatra da je pokuđeno/mekruh spavati prije klanjanja jacijskog namaza.

Neki učenjaci, pak, spavanje prije jacije opravdavaju i drže da ono nije mekruh. Svoj stav temelje na sljedećim hadisima:

Buharija, u *Sahihu*, bilježi od Aiše da je kazala: “Jednom prilikom je Allahov Poslanik, s.a.v.s., toliko zakasnio sa jacijskim namazom da je Omer povikao: ‘Žene i djeca su već pospali!’ Vjerovjesnik, s.a.v.s., zbog toga nije ukorio one što su prije klanjanja jacije pospali.”

Ibn Omer kaže: “Poslanik, s.a.v.s., se jedne večeri puno zadržao, te dugo nije izišao da klanjamo jaciju. Čekajući ga u džamiji, pospali smo. Potom smo se probudili i, vidjevši da ga još nema, ponovo zaspali. Kada je došao, probudili smo se i sa njim klanjali jaciju. Nije nas ukorio zbog toga što smo prije jacije spavali.”

Ibn Sejjidinnas kaže: “Ako je Vjerovjesnik, s.a.v.s., prezirao spavanje prije jacije iz bojazni da se ne prespava cijeli jacijski vakat, onda postoji razlika između onog koji zaspi kod kuće prije jacije, pa je pitanje hoće li se probuditi, i onog koji u džamiji, čekajući jaciju, prikunja. Zato ih Allahov Poslanik, s.a.v.s., nije ukorio, jer je spomenuta bojazan ovdje isključena.”

Djecu i žene nije ukorio zbog spavanja prije jacije jer je moguće da su jaciju klanjali kod kuće, a nima i nije obavezan džemat.

namaz, sjedio bi podvijenih nogu sve dok sunce ne bi dobro obasjalo.”¹⁸⁶

29. O šaputanju u društvu

4846. ISPRIČAO NAM JE Ebu Bekr b. Ebu Šejbe, prenijevši od Ebu Muavija, on od El-A'meša. A ispričao nam je i Musedded, njega je obavijestio Isa b. Junus, prenijevši od El-A'meša, on od Šekika b. Selemea, a on od Abdullaha, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Neka dvije osobe ne šapuću u prisustvu treće, jer bi je to rastužilo.”¹⁸⁷

4847. ISPRIČAO NAM JE Musedded, prenijevši od Isaa b. Junusa, on od El-A'meša, on od Ebu Saliha, a on od Ibn Omera, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao – slično prethodnom hadisu.

إِذَا صَلَّى الْفَجْرَ تَرَبَّعَ فِي تَجْلِيسِهِ
حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ حَسَنَاءَ.

٢٩. بَاب فِي التَّنَاجِي

٤٨٤٦. حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ عَنِ الْأَعْمَشِ ح. وَحَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ حَدَّثَنَا عَيْسَى بْنُ يُونُسَ عَنِ الْأَعْمَشِ عَنِ شَقِيبِ بْنِ يَعْنَى ابْنِ سَلَمَةَ عَنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا يَتَنَجَّى اثْنَانِ دُونَ الثَّلَاثِ فَإِنَّ ذَلِكَ يُحْزِنُهُ

٤٨٤٧. حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ حَدَّثَنَا عَيْسَى بْنُ يُونُسَ حَدَّثَنَا الْأَعْمَشُ عَنِ أَبِي صَالِحٍ عَنِ ابْنِ عُمَرَ قَالَ

¹⁸⁶ Bilježe ga i Muslim u *Sahihu*, Et-Tirmizi u *Džami'u*, i En-Nesai, u *Sunenu*.

¹⁸⁷ Nevevi smatra da je ovaj hadis jasan dokaz da je zabranjeno dvojici da šapuću u prisustvu trećeg ili, pak, cijeloj skupini, ukoliko izoluju jednu osobu. Po njegovom mišljenju, to bi bilo dopušteno ukoliko bi im to ona dozvolila. To je, po mišljenju većine učenjaka, zabranjeno i kod kuće i na putu, i u svakoj prilici. Neki, pak, smatraju da se ova zabrana odnosi samo na putovanje. Ona, po njihovu mišljenju, ne važi kod kuće. Ukoliko u društvu budu četverica, pa dvojica šapuću u prisustvu druge dvojice, po mišljenju većine učenjaka, to ne smeta. Munafici su namjerno šaputali u društvu vjernika kako bi ih rastužili. Ovaj hadis su zabilježili i El-Buhari i Muslim u *Sahihima*, Et-Tirmizi u *Džami'u*, i Ibn Madže, u *Sunenu*.

Ebu Salih kaže: “Upitao sam Ibn Omera: ‘A ako u društvu budu četiri osobe?’ On reče: ‘To ne bi smetalo.’”

30. Ukoliko neko ustane, a potom se ponovo vrati na svoje mjesto

4848. ISPRIČAO NAM JE Musa b. Ismail, kog je obavijestio Hammad, da je Suhejl b. Ebu Salih kazao: “Sjedio sam kod mog oca, a tu je bio i jedan dječak, koji ustade, a potom se ponovo vrati. Tada moj otac ispriča, od Ebu Hurejrea, da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., kazao: ‘Ukoliko neki čovjek ustane i iziđe, pa se potom ponovo vrati, on ima najveće pravo da sjedne na isto mjesto.’”¹⁸⁸

4849. ISPRIČAO NAM JE Ibrahim b. Musa er-Razi, prenijevši od Mubeššira el-Halebija, on od Temmama b. Nedžiha, a on od Ka’ba el-Ijadija, koji je često odlazio kod Ebu Derdaa, da je Ebu Derda rekao: “Kada bi Allahov Poslanik, s.a.v.s., sjeo i mi posjedali oko njega, pa bi neko ustao, a želio bi se vratiti, na svoje mjesto bi stavio papuče ili nešto drugo od svoje odjeće. Po tome bi znali (da će se vratiti) i ne bismo se micali sa svojih mjesta.”

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِثْلَهُ.

قَالَ أَبُو صَالِحٍ فَقُلْتُ لِابْنِ عُمَرَ فَأَرَبَعَةً قَالَ لَا يَضُرُّكَ.

٣٠. بَابُ إِذَا قَامَ الرَّجُلُ

مِنْ مَجْلِسٍ ثُمَّ رَجَعَ

٤٨٤٨. حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ

حَدَّثَنَا حَمَّادٌ عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ

قَالَ: كُنْتُ عِنْدَ أَبِي جَالِيسَا وَعِنْدَهُ

غُلَامٌ فَقَامَ ثُمَّ رَجَعَ فَحَدَّثَ أَبِي عَنْ

أبي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ قَالَ إِذَا قَامَ الرَّجُلُ مِنْ مَجْلِسٍ

ثُمَّ رَجَعَ إِلَيْهِ فَهُوَ أَحَقُّ بِهِ.

٤٨٤٩. حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ مُوسَى

الرَّازِيُّ حَدَّثَنَا مُبَشَّرُ الْحَلْبِيُّ عَنْ

تَمَّامِ بْنِ نَجِيحٍ عَنِ كَعْبِ الْأَيْدِيِّ

قَالَ: كُنْتُ أَخْتَلِفُ إِلَى أَبِي الدَّرْدَاءِ

فَقَالَ: أَبُو الدَّرْدَاءِ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى

اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا جَلَسَ وَجَلَسْنَا

حَوْلَهُ فَقَامَ فَأَرَادَ الرَّجُوعَ نَزَعَ نَعْلَيْهِ

أَوْ بَعْضَ مَا يَكُونُ عَلَيْهِ فَيَعْرِفُ

ذَلِكَ أَصْحَابُهُ فَيَنْبُتُونَ.

¹⁸⁸ Bilježe ga i El-Buhari i Muslim u *Sahihima*.

31. O pokuđenosti da osoba ustane sa mjesta na kome je sjedila, a da ne spomene Allaha

4850. ISPRIČAO NAM JE Muhammed b. es-Sabbah el-Bezzaz, njega je obavijestio Ismail b. Zekerijja, prenijevši od Suhejla b. Ebu Saliha, on od svoga oca, a on od Ebu Hurejerea, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Kada ljudi ustanu, a ne spomenu Allaha, kao da su ustali iz magareće strvi. Od takvog sijela će imati štetu.”¹⁸⁹

4851. ISPRIČAO NAM JE Kutejbe b. Seid, kog je obavijestio El-Lejs, prenijevši od Ibn Adžlana, on od Seida el-Makburija, on od Ebu Hurejrea, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Ko bude sjedio na mjestu na kome se nije spominjao Allah, imat će kod Allaha propust. I ko legne ne spomenuvši Allaha, imat će kod Allaha propust.”¹⁹⁰

32. O iskupu za propuste na sijelu

4852. ISPRIČAO NAM JE Ahmed b. Salih, njega je obavijestio Ibn Vehb, prenijevši od Amra, on od Seida b. Ebu Hilala, on od Seida b. Ebu Seida

٣١. بَابُ كَرَاهِيَّةِ أَنْ يَقُومَ الرَّجُلُ مِنْ مَجْلِسِهِ وَلَا يَذْكُرَ اللَّهَ

٤٨٥٠. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الصَّبَّاحِ الْبَزَّازُ حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ زَكْرِيَّا عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا مِنْ قَوْمٍ يَقُومُونَ مِنْ مَجْلِسٍ لَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ فِيهِ إِلَّا قَامُوا عَنْ مِثْلِ حَيْفَةِ حِمَارٍ وَكَانَ لَهُمْ حَسْرَةٌ.

٤٨٥١. حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ حَدَّثَنَا اللَّيْثُ عَنْ ابْنِ عَجْلَانَ عَنْ سَعِيدِ الْمَقْبُرِيِّ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ مَنْ قَعَدَ مَقْعَدًا لَمْ يَذْكُرْ اللَّهَ فِيهِ كَانَتْ عَلَيْهِ مِنَ اللَّهِ تِيرَةٌ وَمَنْ اضْطَجَعَ مَضْجَعًا لَا يَذْكُرُ اللَّهَ فِيهِ كَانَتْ عَلَيْهِ مِنَ اللَّهِ تِيرَةٌ.

٣٢. بَابُ فِي كَفَّارَةِ الْمَجْلِسِ

٤٨٥٢. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ صَالِحٍ حَدَّثَنَا ابْنُ وَهْبٍ قَالَ أَخْبَرَنِي

¹⁸⁹ Bilježi ga i En-Nesai, u *Sunenu*.

¹⁹⁰ Bilježi ga i En-Nesai, u *Sunenu*.

el-Makburija, a on od Abdullaha b. Amra b. el-Asa: “Niko neće, ustavši sa sijela, izgovoriti tri puta (određene) riječi a da mu to neće biti iskup za propuste na tom sijelu. Niti će ih iko izgovoriti na sijelu na kome se govori o dobru i Allah spominje a da mu one neće biti pečat na to sijelo, poput pečata na stranici. To su riječi: *Subhaneke Allahumme ve bihamdike la ilahe illa ente estagfiruke ve etubu ilejke/Allahu, neka Ti je slava i hvala. Nema drugog boga osim Tebe. Od Tebe tražim oprost i Tebi se kajem.*”

4853. ISPRIČAO NAM JE Ahmed b. Salih, njega je obavijestio Ibn Vehb, prenijevši od Amra, on od Abdurrahmana b. Ebu Amra, on od El-Makburija, on od Ebu Hurejrea, a on od Vjerovjesnika, s.a.v.s. – slično prethodnom hadisu.

4854. ISPRIČALI SU NAM Muhammed b. Hatim el-Džerdžera i Osman b. Ebu Šejbe, isti smisao, njih je obavijestio Abde b. Sulejman, prenijevši od El-Hadžadža b. Dinara, on od Ebu Hašima, on od Ebul-Alijea, a on od Ebu Berzea el-Eslemija: “Allahov Poslanik, s.a.v.s., bi na kraju sijela, kada bi htio ustati, rekao: *Subhaneke Allahumme ve bihamdike ešhedu en la ilahe illa ente estagfiruke ve etubu ilejke/Allahu, neka*

عَمَرُو أَنَّ سَعِيدَ بْنَ أَبِي هِلَالٍ حَدَّثَهُ أَنَّ سَعِيدَ بْنَ أَبِي سَعِيدٍ الْمُقْبِرِيِّ حَدَّثَهُ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ أَنَّهُ قَالَ: كَلِمَاتٌ لَا يَتَكَلَّمُ بِهِنَّ أَحَدٌ فِي مَجْلِسِهِ عِنْدَ قِيَامِهِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ إِلَّا كَفَّرَ بِهِنَّ عَنْهُ وَلَا يَقُولُهُنَّ فِي مَجْلِسٍ خَيْرٍ وَمَجْلِسٍ ذِكْرٍ إِلَّا خُتِمَ لَهُ بِهِنَّ عَلَيْهِ كَمَا يُخْتَمُ بِالْحَاتِمِ عَلَى الصَّحِيفَةِ سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

٤٨٥٣. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ صَالِحٍ حَدَّثَنَا ابْنُ وَهْبٍ قَالَ قَالَ عَمَرُو وَحَدَّثَنِي بِنَحْوِ ذَلِكَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي عَمْرِو عَنْ الْمُقْبِرِيِّ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِثْلَهُ.

٤٨٥٤. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ حَاتِمٍ الْجَزْجَرِيُّ وَعُثْمَانُ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ الْمُعْتَمَرِيُّ أَنَّ عَبْدَةَ بْنَ سُلَيْمَانَ أَخْبَرَهُمْ عَنْ الْحَجَّاجِ بْنِ دِينَارٍ عَنْ أَبِي هَاشِمٍ عَنْ أَبِي الْعَالِيَةِ عَنْ أَبِي بَرَزَةَ الْأَسْلَمِيِّ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ بِأَخْرَجَهُ إِذَا أَرَادَ أَنْ يَقُومَ مِنَ الْمَجْلِسِ سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ

Ti je slava i hvala. Svjedočim da nema drugog boga osim Tebe. Od Tebe oprost tražim i Tebi se kajem. Neki čovjek reče: ‘Allahov Poslanice, izgovorio si riječi koje ranije nisi izgovarao.’ On reče: ‘One su iskup za ono što je bilo na sijelu.’¹⁹¹

33. O prenošenju riječi sa sijela

4855. ISPRIČAO NAM JE Muhammed b. Jahja b. Faris, njega je obavijestio El-Firjabi, prenijevši od Israila, on od El-Velida, on od Zuhejra b. Harba, on od Husejna b. Muhammeda, on od Israila. El-Velid b. Ebu Hišam je prenio od Zejda b. Zaida, a on od Abdullaha b. Mes’uda, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Neka mi niko od ashaba ništa ne prenosi ni o jednom ashabu, jer želim pred vas izići smirenog srca.”

34. O opreznosti od ljudi

4856. ISPRIČAO NAM JE Muhammed b. Jahja b. Faris, njega je obavijestio Nuh b. Jezid b. Sejjar el-Mued-dib, prenijevši od Ibrahima b. Sa’da, on od Ibn Ishaka, on od Isaa b. Ma’mera, on od Abdullaha b. Amra b. el-Fagvaa

وَيَحْمَدُكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ فَقَالَ: رَجُلٌ
يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّكَ لَتَقُولُ قَوْلًا مَا
كُنْتَ تَقُولُهُ فِيمَا مَضَى فَقَالَ: كَمَا رَأَى
لِمَا يَكُونُ فِي الْمَجْلِسِ.

۳۳. بَاب فِي رَفْعِ الْحَدِيثِ
مِنَ الْمَجْلِسِ

۱۸۵۵. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى بْنِ
فَارِسٍ حَدَّثَنَا الْفِرْجَابِيُّ عَنْ إِسْرَائِيلَ
عَنْ الْوَلِيدِ قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَنَسَبَهُ لَنَا
زُهَيْرُ بْنُ حَرْبٍ عَنْ حُسَيْنِ ابْنِ
مُحَمَّدٍ عَنْ إِسْرَائِيلَ فِي هَذَا الْحَدِيثِ
قَالَ الْوَلِيدُ ابْنُ أَبِي هِشَامٍ عَنْ زَيْدِ
بْنِ زَائِدٍ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ
قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ: لَا يُبَلِّغُنِي أَحَدٌ مِنْ أَصْحَابِي
عَنْ أَحَدٍ شَيْئًا فَإِنِّي أُحِبُّ أَنْ أُخْرَجَ
إِلَيْكُمْ وَأَنَا سَلِيمٌ الصَّدْرِ.

۳۴. بَاب فِي الْحَذَرِ مِنَ النَّاسِ

۱۸۵۶. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى بْنِ
فَارِسٍ حَدَّثَنَا نُوحُ بْنُ يَزِيدَ بْنِ
سَيَّارِ الْمُؤَدَّبِ حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ
سَعْدٍ قَالَ حَدَّثَنِيهِ ابْنُ إِسْحَاقَ

¹⁹¹ Bilježi ga i En-Nesai, u *Sunenu*.

el-Huzaija, da je njegov otac kazao: "Pozvao me je Allahov Poslanik, s.a.v.s., želeći da me sa imovinom uputi Ebu Sufjanu u Mekku, nakon Oslobodjenja, da je podijeli Kurejšijama. Kazao mi je: 'Traži sebi saputnika.' Tada mi dođe Amr b. Umejje ed-Damri i reče: 'Obaviješten sam da želiš putovati i da tražiš saputnika.' 'Da.' – odgovorio sam. 'Ja ću ti biti saputnik.' – reče on. Otišao sam Allahovom Poslaniku, s.a.v.s., i rekao: 'Našao sam saputnika.' 'Ko je?' – upita on. 'Amr b. Umejje ed-Damri.' – odgovorih. On reče: 'Kad budeš prolazio pored njegovog kraja i njegovog naroda, budi oprezan prema njemu. Čuo sam nekoga kada je rekao: 'Kada se radi (o imovini), nemoj imati povjerenja ni u rođenog brata!'" Kada smo stigli u mjesto El-Ebva, on reče: 'Želim obaviti neki posao u mom narodu, u mjestu Veddanu, pa bi li me sačekao?' 'U redu.' – kazao sam. Pošto je otišao, sjetih se Vjerovjesnikovih, s.a.v.s., riječi, potjerah svoju devu i ostavih ga. Kada sam bio u klancu Usafiru, on se pomoli sa grupom ljudi, kako bi mi presjekli put. Vidjevši ih, još više požurih. Pošto vidoše da sam im umakao, ljudi se vratiše, a on dođe za mnom i reče: 'Imao sam jedan posao u mom narodu.' 'Da.' – odgovorio

عَنْ عَيْسَى بْنِ مَعْمَرٍ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْقَعْوَاءِ الْخَزَاعِيِّ عَنْ أَبِيهِ قَالَ: دَعَانِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَدْ أَرَادَ أَنْ يَبْعَنِي بِمَالٍ إِلَى أَبِي سُفْيَانَ يَقْسِمُهُ فِي قُرَيْشٍ بِمَكَّةَ بَعْدَ الْفَتْحِ فَقَالَ: التَّمِيسُ صَاحِبًا قَالَ فَجَاءَنِي عَمْرُو بْنُ أُمَيَّةَ الضَّمْرِيُّ فَقَالَ: بَلَّغْنِي أَنَّكَ تُرِيدُ الْخُرُوجَ وَتَلْتَمِسُ صَاحِبًا قَالَ قُلْتُ أَجَلٌ قَالَ قَاتَنَا لَكَ صَاحِبٌ قَالَ فَجِئْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قُلْتُ قَدْ وَجَدْتُ صَاحِبًا قَالَ فَقَالَ: مَنْ قُلْتُ عَمْرُو بْنُ أُمَيَّةَ الضَّمْرِيُّ قَالَ إِذَا هَبَطْتَ بِلَادَ قَوْمِهِ فَاحْذَرَهُ فَإِنَّهُ قَدْ قَالَ الْقَائِلُ أَخُوكَ الْيَكْرِيُّ وَلَا تَأْمَنُهُ فَخَرَجْنَا حَتَّى إِذَا كُنْتُ بِالْأَبْوَاءِ قَالَ إِنِّي أُرِيدُ حَاجَةً إِلَى قَوْمِي بِيَدَانَ فَتَلَبَّثْ لِي قُلْتُ رَاشِدًا فَلَمَّا وَلى ذَكَرْتُ قَوْلَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَشَدَدْتُ عَلَى بَعِيرِي حَتَّى خَرَجْتُ أَوْضَعُهُ حَتَّى إِذَا كُنْتُ بِالْأَصَافِيرِ إِذَا هُوَ يُعَارِضُنِي فِي رَهْطٍ قَالَ وَأَوْضَعْتُ فَسَبَقْتُهُ فَلَمَّا رَأَيْتِي قَدْ فَتُّهُ انْصَرَفُوا وَجَاءَنِي فَقَالَ: كَانَتْ لِي إِلَى قَوْمِي حَاجَةٌ قَالَ قُلْتُ أَجَلٌ

sam. Nastavili smo put i kada sam stigao u Mekku, predao sam imovinu Ebu Sufjanu.”

4857. ISPRIČAO NAM JE Kutejbe b. Seid, prenijevši od Lejsa, on od Ukajla, on od Ez-Zuhrija, on od Seida b. el-Musejjeba, on od Ebu Hurejreja, da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., kazao: “Vjernik ne smije biti uboden dva puta iz iste rupe.”¹⁹²

35. O (Vjerovjesnikovom, s.a.v.s.) hodu

4858. ISPRIČAO NAM JE Vehb b. Bekijje, njemu je saopćio Halid, prenijevši od Humejda, a on od Enesa: “Kada bi Vjerovjesnik, s.a.v.s., išao, kao da se naginjao naprijed.”

4859. ISPRIČAO NAM JE Husejn b. Muaz b. Hulejf, kog je obavijestio Abdula’la, prenijevši od Seida el-Džurejrija, da je Ebut-Tufejl kazao: “Vidio sam Allahovog Poslanika, s.a.v.s.” “Kako si ga vidio.” – upitah, a on reče: “Bijaše izrazito bijelog tena. Kada bi išao, išao bi žustro, kao da silazi niz brdo.”¹⁹³

وَمَضَيْنَا حَتَّى قَدِمْنَا مَكَّةَ فَدَفَعْتُ
الْمَالَ إِلَى أَبِي سُفْيَانَ.

٤٨٥٧. حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ
حَدَّثَنَا لَيْثٌ عَنْ عُقَيْلٍ عَنْ
الرُّهْرِيِّ عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيْبِ
عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ لَا يُلْتَمَعُ
الْمُؤْمِنُ مِنْ جُحْرِ وَاحِدٍ مَرَّتَيْنِ.

٣٥. بَابُ فِي هَدْيِ الرَّجُلِ

٤٨٥٨. حَدَّثَنَا وَهْبُ بْنُ بَقِيَّةَ
أَخْبَرَنَا خَالِدٌ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ أَنَسٍ
قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ إِذَا مَشَى كَأَنَّهُ يَتَوَكَّأُ.

٤٨٥٩. حَدَّثَنَا حُسَيْنُ بْنُ مُعَاذِ بْنِ
خَلِيفٍ حَدَّثَنَا عَبْدُ الْأَعْلَى حَدَّثَنَا
سَعِيدُ الْجَرِيرِيُّ عَنْ أَبِي الطَّفَيْلِ
قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قُلْتُ كَيْفَ رَأَيْتَهُ
قَالَ كَانَ أَبْيَضَ مَلِيحًا إِذَا مَشَى
كَأَنَّمَا يَهْوِي فِي صَبُوبٍ.

¹⁹² Bilježe ga i El-Buhari i Muslim u *Sahihima*, i Ibn Madže, u *Sunenu*.

¹⁹³ Bilježe ga i Muslim u *Sahihu*, i Et-Tirmizi u *Džami’u*.

36. O stavljanju jedne noge preko druge

4860. ISPRIČAO NAM JE Kutejbe b. Seid, njega je obavijestio El-Lejs. A obavijestio nas je i Musa b. Ismail, prenijevši od Hammada, on od Ebuz-Zubejra, a on od Džabira: “Allahov Poslanik, s.a.v.s., je zabranio da čovjek stavi...” Kutejbe kaže: “...digne jednu nogu na drugu dok leži na leđima.”¹⁹⁴

4861. ISPRIČAO NAM JE En-Nu-fejli, njega je obavijestio Malik. A obavijestio nas je El-Ka'nebi, prenijevši od Malika, on od Ibn Šihaba, on od Abbada b. Temima,¹⁹⁵ da je njegov amidža kazao:¹⁹⁶ “Vjerovjesnik, s.a.v.s., je ležao na leđima...” El-Ka'nebi kaže: “...u džamiji, prebacivši jednu nogu preko druge.”¹⁹⁷

٣٦. بَابُ فِي الرَّجُلِ يَضَعُ إِخْدَى رِجْلَيْهِ عَلَى الْأُخْرَى

٤٨٦٠. حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ حَدَّثَنَا اللَّيْثُ ح. وَحَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ حَدَّثَنَا حَمَّادٌ عَنْ أَبِي الرَّزَّازِ عَنْ جَابِرٍ قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يَضَعَ وَقَالَ قُتَيْبَةُ يَرْفَعُ الرَّجُلُ إِخْدَى رِجْلَيْهِ عَلَى الْأُخْرَى زَادَ قُتَيْبَةُ وَهُوَ مُسْتَلْقٍ عَلَى ظَهْرِهِ.

٤٨٦١. حَدَّثَنَا الثَّقَفِيُّ حَدَّثَنَا مَالِكٌ ح. وَحَدَّثَنَا الْقَعْنَبِيُّ عَنْ مَالِكٍ عَنْ ابْنِ شِهَابٍ عَنْ عَبَّادِ بْنِ تَيْمِيمٍ عَنْ عَمِّهِ أَنَّهُ رَأَى رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُسْتَلْقِيًا قَالَ الْقَعْنَبِيُّ فِي الْمَسْجِدِ وَاضِعًا إِخْدَى رِجْلَيْهِ عَلَى الْأُخْرَى.

¹⁹⁴ Ovaj hadis su zabilježili i Muslim u *Sahihu*, i Et-Tirmizi u *Džami'u*.

¹⁹⁵ Abbad b. Temim b. Gazje el-Ensari el-Mazini el-Medeni je pouzdan prenosilac hadisa. Pripadao je trećoj generaciji.

¹⁹⁶ Amidža mu se zvao Abdullah b. Zejd b. Asim b. Ka'b el-Ensari Ebu Muhammed el-Mazini, poznati ashab. Za njega vele da je ubio Musejlemu el-Kezaba.

¹⁹⁷ Kako usaglasiti ova dva hadisa koji su, na prvi pogled, kontradiktorna? Abdurrahman el-Mubarekfuri smatra da je dopušteno staviti nogu preko noge prilikom ležanja na leđima onda

4862. ISPRIČAO NAM JE El-Ka'nebi, prenijevši od Malika, on od Ibn Šihaba, a on od Seida b. el-Musejjeba: “Omer b. el-Hattab i Osman b. Affan su tako činili.”

37. O prenošenju razgovora

4863. ISPRIČAO NAM JE Ebu Bekr b. Ebu Šejbe, njega je obavijestio Jahja b. Adem, prenijevši od Ibn Ebu Zi'ba, on od Abdurrahmana b. Ataa, on od Abdulmelika b. Džabira b. Atika, a on od Džabira b. Abdullaha, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Kada osoba nekome nešto ispriča, obazirući se (lijevo i desno), to je znak da mu je to kazala u povjerenju.”¹⁹⁸

4864. ISPRIČAO NAM JE Ahmed b. Salih, prenijevši od Abdullaha b. Nafia, on od Ibn Ebu Zi'ba, on od bratića Džabira b. Abdullaha, a on od Džabira b. Abdullaha, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Svi sastanci su povjerljivi, osim u tri slušaja: sastanak na

٤٨٦٢. حَدَّثَنَا الْقَعْنَبِيُّ عَنْ مَالِكٍ عَنْ ابْنِ شِهَابٍ عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ وَعُثْمَانَ بْنَ عَفَّانَ كَانَا يَفْعَلَانِ ذَلِكَ.

٣٧. بَابُ فِي تَقْوِيلِ الْحَدِيثِ

٤٨٦٣. حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ آدَمَ حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي ذَنْبٍ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَطَاءٍ عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ جَابِرِ بْنِ عَتِيكٍ عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا حَدَّثَ الرَّجُلُ بِالْحَدِيثِ ثُمَّ التَّمَّتْ فِيهِ أَمَانَةٌ.

٤٨٦٤. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ صَالِحٍ قَالَ قَرَأْتُ عَلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ نَافِعٍ قَالَ أَخْبَرَنِي ابْنُ أَبِي ذَنْبٍ عَنْ ابْنِ أَبِي جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْمَجَالِسُ بِالْأَمَانَةِ

kada su noge spuštene na tlo, pošto u tom slučaju ne postoji bojazan da se otkriju stidni dijelovi tijela, a zabranjeno je ukoliko su noge podignute, pošto u tom slučaju postoji takva bojazan. El-Hatabi, pak, smatra da je hadis u kome se to zabranjuje derogiran.

Ovaj hadis su zabilježili i El-Buhari i Muslim u *Sahihima*, Et-Tirmizi u *Džami'u*, i En-Nesai, u *Sunenu*.

¹⁹⁸ Bilježi ga i Et-Tirmizi u *Džami'u*.

kome se dogovara bespravno prolijevanje krvi, sastanak na kome se dogovara činjenje bluda i sastanak na kome se dogovara bespravno uzimanje tuđe imovine.”¹⁹⁹

4865. ISPRIČALI SU NAM Muhammed b. el-Ala i Ibrahim b. Musa er-Razi, njih je obavijestio Ebu Usama, prenijevši od Omera, to je – veli Ibrahim – Omer b. Hamza b. Abdullah el-Umeri, on od Abdurrahmana b. Sa’da, on od Ebu Seida el-Hudrija, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Najveće iznevjerenje emaneta kod Allaha na Sudnjem danu bit će priča o intimnom odnosu između muža i žene.”²⁰⁰

38. O klevetniku

4866. ISPRIČALI SU NAM Musedded i Ebu Bekr b. Ebu Šejbe, njih je obavijestio Ebu Muavija, prenijevši od El-A’meša, on od Ibrahima, on od Hem-

إِلَّا ثَلَاثَةً مَحَالِسَ سَفَكَ دَمَ حَرَامٍ أَوْ
فَرَجَ حَرَامٍ أَوْ اقْتِطَاعَ مَالٍ بِغَيْرِ حَقٍّ.

٤٨٦٥. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْعَلَاءِ
وإِبْرَاهِيمُ بْنُ مُوسَى الرَّازِيُّ قَالَا
أَخْبَرَنَا أَبُو أُسَامَةَ عَنْ عُمَرَ قَالَ
إِبْرَاهِيمُ هُوَ عُمَرُ بْنُ خَمْزَةَ بْنِ
عَبْدِ اللَّهِ الْعُمَرِيُّ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ
بْنِ سَعْدٍ قَالَ سَمِعْتُ أَبَا سَعِيدٍ
الْحُدْرِيَّ يَقُولُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ أَعْظَمَ الْأَمَانَةِ
عِنْدَ اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ الرَّجُلُ
يُفْضِي إِلَى امْرَأَتِهِ وَتُفْضِي إِلَيْهِ ثُمَّ
يَنْشُرُ سِرَّهَا.

٣٨. بَابُ فِي الْقَتَاتِ

٤٨٦٦. حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ وَأَبُو بَكْرِ
بْنُ أَبِي شَيْبَةَ قَالَا حَدَّثَنَا أَبُو
مُعَاوِيَةَ عَنِ الْأَعْمَشِ عَنِ إِبْرَاهِيمَ
عَنْ هَمَّامٍ عَنْ حُدَيْقَةَ قَالَ: قَالَ

¹⁹⁹ To znači da su svi razgovori na sastancima povjerljivi i da ih nije dozvoljeno širiti izvan učesnika sastanaka, osim u tri slučaja: kada se na njima dogovaraju teški grijesi, poput bespravnih ubistava, činjenje bluda i bespravno uzimanje nečije imovine. U tim slučajevima je dozvoljeno objelodaniti svijetu takve razgovore.

²⁰⁰ Bilježi ga i Muslim u *Sahihu*.

mama, a on od Huzejfea, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Klevetnik neće ući u Džennet.”²⁰¹

39. O dvoličnjacima

4867. ISPRIČAO NAM JE Musedded, kog je obavijestio Sufjan, prenijevši od Ebuz-Zinada, on od El-A’redža, a on od Ebu Hurejrea, da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., kazao: “Kod Allaha, najgori ljudi na Sudnjem danu bit će dvoličnjaci, koji jednima dolaze sa jednim, a drugima sa drugim licem.”²⁰²

4868. ISPRIČAO NAM JE Ebu Bekr b. Ebu Šejbe, njih je obavijestio Šerik, prenijevši od Er-Rekejna b. er-Rebia, on od Nuajma b. Hanzalea, a on od Ammara, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Ko na ovome svijetu bude imao dva lica, on će na Sudnjem danu imati dva jezika od vatre.”

40. O ogovaranju

4869. ISPRIČAO NAM JE Abdullah b. Mesleme el-Ka’nebi, prenijevši od Abdulaziza b. Muhammeda, on

رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَتَّاتٌ.

٣٩. بَاب فِي ذِي الْوَجْهَيْنِ

٤٨٦٧. حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ حَدَّثَنَا
سُفْيَانُ عَنْ أَبِي الزِّنَادِ عَنِ الْأَعْرَجِ
عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مِنْ شَرِّ النَّاسِ
ذُو الْوَجْهَيْنِ الَّذِي يَأْتِي هُوَ لَا بِوَجْهِ
وَهُوَ لَا بِوَجْهِ.

٤٨٦٨. حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ أَبِي
شَيْبَةَ حَدَّثَنَا شَرِيكٌ عَنِ الرَّكْبِيِّ
بْنِ الرَّبِيعِ عَنْ نَعِيمِ بْنِ حَنْظَلَةَ
عَنْ عَمَارٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ كَانَ
لَهُ وَجْهَانِ فِي الدُّنْيَا كَانَ لَهُ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ لِسَانَانِ مِنْ نَارٍ.

٤٠. بَاب فِي الْغَيْبَةِ

٤٨٦٩. حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْلَمَةَ
الْقَعْنَبِيُّ حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ يَعْنِي
ابْنَ مُحَمَّدٍ عَنِ الْعَلَاءِ عَنْ أَبِيهِ

²⁰¹ Bilježe ga i El-Buhari i Muslim u *Sahihima*, i Et-Tirmizi u *Džami’u*.

²⁰² Bilježe ga i El-Buhari i Muslim u *Sahihima*.

od Alaa, on od svoga oca, da je Ebu Hurejre kazao: “Neko upita: ‘Allahov Poslaniče, šta je to ogovaranje?’, te on kaza: ‘Ogovaranje je da o svome bratu (muslimanu) kažeš nešto što mu nije drago.’ A šta ako je to što kažem istina?’ – upita ovaj. ‘Ako je to što si o njemu rekao istina – ogovorio si ga, a ako nije istina – potvorio si ga.’ – odgovori Allahov Poslanik, s.a.v.s.”²⁰³

4870. ISPRIČAO NAM JE Musedded, prenijevši od Jahjaa, on od Sufjana, on od Alija b. el-Akmera, on od Ebu Huzejfea, da je Aiša kazala: “Jednom prilikom sam Vjerovjesniku, s.a.v.s., rekla: ‘Dosta ti je Safije, ona je takva.’ – osim Musededa, drugi su prenijeli: ‘niskoga rasta’ – On reče: ‘Izgovorila si takvu riječ, da se pomiješa sa morem – zamutila bi ga.’ Potom sam mu pričala o jednom čovjeku, a on reče: ‘Draže mi je da ne pričam o tom čovjeku nego da je to i to moje.’”²⁰⁴

4871. ISPRIČAO NAM JE Muhammed b. Avf, prenijevši od Ebul-Jemana, a on od Šuajba on od Abdullaha b. Ebu Husejna, on od Nevfela b. Musahika,

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّهُ قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا الْغَيْبَةُ قَالَ ذِكْرُكَ أَخَاكَ بِمَا يَكْرَهُ قَبِيلَ أَقْرَأَيْتَ إِنْ كَانَ فِي أَخِي مَا أَقُولُ قَالَ إِنْ كَانَ فِيهِ مَا تَقُولُ فَقَدْ اغْتَبْتَهُ وَإِنْ لَمْ يَكُنْ فِيهِ مَا تَقُولُ فَقَدْ بَهْتَهُ.

٤٨٧٠. حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ حَدَّثَنَا يَحْيَى عَنْ سُفْيَانَ قَالَ حَدَّثَنِي عَلِيُّ بْنُ الْأَقْمَرِ عَنْ أَبِي خَدِيفَةَ عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ قُلْتُ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَسْبُكَ مِنْ صَفِيَّةَ كَذَا وَكَذَا قَالَ غَيْرُ مُسَدَّدٍ تَعْنِي قَصِيرَةٌ فَقَالَ لَقَدْ قُلْتَ كَلِمَةً لَوْ مَرَجَتْ بِمَاءِ الْبَحْرِ لَمَرَجَتْهُ قَالَتْ وَحَكَيْتُ لَهُ إِنْسَانًا فَقَالَ مَا أُحِبُّ أَلِيَّ حَكَيْتُ إِنْسَانًا وَأَنْ لِي كَذَا وَكَذَا.

٤٨٧١. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَوْفٍ حَدَّثَنَا أَبُو الْيَمَانِ حَدَّثَنَا شُعَيْبٌ حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي حُسَيْنٍ حَدَّثَنَا ثَوْقُ بْنُ مَسَاجِحٍ عَنْ سَعِيدِ بْنِ زَيْدٍ عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِنْ مِنْ أَرَزَى الرَّبَّ

²⁰³ Bilježe ga i Muslim u *Sahihu*, Et-Tirmizi u *Džami’u*, i En-Nesai, u *Sunenu*.

²⁰⁴ Bilježi ga i Et-Tirmizi u *Džami’u*.

on od Seida b. Zejda, da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., rekao: “Najteži oblik kamate je bespravno kaljanje časti muslimana.”

4872. ISPRIČAO NAM JE Džafer b. Musafir, njega je obavijestio Amr b. Ebu Seleme, prenijevši od Zuhejra, on od El-Alaa b. Abdurrahmana, on od svoga oca, a on od Ebu Hurejrea, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “U najveće grijeha spada kaljanju časti muslimana bespravno. A u velike grijeha spada i na uvredu uzvratiti uvredom.”

4873. ISPRIČAO NAM JE Ibnul-Musaffa, prenijevši od Bekijje i Ebul-Mugirea, on Safvana, on od Rašida b. Sa'da i Abdurrahmana b. Džubejra, on od Enesa b. Malika, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Pošto sam uzdignut (pošto me je moj Gospodar) uzdigao na Mi'radžu, prošao sam pored skupine ljudi. Imali su nokte od bakra i njima kidali svoja lica i svoja prsa. ‘Ko su ovi, Džibrile?’ – upitah, a on reče: ‘To su oni koji su, ogovarajući, jeli ljudsko meso i kaljali njihovu čast.’”

Ebu Davud kaže: »Ispricao nam ga je Jahja b. Osman, prenijevši od Bekijjea, a u njegovom senedu nema Enesa.«

4874. ISPRIČAO NAM JE Isa es-Sejlehini (es-Sejlihi), prenijevši od Ebul-Mugirea – onako kao je kazao Ibnul-Musaffa.

الإِسْطِطَالَةَ فِي عِرْضِ الْمُسْلِمِ بِغَيْرِ حَقٍّ.

٤٨٧٢. حَدَّثَنَا جَعْفَرُ بْنُ مُسَافِرٍ حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ أَبِي سَلَمَةَ قَالَ حَدَّثَنَا زُهَيْرٌ عَنِ الْعَلَاءِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَنِ أَبِيهِ عَنِ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ مِنْ أَكْبَرِ الْكِبَائِرِ اسْتِطَالَةَ الْمَرْءِ فِي عِرْضِ رَجُلٍ مُسْلِمٍ بِغَيْرِ حَقٍّ وَمِنْ الْكِبَائِرِ السَّبْتَانِ بِالسَّبَةِ.

٤٨٧٣. حَدَّثَنَا ابْنُ الْمُصَفَّى حَدَّثَنَا بَقِيَّةُ وَأَبُو الْمُغِيرَةِ قَالَا حَدَّثَنَا صَفْرَانٌ قَالَ حَدَّثَنِي رَاشِدُ بْنُ سَعْدٍ وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ جُبَيْرٍ عَنِ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَمَّا عُرِجَ بِي مَرَرْتُ بِقَوْمٍ لَهُمْ أَظْفَارٌ مِنْ نُحَاسٍ يَخْمُشُونَ وُجُوهُهُمْ وَصُدُورَهُمْ فَقُلْتُ مَنْ هَؤُلَاءِ يَا جَبْرِيلُ قَالَ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ لُحُومَ النَّاسِ وَيَقَعُونَ فِي أَعْرَاضِهِمْ.

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ عُثْمَانَ عَنْ بَقِيَّةٍ لَيْسَ فِيهِ أَنَسٌ.

٤٨٧٤. حَدَّثَنَا عَيْسَى بْنُ أَبِي عَيْسَى السَّيْلَحِينِيُّ عَنِ أَبِي الْمُغِيرَةِ كَمَا قَالَ ابْنُ الْمُصَفَّى.

4875. ISPRIČAO NAM JE Osman b. Ebu Šejbe, njega je obavijestio Esved (El-Esved) b. Amir, prenijevši od Ebu Bekra b. Ajjaša, on od El-A'meša, on od Seida b. Abdullaha b. Džurejdža, a on od Ebu Berzea el-Eslemija, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: "O skupino koja vjeruje jezikom a iman još nije ušao u vaša srca, ne ogovarajte muslimane i ne tragajte za njihovim mahanama." Ko bude tragao za njihovim mahanama, Allah će tragati za njegovim mahanama. A za čijim mahanama Allah bude tragao, osramotit će ga u njegovoj kući."

4876. ISPRIČAO NAM JE Hajve b. Šurejh el-Misri el-Himsi, kog je obavijestio Bekijje, prenijevši od Ibn Sevbanu, on od svoga oca, on od Makhula, on od Vekkasa b. Rebiea, a on od El-Mustevrida, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: "Ko, kaljajući (čast) muslimana, pojede jedan zalogaj, Allah će ga nahraniti sličnim zalogajem od džehennemске vatre. Ko, omalovažavajući muslimana, obuče odjeću, Allah će mu obući sličnu odjeću od džehennemске vatre. Ko se bude pretvarao pred uglednim i bogatim čovjekom s ciljem da ostvari kakvu materijalnu korist, Allah će ga na Sudnjem danu postaviti na mjesto licemjera i pretvarača."

٤٨٧٥. حَدَّثَنَا عُثْمَانُ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ حَدَّثَنَا الْأَسْوَدُ بْنُ عَامِرٍ حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ عَنْ سَعِيدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جُرَيْجٍ عَنْ أَبِي بَزْرَةَ الْأَسْلَمِيِّ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَا مَعْشَرَ مَنْ آمَنَ بِلِسَانِهِ وَلَمْ يَدْخُلِ الْإِيمَانُ قَلْبَهُ لَا تَعْتَابُوا الْمُسْلِمِينَ وَلَا تَتَّبِعُوا عَوْرَاتِهِمْ فَإِنَّهُ مَنْ اتَّبَعَ عَوْرَاتِهِمْ يَتَّبِعِ اللَّهُ عَوْرَتَهُ وَمَنْ يَتَّبِعِ اللَّهُ عَوْرَتَهُ يَفْضَحْهُ فِي بَيْتِهِ.

٤٨٧٦. حَدَّثَنَا حَيْوَةُ بْنُ شُرَيْحٍ الْمِضْرِيُّ حَدَّثَنَا بَقِيَّةُ عَنْ ابْنِ ثَوْبَانَ عَنْ أَبِيهِ عَنْ مَكْحُولٍ عَنْ وَقَاصِ بْنِ رَيْبَعَةَ عَنِ الْمُسْتَوْرِدِ أَنَّهُ حَدَّثَهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ أَكَلَ بِرَجُلٍ مُسْلِمٍ أَكَلَهُ فَإِنَّ اللَّهَ يُطْعِمُهُ مِثْلَهَا مِنْ جَهَنَّمَ وَمَنْ كَسَى نَوْبًا بِرَجُلٍ مُسْلِمٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَكْسُوهُ مِثْلَهُ مِنْ جَهَنَّمَ وَمَنْ قَامَ بِرَجُلٍ مَقَامَ سُنْعَةٍ وَرِيَاءٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَقُومُ بِهِ مَقَامَ سُنْعَةٍ وَرِيَاءٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ.

4877. ISPRIČAO NAM JE Vasil b. Abdula'la, prenijevši od Esbata b. Muhammeda, on prenijevši od Hišama b. Sa'da, on od Zejda b. Eslema, on od Ebu Saliha, a on od Ebu Hurejrea, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: "Svakom muslimanu je, u odnosu na drugog muslimana, zabranjen njegov imetak, njegova čast i njegov život. Čovjeku je dovoljno zla ako omalovaži brata muslimana."²⁰⁵

41. O čovjeku koji brani čast svoga brata (o osobi koja spriječi ogovaranje muslimana)

4878. ISPRIČAO NAM JE Abdullah b. Muhammed b. Esmā b. Ubejd, njega je obavijestio Ibnul-Mubarek, prenijevši od Jahjaa b. Ejuba, on od Abdullaha b. Sulejmana, on od Ismaila b. Jahjaa el-Meafirija, on od Sehla b. Muaza b. Enesa el-Džuhenijsa, on od svoga oca, da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., kazao: "Ko zaštiti vjernika od licemjera – mislim da je rekao – Allah će poslati meleka koji će na Sudnjem danu zaštititi njegovo tijelo od džehennemske vatre. A ko okleveće muslimana, u želji da ga osramoti, Allah će ga zaustaviti na džehennemskom mostu. I tu će ostati sve dok se ne okaje grijeh za ono što je rekao."

٤٨٧٧. حَدَّثَنَا وَاصِلُ بْنُ عَبْدِ الْأَعْلَى حَدَّثَنَا أَسْبَاطُ بْنُ مُحَمَّدٍ عَنْ هِشَامِ بْنِ سَعْدٍ عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ عَنْ أَبِي صَالِحٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: كُلُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ حَرَامٌ مَالُهُ وَعِزُّهُ وَدَمُهُ حَسْبُ امْرِئٍ مِنَ الشَّرِّ أَنْ يَحْقِرَ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ.

٤١. بَابٌ مِّنْ رَّدِّ عَنِ مُسْلِمٍ غَيْبَةً

٤٨٧٨. حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنُ أَسْمَاءَ بْنِ عُبَيْدٍ حَدَّثَنَا ابْنُ الْمُبَارَكِ عَنْ يَحْيَى بْنِ أَيُّوبَ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سُلَيْمَانَ عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ يَحْيَى الْمُعَاوِرِيِّ عَنْ سَهْلِ بْنِ مُعَاذِ بْنِ أَنَسِ الْجُهَيْنِيِّ عَنْ أَبِيهِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ حَتَى مُؤْمِنًا مِنْ مَنَافِقِ أَرَاهُ قَالَ بَعَثَ اللَّهُ مَلَكًا يَحْمِي لَحْمَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ نَارِ جَهَنَّمَ وَمَنْ رَى مُسْلِمًا بِشَيْءٍ يُرِيدُ شَيْنَهُ بِهِ حَبَسَهُ اللَّهُ عَلَى جِسْرِ جَهَنَّمَ حَتَّى يَخْرُجَ مِمَّا قَالَ.

²⁰⁵ Bilježi ga i Et-Tirmizi u Džami'u.

4879. ISPRIČAO NAM JE Ishak b. es-Sabbah, prenijevši od Ibn Ebu Merjema, on od El-Lejsa, on od Jahjaa b. Sulejma, on od Ismaila b. Bešira, on od Džabira b. Abdullaha i Ebu Talhe b. Sehla el-Ensarija, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Ko ostavi muslimana na cjedilu onda kada bude povrijeđenja njegova neprikosnovenost i oskrnavljena njegova čast, Allah će ga ostaviti na cjedilu onda kada će zaželjeti Njegovu pomoć. Nijedan musliman neće priteći u pomoć muslimanu onda kada se skrnavi njegova čast, povređuje njegova neprikosnovenost a da ga Allah neće pomoći onda kada će poželjeti Njegovu pomoć.”

Jahja kaže: “Ispričali su mi ga Ubedullah b. Abdullah b. Omer i Ukbe b. Šeddad.”

Ebu Davud kaže: “Jahja b. Sulejm je sin Vjerovjesnikovog, s.a.v.s., šticienika Zejda, a Ismail b. Bešir je Benu Megaleov šticienik. Neki su rekli: Utbe b. Šeddad, umjesto Ukbe.”

42. Šta se ne smatra ogovaranjem

4880. ISPRIČAO NAM JE Ali b. Nasr, njega je obavijestio Abdussamed b. Abdulvaris, prenijevši od svog oca, a on od El-Džurejrija, on od Ebu Abdullaha el-Džušemija, da je Džundub

٤٨٧٩. حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ الصَّبَّاحِ حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي مَرْيَمَ أَخْبَرَنَا اللَّيْثُ قَالَ حَدَّثَنِي يَحْيَى بْنُ سُلَيْمٍ أَنَّهُ سَمِعَ إِسْمَاعِيلَ بْنَ بَشِيرٍ يَقُولُ سَمِعْتُ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ وَأَبَا طَلْحَةَ بْنَ سَهْلٍ الْأَنْصَارِيِّ يَقُولَانِ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا مِنْ امْرَأٍ يَخْذُلُ امْرَأً مُسْلِمًا فِي مَوْضِعٍ تُنْتَهَكَ فِيهِ حُرْمَتُهُ وَيُنْتَقِصُ فِيهِ مِنْ عِرْضِهِ إِلَّا خَذَلَهُ اللَّهُ فِي مَوْطِنٍ يُحِبُّ فِيهِ نُصْرَتَهُ وَمَا مِنْ امْرَأٍ يَنْصُرُ مُسْلِمًا فِي مَوْضِعٍ يُنْتَقِصُ فِيهِ مِنْ عِرْضِهِ وَيُنْتَهَكَ فِيهِ مِنْ حُرْمَتِهِ إِلَّا نَصَرَهُ اللَّهُ فِي مَوْطِنٍ يُحِبُّ نُصْرَتَهُ.

قَالَ يَحْيَى وَحَدَّثَنِيهِ عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ وَعُقْبَةُ بْنُ شَدَّادٍ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: يَحْيَى بْنُ سُلَيْمٍ هَذَا هُوَ ابْنُ زَيْدِ مَوْلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَإِسْمَاعِيلُ بْنُ بَشِيرٍ مَوْلَى بَنِي مَعَالَةَ وَقَدْ قِيلَ عُتْبَةُ بْنُ شَدَّادٍ مَوْضِعَ عُقْبَةَ.

٤٢. بَابُ مَنْ لَيْسَتْ لَهُ غَيْبَةٌ

٤٨٨٠. حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ نَضْرٍ أَخْبَرَنَا عَبْدُ الصَّمَدِ بْنُ عَبْدِ الْوَارِثِ مِنْ كِتَابِهِ قَالَ حَدَّثَنِي أَبِي حَدَّثَنَا

rekao: “Neki beduin je došao, natjerao svoju devu da klekne, potom je svezao, ušao u džamiju i klanjao za Allahovim Poslanikom, s.a.v.s. Kada je Allahov Poslanik, s.a.v.s., predao selam, beduin ode, odveza devu, uzjaha je i uzviknu: ‘Allahummer-hamni ve Muhammeda vela tušrik fi rahmetina ehada/Allahu, smiluj se meni i Muhammedu, i ne pridružuj nam u milosti više nikoga.’ Allahov Poslanik reče: ‘Šta mislite, ko je više zalutao: on ili njegova deva? Jeste li čuli šta je rekao?’ ‘Jesmo.’ – odgovoriše prisutni.”²⁰⁶

43. O čovjeku koji je oprostio čovjeku koji ga je ogovarao

4881. ISPRIČAO NAM JE Muhammed b. Ubejd, prenijevši od Ibn Sevra, on od Ma'mera, da je Katade kazao: “Zar niste u stanju da budete poput Ebu Dajgama (ili: Damdama – Ibn Ubejdova nedoumica) koji bi, kada bi osvanuo, govorio: ‘Allahu, ja moj ugled dajem kao milostinju tvojim robovima.’”²⁰⁷

الْجُرَيْرِيُّ عَنِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْجَسَمِيِّ قَالَ حَدَّثَنَا جُنْدُبٌ قَالَ جَاءَ أَعْرَابِيٌّ فَأَنَاحَ رَاحِلَتَهُ ثُمَّ عَقَلَهَا ثُمَّ دَخَلَ الْمَسْجِدَ فَصَلَّى خَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَمَّا سَلَّمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَتَى رَاحِلَتَهُ فَأَطْلَقَهَا ثُمَّ رَكِبَ ثُمَّ نَادَى اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي وَمُحَمَّدًا وَلَا تُشْرِكْ فِي رَحْمَتِنَا أَحَدًا فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَتَقُولُونَ هُوَ أَضَلُّ أَمْ بَعِيرُهُ أَلَمْ تَسْمَعُوا إِلَى مَا قَالَ قَالُوا بَلَى.

٤٣. بَاب مَا جَاءَ فِي الرَّجُلِ
يُحِلُّ الرَّجُلَ قَدْ اغْتَابَهُ

٤٨٨١. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ
حَدَّثَنَا ابْنُ ثَوْرٍ عَنْ مَعْمَرٍ عَنْ
قَتَادَةَ قَالَ: أَيَعِجْزُ أَحَدُكُمْ أَنْ
يَكُونَ مِثْلَ أَبِي صَيْغَمٍ أَوْ صَنْمِ
شَكَ ابْنِ عُبَيْدٍ كَانَ إِذَا أَصْبَحَ قَالَ
اللَّهُمَّ إِنِّي قَدْ تَصَدَّقْتُ بِعِرْضِي عَلَى
عِبَادِكَ.

²⁰⁶ Allahov Poslanik, s.a.v.s., je ovim riječima upozorio da je beduin zaslužio da o njemu kaže ono što je rekao i da se to ne smatra ogovaranjem. Nešto od ovoga su zabilježili i Et-Tirmizi u *Džami'u*, i En-Nesai i Ibn Madže u *Sunenima*.

²⁰⁷ To znači: “Onome koji ogovaranjem ukalja moju čast – opraštam, i neka mu taj oprost bude kao milostinja od mene (sadaka).”

4882. ISPRIČAO NAM JE Musa b. Ismail, njega je obavijestio Hammad, prenijevši od Sabita, on od Abdurrahmana b. Adžlana, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Zar niste u stanju da budete poput Ebu Damdama?’ ‘Ko je Ebu Damdam?’ – upitaše prisutni, a on reče: ‘To je čovjek koji je živio prije vas...’ – potom spomenu isti smisao rekavši: ‘Moj ugled (žrtvujem kao milostinju) onome ko me je uvrijedio.’”²⁰⁸

Ebu Davud kaže: “Prenio ga je Hašim b. el-Kasim od Muhammeda b. Abdulla ha el-Ammija, a on od Sabita, on od Ene sa, on od Vjerovjesnika, s.a.v.s. – smisao sličan prethodnom hadisu.”

Ebu Davud kaže: “Hammadov hadis je pouzdaniji.”

44. O uhođenju (špijuniranju) (o zabrani špijuniranja)

4883. ISPRIČALISUNAM Isa b. Muhammed er-Remli i Ibn Avf – ovo je njegov tekst – prenijevši od El-Firjabija, on od Sufjana, on od Sevra, on Rašida b. Sa'da, a on od Muavije, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Uistinu, ukoliko budeš istraživao mahane ljudi, pokvarit ćeš ih ili ćeš krenuti da ih pokvariš.”

٤٨٨٢. حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ حَدَّثَنَا حَمَّادٌ عَنْ ثَابِتٍ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَجَلَانَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَيُعِجْزُ أَحَدُكُمْ أَنْ يَكُونَ مِثْلَ أَبِي صَنْظَمٍ قَالُوا وَمَنْ أَبُو صَنْظَمٍ قَالَ رَجُلٌ فِيمَنْ كَانَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِمَعْنَاهُ قَالَ عِرْضِي لِمَنْ شَتَمَنِي

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: رَوَاهُ هَاشِمُ بْنُ الْقَاسِمِ قَالَ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْعَمِّيِّ عَنْ ثَابِتٍ قَالَ حَدَّثَنَا أَنَسُ بْنُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمَعْنَاهُ قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَحَدِيثُ حَمَّادٍ أَصَحُّ.

٤٤. بَابُ فِي التَّهْمِي عَنِ التَّجَسُّسِ

٤٨٨٣. حَدَّثَنَا عَيْسَى بْنُ مُحَمَّدٍ الرَّمْلِيُّ وَابْنُ عَوْفٍ وَهَذَا لَفْظُهُ قَالَا حَدَّثَنَا الْفِرْجَابِيُّ عَنْ سُفْيَانَ عَنْ ثَوْرٍ عَنْ رَاشِدِ بْنِ سَعْدٍ عَنْ مُعَاوِيَةَ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: إِنَّكَ إِنْ اتَّبَعْتَ عَوْرَاتِ النَّاسِ أَفْسَدْتَهُمْ

²⁰⁸ Dakle, praštam onome ko me je uvrijedio, smatrajući da mu je to milostinja (sadaka) od mene.

Ebud-Derda kaže: “Allah je Muaviju okoristio rečenicom koju je čuo od Allahovog Poslanika, s.a.v.s.”

4884. ISPRIČAO NAM JE Seid b. Amr el-Himsi (el-Hadremi), njega je obavijestio Ismail b. Ajjaš, prenijevši od Damdama b. Zur’a, on od Šurejha b. Ubejda, on od Džubejra b. Nufejra, Kesira b. Murrea, Amra b. el-Esveda, El-Mikdama b. Ma’dijekriba i Ebu Uma-mea, da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., kazao: “Ako vladar hoće da ubaci nepovjerenje među ljude, on ih izopači.”

4885. ISPRIČAO NAM JE Ebu Bekr b. Ebu Šejbe, kog je obavijestio Ebu Muavija, prenijevši od El-A’meša, da je Zejd b. Vehb kazao: “Ibn Mes’udu je doveden čovjek za koga su kazali: ‘Ovome je brada nakvašena vinom.’, te je Ibn Mes’ud rekao: ‘Nama je zabranjeno špijuniranje, ali ako nešto primijetimo, reagirat ćemo.’”

45. O prikrivanju mahana muslimana

4886. ISPRIČAO NAM JE Muslim b. Ibrahim, njega je obavijestio Abdullah b. el-Mubarek, prenijevši od Ibrahima b. Nešita, on od Ka’ba b. Alkamea, on od Ebul-Hejsema, on od Ukbea b. Amira, da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., kazao: “Ko

أَوْ كَيْدَتْ أَنْ تُفْسِدَهُمْ فَقَالَ: أَبُو
الدَّرْدَاءِ كَلِمَةً سَمِعَهَا مُعَاوِيَةَ مِنْ
رَسُولِ اللَّهِ نَفَعَهُ اللَّهُ تَعَالَى بِهَا.

٤٨٨٤. حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ عَمْرٍو
الْحَضْرَمِيُّ حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ
عِيَّاشٍ حَدَّثَنَا ضَمْضَمُ بْنُ زُرْعَةَ
عَنْ شُرَيْحِ بْنِ عُبَيْدٍ عَنْ جُبَيْرِ
بْنِ نُفَيْرٍ وَكَيْبِرِ بْنِ مُرَّةَ وَعَمْرٍو
بْنِ الْأَسْوَدِ وَالْيَقْدَامِ بْنِ مَعْدِي
كَرِبَ وَأَبِي أَمَامَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِنَّ الْأَمِيرَ إِذَا
ابْتَغَى الرَّيْبَةَ فِي النَّاسِ أَفْسَدَهُمْ.

٤٨٨٥. حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ أَبِي
شَيْبَةَ حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ عَنِ
الْأَعْمَشِ عَنْ زَيْدِ بْنِ وَهَبٍ قَالَ:
أُتِيَ ابْنُ مَسْعُودٍ فَقِيلَ هَذَا فُلَانٌ
تَقَطَّرَ لِحْيَتُهُ خَمْرًا فَقَالَ: عَبْدُ اللَّهِ
إِنَّا قَدْ نُهَيْتَنَا عَنِ التَّجْمِيسِ وَلَكِنْ
إِنْ يَظْهَرُ لَنَا شَيْءٌ نَأْخُذُ بِهِ.

٤٥. بَابُ فِي السِّرِّ عَلَى الْمُسْلِمِ

٤٨٨٦. حَدَّثَنَا مُسْلِمُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ
حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ عَنْ
إِبْرَاهِيمَ بْنِ نَشِيطٍ عَنْ كَعْبِ بْنِ
عَلْقَمَةَ عَنْ أَبِي الْهَيْثَمِ عَنْ عُقْبَةَ

vidi sramotu (kod muslimana), pa to prikrije, imat će nagradu kao da je spasio živu zakopanu djevojčicu.”²⁰⁹

4887. ISPRIČAO NAM JE Muhammed b. Jahja, njemu je ispričao Ibn Ebu Merjem, prenijevši od El-Lejsa, on od Ibrahima b. Nešita, on od Ka’ba b. Alkamea, on od Ebul-Hejsema, da je Duhajna, Ukbe b. Amirov pisar, kazao: “Imali smo komšije koji su pili alkohol. Zabranjivao sam im, ali nisu prestali. Onda sam rekao Ukbeu b. Amiru: ‘Ove naše komšije piju alkohol. Zabranjivao sam im, ali nisu prestali. Zato ću im pozvati policiju.’ Međutim, Ukbe reče: ‘Pusti ih.’ Ponovo sam se vratio Ukbeu i kazao mu: ‘Naše komšije su odbili da prestanu sa pijenjem alkohola, zato ću im pozvati policiju.’ On reče. ‘Pusti ih, jadan ne bio, čuo sam Allahovog Poslanika, s.a.v.s., kada je rekao...’ – pa je spomenuo hadis Muslima b. Ibrahima.²¹⁰

Ebu Davud kaže: “Hašim b. el-Kasim je prenio od Lejsa da je u ovom hadisu kazao: ‘Ne čini to, već ih posavjetuj i zaprijeti im.’”

بْنِ عَامِرٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ رَأَى عَوْرَةً فَسَتَرَهَا كَانَ كَمَنْ أَحْيَا مَوْتُودَةً.

٤٨٨٧. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي مَرْيَمَ أَخْبَرَنَا اللَّيْثُ قَالَ حَدَّثَنِي إِبْرَاهِيمُ بْنُ نَشِيطٍ عَنْ كَعْبِ بْنِ عَلْقَمَةَ أَنَّهُ سَمِعَ أَبَا الْهَيْثَمِ يَذْكُرُ أَنَّهُ سَمِعَ دُحَيْنًا كَاتِبَ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ قَالَ كَانَ لَنَا حَيْرَانٌ يَشْرِبُونَ الْخَمْرَ فَنهَيْتُهُمْ فَلَمْ يَنْتَهُوا فَقُلْتُ لِعُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ إِنَّ حَيْرَانًا هَؤُلَاءِ يَشْرِبُونَ الْخَمْرَ وَإِنِّي نَهَيْتُهُمْ فَلَمْ يَنْتَهُوا فَأَنَا دَاعٍ لَهُمُ الشَّرْطُ فَقَالَ: دَعَهُمْ ثُمَّ رَجَعْتُ إِلَى عُقْبَةَ مَرَّةً أُخْرَى فَقُلْتُ إِنَّ حَيْرَانَنَا قَدْ أَبَوْا أَنْ يَنْتَهُوا عَنْ شُرْبِ الْخَمْرِ وَأَنَا دَاعٍ لَهُمُ الشَّرْطُ قَالَ وَيْحَكَ دَعَهُمْ فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَذَكَرَ مَعْنَى حَدِيثِ مُسْلِمٍ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: قَالَ هَاشِمُ بْنُ الْقَاسِمِ عَنْ لَيْثٍ فِي هَذَا الْحَدِيثِ قَالَ لَا تَفْعَلْ وَلَكِنَّ عِظْلَهُمْ وَتَهْدُدُهُمْ.

²⁰⁹ Bilježi ga i En-Nesai, u *Sunenu*.

²¹⁰ To je prethodni hadis. I ovaj hadis je zabilježio i En-Nesai, u *Sunenu*.

46. O bratimljenju

4888. ISPRIČAO NAM JE Kutejbe b. Seid, njega je obavijestio El-Lejs, prenijevši od Ukajla, on od Ez-Zuhrija, on od Salima, a on od svoga oca, da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., kazao: “Musliman je muslimanu brat; ne smije mu učiniti nepravdu niti ga ostaviti na cjedilu. Ko se nađe svome bratu kada je u nekakvoj potrebi, Allah će se njemu naći u njegovoj potrebi. Ko od muslimana otkloni kakvu (ovosvjetsku) nevolju, Allah će od njega otkloniti neku od nevolja na Sudnjem danu. Ko prikrije mahanu muslimana, Allah će na Sudnjem danu prikriti njegovu.”²¹¹

47. O međusobnom grđenju i vrijeđanju

4889. ISPRIČAO NAM JE Abdullah b. Mesleme, prenijevši od Abdulaziza b. Muhammeda, on od El-Alaa, on od svoga oca, a on od Ebu Hurejrea, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Kada se dvojica počnu međusobno grditi i vrijeđati, sve što kažu upiše se kao gri-

٤٦. بَابُ الْمَوَاحَاةِ

٤٨٨٨. حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ حَدَّثَنَا اللَّيْثُ عَنْ عُقَيْلٍ عَنِ الرَّهْرِيِّ عَنْ سَالِمٍ عَنْ أَبِيهِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ لَا يَظْلِمُهُ وَلَا يُسْلِمُهُ مَنْ كَانَ فِي حَاجَةِ أَخِيهِ فَإِنَّ اللَّهَ فِي حَاجَتِهِ وَمَنْ فَرَّجَ عَنْ مُسْلِمٍ كُرْبَةً فَرَّجَ اللَّهُ عَنْهُ بِهَا كُرْبَةً مِنْ كُرْبٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ.

٤٧. بَابُ الْمُسْتَبَانَ

٤٨٨٩. حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْلَمَةَ حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ يَعْنِي ابْنَ مُحَمَّدٍ عَنِ الْعَلَاءِ عَنْ أَبِيهِ عَنِ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ الْمُسْتَبَانَ

²¹¹ Bilježega i Et-Tirmizi u Džami’u, i En-Nesai, u Sunenu.

jeh onome koji je počeo, osim u slučaju kada napadnuti (mazlum, u tome) pretjera.”²¹²

48. O skromnosti

4890. ISPRIČAO NAM JE Ahmed b. Hafsa, njemu je ispričao otac, prenijevši od Ibrahima b. Tahmana, on od El-Hadžadža, on od Katadea, on od Jezida b. Abdullaha, a on od Ijada b. Himara, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Allah mi je objavio: da budete skromni, da jedan drugom ne činite nasilje i da jedan drugog ne omalovažavate.”²¹³

49. O uzvratanju na provokacije

4891. ISPRIČAO NAM JE Isa b. Hammad, njemu je saopćio El-Lejs, prenijevši od Seida el-Makburija, on od Bešira b. el-Muharrira, da je Seid b. el-Musejeb kazao: “Dok je Allahov Poslanik, s.a.v.s., sjedio sa ashabima, neki čovjek počeo napadati i uznemiravati Ebu Bekra. Ebu Bekr je šutio. Potom ga opet počeo uznemiravati. Ebu Bekr je i dalje šutio. Kada ga je i po treći put počeo uznemiravati,

مَا قَالَا فَعَلَى الْبَادِي مِنْهُمَا مَا لَمْ يَعْتَدِ الْمَظْلُومُ.

٤٨. بَاب فِي التَّوَاضُعِ

٤٨٩٠. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ حَنْصَلَةَ قَالَ حَدَّثَنِي أَبِي حَدَّثَنِي إِبرَاهِيمُ بْنُ طَهْمَانَ عَنِ الْحَجَّاجِ عَنْ قَتَادَةَ عَنْ يَزِيدَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ عَنْ عِيَّاضِ بْنِ جَمَارٍ أَنَّهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ اللَّهَ أَوْحَى إِلَيَّ أَنْ تَوَاضَعُوا حَتَّى لَا يَبْغِيَ أَحَدٌ عَلَى أَحَدٍ وَلَا يَفْخَرَ أَحَدٌ عَلَى أَحَدٍ.

٤٩. بَاب فِي الْإِنْتِصَارِ

٤٨٩١. حَدَّثَنَا عَيْسَى بْنُ حَمَّادٍ أَخْبَرَنَا اللَّيْثُ عَنْ سَعِيدِ الْمَقْبُرِيِّ عَنْ بَشِيرِ بْنِ الْمُحَرَّرِ عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ أَنَّهُ قَالَ: بَيْنَمَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جَالِسٌ وَمَعَهُ أَصْحَابُهُ وَقَعَ رَجُلٌ بِأَبِي بَكْرٍ فَأَذَاهُ فَصَمَتَ عَنْهُ أَبُو بَكْرٍ ثُمَّ آذَاهُ الْقَانِيَةَ فَصَمَتَ عَنْهُ أَبُو بَكْرٍ ثُمَّ آذَاهُ الثَّالِثَةَ فَانْتَصَرَ مِنْهُ أَبُو بَكْرٍ

²¹² Bilježi ga i Et-Tirmizi u *Džami'u*.

²¹³ Bilježi ga i Ibn Madže, u *Sunenu*.

Ebu Bekr mu uzvрати. Tada je Allahov Poslanik, s.a.v.s., ustao. 'Jesi li se na mene naljutio, Allahov Poslaniče?' – upita ga Ebu Bekr. A Allahov Poslanik, s.a.v.s., reče: 'Sišao je melek sa neba, pa bi demantirao ono što ti on kaže. Pošto si mu uzvratio, došao je šejtan, a ja ne želim sjediti tu gdje je šejtan.'²¹⁴

4892. ISPRIČAO NAM JE Abdula'la b. Hammad, njega je obavijestio Sufjan, prenijevši od Ibn Adžlana, on od Seida b. Ebu Seida, a on od Ebu Hurejrea: "Neki čovjek je vrijeđao Ebu Bekra..." – potom je naveo sličan hadis.

Ebu Davud kaže: "Takoder ga je prenio i Safvan b. Isa od Ibn Adžlana onako kako je kazao Sufjan."

4893. ISPRIČAO NAM JE Ubejdu-llah b. Muaz, kog je obavijestio njegov otac. A ispričao nam je i Ubejdu-llah b. Omer b. Mejsere, prenijevši od Muaza b. Muaza, isti smisao, da je Ibn Avn kazao: "Pitao sam o uzvraćanju istom mjerom (pa je objavljen ajet): *Neće odgovarati onaj koji istom mjerom uzvarti za pretrpljenu nepravdu.* (Eš-Šura, 41)" A ispričao mi je Ali b. Zejd b. Džud'an prenijevši od Ummu

فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ حِينَ انْتَصَرَ أَبُو بَكْرٍ فَقَالَ: أَبُو بَكْرٍ أَوْجَدْتَ عَيِّي يَا رَسُولَ اللَّهِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: نَزَلَ مَلَكٌ مِنَ السَّمَاءِ يُكَذِّبُهُ بِمَا قَالَ لَكَ فَلَمَّا انْتَصَرْتَ وَقَعَ الشَّيْطَانُ فَلَمْ أَكُنْ لِأَجْلِسَ إِذْ وَقَعَ الشَّيْطَانُ

٤٨٩٢. حَدَّثَنَا عَبْدُ الْأَعْلَى بْنُ حَمَّادٍ حَدَّثَنَا سُفْيَانُ عَنْ ابْنِ عَجْلَانَ عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي سَعِيدٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَجُلًا كَانَ يُسُبُّ أَبَا بَكْرٍ وَسَأَقَ نَحْوَهُ

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَكَذَلِكَ رَوَاهُ صَفْوَانُ بْنُ عَيْسَى عَنْ ابْنِ عَجْلَانَ كَمَا قَالَ سُفْيَانُ.

٤٨٩٣. حَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ مُعَاذٍ حَدَّثَنَا أَبِي ح. وَحَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ بْنِ مَيْسَرَةَ حَدَّثَنَا مُعَاذُ بْنُ مُعَاذٍ الْمَعْفَى وَاحِدٌ قَالَ حَدَّثَنَا ابْنُ عَوْنٍ قَالَ: كُنْتُ أَسْأَلُ عَنْ الْإِنْتِصَارِ ﴿وَلَمَنْ انْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ﴾ فَحَدَّثَنِي عَلِيُّ بْنُ زَيْدٍ

²¹⁴ El-Munziri smatra da je ovo mursel-hadis pošto Seid b. el-Musejjeb, tabiin, izravno prenosi slučaj od Allahovog Poslanika, s.a.v.s.

Muhammed, supruga njegovoga oca. Ibn Avn kaže: “Tvrđili su da je ona ušla kod (Aiše), Majke pravovjernih, pa joj je Majka pravovjernih rekla: ‘Jednom prilikom je kod mene ušao Allahov Poslanik, s.a.v.s., a kod nas bijaše Zejneba b. Džahš. Poče me dodirivati, a ja mu rukom pokazah i on shvati (da je kod nas Zejneba), te prestade.’ Zejneba poče vrijeđati Aišu. Aiša je upozori, ali ona ne prestade. Tada Vjerovjesnik, s.a.v.s., reče Aiši: ‘Uzvrati joj.’, i Aiša joj uzvrati i nadvlada je. Tada je Zejneba otišla kod Alije i rekla: ‘Aiša vas je vrijeđala.’ Kada je to čula, Fatima ode Vjerovjesniku, s.a.v.s., i to mu spomenu. On joj reče: ‘Tako mi Gospodara Kabe, ona je miljenica tvoga oca (pa joj ništa ne govori).’ Vrativši se od njega, Fatima ode (među Hašimoviće) i reče im: ‘Ja sam mu rekla to i to, a on mi je rekao to i to.’ Potom je Alija otišao Vjerovjesniku, s.a.v.s., i sa njim razgovarao u vezi sa tim.”

50. O zabrani grđenja umrlih

4894. ISPRIČAO NAM JE Zuhejr b. Harb, njega je obavijestio Veki, preni-jevši od Hišama b. Urvea, on od svoga oca, a on od Aiše, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Kada umre vaš

بْنِ جُدَعَانَ عَنِ أُمِّ مُحَمَّدٍ امْرَأَةٍ
أَبِيهِ قَالَ ابْنُ عَوْنٍ وَرَزَعُمَا أَنَّهَا
كَانَتْ تَدْخُلُ عَلَى أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ
قَالَتْ قَالَتْ أُمُّ الْمُؤْمِنِينَ دَخَلَ عَلَيَّ
رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
وَعِنْدَنَا زَيْنَبُ بِنْتُ جَحْشٍ فَجَعَلَ
يَصْنَعُ شَيْئًا بِيَدِهِ فَقُلْتُ بِيَدِهِ
حَتَّى قَطَّنْتُهُ لَهَا فَأَمْسَكَ وَأَقْبَلَتْ
زَيْنَبُ تَقَحَّمْ لِعَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ
عَنْهَا فَتَهَاهَا فَأَبَتْ أَنْ تَنْتَهِيَ فَقَالَ
لِعَائِشَةَ سُبِّهَا فَسَبَّتْهَا فَغَلَبَتْهَا
فَانْطَلَقَتْ زَيْنَبُ إِلَى عَلِيٍّ رَضِيَ
اللَّهُ عَنْهُ فَقَالَتْ إِنَّ عَائِشَةَ رَضِيَ
اللَّهُ عَنْهَا وَقَعَتْ بِكُمْ وَقَعَلَتْ
فَجَاءَتْ فَاطِمَةَ فَقَالَ لَهَا إِنَّهَا حَبَّةُ
أَبِيكَ وَرَبِّ الْكَعْبَةِ فَاَنْصَرَفَتْ
فَقَالَتْ لَهُمْ أَنِّي قُلْتُ لَهُ كَذَا وَكَذَا
فَقَالَ لِي كَذَا وَكَذَا قَالَ وَجَاءَ عَلِيٌّ
رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَكَلَّمَهُ فِي ذَلِكَ.

٥٠. بَابُ فِي التَّهْنِي عَنِ سَبِّ الْمَوْتِي

٤٨٩٤. حَدَّثَنَا زُهَيْرُ بْنُ حَرْبٍ
حَدَّثَنَا وَكَيْعٌ حَدَّثَنَا هِشَامُ بْنُ
عُرْوَةَ عَنْ أَبِيهِ عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ
اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ

drug, ostavite ga i o njemu ne govorite ništa loše.”

4895. ISPRIČAO NAM JE Muhammed b. el-Ala, njemu je saopćio Muavija b. Hišam, prenijevši od Imrana b. Enesa el-Mekkija, on od Ataa, a on od Ibn Omera, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Spominjite samo dobro vaših umrlih, a ne spominjite (njihova ružna djela).”²¹⁵

51. O zabrani nepravde i nasilja

4896. ISPRIČAO NAM JE Muhammed b. es-Sabbah b. Sufjan, njega je obavijestio Ali b. Sabit, prenijevši od Ikrimea b. Ammara, on od Damdama b. Dževsa (Dževša), on od Ebu Hurejrea, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., kazao: “Među Izraelćanima su bila dva čovjeka koja su podjednako ustrajavala u svojim namjerama; jedan je griješio, a drugi se

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا مَاتَ صَاحِبُكُمْ فَدَعُوهُ وَلَا تَقْعُوا فِيهِ.

٤٨٩٥. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْعَلَاءِ أَخْبَرَنَا مُعَاوِيَةَ بْنُ هِشَامٍ عَنْ عِمْرَانَ بْنِ أَنَسِ بْنِ الْمَكِّيِّ عَنْ عَطَاءِ عَنْ ابْنِ عَمْرٍو قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: اذْكُرُوا تَحَاسِنَ مَوْتَاكُمْ وَكُفُّوا عَنْ مَسَاوِيهِمْ.

٥١. بَابُ فِي التَّغْيِي عَنْ النَّبِيِّ

٤٨٩٦. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الصَّبَّاحِ بْنِ سُفْيَانَ أَخْبَرَنَا عَلِيُّ بْنُ نَابِيتٍ عَنْ عِكْرِمَةَ بْنِ عَمَّارٍ قَالَ حَدَّثَنِي صُنْمُ بْنُ جَوْزِيسٍ قَالَ قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: كَانَ رَجُلَانِ فِي بَنِي إِسْرَائِيلَ مُتَوَاحِشَيْنِ فَكَانَ

²¹⁵ Ogovaranje je pričanje o nečemu što dotična osoba ne želi da joj se zna. Prema Ibn Tejmijevom mišljenju, ogovaranje umrlog je teži grijeh od ogovaranja živog, jer se od živoga može zatražiti halal, a od mrtvoga ne može. Zbog toga nije dozvoljeno pričati loše o mrtvima. Ovo se posebno odnosi na one koji ih gasule. Šta god ružno primijetili kod umrlog, nije im dozvoljeno prenositi. Ako, pak, primijete nešto lijepo, kao npr. rumenilo na licu, osmijeh i sl., dozvoljeno im je da ispričaju. Ovaj hadis je zabilježio i Et-Tirmizi u Džami’u.

posvetio ibadetu. Onaj što se posvetio ibadetu, vidjevši drugoga kako griješi, reče: ‘Prestani!’, pa ga je opet vidio da griješi, i rekao mu: ‘Prestani!’ ‘Pusti mene i moga Gospodara, zar si poslan da me kontroliraš?’ – kaza ovaj. ‘Tako mi Allaha, Allah ti neće oprostiti, niti će te uvesti u Džennet.’ Pa kada su im uzete duše, i sastali se sa Gospodarem svjetova, Allah reče pobožnom: ‘Jesi li ti o Meni imao (takvo) znanje ili si smatrao da imaš moć nad onim što je u Mojim rukama?’ Griješniku reče: ‘Idi u Džennet Mojom milošću.’, a ovom drugom kaza: ‘Vodite ga u Džehennem!’”

Ebu Hurejre kaže: “Tako mi Onoga u Čijoj je ruci moja duša, izgovorio je rečenicu kojom je upropastio i svoj dunjaluk i svoj Ahiret.”

4897. ISPRIČAO NAM JE Osman b. Ebu Šejbe, njega je obavijestio Ibn Ulejje, prenijevši od Ujejne b. Abdurrahmana,²¹⁶ on od svoga oca,²¹⁷ a on od Ebu Bekra, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Nema prećih grijeha za koje će Allah ubrzati kaznu na ovome

أَحَدُهُمَا يُذْنِبُ وَالْآخَرَ مُجْتَهِدٌ فِي
الْعِبَادَةِ فَكَانَ لَا يَزَالُ الْمُجْتَهِدُ
يَرَى الْآخَرَ عَلَى الذَّنْبِ فَيَقُولُ
أَقْصِرْ فَوَجَدَهُ يَوْمًا عَلَى ذَنْبٍ فَقَالَ
لَهُ أَقْصِرْ فَقَالَ: خَلَنِي وَرَبِّي أَبْعَثتْ
عَنِّي رَقِيبًا فَقَالَ: وَاللَّهِ لَا يَغْفِرُ
اللَّهُ لَكَ أَوْ لَا يُدْخِلُكَ اللَّهُ الْجَنَّةَ
فَقَبِضْ أَرْوَاحَهُمَا فَاجْتَمَعَا عِنْدَ
رَبِّ الْعَالَمِينَ فَقَالَ لِهَذَا الْمُجْتَهِدِ
أَكُنْتَ بِي عَالِمًا أَوْ كُنْتَ عَلَى مَا فِي
يَدِي قَادِرًا وَقَالَ لِلْمُذْنِبِ اذْهَبْ
فَادْخُلِ الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِي وَقَالَ لِلْآخَرِ
اذْهَبُوا بِهِ إِلَى النَّارِ

قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَتَكَلَّمْتُ
بِكَلِمَةٍ أَوْ تَقَّتْ ذُنُوبَهُ وَأَخْرَجَتْهُ.

٤٨٩٧. حَدَّثَنَا عُثْمَانُ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ
حَدَّثَنَا ابْنُ عَلِيَّةَ عَنْ عُبَيْنَةَ بْنِ
عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَنْ أَبِيهِ عَنْ أَبِي
بَكْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا مِنْ ذَنْبٍ أَجْدَرُ أَنْ
يُعَجَّلَ اللَّهُ تَعَالَى لِصَاحِبِهِ الْعُقُوبَةَ

²¹⁶ Ujejne b. Abdurrahman b. Dževšen el-Gatafani je iskren prenosilac hadisa. Pripadao je sedmoj generaciji.

²¹⁷ Abdurrahmana b. Dževšena Basrija. On je pouzdan prenosilac hadisa. Pripadao je trećoj generaciji.

svijetu, uz onu na Budućem, od nasilja i kidanja rodbinskih veza.”²¹⁸

52. O zavisti

4898. ISPRIČAO NAM JE Osman b. Salih el-Bagdadi, njemu je saopćio Ebu Amir Abdulmelik b. Amr, prenijevši od Sulejmana b. Bilala, on od Ibrahima b. Ebu Usejda, on od svoga djeda, a on od Ebu Hurejrea, da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., kazao: “Čuvajte se zavisti, jer zavist uništava dobra djela kao što vatra uništava drva (ili je rekao: bilje).”

4899. ISPRIČAO NAM JE Ahmed b. Salih, njega je obavijestio Abdullah b. Vehb, prenijevši od Seida b. Abdurrahmana b. Ebul-Immijaa, da su Sehl b. Ebu Umame i njegov otac ušli kod Enesa b. Malika, u vrijeme Omera b. Abdulaziza, koji je bio gradonačelnik Medine. Enes je klanjao kratko i precizno, kao namaz putnika ili približno njemu. Pošto je predao selam, moj otac ga upita: “Allah ti se smilovao, je li to obavezni namaz ili nafila?” On kaza: “Ovo je obavezni namaz, i to namaz Allahovog Poslanika, s.a.v.s. Nisam u njemu pogriješio, osim ako nisam nešto od njega zaboravio. Allahov Poslanik, s.a.v.s., je govorio:

فِي الدُّنْيَا مَعَ مَا يَدْخِرُ لَهُ فِي الآخِرَةِ
مِثْلُ النَّبِيِّ وَقَطِيعَةِ الرَّجِيمِ.

٥٢. بَاب فِي الحَسَدِ

٤٨٩٨. حَدَّثَنَا عُثْمَانُ بْنُ صَالِحٍ
الْبَغْدَادِيُّ حَدَّثَنَا أَبُو عَامِرٍ يَعْني عَبْدُ
الْمَلِكِ بْنُ عَمْرِو حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ
بِلَالٍ عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ أَبِي أَسِيدٍ عَنْ
جَدِّهِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ يَاكُمْ وَالْحَسَدَ فَإِنَّ
الْحَسَدَ يَأْكُلُ الْحَسَنَاتِ كَمَا تَأْكُلُ
النَّارُ الخَطَبَ أَوْ قَالَ العُشْبَ.

٤٨٩٩. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ صَالِحٍ
حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ وَهَبٍ قَالَ
أَخْبَرَنِي سَعِيدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ
أَبِي العَمِيَاءِ أَنَّ سَهْلَ بْنَ أَبِي أَمَامَةَ
حَدَّثَهُ أَنَّهُ دَخَلَ هُوَ وَأَبُوهُ عَلَى أَنَسِ
بْنِ مَالِكٍ بِالْمَدِينَةِ فِي زَمَانِ عُمَرَ
بْنِ عَبْدِ العَزِيزِ وَهُوَ أَمِيرُ الْمَدِينَةِ
فَإِذَا هُوَ يُصَلِّي صَلَاةً خَفِيْقَةً دَقِيْقَةً
كَأَنَّهَا صَلَاةُ مُسَافِرٍ أَوْ قَرِيْبًا مِنْهَا
فَلَمَّا سَلَّمَ قَالَ أَبِي يَرْحَمُكَ اللَّهُ
أَرَأَيْتَ هَذِهِ الصَّلَاةَ الْمَكْتُوبَةَ أَوْ
شَيْءٌ تَنْقَلْتَهُ قَالَ إِنَّهَا الْمَكْتُوبَةُ
وَإِنَّهَا لَصَلَاةُ رَسُوْلِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ

²¹⁸ Bilježi ga Et-Tirmizi u *Džami’u*, i Ibn Madže, u *Sunenu*.

‘Nemojte se opterećivati, pa da (Allah da) da budete nadvladani. Neki su se ljudi opteretili, pa je Allah dao da su bili nadvladani. Oni su sebi uveli da se u manastirima i kućama zakaluđere, iako im On to nije naredio.’ Sutradan, rano ujutru, došao je Ebu Umame Enesu i upitao ga: ‘Hoćeš li poći sa nama da vidiš i da uzmeš pouku?’ ‘Hoću.’ – odgovorio je. Uzjahali su i otišli u pustinju, do grada koji je bio do temelja porušen. Enes upita Ebu Umamea: ‘Znaš li čije su ovo kuće?’ ‘Ne znam. Čije su?’ Enes reče: ‘Ovo su kuće naroda kojeg su upropastili nasilje i zavist. Zavist gasi svjetlost dobrih djela, a nasilje to potvrđuje ili demantira. Blud čine: oko, ruka, stopalo, tijelo i jezik, a spolni organ to potvrdi ili demantira.’”

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا أَخْطَأْتُ إِلَّا شَيْئًا سَهَوْتُ عَنْهُ فَقَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقُولُ لَا تُشَدُّوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ فَيُشَدَّ عَلَيْكُمْ فَإِنْ قَوْمًا شَدُّوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ فَشَدَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ فَيَلِكُ بَقَايَاهُمْ فِي الصَّوَامِعِ وَالْدِّيَارِ ﴿ وَرَهْبَانِيَّةٍ ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ ﴾ ثُمَّ عَدَا مِنَ الْعَدِ فَقَالَ: أَلَا تَرَكِبُ لِتَنْظُرَ وَلِتَعْتَبِرَ قَالَ نَعَمْ فَرَكِبُوا جَمِيعًا فَإِذَا هُمْ بِدِيَارٍ بَادٍ أَهْلِهَا وَأَنْقَضُوا وَفَنُوا حَاوِيَةَ عَلَى عُرُوشِهَا فَقَالَ: أَتَعْرِفُ هَذِهِ الدِّيَارَ فَقُلْتُ مَا أَعْرِفُ فِيهَا وَبِأَهْلِهَا هَذِهِ دِيَارُ قَوْمٍ أَهْلَكَهُمُ الْبَغْيُ وَالْحَسَدُ إِنَّ الْحَسَدَ يُظْفِي نُورَ الْحَسَنَاتِ وَالْبَغْيَ يُصَدِّقُ ذَلِكَ أَوْ يُكَذِّبُهُ وَالْعَيْنُ تَزْنِي وَالْكَفُّ وَالْقَدَمُ وَالْجَسَدُ وَاللِّسَانُ وَالْفَرْجُ يُصَدِّقُ ذَلِكَ أَوْ يُكَذِّبُهُ.

53. O proklinjanju

٥٣. بَاب فِي اللَّعْنِ

4900. ISPRIČAO NAM JE Ahmed b. Salih, prenijevši od Jahjaa b. Hassana, on od El-Velida b. Rebaha, on od Nimrana, a on od Ummu Derda, ona od Ebu Derdaa, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Kada čovjek prokune nešto, to

٤٩٠٠. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ صَالِحٍ حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ حَسَّانَ حَدَّثَنَا الْوَلِيدُ بْنُ رَبِيعٍ قَالَ سَمِعْتُ نِمْرَانَ يَذْكُرُ عَنْ أُمِّ الدَّرْدَاءِ قَالَتْ سَمِعْتُ أَبَا الدَّرْدَاءِ يَقُولُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى

se prokletstvo uzdiže na nebo. Pošto se pred njim zatvore nebeske kapije, ono se spušta na Zemlju, pa se pred njim zatvore i njene kapije. Zatim pođe desno i lijevo, i pošto ne nađe prolaza, vrati se na onoga kome je kletva upućena. Ukoliko bude zasluživao, kletva ga sustigne. U protivnom, vrati se na onoga koji ju je uputio.”

Ebu Davud kaže da je Mervan b. Muhammed rekao: “Rebah b. el-Velid je hadise slušao od njega, naglasivši da je Jahja b. Hassan u njemu napravio previd.”

4901. ISPRIČAO NAM JE Muslim b. Ibrahim, kog je obavijestio Hišam, prenijevši od Katadea, on od El-Hasana, on od Semurea b. Džunduba, da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., rekao: “Ne prizivajte jedni na druge Allahovo prokletstvo, Njegovu srdžbu, niti Vatru.”²¹⁹

4902. ISPRIČAO NAM JE Harun b. Zejd b. Ebu Zerka, njega je obavijestio njegov otac, prenijevši od Hišama b. Sa'da, on od Ebu Hazima i Zejda b. Eslemea, oni od Ummu Derde, ona od Ebu Derdaa, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Oni koji su skloni proklinjanju

اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا لَعَنَ شَيْئًا صَعِدَتْ اللَّعْنَةُ إِلَى السَّمَاءِ فَتُغْلَقُ أَبْوَابُ السَّمَاءِ دُونَهَا ثُمَّ تَهْبِطُ إِلَى الْأَرْضِ فَتُغْلَقُ أَبْوَابُهَا دُونَهَا ثُمَّ تَأْخُذُ يَمِينًا وَشِمَالًا فَإِذَا لَمْ تَجِدْ مَسَاعًا رَجَعَتْ إِلَى الَّذِي لَعَنَ فَإِنْ كَانَ لِدَيْكَ أَهْلًا وَإِلَّا رَجَعَتْ إِلَى قَائِلِهَا

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: قَالَ مَرْوَانَ بْنُ مُحَمَّدٍ هُوَ رِيَّاحُ بْنُ الْوَلِيدِ سَمِعَ مِنْهُ وَذَكَرَ أَنَّ نَجِيحِي بَنَ حَسَانَ وَهَمَ فِيهِ.

٤٩٠١. حَدَّثَنَا مُسْلِمُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ حَدَّثَنَا هِشَامٌ حَدَّثَنَا قَتَادَةُ عَنْ الْحُسَيْنِ عَنْ سُمْرَةَ بْنِ جُنْدَبٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَا تَلَاعَنُوا بِلَعْنَةِ اللَّهِ وَلَا بِعَضْبِ اللَّهِ وَلَا بِالنَّارِ

٤٩٠٢. حَدَّثَنَا هَارُونُ بْنُ زَيْدِ بْنِ أَبِي الرَّزْقَاءِ حَدَّثَنَا أَبِي حَدَّثَنَا هِشَامُ بْنُ سَعْدٍ عَنْ أَبِي حَازِمٍ وَزَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ أَنَّ أُمَّ الدَّرْدَاءِ قَالَتْ سَمِعْتُ أَبَا الدَّرْدَاءِ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى

²¹⁹ Neka ne govori musliman drugom muslimanu: “Neka je na tebe Allahovo prokletstvo!” ili: “Neka je na tebe Allahova srdžba!” ili: “Neka te Allah prži vatrom Džehennema!” Ovaj hadis je zabilježio i Et-Tirmizi u Džami’u.

(na Sudnjem danu) neće imati prava zagovora niti će moći svjedočiti.”²²⁰

4903. ISPRIČAO NAM JE Muslim b. Ibrahim, prenijevši od Ebana. A obavijestio nas je i Zejd b. Ahzem et-Tai, prenijevši od Bišra b. Omera, on od Ebana b. Jezida el-Attara, on od Kata-dea, on od Ebul-Alija, on od Zejda, a on od Ibn Abbasa, da je neki čovek prokleo vjetar. Muslim kaže: “Nekom čovjeku, u vrijeme Vjerovjesnika, s.a.v.s., je vjetar povukao ogrtač, pa ga je ovaj prokleo. Vjerovjesnik, s.a.v.s., mu reče: ‘Ne proklinji ga, jer je njemu naređeno da duva. Ko bude proklinjao nešto što ne zaslužuje kletvu, ta će se kletva na njega vratiti.’”²²¹

54. O onome koji uputi dovu protiv onoga ko mu je nepravdu učinio

4904. ISPRIČAO NAM JE Ibn Muaz, prenijevši od svoga oca, a on od Sufjana, a on od Habiba, a on od Ataa, on od Aiše, da joj je nešto ukradeno, pa je počela upućivati dovu protiv kradljivca, a Allahov Poslanik, s.a.v.s., joj reče: “Ne ublažavaj mu grijeh.”

اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: لَا يَكُونُ
اللَّعَانُونَ شُفَعَاءَ وَلَا شُهَدَاءَ.

٤٩٠٣. حَدَّثَنَا مُسْلِمُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ
حَدَّثَنَا أَبَانُ ح حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ أَخْرَمَ
الطَّائِيُّ حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ عُمَرَ حَدَّثَنَا
أَبَانُ بْنُ يَزِيدَ الْعَطَّارُ حَدَّثَنَا قَتَادَةُ
عَنْ أَبِي الْعَالِيَةِ قَالَ زَيْدٌ عَنْ ابْنِ
عَبَّاسٍ أَنَّ رَجُلًا لَعَنَ الرِّيحَ وَقَالَ
مُسْلِمٌ إِنَّ رَجُلًا نَارَعَتْهُ الرِّيحُ رِدَاءَهُ
عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ فَلَعَنَهَا فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا تَلْعَنُهَا فَإِنَّهَا
مَأْمُورَةٌ وَإِنَّهُ مَنْ لَعَنَ شَيْئًا لَيْسَ لَهُ
بِأَهْلِ رَجَعَتِ اللَّعْنَةُ عَلَيْهِ.

٥٤. بَابُ فِيْمَنْ دَعَا عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ

٤٩٠٤. حَدَّثَنَا ابْنُ مُعَاذٍ حَدَّثَنَا أَبِي
حَدَّثَنَا سُفْيَانُ عَنْ حَبِيبِ عَنْ
عَطَاءٍ عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا
قَالَتْ سُرِقَ لَهَا شَيْءٌ فَجَعَلَتْ
تَدْعُو عَلَيْهِ فَقَالَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا تُسَبِّحِي
عَنْهُ.

²²⁰ Bilježi ga i Muslim u *Sahihu*.

²²¹ Bilježi ga i Et-Tirmizi u *Džami'u*.

55. O onome koji napusti brata muslimana

4905. ISPRIČAO NAM JE Abdullah b. Mesleme, prenijevši od Malika, on od Ibn Šihaba, a on od Enesa b. Malika, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., kazao: “Ne mrzite se međusobno, ne zavidite jedni drugima i ne okrećite leđa jedni drugima. Budite, Allahovi robovi, prava braća! Muslimanu nije dozvoljeno da sa svojim bratom (muslimanom) ne govori više od tri dana.”²²²

4906. ISPRIČAO NAM JE Abdullah b. Mesleme, prenijevši od Malika, on od Ibn Šihaba, on od Ataa b. Jezida, on od El-Lejsija, a on od Ebu Ejuba el-En-sarija, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., kazao: “Muslimanu nije dozvoljeno da sa svojim bratom (muslimanom) ne govori više od tri dana: da, kada se sretnu, okrenu leđa jedan drugome. Bolji je onaj koji prvi nazove selam.”²²³

4907. ISPRIČALI SU NAM Ubejdu-llah b. Omer b. Mejsere i Ahmed b. Seid es-Serahsi, njih je obavijestio Ebu Amir,

٥٥. بَابُ فِيْمَنْ يَهْجُرُ أَخَاهُ الْمُسْلِمِ

٤٩٠٥. حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْلَمَةَ عَنْ مَالِكٍ عَنْ ابْنِ شِهَابٍ عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَا تَبَاغَضُوا وَلَا تَحَاسَدُوا وَلَا تَدَابَرُوا وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا وَلَا يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يَهْجُرَ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثِ لَيَالٍ.

٤٩٠٦. حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْلَمَةَ عَنْ مَالِكٍ عَنْ ابْنِ شِهَابٍ عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَزِيدَ اللَّيْثِيِّ عَنْ أَبِي أَيُّوبَ الْأَنْصَارِيِّ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَا يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يَهْجُرَ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ يَلْتَقِيَانِ فَيُعْرِضُ هَذَا وَيُعْرِضُ هَذَا وَخَيْرُهُمَا الَّذِي يَبْدَأُ بِالسَّلَامِ.

٤٩٠٧. حَدَّثَنَا عُثَيْبُ بْنُ عُمَرَ بْنِ مَيْسَرَةَ وَأَحْمَدُ بْنُ سَعِيدِ السَّرْحَسِيِّ أَنَّ أَبَا عَامِرٍ أَخْبَرَهُمْ

²²² Bilježe ga i El-Buhari i Muslim u *Sahihima*, i Et-Tirmizi u *Džami'u*.

²²³ Bilježe ga i El-Buhari i Muslim u *Sahihima*, i Et-Tirmizi u *Džami'u*.

prenijevši od Muhammeda b. Hilala, on od njegovog oca, on od Ebu Hurejrea, da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., kazao: “Vjerniku nije dozvoljeno da napusti vjernika (da s njim ne govori) više od tri dana. Kada prođu tri dana, neka se s njim sretne i neka mu nazove selam. Ako mu uzvрати na selam, obojica će učestvovati u nagradi, a ako mu ne uzvрати, on će nositi grijeh.” Ahmed²²⁴ je dodao: “Onaj koji je nazvao selam sa sebe će skinuti odgovornost.”

4908. ISPRIČAO NAM JE Muhammed b. el-Musenna, njega je obavijestio Muhammed b. Halid b. Isme, prenijevši od Abdullaha b. el-Muniba el-Medenija, on od Hišama b. Urvea, on od Urvea, a on od Aiše, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., kazao: “Muslimanu nije dopušteno da napusti muslimana (da sa njim ne govori) više od tri dana. Kada ga sretne, nazvat će mu selam do tri puta. Ako ovaj ni na jedan njegov pokušaj ne uzvрати, nosit će grijeh obojice.”

4909. ISPRIČAO NAM JE Muhammed b. es-Sabbah el-Bezzaz, njega je obavijestio Jezid b. Harun, prenijevši od Sufjana es-Sevrija, on od Mensura, on

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ هِلَالٍ قَالَ حَدَّثَنِي أَبِي عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَا يَحِلُّ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَهْجَرَ مُؤْمِنًا فَوْقَ ثَلَاثٍ فَإِنْ مَرَّتْ بِهِ ثَلَاثٌ فَلْيَلْقَهُ فَلْيُسَلِّمْ عَلَيْهِ فَإِنْ رَدَّ عَلَيْهِ السَّلَامَ فَقَدْ اشْتَرَاكَ فِي الْأَجْرِ وَإِنْ لَمْ يَرُدَّ عَلَيْهِ فَقَدْ بَاءَ بِالْإِنِّمِ رَادَّ أَحْمَدُ وَخَرَجَ الْمُسَلِّمُ مِنَ الْهَجْرَةِ.

٤٩٠٨. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنِّي حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ خَالِدِ ابْنِ عَثْمَةَ حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُثَنَّبِ يَعْنِي الْمَدِينِيَّ قَالَ أَخْبَرَنِي هِشَامُ بْنُ عُرْوَةَ عَنْ عُرْوَةَ عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَا يَكُونُ لِمُسْلِمٍ أَنْ يَهْجَرَ مُسْلِمًا فَوْقَ ثَلَاثَةٍ فَإِذَا لَقِيَهِ سَلَّمَ عَلَيْهِ ثَلَاثَ مِرَارٍ كُلُّ ذَلِكَ لَا يَرُدُّ عَلَيْهِ فَقَدْ بَاءَ بِإِنِّمِهِ.

٤٩٠٩. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الصَّبَّاحِ الْبَرْزَازُ حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ أَخْبَرَنَا سُفْيَانُ الْقَوْرِيُّ عَنْ مَنْصُورٍ عَنْ أَبِي حَازِمٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ:

²²⁴ Ahmed b. Seid es-Serahsi.

od Ebu Hazima, a on od Ebu Hurejrea, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Muslimanu nije dozvoljeno da svoga brata napusti (da sa njim ne govori) više od tri dana. Ko ne bude govorio (sa bratom) više od tri dana, pa u tom stanju umre, ući će u Džehennem.”²²⁵

4910. ISPRIČAO NAM JE Ibnus-Serh, prenijevši od Ibn Vehba, on od Hajvea, on od Ebu Osmana el-Velida b. Ebul-Velida, on od Imrana b. Ebu Enesa, a on od Ebu Hiraša es-Sulemija, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., kazao: “Ko napusti svoga brata (sa njim ne govori) godinu dana, griješan je kao da mu je krv prolio.”

4911. ISPRIČAO NAM JE Musedded, kog je obavijestio Ebu Avane, prenijevši od Suhejla b. Ebu Saliha, on od svoga oca, on od Ebu Hurejrea, da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., kazao: “Svakog ponedjeljka i četvrtka se otvaraju džennetske kapije i opraštaju grijesi robovima koji nisu Allahu pripisivali druga, osim onima koji su međusobno zavađeni. Bit će rečeno: ‘Ove izdvojite! Njima neće biti oprosteno dok se ne izmire!’”²²⁶

رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يَهْجُرَ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثِ فَمَنْ هَجَرَ فَوْقَ ثَلَاثِ فَمَاتَ دَخَلَ النَّارَ.

٤٩١٠. حَدَّثَنَا ابْنُ السَّرْحِ حَدَّثَنَا ابْنُ وَهْبٍ عَنْ حَنِيْوَةَ عَنْ أَبِي عُثْمَانَ الْوَلِيدِ بْنِ أَبِي الْوَلِيدِ عَنْ عِمْرَانَ بْنِ أَبِي أَنَسٍ عَنْ أَبِي خِرَاشِ السُّلَمِيِّ أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَنْ هَجَرَ أَخَاهُ سَنَةً فَهُوَ كَفَفِكَ دَمِهِ.

٤٩١١. حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ تُفْتَحُ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ كُلَّ يَوْمٍ اثْنَيْنِ وَتَحْمِيْسٍ فَيُغْفَرُ فِي ذَلِكَ الْيَوْمَيْنِ لِكُلِّ عَبْدٍ لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا إِلَّا مَنْ بَيْنَهُ وَبَيْنَ أَخِيهِ شَحَاءٌ فَيُقَالُ أَنْظِرُوا هَذَيْنِ حَتَّى يَصْطَلِحَا

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هَجَرَ بَعْضَ نِسَائِهِ أَرْبَعِينَ يَوْمًا وَإِبْنُ

²²⁵ Bilježi ga i En-Nesai, u *Sunenu*.

²²⁶ Bilježi ga i Et-Tirmizi u *Džami'u*.

Ebu Davud kaže: “Vjerovjesnik, s.a.v.s., četrdest dana nije govorio sa nekim od svojih supruga, a Ibn Omer do smrti nije govorio sa svojim sinom. Ako je napuštanje u ime Allaha, onda nije grijeh. Omer b. Abdulaziz je prekrpio lice pred nekim čovjekom.”

عُمَرَ هَجَرَ ابْنَاهُ إِلَى أَنْ مَاتَ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: إِذَا كَانَتْ الْهَجْرَةُ لِلَّهِ فَلَيْسَ مِنْ هَذَا بِشَيْءٍ وَإِنَّ عُمَرَ بْنَ عَبْدِ الْعَزِيزِ غَطَّى وَجْهَهُ عَنْ رَجُلٍ.

56. O sumnjičenju

4912. ISPRIČAO NAM JE Abdullah b. Mesleme, prenijevši od Malika, on od Ebu Zinada, on od El-A'radža, a on od Ebu Hurejrea, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., kazao: “Čuvajte se sumnjičenja, jer je sumnjičenje najveća laž! Ne prislušujte i ne uhodite jedni druge.”²²⁷

٥٦. بَابُ فِي الظَّنِّ

٤٩١٢. حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْلَمَةَ عَنْ مَالِكٍ عَنْ أَبِي الزِّنَادِ عَنِ الْأَعْرَجِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِيَّاكُمْ وَالظَّنَّ فَإِنَّ الظَّنَّ أَكْذَبُ الْحَدِيثِ وَلَا تَحَسَّسُوا وَلَا تَجَسَّسُوا.

57. O savjetu i pažnji

4913. ISPRIČAO NAM JE Er-Rebia b. Sulejman el-Muezzin, kog je obavijestio Ibn Vehb, prenijevši od Sulejmana b. Bilala, on od Kesira b. Zejda, on od El-Velida b. Rebaha, on od Ebu Hurejrea, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., kazao:

٥٧. بَابُ فِي التَّصِيحَةِ وَالْحَيَاظَةِ

٤٩١٣. حَدَّثَنَا الرَّبِيعُ بْنُ سُلَيْمَانَ الْمُؤَدَّبُ حَدَّثَنَا ابْنُ وَهْبٍ عَنْ سُلَيْمَانَ يَغْنِي ابْنَ بِلَالٍ عَنْ كَثِيرِ بْنِ زَيْدٍ عَنْ الْوَلِيدِ بْنِ رَبَاجٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

²²⁷ Uzvišeni Allah, u suri El-Hudžurat, u 12. ajetu, kaže: O vjernici, klonite se mnogih sumnjičenja. Neka sumnjičenja su, zaista, grijeh! Ne uhodite jedni druge i ne ogovarajte jedni druge. Zar bi nekom od vas bilo drago da jede meso svog mrtvog brata – a vama je to odvratno. Zato se bojte Allaha! Allah, zaista, prima pokajanje i samilostan je!

Ovaj hadis su zabilježili i El-Buhari i Muslim u *Sahihima*, i Et-Tirmizi u *Džami'u*.

“Vjernik je vjerniku ogledalo; vjernik je vjerniku brat: štiti će ga od propasti i, koliko je u stanju, pazi na njega.”²²⁸

وَسَلَّمَ قَالُ الْمُؤْمِنُ مِرَاةَ الْمُؤْمِنِ
وَالْمُؤْمِنُ أَخُو الْمُؤْمِنِ يَكْفُ عَلَيْهِ
صِيَعَتَهُ وَيَحْوِطُهُ مِنْ وَرَائِهِ.

58. O mirenju zavađenih

4914. ISPRIČAO NAM JE Muhammed b. el-Ala, njega je obavijestio Ebu Muavija, prenijevši od El-A'meša, on od Amra b. Murrea, on od Salima, on od Ummu Derde, a ona od Ebu Derdaa, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Hoćete li da vam kažem šta je vrednije od (dobrovoljnog) posta, namaza i sadake?” “Hoćemo.” – odgovoriše prisutni, a on kaza: “Izmirenje zavađenih, jer je nesloga oštra britva (koja uništava vjeru).”²²⁹

٥٨. بَاب فِي إِصْلَاحِ ذَاتِ الْبَيْنِ

٤٩١٤. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْعَلَاءِ
حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ عَنِ الْأَعْمَشِ
عَنْ عَمْرِو بْنِ مُرَّةَ عَنْ سَالِمٍ عَنْ
أُمِّ الدَّرْدَاءِ عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ قَالَ: قَالَ
رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِأَفْضَلِ مِنْ دَرَجَةِ
الصَّيَامِ وَالصَّلَاةِ وَالصَّدَقَةِ قَالُوا
بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ إِصْلَاحُ ذَاتِ
الْبَيْنِ وَفَسَادُ ذَاتِ الْبَيْنِ الْحَالِقَةُ.

4915. ISPRIČAO NAM JE Nasr b. Ali, njemu je saopćio Sufjan, prenijevši od Ez-Zuhrija. A obavijestio nas je i Musedded, kog je obavijestio Ismail. A obavijestio nas je i Ahmed b. Muhammed b. Šebbuje el-Mervezi, njega je obavijestio Abdurrezzak, prenijevši od Ma'mera, on od Ez-Zuhrija, on od Humejda b. Abdurrahmana, a on od

٤٩١٥. حَدَّثَنَا نَصْرُ بْنُ عَلِيٍّ أَخْبَرَنَا
سُفْيَانَ عَنِ الزُّهْرِيِّ ح. وَحَدَّثَنَا
مُسَدَّدٌ حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ ح. وَحَدَّثَنَا
أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنِ شَبُوبَةَ الْمَرْزُوقِيُّ
حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ
عَنِ الزُّهْرِيِّ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ
الرَّحْمَنِ عَنْ أُمِّهِ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ

²²⁸ Dakle, bolje primijeti njegove mahane i nedostatke, nego što to on može uočiti. Pa ukoliko kod njega primijeti takvo nešto, neka mu ukaže na to i neka mu pomogne da to otkloni.

²²⁹ Bilježi ga i Et-Tirmizi u Džami'u.

svoje majke, da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., kazao: “Ne laže onaj koji, radi izmirenja zavađenih osoba, bude govorio ili prenosio (zavađenim stranama).” Ahmed b. Muhamed i Mesedded kažu: “Nije lažov onaj koji pomiri dvojicu pa kaže hajr/dobro (ili: prenese dobro).”²³⁰

4916. ISPRIČAO NAM JE Er-Rebi b. Sulejman el-Džizi, njega je obavijestio Ebul-Esved, prenijevši od Nafia b. Jezida, on od Ibnul-Hada (El-Hadija), on od Abdulvehhaba b. Ebu Bekra, on od Ibn Šihaba, on od Humejda b. Abdurrahmana, da je njegova majka Ummu Kulsum bint Ukbe kazala: “Nisam čula da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., dozvolio laž, osim u tri slučaja. Govorio je: ‘U lažove ne ubrajam čovjeka (koji laže) da bi pomirio ljude – on njome samo želi pomirenje, niti čovjeka koji se u ratu koristi lažima, ni čovjeka koji laže svojoj supruzi (da bi je udobrovoljio), ili supruzi koja laže svome mužu (da bi ga udobrovoljila).”²³¹

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَمْ يَكْذِبْ مَنْ
نَمَى بَيْنَ اثْنَيْنِ لِيُصْلِحَ وَقَالَ أَحْمَدُ
بْنُ مُحَمَّدٍ وَمُسَدَّدٌ لَيْسَ بِالْكَاذِبِ
مَنْ أَصْلَحَ بَيْنَ التَّائِبِ فَقَالَ: خَيْرًا
أَوْ نَمَى خَيْرًا.

٤٩١٦. حَدَّثَنَا الرَّبِيعُ بْنُ سُلَيْمَانَ
الْحِزْرِيُّ حَدَّثَنَا أَبُو الْأَسْوَدِ عَنْ نَافِعِ
يَعْنِي ابْنَ زَيْدٍ عَنْ ابْنِ الْهَادِي أَنَّ
عَبْدَ الْوَهَّابِ بْنَ أَبِي بَكْرٍ حَدَّثَهُ
عَنْ ابْنِ شَهَابٍ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ
الرَّحْمَنِ عَنْ أُمِّهِ أُمِّ كَلْثُومِ بِنْتِ
عُقْبَةَ قَالَتْ مَا سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُرَخِّصُ فِي
شَيْءٍ مِنَ الْكُذْبِ إِلَّا فِي ثَلَاثٍ كَانَ
رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
يَقُولُ لَا أَعُدُّهُ كَاذِبًا الرَّجُلُ يُصْلِحُ
بَيْنَ التَّائِبِ يَقُولُ الْقَوْلَ وَلَا يُرِيدُ
بِهِ إِلَّا الْإِصْلَاحَ وَالرَّجُلُ يَقُولُ
فِي الْحَرْبِ وَالرَّجُلُ يُحَدِّثُ امْرَأَتَهُ
وَالْمَرْأَةُ تُحَدِّثُ زَوْجَهَا.

²³⁰ Kao npr. da kaže: “Taj te selami i kaže da mu je jako žao što je među vama došlo do nesporazuma.”, a onda da ode drugom i prenese mu slične riječi od njegovog zavađenog brata. Ovaj hadis je zabilježio i Et-Tirmizi u Džami’u.

²³¹ Bilježe ga i El-Buhari i Muslim u *Sahihima*, Et-Tirmizi u Džami’u, i En-Nesai, u *Sunenu*, ali kao sažetak.

59. O pjevanju (zabrani pjevanja)

4917. ISPRIČAO NAM JE Musedded, njega je obavijestio Bišr, prenijevši od Halida b. Zekvana, da je Er-Rubej'e bint b. Muavviz b. Afraa kazala: "Allahov Poslanik, s.a.v.s., je ušao kod mene ujutru, nakon prve bračne noći,²³² i sjeo na moju postelju. Bio je udaljen od mene, otprilike, ovako kao što ti sjediš.²³³ Naše djevojčice²³⁴ su udarale u defove i pjevale o našima poginulim na Bedru, dok jedna od njih ne zapjeva: (*Među nama je Vjerovjesnik, koji zna šta će se u budućnosti dogoditi*). Čuvši to, on joj reče: 'Prestani o tome i pjevaj ono što si prije toga pjevala.'²³⁵

4918. ISPRIČAO NAM JE El-Hasan b. Ali, njega je obavijestio Abdurrezzak,

٥٩. بَاب فِي التَّغْيِي عَنْ الْعِنَاءِ

٤٩١٧. حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ حَدَّثَنَا بِشْرٌ
عَنْ خَالِدِ بْنِ ذَكْوَانَ عَنْ الرَّبِيعِ
بِنْتِ مَعْوِذِ ابْنِ عَفْرَاءَ قَالَتْ جَاءَ
رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
فَدَخَلَ عَلَيَّ صَبِيحَةَ بُنَيَّ فِي فَجَلَسَ
عَلَى فِرَاشِي كَخَلِيكِ مِنِّي
فَجَعَلَتْ جُونِيَّاتٍ يَضْرِبْنَ بِدُقِّ
لَهْنٍ وَيَنْدُبْنَ مَنْ قَيْلٍ مِنْ أَبِي يَوْمَ
بَدْرٍ إِلَى أَنْ قَالَتْ إِحْدَاهُنَّ وَفِينَا
نَبِيٌّ يَعْلَمُ مَا فِي الْقَدِيدِ فَقَالَ: دَعِي
هَذِهِ وَقُولِي الَّذِي كُنْتِ تَقُولِينَ.

٤٩١٨. حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ
حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ

²³² Ibn Sa'd pojašnjava da se Rubej'a, kći Muavvizova, tada udala za Ijasa b. Bekira el-Lejsija.

²³³ Ovo je Rubej'a objašnjavala Halidu b. Zekvanu, koji je od nje prenio ovaj hadis.

²³⁴ U defove su udarale i navedene pjesme pjevale ensarijske djevojčice, koje još nisu bile punoljetne.

²³⁵ Vjerovjesnik, s.a.v.s., je skrenuo pažnju djevojčicama da on ne dozvoljava da mu se pripisuju osobine koje mu ne pripadaju. Ono što će se u budućnosti dogoditi zna samo Allah, i niko više. Ovaj hadis su zabilježili i El-Buhari u *Sahihu*, Et-Tirmizi u *Džami'u*, i Ibn Madže, u *Sunenu*.

prenijevši od Ma'mera, on od Sabita, a on od Enesa: "Pošto je Allahov Poslanik, s.a.v.s., stigao u Medinu, crnci²³⁶ su od radosti igrali. Igrali su sa kratkim kopljima."

60. O pokuđenosti sviranja i pjevanja uz frulu

4919. ISPRIČAO NAM JE Ahmed b. Ubejd (Abdullah) el-Gudani, njega je obavijestio El-Velid b. Muslim, prenijevši od Seida b. Abdulaziza, on od Sulejmana b. Musaa, da je Nafia kazao: "Kada je Ibn Omer čuo (zvuk) frule, stavio je prste u uši i, udaljivši se s tog puta, upitao me: 'Nafia, čuješ li ti išta?' 'Ne čujem.' – odgovorio sam. On izvadi prste iz ušiju i kaza: 'Bio sam sa Allahovim Poslanikom, s.a.v.s., koji je čuo ovako nešto i uradio slično ovome.'"

Ebu Davud kaže da je ovo munker-hadis. Ebu Ali el-Lu'li veli: "Čuo sam Ebu Davuda da kaže: 'Ovo je ovo munker-hadis.'"

4920. ISPRIČAO NAM JE Mahmud b. Halid, njemu je saopćio njegov otac, prenijevši od Mut'ima b. el-Mikdama, da je Nafi kazao: "Jednom prilikom sam jahao (na sapima) iza Ibn Omera.

عَنْ ثَابِتٍ عَنْ أَنَسِ قَالَ: لَمَّا قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمَدِينَةَ لَعِبَتِ الْحَبَشَةُ لَقْدُومِهِ فَرَحًا بِذَلِكَ لَعِبُوا بِحِرَابِهِمْ.

٦٠. بَابُ كَرَاهِيَةِ الْغِنَاءِ وَالزَّمْرِ

٤٩١٩. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ عُبَيْدِ اللَّهِ الْغُدَّانِيُّ حَدَّثَنَا الْوَلِيدُ بْنُ مُسْلِمٍ حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ مُوسَى عَنْ نَافِعٍ قَالَ: سَمِعَ ابْنَ عُمَرَ مِزْمَارًا قَالَ فَوَضَعَ إِصْبَعَيْهِ عَلَى أُذُنَيْهِ وَتَأَى عَنِ الطَّرِيقِ وَقَالَ لِي يَا نَافِعُ هَلْ تَسْمَعُ شَيْئًا قَالَ فَقُلْتُ لَا قَالَ فَرَفَعَ إِصْبَعَيْهِ مِنْ أُذُنَيْهِ وَقَالَ كُنْتُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَسَمِعَ مِثْلَ هَذَا فَصَنَعَ مِثْلَ هَذَا.

قَالَ أَبُو عَالِيٍّ اللَّؤْلُؤِيُّ سَمِعْتُ أَبَا دَاوُدَ يَقُولُ هَذَا حَدِيثٌ مُنْكَرٌ

٤٩٢٠. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ خَالِدٍ حَدَّثَنَا أَبِي حَدَّثَنَا مُطْعِمُ بْنُ الْبِقْدَامِ قَالَ حَدَّثَنَا نَافِعٌ قَالَ كُنْتُ رِذْفَ ابْنِ عُمَرَ إِذْ مَرَّ بِرِجَالِ يَزْمُرُ فَذَكَرَ نَحْوَهُ.

²³⁶ Crnci porijeklom iz Abesinije koji su živjeli u Medini.

Pošli smo pored čobana koji je svirao na fruli...” – a onda je spomenuo slično prethodnom hadisu.

Ebu Davud kaže: “Između Mut’ima i Nafia je ubačen Sulejman b. Musa.”

4921. ISPRIČAO NAM JE Ahmed b. Ibrahim, prenijevši od Abdullaha b. Džafera er-Rekkija, on od Ebul-Meliha, on od Mejmuna, da je Nafi kazao. “Bili smo sa Ibn Omerom, a začula se frula (pastira)...” – potom je spomenuo slično prethodnom hadisu.

Ebu Davud kaže: “Ovo predanje je najviše munker.”

4922. ISPRIČAO NAM JE Muslim b. Ibrahim, njega je obavijestio Selam b. Miskin, prenijevši od nekog šejha koji je kod Ebu Vaila bio na gozbi pa su počeli igrati, poigravati se i pjevati. Ebu Vail je odmotao svoj turban²³⁷ i kazao: “Čuo sam od Abdullaha da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., kazao: ‘Pjesma u srce usađuje licemjerstvo.’”

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: أُدْخِلَ بَيْنَ مُطْعِمٍ وَنَافِعٍ
سُلَيْمَانَ بْنَ مُوسَى.

٤٩٢١. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ
حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ جَعْفَرِ الرَّقِيِّ
قَالَ حَدَّثَنَا أَبُو الْمَلِيحِ عَنْ مَيْمُونٍ
عَنْ نَافِعٍ قَالَ كُنَّا مَعَ ابْنِ عُمَرَ
فَسَمِعَ صَوْتَ زَامِرٍ فَذَكَرَ نَحْوَهُ
قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَهَذَا أَنْكَرُهَا.

٤٩٢٢. حَدَّثَنَا مُسْلِمُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ
قَالَ حَدَّثَنَا سَلَامُ بْنُ مَسْكِينٍ
عَنْ شَيْخٍ سَمِعَ أَبَا وَائِلٍ فِي وِلِيَّتِهِ
فَجَعَلُوا يَلْعَبُونَ يَتَلَعَّبُونَ يُغَنُّونَ
فَحَلَّ أَبُو وَائِلٍ حَبْوَتَهُ وَقَالَ سَمِعْتُ
عَبْدَ اللَّهِ يَقُولُ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: الْغِنَاءُ
يُنْبِتُ التَّفَاقُ فِي الْقَلْبِ.

²³⁷ Koji je bio bio svezao svoja koljena pri sjedenju, tj. ustao je da ide.

61. O propisu u vezi
sa hermafroditom/
feminiziranom muškarcu

4923. ISPRIČALI SU NAM Harun b. Abdullah i Muhammed b. el-Ala, njih je obavijestio Ebu Usama, prenijevši od Mufeddala b. Junusa, on od El-Evzaija, on od Ebu Jesara el-Kurešija, on od Ebu Hašima, a on od Ebu Hurejrea: “Vjerovjesniku je doveden hermafrodit krnom obojenih ruku i nogu. ‘Šta je s ovim?’ – upita on. ‘Allahov Poslanice, on se poistovjećuje sa ženama.’ – odgovori neko. Poslanik naredi da ga protjeraju u En-Neki. Prisutni kazaše: ‘Da ga pogubimo, Allahov Poslanice?’, a Poslanik reče: ‘Meni je zabranjeno ubijanje onih koji klanjaju.’”

Ebu Usama kaže: “En-Neki²³⁸ je jedno od predgrađa Medine, ali to nije El-Beki’.”

4924. ISPRIČAO NAM JE Ebu Bekr b. Ebu Šejbe, njega je obavijestio Veki, prenijevši od Hišama b. Urvea, on od svoga oca, on od Zejnebe bint Ummu Seleme, da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., ušao kod Ummu Seleme, a tu je bio hermafrodit, koji je njenom bratu Abdullahu

٦١. بَابُ فِي الْحُكْمِ فِي الْمُحَنَّثِينَ

٤٩٢٣. حَدَّثَنَا هَارُونُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ وَ مُحَمَّدُ بْنُ الْعَلَاءِ أَنَّ أَبَا أُسَامَةَ أَخْبَرَهُمْ عَنْ مُفَضَّلِ بْنِ يُونُسَ عَنِ الْأَوْزَاعِيِّ عَنِ أَبِي يَسَارِ الْقُرَشِيِّ عَنِ أَبِي هَاشِمٍ عَنِ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَتَى بِمُحَنَّثٍ قَدْ حَضَبَ يَدَيْهِ وَرِجْلَيْهِ بِالْحِنَاءِ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا بَالُ هَذَا فَقِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ يَتَشَبَّهُ بِالنِّسَاءِ فَأَمَرَ بِهِ فَنُفِيَ إِلَى التَّقِيْعِ فَقَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ آلا نَقْتُلُهُ فَقَالَ: إِنِّي نُهَيْتُ عَنْ قَتْلِ الْمُصَلِّينَ.

قَالَ أَبُو أُسَامَةَ وَالتَّقِيْعُ نَاحِيَةٌ عَنِ الْمَدِينَةِ وَلَيْسَ بِالْبَقِيْعِ.

٤٩٢٤. حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ حَدَّثَنَا وَكِيعٌ عَنْ هِشَامِ يَعْنِي ابْنَ عُرْوَةَ عَنْ أَبِيهِ عَنْ زَيْنَبِ بِنْتِ أُمِّ سَلَمَةَ عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَخَلَ عَلَيْهَا وَعِنْدَهَا مُحَنَّثٌ وَهُوَ يَمْشِي لِعَبْدِ اللَّهِ أَخِيهَا إِنْ يَفْتَحُ

²³⁸ Mjesto udaljeno dva dana hoda od Medine. (Avnul-ma’bud, 13/276.)

rekao: “Ako Allah omogući da sutra osvojimo Taif, odvešću te do žene koja (je toliko debela) da kada prilazi, prilazi sa četiri (nabora na trbuhu), a kada odlazi, odlazi sa osam (nabora na trbuhu).”²³⁹ Vjerovjesnik, s.a.v.s., reče: “Tjerajte ih iz vaših kuća.”²⁴⁰

Ebu Davud kaže: “Žena je imala četiri nabora na trbuhu.”²⁴¹

4925. ISPRIČAO NAM JE Muslim b. Ibrahim, njega je obavijestio Hišam, prenijevši od Jahjaa, on od Ikrimea, a on od Ibn Abbasa: “Vjerovjesnik, s.a.v.s., je prokleo feminizirane muškarce i muškobanjaste žene!²⁴² Tjerajte ih iz vaših kuća i tjerajte toga i toga, tj. hermafrodite.”

اللَّهُ الطَّائِفَ غَدًا دَلَلْتُكَ عَلَى
امْرَأَةٍ تُفِيلُ بِأَرْبَعٍ وَتُنْدِيرُ بِثَمَانٍ
فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
أَخْرِجُوهُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ.
قَالَ أَبُو دَاوُدَ: الْمَرْأَةُ كَانَتْ لَهَا أَرْبَعُ عُكَيْنٍ
فِي بَطْنِهَا.

٤٩٢٥. حَدَّثَنَا مُسْلِمٌ بْنُ أَبِرَاهِيمَ
حَدَّثَنَا هِشَامٌ عَنْ يَحْيَى عَنْ
عِكْرِمَةَ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ أَنَّ
النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَعَنَ
الْمُحَنَّثِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالْمُتَرَجَّلَاتِ
مِنَ النِّسَاءِ وَقَالَ أَخْرِجُوهُمْ مِنْ
بُيُوتِكُمْ وَأَخْرِجُوا فَلَانًا وَقُلَانًا
يَعْنِي الْمُحَنَّثِينَ.

²³⁹ Abadi kaže da to znači da ima četiri nabora na stomaku (od debljine), pa kada prilazi vide se četiri, a kada se okrene i odlazi vidi se osam nabora, jer se sa svake strane poznaju po po dva kraja od svakog nabora.

²⁴⁰ Kada je Allahov Poslanik, s.a.v.s., čuo feminiziranog kako Ummu Seleminom bratu Abdullahu b. Ebu Umejjeu opisuje tuđu ženu, on naredi ashabima da ga tjeraju iz svojih kuća.

²⁴¹ Abadi kaže: “To je meso koje se previje na stomaku od debljine.”

²⁴² Tj. Allahov Poslanik, s.a.v.s., je prokleo muškarce koji u svom oblačenju, ponašanju, govoru i pokretima oponašaju žene, i žene koje u tome oponašaju muškarce. Ovaj hadis su u *El-Kutubus-sitteu* zabilježili svi autori, osim Muslima.

62. O igranju sa lutkama

4926. ISPRIČAO NAM JE Musedded, njega je obavijestio Hammad, prenijevši od Hišama b. Urvea, on od svoga oca, da je Aiša kazala: "Igrala bih se sa lutkama. Nekad bi kod mene ušao Allahov Poslanik, s.a.v.s., i zatekao djevojčice (kako se sa mnogom igraju), te bi one izišle. A kada bi on izišao, one bi ponovo ušle."²⁴³

4927. ISPRIČAO NAM JE Muhammed b. Avf, prenijevši od Seida b. Ebu Merjema, on od Jahjaa b. Ejuba, on od Umare b. Gazijje, on od Muhammeda b. Ibrahima, on od Ebu Selemea b. Abdurrahmana, da je Aiša kazala: "Allahov Poslanik, s.a.v.s., se vratio iz Pohoda na Tebuk (ili: iz Pohoda na Hajber). Na mojoj ostavi bijaše zastor. Puhnu vjetar i u ćošku ostave otkri lutke kojima sam se igrala. 'Šta je ovo Aiša?' – upita me Vjerovjesnik, s.a.v.s. 'To su moje lutke.' – odgovorila sam.

٦٢. بَابُ فِي اللَّعِبِ بِالْبَنَاتِ

٤٩٢٦. حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ حَدَّثَنَا حَمَّادٌ عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ عَنْ أَبِيهِ عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ كُنْتُ أَلْعَبُ بِالْبَنَاتِ قَرِيبًا دَخَلَ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَعِنْدِي الْجَوَارِي فَإِذَا دَخَلَ خَرَجْنَ وَإِذَا خَرَجَ دَخَلْنَ.

٤٩٢٧. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَرُوفٍ حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ أَبِي مَرْزَمٍ أَخْبَرَنَا يَحْيَى بْنُ أَبِي بُرَيْدٍ قَالَ حَدَّثَنِي عُمَارَةُ بْنُ عَرَبَةَ أَنَّ مُحَمَّدَ بْنَ إِبْرَاهِيمَ حَدَّثَهُ عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ غَزْوَةِ تَبُوكَ أَوْ خَيْبَرَ وَفِي سَهْوَتِهَا سِتْرٌ فَهَبَّتْ رِيحٌ فَكَشَفَتْ نَاحِيَةَ السِّتْرِ عَنْ بَنَاتٍ لِعَائِشَةَ لَعِبٍ فَقَالَ: مَا هَذَا يَا عَائِشَةُ قَالَتْ بَنَاتِي وَرَأَى

²⁴³ Poznato je da se Aiša udala za Allahovog Poslanika, s.a.v.s., dok je bila djevojčica, te bi, dok je Vjerovjesnik, s.a.v.s., odsutan, okupila djevojčice i sa njima se igrala. Kada bi Vjerovjesnik, s.a.v.s., došao, one bi izišle, a kada bi otišao, one bi ponovo došle da se igraju sa Aišom. Jedna od njihovih omiljenih igara bila je igra sa lutkama (bebama). Ovaj hadis su zabilježili u *El-Kutubus-sitteu* svi autori, osim Et-Tirmizija.

On među ljutkama ugleda konja sa dva krila od krpe i upita: ‘A šta je ono u sredini, među njima?’ ‘Konj.’ – odgovorih. ‘A šta ono ima na sebi?’ – ponovo me upita. ‘Dva krila.’ – odgovorih. ‘Konj sa dva krila?’ – ponovo će Vjerovjesnik, s.a.v.s. ‘Da.’ – rekoh – ‘Zar nisi čuo da je Sulejman imao krilate konje?’ Allahov Poslanik, s.a.v.s., se nasmijao, da sam mu vidjela očnjake.”²⁴⁴

63. O ljuljašci

4928. ISPRIČAO NAM JE Musa b. Ismail, njega je obavijestio Hammad. A obavijestio nas je i Bišr b. Halid, prenijevši od Ebu Usamea, on od Hišama b. Urvea, on od svoga oca, da je Aiša kazala: “Vjenčala sam se sa Allahovim Poslanikom, s.a.v.s., kada sam imala sedam ili šest godina. Kada smo došli u Medinu, dođoše mi žene...” Bišr kaže da je rekla: “došla mi je Ummu Ruman²⁴⁵ i zatekla me na ljuljašci. One su me uzele, pa me okupaše i pripremiše. Allahov Poslanik, s.a.v.s., je došao kod mene kada sam imala devet

بَيْنَهُنَّ قَرَسًا لَهُ جَنَاحَانِ مِنْ رِقَاعٍ
فَقَالَ: مَا هَذَا الَّذِي أَرَى وَسَطَهُنَّ
قَالَتْ قَرَسٌ قَالَ وَمَا هَذَا الَّذِي
عَلَيْهِ قَالَتْ جَنَاحَانِ قَالَ قَرَسٌ
لَهُ جَنَاحَانِ قَالَتْ أَمَا سَمِعْتَ أَنَّ
لِسُلَيْمَانَ خَيْلًا لَهَا أَجْنِحَةٌ قَالَتْ
فَضَحِكَ حَتَّى رَأَيْتُ نَوَاجِدَهُ.

٦٣. بَابُ فِي الْأَرْجُوحَةِ

٤٩٢٨. حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ
حَدَّثَنَا حَمَّادٌ ح. وَحَدَّثَنَا بَشْرُ بْنُ
خَالِدٍ حَدَّثَنَا أَبُو أُسَامَةَ قَالَ حَدَّثَنَا
هِشَامُ بْنُ عُرْوَةَ عَنْ أَبِيهِ عَنْ
عَائِشَةَ قَالَتْ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَزَوَّجَنِي وَأَنَا بِنْتُ
سَبْعِ أَوْ سِتِّ فَلَمَّا قَدِمْنَا الْمَدِينَةَ
أَتَيْنِ نِسْوَةً وَقَالَ بَشْرٌ فَأَتَتْنِي أُمُّ
رُومَانَ وَأَنَا عَلَى أَرْجُوحَةٍ فَذَهَبَنِي بِي
وَهَيَّأْتَنِي وَصَنَعْتَنِي فَأَتَى بِي رَسُولُ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَبَتَى بِي

²⁴⁴ Na temelju ovih hadisa, učenjaci smatraju da je djeci dozvoljeno da koriste igračke u obliku ljudskih i drugih živih bića, iako je slike i siluete živih bića koja se kreću, u osnovi, zabranjeno držati ih u kućama. Ovaj hadis je zabilježio i En-Nesai, u *Sunenu*.

²⁴⁵ Ummu Ruman je bila Aišina majka.

godina. Ummu Rumman me je dovela na vrata. (Izgubivši dah) kazala sam: ‘Ah, ah.’”²⁴⁶

Ebu Davud kaže: “Uzdanula je i uvela me u sobu. Neke ensarijke rekoše: ‘Da bude dobro i sa bereketom.’” Hadisi njih dvojice su se izmiješali.

4929. ISPRIČAO NAM JE Ibrahim b. Seid, njega je obavijestio Ebu Usama – slično prethodnom hadisu, rekavši: “Hajde, neka je srećno i sa bereketom (reče Ummu Ruman) i predade me ženama, koje mi oprašaju glavu i očeslajaše me. Ujutru me nije ništa iznenadilo i uplašilo do Allahov Poslanik, s.a.v.s. Predale su me njemu.”

4930. ISPRIČAO NAM JE Musa b. Ismail, kog je obavijestio Hammad, prenijevši od Hišama b. Urvea, on od Urvea, da je Aiša kazala: “Kada smo stigli u Medinu, dok sam se igrala na ljujlaški, došle su mi žene. Kosa mi je bila naspram ušiju. Odvele su me te mi oprale kosu i uredile me. Potom su me odvele Allahovom Poslaniku, s.a.v.s. Sa mnom je spavao kada sam imala devet godina.”²⁴⁷

وَأَنَا ابْنَةُ تِسْعٍ فَوَقَفْتُ فِي عَالِي الْبَابِ
فَقُلْتُ هِيَ هِيَ

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: أَيُّ تَنَفَّسَتْ فَأَدْخَلْتُ بَيْتَنَا
فَإِذَا فِيهِ نِسْوَةٌ مِنَ الْأَنْصَارِ فَقُلْنَا عَلَى
الْخَيْرِ وَالْبَرَكَةِ دَخَلَ حَدِيثُ أَحَدِهِمَا فِي
الْآخَرِ

٤٩٢٩. حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ سَعِيدٍ
حَدَّثَنَا أَبُو أُسَامَةَ مِنْهُ قَالَ عَلَى
خَيْرِ طَائِرٍ فَسَلَّمْتَنِي إِلَيْهِنَّ فَعَسَلَنَ
رَأْسِي وَأَصْلَحْتَنِي فَلَمْ يَرْعِنِي إِلَّا
رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
صُحِّي فَأَسَلَّمْتَنِي إِلَيْهِ.

٤٩٣٠. حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ
حَدَّثَنَا حَمَّادُ أَخْبَرَنَا هِشَامُ بْنُ
عُرْوَةَ عَنْ عُرْوَةَ عَنْ عَائِشَةَ
رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ فَلَمَّا قَدِمْنَا
الْمَدِينَةَ جَاءَنِي نِسْوَةٌ وَأَنَا أَلْعَبُ
عَلَى أَرْجُوْحَةٍ وَأَنَا مُجَمَّمَةٌ فَذَهَبْنَ
بِي فَهَيَّأَتْنِي وَصَنَعْنِي ثُمَّ أَتَيْنِي فِي
رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
فَبَتِّي فِي وَأَنَا ابْنَةُ تِسْعٍ سِنِينَ.

²⁴⁶ Aiša je, izgubivši dah, rekla: “Ah, ah!”

²⁴⁷ Bilježe ga u *El-Kutubus-sitteu* svi autori, osim Et-Tirmizija.

4931. ISPRIČAO NAM JE Bišr b. Halid, njemu je ispričao Ebu Usama, prenijevši od Hišama b. Urvea, sa istim senedom, da je Aiša rekla: “Bila sam na ljuljašci, a sa mnom su bile i moje drugarice. (Ummu Ruman) me je uvela u kuću. U njoj su bile ensarijke, te mi rekoše: ‘Neka ti je sa hajrom i bereketom!’”

4932. ISPRIČAO NAM JE Ubejdullah b. Muaz, prenijevši od Muhammeda b. Amra, on od Jahjaa b. Abdurrahmana b. Hatiba, da je Aiša rekla: “Došli smo u Medinu i odsjeli kod potomaka El-Harisa b. Hazredža. Tako mi Allaha, jednog dana sam se ljuljala na ljuljašci privezanoj između dvije palme. Došla je moja majka i skinula me sa nje. Kosa mi bijaše naspram ušiju...” – potom je naveo hadis.

64. O zabrani igranja nerdešira²⁴⁸

4933. ISPRIČAO NAM JE Abdullah b. Mesleme, prenijevši od Malika, on od Musaa b. Mejserea, on od Seida b. Ebu Hinda, a on od Ebu Musaa el-Eš'arija,

٤٩٣١. حَدَّثَنَا يَشْرُ بْنُ خَالِدٍ أَخْبَرَنَا أَبُو أُسَامَةَ حَدَّثَنَا هِشَامُ بْنُ عُرْوَةَ بِإِسْنَادِهِ فِي هَذَا الْحَدِيثِ قَالَتْ وَأَنَا عَلَى الْأَرْجُوْحَةِ وَمَعِيَ صَوَاحِبَاتِي فَأَدْخَلَنِي بَيْتًا فَإِذَا نِسْوَةٌ مِنَ الْأَنْصَارِ فَعَلْنَ عَلَيَّ الْخَيْرَ وَالْبَرَكَاتِ.

٤٩٣٢. حَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ مُعَاذٍ حَدَّثَنَا أَبِي حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَغْنِي بْنِ عَمْرٍو عَنْ يَحْيَى بْنِ يَغْنِي بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ حَاطِبٍ قَالَ قَالَتْ عَائِشَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا فَقَدِمْنَا الْمَدِينَةَ فَتَزَلْنَا فِي بَيْتِ الْحَارِثِ بْنِ الْحَزْرَجِ قَالَتْ قَوْلَ اللَّهِ إِنِّي لَعَلِّي أَرْجُوْحَةٌ بَيْنَ عِذْقَيْنِ فَجَاءَنِي أُمِّي فَأَنْزَلَتْني وَوَلِي جَمِيحَةً وَسَاقَ الْحَدِيثَ.

٦٤. بَابُ فِي التَّهْنِي عَنِ اللَّعِبِ بِالزَّرْدِ

٤٩٣٣. حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْلَمَةَ عَنْ مَالِكٍ عَنْ مُوسَى بْنِ مَيْسَرَةَ عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي هِنْدٍ عَنْ أَبِي

²⁴⁸ Tavla ili backgammon. Autor *el-Mu'džemul-vesita*, kaže: “En-Nerd(ešir) je igra sa kutijom, kamenčićima i dvije kocke, oslanja se na sreću. U kutiji se kamenčići pomeraju shodno tome kako pade kocka. Kod običnog naroda je poznata kao tavla.” (*el-Mu'džemul-vesit*, 2/912.)

da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., kazao: “Ko bude igrao nerdešir, taj je pogriješio prema Allahu i Njegovom Poslaniku.”²⁴⁹

4934. ISPRIČAO NAM JE Musedded, njega je obavijestio Jahja, prenijevši od Sufjana, on od Alkamea b. Merseda, on od Sulejmana b. Burejdea, on od svoga oca, da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., kazao: “Ko bude igrao nerdešir, kao da je ruku zavukao u svinjsko meso i krv.”²⁵⁰

65. O zabrani igre sa golubom

4935. ISPRIČAO NAM JE Musa b. Ismail, njega je obavijestio Hammad, prenijevši od Muhammeda b. Amra, on od Ebu Selemea, a on od Ebu Hurejrea: “Allahov Poslanik, s.a.v.s., je vidio nekog čovjeka kako ide za golubicom, pa je rekao: ‘Šejtan slijedi šejtanicu.’”²⁵¹

مُوسَى الْأَشْعَرِيُّ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ لَعِبَ بِالزَّرْدِ فَقَدْ عَصَى اللَّهَ وَرَسُولَهُ.

٤٩٣٤. حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ حَدَّثَنَا يَحْيَى عَنْ سُفْيَانَ عَنْ عَلْقَمَةَ بْنِ مَرْثَدٍ عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ بُرَيْدَةَ عَنْ أَبِيهِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ لَعِبَ بِالزَّرْدِ شِيرٍ فَكَأَنَّمَا غَمَسَ يَدَهُ فِي لَحْمِ خِنْزِيرٍ وَدَمِهِ.

٦٥. بَابُ فِي اللَّعِبِ بِالْحَمَامِ

٤٩٣٥. حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ حَدَّثَنَا حَمَّادٌ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو عَنْ أَبِي سَلَمَةَ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَأَى رَجُلًا يَتَّبِعُ حَمَامَةً فَقَالَ: شَيْطَانٌ يَتَّبِعُ شَيْطَانَةً.

²⁴⁹ Bilježi ga i Ibn Madže, u *Sunenu*.

²⁵⁰ Bilježe ga i Muslim u *Sahihu*, i Ibn Madže, u *Sunenu*.

²⁵¹ Prema Abadijevom mišljenju, Allahov Poslanik, s.a.v.s., je ovoga čovjeka nazvao šejtanom zbog toga što je zapostavio bavljenje Istinom zbog nečega od čega nema koristi. Goluba ili golubicu je nazvao šejtanicom zbog toga što je čovjek zbog nje/njega zapostavio sjećanje na Allaha, što ga čini nemarnim.

66. O samilosti

4936. ISPRIČALI SU NAM Musedded i Ebu Bekr b. Ebu Šejbe, isti smisao, njih je obavijestio Sufjan, prenijevši od Amra, on od Ebu Kabusa, štićenika Abdullaha b. Amra, a on od Abdullaha b. Amra, da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., kazao: “Milostivi će Svoju milost ukazati onima koji budu imali milosti prema drugima. Budite milostivi prema onima koji su na Zemlji pa će prema vama biti milostiv Onaj Koji je na nebesima.”²⁵²

Musedded nije rekao da je štićenik Abdullaha b. Amra, i kazao je da je to rekao Vjerovjesnik, s.a.v.s.

4937. ISPRIČAO NAM JE Hafs b. Omer, a ispričao nam je i Ibn Kesir, kog je obavijestio Šube, koji je rekao: “Pisao mi je Mensur: ‘Ibn Kesir je u svom hadisu rekao: ‘A ja sam mu ga pročitao i govorio sam ovako: ‘Ispričao nam je Mensur.’, a on mi je rekao: ‘Ako mi ga pročitaš, onda sam ti ga ispričao.’ A onda su se saglasili, prenijevši od Ebu Osmana, štićenika El-Mugira b. Šubea, da je Ebu Hurejre rekao: ‘Čuo sam Ebul-Kasima, s.a.v.s., koji je poznat po iskrenosti i kojem se vjeruje, vlasnika ove sobe, da je rekao:

٦٦. بَاب فِي الرَّحْمَةِ

٤٩٣٦. حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ وَمُسَدَّدُ الْمَعْنَى قَالَا حَدَّثَنَا سُفْيَانُ عَنْ عَمْرِو عَنْ أَبِي قَابُوسَ مَوْلَى لِعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرِو عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرِو يَبْلُغُ بِهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الرَّاحِمُونَ يَرْحَمُهُمُ الرَّحْمَنُ إِزْحَمُوا أَهْلَ الْأَرْضِ يَرْحَمَكُم مِّنْ فِي السَّمَاءِ.

لَمْ يَقُلْ مُسَدَّدٌ مَوْلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرِو وَقَالَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

٤٩٣٧. حَدَّثَنَا حَفْصُ بْنُ عُمَرَ قَالَ حَدَّثَنَا ح. وَحَدَّثَنَا ابْنُ كَثِيرٍ قَالَ أَخْبَرَنَا شُعْبَةُ قَالَ كَتَبَ إِلَيَّ مَنْصُورٌ قَالَ ابْنُ كَثِيرٍ فِي حَدِيثِهِ وَقَرَأْتُهُ عَلَيْهِ وَقُلْتُ أَقُولُ حَدَّثَنِي مَنْصُورٌ فَقَالَ: إِذَا قَرَأْتُهُ عَلَيَّ فَقَدْ حَدَّثْتُكَ بِهِ ثُمَّ اتَّفَقَا عَنْ أَبِي عُثْمَانَ مَوْلَى الْمُغِيرَةَ بْنِ شُعْبَةَ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا الْقَاسِمِ الصَّادِقَ الْمَضُوقَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

²⁵² Zabilježio ga je i Et-Tirmizi u Džami’u.

‘Milost će biti odstranjena samo (iz srca) nesretnika.’”²⁵³

4938. ISPRIČALI SU NAM Ebu Bekr b. Ebu Šejbe i Ibnus-Serh, njih je obavijestio Sufjan, prenijevši od Ibn Ebu Nedžiha, on od Ibn Amira, a on od Abdullaha b. Amra, koji ga je – veli Ibnus-Serh – prenio od Vjerovjesnika, s.a.v.s.: “Nama ne pripada onaj ko nema milosti prema našim mlađima i ne zna pravo naših starijih.”

67. O savjetu

4939. ISPRIČAO NAM JE Ahmed b. Junus, prenijevši od Zuhejra, njemu je ispričao Suhejl b. Ebu Salih, prenijevši od Ataa b. Jezida, a on od Temima ed-Darija, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Uistinu je vjera savjet. Uistinu je vjera savjet. Uistinu je vjera savjet. Prisutni upitaše: ‘A kome, Allahov Poslaniče?’ On odgovori: ‘Allahu, Njegovoj Knjizi,²⁵⁴ Njegovom Poslaniku, vođama muslimana i muslimanima općenito, vođama vjernika i vjernicima općenito, vođama muslimana i muslimanima općenito.’”²⁵⁵

صَاحِبَ هَذِهِ الْحُجْرَةِ يَقُولُ لَا تُنَزَعُ
الرَّحْمَةُ إِلَّا مِنْ شَقِيٍّ.

٤٩٣٨. حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ أَبِي
شَيْبَةَ وَابْنُ السَّرْحِ قَالَ حَدَّثَنَا
سُفْيَانُ عَنْ ابْنِ أَبِي نَجِيحٍ عَنْ
ابْنِ عَامِرٍ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو
يُرْوَاهُ قَالَ ابْنُ السَّرْحِ عَنْ التَّيِّبِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ لَمْ
يَرْحَمْ صَغِيرَنَا وَيَعْرِفْ حَقَّ كَبِيرِنَا
فَلَيْسَ مِنَّا.

٦٧. بَابُ فِي التَّصِيحَةِ

٤٩٣٩. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ يُونُسَ
حَدَّثَنَا زُهَيْرٌ حَدَّثَنَا سُهَيْلُ بْنُ أَبِي
صَالِحٍ عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَزِيدَ عَنْ
تَمِيمِ الدَّارِيِّ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ الدِّينَ
التَّصِيحَةُ إِنَّ الدِّينَ التَّصِيحَةُ
إِنَّ الدِّينَ التَّصِيحَةُ قَالُوا لِمَنْ يَا
رَسُولَ اللَّهِ قَالَ لِلَّهِ وَكِتَابِهِ وَرَسُولِهِ
وَأَيِّمَةِ الْمُؤْمِنِينَ وَعَامَّتِهِمْ أَوْ أَيْمَةِ
الْمُسْلِمِينَ وَعَامَّتِهِمْ.

²⁵³ Zabilježio ga je i Et-Tirmizi u *Džami’u*.

²⁵⁴ Tj. kako slijediti Allahove upute u Njegovoj Knjizi.

²⁵⁵ Bilježe ga i Muslim u *Sahihu*, i En-Nesai, u *Sunenu*.

4940. ISPRIČAO NAM JE Amr b. Avn, njega je obavijestio Halid, preni-jevši od Junusa, on od Amra b. Seida, on od Ebu Zur'aa b. Amra b. Džerira, da je Džerir kazao: “Dao sam prisegu Vjerovjesniku, s.a.v.s., na poslušnost i na pokornost, i da ću savjetovati svakog muslimana.”

Ebu Zur'a kaže: “Kad god bi Džerir nešto prodao ili kupio, rekao bi: ‘Ono što smo od tebe uzeli bolje je od onoga što smo ti dali, pa ti odaberi.’”²⁵⁶

68. O pomaganju muslimana

4941. ISPRIČALI SU NAM Ebu Bekr i Osman, sinovi Ebu Šejbea, isti smisao, njih je obavijestio Ebu Muavija, preni-jevši od Osmana i Džerira er-Razija. A obavijestio nas je i Vasil b. Abdula'la, prenijevši od Esbata, on od El-A'meša, a on od Ebu Saliha. Vasil je prenio od Ebu Saliha²⁵⁷ – a svi su prenijeli od Ebu Hurejrea, da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., kazao: “Ko od muslimana otkloni neku ovosvjetsku nevolju, Allah će od njega otkloniti neku od nevolja na

٤٩٤٠. حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ عَوْنٍ حَدَّثَنَا خَالِدٌ عَنْ يُونُسَ عَنْ عَمْرِو بْنِ سَعِيدٍ عَنْ أَبِي زُرْعَةَ بْنِ عَمْرِو بْنِ جَرِيرٍ عَنْ جَرِيرٍ قَالَ: بَايَعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى السَّنْعِ وَالطَّاعَةِ وَأَنْ أَنْصَحَ لِكُلِّ مُسْلِمٍ قَالَ وَكَانَ إِذَا بَاعَ الشَّيْءَ أَوْ اشْتَرَاهُ قَالَ أَمَا إِنَّ الَّذِي أَخَذْنَا مِنْكَ أَحَبُّ إِلَيْنَا مِمَّا أَعْطَيْنَاكَ فَاخْتَرِ

٦٨. بَاب فِي الْمَعُونَةِ لِلْمُسْلِمِ

٤٩٤١. حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرٍ وَعُثْمَانُ ابْنَا أَبِي شَيْبَةَ الْمَعْنَى قَالَا حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ قَالَ عُثْمَانُ وَجَرِيرُ الرَّازِيُّ ح. وَحَدَّثَنَا وَاصِلُ بْنُ عَبْدِ الْأَعْلَى حَدَّثَنَا أَسْبَاطُ عَنْ الْأَعْمَشِ عَنْ أَبِي صَالِحٍ وَقَالَ وَاصِلٌ قَالَ حَدَّثْتُ عَنْ أَبِي صَالِحٍ ثُمَّ اتَّفَقُوا عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ نَفَسَ عَنْ مُسْلِمٍ

²⁵⁶ Pa ti odaberi hoćeš li ostati pri pazaru ili ćeš od njega odustati. Ovaj hadis je zabilježio i En-Nesai, u *Sunenu*.

²⁵⁷ Ovo ukazuje na to da je između El-A'meša i Ebu Saliha bio posrednik. Međutim, Ebu Avane i drugi su ovaj hadis prenijeli od A'meša, a on od Ebu Saliha izravno, bez ikakvog posrednika. To potvrđuje da je El-A'meš ovaj hadis čuo izravno od Ebu Saliha.

Sudnjem danu. Ko olakša dužniku, Allah će njemu olakšati i na ovome i na Onome svijetu. Ko sakrije mahanu nekog muslimana, Allah će sakriti njegove mahane i na ovom i na Onome svijetu. Allah će pomagati robu sve dotle dok on pomaže svome bratu.”²⁵⁸

Ebu Davud kaže: “Osman od Ebu Muavije nije spomenuo riječi: ‘ko olakša dužniku’.”

4942. ISPRIČAO NAM JE Muhammed b. Kesir, njemu je saopćio Sufjan, prenijevši od Ebu Malika el-Ešdžeija, on od Rib’ijja b. Hiraša, a on od Huzejfea, da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., rekao: “Svako dobro djelo je milostinja/sadaka.”

69. O promjeni imena

4943. ISPRIČAO NAM JE Amr b. Avn. A obavijestio nas je i Musedded, prenijevši od Hušejma, on od Davuda b. Amra, on od Abdullaha b. Ebuz-Zekerijje, a on od Ebud-Derdaa, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Na Sudnjem danu ćete biti pozivani po vašim imenima i imenima vaših očeva, pa nadijevajte lijepa imena.”

كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ الدُّنْيَا تَقَسَّ اللَّهُ عَنْهُ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَمَنْ يَسَّرَ عَلَى مُعْسِرٍ يَسَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَنْ سَتَرَ عَلَى مُسْلِمٍ سَتَرَ اللَّهُ عَلَيْهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ فِي عَوْنِ الْعَبْدِ مَا كَانَ الْعَبْدُ فِي عَوْنِ أَخِيهِ

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: لَمْ يَذْكُرْ عُثْمَانُ عَنْ أَبِي مُعَاوِيَةَ وَمَنْ يَسَّرَ عَلَى مُعْسِرٍ

٤٩٤٢. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ كَثِيرٍ أَخْبَرَنَا سُفْيَانُ عَنْ أَبِي مَالِكٍ الْأَشْجَعِيِّ عَنْ رِبْعِيِّ بْنِ حِرَاشٍ عَنْ حُدَيْفَةَ قَالَ: قَالَ نَبِيُّكُمْ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كُلُّ مَعْرُوفٍ صَدَقَةٌ.

٦٩. بَابُ فِي تَغْيِيرِ الْأَسْمَاءِ

٤٩٤٣. حَدَّثَنَا عُمَرُو بْنُ عَرُونَ قَالَ أَخْبَرَنَا ح. وَحَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ قَالَ حَدَّثَنَا هُشَيْمٌ عَنْ دَاوُدَ بْنِ عَمْرٍو عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي زَكْرِيَّا عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّكُمْ تُدْعَوْنَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِأَسْمَائِكُمْ وَأَسْمَاءِ آبَائِكُمْ فَأَحْسِنُوا أَسْمَاءَكُمْ

²⁵⁸ Bilježe ga i Muslim u *Sahihu*, Et-Tirmizi u *Džami’u*, i En-Nesai i Ibn Madže u *Sunenima*.

Ebu Davud kaže: “Ibn Ebuz-Zekerija se nije sreo sa Ebud-Derdaom.”

4944. ISPRIČAO NAM JE Ibrahim b. Zijad Sebelan, njega je obavijestio Abbad b. Abbad, prenijevši od Ubejdullaha, on od Nafia, a on od Ibn Omera, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Najdraža imena Uzvišenom Allahu su: Abdullah i Abdurrahman.”²⁵⁹

4945. ISPRIČAO NAM JE Harun b. Abdullah, kog je obavijestio Hišam b. Seid Talekani, prenijvši od Muhammeda b. el-Muhadžira el-Ensarija, on od Akila b. Šebiba, on od ashaba Ebul-Vehba el-Džušemija, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Nadijevajte imena vjerovjesnika. Najdraža imena Allahu su: Abdullah i Abdurrahman, najiskrenija Haris i Hemmam, a najružnija Harb i Murre.”²⁶⁰

4946. ISPRIČAO NAM JE Musa b. Ismail, prenijevši od Hammada b. Selemea, on od Sabita, da je Enes kazao: “Ja sam Abdullaha b. Ebu Talhu, kada

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: ابْنُ أَبِي زَكْرِيَّا لَمْ يَدْرِكْ أَبَا الدَّرْدَاءِ.

٤٩٤٤. حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ زِيَادٍ سَبْلَانَ حَدَّثَنَا عَبَّادُ بْنُ عَبَّادٍ عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ عَنْ نَافِعٍ عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَحَبُّ الْأَسْمَاءِ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى عَبْدُ اللَّهِ وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ.

٤٩٤٥. حَدَّثَنَا هَارُونُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ حَدَّثَنَا هِشَامُ بْنُ سَعِيدِ الطَّلَقَانِيِّ أَخْبَرَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُهَاجِرِ الْأَنْصَارِيُّ قَالَ حَدَّثَنِي عَقِيلُ بْنُ شَيْبٍ عَنْ أَبِي وَهْبٍ الْجُشَمِيِّ وَكَانَتْ لَهُ صُحْبَةٌ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: تَسَمَّوْا بِأَسْمَاءِ الْأَنْبِيَاءِ وَأَحَبُّ الْأَسْمَاءِ إِلَى اللَّهِ عَبْدُ اللَّهِ وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ وَأَصْدَقُهَا حَارِثٌ وَهَمَامٌ وَأَفْبَحُهَا حَرْبٌ وَمُرَّةٌ.

٤٩٤٦. حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ عَنْ ثَابِتٍ عَنْ أَنَسٍ قَالَ: ذَهَبْتُ بِعَبْدِ اللَّهِ بْنِ

²⁵⁹ Bilježi ga i Muslim u *Sahihu*.

²⁶⁰ Najiskrenija su imena, koja najbolje odražavaju prirodu čovjeka, Haris/Pohlepan i Hemmam/Zakupiran, a najružnije Harb/Rat i Murre/Gorčina. Ovaj hadis je zabilježio i En-Nesai, u *Sunenu*.

se rodio, odnio Vjerovjesniku, s.a.v.s. Vjerovjesnik, s.a.v.s., bijaše u prugastom ogrtaču, timario je svoju devu. Upita me: ‘Imaš li hurmi?’ ‘Imam.’ – odgovorio sam. Dodadoh mu ih. On ih stavi u usta, sažvaka ih, potom ih izvadi i stavi u usta novorođenčetu, koje ih poče sisati. Vjerovjesnik, s.a.v.s., reče: ‘Ensarije vole hurme.’, i dade mu ime Abdullah.”²⁶¹

70. O promjeni imena koje ima ružno značenje

4947. ISPRIČALI SU NAM Ahmed b. Hanbel i Musedded, prenijevši od Jahjaa, on od Ubejdullaha, on od Nafia, a on od Ibn Omera: “Vjerovjesnik, s.a.v.s., je promijenio ime (ženi) koja se zvala Asija/Griješnica, rekavši: ‘(Od danas) ćeš se zvati Džemila/Lijepa!’”

4948. ISPRIČAO NAM JE Isa b. Hammad, njemu je saopćio El-Lejs, prenijevši od Jezida b. Ebu Habiba, on od Muhammeda b. Ishaka, a on od Muhammeda b. Amra b. Ataa: “Zejneba, kći Ebu Selemea, ga je upitala: ‘Kakvo si ime dao svojoj kćerki?’ On reče: ‘Dao sam joj ime Berra/Dobročiniteljka.’ Zejneba reče: ‘Allahov Poslanik, s.a.v.s., je

أَبِي طَلْحَةَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حِينَ وُلِدَ وَالتَّيِّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي عَبَاءَةٍ يَهْتَأُ بِعَيْرٍ لَهٗ قَالَ هَلْ مَعَكَ تَمْرٌ قُلْتُ نَعَمْ قَالَ فَتَأَوَّلَهُ تَمْرَاتٍ فَأَلْقَاهُنَّ فِي فِيهِ فَلَاكِهِنَّ ثُمَّ فَعَرَّ فَاهُ فَأَوَجَّرَهُنَّ إِيَّاهُ فَجَعَلَ الصَّيِّئُ يَتَلَمَّظُ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: حُبُّ الْأَنْصَارِ التَّمْرَ وَسَمَاهُ عَبْدَ اللَّهِ.

٧٠. بَاب فِي تَغْيِيرِ الْأَسْمِ الْمُبْغِضِ

٤٩٤٧. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ وَمُسَدَّدٌ قَالَا حَدَّثَنَا يَحْيَى عَنْ عَبْدِ اللَّهِ عَنْ نَافِعٍ عَنْ ابْنِ عُمَرَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ غَيَّرَ اسْمَ عَاصِيَةَ وَقَالَ أَنْتِ جَمِيلَةٌ.

٤٩٤٨. حَدَّثَنَا عَيْسَى بْنُ حَمَّادٍ أَخْبَرَنَا اللَّيْثُ عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي حَبِيبٍ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ عَطَاءٍ أَنَّ زَيْنَبَ بِنْتَ أَبِي سَلَمَةَ سَأَلَتْهُ مَا سَمَّيْتَ ابْنَتَكَ قَالَ سَمَّيْتُهَا مَرَّةً فَقَالَتْ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنْ هَذَا الْأَسْمِ

²⁶¹ Bilježi ga i Muslim u *Sahihu*.

zabranio nadijevanje ovakvog imena. (Kada je čuo) da su mi dali ime Berra/ Dobročiniteljka, Vjerovjesnik, s.a.v.s., reče: ‘Ne hvalite sami sebe. Allah najbolje zna ko je od vas dobročinitelj.’ ‘Kako onda da je nazovemo?’ – upita ga Ebu Seleme. ‘Nazovite je Zejneba.’ – reče Vjerovjesnik, s.a.v.s.”²⁶²

4949. ISPRIČAO NAM JE Musedded, njega je obavijestio Bišr b. el-Mufeddal, prenijevši od Bešira b. Mejmuna, on od svoga amidže Usamea b. Uherija: “Neki čovjek, po imenu Asrem bijaše u izaslanstvu koje je došlo Allahovom Poslaniku, s.a.v.s. ‘Kako se zoveš?’ – upitao ga je Allahov Poslanik, s.a.v.s.’ ‘Asrem.’ – odgovorio je, a Vjerovjesnik, s.a.v.s., kaza: ‘(Od sada) ćeš se zvati Zur’a.”

4950. ISPRIČAO NAM JE Er-Rebi b. Nafi, prenijevši od Jezida b. el-Mikdama b. Šurejha, on od svoga oca, on od njegovog djeda Šurejha, a on od svoga oca Hanija: “Kada je došao u izaslanstvu Allahovom Poslaniku, s.a.v.s., Poslanik je čuo kako ga zovu Ebul-Hakem. Tada ga pozva i reče: ‘Allah je El-Hakem/ Sudac, i Njemu pripada suđenje. Zašto si uzeo nadimak Ebul-Hakem? On

سُمِّيَتْ بَرَّةً فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ اللَّهُ أَعْلَمُ بِأَهْلِ الْبَيْرِ مِنْكُمْ فَقَالَ: مَا نُسَمِّيَهَا قَالَ سَمَّوْهَا زَيْنَبَ.

٤٩٤٩. حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ حَدَّثَنَا بِشْرُ يَعْنِي ابْنَ الْمُفَضَّلِ قَالَ حَدَّثَنِي بَيْشِرُ بْنُ مَيْمُونٍ عَنْ عَمِّهِ أُسَامَةَ بْنِ أَخْدَرِيٍّ أَنَّ رَجُلًا يُقَالُ لَهُ أَصْرَمُ كَانَ فِي التَّقْرِ الَّذِينَ أَتَوْا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا اسْمُكَ قَالَ أَنَا أَصْرَمُ قَالَ بَلْ أَنْتَ زُرْعَةُ.

٤٩٥٠. حَدَّثَنَا الرَّبِيعُ بْنُ نَافِعٍ عَنْ يَزِيدَ يَعْنِي ابْنَ الْمُقَدَّامِ بْنِ شُرَيْجٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ شُرَيْجٍ عَنْ أَبِيهِ هَانِيٍّ أَنَّهُ لَمَّا وَقَدَّ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَعَ قَوْمِهِ سَمِعَهُمْ يَكْنُونُهُ بِأَبِي الْحَكَمِ فَدَعَاهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَكَمُ وَإِلَيْهِ الْحُكْمُ فَلِمَ تُكْنَى أَبَا الْحَكَمِ فَقَالَ: إِنَّ قَوْمِي إِذَا اخْتَلَفُوا فِي شَيْءٍ أَتَوْنِي فَحَكَمْتُ

²⁶² Bilježi ga i Muslim u *Sahihu*.

reče: ‘Kada bi se ljudi iz mog naroda u nečemu razišli, dolazili su meni da im presudim. I kada bih im presudio, obje strane bi bivale zadovoljne.’ Allahov Poslanik, s.a.v.s., reče: ‘Kako je to lijepo. A imaš li djece?’ ‘Imam Šurejha, Muslima i Abdullaha.’ – odgovori on. ‘A koji je najstariji?’ – upita Vjerovjesnik, s.a.v.s. ‘Šurejh.’ – odgovorio je, a Vjerovjesnik, s.a.v.s., kaza: ‘Onda si ti Ebu Šurejh.’”

Ebu Davud kaže: “Šurejh je prekinuo lance i on je ušao u Testur. Do mene je doprlo da je Šurejh razbio vrata Testura (tvrđave), zato jer je ušao tajnim putem.”

4951. ISPRIČAO NAM JE Ahmed b. Salih, kog je obavijestio Abdurrezzak, prenijevši od Ma'mera, on od Ez-Zuhrija, on od Seida b. el-Musejjeba, on od svoga oca, a on od njegovog djeda: “Vjerovjesnik, s.a.v.s., ga je upitao: ‘Kako se zoveš?’ ‘Hazn.’ – odgovorio je, a Vjerovjesnik, s.a.v.s., reče: ‘(Od sada) ćeš se zvati Sehl.’ On reče: ‘Neće se lahko pregaziti i prevariti.’”

Ebu Seid kaže: “Mislio sam da će nas poslije toga snaći poteškoće.”

Ebu Davud kaže: “Vjerovjesnik, s.a.v.s., je promijenio sljedeća imena: El-As, Aziz, Atele, Šejtan, El-Hakem, Gurab, Hubab, Šihab. Šihaba je nazvao Hišam, Harba Selm, El-Mudtadžia El-

بَيْنَهُمْ فَرَضِي كَيْلَا الْفَرِيقَيْنِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا أَحْسَنَ هَذَا فَمَا لَكَ مِنَ الْوَلَدِ قَالَ لِي شُرَيْحٌ وَمُسْلِمٌ وَعَبْدُ اللَّهِ قَالَ فَمَنْ أَكْبَرُهُمْ قُلْتُ شُرَيْحٌ قَالَ قَانَتْ أَبُو شُرَيْحٍ

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: شُرَيْحٌ هَذَا هُوَ الَّذِي كَسَرَ السَّلْسِلَةَ وَهُوَ مِمَّنْ دَخَلَ تُسْتَرَ قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَبَلَغَنِي أَنَّ شُرَيْحًا كَسَرَ بَابَ تُسْتَرَ وَذَلِكَ أَنَّهُ دَخَلَ مِنْ سِرْبٍ

٤٩٥١. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ صَالِحٍ حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ عَنْ مَعْمَرٍ عَنِ الرَّهْرِيِّ عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمَسَيْبِ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَهُ مَا اسْمُكَ قَالَ حَزْنٌ قَالَ أَنْتَ سَهْلٌ قَالَ لَا السَّهْلُ يُوْطَأُ وَيُمْتَهَنُ

قَالَ سَعِيدٌ فَظَنَنْتُ أَنَّهُ سَيُصِيبُنَا بَعْدَهُ حُزُونَةٌ

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَعَبَّرَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اسْمَ الْعَاصِ وَعَزِيزٍ وَعَقْلَةَ وَشَيْطَانَ وَالْحَكَمَ وَعُغْرَابٍ وَحُبَابٍ وَشِهَابٍ فَسَمَّاهُ هَيْشَامًا وَسَمَّى حَرْبًا سَلْمًا وَسَمَّى الْمُضْطَجِعَ الْمُنْبَعِثَ وَأَرْضًا تُسَمَّى عَفِيرَةً سَمَّاهَا حَضِرَةٌ وَسَمَّى الضَّلَالَةَ سَمَّاهُ شَغَبَ الْهَدَى

Munbeis, ženu koja se zvala Ifre nazvao je Hadire²⁶³, Ša'buddalale²⁶⁴ je nazvao Ša'bel-Huda²⁶⁵, Benuz-Zine²⁶⁶ je nazvao Benur-Rušde²⁶⁷ i Benu Mugvijeja je nazvao Benu Rišde.”

Ebu Davud kaže: “Ispustio sam njihove senede zbog sažetka.”

4952. ISPRIČAO NAM JE Ebu Bekr b. Ebu Šejbe, njega je obavijestio Hašim b. el-Kasim, prenijevši od Ebu Akila, on od Mudžalida b. Seida, on od Eš-Ša'bija, da je Mesruk kazao: “Sreo sam Omera b. el-Hattaba, pa me je upitao: ‘Ko si ti?’ ‘Mesruk b. el-Edžde.’ – odgovorio sam, a Omer kaza: ‘Čuo sam Allahovog Poslanika, s.a.v.s., kada je kazao: ‘El-Edžde je jedno od šejtanovih imena.’”

4953. ISPRIČAO NAM JE En-Nu-fejli, kog je obavijestio Zuhejr, prenijevši od Mensura b. el-Mu'temira, on od Hilala b. Jesafa, on od Rebia b. Umejlea, a on od Semurea b. Džunduba, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Ne daj svome dječaku ime

وَبَنُو الرُّنَيَّةِ سَمَّاهُمْ بَنِي الرُّشْدَةِ وَسَمَّى
بَنِي مُغْوِيَةَ بَنِي رِشْدَةَ
قَالَ أَبُو دَاوُدَ: تَرَكْتُ أَسَانِيدَهَا
لِلْإِخْتِصَارِ

٤٩٥٢. حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ أَبِي
شَيْبَةَ حَدَّثَنَا هَاشِمُ بْنُ الْقَاسِمِ
حَدَّثَنَا أَبُو عَقِيلٍ حَدَّثَنَا مُجَالِدُ بْنُ
سَعِيدٍ عَنِ الشَّعْبِيِّ عَنِ مَسْرُوقِ
قَالَ: لَقِيتُ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ رَضِيَ
اللَّهُ عَنْهُ فَقَالَ: مَنْ أَنْتَ قُلْتُ
مَسْرُوقُ بْنُ الْأَجْدَعِ فَقَالَ: عَمْرُ
سَيْفُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ يَقُولُ: الْأَجْدَعُ شَيْطَانٌ.

٤٩٥٣. حَدَّثَنَا الثَّقَلِيُّ حَدَّثَنَا زُهَيْرٌ
حَدَّثَنَا مَنْصُورُ بْنُ الْمُعْتَمِرِ عَنِ
هِلَالِ بْنِ يَسَافٍ عَنِ رَبِيعِ بْنِ
عَمِيْلَةَ عَنِ سَمْرَةَ بْنِ جُنْدُبٍ قَالَ:
قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ: لَا تُسَمِّنَنَّ غُلَامَكَ يَسَارًا

²⁶³ Ifre/suva nazvao je hadire/zelena.

²⁶⁴ Zabludjeli narod.

²⁶⁵ Upućeni narod.

²⁶⁶ Bludnički narod.

²⁶⁷ Čestiti narod.

Jesar/Lahkoća, Rebah/Dobit, Nedžih/Ispravan, Efleh/Sreća!” Neko upita: ‘Je li tamo taj i taj?’²⁶⁸ a on kaza: ‘Nema. To su četiri imena i nemojte dodati da sam još nešto rekao.’²⁶⁹

4954. ISPRIČAO NAM JE Ahmed b. Hanbel, njega je obavijestio El-Mu'temir, prenijevši od Er-Rukejna, on od svoga oca, da je Semure kazao: “Allahov Poslanik, s.a.v.s., je zabranio da dječacima nadijevamo sljedeća četiri imena: Efleh/Sreća, Jesar/Lahkoća, Nafi/Koristan, i Rebah/Dobit.”²⁷⁰

4955. ISPRIČAO NAM JE Ebu Bekr b. Ebu Šejbe, njega je obavijestio Muhammed b. Ubejd, prenijevši od El-A'meša, on od Ebu Sufjana, a on od Džabira b. Abdullaha, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Ako poživim, inšallah, zabranit ću mojim sljedbenicima da nadijevaju imena: Nafi/Koristan, Efleh/Sreća, i Bereket/Blagostanje.”

El-A'meš kaže: “Ne znam je li spomenuo Nafia.” Čovjek dođe i upita: “Imali

وَلَا رَبَاحًا وَلَا نَجِيحًا وَلَا أَفْلَحَ
فَإِنَّكَ تَقُولُ أَنَّمْ هُوَ فَيَقُولُ لَا إِنَّمَا
هُنَّ أَرْبَعٌ فَلَا تَزِيدَنَّ عَلَيَّ.

٤٩٥٤. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ
حَدَّثَنَا الْمُعْتَمِرُ قَالَ سَمِعْتُ
الرُّكَيْنَ يُحَدِّثُ عَنْ أَبِيهِ عَنْ سَمُرَةَ
قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ نُسَمِّيَ رَقِيمَنَا
أَرْبَعَةَ أَسْمَاءٍ أَفْلَحَ وَبَسَارًا وَنَافِعًا
وَرَبَاحًا.

٤٩٥٥. حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ أَبِي
شَيْبَةَ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عُبَيْدٍ عَنْ
الْأَعْمَشِ عَنْ أَبِي سُفْيَانَ عَنْ جَابِرِ
قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ: إِنْ عِشْتُ إِنْ شَاءَ اللَّهُ أَنْهَى
أُمَّتِي أَنْ يُسَمُّوا نَافِعًا وَأَفْلَحَ وَبَرَكَةَ
قَالَ الْأَعْمَشُ وَلَا أُذْرِي ذَكَرَ نَافِعًا
أَمْ لَا فَإِنَّ الرَّجُلَ يَقُولُ إِذَا جَاءَ أَنَّمْ
بَرَكَةً فَيَقُولُونَ لَا

²⁶⁸ Tj. je li tu Rebah/Dobit ili Efleh/Sreća ili Jesar/Lahkoća ili Nedžih/Ispravnost, pa neko odgovori da nema, što se može shvatiti da tamo neme dobiti, sreće, lahkoće ili ispravnosti.

²⁶⁹ Bilježe ga i Muslim u *Sahihu*, i Et-Tirmizi u *Džami'u*.

²⁷⁰ Bilježe ga i Muslim u *Sahihu*, i Ibn Madže, u *Sunenu*.

tamo Bereketa/Blagostanja?”, a oni mu odgovore: “Nema.”

Ebu Davud kaže: “Prenio je Ebu Zubejr od Džabira, a on od Vjerovjesnika, s.a.v.s. – slično prethodnom hadisu, ali nije spomenuo Bereket/Blagostanje.”

4956. ISPRIČAO NAM JE Ahmed b. Hanbel, njega je obavijestio Sufjan b. Ujejne, prenijevši od Ebu Zinada, on od El-A’redža, a on od Ebu Hurejrea, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., kazao: “Kod Allaha će, na Sudnjem danu, najponiženije ime imati onaj koji se bude zvao Melikul-emlak/Vladar nad vladarima.”²⁷¹

Ebu Davud kaže: “Prenio ga je Šuajb b. Ebu Hamza, sa istim senedom, da je Ebu Zinad kazao: “Najružnije ime.”

71. O nadimcima

4957. ISPRIČAO NAM JE Musa b. Ismail, kog je obavijestio Vuhejb, prenijevši od Davuda, on od Amira, da je Ebu Džubejre b. ed-Dahhak kazao: “U vezi nas, Benu Selemea, je objavljen ajet: *I ne zovite jedni druge ružnim nadimcima! O, kako je ružno da se*

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: رَوَى أَبُو الرَّبِيعِ عَنْ جَابِرٍ
عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ
لَمْ يَذْكُرْ بَرَكَةً.

٤٩٥٦. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ
حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ عَنْ أَبِي
الرَّزَادِ عَنْ الْأَعْرَجِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ
يَبْلُغُ بِهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ قَالَ أَخْنَعُ اسْمٌ عِنْدَ اللَّهِ
تَبَارَكَ وَتَعَالَى يَوْمَ الْقِيَامَةِ رَجُلٌ
تَسَمَّى مَلِكَ الْأَمْلَاكِ.

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: رَوَاهُ شُعَيْبُ بْنُ أَبِي حَمْزَةَ
عَنْ أَبِي الرَّزَادِ بِإِسْنَادِهِ قَالَ أَخْنَعُ اسْمٌ.

٧١. بَابُ فِي الْأَلْقَابِ

٤٩٥٧. حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ
حَدَّثَنَا وَهَيْبٌ عَنْ دَاوُدَ عَنْ
عَامِرٍ قَالَ حَدَّثَنِي أَبُو جَبْرِ بْنُ
الضَّحَّاكِ قَالَ: فِينَا نَزَلَتْ هَذِهِ
الآيَةُ فِي بَنِي سَلَمَةَ ﴿وَلَا تَتَابَرُؤْا
بِالْأَلْقَابِ بِئْسَ الْإِسْمُ الْفُسُوقُ﴾

²⁷¹ Sufjan smatra da su bili učestali nadijevati spomenuta imena, te je to bio razlog da Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, izgovori ove riječi. Ovaj hadis su zabilježili i El-Buhari i Muslim u *Sahihima*, i Et-Tirmizi u *Džami’u*.

vjernici spominju podrugljivim nadimcima. (El-Hudžurat, 11) Došao nam je Allahov Poslanik, s.a.v.s., a među nama nije bilo čovjeka bez po dva ili tri nadimka, te reče: ‘Hej ti!’, a prisutni kazaše: ‘Allahov Poslaniče, on se srđi kada ga neko tim nadimkom nazove.’ Tada je objavljen spomenuti ajet: *I ne zovite jedni druge ružnim nadimcima!*²⁷²

72. O onome koji ima nadimak Ebu Isa

4958. ISPRIČAO NAM JE Harun b. Zejd b. Ebu Zerka, njega je obavijestio njegov otac, prenijevši od Hišama b. Sa’da, on od Zejda b. Eslema, a on od svoga oca: “Omer b. el-Hattab je udario sina zbog toga što je sebi uzeo nadimak Ebu Isa. El-Mugire b. Šu’be je sebi uzeo nadimak Ebu Isa. Omer ga upita: ‘Zar ti nije bilo dovoljno da sebi uzmeš nadimak Ebu Abdullah?’ On reče: ‘Allahov Poslanik, s.a.v.s., mi je dao taj nadimak.’ Omer kaza: ‘Allahovom Poslaniku, s.a.v.s., je oprosteno i ono što je prije i ono što će kasnije učiniti, a mi ne znamo šta će biti sa nama. El-Mugire je (nakon toga) do smrti nosio nadimak Ebu Abdullah.”

بَعْدَ الْإِيمَانِ ﴿ قَالَ قَدِيمَ عَلَيْنَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَلَيْسَ مِنَّا رَجُلٌ إِلَّا وَلَهُ اسْمَانِ أَوْ ثَلَاثَةٌ فَجَعَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ يَا فَلَانُ فَيَقُولُونَ مَهْ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّهُ يَغْضَبُ مِن هَذَا الْإِسْمِ فَأَنْزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ ﴿ وَلَا تَتَّبِعُوا بِالْأَلْقَابِ ﴿

٧٢. بَابُ فِي مَنْ يَتَكَنَّى بِأَبِي عِيسَى

٤٩٥٨. حَدَّثَنَا هَارُونُ بْنُ زَيْدِ بْنِ أَبِي الرَّقَاءِ حَدَّثَنَا أَبِي حَدَّثَنَا هِشَامُ بْنُ سَعْدٍ عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ عَنْ أَبِيهِ أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ضَرَبَ ابْنًا لَهُ تَكَنَّى أَبَا عِيسَى وَأَنَّ الْمُغِيرَةَ بْنَ شُعْبَةَ تَكَنَّى بِأَبِي عِيسَى فَقَالَ لَهُ عُمَرُ أَمَا يَكْفِيكَ أَنْ تُكَنَّى بِأَبِي عَبْدِ اللَّهِ فَقَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كُنَّانِي فَقَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَدْ غَفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَمَا تَأَخَّرَ وَإِنَّا فِي جَلَجَتِنَا فَلَمْ يَزَلْ يُكَنَّى بِأَبِي عَبْدِ اللَّهِ حَتَّى هَلَكَ.

²⁷² Bilježi ga i Et-Tirmizi u Džami’u, i Ibn Madže, u Sunenu.

73. O čovjeku koji nekome ko mu nije sin kaže: Sinčiću moj

4959. ISPRIČAO NAM JE Amr b. Avn. A obavijestili su nas i Musedded i Muhammed b. Mahbub, prenijevši od Ebu Avanea, on od Ebu Osmana, koga je Ibn Mahbub nazvao El-Dža'dom, on od Enesa b. Malika, da mu je Vjerovjesnik, s.a.v.s., govorio: "Sinčiću moj!"²⁷³

Ebu Davud kaže: "Čuo sam Jahjaa b. Meina kada hvali Muhammeda b. Mahbuba govoreći da on zna mnogo hadisa."

74. O čovjeku koji sebi uzme nadimak Ebul-Kasim

4960. ISPRIČALI SU NAM Musedded i Ebu Bekr b. Ebu Šejbe, njih je obavijestio Sufjan, prenijevši od Ejuba es-Sahtijanija, on od Muhammeda b. Sirina, a on od Ebu Hurejrea, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: "Nadije-

٧٣. بَاب فِي الرَّجُلِ يَقُولُ لِابْنِ عَمِيرِهِ يَا بَنِيَّ

٤٩٥٩. حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ عَوْنٍ قَالَ أَخْبَرَنَا ح. وَحَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ وَمُحَمَّدُ بْنُ مَخْبُوبٍ قَالُوا حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ عَنْ أَبِي عُثْمَانَ وَسَمَاءِ ابْنِ مَخْبُوبٍ الْجَعْدِ عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَهُ يَا بَنِيَّ

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: سَمِعْتُ يَحْيَى بْنَ مَعِينٍ يُثْنِي عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ مَخْبُوبٍ وَيَقُولُ كَثِيرٌ الْحَدِيثِ.

٧٤. بَاب فِي الرَّجُلِ يَتَكَنَّى بِأَبِي الْقَاسِمِ

٤٩٦٠. حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ وَأَبُو بَكْرِ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ قَالَا حَدَّثَنَا سُفْيَانُ عَنْ أَيُّوبَ السَّخْتِيَّانِيِّ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سَمِينٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

²⁷³ Ovaj hadis ukazuje da nam je dozvoljeno da mlađem od sebe, ko nam nije sin, kažemo: "Sinko moj; sine moj." i sl., kao što nam je dozvoljeno da nekome ko je od nas mlađi ili stariji ili, pak, istih godina, kažemo: "Brate moj." Ovaj hadis su zabilježili i El-Buhari u *Sahihu*, i Et-Tirmizi u *Džami'u*.

vajte moje ime, ali ne uzimajte moj nadimak.”²⁷⁴

Ebu Davud kaže: “Ovako ga je prenio i Ebu Salih od Ebu Hurejrea. Također je i Ebu Sufjan prenio od Džabira, Salim b. Ebul-Dža’d od Džabira, Sulejman el-Ješkəri od Džabira i Ibnul-Munkedir od Džabira poput njih i Enesa b. Malika

75. O onome koji smatra da nije dopušteno kod nekoga sastaviti (njegovo) ime i kun’ju/nadimak

4961. ISPRIČAO NAM JE Muslim b. Ibrahim, kog je obavijestio Hišam, prenijevši od Ebu Zubejra, a on od Džabira, da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., rekao: “Ko bude nazvat mojim imenom, neka se ne naziva mojim nadimkom.”²⁷⁵ A ko bude nazvat mojim nadimkom, neka se ne zove mojim imenom.”²⁷⁶

²⁷⁴ Dakle, nadijevajte moje ime – Muhammed, a ne uzimajte moj nadimak – Ebul-Kasim. Ovaj hadis, u El-Buharijevom *Sahihu*, glasi: “Nadijevajte moje ime, a ne uzimajte moj nadimak. Ko me u snu vidi, on me je stvarno vidio, jer se šejtan ne može preobraziti u moj lik. A ko na mene hotomično slaže, neka se priprmi za mjesto u Džehennemu!”

²⁷⁵ Nadimak.

²⁷⁶ Muammedov, s.a.v.s., nadimak po djetetu (kun’ja) je Ebu Kasim. Tim nadimkom je dozvoljeno zvati svakoga kome nije ime Muhammed ili Ahmed. One kojima je ime Muhammed ili Ahmed nije dopušteno zvati tim nazivom, prema mišljenju nekih učenjaka selefa, što potvrđuje i naredni hadis. Eš-Šafi smatra da nije nikome,

وَسَلَّمَ: تَسَمَّوْا بِاسْمِي وَلَا تَكْتَبُوا
بِكُنْيَتِي

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَكَذَلِكَ رَوَاهُ أَبُو صَالِحٍ عَنْ
أَبِي هُرَيْرَةَ وَكَذَلِكَ رَوَاهُ أَبِي سُفْيَانَ عَنْ
جَابِرٍ وَسَالِمِ بْنِ أَبِي الْجَعْدِ عَنْ جَابِرٍ
وَسُلَيْمَانَ الْيَشْكُرِيِّ عَنْ جَابِرٍ وَابْنَ
الْمُنْكَدِرِ عَنْ جَابِرٍ نَحْوَهُمْ وَأَنَسِ بْنِ
مَالِكٍ.

٧٥. بَابٌ مِّنْ رَأَى أَنْ

لَا يَجْمَعُ بَيْنَهُمَا

٤٩٦١. حَدَّثَنَا مُسْلِمُ بْنُ أَبِرَاهِيمَ
حَدَّثَنَا هِشَامٌ عَنْ أَبِي الرَّبِيعِ عَنْ
جَابِرٍ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ تَسَمَّى بِاسْمِي فَلَا
يَتَكُنِّي بِكُنْيَتِي وَمَنْ تَكَنَّى
بِكُنْيَتِي فَلَا يَتَسَمَّى بِاسْمِي

Ebu Davud kaže: “U ovom smislu, hadis je prenio i Ibn Adžlan od svoga oca, a on od Ebu Hurejrea. A dva je različita predanja prenio Ebu Zur’a od Ebu Hurejrea. Također je različito prenijeto i predanje Abdurrahmana b. Ebu Amrea od Ebu Hurejrea. A prenijeli su ga Es-Sevri i Ibn Džurejdž onako kako je kazao Ebu Zubejr. Prenio ga je i Ma’kal b. Ubejdullah onako kako je kazao Ibn Sirin. A prenijeli su ga od Musaa b. Jesara, a od Ebu Hurejrea na dva načina. U njemu su se razišli Hammad b. Halid i Ibn Ebu Fudejk.”

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَرَوَى بِهِدَا الْمَعْنَى ابْنُ عَجَلَانَ عَنْ أَبِيهِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ وَرَوَى عَنْ أَبِي زُرْعَةَ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ مُخْتَلِفًا عَلَى الرَّوَاتِبَيْنِ وَكَذَلِكَ رَوَاهُ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي عَمْرَةَ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ اخْتِلَافًا فِيهِ رَوَاهُ الثَّوْرِيُّ وَابْنُ جُرَيْجٍ عَلَى مَا قَالَ أَبُو الرَّبِيعِ وَرَوَاهُ مَعْقِلُ بْنُ عَبِيدِ اللَّهِ عَلَى مَا قَالَ ابْنُ سِيرِينَ وَاخْتِلَافًا فِيهِ عَلَى مُوسَى بْنِ يَسَارٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَيْضًا عَلَى الْقَوْلَيْنِ اخْتَلَفَ فِيهِ حَمَّادُ بْنُ خَالِدٍ وَابْنُ أَبِي قُدَيْكٍ.

76. O povlastici sastavljanja njegovog imena i nadimka

٧٦. بَاب فِي الرُّحْصَةِ

فِي الْجَمْعِ بَيْنَهُمَا

4962. ISPRIČALI SU NAM Osman i Ebu Bekr, Ebu Šejbeovi sinovi, njih je obavijestio Ebu Usama, prenijevši od Fitra, on od Munzira,²⁷⁷ on od Muhammeda b. el-Hanefijjea, da je Alija upitao: “Allahov Poslaniče, ako bi mi se nakon tvoje smrti rodio sin, mogu li

٤٩٦٢. حَدَّثَنَا عُثْمَانُ وَأَبُو بَكْرٍ ابْنَا أَبِي شَيْبَةَ قَالَ حَدَّثَنَا أَبُو أَسَامَةَ عَنْ فِطْرِ عَنْ مُنْذِرٍ عَنْ مُحَمَّدِ ابْنِ الْحَنْفِيَّةِ قَالَ: قَالَ عَلِيٌّ رَحِمَهُ اللَّهُ قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ

svejedno da li se zvao Muhammed i Ahmed ili drugačije, dopušteno davati nadimak po djetetu – Ebu Kasim. Većina učenjaka smatra da je spomenuti hadis derogiran, da je ta zabrana važila samo u početku i da se danas svakome može davati ovaj nadimak, svejedno da li mu je ime Muhammed, Ahmed ili drugačije. Ibn Džerir, pak, smatra da ovaj hadis nije derogiran, tj. da ova zabrana nije u smislu harama, nego mekruha.

²⁷⁷ Munzir b. Ja’la es-Sevri Ebu Ja’la el-Kufi je pouzdan prenosilac hadisa. Pripadao je šestoj generaciji.

mu nadjenuti tvoje ime (Muhammed) i dati mu tvoj nadimak? “Možeš.” – reče on.”²⁷⁸

Ebu Bekr nije rekao: “rekao sam”, nego je to Vjerovjesniku, s.a.v.s., rekao Alija.

4963. ISPRIČAO NAM JE En-Nufejli, prenijevši od Muhammeda b. Imrana el-Hadžbija, on od svoje nene Safije bint Šejbe, da je Aiša kazala: “Vjerovjesniku je došla neka žena i rekla: ‘Allahov Poslaniče, rodila sam dječaka. Nadjenula sam mu ime Muhammed i dala nadimak Ebul-Kasim, pa mi je rečeno da ti to ne odobravaš.’ On reče: ‘Ko to dopušta da se nadijeva moje ime, a zabranjuje da se daje moj nadimak (ili: ko je taj što je zabranio moj nadimak, a dozvolio davanje ovog imena).’”

77. O čovjeku koji nema djece, a uzme sebi nadimak po djetetu (kun’ju)

4964. ISPRIČAO NAM JE Musa b. Ismail, njega je obavijestio Hammad, prenijevši od Sabita, da je Enes b. Malik kazao: “Allahov Poslanik, s.a.v.s., je dolazio kod nas. Imao sam malog brata, koji je imao nadimak Ebu Umejir. On je imao kanarinca sa kojim se igrao, ali mu je kanarinac uginuo. Vjerovjesnik,

إِنْ وُلِدَ لِي مِنْ بَعْدِكَ وَلَدٌ أَسَمِيهِ بِاسْمِكَ وَأُكْنِيهِ بِكُنْيَتِكَ قَالَ تَعَمْ وَلَمْ يَقُلْ أَبُو بَكْرٍ قُلْتُ قَالَ قَالَ عَلِيٌّ عَلَيْهِ السَّلَامُ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

٤٩٦٣. حَدَّثَنَا الثَّقَفِيُّ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عِمْرَانَ الْحَجَبِيُّ عَنْ جَدَّتِهِ صَفِيَّةَ بِنْتِ شَيْبَةَ عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ جَاءَتْ امْرَأَةً إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي قَدْ وَلَدْتُ غُلَامًا فَسَمَيْتُهُ مُحَمَّدًا وَكُنَيْتُهُ أَبَا الْقَاسِمِ فَذَكِّرْ لِي أَنَّكَ تَكْرَهُ ذَلِكَ فَقَالَ: مَا الَّذِي أَحَلَّ اسْمِي وَحَرَّمَ كُنْيَتِي أَوْ مَا الَّذِي حَرَّمَ كُنْيَتِي وَأَحَلَّ اسْمِي.

٧٧. بَابُ مَا جَاءَ فِي الرَّجُلِ

يَتَكْنَى وَلَيْسَ لَهُ وَلَدٌ

٤٩٦٤. حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ حَدَّثَنَا حَمَّادٌ حَدَّثَنَا ثَابِتٌ عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدْخُلُ عَلَيْنَا وَبِي أَخٌ صَغِيرٌ يُكْنَى أَبَا

²⁷⁸ Bilježi ga i Et-Tirmizi u Džami’u.

s.a.v.s., dođe kod nas i, vidjevši ga tužnog, upita: ‘Šta mu je?’ ‘Uginuo mu je kanarinac.’ – odgovoriše prisutni, a on, s.a.v.s., ga upita: ‘Ebu Umejre, šta je bilo sa kanarincem?’”²⁷⁹

78. O nadimku (kun’ji) za ženu

4965. ISPRIČALI SU NAM Musedded i Sulejman b. Harb, isti smisao, koje je obavijestio Hammad, prenijevši od Hišama b. Urvea, on od svoga oca, da je Aiša kazala: “Allahov Poslaniče, sve moje drugarice imaju nadimak po djetetu, pa mogu li i ja sebi uzeti nadimak po mom sestriću Abdullahu?” Musedded kaže: “po Abdullahu b. ez-Zubejru”.

Aiša je sebi odabrala nadimak Ummu Abdullah.

Ebu Davud kaže: “Ovako su ga prenijeli Kurran b. Temmam i Ma’mer od Hišama – slično prethodnom hadisu. A prenio ga je i Ebu Usama od Hišama, a on od Abbada b. Hamze. Također i Hammad b. Seleme i Mesleme b. Ka’neb od Hišama, onako kako je kazao Ebu Usama.”

عُمَيْرٌ وَكَانَ لَهُ نَعْرٌ يَلْعَبُ بِهِ فَمَاتَ
فَدَخَلَ عَلَيْهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ ذَاتَ يَوْمٍ قَرَأَهُ حَزِينًا فَقَالَ:
مَا شَأْنُهُ قَالُوا مَاتَ نَعْرُهُ فَقَالَ: يَا
أَبَا عُمَيْرٍ مَا فَعَلَ النَّعْرُ

٧٨. بَابُ فِي الْمَرْأَةِ تُكْنَى

٤٩٦٥. حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ وَسُلَيْمَانُ بْنُ
حَرْبٍ الْمَعْنَى قَالَا حَدَّثَنَا حَمَّادٌ
عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ عَنْ أَبِيهِ عَنْ
عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّهَا قَالَتْ
يَا رَسُولَ اللَّهِ كُلُّ صَوَاحِبِي لَهُنَّ كُنْيٌ
قَالَ فَاكْتَنِي بِإِنْيِكَ عَبْدُ اللَّهِ يَعْنِي
ابْنَ اخْتِهَا قَالَ مُسَدَّدٌ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ
الرُّبَيْرِ قَالَ فَكَانَتْ تُكْنَى بِأُمِّ عَبْدِ
اللَّهِ

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَهَكَذَا قَالَ قُرَّانُ بْنُ تَمَّامٍ
وَمَعْمَرٌ جَمِيعًا عَنْ هِشَامِ نَحْوَهُ وَرَوَاهُ أَبُو
أَسَامَةَ عَنْ هِشَامِ عَنْ عَبَّادِ بْنِ حَمْرَةَ
وَكَذَلِكَ حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ وَمَسْلَمَةُ بْنُ
قَعْنَبٍ عَنْ هِشَامِ كَمَا قَالَ أَبُو أَسَامَةَ.

²⁷⁹ Bilježe ga u *El-Kutubus-sitteu* svi autori, osim En-Nesaija.

79. O aluzijama

4966. ISPRIČAO NAM JE Hajve b. Šurejh el-Hadremi, imam džamije u Himsu, njega je obavijestio Bikar b. el-Velid, prenijevši od Dubarea b. Malika el-Hadremija, on od svoga oca, on od Abdurrahmana b. Džubejra b. Nufejra, on od svoga oca, a on od Sufjana b. Esida el-Hadremija, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., kazao: “Najveći vid obmane je kada pričaš (nešto) svome bratu, pa on povjeruje da je to što pričaš istina, a ti si ga, ustvari, slagao.”²⁸⁰

80. O izrazu: smatraju

4967. ISPRIČAO NAM JE Ebu Bekr b. Ebu Šejbe, kog je obavijestio Veki, prenijevši od El-Evzaija, on od Jahjaa, on od Ebu Kilabe, da je Ebu Mes'ud upitao Ebu Abdullaha (ili: Ebu Abdullah Ebu Mes'uda): “Šta si čuo od Allahovog Poslanika, s.a.v.s., u vezi sa izrazom: *smatraju?*” On reče: “Čuo sam

٧٩. بَاب فِي الْمَعَارِضِ

٤٩٦٦. حَدَّثَنَا حَيْوَةُ بْنُ شُرَيْحٍ
الْحَضْرَمِيُّ إِمَامٌ مَسْجِدٍ جَمَعْنَا
بَقِيَّةَ بَنِي الْوَلِيدِ عَنْ صُبَارَةَ بْنِ
مَالِكِ الْحَضْرَمِيِّ عَنْ أَبِيهِ عَنْ عَبْدِ
الرَّحْمَنِ بْنِ جُبَيْرِ بْنِ نُفَيْرٍ عَنْ أَبِيهِ
عَنْ سُفْيَانَ بْنِ أَبِيهِ الْحَضْرَمِيِّ قَالَ:
سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ يَقُولُ: كَبُرَتْ خِيَانَةٌ أَنْ
تُحَدَّثَ أَخَاكَ حَدِيثًا هُوَ لَكَ بِهِ
مُصَدِّقٌ وَأَنْتَ لَهُ بِهِ كَاذِبٌ.

٨٠. بَاب فِي قَوْلِ الرَّجُلِ زَعَمُوا

٤٩٦٧. حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ أَبِي
شَيْبَةَ حَدَّثَنَا وَكَيْعٌ عَنِ الْأَوْزَاعِيِّ
عَنْ يَحْيَى عَنِ أَبِي قِلَابَةَ قَالَ:
قَالَ أَبُو مَسْعُودٍ لِأَبِي عَبْدِ اللَّهِ أَوْ
قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ لِأَبِي مَسْعُودٍ مَا
سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ يَقُولُ: فِي زَعَمُوا قَالَ سَمِعْتُ

²⁸⁰ Dakle, najdrastičniji oblik obmane je taj da, kao musliman, pričaš nekome nešto, pa taj u to povjeruje jer si musliman – a musliman ne laže.

ga kada kaže: ‘Loš li je izraz (oslonac): *smatraju*.’²⁸¹

Ebu Davud kaže: “Ovaj Ebu Abdulah je Huzejfe.”

81. O čovjeku koji u govoru kaže: Emma ba'du/a nakon toga

4968. ISPRIČAO NAM JE Ebu Bekr b. Ebu Šejbe, njega je obavijestio Muhammed b. Fudajl, prenijevši od Ebu Hajjana, on od Jezida b. Hajjana, a on od Zejda b. Erkama: “Vjerovjesnik, s.a.v.s., nam je održao govor (i u njemu) rekao: *Emma ba'du/a nakon toga*.”²⁸²

82. O plemenitosti i čuvanju govora

4969. ISPRIČAO NAM JE Sulejman b. Davud, njega je obavijestio Ibn Vehb, prenijevši od El-Lejsa b. Sa'da, on od Džafera b. Rebia, on od El-A'redža, on od Ebu Hurejrea, da je Allahov Poslanik,

رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: بِنَسِ مَطِيَّةَ الرَّجُلِ زَعَمُوا قَالَ أَبُو دَاوُدَ: أَبُو عَبْدِ اللَّهِ هَذَا حَدِيثُهُ.

٨١. بَاب فِي الرَّجُلِ يَقُولُ فِي خُطْبَتِهِ أَمَا بَعْدُ

٤٩٦٨. حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ فُضَيْلٍ عَنْ أَبِي حَيَّانَ عَنْ يَزِيدَ بْنِ حَيَّانَ عَنْ زَيْدِ بْنِ أَرْقَمَ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَطَبَهُمْ فَقَالَ: أَمَا بَعْدُ.

٨٢. بَاب فِي الْكُرْمِ وَحِفْظِ الْمَنْطِقِ

٤٩٦٩. حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ دَاوُدَ أَخْبَرَنَا ابْنُ وَهْبٍ قَالَ أَخْبَرَنِي اللَّيْثُ بْنُ سَعْدٍ عَنْ جَعْفَرِ بْنِ رَبِيعَةَ عَنِ الْأَعْرَجِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

²⁸¹ Izraz: *smatraju*, *pretpostavljaju*, *tvde* sadrži u sebi izvjesnu dozu nesigurnosti i sumnje. Zbog toga je Allahov Poslanik, s.a.v.s., prezirao korišćenje ovoga izraza prilikom razgovora, pogotovo prilikom prenošenja hadisa.

²⁸² Musliman bi svaki govor trebao počinjati riječima zahvale Uzvišenom Allahu i izgovorom slavata na Njegovog Poslanika. Obično se riječi: *Emma ba'du/a poslije toga* izgovaraju nakon što se izgovore riječi zahvale Allahu i salavat na Njegovog Poslanika, s.a.v.s. Ovaj hadis je zabilježio i Muslim u *Sahihu*.

s.a.v.s., kazao: “Ne govorite (za vinovu lozu): *plemenita* – plemenit je musliman, nego recite: *bašče vinograda*.”²⁸³

83. Neka rob (za vlasnika) ne govori:
moj gospodar/moja gospodarica

4970. ISPRIČAO NAM JE Musa b. Ismail, njega je obavijestio Hammad, prenijevši od Ejuba, Habiba b. eš-Šehida i Hišama, oni od Muhammeda, a on od Ebu Hurejrea, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Ne govorite: *moj rob/moja robinja*. A rob neka ne govori: *moj gospodar/moja gospodarica*. Neka vlasnik robova kaže: *moj dječak/moja djevojka*, a rob neka kaže: *moj gospodin/moja gospođa*. Svi ste vi robovi, a Uzvišeni Allah je Gospodar.”²⁸⁴

4971. ISPRIČAO NAM JE Ibnus-Serh, kome je saopćio Ibn Vehb, prenijevši od Amra b. el-Harisa, on od Ebu Junusa, on od Ebu Hurejrea, ovaj hadis i nije pomenuo Vjerovjesnika, s.a.v.s. Kazao je: “...nego neka kaže: *moj gospodin/moj zaštitnik*.”

4972. ISPRIČAO NAM JE Ubejdullah b. Omer b. Mejsere, njega je obavijestio

وَسَلَّمَ قَالَ لَا يَقُولَنَّ أَحَدُكُمْ
الكَرْمَ فَإِنَّ الْكَرْمَ الرَّجُلُ الْمُسْلِمُ
وَلَكِنَّ قُولُوا حَدَائِقَ الْأَعْتَابِ.

۸۳. بَابُ لَا يَقُولُ

الْمَمْلُوكِ رَبِّي وَرَبِّي

۴۹۷۰. حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ
حَدَّثَنَا حَمَّادٌ عَنْ أَيُّوبَ وَحَبِيبِ بْنِ
الشَّهِيدِ وَهَيْشَامٍ عَنْ مُحَمَّدٍ عَنْ أَبِي
هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ قَالَ لَا يَقُولَنَّ أَحَدُكُمْ
عَبْدِي وَأَمْتِي وَلَا يَقُولَنَّ الْمَمْلُوكُ
رَبِّي وَرَبِّي وَلْيَقُلْ الْمَالِكُ فَتَايَ
وَفَتَايَ وَلْيَقُلْ الْمَمْلُوكُ سَيِّدِي
وَسَيِّدِي فَإِنَّكُمْ الْمَمْلُوكُونَ وَالرَّبُّ
اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ

۴۹۷۱. حَدَّثَنَا ابْنُ السَّرْحِ أَخْبَرَنَا
ابْنُ وَهَبٍ قَالَ أَخْبَرَنِي عَمْرُو بْنُ
الْحَارِثِ أَنَّ أَبَا يُونُسَ حَدَّثَهُ عَنْ أَبِي
هُرَيْرَةَ فِي هَذَا الْحَدِيثِ وَلَمْ يَذْكُرِ النَّبِيَّ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ وَلْيَقُلْ
سَيِّدِي وَمَوْلَايَ.

۴۹۷۲. حَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ
بْنِ مَيْسَرَةَ حَدَّثَنَا مُعَاذُ بْنُ هَيْشَامٍ

²⁸³ Bilježe ga i El-Buhari i Muslim u *Sahihima*.

²⁸⁴ Bilježi ga i En-Nesai, u *Sunenu*.

Muaz b. Hišam, prenijevši od svog oca, on od Katadea, on od Abdullaha b. Burejdea, a on od svoga oca, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Ne govorite munafiku: *gospodine*, čak i da je starješina nekog plemena. Tako biste izazvali gnjev vašeg Uzvišenog Gospodara.”²⁸⁵

84. Neka niko ne govori: Zlo mi je

4973. ISPRIČAO NAM JE Ahmed b. Salih, njega je obavijestio Ibn Vehb, prenijevši od Junusa, on od Ibn Šihaba, on od Ebu Umamea b. Sehla b. Hunejfa, a on od svoga oca, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Ne govorite: *Zlo mi je*, nego recite: *Muka mi je*.”²⁸⁶

4974. ISPRIČAO NAM JE Musa b. Ismail, njega je obavijestio Hammad, prenijevši od Hišama b. Urvea, on od svoga oca, on od Aiše, da je Vjero-vjesnik, s.a.v.s., kazao: “Ne govorite:

قَالَ حَدَّثَنِي أَبِي عَنْ قَتَادَةَ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُرَيْدَةَ عَنْ أَبِيهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا تَقُولُوا لِلْمُنَافِقِ سَيِّدًا فَإِنَّهُ إِنْ يَكُ سَيِّدًا فَقَدْ أَنْحَطْتُمْ رَبِّكُمْ عَزَّ وَجَلَّ.

٨٤. بَاب لَا يُقَالُ حَبُثْتُ نَفْسِي

٤٩٧٣. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ صَالِحٍ حَدَّثَنَا ابْنُ وَهَبٍ قَالَ أَخْبَرَنِي يُونُسُ عَنْ ابْنِ شِهَابٍ عَنْ أَبِي أُمَامَةَ بْنِ سَهْلٍ بْنِ حُنَيْفٍ عَنْ أَبِيهِ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَا يَقُولَنَّ أَحَدُكُمْ حَبُثْتُ نَفْسِي وَلْيَقُلْ لَقِسْتُ نَفْسِي.

٤٩٧٤. حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ حَدَّثَنَا حَمَّادٌ عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ عَنْ أَبِيهِ عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَا يَقُولَنَّ أَحَدُكُمْ

²⁸⁵ Allahov Poslanik, s.a.v.s., zabranjuje njegovim sljedbenicima da munafika oslovljavaju sa riječju *gospodin*, pa makar bio i poglavica, ili starješina nekog plemena. Riječ *gospodin* odražava počast, a Uzvišeni Allah ne voli da se munafiku ukazuje bilo kakva počast.

²⁸⁶ Bilježe ga i El-Buhari i Muslim u *Sahihima*.

Osjećam zlo, nego kažite: Osjećam mučninu.²⁸⁷

85. O istoj temi

4975. ISPRIČAO NAM JE Ebul-Velid et-Tajalisi, njega je obavijestio Šu'be, prenijevši od Mensura, on od Abdullaha b. Jesara, on od Huzejfea, da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., rekao: "Ne govorite: *Ono što hoće Allah i taj*, nego recite: *Ono što hoće Allah, a potom taj*."²⁸⁸

86. O istoj temi

4976. ISPRIČAO NAM JE Musedded, njega je obavijestio Jahja, prenijevši od Sufjana b. Seida, on od Abdulaziza b. Rufej, on od Temima et-Taija, a on od Adija b. Hatima: "Neki hatib je govorio u Vjerovjesnikovom, s.a.v.s., prisustvu: 'Ko se bude pokoravao Allahu i Njegovom Poslaniku, on ide Pravim putem, a ko bude griješio prema njima dvojici...', pa mu je (Poslanik) rekao: 'Ustaj, (ili je kazao: Idi) ti si loš govornik.'"²⁸⁹

جَاشَتْ نَفْسِي وَلَكِنْ لَيْتَلُ
لَقِسْتُ نَفْسِي.

٨٥. باب

٤٩٧٥. حَدَّثَنَا أَبُو الْوَلِيدِ الطَّيَالِسِيُّ
حَدَّثَنَا شُعْبَةُ عَنْ مَنْصُورٍ عَنْ عَبْدِ
اللَّهِ بْنِ بَسَّارٍ عَنْ حُدَيْفَةَ عَنِ النَّبِيِّ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَا تَقُولُوا
مَا شَاءَ اللَّهُ وَشَاءَ فُلَانٌ وَلَكِنْ قُولُوا
مَا شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ شَاءَ فُلَانٌ.

٨٦. باب

٤٩٧٦. حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ حَدَّثَنَا يَحْيَى
عَنْ سُفْيَانَ بْنِ سَعِيدٍ قَالَ حَدَّثَنِي
عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ رُفَيْعٍ عَنْ تَمِيمِ
الطَّائِيِّ عَنْ عَدِيِّ بْنِ حَاتِمٍ أَنَّ
الْحَطِيبَ خَطَبَ عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: مَنْ يُطِيعِ اللَّهَ
وَرَسُولَهُ فَقَدْ رَشِدَ وَمَنْ يَعْصِمُهُمَا
فَقَالَ: فَمَنْ أَوْ قَالَ أَذْهَبَ فَيُنْسَسُ
الْحَطِيبُ أَنْتَ.

²⁸⁷ Bilježe ga i El-Buhari i Muslim u *Sahihima*, i En-Nesai, u *Sunenu*.

²⁸⁸ Bilježi ga i En-Nesai, u *Sunenu*.

²⁸⁹ Bilježi ga i Muslim u *Sahihu*.

4977. ISPRIČAO NAM JE Vehb b. Bekijje, prenijevši od Halida b. Abdullaha, on od Halida el-Hazzajja, on od Ebu Temimea, on od Ebul-Meliha, da je neki čovjek kazao: “Jahao sam iza Vjerovjesnika, s.a.v.s., na sapima. Životinja posrnu, a ja rekoh: ‘Strada šejtan!’ Ali Poslanik kaza: ‘Ne govori tako! Kada tako kažeš, šejtan se počne uvećavati te postane poput kuće, i kaže: ‘Ovo se desilo mojom moći.’ Nego reci: ‘S Allahovim imenom.’ Kada tako kažeš, šejtan se počne smanjivati, dok ne postane poput mušice.”²⁹⁰

4978. ISPRIČAO NAM JE El-Ka’nebi, prenijevši od Malika. A obavijestio nas je i Musa b. Ismail, kog je obavijestio Hammad, prenijevši od Suhejla b. Ebu Saliha, on od svoga oca, a on od Ebu Hurejrea, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., kazao: “Kada čuješ (Musa kaže: Kada čovjek izgovori): ‘Propade svijet, on je zaslužio da prvi propadne.”²⁹¹

Ebu Davud kaže: “Ako je to rekao iz zabrinutosti za njihovo stanje u pogledu vjere, onda to ne smeta. Međutim, ako to kaže omalovažavajući time ostale ljude, a uzdižući sebe, onda je to pokuđeno i zabranjeno.”

٤٩٧٧. حَدَّثَنَا وَهْبُ بْنُ بَقِيَّةَ عَنْ خَالِدِ يَغْنِي ابْنِ عَبْدِ اللَّهِ عَنْ خَالِدِ يَغْنِي الْحَدَّاءِ عَنْ أَبِي تَمِيمَةَ عَنْ أَبِي السَّلِيحِ عَنْ رَجُلٍ قَالَ: كُنْتُ رَدِيفَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَعَثَرْتُ دَابَّةً فَقُلْتُ تَعَسَ الشَّيْطَانُ فَقَالَ: لَا تَقُلْ تَعَسَ الشَّيْطَانُ فَإِنَّكَ إِذَا قُلْتَ ذَلِكَ تَعَظَمَ حَتَّى يَكُونَ مِثْلَ الْبَيْتِ وَيَقُولُ بِقَوْتِي وَلَكِنْ قُلْ بِسْمِ اللَّهِ فَإِنَّكَ إِذَا قُلْتَ ذَلِكَ تَصَاعَرَ حَتَّى يَكُونَ مِثْلَ الذُّبَابِ.

٤٩٧٨. حَدَّثَنَا الْقَعْنَبِيُّ عَنْ مَالِكٍ ح. وَحَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ حَدَّثَنَا حَمَّادٌ عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِذَا سَمِعْتَ وَقَالَ مُوسَى إِذَا قَالَ الرَّجُلُ هَلْكَ النَّاسُ فَهُوَ أَهْلِكُهُمْ

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: قَالَ مَالِكٌ إِذَا قَالَ ذَلِكَ تَحَزَّنَا لِمَا يَرَى فِي النَّاسِ يَغْنِي فِي أَمْرِ دِينِهِمْ فَلَا أَرَى بِهِ بَأْسًا وَإِذَا قَالَ ذَلِكَ عَجَبًا بِنَفْسِهِ وَتَصَاعَرَ لِلنَّاسِ فَهُوَ الْمَكْرُوهُ الَّذِي نُهَى عَنْهُ.

²⁹⁰ Bilježi ga i En-Nesai, u *Sunenu*.

²⁹¹ Bilježi ga i Muslim u *Sahihu*.

87. O večernjoj molitvi

4979. ISPRIČAO NAM JE Osman b. Ebu Šejbe, njega je obavijestio Sufjan, prenijevši od Ibn Ebu Lebida, on od Ebu Selemea, on od Ibn Omera, da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., rekao: “Neka vas ne nadvladaju beduini u pogledu naziva za vašu molitvu – ona se zove jacija, ali oni kasno navečer muzu deve.”²⁹²

4980. ISPRIČAO NAM JE Musedded, kog je obavijestio Isa b. Junus, prenijevši od Mis’ara b. Kidama, on od Amra b. Murrea, on od Salima b. Ebul-Dža’da, da je neki čovjek – po Mis’aru, iz plemena Huza’a – kazao: “Kamo sreće da sam klanjao sam i njime (namazom) se urahatio.” Neki mu to zamjeriše, a on reče: “Čuo sam Allahovog Poslanika, s.a.v.s., kada je rekao: ‘Bilale, prouči ikamet za namaz, i njime nas urahati.’”

4981. ISPRIČAO NAM JE Muhammed b. Kesir, njemu je saopćio Israil,

٨٧. بَاب فِي صَلَاةِ الْعَتَمَةِ

٤٩٧٩. حَدَّثَنَا عُثْمَانُ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ حَدَّثَنَا سُفْيَانُ عَنْ ابْنِ أَبِي لَيْدٍ عَنْ أَبِي سَلَمَةَ قَالَ سَمِعْتُ ابْنَ عُمَرَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَا تَغْلِبَنَّكُمُ الْأَعْرَابُ عَلَى اسْمِ صَلَاتِكُمْ إِلَّا وَإِنَّهَا الْعِشَاءُ وَلَكِنَّهُمْ يَغْتَمُونَ بِالْإِيلِ.

٤٩٨٠. حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ حَدَّثَنَا عَيْسَى بْنُ يُونُسَ حَدَّثَنَا مُسَعَّرُ بْنُ كِدَامٍ عَنْ عَمْرِو بْنِ مُرَّةَ عَنْ سَالِمِ بْنِ أَبِي الْجَعْدِ قَالَ قَالَ رَجُلٌ قَالَ مُسَعَّرُ أَرَاهُ مِنْ خِرَاعَةِ لَيْتَنِي صَلَّيْتُ فَاسْتَرَحْتُ فَكَأَنَّهُمْ عَابُوا عَلَيْهِ ذَلِكَ فَقَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: يَا بِلَالُ أَقِمِ الصَّلَاةَ أَرْحَتْنَا بِهَا.

٤٩٨١. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ كَثِيرٍ أَخْبَرَنَا إِسْرَائِيلُ حَدَّثَنَا عُثْمَانُ بْنُ الْمُعْبِرَةِ

²⁹² Uzvišeni Allah je, u Kur’anu, noćnu molitvu nazvao jacijom. Beduini su je zvali el-atma/molitva koja se klanja kasno u noć. Nazvali su je tako jer su je klanjali nakon što kasno navečer pomuzu deve. Allahov Poslanik, s.a.v.s., ovim hadisom zabranjuje da se jaciji mijenja naziv koji joj je dao Allah, kao što su to pokušali beduini.

prebijevši od Osmana b. el-Mugireja, on od Salima b. Ebul-Dža'da, da je Abdullah b. Muhammed b. el-Hanefi kazao: "Otac i ja smo otišli našem zetu od ensarija, da ga obiđemo. Kada je nastupilo vrijeme namaza, on nekoj djevojci iz porodice reče: 'Djevojko, donesi mi vodu za abdest, da klanjam i da se urahatim.' Mi mu to zamjerismo, a on reče: 'Čuo sam Allahovog Poslanika, s.a.v.s., kada je kazao: 'Bilale, urahati nas namazom; Bilale, prouči ezan i urahati nas namazom.'"

4982. ISPRIČAO NAM JE Harun b. Zejd b. Ebuz-Zerka, kog je obavijestio otac, prebijevši od Hišama b. Sa'da, on od Zejda b. Eslema, da je Aiša kazala: "Nisam čula Allahovog Poslanika, s.a.v.s., da je ikoga (po poirjeklu) pripisao nekom osim vjeri."²⁹³

88. O povlastici u tome

4983. ISPRIČAO NAM JE Amr b. Merzuk, njemu je saopćio Šu'be, prebijevši od Katadea, a on od Enesa: "Kada se u Medini osjetila opasnost od neprijatelja, Vjerovjesnik, s.a.v.s., je uzjahao

عَنْ سَالِمِ بْنِ أَبِي الْجَعْدِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُحَمَّدِ ابْنِ الْحَنْفِيَّةِ قَالَ: انْطَلَقْتُ أَنَا وَأَبِي إِلَى صَهْرٍ لَنَا مِنَ الْأَنْصَارِ نَعُودُهُ فَحَضَرَتْ الصَّلَاةُ فَقَالَ لِيَعْضِ أَهْلِهِ يَا جَارِيَةَ اثْنُونِي بِوَضُوءِ لَعَلِّي أَصَلِّي فَأَسْتَرِيحَ قَالَ فَأَنْكَرْنَا ذَلِكَ عَلَيْهِ فَقَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: قُمْ يَا بِلَالُ فَأَرِحْنَا بِالصَّلَاةِ.

٤٩٨٢. حَدَّثَنَا هَارُونُ بْنُ زَيْدِ بْنِ أَبِي الزَّرْقَاءِ حَدَّثَنَا أَبِي حَدَّثَنَا هِشَامُ بْنُ سَعْدٍ عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ مَا سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَنْسِبُ أَحَدًا إِلَّا إِلَى الدِّينِ.

٨٨. بَاب مَا رُوِيَ فِي

الرُّخْصَةِ فِي ذَلِكَ

٤٩٨٣. حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ مَرْزُوقٍ أَخْبَرَنَا شُعْبَةُ عَنْ قَتَادَةَ عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: كَانَ قَرَعٌ بِالْمَدِينَةِ فَرَكِبَ

²⁹³ Upućivao je ljude da iz vjerskih izvora: Kur'ana i sunneta crpe izraze. Tako ih je uputio da u Kur'anu nađu adekvatan izraz za noćnu molitvu – jacija, odbacivši naziv el-atma, koji su za nju upotrijebili beduini.

Ebu Talhinog konja i rekao: ‘Nismo vidjeli ništa, ništa strašno nijesmo vidjeli, a uvidjeli smo da je (konj) brz.’”²⁹⁴

89. O upozorenju na laž

4984. ISPRIČAO NAM JE Ebu Bekr b. Ebu Šejbe, njega je obavijestio Veki, prenijevši od El-A'meša. A obavijestio nas je i Musedded, prenijevši od Abdullaha b. Davuda, on od El-A'meša, on od Ebu Vaila, a on od Abdullaha, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Čuvajte se laži, jer laž vodi grijehenju a grijehenje vodi u Džehennem. Osoba će govoriti neistinu i težiti neistini, tako da će kod Allaha, jednog dana, biti upisana kao lažov. A držite se istine, jer istina vodi dobročinstvu, a dobročinstvo vodi u Džennet. Osoba će govoriti istinu i težiti istini, tako da će kod Allaha, jednog dana, biti upisana kao iskrena.”²⁹⁵

4985. ISPRIČAO NAM JE Musedded b. Muserhed, kog je obavijestio Jahja, prenijevši od Behza b. Hakima, njemu

رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
فَرَسًا لِأَبِي طَلْحَةَ فَقَالَ: مَا رَأَيْنَا
شَيْئًا أَوْ مَا رَأَيْنَا مِنْ فَرَسٍ وَإِنْ
وَجَدْنَاهُ لَبْتَحْرًا.

٨٩. بَابُ فِي التَّشْدِيدِ فِي الْكُذِبِ

٤٩٨٤. حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ أَبِي
شَيْبَةَ حَدَّثَنَا وَكَيْعٌ أَخْبَرَنَا الْأَعْمَشُ
ح. وَحَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ
بْنُ دَاوُدَ حَدَّثَنَا الْأَعْمَشُ عَنْ أَبِي
وَإِلٍ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِيَّاكُمْ
وَالْكُذِبَ فَإِنَّ الْكُذِبَ يَهْدِي إِلَى
الْفُجُورِ وَإِنَّ الْفُجُورَ يَهْدِي إِلَى
النَّارِ وَإِنَّ الرَّجُلَ لَيَكُذِبُ وَيَتَحَرَّى
الْكُذِبَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ
كَذَّابًا وَعَلَيْكُمْ بِالصَّدْقِ فَإِنَّ
الصَّدْقَ يَهْدِي إِلَى السِّرِّ وَإِنَّ السِّرَّ
يَهْدِي إِلَى الْجَنَّةِ وَإِنَّ الرَّجُلَ
لَيَصْدُقُ وَيَتَحَرَّى الصَّدْقَ حَتَّى
يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ صِدِّيقًا.

٤٩٨٥. حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ بْنُ مُسْرَهْدٍ
حَدَّثَنَا يَحْيَى عَنْ بَهْزِ بْنِ حَكِيمٍ قَالَ

²⁹⁴ Bilježe ga i El-Buhari i Muslim u *Sahihima*, i Et-Tirmizi u *Džami'u*.

²⁹⁵ Bilježe ga i El-Buhari i Muslim u *Sahihima*, i Et-Tirmizi u *Džami'u*.

je ispričao otac, prenijevši od svoga oca, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Teško onome ko nešto ispriča s ciljem da nasmije ljude, a pritom slaže! Teško njemu! Teško njemu!”²⁹⁶

4986. ISPRIČAO NAM JE Kutejbe, kome je ispričao El-Lejs, prenijevši od Ibn Adžlana, on od nekog čovjeka, štićenika Abdullaha b. Amira b. Rebia el-Adevija, da je Abdullah b. Amir kazao: “Jednog dana, dok je Allahov Poslanik, s.a.v.s., sjedio u našoj kući, majka me je pozvala. Rekla je: ‘Dođi da ti dam nešto.’ ‘A šta ćeš mu dati?’ – upita je Allahov Poslanik, s.a.v.s. ‘Hurmu.’ – odgovori ona. ‘Allahov Poslanik, s.a.v.s., joj kaza: ‘Da mu nisi ništa (htjela) dati, to bi ti bilo upisano u laž.’”²⁹⁷

4987. ISPRIČAO NAM JE Hafs b. Omer, njega je obavijestio Šu’be. A obavijestio nas je i Muhammed b. el-Husejn, prenijevši od Alija b. Hafsa, on od Šu’bea, on od Habiba b. Abdurrahmana, on od Hafsa b. Asima, on od Ibn Husejna, on od Ebu Hurejrea, da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., kazao: “Čovjeku

حَدَّثَنِي أَبِي عَنْ أَبِيهِ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: وَيْلٌ لِلَّذِي يُحَدِّثُ فَيَكْذِبُ لِيُضْحِكَ بِهِ الْقَوْمَ وَيْلٌ لَهُ وَيْلٌ لَهُ.

٤٩٨٦. حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ حَدَّثَنَا اللَّيْثُ عَنْ ابْنِ عَجَلَانَ أَنَّ رَجُلًا مِنْ مَوَالِي عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَامِرِ بْنِ رَبِيعَةَ الْعَدَوِيِّ حَدَّثَهُ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَامِرٍ أَنَّهُ قَالَ: دَعَتْنِي أُمِّي يَوْمًا وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَاعِدٌ فِي بَيْتِنَا فَقَالَتْ هَا تَعَالَ أُعْطِيكَ فَقَالَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَمَا أَرَدْتِ أَنْ تُعْطِيَهُ قَالَتْ أُعْطِيهِ تَمْرًا فَقَالَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَمَا إِنَّكَ لَوْ لَمْ تُعْطِهِ شَيْئًا كُتِبَتْ عَلَيْكَ كِذْبَةٌ.

٤٩٨٧. حَدَّثَنَا حَفْصُ بْنُ عُمَرَ حَدَّثَنَا شُعْبَةُ ح. وَحَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْحُسَيْنِ حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حَفْصٍ قَالَ حَدَّثَنَا شُعْبَةُ عَنْ حُبَيْبِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَنْ حَفْصِ بْنِ عَاصِمٍ قَالَ ابْنُ حُسَيْنٍ فِي حَدِيثِهِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ

²⁹⁶ Bilježe ga i Et-Tirmizi u *Džami’u*, i En-Nesai, u *Sunenu*.

²⁹⁷ Štićenik Abdullaha b. Amira b. Rebia el-Adevija je nepoznat prenosilac.

je dovoljno laži ako priča sve što je čuo.”²⁹⁸

Ebu Davud kaže: “Hafs nije spomenuo Ebu Hurejrea.”

Ebu Davud kaže: “Sa senedom ga je prenio samo ovaj šejh, tj. Ali b. Hafs el-Medaini.”

90. O lijepom mišljenju

4988. ISPRIČAO NAM JE Musa b. Ismail, kog je obavijestio Hammad. A obavijestio nas je i Nasr b. Ali, prenijevši od Mehnea Ebu Šibla.

Ebu Davud kaže: “Nisam ga dobro razumio – on je prenio od Hammada b. Selemea, on od Muhammeda b. Vasia, on od Šutejra, on od Nasra b. Šutejra b. Nehhara, a on od Ebu Hurejrea. Nasr kaže da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., rekao: “Lijepo mišljenje je posljedica lijepog ibadeta.”

Ebu Davud kaže: “Mehne je pouzdan prenosilac, porijeklom iz Basre.”

4989. ISPRIČAO NAM JE Ahmed b. Muhammed el-Mervezi, prenijevši od Abdurrezaka, on od Ma'mera, on od Ez-Zuhrija, on od Alija b. Husejna, da je Safija kazala: “Dok je Allahov Poslanik, s.a.v.s., bio u itikafu, jedne noći sam došla da ga posjetim. Razgovarali smo,

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ كَفَى بِالْمَرْءِ إِثْمًا
أَنْ يُحَدِّثَ بِكُلِّ مَا سَمِعَ

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَلَمْ يَذْكَرْ حَفْصُ أَبَا
هُرَيْرَةَ

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَلَمْ يُسْنِدْهُ إِلَّا هَذَا الشَّيْخُ
يَعْنِي عَلِيَّ بْنَ حَفْصِ الْمَدَائِنِيِّ.

٩٠. بَابُ فِي حُسْنِ الظَّنِّ

٤٩٨٨. حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ
حَدَّثَنَا حَمَّادُ ح. وَحَدَّثَنَا نَصْرُ بْنُ
عَلِيٍّ عَنِ مَهْنَأِ أَبِي شَيْبَةَ.

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَلَمْ أَفْهَمْ مِنْهُ جَيِّدًا عَنْ
حَمَّادِ بْنِ سَلَمَةَ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ وَاسِعٍ
عَنْ شُعْبَةَ قَالَ نَصْرُ ابْنُ نَهَارٍ عَنْ أَبِي
هُرَيْرَةَ قَالَ نَصْرٌ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ حُسْنُ الظَّنِّ مِنْ
حُسْنِ الْعِبَادَةِ

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: مَهْنَأُ ثِقَةٌ بَصْرِيٌّ.

٤٩٨٩. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ
الْمَرْوَزِيُّ حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ
أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ عَنْ الزُّهْرِيِّ عَنْ
عَلِيِّ بْنِ حُسَيْنٍ عَنْ صَفِيَّةَ قَالَتْ
كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ مُعْتَكِفًا فَأَتَيْتُهُ أَرْوَرَهُ لَيْلًا

²⁹⁸ Bilježi ga i Muslim u *Sahihu*.

potom sam ustala da idem. Otrpao me je do vrata, a njen stan je bio u kući Usamea b. Zejda. Pored nas naiđoše dvojica ensarija, i pošto ugledaše Allahovog Poslanika, s.a.v.s., pohitaše. Vjerovjesnik, s.a.v.s., reče: ‘Polahko, ovo je Safija bint Huzej!’ Njih dvojica, začuđeni, rekoše: ‘Subhanallah, Allahov Poslaniče.’, a on kaza: ‘Šejtan kola ljudskim krvotokom poput krvi, pa sam se pobjao da vam u srce ne ubaci nešto (ili je rekao: zlo).’²⁹⁹

91. O obećanju

4990. ISPRIČAO NAM JE Ibnul-Musenna, njega je obavijestio Ebu Amir, prenijevši od Ibrahima b. Tahmana, on od Alija b. Abdula’laa, on od Ebu Nu’mana, on od Ebu Vekkasa, a on od Zejda b. Erkama, da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., rekao: “Ako osoba nešto obeća, naumivši ispuniti obećanje, ali ga ne

فَحَدَّثْتُهُ وَفُتْتُ فَأَنْقَلَبْتُ فَقَامَ
مَعِيَ لِیَقْلِبَنِي وَكَانَ مَسْكُنَهَا فِي
دَارِ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ قَمَرَ رَجُلَانِ
مِنَ الْأَنْصَارِ فَلَمَّا رَأَى النَّبِيَّ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَسْرَعَا فَقَالَ
النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: عَلَى
رِسَالِكَمَا إِنَّهَا صَفِيَّةُ بِنْتُ حُجَيْجٍ
قَالَ سُبْحَانَ اللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ
إِنَّ الشَّيْطَانَ يَجْرِي مِنَ الْإِنْسَانِ
مَجْرَى الدَّمِ فَخَشِيتُ أَنْ يَفْذِفَ فِي
قُلُوبِكَمَا شَيْئًا أَوْ قَالَ شَرًّا.

91. باب في العِدَّةِ

٤٩٩٠. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى
حَدَّثَنَا أَبُو عَامِرٍ حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ
بْنُ ظَهْمَانَ عَنْ عَيِّبِ بْنِ عَبْدِ
الْأَعْلَى عَنْ أَبِي الثَّغَمَانِ عَنْ أَبِي
وَقَّاصٍ عَنْ زَيْدِ بْنِ أَرْقَمَ عَنِ النَّبِيِّ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِذَا وَعَدَ
الرَّجُلُ أَخَاهُ وَمِنْ نَيْبِهِ أَنْ يَفِي لَهُ

²⁹⁹ Allahov Poslanik, s.a.v.s., je ensarijama skrenuo pažnju da je to njegova supruga Safija b. Huzej, da im šejtan ne bi ubacio kakvu sumnju ili zlo u njihova srca te da pomisle da je sa njim tuđa žena. Ovaj hadis su zabilježili u *El-Kutubus-sitten* svi autori, osim Et-Tirmizija.

ispuni, niti dođe u zakazano vrijeme,³⁰⁰ neće imati grijeha.”³⁰¹

4991. ISPRIČAO NAM JE Muhammed b. Jahja b. Faris en-Nejsaburi, prenijevši od Muhammeda b. Sinana, on od Ibrahima b. Tahmana, on od Budejla, on od Abdulkerima, on od Abdullaha b. Šekika, on od svoga oca, da je Abdullah b. Ebul-Hamsa kazao: “Kupio sam nešto od Vjerovjesnika, s.a.v.s., prije nego je postao poslanik. Ostao sam mu nešto dužan, obećavši da ću mu donijeti na određeno mjesto, ali sam zaboravio. Sjetio sam se tek nakon tri noći. Došao sam mu i zatekao ga na obećanom mjestu. Vidjevši me, reče: ‘Momče, namučio si me: ovdje te čekam već tri noći.’”

Ebu Davud kaže: “Muhammed b. Jahja je kazao: ‘On je, prema našem mišljenju, Abdulkerim b. Abdullah b. Šekik.’ Ovako je do mene doprlo od Alija b. Abdullaha. Obaviješten sam da ga je Bišr b. Es-Serij prenio od Abdulkerima b. Abdullaha b. Šekika.”

قَلَمَ يَفْ وَلَمْ يَجِيْ لِلمِيعَادِ فَلَا اِثْمَ عَلَيْهِ.

٤٩٩١. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى بْنِ فَارِسِ النَّيْسَابُورِيِّ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ ابْنُ سِنَانٍ حَدَّثَنَا اِبْرَاهِيْمُ بْنُ ظَهْمَانَ عَنْ بُدَيْلِ عَنْ عَبْدِ الْكَرِيْمِ عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ شَقِيْقٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ أَبِي الْحَمَّاءِ قَالَ: بَايَعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِبَيْعِ قَبْلِ أَنْ يُبْعَثَ وَبَقِيَتْ لَهُ بَقِيَّةٌ فَوَعَدْتُهُ أَنْ آتِيَهُ بِهَا فِي مَكَانِهِ فَنَسِيتُ ثُمَّ ذَكَرْتُ بَعْدَ ثَلَاثِ فَجِئْتُ فَإِذَا هُوَ فِي مَكَانِهِ فَقَالَ: يَا فَتَى لَقَدْ شَقَقْتَ عَلَيَّ أَنَا هَاهُنَا مِنْذُ ثَلَاثِ أَنْتَظِرُكَ

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: قَالَ مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى هَذَا عِنْدَنَا عَبْدُ الْكَرِيْمِ بْنُ عَبْدِ اللهِ بْنِ شَقِيْقٍ

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: هَكَذَا بَلَغَنِي عَنْ عَلِيِّ بْنِ عَبْدِ اللهِ

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: بَلَغَنِي أَنَّ بَشْرَ بْنَ السَّرِيِّ رَوَاهُ عَنْ عَبْدِ الْكَرِيْمِ بْنِ عَبْدِ اللهِ بْنِ شَقِيْقٍ

³⁰⁰ Abadi kaže: “Zbog opravdanog razloga.”

³⁰¹ Bilježi ga i Et-Tirmizi u Džami’u.

4994. ISPRIČAO NAM JE Jahja b. Mein, njega je obavijestio Hadžadž b. Muhammed, prenijevši od Junusa b. Ebu Ishaka, on od Ebu Ishaka, on od El-Ajzara b. Hurejsa, da je En-Nu'man b. Bešir kazao: "Ebu Bekr je, jedne prilike, zatražio dozvolu da uđe kod Vjerovjesnika, s.a.v.s. Čuo je Aišin visok ton, te je, pošto uđe, htjede tući. 'Da te više nisam čuo da si podigla ton na Allahovog Poslanika, s.a.v.s.' – kaza joj. Vjerovjesnik, s.a.v.s., ga spriječi u tome, a Ebu Bekr ljutito iziđe. Pošto je Ebu Bekr izišao, Vjerovjesnik, s.a.v.s., joj (kroz šalu) reče: 'Kako sam ti izgledao dok sam te spašavao od njega?' Nakon nekoliko dana Ebu Bekr ponovo zatraži dozvolu da uđe kod Allahovog Poslanika, s.a.v.s. Pošto ih zateče izmirene, kaza im: 'Pustite me da prisustvujem vašem izmirenju kao što ste me pustili da prisustvujem vašem sukobu.', a Vjerovjesnik, s.a.v.s., reče: 'Da, uradili smo to. Da, uradili smo to.'³⁰⁴

4995. ISPRIČAO NAM JE Muemmel b. el-Fadl, njega je obavijestio El-Velid b. Muslim, prenijevši od Abdullaha b. el-Alaa, on od Busra b. Ubejdullaha, on od Ebu Idrisa el-Havlanija, da je

٤٩٩٤. حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ مَعِينٍ حَدَّثَنَا حَجَّاجُ بْنُ مُحَمَّدٍ حَدَّثَنَا يُونُسُ بْنُ أَبِي إِسْحَاقَ عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ عَنِ الْعِزَّارِ بْنِ حُرَيْثٍ عَنِ الثُّعْمَانَ بْنِ بَشِيرٍ قَالَ: اسْتَأْذَنَ أَبُو بَكْرٍ رَحْمَةَ اللَّهِ عَلَيْهِ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَسَمِعَ صَوْتَ عَائِشَةَ عَالِيًا فَلَمَّا دَخَلَ تَنَاوَلَهَا لِيَلْطِمَهَا وَقَالَ أَلَا أَرَكَ تَرْفَعِينَ صَوْتِكَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَجَعَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْجِزُهُ وَخَرَجَ أَبُو بَكْرٍ مُغْضَبًا فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: حِينَ خَرَجَ أَبُو بَكْرٍ كَيْفَ رَأَيْتَنِي أَنْقَذْتُكَ مِنَ الرَّجُلِ قَالَ فَمَكَتَ أَبُو بَكْرٍ أَيَّامًا ثُمَّ اسْتَأْذَنَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَوَجَدَهُمَا قَدْ اضْطَلَحَا فَقَالَ لَهُمَا أَدْخَلَانِي فِي سِلْمِكُمَا كَمَا أَدْخَلْتُمَانِي فِي حَرْبِكُمَا فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: قَدْ فَعَلْنَا قَدْ فَعَلْنَا.

٤٩٩٥. حَدَّثَنَا مُؤَمَّلُ بْنُ الْفَضْلِ حَدَّثَنَا الْوَلِيدُ بْنُ مُسْلِمٍ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْعَلَاءِ عَنْ بُسْرِ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ

³⁰⁴ Bilježi ga i En-Nesai, u *Sunenu*.

Avf b. Malik el-Ešdžei kazao: “Otišao sam Allahovom Poslaniku, s.a.v.s., za vrijeme Pohoda na Tebuk. Poslanik je bio u kožnom šatoru. Nazvao sam mu selam, a on mi je uzvratio i kazao: ‘Uđi.’ ‘Hoću li kompletno ući, Allahov Poslaniče?’ – upitah. ‘Uđi sav.’ – reče on, te sam ušao.”³⁰⁵

4996. ISPRIČAO NAM JE Safvan b. Salih, kog je obavijestio El-Velid, prenijevši od Osmana b. Ebul-Atike: “Upitao je hoće li ući, zbog toga što je šator bio mali.”

4997. ISPRIČAO NAM JE Ibrahim b. Mehdi, prenijevši od Šerika, on od Asima, da je Enes kazao: “Vjerovjesnik, s.a.v.s., mi je (u šali) rekao: ‘O dvouhi.’”³⁰⁶

94. O onome koji nešto uzme u šali (i o čovjeku koji time prepada drugog)

4998. ISPRIČAO NAM JE Muhammed b. Beššar, prenijevši od Jahjaa, on od Ibn Ebu Zi’ba. A obavijestio nas je i Sulejman b. Abdurrahman ed-Dimeški,

عَنْ أَبِي إِدْرِيسَ الْحَوْلَانِيِّ عَنْ عَرُوفِ بْنِ مَالِكِ الْأَنْجَعِيِّ قَالَ: أَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي عَزْوَةِ تَبُوكَ وَهُوَ فِي قُبَّةٍ مِنْ أَدَمٍ فَسَلَّمْتُ فَرَدَّ وَقَالَ ادْخُلْ فَقُلْتُ أَكْفَى يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ كُلُّكَ فَدَخَلْتُ

٤٩٩٦. حَدَّثَنَا صَفْوَانُ بْنُ صَالِحٍ حَدَّثَنَا الْوَلِيدُ حَدَّثَنَا عُثْمَانُ بْنُ أَبِي الْعَائِكَةِ قَالَ إِنَّمَا قَالَ ادْخُلْ كَلِّي مِنْ صِعْرِ الْقُبَّةِ.

٤٩٩٧. حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ مَهْدِيٍّ حَدَّثَنَا شَرِيكَ عَنْ عَاصِمٍ عَنْ أَنَسٍ قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَا ذَا الْأُدْتَيْنِ.

٩٤. بَابُ مَنْ يَأْخُذُ

النَّيِّءَ عَلَى الْمِرْجَاحِ

٤٩٩٨. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ حَدَّثَنَا يَحْيَى عَنْ ابْنِ أَبِي ذَنْبٍ ح. وَحَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الدَّمَشْقِيُّ حَدَّثَنَا شُعَيْبُ بْنُ إِسْحَاقَ

³⁰⁵ Bilježe ga i El-Buhari u *Sahihu*, i Ibn Madže, u *Sunenu*, u nešto dužem obliku.

³⁰⁶ Bilježi ga i Et-Tirmizi u *Džami’u*.

prenijevši od Šuajba b. Ishaka, on od Ibn Ebu Zi'ba, on od Abdullaha b. es-Saiba b. Jezida, on od svoga oca, a on od svoga djeda, da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., rekao: "Nipošto, ni u šali ni u zbilji, ne uzimajte stvar svoga brata (da biste je zadržali za sebe)." Sulejman je kazao: "...ni igrajući se niti ozbiljno. Ko uzme štap svoga brata, neka mu ga vrati."³⁰⁷

Ibn Beššar b. Jezid nije kazao da je to rekao Allahov Poslanik, s.a.v.s.

4999. ISPRIČAO NAM JE Muhammed b. Sulejman el-Enbari, njega je obavijestio Ibn Numejr, prenijevši od El-A'meša b. Abdullaha b. Jesara, da je Abdurrahman b. Ebu Lejla kazao: "Ashabi su nam pričali da su putovali sa Vjerovjesnikom, s.a.v.s. Jednom prilikom je jedan od njih zaspao, a drugi su otišli da mu (u šali) uzmu uže koje je imao kod sebe. Onaj ga uze a on se prepao, a Vjerovjesnik, s.a.v.s., reče: 'Muslimanu nije dozvoljeno da prepada muslimana.'

عَنْ ابْنِ أَبِي ذُنَيْبٍ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ
السَّائِبِ بْنِ يَزِيدَ عَنْ أَبِيهِ عَنْ
جَدِّهِ أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: لَا يَأْخُذَنَّ
أَحَدُكُمْ مَتَاعَ أَخِيهِ لَاعِبًا وَلَا
جَادًا وَقَالَ سُلَيْمَانُ لِعَبَا وَلَا جِدًّا
وَمَنْ أَحْذَى عَصَا أَخِيهِ فَلْيُرِدَّهَا لَمْ
يَقُلْ ابْنُ بَشَّارٍ ابْنُ يَزِيدَ وَقَالَ قَالَ
رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

٤٩٩٩. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سُلَيْمَانَ
الْأَنْبَارِيُّ حَدَّثَنَا ابْنُ نُمَيْرٍ عَنْ
الْأَعْمَشِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ يَسَارٍ
عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى قَالَ
حَدَّثَنَا أَصْحَابُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُمْ كَانُوا يَسِيرُونَ
مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
فَتَامَ رَجُلٌ مِنْهُمْ فَانْطَلَقَ بَعْضُهُمْ
إِلَى حَبْلِ مَعَهُ فَأَخَذَهُ فَقَرِعَ فَقَالَ
رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
لَا يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يُرَوِّعَ مُسْلِمًا.

³⁰⁷ Nijednom muslimanu nije dozvoljeno da prisvoji nešto tuđe, makar to bilo i tako bezazleno kao što je štap. Ukoliko nešto uzme, dužan je to vratiti vlasniku. Ovaj hadis je zabilježio i Et-Tirmizi u *Džami'u*.

95. O brbljanju u govoru

5000. ISPRIČAO NAM JE Muhammed b. Sinan el-Bahili, koji se nastanio u El-Uki³⁰⁸, prenijevši od Nafia b. Omera,³⁰⁹ on od Bišra b. Asima,³¹⁰ on od svoga oca,³¹¹ a on od Abdullaha – Ebu Davud kaže da je on Ibn Amr – da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., kazao: “Allah prezire rječitog čovjeka koji, poput krave (kad pase), kovitla jezikom (da bi svijetu pokazao svoju rječitost).”³¹²

5001. ISPRIČAO NAM JE Ibnus-Serh, prenijevši od Ibn Vehba, on od Abdullaha b. el-Musejjeba, on od Ed-Dahhaka b. Šerahbila, a on od Ebu Hurejrea, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Ko se podučava kitnjastom govoru da bi time pridobio srca ljudi, Allah mu na Sudnjem danu neće primiti ni obavezni a ni dobrovoljni ibadet.”

٩٥. بَاب مَا جَاءَ فِي

الْمُتَشَدِّقِ فِي الْكَلَامِ

٥٠٠٠. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سِنَانَ الْبَاهِلِيُّ
وَكَانَ يَنْزِلُ الْعَوْقَةَ حَدَّثَنَا نَافِعُ بْنُ
عُمَرَ عَنْ بِشْرِ بْنِ عَاصِمٍ عَنْ أَبِيهِ
عَنْ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ أَبُو دَاوُدَ: هُوَ ابْنُ
عَمْرٍو قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يُبْغِضُ
الْبَلْبِيعَ مِنَ الرَّجَالِ الَّذِي يَتَخَلَّلُ
بِلِسَانِهِ تَخَلَّلَ الْبَاقِرَةَ بِلِسَانِهَا.

٥٠٠١. حَدَّثَنَا ابْنُ السَّرْحِ حَدَّثَنَا ابْنُ
وَهْبٍ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْمُسَيَّبِ
عَنْ الضَّحَّاكِ بْنِ شُرْحَيْبِلَ عَنْ
أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ تَعَلَّمَ صَرْفَ
الْكَلَامِ لِيَسِيَّ بِهِ قُلُوبَ الرَّجَالِ
أَوْ النَّسَائِ لَمْ يَقْبَلِ اللَّهُ مِنْهُ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ صَرْفًا وَلَا عَدْلًا.

³⁰⁸ Uka je mjesto u Basri.

³⁰⁹ Nafi b. Omer b. Abdullah b. Džemil el-Džumehi el-Mekki je pouzdan prenosilac hadisa. Pripadao je sedmoj generaciji.

³¹⁰ Bišr b. Asim b. Sufjan b. Abdullah b. Rebia b. Haris es-Sekafi et-Taij je pouzdan prenosilac hadisa. Pripadao je šestoj generaciji.

³¹¹ Asim b. Sufjana b. Abdullaha b. Rebia b. Harisa es-Sekafija et-Taij. On je iskren prenosilac hadis. Pripadao je trećoj generaciji.

³¹² Bilježi ga i Et-Tirmizi u Džami’u.

5002. ISPRIČAO NAM JE Abdullah b. Mesleme, prenijevši od Malika, on od Zejda b. Eslema, da je Abdullah b. Omer kazao: “Dva čovjeka su došla sa istoka i održala govore. Ljudi se počеше diviti njihovoj rječitosti, a Allahov Poslanik, s.a.v.s., reče: ‘Ponekad je rječitost poput čarolije (ili je kazao: Ponekad su neki vidovi rječitosti čarolija).’”³¹³

5003. ISPRIČAO NAM JE Sulejman b. Abdulhamid el-Behrani, je čitao u knjizi Ismaila b. Ajjaša, a ispričao mu je i Muhammed b. Ismail, njegov sin, od svog oca, a on od Damdama, prenijevši od Šurejha b. Ubejda, koji je prenio od Ebu Zabje, da je Amr b. el-As, za nekog čovjeka koji je ustao i dugo govorio, kazao: “Da je bio umjeren u svom govoru, za njega bi bilo bolje. Čuo sam Allahovog Poslanika kada je kazao: ‘Smatram (ili je kazao: Naređeno mi je) da budem umjeren u govoru, jer je umjerenost dobra osobina.’”

96. O poeziji

5004. ISPRIČAO NAM JE Ebul-Velid et-Tajalisi, njega je obavijestio Šu’be,

٥٠٠٢. حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْلَمَةَ
عَنْ مَالِكٍ عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ
عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ أَنَّهُ قَالَ:
قَدِمَ رَجُلَانِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَحَظَبَا
فَعَجِبَ النَّاسُ يَعْجَبُ لِيَبَيَانِهِمَا فَقَالَ
رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
إِنَّ مِنْ الْبَيَانِ لَسِحْرًا أَوْ إِنَّ بَعْضَ
الْبَيَانِ لَسِحْرٌ.

٥٠٠٣. حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ عَبْدِ
الْحَمِيدِ الْبَهْرَانِيُّ أَنَّهُ قَرَأَ فِي أَصْلِ
إِسْمَاعِيلَ بْنِ عَيَّاشٍ وَحَدَّثَهُ مُحَمَّدُ
بْنُ إِسْمَاعِيلَ ابْنُهُ قَالَ حَدَّثَنِي أَبِي
قَالَ حَدَّثَنِي صَنْظَمٌ عَنْ شُرَيْحِ
بْنِ عُبَيْدٍ قَالَ حَدَّثَنَا أَبُو ظَبْيَةَ أَنَّ
عُمَرَو بْنَ الْعَاصِ قَالَ يَوْمًا وَقَامَ
رَجُلٌ فَأَكْثَرَ الْقَوْلَ فَقَالَ: عُمَرُو لَوْ
قَصَدَ فِي قَوْلِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُ سَمِعْتُ
رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
يَقُولُ: لَقَدْ رَأَيْتُ أَوْ أَمِرْتُ أَنْ أَتَجَوَّرَ
فِي الْقَوْلِ فَإِنَّ الْجَوَّارَ هُوَ خَيْرٌ.

٩٦. بَاب مَا جَاءَ فِي الشَّعْرِ

٥٠٠٤. حَدَّثَنَا أَبُو الْوَلِيدِ الطَّلَبِيُّ
حَدَّثَنَا شُعْبَةُ عَنْ الْأَعْمَشِ عَنْ

³¹³ To znači da su rječiti ljudi ponekad u stanju povesti i opčarati ljude poput onih koji se služe čarolijama. Ovaj hadis su zabilježili i El-Buhari u *Sahihu*, i Et-Tirmizi u *Džami’u*.

prenijevši od El-A'meša, a on od Ebu Saliha, a on od Ebu Hurejrea, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Da se nekome nutrina ispuni gnojem, bolje mu je nego da se ispuni (svakakvom) poezijom.”³¹⁴

Ebu Ali³¹⁵ kaže da, po Ebu Ubejdu, ovaj hadis znači: “Da ispuni srcem ljubavlju prema poeziji i da se njome bavi, a da zapostavi Kur'an i zikrullah. Ukoliko neko uglavnom uči Kur'an i bavi se naukom, taj, prema našem mišljenju, nije ispunjen poezijom. A i neki oblici rječitosti su čarolija. To znači da svojom rječitošću hvali čovjeka, govoreći istinu, da bi pridobio srca ljudi. Potom ga kudi, govoreći istinu, također, da bi pridobio srca ljudi. Tako da izgleda kao da je slušaoce opčarao govorom.”

5005. ISPRIČAO NAM JE Ebu Bekr b. Ebu Šejbe, njega je obavijestio Ibnul-Mubarek, prenijevši od Junusa, on od Ez-Zuhrija, on od Ebu Bekra b. Abdurrahmana b. el-Harisa b. Hišama, prenijevši od Mervana b. el-Hakema, on od Abdurrahmana b. el-Esveda b. Abdu-Jegusa, a on od Ubeja b. Ka'ba,

أَبِي صَالِحٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَأَنْ يَمْتَلِيَّ جَوْفُ أَحَدِكُمْ قَيْنِحًا خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَنْ يَمْتَلِيَّ شِعْرًا.

قَالَ أَبُو عَليٍّ بَلَّغَنِي عَنْ أَبِي عُبَيْدٍ أَنَّهُ قَالَ وَجْهَهُ أَنْ يَمْتَلِيَّ قَلْبُهُ حَتَّى يَشغَلَهُ عَنِ الْقُرْآنِ وَذِكْرِ اللَّهِ فَإِذَا كَانَ الْقُرْآنُ وَالْعِلْمُ الْغَالِبَ فَلَيْسَ جَوْفُ هَذَا عِنْدَنَا مُمْتَلِيًا مِنَ الشَّعْرِ وَإِنَّ مِنَ الْبَيَانِ لِسِحْرًا قَالَ كَأَنَّ الْمَعْنَى أَنْ يَبْلُغَ مِنْ بَيَانِهِ أَنْ يَمْدَحَ الْإِنْسَانَ فَيَصْدُقَ فِيهِ حَتَّى يَصْرِفَ الْقُلُوبَ إِلَى قَوْلِهِ ثُمَّ يَذمَّهُ فَيَصْدُقَ فِيهِ حَتَّى يَصْرِفَ الْقُلُوبَ إِلَى قَوْلِهِ الْأَخْرَفَكَائَهُ سَحَرَ السَّامِعِينَ بِذَلِكَ.

٥٠٠٥. حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ حَدَّثَنَا ابْنُ الْمُبَارَكِ عَنْ يُونُسَ عَنِ الرَّهْرِيِّ قَالَ حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْحَارِثِ بْنِ هِشَامٍ عَنْ مَرْوَانَ بْنِ الْحَكَمِ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْأَسْوَدِ بْنِ عَبْدِ يَغُوثَ عَنْ أَبِي بِنِي كَعْبٍ أَنَّ

³¹⁴ Bilježe ga i El-Buhari i Muslim u *Sahihima*, Et-Tirmizi u *Džami'u*, i Ibn Madže, u *Sunenu*.

³¹⁵ Ebu Ali el-Lu'lu'i je Ebu Davudov učenik.

da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., kazao: “U poeziji ima mudrosti.”³¹⁶

5006. ISPRIČAO NAM JE Musedded, kog je obavijestio Ebu Avane, prenijevši od Simaka, on od Ikrimea, a on od Ibn Abbasa, da je neki beduin došao Vjerovjesniku, s.a.v.s., i počeo govoriti, te Allahov Poslanik, s.a.v.s., reče: “Rječitost je ponekad poput čarolije, a u poeziji ima mudrosti.”

5007. ISPRIČAO NAM JE Muhammed b. Jahja b. Faris, njemu je ispričao Seid b. Muhammed, prenijevši od Ebu Tumejlea, on od Ebu Džafera en-Nahvija Abdullaha b. Sabita, on od Sahra b. Abdullaha b. Burejdea, ovaj od svoga oca, a on od svoga djeda, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Rječitost je ponekad poput čarolije, u znanju ponekad ima neznanja, u poeziji je mudrost, a u govoru ponekad ima lutanja.”

Sa'sa b. Suhan kaže: “Istinu je rekao Allahov Poslanik, s.a.v.s. Riječi: ‘Rječitost je ponekad poput čarolije.’, znače da to biva kada čovjek nije u pravu, ali rječitošću opčara ljude, ubijedi ih i prigrabi sebi ono što mu ne pripada. ‘U znanju ponekad ima neznanja.’ To je

النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِنَّ
مِنَ الشَّعْرِ حِكْمَةً.

٥٠٠٦. حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ حَدَّثَنَا أَبُو
عَوَانَةَ عَنْ سِمَاكٍ عَنْ عِكْرِمَةَ عَنْ
ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: جَاءَ أَعْرَابِيٌّ إِلَى النَّبِيِّ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَجَعَلَ يَتَكَلَّمُ
بِكَلَامٍ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ مِنَ الْبَيَانَ سِحْرًا
وَإِنَّ مِنَ الشَّعْرِ حُكْمًا.

٥٠٠٧. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى بْنِ
فَارِسٍ حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ مُحَمَّدٍ
حَدَّثَنَا أَبُو ثُمَيْلَةَ قَالَ حَدَّثَنِي أَبُو
جَعْفَرٍ التَّحَوِيُّ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ ثَابِتٍ
قَالَ حَدَّثَنِي صَخْرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ
بْنِ بُرَيْدَةَ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ قَالَ:
سِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ يَقُولُ: إِنَّ مِنَ الْبَيَانَ سِحْرًا
وَإِنَّ مِنَ الْعِلْمِ جَهْلًا وَإِنَّ مِنَ الشَّعْرِ
حُكْمًا وَإِنَّ مِنَ الْقَوْلِ عِيَالًا

فَقَالَ صَعْصَعَةُ بْنُ صُوحَانَ صَدَقَ
نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَمَا قَوْلُهُ
إِنَّ مِنَ الْبَيَانَ سِحْرًا فَالرَّجُلُ يَكُونُ
عَلَيْهِ الْحَقُّ وَهُوَ الْخَسِرُ بِالْحُجَجِ مِنْ

³¹⁶ Bilježe ga i El-Buhari u *Sahihu*, Et-Tirmizi u *Džami'u*, i Ibn Madže, u *Sunenu*.

kada učenjak svom znanju doda i ono što mu je nepoznato, te ga to učini neukim. Riječi: **‘U poeziji je mudrost.’** – su savjeti i primjeri iz kojih ljudi uzimaju pouke. A riječi: **‘A u govoru ponekad ima lutanja.’**, znače da se to desi onda kada se odulji sa govorom i kada se obraća onome ko ga ne želi čuti.”³¹⁷

5008. ISPRIČALI SU NAM Ibn Ebu Halef i Ahmed b. Abde, isti smisao, prenijevši od Sufjana b. Ujejne, on od Ez-Zuhrija, a on od Seida: **“Omer je prošao pored Hassana, koji je u džamiji recitirao poeziju, pa ga je strogo pogledao. A Hassan je rekao: ‘Recitirao sam je, u džamiji, pred onim koji je bolji od tebe.’”**³¹⁸

5009. ISPRIČAO NAM JE Ahmed b. Salih, njega je obavijestio Abdurrezzak, kome je saopćio Ma’mer, prenijevši od Ez-Zuhrija, on od Seida b. el-Musejbeba, a on od Ebu Hurejrea – po značenju, slično prethodnom hadisu, dodavši: **“Omer se pobojao da ga (Hassan) ne**

صَاحِبِ الْحَقِّ فَيَسْحَرُ الْقَوْمَ بِبَيَانِهِ
فَيَذْهَبُ بِالْحَقِّ وَأَمَّا قَوْلُهُ إِنَّ مِنَ الْعُلَمَاءِ
جَهْلًا فَيَتَكَلَّفُ الْعَالِمُ إِلَى عَلَيْهِ مَا
لَا يَعْلَمُ فَيَجْهَلُهُ ذَلِكَ وَأَمَّا قَوْلُهُ إِنَّ
مِنَ الشَّعْرِ حُكْمًا فَهِيَ هَذِهِ الْمَوَاعِظُ
وَالْأَمْثَالُ الَّتِي يَتَعَطَّ بِهَا النَّاسُ وَأَمَّا
قَوْلُهُ إِنَّ مِنَ الْقَوْلِ عِيَالًا فَعَرَضَكَ
كَلَامَكَ وَحَدِيثَكَ عَلَى مَنْ لَيْسَ مِنْ
شَأْنِهِ وَلَا يُرِيدُهُ.

٥٠٠٨. حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي خَلِيفٍ وَأَخْبَدُ
بْنُ عَبْدِ الْمَعْنَى قَالَا حَدَّثَنَا
سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ عَنِ الزُّهْرِيِّ
عَنْ سَعِيدٍ قَالَ: مَرَّ عُمَرُ بِحَسَّانَ
وَهُوَ يُنْشِدُ فِي النَّجْدِ فَلَحَظَ
إِلَيْهِ فَقَالَ: قَدْ كُنْتُ أَذْشِدُ وَفِيهِ
مَنْ هُوَ خَيْرٌ مِنْكَ

٥٠٠٩. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ صَالِحٍ
حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ
عَنِ الزُّهْرِيِّ عَنِ سَعِيدِ بْنِ
الْمُسَيَّبِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ بِمَعْنَاهُ

³¹⁷ Ovaj hadis je El-Buhari zabilježio u svoju zbirku slabih prenosilaca hadisa.

³¹⁸ A to je bio Allahov Poslanik, s.a.v.s. Ovaj je hadis zabilježio i En-Nesai, u *Sunenu*.

optuži kako (ne poštuje) Allahovog Poslanika, s.a.v.s., te mu to dozvoli.”³¹⁹

5010. ISPRIČAO NAM JE Muhammed b. Sulejman el-Missisi Luvejn, kog je obavijestio Ibn Ebu Zinad, prenijevši od svoga oca, on od Urvea i Hišama, njih dvojica od Urvea, a on od Aiše: “Vjerovjesnik, s.a.v.s., je Hassanu³²⁰ u džamiji postavio minber, da sa njega recitira rugalice protiv onih koji su napadali Allahovog Poslanika, s.a.v.s.”³²¹ Allahov Poslanik, s.a.v.s., bi govorio: ‘Džibril je uz Hassana dok brani Allahovog Poslanika, s.a.v.s.’”³²²

5011. ISPRIČAO NAM JE Ahmed b. Muhammed el-Mervezi, njemu je ispričao Ali b. Husejn, prenijevši od svoga oca, on od Jezida en-Nahvija, on od Ikrimea, da je Ibn Abbas rekao:

زَادَ فَحَشِيَّ أَنْ يَزِمِيَهُ بِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَجَازَهُ.

٥٠١٠. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سُلَيْمَانَ الْيَصْبِيُّ لُونُنْ حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي الزِّنَادِ عَنْ أَبِيهِ عَنْ عُرْوَةَ وَهَيْثَامِ عَنْ عُرْوَةَ عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَضَعُ لِحْسَانَ مِئْبَرًا فِي الْمَسْجِدِ فَيَقُومُ عَلَيْهِ يَهْجُو مَنْ قَالَ فِي رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ رُوحَ الْقُدُّسِ مَعَ حَسَّانٍ مَا نَافَعَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

٥٠١١. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ السَّرُوزِيُّ قَالَ حَدَّثَنِي عَلِيُّ بْنُ حُسَيْنٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ يَزِيدِ النَّخْوِيِّ عَنْ عِكْرِمَةَ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ:

³¹⁹ Bilježe ga i El-Buhari i Muslim u *Sahihima*, i En-Nesai, u *Sunenu*.

³²⁰ Hassan b. Sabit Ensari El-Hazredži je pjesnik Allahovog Poslanika, s.a.v.s. Arapi su jednoglasni u mišljenju da je Hassan b. Sabit najbolji njihov pjesnik.

³²¹ Hassan b. Sabbit je u svojim pjesmama hvalio Allahovog Poslanika, s.a.v.s., i odgovarao onima koji su ga u svojim pjesmama napadali.

³²² Bilježi ga i Et-Tirmizi u *Džami’u*.

A zavedeni slijede pjesnike, (Eš-Šu-ara, 224) – potom je nešto dokinuo i izuzeo, rekavši: osim one koji vjeruju i dobra djela čine i koji često Allaha spominju. (Eš-Šuara, 227)

97. O snovima

5012. ISPRIČAO NAM JE Abdullah b. Mesleme, prenijevši od Malika, on od Ishaka b. Abdullaha b. Ebu Talhe, on od Zufera b. Sa'saa, on od svoga oca, a on od Ebu Hurejrea: “Kada bi Allahov Poslanik, s.a.v.s., klanjao sabah-namaz, upitao bi: ‘Je li neko nešto noćas sanjao? Nakon mene će od vjerovjesništva ostati samo istiniti snovi.’”³²³

5013. ISPRIČAO NAM JE Muhammed b. Kesir, njemu je saopćio Šu'be, prenijevši od Katadea, on od Enesa, on od Ubadea b. es-Samita, da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., kazao: “Vjernikov san je četrdeset i šesti dio vjerovjesništva.”³²⁴

﴿ وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ ﴾
فَتَسَخَّ مِنْ ذَلِكَ وَاسْتَثْنَى فَقَالَ:
﴿ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا ﴾.

٩٧. بَاب مَا جَاءَ فِي الرُّؤْيَا

٥٠١٢. حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْلَمَةَ
عَنْ مَالِكٍ عَنْ إِسْحَاقَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ
بْنِ أَبِي طَلْحَةَ عَنْ زُفَرَ بْنِ صَعْصَعَةَ
عَنْ أَبِيهِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا
انْصَرَفَ مِنْ صَلَاةِ الْغَدَاةِ يَقُولُ
هَلْ رَأَى أَحَدٌ مِنْكُمْ اللَّيْلَةَ رُؤْيَا
وَيَقُولُ إِنَّهُ لَيْسَ يَبْقَى بَعْدِي مِنَ
التُّبُوءِ إِلَّا الرُّؤْيَا الصَّالِحَةُ.

٥٠١٣. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ كَثِيرٍ أَخْبَرَنَا
شُعْبَةَ عَنْ قَتَادَةَ عَنْ أَنَسِ بْنِ
عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ رُؤْيَا الْمُؤْمِنِ
جُزْءٌ مِنْ سِتَّةِ وَأَرْبَعِينَ جُزْءًا مِنَ
التُّبُوءِ.

³²³ Bilježi ga i En-Nesai, u *Sunenu*.

³²⁴ U Muslimovom predanju, od Ebu Hurejrea, stoji: “Vjernikovi snovi su četrdeset i peti dio vjerovjesništva.” U Muslimovom predanju, od Ibn Omera, stoji: “Vjernikovi snovi su sedamdeseti dio vjerovjesništva.” U Taberanijevom predanju, od Ibn Mesuda, stoji: “Vjernikovi snovi su sedamdeset i šesti dio vjerovjesništva.”

5014. ISPRIČAO NAM JE Kutejbe b. Seid, prenijevši od Abdulvehhaba, on od Ejuba, on od Muhammeda, a on od Ebu Hurejrea, da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., kazao: “Kada se približi vrijeme (Sudnji dan), rijetko koji će snovi muslimana biti neistiniti. Najiskrenije snove imaju oni koji su najiskreniji u govoru. Snova ima tri vrste: lijepi – oni su radosna vijest od Allaha; snovi kojima šejtan zastrašuje i rastužuje onoga ko sanja, i snovi u kojima osoba sanja ono o čemu razmišlja. Zato, kada neko usnije nešto što ne voli, neka ustane i klanja i neka to ne priča drugima. Vjerovjesnik veli: ‘Ja volim kada

٥٠١٤. حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَهَّابِ عَنْ أَيُّوبَ عَنْ مُحَمَّدٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِذَا اقْتَرَبَ الزَّمَانُ لَمْ تَكْذُرُؤِيَا الْمُؤْمِنِ أَنْ تَكْذِبَ وَأَصْدَقَهُمْ رُؤِيَا أَصْدَقَهُمْ حَدِيثًا وَالرُّؤِيَا ثَلَاثٌ فَالرُّؤِيَا الصَّالِحَةُ بُشْرَى مِنَ اللَّهِ وَالرُّؤِيَا تَخْزِينٌ مِنَ الشَّيْطَانِ وَرُؤِيَا مِمَّا يُحَدِّثُ بِهِ الْمَرْءُ نَفْسَهُ فَإِذَا رَأَى أَحَدَكُمْ مَا يَكْرَهُ فَلْيَقُمْ فَلْيُصَلِّ وَلَا يُحَدِّثْ بِهَا النَّاسَ قَالَ

U Ibn Abdulberrovom predanju, od Enesa, stoji: “Vjernikovi snovi su dvadeset i šesti dio vjerovjesništva.” U jednom predanju stoji: “Vjernikovi snovi su pedeseti dio vjerovjesništva.” U jednom predanju stoji: “...četrdeseti dio vjerovjesništva.” A u drugom predanju stoji: “...četrdeset i četvrti dio vjerovjesništva.”; “...četrdeset i deveti dio vjerovjesništva.” Sva ova predanja je Ibn Hadžer el-Askalani spomenuo u djelu *Fethul-Bari*. Kazao je da je prvo najvjerodostojnije, a ja kažem: i najlogičnije, a evo zašto: El-Džezeri, u djelu *En-Nihaje*, veli: “Vjerovjesnik, s.a.v.s., je živio šezdeset i tri godine. Dvadeset i tri godine je primao Objavu, jer mu je ona počela stizati kada je napunio četrdeset godina; bilo je to putem istinitih snova. To je trajalo pola godine. Nakon toga mu se počeo javljati melek Džibril. Pola godine je četrdeset i šesti dio od dvadeset i tri godine – koliko je ukupno spuštana Objava.” Ovaj hadis su zabilježili u *El-Kutubus-sitten* svi autori, osim Ibn Madžea.

sanjam vezivanje, a ne volim kada sanjam okove; vezivanje simbolizira čvrstinu u vjeri.”³²⁵

Ebu Davud kaže da riječi: “Kada se približi vrijeme.” – znače: “Kada se izjednače dan i noć.”³²⁶ (El-Munziri smatra da ovo znači: “Kada se približi Sudnji dan.”, a to potvrđuje drugi hadis.)

5015. ISPRIČAO NAM JE Ahmed b. Hanbel, prenijevši od Hušejma, on od Ja’laa b. Ataa, on od Vekia b. Udusa,³²⁷ a on od svoga amidže Ebu Rezina, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “San je poput nečega što je okačeno ptici o nogu, dok se ne ispriča,³²⁸ a kada se ispriča, ono se desi. Mislim da je i ovo rekao: “Zato ga pričaj samo razboritom ili prijatelju.”³²⁹

5016. ISPRIČAO NAM JE En-Nu-fejli, prenijevši od Zuhejra, on od Jahjaa b. Seida, on od Ebu Selemea, a on od

وَأَحَبُّ الْقَيْدِ وَأَكْرَهُ الْعُلَى وَالْقَيْدُ
تَبَاتٌ فِي الدِّينِ

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: إِذَا اقْتَرَبَ الرَّمَانُ يَعْنِي إِذَا
اقْتَرَبَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ يَعْنِي يَسْتَوِيَانِ.

٥٠١٥. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ حَدَّثَنَا
هُشَيْمٌ أَخْبَرَنَا يَعْلَى بْنُ عَظَاءٍ عَنْ
وَكَيْعِ بْنِ عُذَيْسٍ عَنْ عَمِّهِ أَبِي
رَزِينٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الرَّؤْيَا عَلَى رِجْلِ طَائِرٍ
مَا لَمْ تُعْبَرْ فَإِذَا عُبِّرَتْ وَقَعَتْ قَالَ
وَأَحْسِبُهُ قَالَ وَلَا تُفْصِهَا إِلَّا عَلَى
وَادِّ أَوْ ذِي رَأْيٍ.

٥٠١٦. حَدَّثَنَا الثَّقَلِيُّ قَالَ سَمِعْتُ
زُهَيْرًا يَقُولُ سَمِعْتُ يَحْيَى بْنَ
سَعِيدٍ يَقُولُ سَمِعْتُ أَبَا سَلَمَةَ

³²⁵ Bilježe ga u *El-Kutubus-sitteu* svi autori, osim En-Nesaija.

³²⁶ El-Munziri smatra da ovo znači: “Kada se približi Sudnji dan.”, što potvrđuje drugi hadis.

³²⁷ Veki b. Udus Ebu Mus’ab el-Ukajli et-Taifi je makbul prenosilac hadisa. Pripadao je četvrtoj generaciji.

³²⁸ Iz hadisa se razumije da se lijepi snovi pričaju samo prijatelju koji zna tumačiti snove, dok se ružni nikome ne pričaju, nego se pljučne tri puta na lijevu starnu i zatraži utočište kod Allaha.

³²⁹ Bilježi ga i Et-Tirmizi u *Džami’u*.

Ebu Katadea, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., kazao: “Lijepi snovi su od Allaha, a zbrkani od šejtana! Zato, kada neko sanja nešto što mu nije drago, neka tri puta puhne³³⁰ na lijevu stranu i neka zatraži Allahovo utočište od zla (takvog sna). Ako tako postupi, (takav san) mu neće nauditi.”

5017. ISPRIČALI SU NAM Jezid b. Halid el-Hemdani i Kutejbe b. Seid es-Sekafi, njih je obavijestio El-Lejs, prenijevši od Ebu Zubejra, on od Džabira, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., kazao: “Ako neko usnije nešto što mu nije drago, neka tri puta pljune na lijevu stranu, neka tri puta zatraži utočište od Allaha da ga sačuva zla takvog sna, i neka se okrene na drugu stranu.”³³¹

5018. ISPRIČAO NAM JE Ahmed b. Salih, prenijevši od Abdullaha b. Vehba, on od Junusa, on od Ibn Šihaba, on od Ebu Selemea b. Abdurrahmana, on od Ebu Hurejrea, da je Allahov Poslanik,

يَقُولُ سَمِعْتُ أَبَا قَتَادَةَ يَقُولُ
سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ يَقُولُ: الرَّؤْيَا مِنَ اللَّهِ وَالْحُلْمُ
مِنَ الشَّيْطَانِ فَإِذَا رَأَى أَحَدُكُمْ
شَيْئًا يَكْرَهُهُ فَلْيَنْفُثْ عَنْ يَسَارِهِ
ثَلَاثَ مَرَّاتٍ ثُمَّ لِيَتَعَوَّذْ مِنْ شَرِّهَا
فَإِنَّهَا لَا تَضُرُّهُ.

٥٠١٧. حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ خَالِدِ
الْهَمْدَانِيُّ وَقُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ الثَّقَفِيُّ
قَالَا أَخْبَرَنَا اللَّيْثُ عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ
عَنْ جَابِرٍ عَنِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ إِذَا
رَأَى أَحَدُكُمْ الرَّؤْيَا يَكْرَهُهَا
فَلْيَبْصُقْ عَنْ يَسَارِهِ وَلِيَتَعَوَّذْ بِاللَّهِ
مِنَ الشَّيْطَانِ ثَلَاثًا وَيَتَحَوَّلْ عَنْ
جَنْبِهِ الَّذِي كَانَ عَلَيْهِ.

٥٠١٨. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ صَالِحٍ
حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ وَهْبٍ قَالَ
أَخْبَرَنِي يُونُسُ عَنْ ابْنِ شِهَابٍ قَالَ

³³⁰ U jednom predanju stoji: “...neka tri puta pljucne na lijevu stranu.”, a u drugom: “...neka tri puta pljune na lijevu stranu, neka tri puta zatraži utočište kod Allaha od zla takvog sna i neka se okrene na drugu stranu.” U hadisu koji bilježi Muslim u *Sahihu*, od Ebu Hurejrea stoji: “Ako neko usnije nešto što mu nije drago, neka ustane i neka klanja dva rekata, i takav san nek ne priča drugima.”

³³¹ Bilježe ga i Muslim u *Sahihu*, i En-Nesai i Ibn Madže u *Sunenima*.

s.a.v.s., rekao: “Ko me vidi u snu, vidjet će me u budnom stanju (ili je kazao: kao da me je vidio u budnom stanju), jer se šejtan ne može preobraziti u moj lik.”³³²

5019. ISPRIČALI SU NAM Musedded i Sulejman b. Davud, njih je obavijestio Hammad, prenijevši od Ejuba, on od Ikrimea, a on od Ibn Abbasa, da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., kazao: “Ko naslika kakav lik, Allah će ga njime mučiti na Sudnjem danu, sve dotle dok u njega ne bude udahnuo dušu – a on je neće moći udahnuti. Ko bude izmišljao snove, bit će zadužen (na Sudnjem danu) danapravi čvor na maloj dlaki. Ko bude slušao razgovor ljudi za koje ne bi željeli da se čuje, na Sudnjem danu će mu u uši biti sipano rastopljeno olovo.”³³³

5020. ISPRIČAO NAM JE Musa b. Ismail, njemu je ispričao Hammad,

أَخْبَرَنِي أَبُو سَلَمَةَ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ أَنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَنْ رَأَى فِي الْمَنَامِ فَسِيرَانِي فِي الْيَقَظَةِ أَوْ لَكَأَتَمَا رَأَى فِي الْيَقَظَةِ وَلَا يَتَمَثَّلُ الشَّيْطَانُ بِي.

٥٠١٩. حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ وَسُلَيْمَانُ بْنُ دَاوُدَ قَالَا حَدَّثَنَا حَمَّادٌ حَدَّثَنَا أَيُّوبُ عَنْ عِكْرِمَةَ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ صَوَّرَ صُورَةَ عَذَبَهُ اللَّهُ بِهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ حَتَّى يَنْفُخَ فِيهَا وَلَيْسَ بِنَافِخٍ وَمَنْ تَحَلَّمَ كَلَّفَ أَنْ يَعْقِدَ شَعِيرَةً وَمَنْ اسْتَمَعَ إِلَى حَدِيثِ قَوْمٍ يَفْرُونَ بِهِ مِنْهُ صَبَّ فِي أُذُنِهِ الْأَنْكُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ.

٥٠٢٠. حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ حَدَّثَنَا حَمَّادٌ عَنْ ثَابِتٍ عَنْ أَنَسِ

³³² Tj. ne može se preobraziti u njegov stvarni, ali može u neki drugi lik i predstavljati se kao Poslanik, s.a.v.s. Zato, osoba koja usnije Poslanika, s.a.v.s., treba provjeriti da li taj lik, koji je u snu vidjela, odgovara opisu Poslanika, s.a.v.s., u vjerodostojnim predanjima. Ukoliko odgovara, to je istinit san, u protivnom, radi se o šejtanu koji se preobrazio u nečiji drugi lik. Ovaj hadis su zabilježili i El-Buhari i Muslim u *Sahihima*.

³³³ Bilježe ga i El-Buhari u *Sahihu*, Et-Tirmizi u *Džami’u*, i En-Nesai, u *Sunenu*.

prenijevši od Sabita, a on od Enesa b. Malika, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., kazao: “Noćas sam sanjao kao da smo u kući Ukbea b. Rafia, te su nam donesene svježe hurme Ibn Taba. To sam ovako protumačio: Da će izdignuće za nas biti na ovom svijetu, a dobro na Budućem, i da je naša vjera upotpunjena.”³³⁴

98. O zijevanju

5021. ISPRIČAO NAM JE Ahmed b. Junus, njega je obavijestio Zuhejr, prenijevši od Suhejla, on od Ibn Ebu Seida el-Hudrija, a on od svoga oca, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Kada se nekome zijevne, neka stavi ruku na usta, u protivnom će (mu u usta) ući šejtan.”³³⁵

5022. ISPRIČAO NAM JE Ibnul-Ala, prenijevši od Vekia, on od Sufjana, a on od Suhejla – slično prethodnom hadisu, rekavši: “Ukoliko se nekome počne zijevati u namazu, neka to spriječi koliko je u stanju.”

5023. ISPRIČAO NAM JE El-Hasan b. Ali, prenijevši od Jezida b. Haruna, on od Ibn Ebu Zi'ba,³³⁶ on od Seida, on

بْنِ مَالِكٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ رَأَيْتُ اللَّيْلَةَ كَأَنَّ فِي دَارِ عُقْبَةَ بْنِ رَافِعٍ وَأُتِينَا بِرُطَبٍ مِنْ رُطَبِ ابْنِ طَابٍ فَأَوَّلْتُ أَنَّ الرَّفْعَةَ لَنَا فِي الدُّنْيَا وَالْعَاقِبَةَ فِي الْآخِرَةِ وَأَنَّ دِينَنَا قَدْ طَابَ.

٩٨. بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّأْوُبِ

٥٠٢١. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ يُونُسَ حَدَّثَنَا زُهَيْرٌ عَنْ سُهَيْلٍ عَنِ ابْنِ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ عَنْ أَبِيهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا تَنَاءَبَ أَحَدُكُمْ فَلْيُمْسِكْ عَلَى فِيهِ فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَدْخُلُ

٥٠٢٢. حَدَّثَنَا ابْنُ الْأَعْلَاءِ عَنْ وَكَيْعٍ عَنْ سُفْيَانَ عَنْ سُهَيْلٍ نَحْوَهُ قَالَ فِي الصَّلَاةِ فَلْيَكْظِمْ مَا اسْتَطَاعَ.

٥٠٢٣. حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ أَخْبَرَنَا ابْنُ أَبِي ذُنُبٍ عَنْ سَعِيدِ الْمَقْبُرِيِّ عَنْ

³³⁴ Bilježe ga i Muslim u *Sahihu*, i En-Nesai, u *Sunenu*.

³³⁵ Bilježi ga i Muslim u *Sahihu*.

³³⁶ Ibn Ebu Zi'b je Muhammed b. Abdurrahman b. Mugire b. Haris b. Ebu Zi'b el-Kureši el-Amiri Ebu Haris el-Medeni.

od svoga oca, a on od Ebu Hurejrea, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: "Uistinu, Allah voli kihanje, a prezire zijevanje! Kada se nekome od vas počne zijevati, neka to spriječi koliko je u stanju, i neka ne govori: *ah, ah*, jer je to od šejtana koji se iz njega smije."³³⁷

99. O kihanju

5024. ISPRIČAO NAM JE Musedded, kog je obavijestio Jahja,³³⁸ prenijevši od Ibn Adžlana, on od Sumejja,³³⁹ on od Ebu Saliha,³⁴⁰ a on od Ebu Hurejrea: "Kada bi kihao, Allahov Poslanik bi stavljao ruku ili odjeću na usta i njome bi prigušivao (ili: stišavao) svoj glas."

Ovdje je Jahja u nedoumici.

5025. ISPRIČALI SU NAM Muhammed b. Davud b. Sufjan i Hušejš b.

أَبِيهِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْعَطَّاسَ وَيَكْرَهُ التَّنَاوُبَ فَإِذَا تَنَاءَبَ أَحَدُكُمْ فَلْيَزِدْهُ مَا اسْتَطَاعَ وَلَا يَقُلْ هَاهُ هَاهُ فَإِنَّمَا ذَلِكَ مِنَ الشَّيْطَانِ يَضْحَكُ مِنْهُ.

٩٩. بَاب فِي الْعَطَّاسِ

٥٠٢٤. حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ حَدَّثَنَا يَحْيَى عَنْ ابْنِ عَجَلَانَ عَنْ سُمَيِّ عَنْ أَبِي صَالِحٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا عَطَسَ وَضَعَ يَدَهُ أَوْ ثَوْبَهُ عَلَى فِيهِ وَخَفَضَ أَوْ غَضَّ بِهَا صَوْتَهُ شَكًّا يَحْيَى.

٥٠٢٥. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ دَاوُدَ بْنِ سُفْيَانَ وَخُشَيْشُ بْنُ أَصْرَمَ قَالَا

Pouzdan je prenosilac hadisa i šeriatski pravnik. Pripadao je sedmoj generaciji.

³³⁷ Bilježe ga i El-Buhari u *Sahihu*, Et-Tirmizi u *Džami'u*, i En-Nesai, u *Sunenu*.

³³⁸ Jahja b. Seid el-Kattan.

³³⁹ Sumejj je bio štićenik Ebu Bekra b. Abdurrahmana.

³⁴⁰ Ebu Salih Zekvan es-Semman ez-Zejjat el-Medeni je pouzdan prenosilac hadisa. Pripadao je trećoj generaciji. Nabavljao je maslo i zejtin u Kufi, te je zbog toga dobio nadimke Es-Semman i Ez-Zejat. Umro je 101. godine po Hidžri.

Asrem, njih je obavijestio Abdurrezzak, prenijevši od Ma'mera, on od Ez-Zuhrija, on od Ibnul-Musejjeba, a on od Ebu Hurejrea, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: "Musliman je prema svome bratu (muslimanu) dužan petero: Da mu uzvrati na selam; da mu, kada kihne, kaže: *Jerhamukellah/Allah ti se smilovao*; da mu se odazove kada ga pozove; da ga u bolesti obiđe; i da mu klanja dženazu."³⁴¹

100. Šta treba reći onome koji kihne

5026. ISPRIČAO NAM JE Osman b. Ebu Šejbe, kome je ispričao Džerir, prenijevši od Mensura,³⁴² da je Hilal b. Jesaf kazao: "Bili smo sa Salimom b. Ubejdom,³⁴³ pa je neki čovjek kihnuo i rekao: *Es-selamu alejkum/Neka je mir na vas*.³⁴⁴ Salim reče: *Neka je mir i na tebe i na tvoju majku*, a potom kaza:

حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ
عَنْ الزُّهْرِيِّ عَنْ ابْنِ الْمُسَيَّبِ
عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: خَمْسٌ
تَحِبُّ لِلْمُسْلِمِ عَلَى أَحْيَيْهِ رَدُّ السَّلَامِ
وَتَشْمِيتُ الْعَاطِسِ وَإِجَابَةُ الدَّعْوَةِ
وَعِيَادَةُ الْمَرِيضِ وَاتِّبَاعُ الْجَنَازَةِ.

١٠٠. بَابُ مَا جَاءَ فِي

تَشْمِيتِ الْعَاطِسِ

٥٠٢٦. حَدَّثَنَا عُثْمَانُ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ
حَدَّثَنَا جَرِيرٌ عَنْ مَنْصُورٍ عَنْ
هِلَالِ بْنِ يَسَافٍ قَالَ: كُنَّا مَعَ سَالِمِ
بْنِ عُبَيْدٍ فَعَطَسَ رَجُلٌ مِنَ الْقَوْمِ
فَقَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ فَقَالَ: سَالِمٌ
وَعَلَيْكَ وَعَلَى أُمَّكَ ثُمَّ قَالَ بَعْدُ
لَعَلَّكَ وَجَدْتَ مِمَّا قُلْتَ لَكَ قَالَ

³⁴¹ Bilježe ga i El-Buhari i Muslim u *Sahihima*, i En-Nesai, u *Sunenu*.

³⁴² Mensur b. Mu'temir b. Abdullah es-Sulemi Ebu Attab el-Kufi je pouzdan i siguran prenosilac hadisa. Pripadao je petoj generaciji.

³⁴³ Salim b. Ubejd el-Ešdžei je ashab. Bio je stanovnik soffe.

³⁴⁴ Ovaj čovjek je smatrao da se poslije kihanja umjesto zahvale Allahu, dž.š., može izgovoriti i selam. Međutim, Salim b. Ubejd ga je upozorio da se nakon kihanja isključivo izgovara zahvala Allahu jer je tako odredio Allahov Poslanik, s.a.v.s.

‘Možda te je pogodilo ovo što sam ti rekao?’, čovjek kaza: ‘Ne želim da mi spominješ majku, ni po dobru ni po zlu.’ On reče: ‘Rekao sam ti samo ono što je govorio Vjerovjesnik, s.a.v.s. Jednom prilikom je pored njega kihnuo neki čovjek, a nakon toga rekao: *Es-selamu alejkum/Neka je mir na vas.* Čuvši to, Vjerovjesnik, s.a.v.s., (mu) reče: *Neka je mir i na tebe i na tvoju majku,* a onda kaza: ‘Kada neko od vas kihne, neka kaže: *El-Hamdu lillahi/Hvala Allahu* – spomenuo je još neke riječi zahvale. Ko ga čuje, neka kaže: *Jerhamukellah/Allah ti se smilovao,* a on neka mu odgovori: *Jagfirullahu lena ve lekum/Neka Allah oprost i nama i vama.*”³⁴⁵

5027. ISPRIČAO NAM JE Temim b. el-Muntesir, kog je obavijestio Ishak b. Jusuf, prenijevši od Ebu Bišra Verkaa, on od Mensura, on od Hilala b. Jesafa, on od Halida b. Uzfudžea, a on od Salima b. Ubejda el-Ešdžeijsa, a on od Vjerovjesnika, s.a.v.s. – prethodni hadis.

5028. ISPRIČAO NAM JE Musa b. Ismail, prenijevši od Abdulaziza b. Abdullaha b. Ebu Selemea, on od Abdullaha b. Dinara, on od Ebu Saliha, on od

لَوَدِدْتُ أَنَّكَ لَمْ تَذْكُرْ أُمَّيْ بِخَيْرٍ وَلَا بِشَرٍّ قَالَ إِنَّمَا قُلْتُ لَكَ كَمَا قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّا بَيْنَا نَحْنُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذْ عَطَسَ رَجُلٌ مِنَ الْقَوْمِ فَقَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: وَعَلَيْكَ وَعَلَى أُمَّكَ ثُمَّ قَالَ إِذَا عَطَسَ أَحَدُكُمْ فَلْيُحَمِّدِ اللَّهَ قَالَ فَذَكَرَ بَعْضَ الْمُحَامِدِ وَلِيَقُلَّ لَهُ مَنْ عِنْدَهُ يَرْحَمَكَ اللَّهُ وَلِيَرْتَدَّ يَعْنِي عَلَيْهِمْ يَغْفِرُ اللَّهُ لَنَا وَلَكُمْ

٥٠٢٧. حَدَّثَنَا تَمِيمُ بْنُ الْمُنْتَصِرِ حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ يَعْنِي ابْنَ يُونُسَ عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ وَرَقَاءَ عَنْ مَنْصُورٍ عَنْ هِلَالِ بْنِ يَسَافٍ عَنْ خَالِدِ بْنِ عَرْقَجَةَ عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْأَشْجَعِيِّ بِهَذَا الْحَدِيثِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

٥٠٢٨. حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي سَلَمَةَ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ عَنْ أَبِي صَالِحٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ

³⁴⁵ Bilježe ga i Et-Tirmizi u *Džami’u*, i En-Nesai, u *Sunenu*.

Ebu Hurejrea, da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., kazao: “Kada neko kihne, neka kaže: *El-hamdu lillahi ala kulli hal/Hvala Allahu na svakom stanju*. Njegov brat (ili drug) neka mu na to odgovari: *Jerhamukellah/Allah ti se smilovao*, a neka on na to odgovori riječima: *Jeh-dikumullahu ve juslibu balekum/Allah vas uputio i poboljšao vaše stanje*.”

101. Koliko puta onome što kihne treba reći: Jerhamukellah

5029. ISPRIČAO NAM JE Musedded, njega je obavijestio Jahja, prenijevši od Ibn Adžlana, on od Seida b. Ebu Seida, on od Ebu Hurejrea: “Svome bratu kaži, do tri puta: *Jerhamukellah*. Ukoliko kihne više od tri puta, onda je to nahlada.”

5030. ISPRIČAO NAM JE Isa b. Hammad el-Misri, njemu je saopćio El-Lejs, prenijevši od Ibn Adžlana, da je Seid b. Ebu Seid kazao: “Koliko mi je poznato, Ebu Hurejre je ovaj hadis, u istom značenju, vezao za Vjerovjesnika, s.a.v.s.”

Ebu Davud kaže: “Prenio ga je Ebu Nuajm od Musaa b. Kajsja, on od Muhammeda b. Adžlana, on od Seida, on od Ebu Hurejrea, a on od Vjerovjesnika, s.a.v.s.”

عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِنْ عَطَسَ أَحَدُكُمْ فَلْيَقُلْ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ وَلْيَقُلْ أَخُوهُ أَوْ صَاحِبُهُ يَرْحَمُكَ اللَّهُ وَيَقُولُ هُوَ يَهَيِّبُكُمْ اللَّهُ وَيُضِلُّكُمْ بِالْكُفْرِ.

١٠١. بَابُ كَيْفَ مَرَّةً يُشَمَّتُ الْعَاطِسُ

٥٠٢٩. حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ حَدَّثَنَا يَحْيَى عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ قَالَ حَدَّثَنِي سَعِيدُ بْنُ أَبِي سَعِيدٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: شَمَّتْ أَخَاكَ ثَلَاثًا فَمَا زَادَ فَهُوَ رَكْمٌ

٥٠٣٠. حَدَّثَنَا عَيْسَى بْنُ حَمَادٍ الْمِصْرِيُّ أَخْبَرَنَا اللَّيْثُ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي سَعِيدٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ لَا أَعْلَمُهُ إِلَّا أَنَّهُ رَفَعَ الْحَدِيثَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمَعْنَاهُ

قَالَ أَبُو دَاوُدَ رَوَاهُ أَبُو نُعَيْمٍ عَنْ مُوسَى بْنِ قَيْسٍ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَبَّاسٍ عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

5031. ISPRIČAO NAM JE Harun b. Abdullah, njega je obavijestio Malik b. Ismail, prenijevši od Abdusselama b. Harba, on od Jezida b. Abdurrahmana, on od Jahjaa b. Ishaka b. Abdullaha b. Ebu Talhe, on od svoje majke Humejde (ili: Ubejde) bint Ubejd b. Rifaa ez-Zurekija, ona od svog oca, da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., kazao: “Onome koji kiha se do tri puta govori: *Jerhamukellah*. Ako hoćeš, reci mu i više od tri puta, a ako ne želiš, prestani nakon trećeg puta.”

5032. ISPRIČAO NAM JE Ibrahim b. Musa, njega je obavijestio Ibn Ebu Zaide, prenijevši od Ikrimea b. Ammara, on od Ijasa b. Selemea b. el-Ekvea, a on od svoga oca: “Neki čovjek je kihnuo kod Vjerovjesnika, s.a.v.s., te mu je on rekao: *Jerhamukellah*. Potom čovjek kihnu i po drugi put, a Vjerovjesnik, s.a.v.s., reče: ‘Ovaj čovjek je prehladen.’”³⁴⁶

102. Šta se govori nemuslimanu kada kihne

5033. ISPRIČAO NAM JE Osman b. Ebu Šejbe, njemu je saopćio Veki,

٥٠٣١. حَدَّثَنَا هَارُونُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ حَدَّثَنَا مَالِكُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ حَدَّثَنَا عَبْدُ السَّلَامِ بْنُ حَزْبٍ عَنْ يَزِيدَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَنْ يَحْيَى بْنِ إِسْحَاقَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ عَنْ أُمِّهِ مُحَمَّدَةَ أَوْ عُبَيْدَةَ بِنْتِ عُبَيْدِ بْنِ رِقَاعَةَ الرَّزْقِيَّةِ عَنْ أَبِيهَا عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ تَشَمَّتُ الْعَاطِسُ ثَلَاثًا فَإِنْ شِئْتَ أَنْ تَشَمَّتَهُ فَشَمَّتَهُ وَإِنْ شِئْتَ فَكُفِّ.

٥٠٣٢. حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ مُوسَى أَخْبَرَنَا ابْنُ أَبِي زَائِدَةَ عَنْ عِكْرِمَةَ بْنِ عَمَّارٍ عَنْ إِيَّاسِ بْنِ سَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ عَنْ أَبِيهِ أَنَّ رَجُلًا عَطَسَ عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ لَهُ يَرْحَمُكَ اللَّهُ ثُمَّ عَطَسَ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الرَّجُلُ مَرْكُومٌ.

١٠٢. بَابُ كَيْفِ يُشَمَّتُ الدَّمِي

٥٠٣٣. حَدَّثَنَا عُثْمَانُ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ حَدَّثَنَا وَكَيْعٌ حَدَّثَنَا سُفْيَانُ عَنْ حَكِيمِ بْنِ الدَّيْلَمِ عَنْ أَبِي بُرْدَةَ عَنْ

³⁴⁶ Bilježe ga u *El-Kutubus-sitteu* svi autori, osim El-Buharija.

prenijevši od Sufjana,³⁴⁷ on od Hakima b. ed-Dejlema,³⁴⁸ on od Ebu Burdea,³⁴⁹ a on svoga oca: “Jevreji bi (namjerno) kihali pored Vjerovjesnika, s.a.v.s., ne bi li im on rekao: *Jerhamukumu-llah/Allah vam se smilovao*, a on bi im govorio: *Jehdikumullahu ve juslibu balekum/Allah vas uputio i poboljšao vaše stanje.*”³⁵⁰

103. O onome koji kihne, a ne zahvali Allahu

5034. ISPRIČAO NAM JE Ahmed b. Junus, kog je obavijestio Zuhejr. A obavijestio nas je i Muhammed b. Kesir, kome je saopćio Sufjan, isti smisao, prenijevši od Sulejmana et-Tejmija, on od Enesa: “Dva čovjeka³⁵¹ su kihnula u Vjerovjesnikovom, s.a.v.s., prisustvu,

أَبِيهِ قَالَ: كَانَتْ الْيَهُودُ تَعَاطَسُ
عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
رَجَاءً أَنْ يَقُولَ لَهَا يَرْحَمُكُمُ اللَّهُ
فَكَانَ يَقُولُ يَهْدِيكُمُ اللَّهُ وَيُصْلِحُ
بَالِكُمْ.

١٠٣. بَابُ فِيمَنْ يَعْطِسُ
وَلَا يَحْمَدُ اللَّهَ

٥٠٣٤. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ يُونُسَ
حَدَّثَنَا زُهَيْرٌ ح. وَحَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ
كَثِيرٍ أَخْبَرَنَا سُفْيَانُ الْمَعْنَى قَالَ
حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ التَّيْمِيُّ عَنْ أَنَسٍ
قَالَ: عَطَسَ رَجُلَانِ عِنْدَ النَّبِيِّ

³⁴⁷ Sufjan es-Sevri.

³⁴⁸ Hakim b. Ed-Dejlem el-Medeni je iskren prenosilac hadisa. Pripadao je šestoj generaciji.

³⁴⁹ Ebu Burde b. Ebu Musa el-Eš'ari je pouzdan prenosilac hadisa. Neki učenjaci kažu da mu je ime Amir, dok neki vele da mu je ime Haris. Pripadao je trećoj generaciji.

³⁵⁰ Allahov Poslanik, s.a.v.s., bi im od Allaha, dž.š., tražio uputu i poboljšanje stanja, a ne bi im tražio milost zbog toga što se Allahova milost može tražiti samo vjernicima.

³⁵¹ U hadisu koji bilježi Et-Taberani, u *El-Mu'džemul-kebiru*, od Sehla b. Sa'da stoji da su ta dva čovjeka bili Amir b. Tufejl i njegov bratić.

pa je jednom rekao: *Jerhamukellah*, a dugom nije. Neko upita: ‘Allahov Poslaniče, oboica su kihnuli, a samo si jednom rekao: *Jerhamukellah*? (Ahmed je kazao: Jednom si rekao: *Jerhamukellah*, a drugom nisi)? Vjerovjesnik, s.a.v.s., odgovori: ‘Zato što se ovaj (nakon kihanja) zahvalio Allahu, a taj nije.’”³⁵²

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَشَمَّتْ
أَحَدَهُمَا وَتَرَكَ الْأَخَرَ قَالَ فَقِيلَ يَا
رَسُولَ اللَّهِ رَجُلَانِ عَطَسَا فَشَمَّتْ
أَحَدَهُمَا قَالَ أَحْمَدُ أَوْ فَشَمَّتْ
أَحَدَهُمَا وَتَرَكَتِ الْأَخَرَ فَقَالَ: إِنَّ
هَذَا حَمِيدَ اللَّهِ وَإِنَّ هَذَا لَمْ يَحْمَدِ
اللَّهَ.

³⁵² Muslim u *Sahihu*, bilježi od Ebu Musaa da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., rekao: “Kada neko kihne, ako zahvali Allahu, recite mu: *Jerhamukellah*, a ako ne zahvali, nemojte mu ništa govoriti.” Ovaj hadis su u *El-Kutubus-sitteu* zabilježili svi autori.

POGLAVLJA O SPAVANJU

104. O čovjeku koji legne potrbuške

5035. ISPRIČAO NAM JE Muhammed b. el-Musenna, njega je obavijestio Muaz b. Hišam prenijevši od oca, on od Jahjaa b. Ebu Kesira, on od Ebu Seleme b. Abdurrahmana, da je Jeiš b. Tihfe b. Kajs el-Gifari kazao: “Moj otac je bio jedan od stanovnika sofe. Allahov Poslanik, s.a.v.s., (nam jednog dana) reče: ‘Pođite sa nama do Aišine kuće.’ Kada smo stigli, on kaza: ‘Aiša, nahrani nas!’ Iznijela je jelo od brašna, mesa i hurmi, te smo jeli. Zatim Vjerovjesnik, s.a.v.s., reče: ‘Aiša, još nas nahrani!’ Ona je iznijela jelo sa hurmama, maslom i grušalinom – malo, kao golubovima, i mi smo jeli. Zatim Vjerovjesnik, s.a.v.s., reče: ‘Aiša, napoji nas!’ Ona donese kofu mlijeka i mi se napismo. Potom Vjerovjesnik, s.a.v.s., reče: ‘Aiša, još nas napoji!’ Ona je donijela još jednu malu čašu i mi se napismo. Tada Vjerovjesnik, s.a.v.s., reče: ‘Ako hoćete, malo odspavajte, ili idite u džamiju.’ I dok sam ujutro u džamiji ležao potrbuške, neki čovjek me prodrma nogom i reče: ‘Takav

أَبْوَابُ النَّوْمِ

١٠٤. بَابُ فِي الرَّجُلِ
يَنْبَطِحُ عَلَى بَطْنِهِ

٥٠٣٥. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى حَدَّثَنَا مُعَاذُ بْنُ هِشَامٍ قَالَ حَدَّثَنِي أَبِي عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ قَالَ حَدَّثَنَا أَبُو سَلَمَةَ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَنْ يَعِيْشَ بْنِ طَخْفَةَ بْنِ قَيْسِ الْغِفَارِيِّ قَالَ: كَانَ أَبِي مِنْ أَصْحَابِ الصُّفَّةِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: انْطَلِقُوا بِنَا إِلَى بَيْتِ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا فَاَنْطَلَقْنَا فَقَالَ: يَا عَائِشَةُ أَطْعِمِينَا فَجَاءَتْ بِحَشِيْشَةٍ فَأَكَلْنَا ثُمَّ قَالَ يَا عَائِشَةُ أَطْعِمِينَا فَجَاءَتْ بِحَنِيْسَةٍ مِثْلِ الْقَطَاةِ فَأَكَلْنَا ثُمَّ قَالَ يَا عَائِشَةُ اسْقِينَا فَجَاءَتْ بِعَسٍّ مِنْ لَبَنٍ فَشَرِبْنَا ثُمَّ قَالَ يَا عَائِشَةُ اسْقِينَا فَجَاءَتْ بِقَدْحٍ صَغِيرٍ فَشَرِبْنَا ثُمَّ قَالَ إِنْ شِئْتُمْ بِتَمٍّ وَإِنْ شِئْتُمْ انْطَلِقْتُمْ إِلَى الْمَسْجِدِ قَالَ قَبَيْنَمَا أَنَا مُضْطَجِعٌ فِي الْمَسْجِدِ مِنَ السَّحَرِ عَلَى بَطْنِي إِذَا رَجُلٌ يُحَرِّكُنِي بِرِجْلِهِ فَقَالَ: إِنَّ هَذِهِ ضِجَعَةٌ

način ležanja Allah prezire.' Pogledah, bio je to Allahov Poslanik, s.a.v.s.”

105. O spavanju na neograđenom stropu

5036. ISPRIČAO NAM JE Ibnul-Mu-senna, njega je obavijestio Salim b. Nuh, prenijevši od Omera b. Džabira el-Hanefija, on od Va'lea b. Abdurrahmana b. Vessaba, on od Abdurrahmana b. Alija b. Šejbana, a on od svoga oca, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Ko bude spavao na stropu kuće koji nema zida ili ograde, (ukoliko padne) niko za njega neće biti odgovoran.”

106. O spavanju čist

5037. ISPRIČAO NAM JE Musa b. Ismail, kog je obavijestio Hammad, prenijevši od Asima b. Behdelea, on od Šehra b. Havšeba, on od Ebu Zabjea, on od Muaza b. Džebela, da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., kazao: “Nijedan musliman neće leći u postelju, čist, spominjući Allaha, pa da se probuditi noću i od Njega zatražiti dobro ovoga i Budućeg svijeta, a da mu to neće biti dato.”

Sabit el-Bunani kaže: “Ebu Zabje je došao kod nas i ispričao nam ovaj hadis, prenijevši od Muaza b. Džebela, on od

يُبْغِضُهَا اللَّهُ قَالَ فَتَنَزَّرْتُ فَإِذَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

١٠٥. بَاب فِي النَّوْمِ عَلَى سَطْحٍ غَيْرِ مُحَجَّرٍ

٥٠٣٦. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى حَدَّثَنَا سَالِمٌ يَعْنِي ابْنَ نُوحٍ عَنْ عُمَرَ بْنِ جَابِرِ الْخَنَفِيِّ عَنْ وَعَلَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ وَثَّابٍ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَلِيٍّ يَعْنِي ابْنَ شَيْبَانَ عَنْ أَبِيهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ بَاتَ عَلَى ظَهْرِ بَيْتٍ لَيْسَ لَهُ حِجَارٌ فَقَدْ بَرَّتْ مِنْهُ الدَّمَةُ.

١٠٦. بَاب فِي النَّوْمِ عَلَى طَهَارَةٍ

٥٠٣٧. حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ حَدَّثَنَا حَمَّادٌ أَخْبَرَنَا عَاصِمُ بْنُ بَهْدَلَةَ عَنْ شَهْرِ بْنِ حَوْشِبٍ عَنْ أَبِي ظَبْيَةَ عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَبِيْتُ عَلَى ذِكْرِ طَاهِرًا فَيَتَعَارَّ مِنَ اللَّيْلِ فَيَسْأَلُ اللَّهَ خَيْرًا مِنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِلَّا أَعْطَاهُ إِيَّاهُ قَالَ ثَابِتُ الْبُنَائِي قَدِيمَ عَلَيْنَا أَبُو ظَبْيَةَ فَحَدَّثَنَا بِهَذَا الْحَدِيثِ عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى

Vjerovjesnika, s.a.v.s. Neki čovjek je rekao: "Trudio sam se, kad bih se probudio noću, da izgovorim te riječi, ali nisam bio u stanju izgovoriti ih."³⁵³

5038. ISPRIČAO NAM JE Osman b. Ebu Šejbe, prenijevši od Vekia, on od Sufjana, on od Selemea b. Kuhejla, on od Kurejba, a on od Ibn Abbasa: "Allahov Poslanik, s.a.v.s., je ustao noću, obavio nuždu, potom oprao lice i ruke, a onda legao da spava."³⁵⁴

Ebu Davud kaže: "obavio malu nuždu".

107. Kako će se čovjek, tokom spavanja, okrenuti

5039. ISPRIČAO NAM JE Musedded, kog je obavijestio Hammad, prenijevši od Halida el-Hazzaija, on od Ebu Kila-bea, a on od nekoga iz Ummu Selemine porodice: "Vjerovjesnikova postelja je poput materijala koji se prostre ispod

اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ ثَابِتٌ قَالَ
فُلَانٌ لَقَدْ جِهَدْتُ أَنْ أَقُولَهَا حِينَ
أَنْبَعْتُ فَمَا قَدَرْتُ عَلَيْهِ.

٥٠٣٨. حَدَّثَنَا عُثْمَانُ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ
حَدَّثَنَا وَكَيْعٌ عَنِ سُفْيَانَ عَنِ
سَلَمَةَ بْنِ كُهَيْلٍ عَنِ كُرَيْبٍ عَنِ
ابْنِ عَبَّاسٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَامَ مِنَ اللَّيْلِ فَقَضَى
حَاجَتَهُ فَعَسَلَ وَجْهَهُ وَيَدَيْهِ ثُمَّ
نَامَ

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: يَعْنِي بَالًا.

١٠٧. بَابُ كَيْفَ يَتَوَجَّهَ

٥٠٣٩. حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ حَدَّثَنَا حَمَّادٌ
عَنْ خَالِدِ الْحَزَّائِيِّ عَنْ أَبِي قِلَابَةَ
عَنْ بَعْضِ آلِ أُمِّ سَلَمَةَ كَانَتْ فِرَاشَ
النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوًا

³⁵³ Bilježe ga i En-Nesai i Ibn Madže u *Sunenima*.

³⁵⁴ Bilježe ga u *El-Kutubus-sitteu* svi autori.

čovjeka u mezaru,³⁵⁵ a džamija mu je bila od strane glave.³⁵⁶

108. Šta se uči prilikom spavanja

5040. ISPRIČAO NAM JE Musa b. Ismail, njega je obavijestio Eban, prenijevši od Asima, on od Ma'beda b. Halida, on od Sevaa, a on od Hafse, Vjetrovjesnikove, s.a.v.s., supruge: "Kada bi htio spavati, Allahov Poslanik, s.a.v.s., bi stavio desnu ruku pod obraz, a onda bi tri puta kazao: *Allahumme kini azabeke jevme tebasu ibadeke/Allahu, sačuvaj me Svoje kazne onoga dana kada proživiš Svoje robove.*"³⁵⁷

5041. ISPRIČAO NAM JE Musedded, njega je obavijestio El-Mu'temir, prenijevši od Mensura, on od Seida b.

مِمَّا يُوَضَعُ الْإِنْسَانُ فِي قَبْرِهِ وَكَانَ الْمَسْجِدُ عِنْدَ رَأْسِهِ

١٠٨. بَابُ مَا يُقَالُ عِنْدَ النَّوْمِ

٥٠٤٠. حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ حَدَّثَنَا أَبَانُ حَدَّثَنَا عَاصِمٌ عَنْ مَعْبِدِ بْنِ خَالِدٍ عَنْ سَوَّاءٍ عَنْ حَفْصَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا أَرَادَ أَنْ يَرْقُدَ وَضَعَ يَدَهُ الْيُمْنَى تَحْتَ خَدِّهِ ثُمَّ يَقُولُ اللَّهُمَّ قِنِي عَذَابَكَ يَوْمَ تَبْعَتْ عِبَادَكَ ثَلَاثَ مِرَارٍ

٥٠٤١. حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ حَدَّثَنَا الْمُعْتَمِرُ قَالَ سَمِعْتُ مَنْصُورًا

³⁵⁵ El-Azizi smatra da se u to vrijeme ispod umrlog u mezaru sterala kadifa. To znači da je postelja Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, tada bila od kadife. Iz ovoga se zaključuje da postelja Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, nije bila u svim vremenskim intervalima ista. U nekim se hadisima spominje da je bila od kože, natrpana palminim vlaknima, a u nekim da je bila od grubog vunenog materijala koji je bio presavijen nekoliko puta.

³⁵⁶ Iz ovih se riječi zaključuje da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, ležao na desnoj strani licem okrenut prema kibli, imajući u vidu da se Aišina soba u kojoj je i ukopan nalazi na lijevoj strani džamije.

³⁵⁷ Bilježi ga i En-Nesai, u *Sunenu*.

Ubejdea, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., El-Berau b. Azibu rekao: “Kada hoćeš da spavaš, uzmi abdest onako kako ga uzimaš za namaz, a onda leži na desnu stranu i reci: *Allahumme eslemtu vedžhi ilejke, ve fevvedtu emri ilejke, ve eldze'tu zahri ilejke rehbeten ve ragbeten, ilejke la meldže'e vela mendža minke illa ilejke. Amentu biki-tabikellezi enzelte ve binebijjikellesi erselte/Allahu, okrećem prema Tebi svoje lice, prepuštam svoj slučaj Tebi i tražim utočište kod Tebe, žudeći za Tobom i strahujući od Tebe, jer su i utočište i spas samo kod Tebe. Vjerujem u Tvoju Knjigu, Koju si objavio i Tvoga Vjerovjesnika, koga si poslao. Ako te noći umreš, umrijet ćeš u islamu. Zato neka ti te riječu budu posljednje što ćeš izgovoriti.*”

El-Bera reče: “Provjeravao sam jesam li dobro zapamtio, pa sam rekao: *ve bi-resulikel-lezi erselte/i Tvoga Poslanika, koga si poslao.*”, a on reče: “Ne, nego: *ve binebijjikel-lezi erselte/i Tvoga Vjerovjesnika, koga si poslao.*”

5042. ISPRIČAO NAM JE Musedded, njega je obavijestio Jahja, prenijevši od Fitra b. Halifea, on od Sa'da b. Ubejdea, on od El-Beraa b. Aziba, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Kada legneš u postelju čist, stavi desnu ruku pod

يُحَدِّثُ عَنْ سَعْدِ بْنِ عُبَيْدَةَ قَالَ حَدَّثَنِي الْبَرَاءُ بْنُ عَازِبٍ قَالَ قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أَتَيْتَ مَضْجَعَكَ فَتَوَضَّأْ وَضُوءَكَ لِلصَّلَاةِ ثُمَّ اضْطَجِعْ عَلَى شِقِّكَ الْأَيْمَنِ وَقُلِ اللَّهُمَّ أَسَلْتُكَ وَجْهِي إِلَيْكَ وَقَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ وَالْحُجَاتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ رَهْبَةً وَرَغْبَةً إِلَيْكَ لَا مَلْجَأَ وَلَا مَنْجَى مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ آمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ وَنَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ قَالَ فَإِنْ مِتَّ مِتَّ عَلَى الْفِطْرَةِ وَاجْعَلْهُنَّ آخِرَ مَا تَقُولُ.

قَالَ الْبَرَاءُ فَقُلْتُ أَسْتَذْكُرُهُنَّ فَقُلْتُ وَبِرَسُولِكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ قَالَ لَا وَنَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ.

٥٠٤٢. حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ فِطْرِ بْنِ خَلِيفَةَ قَالَ سَمِعْتُ سَعْدَ بْنَ عُبَيْدَةَ قَالَ سَمِعْتُ الْبَرَاءَ بْنَ عَازِبٍ قَالَ قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أَوَيْتَ

glavu...” – potom je spomenuo slično prethodnom hadisu.

5043. ISPRIČAO NAM JE Muhammed b. Abdulmelik el-Gazzali, njega je obavijestio, Muhammed b. Jusuf, prenijevši od Sufjana, on od El-A'meša i Mensura, njih dvojica od Sa'da b. Ubejdea, on od El-Beraa, a on od Vjerovjesnika, s.a.v.s. ovaj hadis. Sufjan kaže: “Jedan od njih dvojice je kazao: ‘Kada dođeš u postelju čist...’, a drugi: ‘...uzmi abdest onako kako ga uzimaš za namaz.’” Potom je naveo hadis sličan El-Mu'temirovu hadisu.

5044. ISPRIČAO NAM JE Ebu Bekr b. Ebu Šejbe, kog je obavijestio Veki, prenijevši od Sufjana, on od Abdulmelika b. Umejra, on od Rib'ijja, a on od Huzejfea: “Kada bi Vjerovjesnik, s.a.v.s., htio spavati, rekao bi: *Allahumme bismike ahja ve emutu/Allahu, s Tvojim imenom živimo i s Tvojim imenom ćemo umrijeti*. A kada bi se probudio, rekao bi: *El-hamdulillahil-lezi ahjana ba'de ma ematena ve ilejhin-nušur/Hvala Allahu, Koji nas je, nakon što nas je umrtvio, oživio; Njemu ćemo se vratiti.*”³⁵⁸

إِلَى فِرَاشِكَ وَأَنْتَ طَاهِرٌ فَتَوَسَّدَ
يَمِينِكَ ثُمَّ ذَكَرَ نَحْوَهُ.

٥٠٤٣. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ
الْمَلِكِ الْغَزَّالِ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ
بْنُ يُوسُفَ حَدَّثَنَا سُفْيَانُ عَنْ
الْأَعْمَشِ وَمَنْصُورٍ عَنْ سَعْدِ بْنِ
عَبِيدَةَ عَنِ الْبَرَاءِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِهَذَا قَالَ سُفْيَانُ
قَالَ أَحَدُهُمَا إِذَا أَتَيْتَ فِرَاشَكَ
طَاهِرًا وَقَالَ الْآخَرُ تَوَضَّأَ وَضُوءَكَ
لِلصَّلَاةِ وَسَاقَ مَعْنَى مُعْتَمِرٍ.

٥٠٤٤. حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ أَبِي
شَيْبَةَ حَدَّثَنَا وَكَيْعٌ عَنْ سُفْيَانَ عَنْ
عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ عَمْرِو بْنِ رُبَيْعٍ
عَنْ حُذَيْفَةَ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا نَامَ قَالَ اللَّهُمَّ
بِاسْمِكَ أَحْيَا وَأَمُوتُ وَإِذَا اسْتَيْقَظَ
قَالَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَمَا
أَمَاتَنَا وَإِلَيْهِ النُّشُورُ.

³⁵⁸ Bilježe ga u *El-Kutubus-sitteu* svi autori, osim Muslima.

5045. ISPRIČAO NAM JE Ahmed b. Junus, njega je obavijestio Zuhejr, prenijevši od Ubejdullaha b. Omera, on od Seida b. Ebu Seida el-Makburija, on od svoga oca, a on od Ebu Hurejrea, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Kada neko hoće leći u postelju, neka je otrese krajem svoga ogrtača, jer on ne zna šta se u nju poslije njega nastanilo. Potom neka legne na desnu stranu i neka kaže: *Bismike Rabbi veda'tu dženbi ve Bike erfe'uhu in emsekte nefsi ferhamba ve in erselteha fahfezha bima tahfezu bibis-Salihine min ibadike (Ibadikes-salihin)/S Tvojim imenom sam legao na desnu stranu, a s Tvojim imenom ću i ustati. Ako zadržiš moju dušu, smiluj joj se, a ako je povratiš (u moje tijelo), sačuvaj je (od grijehenja) kao što čuvaš dobre od Tvojih robova (Tvoje dobre robove).*”

5046. ISPRIČAO NAM JE Musa b. Ismail, njemu je ispričao Vuhejb. A obavijestio nas je i Vehb b. Bekijje, prenijevši, slično, od Halida,³⁵⁹ on od Suhejla, on od svoga oca, a on od Ebu Hurejrea: “Kada bi Allahov Poslanik, s.a.v.s., lijegao u postelju da spava, govorio bi: *Allahumme Rabbes-sema-vati ve Rabbel-erdi ve Rabbe kulle*

٥٠٤٥. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ يُونُسَ حَدَّثَنَا زُهَيْرٌ حَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي سَعِيدٍ الْمَقْبُرِيِّ عَنْ أَبِيهِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا أَوَى أَحَدُكُمْ إِلَى فِرَاشِهِ فَلْيَنْفُضْ فِرَاشَهُ بِدَاخِلَةِ إِزَارِهِ فَإِنَّهُ لَا يَدْرِي مَا خَلَفَهُ عَلَيْهِ ثُمَّ لِيَضْطَجِعْ عَلَى شِقِّهِ الْأَيْمَنِ ثُمَّ لِيَقْلُ بِأَسْمِكَ رَبِّي وَصَعْتُ جَنِّي وَبِكَ أَرْفَعُهُ إِنْ أَمْسَكَتَ نَفْسِي فَأَرْحَمَهَا وَإِنْ أَرْسَلْتَهَا فَأَحْفَظَهَا بِمَا تَحْفَظُ بِهِ عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ.

٥٠٤٦. حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ حَدَّثَنَا وَهَيْبُ بْنُ وَهَبٍ حَدَّثَنَا وَهْبُ بْنُ بَقِيَّةَ عَنْ خَالِدِ بْنِ نَحْوَةَ عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِيهِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ إِذَا أَوَى إِلَى فِرَاشِهِ اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ وَرَبَّ الْأَرْضِ

³⁵⁹ Halid b. Abdullah el-Muzeni el-Vasiti.

šej'in, falikal-habbi ven-neva, mun-zilet-Tevrati vel-Indžili vel-Kur'an. Euzu bike min šerri kulli zi šerrin Ente ahizun binasijetibi. Entel-Evvelu felejse kableke šej'un ve Entel-Ahiru felejse ba'deke šej'un ve Entez-Zahiru felejse fevkake šej'un ve Entel-batinu felejse duneke šej'un. Vehb je dodao u svom hadisu: *Ikdi annid-dejne vagnini minel-fakri/Allahu, Gospodaru nebesa i Zemlje, Gospodaru svega što postoji, Koji činiš da zrnevlje i košpice prokljaju, Koji si objavio Tevrat, Zebur i Kur'an, utječem Ti se od zla svakog bića koje je u Tvojim vlasti. Ti si Prvi i prije Tebe nije ništa postojalo, ti si Posljednji – sve će pomrijeti, samo ćeš Ti ostati, Vidljivi – nema ništa očitije od Tebe, Skriveni – osim Tebe, ne postoji ništa drugo tako skriveno, pomoz mi da vratim dug i sačuvaj me siromaštva.*"³⁶⁰

5047. ISPRIČAO NAM JE El-Abbas b. Abdulazim el-Anberi, kog je obavijestio El-Ahves b. Dževvab, prenijevši od Ammara b. Ruzejka, on od Ebu Ishaka, on od El-Harisa i Ebu Mejsera, njih dvojica od Alije, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., prilikom lijeganja u postelju, govorio: *Allahumme inni euzu bi vedžhikel-kerim ve kelimatiket-tamme*

وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ قَالِقَ الْحَبِّ وَالْتَوَى
مُتَرَّلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَالْقُرْآنَ أَعُوذُ
بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ ذِي شَرٍّ أَنْتَ آخِذٌ
بِنَاصِيَتِهِ أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ
شَيْءٌ وَأَنْتَ الْآخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ
شَيْءٌ وَأَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ
شَيْءٌ وَأَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ
شَيْءٌ زَادَ وَهَبٌ فِي حَدِيثِهِ أَفْضَ
عَنِّي الدِّينَ وَأَغْنِيَنِ مِنَ الْفَقْرِ.

٥٠٤٧. حَدَّثَنَا الْعَبَّاسُ بْنُ عَبْدِ
الْعَظِيمِ الْعَنْبَرِيُّ حَدَّثَنَا الْأَخْوَصُ
يَعْنِي ابْنَ جَوَّابٍ حَدَّثَنَا عَمَّارٌ
بْنُ رُزَيْقٍ عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ عَنْ
الْحَارِثِ وَأَبِي مَيْسَرَةَ عَنْ عَلِيِّ رَحِمَهُ
اللَّهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ عِنْدَ

³⁶⁰ Bilježe ga u *El-Kutubus-sitteu* svi autori, osim El-Buharija.

(*tammat*) *min šerri ma Ente abizun binasijetihî. Allahumme Ente tekšifulmagreme vel-me'seme. Allahumme la jubzemu džunduke vela jublefu va'duke vela jenfeu zel-džeddi minkel-džeddu subhaneke ve bihamdike/Allahu, utječem se Tvojim plemenitim licem i Tvojim potpunim riječima od zla koje je u Tvojjoj vlasti. Allahu, Ti vraćaš dugove i brišeš grijehe. Allahu, Tvoja vojska je neporažena i Tvoje obećanje se ispunjava. Bogatom kod Tebe neće pomoći njegovo bogatstvo. Neka Ti je slava i hvala.*"³⁶¹

5048. ISPRIČAO NAM JE Osman b. Ebu Šejbe, njega je obavijestio Jezid b. Harun, prenijevši od Hammada b. Selemea, on od Sabita, a on od Enesa (b. Malika): "Kada bi Vjerovjesnik legao u postelju, rekao bi: *El-Hamdu lillahillezi atamena ve sekana ve kefana ve avana fe kem mimmen la kjafije lehu ve la mu'vije/Hvalla Allahu, Koji nas je nahranio i napojio, zaštitio i opskrbio. Koliko je samo onih koji nemaju ni zaštitnika ni utočišta.*"³⁶²

مَضَجِيهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِوَجْهِكَ
الْكَرِيمِ وَكَلِمَاتِكَ التَّامَّةِ مِنْ شَرِّ
مَا أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهِ اللَّهُمَّ أَنْتَ
تَكْشِفُ الْمَغْرَمَ وَالْمَأْتَمَ اللَّهُمَّ لَا
يُهْزَمُ جُنْدُكَ وَلَا يُخْلَفُ وَعَدُّكَ وَلَا
يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ سُبْحَانَكَ
وَبِحَمْدِكَ.

٥٠٤٨. حَدَّثَنَا عُثْمَانُ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ
حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ أَخْبَرَنَا حَمَّادُ
بْنُ سَلَمَةَ عَنْ ثَابِتٍ عَنْ أَنَسِ بْنِ
رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
كَانَ إِذَا أَوَى إِلَى فِرَاشِهِ قَالَ الْحَمْدُ
لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنَا وَسَقَانَا وَكَفَانَا
وَأَوَانَا فَكَمْ مِمَّنْ لَا كَافِيَ لَهُ وَلَا
مُؤَيِّي.

³⁶¹ Bilježi ga i En-Nesai, u *Sunenu*.

³⁶² Bilježe ga i Muslim u *Sahihu*, Et-Tirmizi u *Džami'u*, i En-Nesai, u *Sunenu*.

5049. ISPRIČAO NAM JE Džafer b. Musafir et-Tinnisi, njega je obavijestio Jahja b. Hassan, prenijevši od Jahjaa b. Hamze, on od Sevra, on od Halida b. Ma'dana, a on od Ebul-Ezhera el-Enmarija: “Kada bi Allahov Poslanik, s.a.v.s., legao da spava, rekao bi: *Bismillahi veda'tu dženbi, Allahumme-gfir li zenbi vahse šejtani ve fukke rihani vedž-alni fin-nedijjil-Ea'la/S Allahovim imenom, legao sam na (desnu) stranu. Allahu, oprosti mi grijeh, udalji šejtana od mene, liši me odgovornosti i učini da budem u društvu meleka.*”

Ebu Davud kaže: “Prenio ga je Ebu Hemmam el-Ehvazi od Sevra, koji je kazao: ‘Ebu Zuhejr el-Enmari.’”

5050. ISPRIČAO NAM JE En-Nu-fejli, kom je saopćio Zuhejr, prenijevši od Ebu Ishaka, on od Fervea b. Nevfela, a on od svoga oca, da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., rekao Nevfelu: “Prouči *Kul ja ejjubel-kjafirun* i spavaj jer (ta sura) osloboda od širka.”³⁶³

5051. ISPRIČALI SU NAM Kutejbe b. Seid i Jezid b. Halid b. Mevhib el-Hemdani, njega je obavijestio El-Mufeddal b.

٥٠٤٩. حَدَّثَنَا جَعْفَرُ بْنُ مُسَافِرٍ
التَّنِيسِيُّ حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ حَسَّانَ
حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ حَمْرَةَ عَنْ ثَوْرٍ عَنْ
خَالِدِ بْنِ مَعْدَانَ عَنْ أَبِي الْأَزْهَرِ
الْأَنْمَارِيِّ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا أَخَذَ مَضْجَعَهُ
مِنَ اللَّيْلِ قَالَ بِسْمِ اللَّهِ وَصَعَتْ
جَنِي اللَّهِمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي وَأَخْسِنِي
شَيْطَانِي وَفَكَ رَهَائِي وَاجْعَلْنِي فِي
السَّيِّئِ الْأَعْلَى

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: رَوَاهُ أَبُو هَثَمٍ الْأَهْوَازِيُّ
عَنْ ثَوْرٍ قَالَ أَبُو زُهَيْرٍ الْأَنْمَارِيُّ.

٥٠٥٠. حَدَّثَنَا الثَّقَلِيُّ حَدَّثَنَا زُهَيْرٌ
حَدَّثَنَا أَبُو إِسْحَاقَ عَنْ قُرْوَةَ بْنِ
نَوْفَلٍ عَنْ أَبِيهِ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لِيَتَوَقَّلِ أَقْرَأُ قُلْ يَا
أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ثُمَّ نَمَّ عَلَى خَاتِمَتِهَا
فَإِنَّهَا بَرَاءَةٌ مِنَ الشَّرِكِ.

٥٠٥١. حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ
وَبُرَيْدُ بْنُ خَالِدِ بْنِ مَوْهَبِ الْهَمْدَانِيِّ
قَالَا حَدَّثَنَا الْمُفَضَّلُ بَعْنِيَانِ ابْنِ
فَضَّالَةَ عَنْ عُمَيْلٍ عَنْ ابْنِ شِهَابٍ

³⁶³ Bilježe ga i Et-Tirmizi u *Džami'u*, i En-Nesai, u *Sunenu*.

Fedale,³⁶⁴ prenijevši od Ukajla,³⁶⁵ on od Ibn Šihaba, on od Urvea, a on od Aiše: “Vjerovjesnik, s.a.v.s., bi svake noći, kad legne u postelju, spojio šake i u njih proučio *Kul huvallahu ehad*, *Kul enzu birabbil-felek* i *Kul enzu birabbin-nas*. Zatim bi huknuo u njih, a onda njima potrao tijelo onoliko koliko bi mogao dohvatiti. Potiranje bi počinjao od glave, lica i prednjeg dijela tijela. Činio je to po tri puta.”³⁶⁶

5052. ISPRIČAO NAM JE Muemmel b. el-Fadl el-Harrani, njega je obavijestio Bekijje, prenijevši od Behire, on od Halida b. Ma'dana, on Ibn Ebu Bilala,³⁶⁷ a on od Irbada b. Sarijea: “Allahov Poslanik, s.a.v.s., je prije spavanja učio *El-Musebbihat*³⁶⁸. U njima je ajet³⁶⁹ koji je bolji od hiljadu drugih ajeta.”

عَنْ عُرْوَةَ عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا أَوَى إِلَى فِرَاشِهِ كُلَّ لَيْلَةٍ جَمَعَ كَفَّيْهِ ثُمَّ نَفَثَ فِيهِمَا وَقَرَأَ فِيهِمَا قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ وَقُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ وَقُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ثُمَّ يَمْسُحُ بِهِمَا مَا اسْتَطَاعَ مِنْ جَسَدِهِ يَبْدَأُ بِهِمَا عَلَى رَأْسِهِ وَوَجْهِهِ وَمَا أَقْبَلَ مِنْ جَسَدِهِ يَفْعَلُ ذَلِكَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ.

٥٠٥٢. حَدَّثَنَا مُؤَمَّلُ بْنُ الْفَضْلِ الْحَرَّانِيُّ حَدَّثَنَا بَقِيَّةُ عَنْ بَحِيرٍ عَنْ خَالِدِ بْنِ مَعْدَانَ عَنْ ابْنِ أَبِي بِلَالٍ عَنْ عِرْبَاضِ بْنِ سَارِيَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقْرَأُ الْمُسَبِّحَاتِ قَبْلَ أَنْ يَرْقُدَ وَقَالَ إِنَّ فِيهِنَّ آيَةً أَفْضَلَ مِنْ أَلْفِ آيَةٍ.

³⁶⁴ Mufeddal b. Fedale el-Masri Ebu Muavija el-Kutbani.

³⁶⁵ Ukajl b. Halid b. Ukajl el-Ejli.

³⁶⁶ Bilježe ga u *El-Kutubus-sitten* svi autori, osim Ibn Madžea.

³⁶⁷ Abdullah b. Ebu Bilal el-Huzai eš-Šami je prenosilac koji, po mišljenju hadiskih učenjaka, udovoljava/makbul. Pripadao je četvrtoj generaciji.

³⁶⁸ To su sure koje počinju riječima: *sebbeha*, *jusebbihu*, *subhane* i sl. – sljedećih sedam sura: El-Isra, El-Hadid, El-Hašr, Es-Saf, El-Džum'a, Et-Tegabun i El-A'la.

³⁶⁹ Neki učenjaci smatraju da je to 21. ajet sure El-Hašr: *Da ovaj Kur'an kakvom brdu objavimo, ti bi vidio kako je strahopoštovanja*

5053. ISPRIČAO NAM JE Ali b. Muslim, njemu je ispričao Abdussamed, prenijevši od svog oca, on od Husejna, on od Ibn Burejdea, a on od Ibn Omera, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., kada bi lijegao u postelju, učio: *El-Hamdu lillahi kefani ve avani ve At'ameni ve sekani Vellezi menne alejje fe efdale vellezia'tani fe edžzele. El-Hamdu lillahi ala kulli hal. Allahumme Rabbe kulle šej'in ve melikehu ve Ilahe kulli šej'in euzu bikke minen-nari/Hvala Allahu, Koji me je zaštitio, sklonio, nabrao i napojio, Koji mi je podario i Koji me je odlikovao, Koji mi je mnoge blagodati podario. Hvala Allahu na svakom stanju. Allahu, Gospodaru, Vladaru i Bože svega, utječem Ti se od Vatre.*³⁷⁰

5054. ISPRIČAO NAM JE Hamid b. Jahja, kome je ispričao Ebu Asim, prenijevši od Ibn Adžlana, on od El-Makburija, a on od Ebu Hurejrea, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: "Ko legne u postelju ne spomenuvši Allaha, to će

٥٠٥٣. حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ مُسْلِمٍ حَدَّثَنَا عَبْدُ الصَّمَدِ قَالَ حَدَّثَنِي أَبِي حَدَّثَنَا حُسَيْنٌ عَنْ ابْنِ بُرَيْدَةَ عَنْ ابْنِ عُمَرَ أَنَّهُ حَدَّثَهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقُولُ إِذَا أَخَذَ مَضْجَعَهُ الْخَنْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَفَانِي وَآوَانِي وَأَطْعَمَنِي وَسَقَانِي وَالَّذِي مَنَّ عَلَيَّ فَأَفْضَلَ وَالَّذِي أَعْطَانِي فَأَجْرَلُ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ اللَّهُمَّ رَبِّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكُهُ وَإِلَهُ كُلِّ شَيْءٍ أَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ

٥٠٥٤. حَدَّثَنَا حَامِدُ بْنُ يَحْيَى حَدَّثَنَا أَبُو عَاصِمٍ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ عَنْ الْمُقْبِرِيِّ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ اضْطَجَعَ مَضْجَعًا لَمْ يَذْكُرِ اللَّهَ تَعَالَى فِيهِ إِلَّا كَانَ عَلَيْهِ

puno i kako bi se od straha pred Allahom raspalo. Takve primjere navodimo ljudima da bi razmislili. Ibn Kesir smatra da je to 3. ajet sure El-Hadid: On je Prvi i Posljednji, i Vidljivi i Nevidljivi; i On zna sve. Et-Tibi, pak, smatra da je taj ajet sakriven kao što je sakrivena noć Lejletul-kadr, kako bi ljudi učili spomenute sure.

³⁷⁰ Bilježi ga i En-Nesai, u *Sunenu*.

mu biti nedostatak na Sudnjem danu. I ko sjedne ne spominjući Uzvišenog Allaha, i to će mu biti nedostatak na Sudnjem danu.”³⁷¹

109. Šta će osoba reći kada se noću probudi

5055. ISPRIČAO NAM JE Abdurrahman b. Ibrahim ed-Dimeški, njega je obavijestio Velid (b. Muslim),³⁷² prenijevši od El-Evzaija, on od Umejra b. Hania,³⁷³ on od Džunadea b. Ebu Umejjea,³⁷⁴ on od Ubadea b. Samita, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Ko, probudivši se noću, kaže: *La ilahe illallahu vahdehu la šerike lebul-Mulku ve lebul-Hamdu ve huve ala kulli šej'in kadir. Subhanallahi vel-hamdu lillahi ve la ilahe illallahu vallahu ekber vela havle vala kuvvete illa billah/Samo je Allah bog, On nema druga i Njemu*

تِرَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمَنْ قَعَدَ مَقْعَدًا
لَمْ يَذْكُرِ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ فِيهِ إِلَّا كَانَ
عَلَيْهِ تِرَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ.

١٠٩. بَابُ مَا يَقُولُ الرَّجُلُ
إِذَا تَعَارَّ مِنَ اللَّيْلِ

٥٠٥٥. حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ
إِبْرَاهِيمَ الدَّمَشْقِيُّ حَدَّثَنَا الْوَلِيدُ
قَالَ قَالَ الْأَوْزَاعِيُّ حَدَّثَنِي عُمَيْرُ
بْنُ هَانِيَةَ قَالَ حَدَّثَنِي جُنَادَةُ بْنُ
أَبِي أُمَيَّةَ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الصَّامِتِ
قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ تَعَارَّ مِنَ اللَّيْلِ
فَقَالَ: حِينَ يَسْتَيْقِظُ لَا إِلَهَ إِلَّا
اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ
وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا

³⁷¹ Bilježi ga i En-Nesai, u *Sunenu*.

³⁷² El-Velid b. Muslim el-Kureši ed-Dimeški.

³⁷³ Umejir b. Hani el-Anesi Ebul-Velid ed-Dimeški ed-Darani je pouzdan prenosilac hadisa. Pripadao je četvrtoj generaciji.

³⁷⁴ Džunade b. Ebu Umejje el-Ezdi Ebu Abdullah eš-Šami. Ebu Umejje se zvao Kesir. Hadiski učenjacu imaju oprečna mišljenja o tome da li je Ebu Džunade ashab ili tabiin. Većina njih smatra da je on ashab, dok El-Idžli smatra da je tabiin i da je kao prenosilac hadisa pouzdan.

pripada vlast i zahvala, On je nad svim moćan (Slava i zahvala pripada Allahu, samo je Allah bog, Allah je Najveći, nema moći i snage, osim u Allaha), a potom kaže: Allahu, oprost mi!”

Ebu Davud kaže da je El-Velid rekao: “Ili je kazao: ‘...uputi dovu, bit će mu uslišano. Ukoliko, pak, ustane i uzme abdest, a potom klanja namaz, taj namaz će mu biti primljen.”³⁷⁵

5056. ISPRIČAO NAM JE Hamid b. Jahja, njega je obavijestio Ebu Abdurrahman, prenijevši od Seida b. Ebu Ejuba, on od Abdullaha b. el-Velida, on od Seida b. el-Musejjeba, a on od Aiše: “Kada bi se probudio noću, Allahov Poslanik, s.a.v.s., bi govorio: *La ilahe illa ente subhanek. Allahumme estagfiruke lizenbi ve es'eluke rahmeteke. Allahumme zidni ilmen vela tuzig kalbi ba'de iz hedejteni, ve heb li min ledunke rahmeten inneke Entel-Vahhab/Samo si Ti bog, Tebi slava. Allahu, tražim od Tebe oprost za grijeh i molim Tvoju milost. Allahu, povećaj mi znanje i ne dupusti da moje srce skrene nakon što si me uputio i podario mi Svoju milost; Ti si, uistinu, Onaj Koji mnogo daruje!”*

اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ ثُمَّ دَعَا رَبَّ اغْفِرْ لِي.

قَالَ الْوَلِيدُ أَوْ قَالَ دَعَا اسْتَجِيبَ لَهُ فَإِنْ قَامَ فَتَوَضَّأَ ثُمَّ صَلَّى فَبِلَّتْ صَلَاتُهُ.

٥٠٥٦. حَدَّثَنَا حَامِدُ بْنُ يَحْيَى حَدَّثَنَا أَبُو عَبْدِ الرَّحْمَنِ حَدَّثَنَا سَعِيدُ يَعْغِي ابْنَ أَبِي أَيُّوبَ قَالَ حَدَّثَنِي عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْوَلِيدِ عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا اسْتَيْقَظَ مِنَ اللَّيْلِ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ اسْتَغْفِرْكَ لِدُنْيِي وَأَسْأَلُكَ رَحْمَتَكَ اللَّهُمَّ زِدْنِي عِلْمًا وَلَا تُزِرْ قَلْبِي بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنِي وَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ.

³⁷⁵ Bilježe ga u *El-Kutubus-sitten* svi autori, osim Muslima.

110. O izgovoru riječi slave prije spavanja

5057. ISPRIČAO NAM JE Hafs b. Omer, prenijevši od Šu'bea. A ispričao nam je i Musedded, njemu je ispričao Jahja, prenijevši od Šu'bea, isti smisao, on od El-Hakema, on od Ibn Ebu Lejla. Musedded je prenio da je Alija kazao: "Fatima se žalila Vjerovjesniku, s.a.v.s., na žuljeve na ruci od mlinskog kamena.³⁷⁶ Vjerovjesnik je dobio roblje pa ona dođe da joj da slugu, ali ga ne zateče kod kuće, te to prenese Aiši. Kada je Vjerovjesnik, s.a.v.s., došao, Aiša ga je obavijestila o onome što je Fatima tražila. I jedne večeri, kada smo već bili legli u postelju, on dođe kod nas. Htjedismo ustati, ali on reče: 'Ostanite na svom mjestu.' 'Sjeo je između nas,³⁷⁷ tako blizu da sam na prsima osjetio studen njegovih stopala.' – kaže Alija – 'i rekao: 'Hoćete li da vas uputim na nešto što će za vas dvoje biti daleko bolje od onoga što tražite? Kada legnete da spavate, recite

١١٠. بَابُ فِي التَّسْبِيحِ عِنْدَ النَّوْمِ

٥٠٥٧. حَدَّثَنَا حَفْصُ بْنُ عُمَرَ حَدَّثَنَا شُعْبَةُ ح حَدَّثَنَا مُدَدٌ حَدَّثَنَا يَحْيَى عَنْ شُعْبَةَ الْمَعْنَى عَنْ الْحَكَمِ عَنْ ابْنِ أَبِي لَيْلَى قَالَ مُدَدٌ قَالَ حَدَّثَنَا عَلِيُّ قَالَ: شَكَتْ فَاطِمَةُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا تَلَقَى فِي يَدَيْهَا مِنَ الرَّحَى فَأَتَى بِسَبِيٍّ فَأَتَتْهُ تَسْأَلُهُ فَلَمْ تَرَهُ فَأَخْبَرَتْ بِذَلِكَ عَائِشَةَ فَلَمَّا جَاءَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَخْبَرَتْهُ فَأَتَانَا وَوَدَّ أَحَدُنَا مَضَاجِعَنَا فَذَهَبْنَا لِنَقُومَ فَقَالَ: عَلَى مَكَائِكَمَا فَجَاءَ فَقَعَدَ بَيْنَنَا حَتَّى وَجَدْتُ بَرْدَ قَدَمَيْهِ عَلَى صَدْرِي فَقَالَ: أَلَا أَدُلُّكُمْ عَلَى خَيْرٍ مِمَّا سَأَلْتُمَا إِذَا أَحَدْتُمَا مَضَاجِعَكُمْ فَسَبِّحَا ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ وَاحْمَدَا ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ وَكَبِّرَا

³⁷⁶ Fatima je ručno okretala mlinski kamen da bi samljela žito i obezbijedila sebi brašno. Od toga je dobila žuljeve. Jednog dana se požali mužu Aliji, a on joj preporučio da ode kod oca (tj. Poslanika) i od njega zatraži slugu da joj melje žito.

³⁷⁷ Između mene i Alije.

po trideset i tri puta *Subhanallah*, po trideset i tri puta *El-Hamdulillah*, i po trideseti četiri puta *Allahu ekber*. To vam je bolje od sluge.”³⁷⁸

5058. ISPRIČAO NAM JE Muemmil b. Hišam el-Ješkuri, kog je obavijestio Ismail b. Ibrahim, prenijevši od El-Džurejrija, on od Ebul-Verda b. Sumamea, da je Alija upitao Ibnu A'beda: “Hoćeš li da ti ispričam slučaj sa mnom i Fatimom, kćerkom Allahovog Poslanika, s.a.v.s., koja mu bijaše najdraža od njegove porodice?” “Hoću.” – odgovori Ibnu A'bedu, a on nastavi: “Ona je okretala mlin, o toga su joj bili žuljevi po rukama. Donosila je u mješini vodu pa je osjećala žuljeva na vratu. Sama je mela sobu, pa bi, metući, uprašila svoju odjeću. Ložila je vatru pod kotlom, pa joj se odjeća osjećala na dim. Čuli smo da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., dobio robove, pa sam joj rekao: ‘Kako bi bilo da odeš kod oca i od njega zatražiš slugu.’ Otišla je kod njega i, zatekavši kod njega ljude, postidjela se i vratila. Sutradan rano ujutru, dok su još bili u postelji, on je došao kod njih. Sjeo je pored njene glave, a ona se pokrila po glavi od stida pred ocem. Poslanik je upita: ‘Zašto si juče dolazila

أَرْبَعًا وَثَلَاثِينَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمَْا مِنْ حَادِمٍ

٥٠٥٨. حَدَّثَنَا مُؤَمَّلُ بْنُ هِشَامِ
الْيَشْكُرِيُّ حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ
إِبْرَاهِيمَ عَنِ الْجُرَيْرِيِّ عَنِ أَبِي الْوَرْدِ
بْنِ ثُمَامَةَ قَالَ قَالَ عَلِيُّ لِابْنِ أَعْبَدَ
أَلَا أُحَدِّثُكَ عَنِّي وَعَنْ فَاطِمَةَ بِنْتِ
رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
وَكَانَتْ أَحَبَّ أَهْلِهِ إِلَيْهِ وَكَانَتْ
عِنْدِي فَجَرَّتْ بِالرَّحَى حَتَّى أَثَرَتْ
بِيَدِهَا وَاسْتَقَمَّتْ بِالْفَرْزَةِ حَتَّى
أَثَرَتْ فِي نَحْرِهَا وَقَمَّتْ الْبَيْتَ حَتَّى
اغْبَرَّتْ ثِيَابَهَا وَأَوْقَدَتْ الْقِدْرَ حَتَّى
ذَكِنَتْ ثِيَابَهَا وَأَصَابَهَا مِنْ ذَلِكَ
ضُرٌّ فَسَمِعْنَا أَنَّ رَقِيقًا أُتِيَ بِهِمْ إِلَى
النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقُلْتُ
لَوْ أَتَيْتَ أَبَاكَ فَسَأَلْتِيهِ حَادِمًا
يَكْفِيكَ فَآتَتْهُ فَوَجَدَتْ عِنْدَهُ
حُدَانًا فَاسْتَحْيَتْ فَرَجَعَتْ فَعَدَا
عَلَيْنَا وَنَحْنُ فِي لِقَاعِنَا فَجَلَسَ
عِنْدَ رَأْسِهَا فَأَدْخَلَتْ رَأْسَهَا فِي
اللِّقَاعِ حَيَاءً مِنْ أَبِيهَا فَقَالَ مَا
كَانَ حَاجَتِكَ أُمِّيسَ إِلَى آلِ مُحَمَّدٍ
فَسَكَتَتْ مَرَّتَيْنِ فَقُلْتُ أَنَا وَاللَّهِ

³⁷⁸ Bilježe ga i El-Buhari u *Sahihu*, i En-Nesai, u *Sunenu*.

Muhammedovoj porodici?’ Fatima je šutjela. On je dva put upita, a ona je šutjela. Rekoh: ‘Ja ću ti reći, Allahov Poslaniče. Ona okreće mlin, pa su joj od toga žuljevite ruke. Na vratu nosi mješinu sa vodom, pa su joj žuljevi i po vratu. Mete kuću, pa joj prašina pada po odjeći. Loži vatru pod kotlom, pa joj se nadimi odjeća. Čuli smo da su ti stigli robovi i sluge te joj rekoh da dođe kod tebe i da zatraži slugu.” Potom je spomenuo ostatak, kao što je u El-Hakemovom hadisu, ili još potpunije.

5059. ISPRIČAO NAM JE Abbas el-Anberi, njega je obavijestio Abdulmelik b. Amr, prenijevši od Abdulaziza b. Muhammeda, on od Jezida b. el-Hada, on od Muhammeda b. Ka’ba el-Kurezija, on od Šebesaa b. Ribeijsa od Alije, od Vjerovjesnika ovaj hadis: “Nisam propustio da ih učim otkako sam ih čuo od Allahovog Poslanika, s.a.v.s., osim u noći uoči Bitke na Sifinu. Sjetio sam ih se pred kraj noći te sam ih proučio.”³⁷⁹

5060. ISPRIČAO NAM JE Hafs b. Omer, njega je obavijestio Šu’be, prenijevši od Ataa b. es-Saiba, on od svoga oca, on od Abdullaha b. Amra,

أَحَدْتُكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ هَذِهِ جَرَّتْ عِنْدِي بِالرَّحَى حَتَّى أَثَرْتُ فِي يَدَيْهَا وَاسْتَقَمْتُ بِالْقِرْبَةِ حَتَّى أَثَرْتُ فِي نَحْرِهَا وَكَسَحَتِ الْبَيْتَ حَتَّى اغْبَرَّتْ ثِيَابُهَا وَأَوْقَدَتِ الْقِدْرَ حَتَّى دَكِنَتْ ثِيَابُهَا وَبَلَغَنَا أَنَّهُ قَدْ أَتَاكَ رَقِيقٌ أَوْ خَدَمٌ فَقُلْتُ لَهَا سَلِيهِ خَادِمًا فَذَكَرَ مَعَنِي حَدِيثَ الْحَكَمِ وَأْتَمَّ.

٥٠٥٩. حَدَّثَنَا عَبَّاسُ الْعَنْبَرِيُّ حَدَّثَنَا عَبْدُ الْمَلِكِ بْنُ عَمْرِو حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ عَنْ يَزِيدَ بْنِ الْهَادِ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ كَعْبِ الْفُرْطِيِّ عَنْ شَبِثِ بْنِ رَجَبٍ عَنْ عَيِّ عَنِّي عَلَيْهِ السَّلَامُ عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِهَذَا الْحَدِيثِ قَالَ فِيهِ قَالَ عَلِيٌّ قَمَا تَرَكْتُهُنَّ مِنْذُ سَمِعْتُهُنَّ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَّا لَيْلَةَ صِفِّينَ فَإِنِّي ذَكَرْتُهَا مِنْ آخِرِ اللَّيْلِ فَقُلْتُهَا.

٥٠٦٠. حَدَّثَنَا حَفْصُ بْنُ عُمَرَ حَدَّثَنَا شُعْبَةُ عَنْ عَطَاءِ بْنِ السَّائِبِ عَنْ أَبِيهِ عَنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ

³⁷⁹ Bilježi ga i En-Nesai, u *Sunenu*.

da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., kazao: “Nije-dan musliman neće redovno prakti-cirati dvije stvari, , a da neće ući u Džennet; one su lahke, a malo je onih koji ih prakticiraju: poslije svakog namaza izgovaranje po deset puta: *Subhanallahi, El-Hamdulliahi* i *Allahu ekber*. To je (dnevno) stotinu i pedeset na jeziku, a hiljadu i pet stotina³⁸⁰ na Vagi. I kada legne da spava, neka izgovori: trideset i četiri puta: *Subhanallahi*, trideset i tri puta: *El-Hamdulillahi* i trideset i tri puta: *Allahu ekber*. To je stotinu na jeziku, a hiljadu na Vagi. Vidio sam, Allahovog Posla-nika, s.a.v.s., kako ih (desetice) broji na prstima. Prisutni upitaše: ‘Allahov Poslaniče, kako to da su lahke a da ih malo svijeta primjenjuje?’ On reče: ‘Kada legne da spava, čovjeku dođe šejtan i pokuša ga uspavati prije nego ih izgovori, dođe mu i u namazu te ga podstiče na njegove potrebe prije nego ih izgovori.’”³⁸¹

5061. ISPRIČAO NAM JE Ahmed b. Salih, prenijevši od Abdullaha b. Vehba, on od Ajjaša b. Ukbea el-Hadremija, on od El-Fadla b. Hasana ed-Damrija, on od sina Ummul-Hakema ili Duba’e,

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ خَصَلَتَانِ أَوْ خَلَّتَانِ لَا يُحَافِظُ عَلَيْهِمَا عَبْدٌ مُسْلِمٌ إِلَّا دَخَلَ الْجَنَّةَ هُمَا يَسِيرٌ وَمَنْ يَعْمَلُ بِهِمَا قَلِيلٌ يُسَبِّحُ فِي دُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ عَشْرًا وَيُحَمِّدُ عَشْرًا وَيُكَبِّرُ عَشْرًا فَذَلِكَ تَمْسُونَ وَمِائَةٌ بِاللِّسَانِ وَالْفُ وَالْحُمْسُ مِائَةٌ فِي الْمِيزَانِ وَيُكَبِّرُ أَرْبَعًا وَثَلَاثِينَ إِذَا أَخَذَ مَضْجَعَهُ وَيُحَمِّدُ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ وَيُسَبِّحُ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ فَذَلِكَ مِائَةٌ بِاللِّسَانِ وَالْفُ فِي الْمِيزَانِ فَلَقَدْ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَعْقِدُهَا بِيَدِهِ قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ كَيْفَ هُمَا يَسِيرٌ وَمَنْ يَعْمَلُ بِهِمَا قَلِيلٌ قَالَ يَأْتِي أَحَدَكُمْ يَغْنِي الشَّيْطَانَ فِي مَنَامِهِ فَيَنُومُهُ قَبْلَ أَنْ يَقُولَهُ وَيَأْتِيهِ فِي صَلَاتِهِ فَيُذَكِّرُهُ حَاجَةً قَبْلَ أَنْ يَقُولَهَا

٥٠٦١. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ صَالِحٍ حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ وَهْبٍ قَالَ حَدَّثَنِي عِيَّاشُ بْنُ عُمْبَةَ الْحَضْرَمِيُّ عَنِ الْفَضْلِ بْنِ حَسَنِ الصَّمْرِيِّ

³⁸⁰ Zato što se svako dobro djelo nagrađuje desetostruko.

³⁸¹ Bilježe ga i Et-Tirmizi u *Džami’u*, i En-Nesai, u *Sunenu*.

jedne od Ez-Zubejrovih kćeri: "Allahov Poslanik, s.a.v.s., je dobio sužnje, pa smo moja sestra, Fatima, Vjerovjesnikova, s.a.v.s., kćerka, i ja otišle kod Vjerovjesnika, s.a.v.s. Požalile smo mu se na naše stanje i zatražile da nam da po jednog roba. Vjerovjesnik reče: 'Pretekla su vas u tome siročad Bedra.', a onda je spomenuo izgovaranje riječi tespiha iza svakog namaza, a nije spomenuo njihovo izgovaranje prije spavanja."

111. O tome šta se ujutru uči

5062. ISPRIČAO NAM JE Musedded, njemu je ispričao Hušejm, prenijevši od Ja'laa b. Ataa, on od Amra b. Asima, a on od Ebu Hurejrea, da je Ebu Bekr es-Siddik kazao: "Allahov Poslaniče, poduči me onome što ću učiti jutrom i večerom!" On kaza: 'Reci: *Allahumme fatires-semavati vel-erda, Alimel-gajbi veš-šehadeti Rabbe kulli šej'in ve Melikehu ešbedu en la ilabe illa ente. Euзу bike min šerri nefsi ve min šerriš-šejtani ve širkibi/Allahu, Stvaraoče nebesa i Zemlje, Poznavaoče nevidljivog i vidljivog svijeta, Gospodaru i Posjedniče svega što potoji, svjedočim da si samo Ti bog. Utječem Ti se od zla moje duše, zla šejtana i onoga čemu se on klanja. To*

أَنَّ ابْنَ أُمِّ الْحَكَمِ أَوْ صِبَاعَةَ ابْنَتِي الرَّبِيعِ حَدَّثَهُ عَنْ إِخْدَاهُمَا أَنَّهَا قَالَتْ أَصَابَ رَسُولَ اللَّهِ سَبِيًّا فَذَهَبْتُ أَنَا وَأُخْتِي فَاطِمَةُ بِنْتُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَشَكَرْنَا إِلَيْهِ مَا تَخُنُ فِيهِ وَسَأَلْتَاهُ أَنْ يَأْمُرَ لَنَا بِشَيْءٍ مِنَ السَّبِيِّ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: سَبَقُكُنَّ يَتَايَ بَدْرِي ثُمَّ ذَكَرَ قِصَّةَ التَّنْسِيحِ قَالَ عَلَى أَثَرِ كُلِّ صَلَاةٍ لَمْ يَذْكُرِ النَّوْمَ.

۱۱۱. بَاب مَا يَقُولُ إِذَا أَصْبَحَ

۵۰۶۲. حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ حَدَّثَنَا هُشَيْمٌ عَنْ يَعْلَى بْنِ عَطَاءٍ عَنْ عَمْرِو بْنِ عَاصِمٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ أَبَا بَكْرٍ الصِّدِّيقَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ مُرْنِي بِكَلِمَاتٍ أَقُولُهُنَّ إِذَا أَصْبَحْتُ وَإِذَا أَمْسَيْتُ قَالَ قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكَهُ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي وَشَرِّ الشَّيْطَانِ وَبَشْرِكِهِ قَالَ قُلْهَا إِذَا

uči kad god osvaneš, kad god omrkneš i kada legneš da spavaš.”³⁸²

5063. ISPRIČAO NAM JE Musa b. Ismail, njega je obavijestio Vuhejb, pre-nijevši od Suhejla, on od svoga oca, on od Ebu Hurejrea: “Vjerovjesnik, s.a.v.s., je, kada bi osvanuo, govorio: *Allahumme bike asbahna ve bike emsejna ve bike nahja ve bike nemutu ve ilejken-nušuru /Allahu, s Tvojim imenom osvanjujemo i s Tvojim imenom omrkavamo, s Tvojim imenom živimo i s Tvojim imenom umiremo, i Tebi se vraćamo. A kada bi omrkao, rekao bi: Allahumme bike emsejna ve bike nahja ve bike nemutu ve ilejken-nušur/Allahu, s Tvojim imenom omrkavamo, s Tvojim imenom živimo, s Tvojim imenom umiremo i Tebi se vraćamo.*”³⁸³

5064. ISPRIČAO NAM JE Ahmed b. Salih, kog je obavijestio Muhammed b. Ebu Fudejk, pre-nijevši od Abdurrahmana b. Abdulmedžida, on od Hišama b. el-Gaza b. Rebia, on od Mekhula ed-Dimeškija, a on od Enesa b. Malika, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., kazao:

أَصْبَحْتَ وَإِذَا أَمْسَيْتَ وَإِذَا أَخَذْتَ مَضْجَعَكَ.

٥٠٦٣. حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ حَدَّثَنَا وَهَيْبٌ حَدَّثَنَا سُهَيْلٌ عَنْ أَبِيهِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ إِذَا أَصْبَحَ اللَّهُمَّ بِكَ أَصْبَحْنَا وَبِكَ أَمْسَيْنَا وَبِكَ نَحْيَا وَبِكَ نَمُوتُ وَإِلَيْكَ النُّشُورُ وَإِذَا أَمْسَى قَالَ اللَّهُمَّ بِكَ أَمْسَيْنَا وَبِكَ نَحْيَا وَبِكَ نَمُوتُ وَإِلَيْكَ النُّشُورُ

٥٠٦٤. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ صَالِحٍ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ أَبِي فُدَيْكٍ قَالَ أَخْبَرَنِي عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَبْدِ الْمَجِيدِ عَنْ هِشَامِ بْنِ الْعَازِزِ بْنِ رَبِيعَةَ عَنْ مَكْحُولِ الدَّمَشَقِيِّ عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى

³⁸² Bilježe ga i Et-Tirmizi u *Džami’u*, i En-Nesai, u *Sunenu*.

³⁸³ Bilježe ga i Et-Tirmizi u *Džami’u*, i En-Nesai i Ibn Madže u *Sunenima*.

“Ko, kada osvane i kada omrkne, kaže: *Allahumme inni asbahtu ušhiduke ve ušhidu hamelete aršike ve melaiketike ve džemi'a halkike enneke entellahu la ilabe illa ente ve enne Muhammeden abduke ve resuluke/Allahu, osvanuo sam, i uzimam za svjedoke Tebe i nosioce Tvoga Arša, i Tvoje meleke i sva Tvoja stvorenja da svjedočim da si Ti Bog i da drugog boga, osim Tebe, nema i svjedočim da je Muhammed Tvoj rob i Tvoj Poslanik. Tim izgovorom će Allah četvrtinu njegovog tijela osloboditi Vatre. Ko ove riječi izgovori dva puta, Allah će ga polovinu osloboditi Vatre. Ko ih izgovori tri puta, Allah će tri četvrtine njegovog tijela osloboditi Vatre. A ko ih izgovori četiri puta, Allah će ga cijelog osloboditi Vatre.”*

5065. ISPRIČAO NAM JE Ahmed b. Junus, kog je obavijestio Zuhejr, preni-jevši od El-Velida b. Sa'lebea et-Taija, on od Ibn Burejdea, on od svoga oca, da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., kazao: “Ko, kada osvane ili omrkne, kaže: *Allahumme ente Rabbi la ilabe illa ente halekteni ve ene abduke ve ene ala abdike ve va'dike mesteta'tu, euzu bike min šerri ma sana'tu, ebū'u leke bini'metike alejje ve ebū'u bi zenbi fagfirli innehu la jagfiruz-zunube illa ente/Allahu, Ti si moj Gospodar, nema boga osim Tebe.*

اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ قَالَ حِينَ يُضِغُ أَوْ يُنْسِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ أُشْهِدُكَ وَأُشْهِدُ حَمَلَةَ عَرْشِكَ وَمَلَائِكَتَكَ وَجَمِيعَ خَلْقِكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ أَعْتَقَ اللَّهُ رُبْعَهُ مِنَ النَّارِ فَمَنْ قَالَهَا مَرَّتَيْنِ أَعْتَقَ اللَّهُ نِصْفَهُ وَمَنْ قَالَهَا ثَلَاثًا أَعْتَقَ اللَّهُ ثَلَاثَةَ أَرْبَاعِهِ فَإِنْ قَالَهَا أَرْبَعًا أَعْتَقَهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ

٥٠٦٥. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ يُونُسَ حَدَّثَنَا زُهَيْرٌ حَدَّثَنَا الْوَلِيدُ بْنُ ثَعْلَبَةَ الطَّائِيُّ عَنْ ابْنِ بُرَيْدَةَ عَنْ أَبِيهِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ قَالَ حِينَ يُضِغُ أَوْ حِينَ يُنْسِي اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ أَبُوءُ بِنِعْمَتِكَ وَأَبُوءُ بِذُنُوبِي فَاعْفِرْ لِي إِنَّهُ

Stvorio si me i ja sam Tvoj rob. Izvršavam obavezu datu Tebi, vjerujući u Tvoje obećanje onoliko koliko mogu. Utječem Ti se od zla u onome što činim i zahvaljujem Ti na blagodatima prema meni. Utječem ti se od grijeha, pa mi oprosti, jer samo Ti praštaš grijeha. – pa toga dana ili te večeri umre, bio bi uveden u Džennet.”³⁸⁴

5066. ISPRIČAO NAM JE Vehb b. Bekijje, prenijevši od Halida. A obavijestio nas je i Muhammed b. Kudame b. A’jen, njega je obavijestio Džerir,³⁸⁵ prenijevši od El-Hasana b. Ubejdullaha,³⁸⁶ on od Ibrahima b. Suvejda,³⁸⁷ on od Abdurrahmana b. Jezida,³⁸⁸ a on od Abdullaha: “Vjerovjesnik, s.a.v.s., bi, kada bi nastupila večer, govorio: *Emsejna ve emsal-mulku lillahi vel-hamdu lillahi la ilabe illallahu vahdehu*

لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ قَمَاتَ مِنْ
يَوْمِهِ أَوْ مِنْ لَيْلَتِهِ دَخَلَ الْجَنَّةَ.

٥٠٦٦. حَدَّثَنَا وَهْبُ بْنُ بَقِيَّةَ عَنْ
خَالِدِ بْنِ ح. وَحَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ قُدَامَةَ
بْنِ أَغْيَبَانَ حَدَّثَنَا جَرِيرٌ عَنْ الْحَسَنِ
بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ
سُوَيْدٍ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ يَزِيدَ
عَنْ عَبْدِ اللَّهِ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقُولُ إِذَا أَمْسَى

³⁸⁴ Bilježe ga i Et-Tirmizi u *Džami’u*, En-Nesai i Ibn Madže u *Sunenima*.

³⁸⁵ Džerir b. Abdulhamid b. Kurt ed-Dubei el-Kufi je pouzdan prenosilac hadisa. Pred kraj života je činio previde prilikom prenošenja hadisa. Umro je 188. godine po Hidžri. Bio je kadija u Reju.

³⁸⁶ Hasan b. Ubejdullah b. Urve en-Nehai Ebu Urve el-Kufi je pouzdan i vrijedan prenosilac hadisa. Pripadao je šestoj generaciji.

³⁸⁷ Ibrahim b. Suvejd en-Nehai je pouzdan prenosilac hadisa. Pripadao je šestoj generaciji. Nije potvrđeno da ga je En-Nesai smatrao slabim prenosiocem hadisa.

³⁸⁸ Abdurrahman b. Jezid b. Kajs en-Nehai.

la šerike lehu/Omrkli smo, a vlast pripada Allahu. Hvala Allahu, samo je Allah Jedini bog; On nema suvlasnika.”

Džerir je dodao: a Zubejd je govorio da je Ibrahim b. Suvejd rekao: “*La ilabe illallahu vahdehu la šerike leh, lehul mulku ve lehul-hamdu ve huve ala kulli šej'in kadir. Rabbi es'eluke hajre ma fi hazihil-lejleti ve hajre ma ba'de ha ve euzu bike min šerri ma fi hazil-lejleti ve šerri ma ba'de ha. Rabbi euzu bike minel-keseli ve min suil-kiberi evil-kufri. Rabbi euzu bike min azabin-finari ve azabin fil-kabri/Samo je Allah bog, Jedan i Jedini, On nema suvlasnika. Njemu pripada sva vlast i hvala, On je Najmoćniji. Gospodaru, tražim od Tebe dobro u ovoj noći i dobro nakon nje, i utječem ti se od zla ove noći i zla nakon nje. Gospodaru, utječem ti se od lijenosti, oholosti (od teške starosti) i nevjerništva. Gospodaru, utječem Ti se od Džehennemske vatre i kaburske patnje. A kada bi osvanuo, govorio bi isto tako: *Asbahna ve asbehal-mulku lillahi vel-hamdu lillahi/Osvanuli smo i osvanula je vlast Allahu, hvala Allahu...*”³⁸⁹*

Ebu Davud kaže: “Prenio ga je Šu'be od Selemea b. Kuhejla, on od Ibrahima b. Suvejda, koji je kazao: “od oholosti”, a nije spomenuo: “od nevjerništva”.

أَمْسَيْنَا وَأَمْسَى الْمُلْكُ لِلَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ.

رَدَّ فِي حَيْثُ جَرِيرٍ وَأَمَّا زُبَيْدٌ كَانَ يَقُولُ كَانَ إِبْرَاهِيمُ بْنُ سُؤَيْدٍ يَقُولُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ رَبِّ أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَخَيْرَ مَا بَعْدَهَا وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهَا رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكُفْرِ وَمِنْ سُوءِ الْكِبَرِ أَوْ الْكُفْرِ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ فِي النَّارِ وَعَذَابِ فِي الْقَبْرِ وَإِذَا أَصْبَحَ قَالَ ذَلِكَ أَيْضًا أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمُلْكُ لِلَّهِ.

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: رَوَاهُ شُعْبَةُ عَنْ سَلَمَةَ بْنِ كَهَيْلٍ عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ سُؤَيْدٍ قَالَ مِنْ سُوءِ الْكِبَرِ وَلَمْ يَذْكَرْ سُوءَ الْكُفْرِ.

³⁸⁹ Bilježe ga i Muslim u *Sahihu*, Et-Tirmizi u *Džami'u*, i En-Nesai, u *Sunenu*.

5067. ISPRIČAO NAM JE Hafs b. Omer, njega je obavijestio Šu'be, prenijevši od Ebu Akila, on od Sabika b. Nadžijea, a on od Ebu Sellama, koji je bio u džamiji u Himsu, pa je pored njega prošao neki čovjek, za kog su kazali da je sluga Allahovog Poslanika, s.a.v.s. Ebu Sellam ustade naspram njega i reče: "Ispričaj mi hadis koji si izravno čuo od Allahovog Poslanika, s.a.v.s., gdje između tebe i njega niko nije posredovao." On reče: "Čuo sam Allahovog Poslanika, s.a.v.s., kada kaže: 'Ko, kada osvane i kada omrkne, kaže: *Radina billahi rabben ve bil islami dinen ve bi muhammedin resulen/Zadovoljni smo da nam je Allah gospodar, da nam je islam vjera i da nam je Muhammed poslanik*, zaslužio je da ga Allah učini zadovoljnim."³⁹⁰

5068. ISPRIČAO NAM JE Ahmed b. Salih, kog su obavijestili Jahja b. Hassan i Ismail, prenijevši od Sulejmana b. Bilala, on od Rebia b. Ebu Abdurrahmana, on od Abdullaha b. Anbesea, a on od Abdullaha b. Gannama el-Bejadija, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., kazao: "Ko, kada osvane, kaže: *Allahumme ma asbeha bi min ni'metin fe minke vahdeke la šerike lek. Felekel Hamdu velekeš-*

٥٠٦٧. حَدَّثَنَا حَفْصُ بْنُ عُمَرَ حَدَّثَنَا شُعْبَةُ عَنْ أَبِي عَقِيلٍ عَنْ سَابِقِ بْنِ نَاجِيَةَ عَنْ أَبِي سَلَامٍ أَنَّهُ كَانَ فِي مَسْجِدِ جَمْعٍ فَمَرَّ بِهِ رَجُلٌ فَقَالُوا هَذَا خَدَمَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَامَ إِلَيْهِ فَقَالَ: حَدَّثَنِي بِحَدِيثٍ سَمِعْتُهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَمْ يَتَدَاوَلْهُ بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ الرَّجَالُ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَنْ قَالَ إِذَا أَصْبَحَ وَإِذَا أَمْسَى رَضِينَا بِاللَّهِ رَبًّا وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولًا إِلَّا كَانَ حَقًّا عَلَى اللَّهِ أَنْ يُرْضِيَهُ.

٥٠٦٨. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ صَالِحٍ حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ حَسَّانَ وَإِسْمَاعِيلُ قَالَا حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ بِلَالٍ عَنْ رَبِيعَةَ بْنِ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَنبَسَةَ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَنَامِ الْبَيْاضِيِّ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ قَالَ حِينَ يُصْبِحُ اللَّهُمَّ مَا أَصْبَحَ بِِي

³⁹⁰ Bilježi ga i En-Nesai, u *Sunenu*.

šukru/Allahu, sve blagodati koje su kod mene osvanule su samo od Tebe, Jednog i Jedinoga, Ti nemaš suvlasnika i Tebi pripada i hvala i zahvala, on je, što se tiče zahvale, svoju obavezu izvršio za taj dan. Ko to isto kaže kada omrkne, on je, što se tiče zahvale, svoju obavezu izvršio za tu noć.”

5069. ISPRIČAO NAM JE Jahja b. Musa el-Belhi, kog je obavijestio Veki. A obavijestio nas je Osman b. Ebu Šejbe, isti smisao, prenijevši od Ibn Numejra, njih dvojica od Ubadea b. Muslima el-Fezarija, on od Džubejra b. Ebu Sulejmana b. Džubejra b. Mut'ima, on od Ibn Omera: “Allahov Poslanik, s.a.v.s., nije propuštao da uči ove dove kada bi omrkao i kada bi osvanuo: *Allahumme inni es'elukel-afijete (es'elukel-afve vel-afijete) fid-dunja vel-ahireti. Allahumme inni es'eluke el-afve vel-afijete fi dini ve dunjaje ve ehli ve mali. Allahumes-tur avreti* (Osman je rekao: *avrati) ve amin rev'ati. Allahummah-fezni min bejne jedejje ve min halfi ve an jemini ve an šimali ve min fevki ve euzu biazametike en ugtale min tabti/Allahu, od Tebe tražim oprost i zaštitu na ovome i na Budućem svijetu. Allahu, oprosti mi i zaštitu moje vjerovanje, moj dunjaluk, moju porodicu i moj imetak. Allahu, pokrij moju sramotu* (Osman

مِنْ نِعْمَةٍ فَعِنكَ وَحَدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ فَلَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ فَقَدْ أَدَى شُكْرَ يَوْمِهِ وَمَنْ قَالَ مِثْلَ ذَلِكَ حِينَ يُنْسِي فَقَدْ أَدَى شُكْرَ لَيْلَتِهِ.

٥٠٦٩. حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ مُوسَى الْبَلْخِيُّ حَدَّثَنَا وَكَيْعٌ ح. وَحَدَّثَنَا عُثْمَانُ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ الْمَعْنَى حَدَّثَنَا ابْنُ نُسَيْرٍ قَالَا حَدَّثَنَا عَبَادَةُ بْنُ مُسْلِمٍ الْفَزَارِيُّ عَنْ جُبَيْرِ بْنِ أَبِي سُلَيْمَانَ بْنِ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ قَالَ سَمِعْتُ ابْنَ عُمَرَ يَقُولُ لَمْ يَكُنْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدْعُ هَؤُلَاءِ الدَّعَوَاتِ حِينَ يُنْسِي وَحِينَ يُضِيحُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَأَهْلِي وَمَالِي اللَّهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَتِي وَقَالَ عُثْمَانُ عَوْرَاتِي وَأَمِنْ رَوْعَاتِي اللَّهُمَّ احْفَظْنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيْ وَمِنْ خَلْفِي وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ

je rekao: *moje sramote*) i odagnaj strah od mene. Allahu, sačuvaj me s prijeda, s traga, s desne i sa lijeve strane, i iznad mene, i utječem Ti se Tvojom veličinom da me zlo ne snađe ispod mene.”

Ebu Davud veli da je Veki kazao: *tj. propadanja u zemlju.*

5070. ISPRIČAO NAM JE Ahmed b. Salih, njemu je saopćio Abdullah b. Vehb, prenijevši od Amra, on od Salima el-Ferraa, on od Abdulhamida, Benu Hašimovog šticienika, on od njegove majke, koja je služila neku od Vjerovjesnikovih, s.a.v.s., kćeri, da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., ispričao jednoj od kćerki: “Kada osvaneš, reci: *Subhanallahi ve bihamdih, la kuvvete illa billah, ma šaellahu kane vema lem ješe’ lem jekun. A’lemu ennellabe ala kulli šej’in kadir ve ennellabe kad ehata bi kulli šej’in ilmen/Slava Allahu i Njemu hvala. Nema moći, osim u Allaha. Što Allah hoće – to biva, a što On neće – to ne biva. Znam da Allah nad svim ima moć. Znam da Allah znanjem sve obuhvaća. Ko ovo kaže kada osvane, bit će sačuvan do noći, a ko ih izgovori kada omrkne, bit će sačuvan do svanuća.*”³⁹¹

5071. ISPRIČAO NAM JE Ahmed b. Seid el-Hemdani. A obavijestio nas je i

شِمَالِي وَمِنْ قَوْبِي وَأَعُوذُ بِعَظَمَتِكَ
أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي
قَالَ أَبُو دَاوُدَ: قَالَ وَكَيْعٌ يَعْني الحَسْفَ.

٥٠٧٠. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ صَالِحٍ حَدَّثَنَا
عَبْدُ اللَّهِ بْنُ وَهْبٍ قَالَ أَخْبَرَنِي
عَمْرُو أَنَّ سَالِمًا الْقُرَاءَ حَدَّثَهُ أَنَّ
عَبْدَ الْحَمِيدِ مَوْلَى بَنِي هَاشِمٍ حَدَّثَهُ
أَنَّ أُمَّهُ حَدَّثَتْهُ وَكَانَتْ تُحَدِّثُ بَعْضَ
بَنَاتِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
أَنَّ ابْنَةَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
وَسَلَّمَ حَدَّثَتْهَا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُعَلِّمُهَا فَيَقُولُ
قُولِي حِينَ تُصْبِحِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ
وَيَحْمَدِهِ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ
كَانَ وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ فَإِنَّهُ مَنْ
قَالَ هُنَّ حِينَ يُصْبِحُ حُفِظَ حَتَّى
يُنْسِي وَمَنْ قَالَ هُنَّ حِينَ يُنْسِي
حُفِظَ حَتَّى يُصْبِحَ.

٥٠٧١. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ سَعِيدِ
الْهَمْدَانِيُّ قَالَ أَخْبَرَنَا ح. وَحَدَّثَنَا

³⁹¹ Bilježi ga i En-Nesai, u *Sunenu*.

Er-Rebi b. Sulejman, prenijevši od Ibn Vehba, on od El-Lejsa, on od Seida b. Bešira en-Nedždžarija, on od Muhammeda b. Abdurrahmana el-Bejlemanija, da je Er-Rebi b. el-Bejlemani prenio od svoga oca, on od Ibn Abbasa, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., kazao: “Ko, kada osvane, kaže: *Hvaljen neka je Allah kada omrknete i kada osvanete. Njemu neka je pohvala i na nebesima i na Zemlji i predveče i u podne! On iz neživog stvara živo i živo pretvara u neživo. On oživljava zemlju nakon mrtvila njezina, isto tako ćete i vi biti oživljeni.* (Er-Rum, 17-19) – nadoknadit će sve što je propustio od dobra u tom danu. A ko ih izgovori kada omr-kne, nadoknadit će sve što je propustio od dobra u toj noći.”

Rebia je rekao: “prenijevši od Lejsa”.

5072. ISPRIČAO NAM JE Musa b. Ismail, njega su obavijestili Hammad i Vuhejb, prenijevši od Suhejla, on od svoga oca, a on od Ibn Ebu Ajjaša. Hammad je prenio od Ebu Ajjaša da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., kazao: “Ko, kada osvane, kaže: *La ilahe illallahu vahdehu la šerike leh, lehul-mulku ve lehul-hamdu vehuve ala kulli šej'in kadir/Samo je Allah bog, Jedan i Jedini, Koji nema svlasnika. Njemu pripada vlast i hvala i On je Svemoćan, imat*

الرَّبِيعُ بْنُ سُلَيْمَانَ قَالَ حَدَّثَنَا ابْنُ وَهْبٍ قَالَ أَخْبَرَنِي اللَّيْثُ عَنْ سَعِيدِ بْنِ بَشِيرِ التَّجَارِيِّ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْبَيْلَمَانِيِّ قَالَ الرَّبِيعُ ابْنُ الْبَيْلَمَانِيِّ عَنْ أَبِيهِ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ مَنْ قَالَ حِينَ يُضْبِحُ ﴿ قَسْبَحَانَ اللَّهُ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ وَآلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ إِلَى وَكَذَلِكَ تُخْرَجُونَ ﴾ أَذْرَكَ مَا فَاتَهُ فِي يَوْمِهِ ذَلِكَ وَمَنْ قَالَهُنَّ حِينَ يُنْسِي أَذْرَكَ مَا فَاتَهُ فِي لَيْلَتِهِ
قَالَ الرَّبِيعُ عَنْ اللَّيْثِ.

٥٠٧٢. حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ حَدَّثَنَا حَمَّادٌ وَوُهَيْبٌ نَحْوَهُ عَنْ سَهَيْلٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ ابْنِ أَبِي عَائِشٍ وَقَالَ حَمَّادٌ عَنْ أَبِي عَائِشٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ قَالَ إِذَا أَضْبَحَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَآلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ كَانَ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ مِنْ وَلَدِ إِسْمَاعِيلَ وَكُتِبَ لَهُ عَشْرُ حَسَنَاتٍ وَحُطَّ عَنْهُ عَشْرُ سَيِّئَاتٍ وَرُفِعَ لَهُ عَشْرُ دَرَجَاتٍ

će nagradu kao da je oslobodio roba od Ismailovih potomaka, bit će mu upisano deset dobrih djela, bit će od njega otklonjeno deset ružnih djela, bit će uzdignut za deset stepeni, i bit će zaštićen od šejtana sve dok ne omrkne. A ako ih izgovori kada omrkne, imat će isto to sve do svanuća.”

Hammad je kazao: “Neki čovjek je u snu vidio Allahovog Poslanika, s.a.v.s., te ga je upitao: ‘Allahov Poslaniče, Ebu Ajjaš govori da si kazao tako i tako.’ A on mu reče: ‘Ebu Ajjaš je kazao istinu.’”

Ebu Davud kaže: “Prenijeli su ga i Ismail b. Džafer, Musa ez-Zem’i i Abdullah b. Džafer od Suhejla, on od svoga oca, a on od Ibn Ajjaša.”

5073. ISPRIČAO NAM JE Amr b. Osman, njega je obavijestio Bekijje, prenijevši od Muslima b. Zijada, on od Enesa b. Malika, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Ko, kada osvane, kaže: *Allahumme inni asbahtu ušhiduke ve ušhidu hamelete aršike ve melaiketeke ve džemi’a halkike enneke (bienneke) entellahu la ilahe illa ente vahdeke la šerike lek ve enne Muhammeden abduke ve resuluke/Allahu, osvanuo sam, i uzimam za svjedoka Tebe, nosioce Tvooga Arša, Tvoje meleke i sva Tvoja stvarjenja da nema drugog boga osim Tebe, Jednog Jedinog, Koji nema druga, i da*

وَكَانَ فِي حِرْزٍ مِنَ الشَّيْطَانِ حَتَّى يُنْسِيَ وَإِنْ قَالَهَا إِذَا أَمْسَى كَانَ لَهُ مِثْلُ ذَلِكَ حَتَّى يُضِيحَ قَالَ فِي حَدِيثِ حَمَّادٍ قَرَأَى رَجُلٌ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِيمَا يَرَى التَّائِمَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ أَبَا عَيَّاشٍ يُحَدِّثُ عَنْكَ بِكَذَا وَكَذَا قَالَ صَدَقَ أَبُو عَيَّاشٍ.

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: رَوَاهُ إِسْمَاعِيلُ بْنُ جَعْفَرٍ وَوَسَى الرَّزْمِيُّ وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ جَعْفَرٍ عَنِ سُهَيْلٍ عَنِ أَبِيهِ عَنِ ابْنِ عَيَّاشٍ.

٥٠٧٣. حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ عُثْمَانَ حَدَّثَنَا بَقِيَّةٌ عَنِ مُسْلِمِ بْنِ يَعْنِي ابْنَ زِيَادٍ قَالَ سَمِعْتُ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ يَقُولُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ قَالَ حِينَ يُضِيحُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ أَشْهَدُكَ وَأَشْهَدُ حَمَلَةَ عَرْشِكَ وَمَلَائِكَتَكَ وَجَمِيعَ خَلْقِكَ أَنَّكَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحَدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ إِلَّا غُفِرَ لَهُ مَا أَصَابَ فِي يَوْمِهِ ذَلِكَ مِنْ ذَنْبٍ

je Muhammed Tvoj rob i Tvoj Poslanik, bit će mu oprosteni grijesi koje toga dana poćini. A ako ih izgovori kada omrkne, bit će mu oprosteni grijesi koje te noći poćini.”³⁹²

5074. ISPRIĆAO NAM JE Ishak b. Ibrahim Ebu Nadr ed-Dimeški, njega je obavijestio Muhammed b. Šuajb, preni- ješi od Ebu Seida el-Filestinija Abdurrahmana b. Hassana, on od El-Harisa b. Muslima, on od svoga oca Muslima b. el-Harisa et-Temimija, da mu je Allahov Poslanik, s.a.v.s., tajno rekao: “Kada završiš akšamski namaz, sedam puta reci: *Allahumme edžirni minen-nari/ Allahu, zaštiti me od Vatre*. Ako to kažeš, pa te noći umreš, Allah će te zaštititi nje. Kada klanjaš sabahski namaz, reci to isto, pa ako umreš toga dana, Allah će te zaštititi nje.”

Obavijestio me je Ebu Seid, prenijevši od El-Harisa: “Allahov Poslanik, s.a.v.s., nam je to posebno (potajno) rekao, i mi našu braću posebno time podsjećamo.”

5075. ISPRIĆALI SU NAM Amr b. Osman el-Himsi, Muemmel b. el-Fadl el-Harrani, Ali b. Sehl er-Remli i Muhammed b. Musaffa el-Himsi, njih je obavijestio El-Velid, prenijevši od Abdurrahmana b. Hassana el-Kinanija,

وَإِنْ قَالَهَا حِينَ يُمَسِّي غُفِرَ لَهُ مَا أَصَابَ يَلِكَ اللَّيْلَةَ.

٥٠٧٤. حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ أَبُو النَّضْرِ الدَّمَشْقِيُّ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ شُعَيْبٍ قَالَ أَخْبَرَنِي أَبُو سَعِيدٍ الْفَيْلَسْطِينِيُّ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ حَسَّانَ عَنِ الْحَارِثِ بْنِ مُسْلِمٍ أَنَّهُ أَخْبَرَهُ عَنْ أَبِيهِ مُسْلِمِ بْنِ الْحَارِثِ الشَّيْمِيِّ عَنِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ أَسْرَ إِلَيْهِ فَقَالَ: إِذَا انْصَرَفْتَ مِنْ صَلَاةِ الْمَغْرِبِ فَقُلْ اللَّهُمَّ أَجِرْنِي مِنَ النَّارِ سَبْعَ مَرَّاتٍ فَإِنَّكَ إِذَا قُلْتَ ذَلِكَ تَمَّ مِتَّ فِي لَيْلَتِكَ كُتِبَ لَكَ جِوَارٌ مِنْهَا وَإِذَا صَلَّى الصُّبْحَ فَقُلْ كَذَلِكَ فَإِنَّكَ إِنْ مِتَّ فِي يَوْمِكَ كُتِبَ لَكَ جِوَارٌ مِنْهَا.

أَخْبَرَنِي أَبُو سَعِيدٍ عَنِ الْحَارِثِ أَنَّهُ قَالَ أَسْرَهَا إِلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَتَخُنْ نَحْضُ بِهَا إِخْوَانَنَا.

٥٠٧٥. حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ عُثْمَانَ الْحِنِصِيُّ وَمُؤَمَّلُ بْنُ الْفَضْلِ الْحَرَّانِيُّ وَعَلِيُّ بْنُ سَهْلِ الرَّمْلِيُّ وَمُحَمَّدُ بْنُ الْمُصَفَّى الْحِنِصِيُّ قَالُوا

³⁹² Bilježi ga i Et-Tirmizi u Džami’u.

on od Muslima b. el-Harisa b. Muslima et-Temimija, a on od svoga oca, da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., kazao – isto kao u prethodnom hadisu, do riječi: “Allah će te zaštititi nje”, s tim što je prije toga rekao: “prije nego s nekim progovori”.

U njemu je Ali b. Sehl kazao da mu ga je ispričao njegov otac. Da su Ali i Ibnul-Musaffa rekli: “Allahov Poslanik, s.a.v.s., nas je poslao u jedan pohod. Kada smo stigli na mjesto sukoba, potjerao sam konja, tražeći to i od mojih saputnika. Začuli su se glasovi naših protivnika. Rekoh im: ‘Izgovorite: *La ilahe illallah*, bit ćete pošteđeni’, pa su to izgovorili. Saputnici me ukoriše zbog toga rekavši: ‘Ti si nas spriječio da dođemo do plijena.’ Pošto su stigli Allahovom Poslaniku, s.a.v.s., obavijestili su ga o onome što sam uradio. On me pozvao i čestitao mi na onome što sam učinio. Rekao mi je: ‘Allah ti je za svakog njihovog čovjeka upisao toliko i toliko sevapa.’ Abdurrahman je kazao: ‘Zaboravio sam koliki su to sevapi bili.’ Potom Allahov Poslanik, s.a.v.s., reče: ‘Napisat ću ti svoju oporuku.’ Učinio je to i stavio pečat na nju, a onda mi je predao. Rekao mi je...” – potom je spomenuo hadis sličan njihovom hadisu.

Ibnul-Musaffa kaže: “Čuo sam El-Harisa b. Muslima b. el-Harisa et-Temimija kada je ovo ispričao, prenijevši od svoga oca.”

حَدَّثَنَا الْوَلِيدُ حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ
بْنُ حَسَّانَ الْكِنَانِيُّ قَالَ حَدَّثَنِي
مُسْلِمُ بْنُ الْحَارِثِ بْنِ مُسْلِمِ
التَّمِيمِيِّ عَنْ أَبِيهِ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ نَحْوَهُ إِلَى قَوْلِهِ
جَوَارٍ مِنْهَا إِلَّا أَنَّهُ قَالَ فِيهِمَا قَبْلَ
أَنْ يُكَلِّمَ أَحَدًا

قَالَ عَلِيُّ بْنُ سَهْلٍ فِيهِ إِنَّ أَبَاهُ حَدَّثَهُ
وَقَالَ عَلِيُّ وَابْنُ الْمُصَفَّى بَعَثَنَا رَسُولُ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي سَرِيَّةٍ
فَلَمَّا بَلَّغْنَا الْمَقَارَ اسْتَحْتِثْتُ فَرَسِي
فَسَبَّتُ أَصْحَابِي وَتَلَّقَانِي الْحَيَّ
بِالرَّيْبِ فَقُلْتُ لَهُمْ قُولُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
وَخَدَهُ تُخْرِزُوا فَقَالُوا فَلَامَنِي أَصْحَابِي
وَقَالُوا حَرَمْتَنَا الْغَنِيْمَةَ فَلَمَّا قَدِمْنَا
عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
أَخْبَرُوهُ بِالَّذِي صَنَعْتُ فَدَعَانِي فَحَسَّنَ
لِي مَا صَنَعْتُ وَقَالَ أَمَا إِنَّ اللَّهَ قَدْ كَتَبَ
لَكَ مِنْ كُلِّ إِنْسَانٍ مِنْهُمْ كَذَا وَكَذَا قَالَ
عَبْدُ الرَّحْمَنِ فَأَنَا نَسِيتُ الْقَوَابِ ثُمَّ قَالَ
رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَمَا
إِنِّي سَأَكْتُبُ لَكَ بِالْوَصَاةِ بَعْدِي قَالَ
فَفَعَلَ وَخَتَمَ عَلَيْهِ فَدَفَعَهُ إِلَيَّ وَقَالَ لِي
ثُمَّ ذَكَرَ مَعْنَاهُمْ وَقَالَ ابْنُ الْمُصَفَّى قَالَ
سَمِعْتُ الْحَارِثَ بْنَ مُسْلِمِ بْنِ الْحَارِثِ
التَّمِيمِيِّ يُحَدِّثُ عَنْ أَبِيهِ.

5076. ISPRIČAO NAM JE Jezid b. Muhammed ed-Dimeški, njega je obavijestio Abdurrezzak b. Muslim ed-Dimeški, iskren i pobožan musliman, prenijevši od Mudrika b. Sa'da – Jezid je za njega kazao da je pouzdan šejh – on od Junusa b. Mejserea b. Halbesa, on od Ummud-Derde, a ona od Ebud-Derdaa: “Ko, kada osvane i kada omrkne, sedam puta kaže: *Hasbijellahu la ilahe illa huve alejhi tevekkeltu ve huve Rabbul-Aršil-Azim/Dovoljan mi je Allah. Nema drugog boga osim Njega. Na Njega se oslanjam. On je Gospodar Velikog prijestolja, Allah će mu riješiti brige, svejedno da li ih iskreno ili neiskreno izgovorio.*”

5077. ISPRIČAO NAM JE Muhammed b. el-Musaffa, prenijevši od Ibn Ebu Fudejka, on od Ibn Ebu Zi'ba, on od Ebu Usejda el-Berrada, on od Muaza b. Abdullaha b. Hubejba, da je njegov otac kazao: “Jedne tamne i kišne noći izišli smo da tražimo Allahovog Poslanika, s.a.v.s., da bi nam imamio u namazu. Pronašli smo ga. (‘Jeste li klanjali?’ – upitao nas je. Nisam ništa rekao). On kaza: ‘Reci!’ Ja ne rekoš ništa. On opet reče: ‘Reci!’ Ponovo ništa ne rekoš. ‘Reci!’ – ponovi on. ‘Šta da kažem?’ – upitah, a on reče: ‘Kada omrkneš i kada osvaneš, po tri puta prouči *Kul*

٥٠٧٦. حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ مُحَمَّدٍ
الْدِّمَشْقِيُّ حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ بْنُ
مُسْلِمٍ الدِّمَشْقِيُّ وَكَانَ مِنْ ثِقَاتِ
الْمُسْلِمِينَ مِنَ الْمُتَعَبِّدِينَ قَالَ
حَدَّثَنَا مُدْرِكُ بْنُ سَعْدٍ قَالَ يَزِيدُ
شَيْخٌ ثِقَةٌ عَنْ يُونُسَ بْنِ مَيْسَرَةَ
بْنِ حَلْبَسٍ عَنْ أُمِّ الدَّرْدَاءِ عَنْ أَبِي
الدَّرْدَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: مَنْ قَالَ
إِذَا أَضْبَحَ وَإِذَا أَمْسَى حَسْبِيَ اللَّهُ لَا
إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ
الْعَرْشِ الْعَظِيمِ سَبْعَ مَرَّاتٍ كَفَّاهُ
اللَّهُ مَا أَمَّهُ صَادِقًا كَانَ بِهَا أَوْ
كَاذِبًا.

٥٠٧٧. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُصَفَّى
حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي فُدَيْكٍ قَالَ أَخْبَرَنِي
ابْنُ أَبِي ذُنَيْبٍ عَنْ أَبِي أَسِيدٍ الْبَرَادِ
عَنْ مُعَاذِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ حُبَيْبٍ
عَنْ أَبِيهِ أَنَّهُ قَالَ: خَرَجْنَا فِي لَيْلَةٍ
مَطْرٍ وَظُلْمَةٍ شَدِيدَةٍ نَطْلُبُ رَسُولَ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِيُصَلِّيَ
لَنَا فَأَدْرَكْنَاهُ فَقَالَ: أَصَلَّيْتُمْ فَلَمْ أَقُلْ
شَيْئًا فَقَالَ: قُلْ فَلَمْ أَقُلْ شَيْئًا ثُمَّ
قَالَ قُلْ فَلَمْ أَقُلْ شَيْئًا ثُمَّ قَالَ قُلْ
فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا أَقُولُ قَالَ
قُلْ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ وَالْمَعْوَدَتَيْنِ

*Huvallahu ehad i Muavezetejn, bit će ti dovoljna zaštita od svega.*³⁹³

5078. ISPRIČAO NAM JE Muhammed b. Avf, kog je obavijestio Muhammed b. Ismail, prenijevši od svog oca. Ibn Avf kaže da ga je vidio u Ismailovom originalu, kome je ispričao Dammad, prenijevši od Šurejha, a on od Ebu Malika, da su (ashabi) upitali: “Allahov Poslaniče, reci nam, šta da učimo kada osvanemo i kada omrknemo, te kada legnemo?” Poslanik im naredi da izgovaraju: *Allahumme Fatires-semavati vel-erdi, Alimel-gajbi veš-šhadeti ente Rabbu kulli šej'in vel-melaiketü ješhedune enneke la ilabe illa Ente. Feinna neuzu bike min šerri enfusina ve min šerriš-šejtanir-radžim ve širkibi ve en nakterife suen ala enfusina ev nedžurrehu ila muslim/Allahu, Stvaraoče nebesa i Zemlje, Poznavaoče nevidljivog i vidljivog svijeta, Ti si Gospodar svega što postoji, i meleki svjedoče da si samo Ti bog. Utječemo Ti se od zla naših duša, zla prokletog šejtana i onoga čemu se on klanja, da ne učinimo grijeh prema sebi, niti da ga učinimo prema muslimanu.*

Ebu Davud je rekao: “Ovim senedom je doslo da je Allahov Poslanik, s.a.v.s.,

حِينَ تُمْسِي وَحِينَ تُصْبِحُ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ تَكْفِيكَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ.

٥٠٧٨. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَوْفٍ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ قَالَ حَدَّثَنِي أَبِي قَالَ ابْنُ عَوْفٍ وَرَأَيْتُهُ فِي أَصْلِ إِسْمَاعِيلَ قَالَ حَدَّثَنِي صَمُضَمٌ عَنْ شُرَيْحٍ عَنْ أَبِي مَالِكٍ قَالَ: قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ حَدِّثْنَا بِكَلِمَةٍ نَقُولُهَا إِذَا أَصْبَحْنَا وَأَمْسَيْنَا وَاضْطَجَعْنَا فَأَمَرَهُمْ أَنْ يَقُولُوا اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَالْمَلَائِكَةُ يَشْهَدُونَ أَنَّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ فَإِنَّا نَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ أَنْفُسِنَا وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ وَشَرِّهِ وَأَنْ تَقْتَرِفَ سُوءًا عَلَيَّ أَنْفُسِنَا أَوْ تَجْرَهُ إِلَيَّ مُسْلِمًا.

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَبِهَذَا الْإِسْنَادِ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِذَا

³⁹³ Bilježe ga i Et-Tirmizi u Džami' u, i En-Nesai, u Sunenu.

kazao: ‘Kada osvanete, kažite: *Asbahna ve asbehal-mulku lillahi Rabbil-alemin Allahumme inni es’eluke hajre hazel-jevni fethahu, ve nasrehu, ve nurehu ve bereketehu ve hudahu. Ve euzu bike min šerri ma fihi ve šerri ma ba’dehu/ Osvanuli smo i osvanula je vlast Allaha, Gospodara svjetova. Allahu, molim Te, podari mi dobro u ovom danu, ostvarenje cilja u njemu, pobjedu, svjetlo, bereket i uputu. Utječem Ti se od zla onoga što je u njemu i zla onoga što nakon njega dolazi. Zatim, kada omrknete, to isto izgovorite.*”

5079. ISPRIČAO NAM JE Kesir b. Ubejd, njega je obavijestio Bekijje b. el-Velid, prenijevši od Omera b. Džu’suma (Has’am-Husajma), on od El-Ezhera b. Abdullaha el-Harazija, da je Šerik el-Hevzeni kazao: “Ušao sam kod Aiše i upitao je: ‘Čime je Allahov Poslanik, s.a.v.s., počinjao namaz kada bi se noću probudio?’ Ona reče: ‘Upitao si me nešto što me prije tebe niko nije upitao. Kada bi se probudio, deset puta bi izgovorio tekbir, zahvalio se deset puta, deset puta kazao: *Subhanallahi ve bi hamdih/Slava Allahu i Njemu hvala*, deset puta: *Subhanel-Melikil-Kuddusi/Slava neprikosnovenom Vladaru*, deset puta: *Estagfirullah/Tražim oprost od Allaha*, deset puta: *La ilahe illallah/Samo je Allah bog*, a onda bi deset puta rekao: *Allahumme inni euzu bike min*

أَصْبَحَ أَحَدَكُمْ فَلْيَقُلْ أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمُلْكُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذَا الْيَوْمِ فَتَحَهُ وَنَصْرَهُ وَسُورَهُ وَبَرَكَتَهُ وَهُدَاهُ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِيهِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ ثُمَّ إِذَا أَمْسَى فَلْيَقُلْ مِثْلَ ذَلِكَ.

٥٠٧٩. حَدَّثَنَا كَثِيرُ بْنُ عَبِيدٍ حَدَّثَنَا بَقِيَّةُ بْنُ الْوَلِيدِ عَنْ عُمَرَ بْنِ جُعْتُمٍ قَالَ حَدَّثَنِي الْأَزْهَرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْحَرَاذِيُّ قَالَ حَدَّثَنِي شَرِيْقُ الْهَوَزِيِّ قَالَ: دَخَلْتُ عَلَى عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا فَسَأَلْتُهَا يَمْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَفْتَتِحُ إِذَا هَبَّ مِنَ اللَّيْلِ فَقَالَتْ لَقَدْ سَأَلْتَنِي عَنْ شَيْءٍ مَا سَأَلَنِي عَنْهُ أَحَدٌ قَبْلَكَ كَانَ إِذَا هَبَّ مِنَ اللَّيْلِ كَبَّرَ عَشْرًا وَحَمَدَ عَشْرًا وَقَالَ سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ عَشْرًا وَقَالَ سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ عَشْرًا وَاسْتَغْفَرَ عَشْرًا وَهَلَّلَ عَشْرًا ثُمَّ قَالَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ ضَيْقِ

dikid-dunja va dikil-jevmillkijameti/ Allahu, utječem Ti se od tjeskobe ovoga svijeta i tjeskobe na Sudnjem danu, a onda bi stupio u namaz.”

5080. ISPRIČAO NAM JE Ahmed b. Salih, kog je obavijestio Abdullah b. Vehb, prenijevši od Sulejmana b. Bilala, on od Suhejla b. Ebu Saliha, on od svoga oca, a on od Ebu Hurejrea: “Kada bi Allahov Poslanik, s.a.v.s., bio na putu pa bi pred zoru ustao, govorio bi: *Semia samiun bihamdillah ve ni'metih ve husni belaihi alejna. Allahumme sahibna fe efdil alejna aizen billabi minen-nari/Čuo je Onaj Koji sve čuje našu zahvalu Allahu na blagodatima i dobru koje nam je podario. Allahu, sačuvaj nas i podari nam dobrotu. Utječem se Allahu od Vatre.”*

5081. ISPRIČAO NAM JE Ibn Muaz, njega je obavijestio njegov otac, prenijevši od El-Mes'udija, on od El-Kasima, on od Ebu Zerra: “Ko, kada osvane, kaže: *Allahumme ma haleftu min hilfin ev kultu min kavlin ev nezertu min nizrin fe mešietuke bejne jedej zalike kulluhu ma ši'te kane va ma lem teše' lem jekun. Allahume-gfirli ve tedžavez li anhu. Allahumme femen salejte alejhi fealejhi salavati ve men leante fealejhi la'neti/Allahu, ja ne sklopim*

الدُّنْيَا وَضِيْقِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ عَشْرًا
ثُمَّ يَفْتَتِحُ الصَّلَاةَ.

٥٠٨٠. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ صَالِحٍ
حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ وَهَبٍ قَالَ
أَخْبَرَنِي سُلَيْمَانُ بْنُ بِلَالٍ عَنْ
سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ
أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا كَانَ فِي سَفَرٍ
فَأَسْحَرَ يَقُولُ سَمِعَ سَامِعٌ بِحَمْدِ
اللَّهِ وَنِعْمَتِهِ وَحُسْنِ بَلَائِهِ عَلَيْنَا
اللَّهُمَّ صَاحِبِنَا فَأَفْضِلْ عَلَيْنَا
عَائِدًا بِاللَّهِ مِنَ النَّارِ

٥٠٨١. حَدَّثَنَا ابْنُ مُعَاذٍ حَدَّثَنَا أَبِي
حَدَّثَنَا الْمَسْعُودِيُّ حَدَّثَنَا الْقَاسِمُ
قَالَ: كَانَ أَبُو ذَرٍّ يَقُولُ مَنْ قَالَ
حِينَ يُضِيحُ اللَّهُمَّ مَا حَلَفْتُ مِنْ
حَلْفٍ أَوْ قُلْتُ مِنْ قَوْلٍ أَوْ نَذَرْتُ
مِنْ نَذْرٍ فَمَشِيئَتِكَ بَيْنَ يَدَيِ ذَلِكَ
كُلِّهِ مَا شِئْتُ كَانَ وَمَا لَمْ تَشَأْ لَمْ
يَكُنْ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَتَجَاوِزْ لِي
عَنْهُ اللَّهُمَّ فَمَنْ صَلَّيْتَ عَلَيْهِ
فَعَلَيْهِ صَلَاتِي وَمَنْ لَعَنْتَ فَعَلَيْهِ

savez (ili: ne progovorim riječ, ili: ne uradim zavjet) a da Tvoja volje ne bude ispred. Što ti budeš htio – to bude, a što Ti ne budeš htio – to i ne bude. Allahu, oprosti mi i pređi preko (mojih) grijeha. Allahu, na koga si Ti donio salavat, neka su na njega i moji salavati, a koga ti prokuneš, neka je na njega i moje prokletstvo, bit će mu oprosteno u tom danu (ili: bit će mu oprosteni grijesi toga dana).”

5082. ISPRIČAO NAM JE Abdullah b. Mesleme, njega je obavijestio Ebu Mevdud, prenijevši od onoga koji je čuo od Ebana b. Osmana, ovaj od Osmana b. Affana, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Ko tri puta (kada omrkne) kaže: *Bismillahillezi la jedurru measmibi šej’u fil-erdi vela fis-semai ve huve s-semi’ul-alim/S Allahovim imenom, sa kojim ništa ne može nauditi ni na Zemlji ni na nebesima; On je Onaj koji sve čuje i zna, do svanuća ga neće zadesiti nikakva iznenadna nesreća. A ko ih, kada osvane, izgovori tri puta, do noći ga neće zadesiti nikakva iznenadna nesreća.”*

Eban b. Osman je poslije obolio od paralize, pa je čovjek koji je ovaj hadis čuo od njega počeo gledati u njega. A on mu reče: “Šta je, šta me gledaš? Tako mi Allaha, nisam slagao na Osmana, niti je

لَعْنَتِي كَانَ فِي اسْتِنَاءِ يَوْمِهِ ذَلِكَ أَوْ
قَالَ ذَلِكَ الْيَوْمِ.

٥٠٨٢. حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْلَمَةَ
حَدَّثَنَا أَبُو مَوْدُودٍ عَمَّنْ سَمِعَ أَبَانَ
بْنَ عُثْمَانَ يَقُولُ سَمِعْتُ عُثْمَانَ
يَعْنِي ابْنَ عَقَّانَ يَقُولُ سَمِعْتُ
رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
يَقُولُ: مَنْ قَالَ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا
يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا
فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّبِيحُ الْعَلِيمُ
ثَلَاثَ مَرَّاتٍ لَمْ تُصِبْهُ فَجَاءَةٌ بَلَاءٍ
حَتَّى يُصْبِحَ وَمَنْ قَالَهَا حِينَ يُصْبِحُ
ثَلَاثَ مَرَّاتٍ لَمْ تُصِبْهُ فَجَاءَةٌ بَلَاءٍ
حَتَّى يُمِيتِي.

وَقَالَ فَأَصَابَ أَبَانَ بَنَ عُثْمَانَ الْقَالِحُ
فَجَعَلَ الرَّجُلُ الَّذِي سَمِعَ مِنْهُ الْحَدِيثَ
يَنْظُرُ إِلَيْهِ فَقَالَ لَهُ مَا لَكَ تَنْظُرُ إِلَيَّ
فَوَاللَّهِ مَا كَذَّبْتُ عَلَى عُثْمَانَ وَلَا كَذَّبَ
عُثْمَانُ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

Osman slagao na Vjerovjesnika, s.a.v.s. Toga dana, kada sam se paralizirao, bio sam nešto srdit, pa sam zaboravio da ove riječi izgovorim.”

5083. ISPRIČAO NAM JE Nasr b. Asim el-Entaki, kog je obavijestio Enes b. Ijad, prenijevši od Ebu Mevduda, on od Muhammeda b. Ka’ba, on od Ebana b. Osmana, on od Osmana, a on od Vjerovjesnika, s.a.v.s. – slično prethodnom hadisu, s tim što ovdje nije spomenuo paralizu.

5084. ISPRIČALI SU NAM El-Abbas b. Abdulazim i Muhammed b. el-Musenna, njih je obavijestio Abdulmelik b. Amr, prenijevši od Abduldželila b. Atijjea, on od Džafera b. Mejmuna, da je Abdurrahman b. Ebu Bekrete rekao svome ocu: “Oče, čuo sam te kako svako jutro učiš dovu: *Allahumme afini fi bedeni, Allahumme afini fi sem’i, Allahumme afini fi besari, la ilabe illa ente/Allahu, učini mi zdravim tijelo; Allahu, učini mi zdravim sluh; Allahu, učini mi zdravim vid, samo si Ti bog!* Ponavljaš je po tri puta kada osvaneš i tri puta kada omrkneš.” On reče: “Čuo sam Allahovog Poslanika, s.a.v.s., kada molio ovim riječima, pa sam želio da slijedim njegov sunnet.”³⁹⁴

وَلَكِنَّ الْيَوْمَ الَّذِي أَصَابَنِي فِيهِ مَا أَصَابَنِي غَضِبْتُ فَتَسَيْتُ أَنْ أَقُولَهَا.

٥٠٨٣. حَدَّثَنَا نَصْرُ بْنُ عَاصِمِ الْأَنْطَاكِيِّ حَدَّثَنَا أَنَسُ بْنُ عِيَاضٍ قَالَ حَدَّثَنِي أَبُو مَوْدُودٍ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ كَعْبٍ عَنْ أَبَانَ بْنِ عُثْمَانَ عَنْ عُثْمَانَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ لَمْ يَذْكُرْ قِصَّةَ الْفَالِاحِ.

٥٠٨٤. حَدَّثَنَا الْعَبَّاسُ بْنُ عَبْدِ الْعَظِيمِ وَمُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى قَالَا حَدَّثَنَا عَبْدُ الْمَلِكِ بْنُ عَمْرِو عَنِ عَبْدِ الْجَلِيلِ بْنِ عَطِيَّةَ عَنْ جَعْفَرِ بْنِ مَيْمُونٍ قَالَ حَدَّثَنِي عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي بَكْرَةَ أَنَّهُ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي أَسْمَعُكَ تَدْعُو كُلَّ عَدَاةِ اللَّهِ عَافِيَنِي فِي بَدَنِي اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي سَمْعِي اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَصَرِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ تُعِيدُهَا ثَلَاثًا حِينَ تُصْبِحُ وَثَلَاثًا حِينَ تُمَسِي فَقَالَ: إِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدْعُو بِهِمْ فَأَنَا أَحِبُّ أَنْ أَسْتَنْ بِسُنَّتِهِ.

قَالَ عَبَّاسٌ فِيهِ وَتَقُولُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكُفْرِ وَالْمَقْرِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ

³⁹⁴ Bilježi ga i En-Nesai, u *Sunenu*.

Abbas kaže da je u njemu rekao: “Izgovaraš: *Allahumme inni euzu bike minel-kufri vel-fakri. Allahumme inni euzu bike min azabil-kabri la ilahe illa ente/Allahu, utječem Ti se od nevjerništa i siromaštva. Allahu, utječem Ti se od kaburske patnje, samo si Ti bog!* To ponavljaš po tri puta kada osvaneš i po tri puta kada omrkneš.” On reče: “(Od Vjerovjesnika, s.a.v.s., sam ovo učio) pa želim slijediti njegov sunnet.” On kaže da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Dova protiv briga: *Allahumme rahmeteke erdžu fela tekilni ila nefsi tarfete ajni va aslih li še’ni kullehu la ilahe illa ente/Allahu, želim Tvoju milost. Ne prepuštaj me meni ni koliko treptaj oka, popravi svo moje stanje, samo si Ti bog.*” Neki su na ovo nešto dodavali.

5085. ISPRIČAO NAM JE Muhammed b. el-Minhal, njega je obavijestio Jezid b. Zurej, prenijevši od Revha b. el-Kasima, on od Suhejla, on od Semijja, on od Ebu Saliha, a on od Ebu Hurejrea, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Ko, kada osvane, stotinu puta kaže: *Subahnallahil-Azim ve bihamdihi/Slava Velikom Allahu i Njemu hvala*, i isto tako kada omrkne, (na Sudnjem danu) nijedno stvorenje neće doći ni sa čim sličnim.”³⁹⁵

بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
تُعِيدُهَا ثَلَاثًا حِينَ تَضِيحُ وَثَلَاثًا حِينَ
تُمْسِي فَتَدْعُو بِهِنَّ فَأَجِبْ أَنْ أَسْتَنَّ
بِسُنَّتِهِ قَالَ وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: دَعَوَاتُ الْمَكْرُوبِ اللَّهُمَّ
رَحْمَتَكَ أَرْجُو فَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي
ظَرْفَةَ عَيْنٍ وَأَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ لَا إِلَهَ
إِلَّا أَنْتَ وَبَعْضُهُمْ يَزِيدُ عَلَى صَاحِبِهِ.

٥٠٨٥. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْغِنَاهِ
حَدَّثَنَا يَزِيدُ يَعْنِي ابْنَ زُرَيْجٍ
حَدَّثَنَا رَوْحُ بْنُ الْقَاسِمِ عَنْ سُهَيْلِ
عَنْ سُمَيِّ عَنْ أَبِي صَالِحٍ عَنْ أَبِي
هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ قَالَ حِينَ يُضِيحُ
سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَيَحْمَدُهُ مِائَةً
مَرَّةً وَإِذَا أَمْسَى كَذَلِكَ لَمْ يُؤَافِ
أَحَدًا مِنَ الْخَلَائِقِ بِمِثْلِ مَا وَافَى.

³⁹⁵ Bilježe ga i Muslim u *Sahihu*, Et-Tirmizi u *Džami’u*, i En-Nesai, u *Sunenu*.

112. Šta će osoba reći kad ugleda mlađak

5086. ISPRIČAO NAM JE Musa b. Ismail, prenijevši od Ebanu, on od Kata-dea, da je Allahov Vjerovjesnik, s.a.v.s., kada bi ugledao mlađak, govorio: “Mlađak dobra i upute, mlađak dobra i upute, mlađak dobra i upute. Vjerujem u Onoga Koji te je stvorio.” To je ponavljao tri puta, a onda bi rekao: “Hvala Allahu, Koji je dao da prođe taj, a da nastupi ovaj mjesec.”

5087. ISPRIČAO NAM JE Muham-med b. el-Ala, kog je obavijestio Zejd b. Hubab, prenijevši od Ebu Hilala, a on od Katadea: “Kada bi vidio mlađak, Allahov Poslanik, s.a.v.s., bi okrenuo lice od njega.”³⁹⁶

Ebu Davud kaže: “Na ovu temu nema pouzdanog hadisa od Vjerovjesnika, s.a.v.s., sa potpunim senedom.”

١١٢. بَابُ مَا يَقُولُ الرَّجُلُ إِذَا رَأَى الْهِلَالَ

٥٠٨٦. حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ حَدَّثَنَا أَبَانُ حَدَّثَنَا قَتَادَةُ أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا رَأَى الْهِلَالَ قَالَ هِلَالٌ خَيْرٌ وَرُشْدٌ هِلَالٌ خَيْرٌ وَرُشْدٌ هِلَالٌ خَيْرٌ وَرُشْدٌ آمَنْتُ بِالَّذِي خَلَقَكَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ ثُمَّ يَقُولُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي ذَهَبَ بِشَهْرِ كَذَا وَجَاءَ بِشَهْرِ كَذَا.

٥٠٨٧. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْعَلَاءِ أَنَّ زَيْدَ بْنَ حُبَابٍ أَخْبَرَهُمْ عَنْ أَبِي هِلَالٍ عَنْ قَتَادَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا رَأَى الْهِلَالَ صَرَفَ وَجْهَهُ عَنْهُ

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: لَيْسَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي هَذَا الْبَابِ حَدِيثٌ مُسْنَدٌ صَحِيحٌ.

³⁹⁶ Abadi smatra da je to Allahov Poslanik, s.a.v.s., činio da bi se sačuvao njegovog zla. Et-Tirmizi bilježi, u *Džami’u*, sa senedom od Aiše da joj je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Zamoli Allaha da te zaštiti njegovog (šejtanovog) zla jer je on mrkla noć kada razastre tmine.”

113. Šta se izgovara prilikom izlaska iz kuće

5088. ISPRIČAO NAM JE Muslim b. Ibrahim, njega je obavijestio Šu'be, prenijevši od Mensura, on od Eš-Ša'bija, a on od Ummu Seleme: "Allahov Poslanik, s.a.v.s., nikada ne bi izišao iz moje kuće a da ne bi podigao ruke (prema nebu) i rekao: *Allahumme inni euzu bike en edille ev udalle ev uzille ev uzelle ev azlime ev uzleme ev edžbele ev judžbele alejje/Allahu, utječem Ti se da ne zalutam ili da nekoga u zabludu ne odvedem, ili da ne pogriješim, ili da nekoga ne navedem na grijeh, ili da nekome nasilje ne učinim, ili da neko prema meni nasilje ne učini, ili da prema nekome nerazumno postupim, ili da neko prema meni nerazumno postupi.*"

5089. ISPRIČAO NAM JE Ibrahim b. el-Hasan el-Has'ami, prenijevši od Hadžadža b. Muhammeda, on od Ibn Džurejdža, on od Ishaka b. Abdullaha b. Ebu Talhe, a on od Enesa b. Malika, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: "Kada čovjek, izlazeći iz svoje kuće, izgovori: *Bismillahi tevekkeltu alellahi la havle vela kuvvete illa billahi/S Allahovim imenom, oslanjam se na Allaha, snaga*

١١٣. بَابُ مَا يَقُولُ إِذَا

خَرَجَ مِنْ بَيْتِهِ

٥٠٨٨. حَدَّثَنَا مُسْلِمُ بْنُ أَبِرَاهِيمَ حَدَّثَنَا شُعْبَةُ عَنْ مَنْصُورٍ عَنِ الشَّعْبِيِّ عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ قَالَتْ مَا خَرَجَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ بَيْتِي قَطُّ إِلَّا رَفَعَ طَرْفَهُ إِلَى السَّمَاءِ فَقَالَ: اللَّهُمَّ أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَضِلَّ أَوْ أَضَلَّ أَوْ أَزِلَّ أَوْ أُزِلَّ أَوْ أَظْلِمَ أَوْ أُظْلِمَ أَوْ أَجْهَلَ أَوْ يُجْهَلَ عَلَيَّ.

٥٠٨٩. حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ الْحَسَنِ الْخُفَيْمِيُّ حَدَّثَنَا حَجَّاجُ بْنُ مُحَمَّدٍ عَنِ ابْنِ جُرَيْجٍ عَنِ إِسْحَاقَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِذَا خَرَجَ الرَّجُلُ مِنْ بَيْتِهِ فَقَالَ: بِسْمِ اللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ قَالَ يُقَالُ

*i moć su samo sa Allahom, kaže mu se:*³⁹⁷ *Hudite ve kufite ve vukite/Upućen si, zaštićen si, sačuvan si. Od njega se udalji šejtan, koga drugi šejtan upita: ‘Šta hoćeš sa osobom koja je upućena, zaštićena i osigurana?’*³⁹⁸

114. Šta će reći osoba kada ulazi u svoju kuću

5090. ISPRIČAO NAM JE Ibn Avf, kog je obavijestio Muhammed b. Ismail, prenijevši od svog oca; Ibn Avf je rekao i da je vidio da u Ismailovom originalu stoji: “Ispričao mi je Damdam od Šurejha, a on od Ebu Malika el-Eš’arija, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: ‘Kad osoba ulazi u svoju kuću, neka rekne: *Allahumme inni es’eluke hajrel-mevlidže ve hajrel-mahredži. Bismillahi veledžna, ve bismillahi haredžana ve alellahi Rabbina tevekkelna/Allahu, molim od Tebe hajirli ulazak i hairli izlazak. S Allahovim imenom ulazimo i s Allahovim imenom smo izišli, i na našeg smo se Gospodara oslonuli, a onda neka porodici nazove selam.*”

حِينَئِذٍ هُدَيْتَ وَكُفَيْتَ وَوُقِيَتْ
فَتَتَنَحَّى لَهُ الشَّيَاطِينُ فَيَقُولُ لَهُ
شَيْطَانٌ آخَرٌ كَيْفَ لَكَ بِرَجُلٍ قَدْ
هُدِيَ وَكُفِيَ وَوُقِيَ.

۱۱۴. بَاب مَا يَقُولُ الرَّجُلُ

إِذَا دَخَلَ بَيْتَهُ

۵۰۹۰. حَدَّثَنَا ابْنُ عَرُوفٍ حَدَّثَنَا
مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ قَالَ حَدَّثَنِي
أَبِي قَالَ قَالَ ابْنُ عَرُوفٍ وَرَأَيْتُ فِي أَصْلِ
إِسْمَاعِيلَ قَالَ حَدَّثَنِي صَنْمٌ عَنْ
شُرَيْحٍ عَنْ أَبِي مَالِكٍ الْأَشْعَرِيِّ قَالَ:
قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ: إِذَا وَلَجَ الرَّجُلُ بَيْتَهُ فَلْيَقُلْ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ الْمَوْلِجِ وَخَيْرَ
الْمَخْرَجِ بِسْمِ اللَّهِ وَلَجْنَا وَبِسْمِ اللَّهِ
خَرَجْنَا وَعَلَى اللَّهِ رَبِّنَا تَوَكَّلْنَا ثُمَّ
لِيُسَلِّمْ عَلَى أَهْلِهِ.

³⁹⁷ Jedan od meleka ga zovne i kaže mu: “Allahov robe, upućen si, zaštićen si, sačuvan si.”, i od njega se šejtan udalji.

³⁹⁸ Bilježe ga i Et-Tirmizi u Džami’u, i En-Nesai, u Sunenu.

115. Šta se uči kad puše jak vjetar

5091. ISPRIČALI SU NAM Ahmed b. Muhammed el-Mervezi i Seleme b. Šebib, njih je obavijestio Abdurrez-zak, prenijevši od Ma'mera, on od Ez-Zuhrija, on od Sabita b. Kajsja, on od Ebu Hurejrea, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: "Vjetar je od Allahove milosti." Seleme je kazao: "Allahova milost donosi i milosrđe i patnju. Kada vidite vjetar, ne grdite ga, nego molite Allaha da vam podari dobro u njemu, i od Allaha zatražite utočište od njegovog zla."³⁹⁹

5092. ISPRIČAO NAM JE Ahmed b. Salih, kog je obavijestio Abdullah b. Vehb, prenijevši od Amra, on od Ebu Nadra, on od Sulejmana b. Jesara, da je Aiša –Vjerovjesnikova supruga-kazala: "Nikada nisam vidjela Allahovog Poslanika, s.a.v.s., da se smijao toliko da bi mu se vidjela resica u grlu, već bi se samo osmjehnuo. Kada bi ugledao oblak ili vjetar, na licu bi mu se ocrtavao strah. Rekla sam: 'Allahov Poslaniče, ljudi se raduju kada ugledaju oblak, očekuju kišu iz njega, a tebi se na licu ukaže nezadovoljstvo.'

١١٥. بَابُ مَا يَقُولُ إِذَا هَاجَتْ الرِّيحُ

٥٠٩١. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ الْمَرْزُوقِيُّ وَسَلَمَةُ يَعْنِي ابْنَ شَبِيبٍ قَالَا حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ عَنِ الزُّهْرِيِّ قَالَ حَدَّثَنِي ثَابِتُ بْنُ قَيْسٍ أَنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: الرِّيحُ مِنَ رَوْحِ اللَّهِ قَالَ سَلَمَةُ فَرَوْحُ اللَّهِ تَأْتِي بِالرَّحْمَةِ وَتَأْتِي بِالْعَذَابِ فَإِذَا رَأَيْتُمُوهَا فَلَا تَسُبُّوهَا وَسَلُّوا اللَّهَ خَيْرَهَا وَاسْتَعِيدُوا بِاللَّهِ مِنْ شَرِّهَا.

٥٠٩٢. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ صَالِحٍ حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ وَهْبٍ أَخْبَرَنَا عَمْرُو بْنُ أَبِي النَّضْرِ حَدَّثَهُ عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ بَسَارٍ عَنْ عَائِشَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهَا قَالَتْ مَا رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَطُّ مُتَّخِعًا ضَاحِكًا حَتَّى أَرَى مِنْهُ لَهَوَاتِهِ إِنَّمَا كَانَ يَتَبَسَّمُ وَكَانَ إِذَا رَأَى غَيْمًا أَوْ رِيحًا عُرِفَ ذَلِكَ فِي وَجْهِهِ فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ النَّاسُ إِذَا رَأَوْا الْغَيْمَ فَرِحُوا رَجَاءً أَنْ

³⁹⁹ Bilježe ga i En-Nesai i Ibn Madže u *Sunenima*.

On reče: ‘Aiša, kako mogu biti siguran da on ne nosi kaznu. Jedan narod je već kažnjen vjetrom. Kada su ljudi ugledali kaznu, rekli su: *Ovaj oblak nam donosi kišu.* (El-Ahkaf, 24)”

5093. ISPRIČAO NAM JE Ibn Beššar, njega je obavijestio Abdurrahman, pre-nijevši od Sufjana, on od El-Mikdama b. Šurejha, on od svoga oca, a on od Aiše: “Kada bi na nebu ugledao oblak, Vjerovjesnik, s.a.v.s., bi prekinuo svaki posao, čak bi, ako bi bio u namazu, rekao: *Allahumme inni euzu bike min šerriha/Allahu, utječem Ti se od njegovog zla.* A ako bi pala kiša, rekao bi: *Allahumme sajjiben beni’en/Allahu, spusti nam korisnu kišu.*”⁴⁰⁰

116. O kiši

5094. ISPRIČALI SU NAM Musedded i Kutejbe b. Seid, pre-nijevši od Džafera b. Sulejmana, on od Sabita, da je Enes kazao: “Dok smo bili sa Allahovim Poslanikom, s.a.v.s., zadesila nas je kiša. Vjerovjesnik, s.a.v.s., iziđe i otkrio tijela da bi je osjetio. Upitasmu: ‘Zašto si to učinio, Allahov Poslaniče?’

يَكُونُ فِيهِ الْمَطَرُ وَأَرَاكَ إِذَا رَأَيْتَهُ
عَرَفْتُ فِي وَجْهِكَ الْكَرَاهِيَةَ فَقَالَ:
يَا عَائِشَةُ مَا يُؤْمِنُنِي أَنْ يَكُونَ
فِيهِ عَذَابٌ قَدْ عُدَّ قَوْمٌ بِالرَّيْحِ
وَقَدْ رَأَى قَوْمٌ الْعَذَابَ فَقَالُوا هَذَا
عَارِضٌ مُنْطَرِنًا.

٥٠٩٣. حَدَّثَنَا ابْنُ بَشَّارٍ حَدَّثَنَا
عَبْدُ الرَّحْمَنِ حَدَّثَنَا سُفْيَانُ عَنْ
الْمِقْدَامِ بْنِ شُرَيْجٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ
عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ النَّبِيَّ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا رَأَى
نَابِئًا فِي أَفْقِ السَّمَاءِ تَرَكَ الْعَمَلَ
وَإِنْ كَانَ فِي صَلَاةٍ ثُمَّ يَقُولُ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا فَإِنْ مُطِرَ
قَالَ اللَّهُمَّ صَيِّبًا هَنِيئًا.

١١٦. بَابُ مَا جَاءَ فِي الْمَطَرِ

٥٠٩٤. حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ
وَمُسَدَّدُ الْمَعْنَى قَالَا حَدَّثَنَا جَعْفَرُ
بْنُ سُلَيْمَانَ عَنْ ثَابِتٍ عَنْ أَنَسِ
قَالَ: أَصَابَنَا وَخُنَّ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَطَرٌ فَخَرَجَ
رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
فَحَسَرَ تَوْبَهُ عَنْهُ حَتَّى أَصَابَهُ

⁴⁰⁰ Bilježe ga i En-Nesai i Ibn Madže u *Sunenima*.

On reče: ‘Zato što je ona nedavno došla od moga Gospodara.’⁴⁰¹

فَقُلْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ لِمَ صَنَعْتَ
هَذَا قَالَ لِأَنَّهُ حَدِيثٌ عَنِّي بِرَبِّي.

117. O pijevcu i drugim životinjama

5095. ISPRIČAO NAM JE Kutejbe b. Seid, njega je obavijestio Abdulaziz b. Muhammed, prenijevši od Saliha b. Kejsana, on od Ubejdullaha b. Abdullaha b. Utbea, a on od Zejda b. Halida, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Ne grдите (ne psujte) pijevca, jer on budi za namaz.”⁴⁰²

١١٧. بَابُ مَا جَاءَ فِي الدَّيْكِ وَالْبَهَائِمِ

٥٠٩٥. حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ حَدَّثَنَا
عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ عَنْ صَالِحِ بْنِ
كَيْسَانَ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ
بْنِ عُثْبَةَ عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ قَالَ: قَالَ
رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا
تَسْبُوا الدَّيْكَ فَإِنَّهُ يُوقِظُ لِلصَّلَاةِ.

5096. ISPRIČAO NAM JE Kutejbe b. Seid, prenijevši od El-Lejsa,⁴⁰³ oni od Džafera b. Rebia,⁴⁰⁴ on od El-A’redža, a on od Ebu Hurejrea, da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., kazao: “Kada čujete kukurikavanje pijetlova,⁴⁰⁵ molite Allaha da vam

٥٠٩٦. حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ حَدَّثَنَا
اللَيْثُ عَنْ جَعْفَرِ بْنِ رَيْغَةَ عَنْ
الْأَعْرَجِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِذَا سَمِعْتُمْ
صِيَاحَ الدَّيْكَ فَاسْأَلُوا اللَّهَ تَعَالَى

⁴⁰¹ “Zato da bih osjetio njen bereket, jer je kiša Gospodareva milost.”, bilježi ga i Muslim u *Sahihu*.

⁴⁰² El-Munziri kaže: “Bilježi ga i En-Nesai, u *Sunenu*, kao mursel-hadis.”

⁴⁰³ Lejs b. Sa’d.

⁴⁰⁴ Džafer b. Rebia b. Šurahbil b. Hasene el-Kindi Ebu Šurahbil el-Masri je pouzdan prenosilac hadisa. Pripadao je petoj generaciji.

⁴⁰⁵ U hadisu koji su zabilježili Ibn Hibban, u *Sahihu*, Ahmed b. Hanbel, u *Musnedu*, i Ebu Davud, u *Sunenu*, od Zejda b. Halida, stoji da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., kazao: “Ne grдите pijetla, on poziva na namaz.”

podari od Njegove dobrote, jer su oni ugledali meleka. A kada čujete njakanje magarca,⁴⁰⁶ utječite se Allahu od šejtana, jer je on ugledao šejtana.”⁴⁰⁷

118. O njakanju magarca i lavežu pasa

5097. ISPRIČAO NAM JE Hennad b. es-Serijj, prenijevši od Abdea, on od Muhammeda b. Ishaka, on od Muhammeda b. Ibrahima, on od Ataa b. Jesara, a on od Džabira b. Abdullaha, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Kada noću začujete lavež pasa i njakanje magarca, zatražite utočište od Allaha, jer oni su vidjeli ono što vi ne vidite.”⁴⁰⁸

5098. ISPRIČAO NAM JE Kutejbe b. Seid, njega je obavijestio El-Lejs, prenijevši od Halida b. Jezida, on od Seida b. Ebu Hilala, on od Seida b. Zijada, a on od Džabira b. Abdullaha. A obavijestio

مِنْ فَضْلِهِ فَإِنَّهَا رَأَتْ مَلَكًا وَإِذَا سَمِعْتُمْ نَهَيْقَ الْحِمَارِ فَتَعَوَّذُوا بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهَا رَأَتْ شَيْطَانًا.

۱۱۸. [باب نهيق الحمار
ونباح الكلاب]

۵۰۹۷. حَدَّثَنَا هَنَادُ بْنُ السَّرِيِّ عَنْ عَبْدِ عَنِ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا سَمِعْتُمْ نَبَاحَ الْكِلَابِ وَنَهَيْقَ الْحِمْرِ بِاللَّيْلِ فَتَعَوَّذُوا بِاللَّهِ فَإِنَّهُمْ يَرِينَ مَا لَا تَرَوْنَ.

۵۰۹۸. حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ حَدَّثَنَا اللَّيْثُ عَنْ خَالِدِ بْنِ يَزِيدَ عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي هِلَالٍ عَنْ سَعِيدِ بْنِ زِيَادٍ عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ

⁴⁰⁶ U predanju koje su zabilježili Ebu Davud i En-Nesai, u *Sunenima*, te Hakim, u *Mustedreku*, od Džabira, stoji dodatak: “i lavež pasa”. Et-Taberani bilježi, u *El-Mu’džemul-kebiru*, od Ibn Rafia da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., kazao: “Magarac ne njače dok ne ugleda šejtana, pa kada to čujete, spomenite Allaha, izgovorite salavat i zatražite utočište od šejtana.”

⁴⁰⁷ Bilježe ga u *El-Kutubus-sitteu* svi autori, osim Ibn Madžea.

⁴⁰⁸ Abadi smatra da oni predosjećaju bolesti i druge nesreće i katastrofe koje mogu biti spuštene s nebesa.

nas je i Ibrahim b. Mervan ed-Dimeški, prenijevši od svog oca, on od El-Lejsa b. Sa'da, on od Jezida b. Abdullaha b. el-Hada (El-Hadi), on od Alija b. Omera b. Husejna b. Alija, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: "Smanjite izlaske iz kuća noću, kada se svijet smiri, jer kod Uzvišenog Allaha postoje životinje koje se u to vrijeme šire zemljom."⁴⁰⁹

Ibn Mervan kaže: "u tom času" i rekao je: "kod Allaha postoje stvorenja". Zatim je spomenuo lavež pasa, njakanje magaraca i drugo.

Dodao je da je Ibnul-Had rekao: "Ispričao mi je Šurahbil el-Hadžib, prenijevši od Džabira b. Abdullaha, a on Allahovog Poslanika, s.a.v.s." – slično prethodnom hadisu.

119. O učenju ezana na uho novorođenčeta

5099. ISPRIČAO NAM JE Museddad, kog je obavijestio Jahja, prenijevši od Sufjana, on od Asim b. Ubejdullaha,⁴¹⁰ on od Ubejdullaha b. Ebu Rafia, da je

اللَّهُ ح. وَحَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ مَرْوَانَ
الدَّمَشْقِيُّ حَدَّثَنَا أَبِي حَدَّثَنَا اللَّيْثُ
بْنُ سَعْدٍ حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ عَبْدِ
اللَّهِ بْنِ الْهَادِ عَنْ عَلِيِّ بْنِ عُمَرَ
بْنِ حُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ وَعَظِيمَةَ قَالَا قَالَ
رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
أَقْلُوا الْخُرُوجَ بَعْدَ هَذَا الرَّجُلِ فَإِنَّ
لِلَّهِ تَعَالَى دَرَابَ يَبْتُئُهُنَّ فِي الْأَرْضِ.

قَالَ ابْنُ مَرْوَانَ فِي تِلْكَ السَّاعَةِ وَقَالَ
فَإِنَّ لِلَّهِ خَلْقًا نَمَّ ذَكَرَ نُبَّاحَ الْكَلْبِ
وَالْحَمِيرَ نَحْوَهُ.

وَرَادَ فِي حَدِيثِهِ قَالَ ابْنُ الْهَادِ وَحَدَّثَنِي
شُرْحِبِيلُ الْحَاجِبُ عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ
اللَّهِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ مِثْلَهُ.

١١٩. بَابُ فِي الصَّيِّ يُؤَلَّدُ
فِي أُذُنِهِ

٥٠٩٩. حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ
عَنْ سُفْيَانَ قَالَ حَدَّثَنِي عَاصِمُ بْنُ
عُبَيْدِ اللَّهِ عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي

⁴⁰⁹ El-Munziri kaže da je u senedu ovoga hadisa Seid b. Zijad, koji je slab prenosilac. Osim toga, Ali b. Omer b. Husejn b. Ali nije bio ashab.

⁴¹⁰ Asim b. Ubejdullah b. Asim b. Omer b. Hattab el-Adevi el-Medeni je, po mišljenju Ibn Hadžera el-Askalanija, slab prenosilac hadisa. Pripadao je četvrtoj generaciji.

njegov otac kazao: “Vidio sam Allahovog Poslanika, s.a.v.s., kako Hasanu b. Aliju, Fatiminom sinu, odmah nakon rođenja uči namaski ezan na uho.”⁴¹¹

5100. ISPRIČAO NAM JE Osman b. Ebu Šejbe, njega je obavijestio Muhammed b. Fudajl. A obavijestio nas je i Jusuf b. Musa, prenijevši od Ebu Usame, on od Hišama b. Urvea, on od Urvea, a on od Aiše: “Allahovom Poslaniku, s.a.v.s., su donošena djeca, pa je za njih molio bereket.” Jusuf je dodao: “pa im je trljao nepce (i desni hurmom koju bi on izvakao).”, a nije spomenuo bereket.

5101. ISPRIČAO NAM JE Muhammed b. el-Musenna, njega je obavijestio Ibrahim b. Ebul-Vezir, prenijevši od Davuda b. Abdurrahmana el-Attara, on od Ibn Džurejdža, on od svoga oca, on od Ummu Humejd, da je Aiša kazala: “Allahov Poslanik, s.a.v.s., me upita: ‘Jesu li među vama primijećeni (ili je upotrijebio drugi izraz) el-mugarribuni?’ ‘A šta su to el-mugarribuni?’

زَافِعٌ عَنْ أَبِيهِ قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَدَنَ فِي أُذُنِ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ حِينَ وَلَدَتْهُ فَاطِمَةُ بِالصَّلَاةِ.

٥١٠٠. حَدَّثَنَا عُثْمَانُ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ فُضَيْلٍ ح. وَحَدَّثَنَا يُونُسُ بْنُ مُوسَى حَدَّثَنَا أَبُو أُسَامَةَ عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ عَنْ عُرْوَةَ عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُؤْتِي بِالصَّبْيَانِ فَيَدْعُو لَهُمْ بِالْبَرَكَةِ زَادَ يُونُسُ وَيَحْتَكُمُهُمْ وَلَمْ يَذْكَرْ بِالْبَرَكَةِ.

٥١٠١. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ أَبِي الْوَزِيرِ حَدَّثَنَا دَاوُدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْعَطَّارُ عَنْ ابْنِ جُرَيْجٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ أُمِّ حُمَيْدٍ عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هَلْ رَيْتُ أَوْ كَلِمَةً غَيْرَهَا فِيكُمْ الْمَغْرِبُونَ قُلْتُ وَمَا

⁴¹¹ I Ebu Ja'la el-Mevsili bilježi, u *Musnedu*, od Husejna da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., kazao: “Kome se rodi dijete, pa mu prouči ezan na desno, a ikamet na lijevo uho, neće mu moći nauditi džinica Tabia.” El-Menavi smatra da je sened ovog hadisa slab.

– upitah, a on reče: “To su oni koji su opsjednuti džinima.”⁴¹²

120. O osobi koja zatraži
utočište od čovjeka

5102. ISPRIČALI SU NAM Nasr b. Ali i Ubejdullah b. Omer el-Džušemi, prenijevši od Halida b. el-Harisa, on od Seida. Nasr b. Ebu Arube je prenio od Katadea, on od Ebu Nehika, a on od Ibn Abbasa, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., kazao: “Ko, u ime Allaha, zatraži utočište, pružite mu ga. A ko od vas zatraži radi Allahovog zadovoljstva, dajte mu.” Ubejdullah je kazao: “Ko od vas zatraži, u ime Allaha...”

5103. ISPRIČALI SU NAM Musedded i Sehl b. Bekkar, njima je ispričao Ebu Avane. A obavijestio nas je i Osman b. Ebu Šejbe, prenijevši od Džerira, isti smisao, on od El-A'meša, on od Mudžahida, a on od Ibn Omera, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Ko od vas, u ime Allaha, zatraži utočište, pružite mu ga. A ko od vas zatraži u ime Allaha, dajte mu.” Sehl i Osman su kazali: “Ko vas pozove, odazovite mu se.” Onda su se usaglasili: “Ko vam

الْمَعْرُوبُونَ قَالَ الَّذِينَ يَشْتَرِكُ فِيهِمُ
الْحَيْنُ.

١٢٠. بَابُ فِي الرَّجُلِ
يَسْتَعِيذُ مِنَ الرَّجُلِ

٥١٠٢. حَدَّثَنَا نَصْرُ بْنُ عَلِيٍّ وَعُبَيْدُ
اللَّهِ بْنُ عُمَرَ الْجُشَيْمِيُّ قَالَا حَدَّثَنَا
خَالِدُ بْنُ الْحَارِثِ حَدَّثَنَا سَعِيدٌ قَالَ
نَصْرُ ابْنُ أَبِي عَرُوبَةَ عَنْ قَتَادَةَ
عَنْ أَبِي نَهَيْكٍ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ أَنَّ
رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
قَالَ مَنْ اسْتَعَاذَ بِاللَّهِ فَأَعِيذُوهُ
وَمَنْ سَأَلَكُمْ بِوَجْهِ اللَّهِ فَأَعْظُوهُ
قَالَ عُبَيْدُ اللَّهِ مَنْ سَأَلَكُمْ بِاللَّهِ.

٥١٠٣. حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ وَسَهْلُ بْنُ
بَكَّارٍ قَالَا حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ ح.
وَحَدَّثَنَا عُثْمَانُ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ
حَدَّثَنَا جَرِيرٌ الْمَعْنَى عَنْ الْأَعْمَشِ
عَنْ مُجَاهِدٍ عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: قَالَ
رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
مَنْ اسْتَعَاذَكُمْ بِاللَّهِ فَأَعِيذُوهُ وَمَنْ
سَأَلَكُمْ بِاللَّهِ فَأَعْظُوهُ وَقَالَ سَهْلٌ
وَعُثْمَانُ وَمَنْ دَعَاكُمْ فَأَجِيبُوهُ ثُمَّ
اتَّفَقُوا وَمَنْ آتَى إِلَيْكُمْ مَعْرُوفًا

⁴¹² Misli se na djecu koja su začeta bez spominjanja Allahovog imena.

učini kakvo dobro, uzvratite mu.” Musedded i Osman su kazali: “A ako ne nađete ništa čime bi mu uzvratili, onda za njega upućujte dovu Allahu sve dok ne budete sigurni da ste mu uzvratili na dobro.”

121. O odbijanju (šejtanovog) došaptavanja (vesvesa)

5104. ISPRIČAO NAM JE Abbas b. Abdulazim, kog je obavijestio En-Nadr b. Muhammed, prenijevši od Ikrimea b. Ammara, da je Ebu Zumejl kazao: “Upitao sam Ibn Abbasa: ‘Šta je ovo što osjećam u grudima?’ ‘A šta to?’ – upita Ibn Abbas. ‘Ne smijem o tome ni govoriti.’ – odgovorih. ‘Je li riječ o sumnji?’ – upita on. ‘Jeste.’ – kazah. On se nasmija i reče: ‘Od toga niko nije imun. Zato je Uzvišeni Allah objavio: *Ako sumnjaš u ono što ti objavljujemo, upitaj one koji čitaju Knjigu, prije tebe objavljenu. Tebi istina od Gospodara tvoga dolazi, i nikako ne budi od onih koji sumnjaju.* (Junus, 94) Poslanik mi reče: “ Ako osjetiš nešto slično, ti reci: *On je Prvi i Posljednji, i Vidljivi i Nevidljivi, i On zna sve.* (El-Hadid, 3)”

فَكَافِيهِمْ قَالَ مُسَدَّدٌ وَعُثْمَانُ قَبْلَ
لَمْ يَجِدُوا فَادْعُوا اللَّهَ لَهُ حَتَّى
تَعْلَمُوا أَنْ قَدْ كَافَأْتُمُوهُ.

۱۲۱. بَاب فِي رَدِّ الْوَسْوَسَةِ

۵۱۰۴. حَدَّثَنَا عَبَّاسُ بْنُ عَبْدِ
الْعَظِيمِ حَدَّثَنَا النَّضْرُ بْنُ مُحَمَّدٍ
حَدَّثَنَا عِكْرِمَةُ يَعْنِي ابْنَ عَمَّارٍ
قَالَ وَحَدَّثَنَا أَبُو زَيْمِيلٍ قَالَ سَأَلْتُ
ابْنَ عَبَّاسٍ فَقُلْتُ مَا شَيْءٌ أَجِدُهُ
فِي صَدْرِي قَالَ مَا هُوَ قُلْتُ وَاللَّهِ
مَا أَتَكَلَّمُ بِهِ قَالَ فَقَالَ لِي أَشْيَاءُ
مِنْ شَكِّكَ قَالَ وَصَحِيحِكَ قَالَ مَا نَجَا
مِنْ ذَلِكَ أَحَدٌ قَالَ حَتَّى أَنْزَلَ اللَّهُ
عَزَّ وَجَلَّ ﴿ فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِمَّا
أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَاسْأَلِ الَّذِينَ يَفْقَهُونَ
الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ ﴾ الْآيَةَ قَالَ
فَقَالَ لِي إِذَا وَجَدْتَ فِي نَفْسِكَ
شَيْئًا فَقُلْ ﴿ هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ
وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمٌ ﴾.

122. O osobi koja svoje porijeklo dovodi u vezu sa nekim drugim

5107. ISPRIČAO NAM JE En-Nufejli, kog je obavijestio Zuhejr, prenijevši od Asima el-Ahvela, on od Ebu Osmana, da je Sa'd b. Malik kazao: "Moje uši su čule, a srce zapamtilo, da je Muhammed, s.a.v.s., rekao: 'Ko svjesno tvrdi da je sin nekog drugog, a ne svog (biološkog) oca i on to zna – Džennet mu je zabranjen.' Sreo sam Ebu Bekreta i to mu spomenuo, a on je rekao: 'I ove moje uši su to čule od Muhammeda, s.a.v.s., a srce upamtilo.'"

Asim kaže: "Ebu Osmane, pred tobom su to posvjedočila dvojica, koji su to ljudi?" Jedan je onaj koji je prvi na Allahovom putu (ili: u islamu) odapeo strijelu, tj. Sa'd b. Malik. A drugi je onaj što je sa dvadeset i nekoliko ljudi došao pješke iz Taifa (Ebu Bekr)."

Ebu Davud kaže: "En-Nufejli je rekao (Ebu Ali je kazao: 'Čuo sam od Ebu Davuda da je En-Nufejli u ovom hadisu ispričao): 'Tako mi Allaha, ovo je za mene slađe od meda, tj. riječi: *haddesena/ispričali su nam i haddeseni/ispričao mi je.*'"

Ebu Davud kaže: "Čuo sam Ahmeda (Ebu Ali kaže: 'A čuo sam Ebu Davuda kada prenosi od Ahmeda) da kaže: 'Hadisi koje su prenijeli Kuflijani nemaju

١٢٢. بَابُ فِي الرَّجُلِ يَنْتَسِي إِلَى غَيْرِ مَوَالِيهِ

٥١٠٧. حَدَّثَنَا الثَّقَلِيُّ حَدَّثَنَا زُهَيْرٌ حَدَّثَنَا عَاصِمٌ الْأَخْوَلُ قَالَ حَدَّثَنِي أَبُو عُثْمَانَ قَالَ حَدَّثَنِي سَعْدُ بْنُ مَالِكٍ قَالَ: سَمِعْتُهُ أَذْنَائِي وَوَعَاةَ قَلْبِي مِنْ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ مَنْ ادَّعَى إِلَى غَيْرِ أَبِيهِ وَهُوَ يَعْلَمُ أَنَّهُ غَيْرُ أَبِيهِ فَالْحِنَّةُ عَلَيْهِ حَرَامٌ قَالَ فَلَقِيْتُ أَبَا بَكْرَةَ فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لَهُ فَقَالَ: سَمِعْتُهُ أَذْنَائِي وَوَعَاةَ قَلْبِي مِنْ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

قَالَ عَاصِمٌ فَقُلْتُ يَا أَبَا عُثْمَانَ لَقَدْ شَهِدَ عِنْدَكَ رَجُلَانِ أَيُّمَا رَجُلَيْنِ فَقَالَ: أَمَا أَحَدُهُمَا فَأَوْلُ مَنْ رَمَى بِسَهْمِهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ فِي الْإِسْلَامِ يَعْنِي سَعْدُ بْنُ مَالِكٍ وَالْآخَرُ قَدِيمٌ مِنَ الطَّائِفِ فِي بَضْعَةِ وَعِشْرِينَ رَجُلًا عَلَى أَقْدَامِهِمْ فَذَكَرَ فَضْلًا.

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: قَالَ الثَّقَلِيُّ حَيْثُ حَدَّثَ بِهَذَا الْحَدِيثِ وَاللَّهِ إِنَّهُ عِنْدِي أَحْلَى مِنَ الْعَسَلِ يَعْنِي قَوْلَهُ حَدَّثَنَا وَحَدَّثَنِي.

قَالَ أَبُو عَرَبٍ وَسَمِعْتُ أَبَا دَاوُدَ يَقُولُ سَمِعْتُ أَحْمَدَ يَقُولُ لَيْسَ لِلْحَدِيثِ أَهْلٌ الْكُوفَةُ نُورٌ قَالَ وَمَا رَأَيْتُ مِثْلَ أَهْلِ الْبَصْرَةِ كَانُوا تَعَلَّمُوهُ مِنْ شُعْبَةَ.

svjetla. Nisam vidio ravne stanovnicima Basre koji su hadis učili od Šu'bea.””

5108. ISPRIČAO NAM JE Hadžadž b. Ebu Jakub, kog je obavijestio Muavija b. Amr, prenijevši od Zaida, on od El-A'meša, on od Ebu Saliha, on od Ebu Hurejrea, da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., kazao: “Ko preuzme vlast nad robovima bez dopuštenja njihovih vlasnika, na njega je Allahovo prokletstvo, prokletstvo meleka i svih ljudi. Od njega na Sudnjem danu neće biti primljena ni nafila ni obavezni ibadet.”

5109. ISPRIČAO NAM JE Sulejman b. Abdurrahman ed-Dimeški, prenijevši od Omera b. Abdulvahida, on od Abdurrahmana b. Jezida b. Džabira, on od Seida b. Ebu Seida, dok smo bili u Bejrutu, a on od Enesa b. Malika, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Ko svjesno tvrdi da je sin nekog drugog a ne svoga (stvarnog) oca, ili ko (od robova) svjesno tvrdi da pripada drugom vlasniku, na njega je Allahovo prokletstvo koje traje do Sudnjeg dana.”⁴¹⁵

123. O hvalisanju porijeklom

5110. ISPRIČAO NAM JE Musa b. Mervan er-Rekki, njemu je ispričao

٥١٠٨. حَدَّثَنَا حَجَّاجُ بْنُ أَبِي يَعْقُوبَ حَدَّثَنَا مُعَاوِيَةُ بْنُ يَغْنِي بْنِ عَمْرِو حَدَّثَنَا زَائِدَةُ عَنْ الْأَعْمَشِ عَنْ أَبِي صَالِحٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ تَوَلَّى قَوْمًا بِغَيْرِ إِذْنِ مَوْلِيهِ فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ لَا يُقْبَلُ مِنْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَدْلٌ وَلَا صَرْفٌ.

٥١٠٩. حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الدَّمَشَقِيُّ حَدَّثَنَا عُمَرُ بْنُ عَبْدِ الْوَاحِدِ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ يَزِيدَ بْنِ جَابِرٍ قَالَ حَدَّثَنِي سَعِيدُ بْنُ أَبِي سَعِيدٍ وَنَحْنُ بِبَيْرُوتَ عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَنْ ادَّعَى إِلَى غَيْرِ أَبِيهِ أَوْ انْتَمَى إِلَى غَيْرِ مَوْلِيهِ فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ الْمُتَتَابِعَةُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ.

١٢٣. بَابُ فِي التَّفَاخُرِ بِالْأَحْسَابِ

٥١١٠. حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ مَرْوَانَ الرَّقِّيُّ حَدَّثَنَا الْمُعَاوِيَةُ ح. وَحَدَّثَنَا

⁴¹⁵ Bilježe ga u *El-Kutubus-sitten* svi autori, osim Ibn Madžea.

El-Muafi. A obavijestio nas je i Ahmed b. Seid el-Hemdani, kome je saopćio Ibn Vehb – i ovo je njegov hadis – prenijevši od Hišama b. Sa'da, on od Seida b. Ebu Seida, on od svoga oca, a on od Ebu Hurejrea, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Allah je od vas odstranio džahilijetsku oholost i hvalisanje očevima. Vjernik je bogobožan, a razvratnik je nesretan. Vi ste Ademovi potomci, a Adem je stvoren od zemlje. Hoće li nevjernici prestati da se ponose svojim (umrlim) narodima. Oni su samo džehennemsko gorivo (ili: Oni će kod Allaha biti bezvredniji od baljegara koji svojim nosom ćuška nečist).”⁴¹⁶

124. O pristrasnosti

5111. ISPRIČAO NAM JE En-Nufejli, njega je obavijestio Zuhejr, prenijevši od Simaka b. Harba, on od Abdurrahmana b. Abdullaha b. Mes'uda, da je njegov otac kazao: “Ko pomogne svoj narod na neistini, umrijet će grijesan, poput kamile koja padne u bunar mašući repom a nije u stanju iz njega se izbaviti.”

أَحْمَدُ بْنُ سَعِيدِ الْهَمْدَانِيُّ أَخْبَرَنَا
ابْنُ وَهْبٍ وَهَذَا حَدِيثُهُ عَنْ هِشَامِ
بْنِ سَعْدٍ عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي سَعِيدٍ
عَنْ أَبِيهِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ
رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ قَدْ أَذْهَبَ عَنْكُمْ
عُبَيْةَ الْجَاهِلِيَّةِ وَفَخَّرَهَا بِالْأَبَاءِ
مُؤْمِنٌ تَقِيٌّ وَفَاجِرٌ شَقِيٌّ أَنْتُمْ بَنُو
آدَمَ وَآدَمٌ مِنْ تُرَابٍ لَيَدَعَنَّ رِجَالٌ
فَخَرَهُمْ بِأَقْوَامٍ إِنَّمَا هُمْ فَخْمٌ مِنَ
فَخْمِ جَهَنَّمَ أَوْ لَيَكُونَنَّ أَهْوَنَ عَلَى
اللَّهِ مِنَ الْجِعْلَانِ الَّتِي تَنْدَعُ بِأَنْفِهَا
التَّيْنَ.

١٢٤. بَابُ فِي الْعَصِيَّةِ

٥١١١. حَدَّثَنَا الثَّقَلِيُّ حَدَّثَنَا زُهَيْرٌ
حَدَّثَنَا سِمَاكُ بْنُ حَرْبٍ عَنْ عَبْدِ
الرَّحْمَنِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ
عَنْ أَبِيهِ قَالَ: مَنْ نَصَرَ قَوْمَهُ عَلَى
غَيْرِ الْحَقِّ فَهُوَ كَالْبَعِيرِ الَّذِي رُدِّيَ
فَهُوَ يُنَزَعُ بِدَنْبِهِ

⁴¹⁶ Bilježi ga i Et-Tirmizi u Džami' u.

5112. ISPRIČAO NAM JE Ibn Beššar, njemu je saopćio Ebu Amir, prenijevši od Sufjana, on od Simaka b. Harba, on od Abdurrahmana b. Abdullaha, da je njegov otac kazao: “Došao sam Vjerovjesniku, s.a.v.s. Bio je u kožnom šatoru...” – a onda je spomenuo slično prethodnom hadisu.

5113. ISPRIČAO NAM JE Mahmud b. Halid ed-Dimeški, njega je obavijestio El-Firjabi, prenijevši od Seleme b. Bišra ed-Dimeškija, on od kćerke Vasilea b. el-Eskaa, da je čula kada je njen otac upitao: “Allahov Poslanice, šta je to pristrasnost?” On reče: “Da pomažeš svoj narod u nasilju.”

5114. ISPRIČAO NAM JE Ahmed b. Amr b. es-Serh, njega je obavijestio Ejub b. Suvejd, prenijevši od Usamea b. Zejda, on od Seida b. el-Musejjeba, on od Surake b. Malika b. Džu'suma el-Mudlidžija: “Allahov Poslanik, s.a.v.s., je, državši nam govor, rekao: ‘Najbolji među vama je onaj koji štiti svoje pleme ukoliko ne čini nasilje.’”

Ebu Davud kaže: “Ejub b. Suvejd je slab prenosilac.”

5115. ISPRIČAO NAM JE Ibnus-Serh, njega je obavijestio Ibn Vehb, prenijevši od Seida b. Ebu Ejuba, on

٥١١٢. حَدَّثَنَا ابْنُ بَشَّارٍ حَدَّثَنَا أَبُو عَامِرٍ حَدَّثَنَا سُفْيَانُ عَنْ سِمَاكِ بْنِ حَرْبٍ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ عَنْ أَبِيهِ قَالَ أَنْتَهَيْتُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ فِي قُبَّةٍ مِنْ آدَمَ فَذَكَرَ نَحْوَهُ.

٥١١٣. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ خَالِدٍ الدَّمَشَقِيُّ حَدَّثَنَا الْفِرْيَابِيُّ حَدَّثَنَا سَلْمَةُ بْنُ بَشْرِ الدَّمَشَقِيِّ عَنْ بِنْتِ وَائِلَةَ بْنِ الْأَسْقَمِ أَنَّهَا سَمِعَتْ أَبَاهَا يَقُولُ قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا الْعَصِيَّةُ قَالَ أَنْ تُعِينَ قَوْمَكَ عَلَى الظُّلْمِ.

٥١١٤. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ عَمْرٍو بْنِ السَّرْحِ حَدَّثَنَا أَيُّوبُ بْنُ سُؤَيْدٍ عَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ أَنَّهُ سَمِعَ سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ يُحَدِّثُ عَنْ سُرَّاقَةَ بْنِ مَالِكِ بْنِ جُعْشِمِ الْمُدَلِجِيِّ قَالَ: حَظَبْنَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: حَزَبُكُمْ الْمُدَافِعُ عَنْ عَشِيرَتِهِ مَا لَمْ يَأْتُمْ قَالَ أَبُو دَاوُدَ: أَيُّوبُ بْنُ سُؤَيْدٍ ضَعِيفٌ.

٥١١٥. حَدَّثَنَا ابْنُ السَّرْحِ حَدَّثَنَا ابْنُ وَهْبٍ عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي أَيُّوبَ عَنْ

od Muhammeda b. Abdurrahmana el-Mekkija, tj. Ibn Ebu Lebibe, on od Abdullaha b. Ebu Sulejmana, a on od Džubejra b. Mut'ima, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., kazao: "Nije naš onaj koji poziva na pristrasnost, niti je naš onaj koji se bori iz pristrasnosti, niti je naš onaj koji umre pristrasan."

5116. ISPRIČAO NAM JE Ebu Bekr b. Ebu Šejbe, kom je ispričao Ebu Usama, prenijevši od Avfa, on od Zijada b. Mihraka, on od Ebu Kinanea, a on od Ebu Musaa, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: "Sestrić nekoga iz plemena se smatra njihovim."⁴¹⁷

5117. ISPRIČAO NAM JE Muhammed b. Abdurrahim, njega je obavijestio El-Husejn b. Muhammed, prenijevši od Džerira b. Hazima, on od Muhammeda b. Ishaka, on od Davuda b. Husajna, on od Abdurrahmana b. Ebu Ukbea, da je Ebu Ukbe, oslobođeni rob Perzijanac, kazao: "Učestvovao sam sa Allahovim Poslanikom, s.a.v.s., u Bici na Uhudu. Udario sam jednog mušrika i rekao: 'Primi od mene ovaj udarac – ja sam Perzijanac.' Čuvši to, Allahov Poslanik, s.a.v.s., se okrenu prema meni i

مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْمَكِّيِّ يَغْنِي
ابْنَ أَبِي لَيْبَةَ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي
سُلَيْمَانَ عَنْ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ أَنَّ
رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
قَالَ لَيْسَ مِنَّا مَنْ دَعَا إِلَى عَصِييَةٍ
وَلَيْسَ مِنَّا مَنْ قَاتَلَ عَلَى عَصِييَةٍ
وَلَيْسَ مِنَّا مَنْ مَاتَ عَلَى عَصِييَةٍ.

٥١١٦. حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ أَبِي
شَيْبَةَ حَدَّثَنَا أَبُو أُسَامَةَ عَنْ عَوْفٍ
عَنْ زِيَادِ بْنِ مَخْرَاقٍ عَنْ أَبِي كِتَابَةَ
عَنْ أَبِي مُوسَى قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ابْنُ أُخْتِ
الْقَوْمِ مِنْهُمْ.

٥١١٧. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحِيمِ
حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ مُحَمَّدٍ حَدَّثَنَا
جَرِيرُ بْنُ حَازِمٍ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ
إِسْحَاقَ عَنْ دَاوُدَ بْنِ حُصَيْنٍ عَنْ
عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي عُقْبَةَ عَنْ أَبِي
عُقْبَةَ وَكَانَ مَوْلَى مِنْ أَهْلِ فَارِسَ
قَالَ: شَهِدْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَحَدًا فَضَرَبْتُ
رَجُلًا مِنَ الْمُشْرِكِينَ فَقُلْتُ خُذْهَا
مِنِّي وَأَنَا الْغُلَامُ الْفَارِسِيُّ فَالْتَمَّتْ

⁴¹⁷ Bilježe ga u *El-Kutubus-Site* svi autori, osim Ibn Madžea.

reče: ‘Bolje je da kažeš: ‘Primi ga od mene – ja sam ensarija.’”⁴¹⁸

125. Čovjek voli čovjeka zbog dobra kod njega (čovjekovo saopćenje čovjeku da ga voli)

5118. ISPRIČAO NAM JE Musedded, njega je obavijestio Jahja, prenijevši od Sevra, on od Habiba b. Ubejda, on od El-Mikdama b. Madikeriba, koga je zatekao, da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., kazao: “Ako čovjek voli svoga brata (po vjeri), neka mu to saopći.”⁴¹⁹

5119. ISPRIČAO NAM JE Muslim b. Ibrahim, kome je ispričao El-Mubarek b. Fedale, prenijevši od Sabita el-Bunanija, on od Enesa b. Malika: “Neki čovjek bijaše kod Vjerovjesnika, a pored njega je prošao drugi čovjek. On reče: ‘Allahov Poslaniče, ja volim ovoga čovjeka.’, a Vjerovjesnik, s.a.v.s., mu kaza: ‘Jesi li ga obavijestio o tome?’ ‘Ne.’ – odgovori, a Poslanik mu reče: ‘Obavijesti ga o tome!’ On požuri za njim i reče mu: ‘Volim te u ime Allaha.’, a ovaj mu reče: ‘Volio te Onaj u Čije si me ime zavolio.’”

إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: فَهَلَّا قُلْتَ خُذْهَا مِنِّي وَأَنَا الْعُلَامُ الْأَنْصَارِيُّ.

١٢٥. بَابُ إِخْبَارِ الرَّجُلِ الرَّجُلَ بِمَحَبَّتِهِ إِيَّاهُ

٥١١٨. حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ حَدَّثَنَا يَحْيَى عَنْ ثَوْرِ قَالَ حَدَّثَنِي حَبِيبُ بْنُ عَبْدِ عَمْرِو بْنِ الْمُقْدَامِ بْنِ مَعْدِي كَرِيبٍ وَقَدْ كَانَ أَدْرَكُهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِذَا أَحَبَّ الرَّجُلُ أَخَاهُ فَلْيُخْبِرْهُ أَنَّهُ مُحِبُّهُ.

٥١١٩. حَدَّثَنَا مُسْلِمٌ بْنُ أَبِرَاهِيمَ حَدَّثَنَا الْمُبَارَكُ بْنُ فَضَالَةَ حَدَّثَنَا ثَابِتُ الْبُنَاتِيِّ عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ أَنَّ رَجُلًا كَانَ عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَمَرَّ بِهِ رَجُلٌ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِيَّيْ لَأُحِبُّ هَذَا فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَعْلَمْتَهُ قَالَ لَا قَالَ أَعْلِمْتُهُ قَالَ فَدَحِقْتُهُ فَقَالَ: إِيَّيْ أَحْبَبْتُ فِي اللَّهِ فَقَالَ: أَحْبَبْتُ الَّذِي أَحْبَبْتَنِي لَهُ.

⁴¹⁸ Bilježi ga i Ibn Madže, u *Sunenu*.

⁴¹⁹ Bilježi ga i Et-Tirmizi u *Džami’u*.

5120. ISPRIČAO NAM JE Musa b. Ismail, prenijevši od Sulejmana, on od Humejda b. Hilala, on od Abdullaha b. es-Samita, da je Ebu Zerr upitao: “Allahov Poslanice, šta je sa čovjekom koji voli neke ljude, ali nije u stanju raditi kao što oni rade?” Poslanik reče: “Ebu Zerre, bit ćeš sa onim koga voliš.”, a Ebu Zerr na to kaza: “Ja volim Allaha i Njegovog Poslanika.” “Bit ćeš sa onim koga si volio.” – kaza mu Vjerovjesnik, s.a.v.s. Ebu Zerr ponovi ono što je kazao, a i Allahov Poslanik, s.a.v.s., ponovi ono što je on rekao.⁴²⁰

5121. ISPRIČAO NAM JE Vehb b. Bekijje, kog je obavijestio Halid, prenijevši od Junusa b. Ubejda, on od Sabita, da je Enes b. Malik kazao: “Nisam vidio da su se ashabi ičemu više obradovali nego što su se obradovali odgovoru na pitanje nekog čovjeka: ‘Allahov Poslanice, čovjek voli čovjeka zbog njegovih dobrih djela, a nije u stanju slično raditi?’ – pa je Poslanik rekao: ‘Čovjek će biti sa onim koga je volio.’”⁴²¹

٥١٢٠. حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ هِلَالٍ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الصَّامِتِ عَنْ أَبِي ذَرٍّ أَنَّهُ قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ الرَّجُلُ يُحِبُّ الْقَوْمَ وَلَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يَعْمَلَ كَعَمَلِهِمْ قَالَ أَنْتَ يَا أَبَا ذَرٍّ مَعَ مَنْ أَحْبَبْتَ قَالَ فَإِنِّي أُحِبُّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ قَالَ فَإِنَّكَ مَعَ مَنْ أَحْبَبْتَ قَالَ فَأَعَادَهَا أَبُو ذَرٍّ فَأَعَادَهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

٥١٢١. حَدَّثَنَا وَهْبُ بْنُ بَقِيَّةَ حَدَّثَنَا خَالِدٌ عَنْ يُونُسَ بْنِ عُبَيْدٍ عَنْ ثَابِتٍ عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: رَأَيْتُ أَصْحَابَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَرِحُوا بِشَيْءٍ لَمْ أَرَهُمْ فَرِحُوا بِشَيْءٍ أَشَدَّ مِنْهُ قَالَ رَجُلٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ الرَّجُلُ يُحِبُّ الرَّجُلَ عَلَى الْعَمَلِ مِنَ الْخَيْرِ يَعْمَلُ بِهِ وَلَا يَعْمَلُ بِمِثْلِهِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْمَرْءُ مَعَ مَنْ أَحَبَّ.

⁴²⁰ Bilježe ga i El-Buhari i Muslim u *Sahihima*.

⁴²¹ Bilježe ga i El-Buhari i Muslim u *Sahihima*.

126. O savjetu

5122. ISPRIČAO NAM JE Ibnul-Musenna, kog je obavijestio Jahja b. Ebu Bukejra, prenijevši od Šejbana, on od Abdulmelika b. Umejra, on od Ebu Selemea, a on od Ebu Hurejrea, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: "Savjetnik mora biti povjerljiv."⁴²²

127. O onome koji uputi na dobro

5123. ISPRIČAO NAM JE Muham-med b. Kesir, njemu je saopćio Sufjan, prenijevši od El-A'meša, on od Ebu Amra eš-Šejbanija, da je Ebu Mes'ud el-Ensari⁴²³ kazao: "Došao je neki čovjek Vjerovjesniku, s.a.v.s., i rekao: 'Allahov Poslaniče, moja jahalica je malak-sala, daj mi drugu.' Allahov Poslanik, s.a.v.s., reče: 'Ja nemam jahalice, ali otiđi tom i tom, možda ti je on da.' Čovjek je otišao i, pošto mu je ovaj dao jahalicu, opet je došao Allahovom Poslaniku, s.a.v.s., i obavijestio ga o tome, a Allahov Poslanik, s.a.v.s., reče:

١٢٦. بَابُ فِي الْمَسْوْرَةِ

٥١٢٢. حَدَّثَنَا ابْنُ الْمُنْثَرِيِّ حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ أَبِي بُكَيْرٍ حَدَّثَنَا شَيْبَانُ عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ عُمَيْرٍ عَنْ أَبِي سَلَمَةَ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْمُسْتَشَارُ مُؤْتَمَنٌ.

١٢٧. بَابُ فِي الدَّالِّ عَلَى الْخَيْرِ

٥١٢٣. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ كَثِيرٍ أَخْبَرَنَا سُفْيَانُ عَنْ الْأَعْمَشِ عَنْ أَبِي عَمْرِو الشَّيْبَانِيِّ عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الْأَنْصَارِيِّ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي أُبَدِعُ فِي فَاخْمِلْنِي قَالَ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكَ عَلَيْهِ وَلَكِنَّ أَنْتَ فُلَانًا فَلَعَلَّهُ أَنْ يَحْمِلَكَ فَآتَاهُ فَحَمَلَهُ فَأَتَى رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَخْبَرَهُ فَقَالَ رَسُولُ

⁴²² Bilježe ga i Et-Tirmizi u Džami' u, i En-Nesai i Ibn Madže u Sunenima.

⁴²³ Ebu Mesud el-Bedri Ukbe b. Amr b. Sa'lebe el-Ensari je poznati ashab.

‘Ko uputi na dobro, ima nagradu kao i onaj koji ga uradi.’⁴²⁴

128. O ljubavi

5124. ISPRIČAO NAM JE Hajve b. Šurejh, njega je obavijestio Bekije, prenijevši od Ebu Bekra b. Ebu Merjema, on od Halida b. Muhammeda es-Sekafija, on od Bilala b. Ebud-Derdaa, on od Ebud-Derdaa, da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., kazao: “Ljubav prema nečemu te čini slijepim i gluhim.”

129. O zauzimanju

5125. ISPRIČAO NAM JE Musedded, njega je obavijestio Sufjan, prenijevši od Burejdea b. Ebu Burdea, on od svoga oca, a on od Ebu Musaa, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Zauzmite se kod mene (izidite u susret), bit ćete nagrađeni! Allah ono što hoće propisuje jezikom Svoga Vjerovjesnika.”⁴²⁵

5126. ISPRIČALI SU NAM Ahmed b. Salih i Ahmed b. Amr b. es-Serh, prenijevši od Sufjana b. Ujejne, on od Amra b. Dinara, on od Vehba b. Munebbiha,

اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ دَلَّ عَلَى خَيْرٍ فَلَهُ مِثْلُ أَجْرِ فَاعِلِهِ.

١٢٨. بَابُ فِي الْهَوَى

٥١٢٤. حَدَّثَنَا حَيْوَةُ بْنُ شُرَيْحٍ حَدَّثَنَا بَقِيَّةٌ عَنْ أَبِي بَكْرٍ بْنِ أَبِي مَرْثَمَ عَنْ خَالِدِ بْنِ مُحَمَّدٍ الثَّقَفِيِّ عَنْ بِلَالِ بْنِ أَبِي الدَّرْدَاءِ عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ حُبُّكَ الشَّيْءَ يُعْمِي وَيُصِمُّ.

١٢٩. بَابُ فِي الشَّفَاعَةِ

٥١٢٥. حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ حَدَّثَنَا سُفْيَانُ عَنْ بُرَيْدِ بْنِ أَبِي بُرْدَةَ عَنْ أَبِيهِ عَنْ أَبِي مُوسَى قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: اشْفَعُوا إِلَيَّ لِتُؤَجَّرُوا وَلِيَقْبِضَ اللَّهُ عَلَى لِسَانِ نَبِيِّهِ مَا شَاءَ.

٥١٢٦. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ صَالِحٍ وَأَحْمَدُ بْنُ عَمْرٍو بْنِ السَّرْحِ قَالَا حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ عَنْ عَمْرِو بْنِ

⁴²⁴ Bilježi ga i Muslim u *Sahihu*, i Et-Tirmizi u *Džami'u*.

⁴²⁵ Bilježi ga i Et-Tirmizi u *Džami'u*.

on od svoga brata, a on od Muavije: “Zauzmite se (jedni za druge), bit ćete nagrađeni! Ja ponekad hoću nešto da uradim, ali to odgodim kako bi se vi zauzeli (jedni za druge) i za to bili nagrađeni, jer je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: ‘Zauzmite se (jedni za druge), bit ćete nagrađeni!’”

5127. ISPRIČAO NAM JE Ebu Ma’mer, njega je obavijestio Sufjan, prenijevši od Burejda, on od Ebu Burdea, on od Ebu Musaa, a on od Vjerovjesnika, s.a.v.s. – slično prethodnom hadisu.

130. Čovjek treba započeti pisati pismo svojim imenom

5128. ISPRIČAO NAM JE Ahmed b. Hanbel, njega je obavijestio Hušejm, prenijevši od Mensura, on od Ibn Sirina (–Ahmed je jedanput rekao: Hušejm –) da je neki El-Alaov sin kazao: “El-Ala el-Hadremi je bio Vjerovjesnikov, s.a.v.s., namjesnik u Bahreju. On bi, kada bi Vjerovjesniku, s.a.v.s., pisao pismo, počinjao svojim imenom.”⁴²⁶

دِينَارٍ عَنِ وَهْبِ بْنِ مُنَبِّهِ عَنِ
أَخِيهِ عَنِ مُعَاوِيَةَ اشْفَعُوا تُوَجَّرُوا
فَإِنِّي لِأُرِيدُ الْأَمْرَ فَأَوْخَرُهُ كَيْمَا
تَشْفَعُوا فَتُوَجَّرُوا فَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ اشْفَعُوا
تُوَجَّرُوا

٥١٢٧. حَدَّثَنَا أَبُو مَعْمَرٍ حَدَّثَنَا
سُفْيَانُ عَنِ بُرَيْدِ عَنِ أَبِي بُرْدَةَ
عَنِ أَبِي مُوسَى عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِثْلَهُ.

١٣٠. بَابُ فِيمَنْ يَبْدَأُ بِنَفْسِهِ فِي الْكِتَابِ

٥١٢٨. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ
حَدَّثَنَا هُشَيْمٌ عَنِ مَنْصُورٍ عَنِ
ابْنِ سِيرِينَ قَالَ أَحْمَدُ قَالَ مَرَّةً يَعْني
هُشَيْمًا عَنِ بَعْضِ وَلَدِ الْعَلَاءِ أَنَّ
الْعَلَاءَ بْنَ الْحَضْرَمِيِّ كَانَ عَامِلَ
النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى
الْبَحْرَيْنِ فَكَانَ إِذَا كَتَبَ إِلَيْهِ بَدَأَ
بِنَفْسِهِ.

⁴²⁶ Allahov Poslanik, s.a.v.s., je svako pismo počinjao svojim imenom: “U ime Allaha, Svemilosnog, Samilosnog! Od Muammada, Allahovog poslanika (npr.) Heraklu.”

5129. ISPRIČAO NAM JE Muhammed b. Abdurrahim, kog je obavijestio El-Mualla (Mualla) b. Mensur, kome je saopćio Hušejm, prenijevši od Mensura, on od Ibn Sirina, on od Ibnul-Alaa, a on od El-Alaa b. el-Hadremija: “Pisao je Vjerovjesniku, s.a.v.s., a pismo je započinjao svojim imenom.”

٥١٢٩. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحِيمِ حَدَّثَنَا الْمُعَلَّى بْنُ مَنْصُورٍ أَخْبَرَنَا هُشَيْمٌ عَنْ مَنْصُورٍ عَنْ ابْنِ سِيرِينَ عَنْ ابْنِ الْعَلَاءِ عَنِ الْعَلَاءِ يَعْنِي ابْنَ الْحَضْرِيِّ أَنَّهُ كَتَبَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَبَدَأَ بِاسْمِهِ.

131. Kako se nemuslimanima pišu (pisma)

5130. ISPRIČALI SU NAM El-Hasan b. Ali i Muhammed b. Jahja, njih je obavijestio Abdurrezzak, prenijevši od Ma'mera, on od Ez-Zuhrija, on od Ubejdullaha b. Abdullaha b. Utbea, a on od Ibn Abbasa: “Vjerovjesnik, s.a.v.s., je pisao Heraklu: ‘Od Muhammeda, Allahovog poslanika, Heraklu, poglavaru Bizanta. Spas na onoga ko slijedi Ispravan put.’”

١٣١. بَابُ كَيْفٍ يُكْتَبُ إِلَى الدَّيْمِيِّ

٥١٣٠. حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ وَحُمَّدُ بْنُ يَحْيَى قَالَا حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ عَنْ مَعْمَرٍ عَنِ الزُّهْرِيِّ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُتْبَةَ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَتَبَ إِلَى هِرَقْلٍ مِنْ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ إِلَى هِرَقْلٍ عَظِيمِ الرُّومِ سَلَامٌ عَلَى مَنْ اتَّبَعَ الْهَدَى.

Ibn Jahja je kazao, prenijevši od Ibn Abbasa, da ga je Sufjan obavijestio rekavši: “Ušli smo kod Herakla i sjeli ispred njega. Zatražio je pismo Allahovog Poslanika, s.a.v.s. U pismu je stajalo: ‘U ime Allaha, Svemilosnog, Samilosnog! Od Muhammeda, Allahovog poslanika, Heraklu, glavaru Bizanta.

قَالَ ابْنُ يَحْيَى عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ أَنَّ أَبَا سُفْيَانَ أَخْبَرَهُ قَالَ فَدَخَلْنَا عَلَى هِرَقْلٍ فَأَجَلَسَنَا بَيْنَ يَدَيْهِ ثُمَّ دَعَا بِكِتَابِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَإِذَا فِيهِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مِنْ مُحَمَّدٍ

Spas na onoga ko slijedi Ispravan put, a potom...”⁴²⁷

رَسُولِ اللَّهِ إِلَى هِرْقَلِ عَظِيمِ الرُّومِ سَلَامٌ عَلَى مَنْ اتَّبَعَ الْهُدَى أَمَا بَعْدُ.

132. O dobročinstvu prema roditeljima

١٣٢. بَابُ فِي بِرِّ الْوَالِدَيْنِ

5131. ISPRIČAO NAM JE Muhammed b. Kesir, njemu je saopćio Sufjan, prenijevši od Suhejla b. Ebu Salih, on od svoga oca, a on od Ebu Hurejrea, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Dijete se nikako ne može odužiti svome roditelju, osim ako bi (taj roditelj) zapao u ropstvo pa ga ono svojim imetkom otkupilo i oslobodilo.”⁴²⁸

٥١٣١. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ كَثِيرٍ أَخْبَرَنَا سُفْيَانُ قَالَ حَدَّثَنِي سُهَيْلُ بْنُ أَبِي صَالِحٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا يَجْزِي وَلَدٌ وَالِدَهُ إِلَّا أَنْ يَجِدَهُ مَمْلُوكًا فَيَشْتَرِيَهُ فَيُعْتِقَهُ.

5132. ISPRIČAO NAM JE Musedded, kog je obavijestio Jahja, prenijevši od Ibn Ebu Zi’ba, on od svog daidže El-Harisa, on od Hamze b. Abdullaha b. Omera, da je njegov otac kazao: “Sa mnom je bila žena koju sam volio, a koju je Omer prezirao. Jednog dana mi reče: ‘Pusti je!’, a ja sam odbio da je pustim. Omer je otišao Vjerovjesniku, s.a.v.s., i to mu spomenuo, te (mi) je Vjerovjesnik, s.a.v.s., rekao: ‘Pusti je!’”⁴²⁹

٥١٣٢. حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ حَدَّثَنَا يَحْيَى عَنْ ابْنِ أَبِي ذُنَيْبٍ قَالَ حَدَّثَنِي خَالِي الْحَارِثُ عَنْ حَمْرَةَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ عَنْ أَبِيهِ قَالَ: كَانَتْ تَحْتِي امْرَأَةٌ وَكُنْتُ أُحِبُّهَا وَكَانَ عُمَرُ يَكْرَهُهَا فَقَالَ لِي طَلَّقْهَا فَأَبَيْتُ فَأَتَى عُمَرُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَذَكَرَ ذَلِكَ لَهُ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: طَلَّقْهَا.

⁴²⁷ Bilježe ga u *El-Kutubus-sitteu* svi autori, osim Ibn Madžea.

⁴²⁸ Bilježe ga u *El-Kutubus-sitteu* svi autori, osim El-Buharija.

⁴²⁹ Bilježe ga i Et-Tirmizi u *Džami’u*, i En-Nesai i Ibn Madže u *Sunenima*.

5133. ISPRIČAO NAM JE Muhammed b. Kesir, njemu je saopćio Sufjan, prenijevši od Behza b. Hakima, on od svoga oca, da je njegov djed kazao: “Allahov Poslaniče, koga sam najviše dužan poštovati?” “Majku.” – odgovori on. “Koga poslije toga?” – upitah. “Majku.” – odgovori on. “Koga poslije toga?” – upitah. “Majku.” – odgovori on. “A koga poslije toga?” – ponovo upitah. “Oca, zatim redom oni koji su ti najbliži.” – odgovori on.

Allahov Poslanik, s.a.v.s., je (i ovo) kazao: “Neće čovjek od svoga rođaka zatražiti nešto od viška imetka, pa mu ovaj to uskrati, a da mu taj višak na Sudnjem danu neće biti pretvoren u ogromnu ćelavu zmiju otrovnicu.”⁴³⁰

Ebu Davud kaže: “*El-Akre* znači: *ćelav*. Ovim aludira na otrovnicu koja nema dlaka na glavi zbog žestine njenog otrova.”

5134. ISPRIČAO NAM JE Muhammed b. Isa, njega je obavijestio El-Haris b. Murre, prenijevši od Kulejba b. Menfea, da je njegov djed otišao Vjerovjesniku, s.a.v.s., i upitao ga: “Allahov Poslaniče, koga sam najviše dužan poštovati?” On reče: “Majku, oca, sestru, brata, a poslije toga najbližeg rođaka. Obli-

٥١٣٣. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ كَثِيرٍ أَخْبَرَنَا سُفْيَانُ عَنْ بَهْزِ بْنِ حَكِيمٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ قَالَ: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنْ أَبْرُّ قَالَ أُمَّكَ ثُمَّ أُمَّكَ ثُمَّ أُمَّكَ ثُمَّ أَبَاكَ ثُمَّ الْأَقْرَبَ فَلَا اقْرَبَ وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا يَسْأَلُ رَجُلٌ مَوْلَاهُ مِنْ فَضْلِي هُوَ عِنْدَهُ فَيَمْنَعُهُ إِلَّا هَؤُلَاءِ إِلَّا دَعِيَ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَضْلُهُ الَّذِي مَنَعَهُ شُجَاعًا أَقْرَعَ

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: الْأَقْرَعُ الَّذِي ذَهَبَ شَعْرُ رَأْسِهِ مِنَ السَّمِّ.

٥١٣٤. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَيْسَى حَدَّثَنَا الْحَارِثُ بْنُ مُرَّةٍ حَدَّثَنَا كَلْبُ بْنُ مَنَفَعَةَ عَنْ جَدِّهِ أَنَّهُ أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنْ أَبْرُّ قَالَ أُمَّكَ وَأَبَاكَ وَأُخْتَكَ وَأَخَاكَ وَمَوْلَاكَ

⁴³⁰ Bilježi ga i Et-Tirmizi u *Džami'u*.

gatna je dužnost održavati vezu sa rodbinom.”

5135. ISPRIČAO NAM JE Muhammed b. Džafer b. Zijad. A ispričao nam je i Abbad b. Musa, prenijevši od Ibrahima b. Sa'da, on od svoga oca, on od Humejda b. Abdurrahmana, a on od Abdullaha b. Amra, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “U velike grijehe spada i to da neko proklinje svoje roditelje. Neko upita: ‘Allahov Poslaniče, kako neko može proklinjati svoje roditelje?’, a on reče: ‘Može, neko proklinje nečijeg oca, pa ovaj prokune njegovog. Ili neko proklinje nečiju majku, pa taj prokune njegovu.’”⁴³¹

5136. ISPRIČALI SU NAM Ibrahim b. Mehdi (Ibrahim b. Musa), Osman b. Ebu Šejbe i Muhammed b. el-Ala, isti smisao, njih je obavijestio Abdullah b. Idris, prenijevši od Abdurrahmana b. Sulejmana, on od Esida b. Alija b. Ubejda, Benu Saidovog štićenika, on od svoga oca, da je Ebu Usejd Malik b. Rebi es-Saidi kazao: “Dok smo bili sa Allahovim Poslanikom, s.a.v.s., dođe mu neki čovjek iz plemena Benu Seleme i upita: ‘Allahov Poslaniče, je li ostalo nešto od dobročinstva koje

الَّذِي يَسِي ذَاكَ حَقٌّ وَاجِبٌ وَرَجْمٌ مَوْضُوعَةٌ.

٥١٣٥. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ بْنُ زِيَادٍ قَالَ أَخْبَرَنَا ح. وَحَدَّثَنَا عَبَّادُ بْنُ مُوسَى قَالَ حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ سَعْدٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ حُمَيْدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ مِنْ أَكْبَرِ الْكِبَايِرِ أَنْ يَلْعَنَ الرَّجُلُ وَالِدَيْهِ قَبِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ كَيْفَ يَلْعَنُ الرَّجُلُ وَالِدَيْهِ قَالَ يَلْعَنُ أَبَا الرَّجُلِ فَيَلْعَنُ أَبَاهُ وَيَلْعَنُ أُمَّهُ فَيَلْعَنُ أُمَّهُ.

٥١٣٦. حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ مَهْدِيٍّ وَعُثْمَانُ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ وَمُحَمَّدُ بْنُ الْعَلَاءِ الْمَعْنَى قَالُوا حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ إِدْرِيسَ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ سُلَيْمَانَ عَنْ أَبِيهِ عَنْ أَبِيهِ عَنْ أَبِي أُسَيْدٍ مَوْلَى بَنِي سَاعِدَةَ عَنْ أَبِي أُسَيْدٍ مَالِكِ بْنِ رَبِيعَةَ السَّاعِدِيِّ قَالَ: بَيْنَا نَحْنُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذْ جَاءَهُ رَجُلٌ مِنْ بَنِي سَلَمَةَ فَقَالَ:

⁴³¹ Bilježe ga i El-Buhari i Muslim u *Sahihima*, i Et-Tirmizi u *Džami'u*.

bih mogao činiti roditeljima nakon njihove smrti?’ ‘Da,’ – odgovorio je – ‘upućuj dovu za njih, moli Allaha da im oprostí grijehe, izvrši oporuku koju su ostavili, održavaj vezu sa rodbinom koja se samo zbog njih dvoje održava i počasti njihove prijatelje.’”

5137. ISPRIČAO NAM JE Ahmed b. Meni, njega je obavijestio Eburn-Nadr, prenijevši od El-Lejsa b. Sa'da, on od Jezida b. Abdullaha b. Usamea b. el-Hada, on od Abdullaha b. Dinara, a on od Ibn Omera, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “U najveće dobročinstvo spada održavanje prijateljstva sa očevim prijateljima nakon njegove smrti.”⁴³²

5138. ISPRIČAO NAM JE Ibnul-Musenna, njega je obavijestio Ebu Asim, prenijevši od Džafera b. Jahjaa b. Umarea b. Sevbanu, on od Umarea b. Sevbanu, da je Ebu Tufejl rekao: “Vidio sam Vjerovjesnika, s.a.v.s., kada je u El-Džirani dijelio meso. Tada sam bio dječak koji je mogao ponijeti kost deve. Jedna žena se pomolila i, pošto se približi Vjerovjesniku, s.a.v.s., on joj prostrije svoj ogrtač i ona sjede. ‘Ko je ona?’ – upitao sam. ‘To mu je

يَا رَسُولَ اللَّهِ هَلْ بَقِيَ مِنْ بَرِّ أَبِيِّي شَيْءٌ أَبْرُهُمَا بِهِ بَعْدَ مَوْتِهِمَا قَالَ نَعَمْ الصَّلَاةُ عَلَيْهِمَا وَالِاسْتِغْفَارُ لَهُمَا وَإِنْفَادُ عَهْدِهِمَا مِنْ بَعْدِهِمَا وَصَلَةُ الرَّحِمِ الَّتِي لَا تُوصَلُ إِلَّا بِهِمَا وَإِكْرَامُ صَدِيقِهِمَا.

٥١٣٧. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ حَدَّثَنَا أَبُو النَّضْرِ حَدَّثَنَا اللَّيْثُ بْنُ سَعْدٍ عَنْ يَزِيدَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَسَامَةَ بْنِ الْهَادِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ أَبْرَ الْبِرِّ صَلَةُ الْمَرْءِ أَهْلَهُ وَدَّ أَبِيهِ بَعْدَ أَنْ يُوَلِّيَ.

٥١٣٨. حَدَّثَنَا ابْنُ الْمُثَنَّى حَدَّثَنَا أَبُو عَاصِمٍ قَالَ حَدَّثَنِي جَعْفَرُ بْنُ يَحْيَى بْنِ عُمَارَةَ بْنِ ثَوْبَانَ أَخْبَرَنَا عُمَارَةُ بْنُ ثَوْبَانَ أَنَّ أَبَا الطَّفَيْلِ أَخْبَرَهُ قَالَ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقْسِمُ لَحْمًا بِالْجَعْرَانَةِ قَالَ أَبُو الطَّفَيْلِ وَأَنَا يَوْمَئِذٍ غُلَامٌ أَحْمِلُ عَظْمَ الْجَزْوْرِ إِذْ أَقْبَلْتُ امْرَأَةً حَتَّى دَنَتْ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَبَسَطَ لَهَا رِدَاءَهُ فَجَلَسَتْ

⁴³² Bilježi ga i Et-Tirmizi u Džami’u.

majka koja ga je dojila.’ – odgovoriše prisutni.”

5139. ISPRIČAO NAM JE Ahmed b. Seid el-Hemdani, njega je obavijestio Ibn Vehb, prenijevši od Amra b. el-Harisa, on od Omera b. es-Saiba: “Dok je sjedio, Allahovom Poslaniku, s.a.v.s., je došao otac po mlijeku, te mu je Poslanik prostro dio svog ogrtača i on je sjeo. Zatim mu je došla majka po mlijeku, pa je njoj prostro drugi dio odrtača i ona je sjela. Zatim mu je došao brat po mlijeku, a Allahov Poslanik, s.a.v.s., je ustao i ponudio mu da sjedne ispred njega.”⁴³³

133. O vrijednosti onoga ko se brine o siročadima (siročetu)

5140. ISPRIČALI SU NAM Osman i Ebu Bekr, Ebu Šejbeovi sinovi, isti smisao, prenijevši od Ebu Muavija, on od Ebu Malika el-Ešdžeija, on od Hudejra, a on od Ibn Abbasa, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Kod

عَلَيْهِ قَمَلْتُ مَنْ هِيَ فَقَالُوا هَذِهِ
أُمُّ الَّتِي أَرْضَعْتَهُ.

٥١٣٩. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ سَعِيدٍ
الْهَمْدَانِيُّ حَدَّثَنَا ابْنُ وَهْبٍ قَالَ
حَدَّثَنِي عَمْرُو بْنُ الْحَارِثِ أَنَّ عَمَرَ
بْنَ السَّائِبِ حَدَّثَهُ أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ
رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
كَانَ جَالِسًا فَأَقْبَلَ أَبُوهُ مِنَ الرَّضَاعَةِ
فَوَضَعَ لَهُ بَعْضَ ثَوْبِهِ فَقَعَدَ عَلَيْهِ ثُمَّ
أَقْبَلَتْ أُمُّهُ مِنَ الرَّضَاعَةِ فَوَضَعَ لَهَا
شِقَّ ثَوْبِهِ مِنْ جَانِبِهِ الْآخِرِ فَجَلَسَتْ
عَلَيْهِ ثُمَّ أَقْبَلَ أَخُوهُ مِنَ الرَّضَاعَةِ
فَقَامَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ فَأَجْلَسَهُ بَيْنَ يَدَيْهِ.

١٣٣. بَابُ فِي فَضْلِ مَنْ عَالَ يَتِيمًا

٥١٤٠. حَدَّثَنَا عُثْمَانُ وَأَبُو بَكْرٍ
ابْنَا أَبِي شَيْبَةَ الْمَعْنَى قَالَا حَدَّثَنَا
أَبُو مُعَاوِيَةَ عَنِ أَبِي مَالِكٍ الْأَشْجَعِيِّ
عَنْ ابْنِ حُدَيْرٍ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ

⁴³³ Ovo je, po El-Munzirijevom mišljenju, mu'dal-hadis jer ga je Omer b. es-Saib prenio od tabiina. Vjerovjesnikova, s.a.v.s., majka po mlijeku bila je Halima es-Sa'dija, koja je primila islam i prenijela hadise od Vjerovjesnika, s.a.v.s., a od nje su hadise prenijeli njen brat Abdullah b. Dža'fer i Vjerovjesnikova, s.a.v.s., sestra po mlijeku Šejma b. el-Harisa b. Abduluz.

koga se nađe žensko,⁴³⁴ pa ga živo ne zakopa u zemlju, niti ga omalovažava, niti daje prednost drugom djetetu (tj. muškom) nad njim – Allah će ga uvesti u Džennet.”

Osman nije spomenuo: “tj. muškom djetetu”.

5141. ISPRIČAO NAM JE Musedded, njega je obavijestio Halid, prenijevši od Suhejla b. Ebu Saliha, on od Seida el A’šea – on je Seid b. Abdurrahman b. Mukmil ez-Zuhri – on od Ejuba b. Bešira el-Ensarija, a on od Ebu Seida el-Hudrija, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Ko othrani tri kćerke, lijepo ih odgoji i pouđa i sa njima lijepo postupa – njemu pripada Džennet.”⁴³⁵

5142. ISPRIČAO NAM JE Jusuf b. Musa, njega je obavijestio Džerir, prenijevši od Suhejla – sa istim senedom, smisao sličan prethodnom hadisu – da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., rekao: “Ko othrani tri sestre, ili tri kćerke, ili dvije kćerke i dvije sestre...”

5143. ISPRIČAO NAM JE Musedded, njemu je saopćio Jezid b. Zurej, prenijevši od En-Nehhasa b. Kahma, on od Šeddada Ebu Ammara, on od Avfa b.

قال: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ كَانَتْ لَهُ أَنْثَى فَلَمْ يَبْدُهَا وَلَمْ يَهْنَهَا وَلَمْ يُؤْتِرْ وَلَدَهُ عَلَيْهَا قَالَ يَعْنِي الذُّكُورَ أَدْخَلَهُ اللَّهُ الْجَنَّةَ وَلَمْ يَذْكُرْ عُثْمَانَ يَعْنِي الذُّكُورَ.

٥١٤١. حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ حَدَّثَنَا خَالِدٌ حَدَّثَنَا سُهَيْلٌ يَعْنِي ابْنَ أَبِي صَالِحٍ عَنْ سَعِيدِ الْأَعْمَشِيِّ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَهُوَ سَعِيدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ مُكْمِلِ الرَّهْرِيِّ عَنْ أَيُّوبَ بْنِ بَشِيرِ الْأَنْصَارِيِّ عَنْ أَبِي سَعِيدِ الْخُدْرِيِّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ عَالَ ثَلَاثَ بَنَاتٍ فَأَدَّبَهُنَّ وَرَوَّجَهُنَّ وَأَحْسَنَ إِلَيْهِنَّ فَلَهُ الْجَنَّةُ.

٥١٤٢. حَدَّثَنَا يُوسُفُ بْنُ مُوسَى حَدَّثَنَا جَرِيرٌ عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ عَالَ ثَلَاثَ أَخَوَاتٍ أَوْ ثَلَاثَ بَنَاتٍ أَوْ بِنْتَانِ أَوْ أُخْتَانِ.

٥١٤٣. حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ زُرَيْجٍ حَدَّثَنَا الثَّهَّاسُ بْنُ فَهْمٍ قَالَ حَدَّثَنِي شَدَّادُ أَبُو عَمَّارٍ عَنْ عَوْفِ بْنِ مَالِكِ الْأَشْجَعِيِّ قَالَ:

⁴³⁴ Odnosi se na žensko dijete, sestru ili slično.

⁴³⁵ Bilježi ga i Et-Tirmizi u Džami’u.

Malika el-Ešdžeija, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Ja i lijepa i ugledna žena koja ostane udovica (a ne uda se, nego ostane uz svoju djecu sve dok ne odrastu ili dok ne umre,) ćemo na Sudnjem danu biti jedno uz drugo, poput ova dva prsta.” Jezid je pokazao kažiprst i srednji prst.

134. O onome koji se stara o siročetu

5144. ISPRIČAO NAM JE Muhammed b. es-Sabbah b. Sufjan, njemu je saopćio Abdulaziz b. Ebu Hazim, prenijevši od svog oca, on od Sehla, da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., rekao: “Ja i staratelj siročeta ćemo skupa biti u Džennetu, poput ova dva prsta.” – spojio je srednji prst i kažiprst.⁴³⁶

135. O pravima komšija (susjeda)

5145. ISPRIČAO NAM JE Musedded, njega je obavijestio Hammad, prenijevši od Jahjaa b. Seida, on od Ebu Bekra b. Muhammeda, on od Amre, ona od Aiše, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., kazao: “Džibril mi je neprestano preporučivao

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَنَا وَامْرَأَةٌ سَفَعَاءُ الْحَدِيثِ كَهَاتَيْنِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَأَوْمًا يَزِيدُ بِالْوُسْطَى وَالسَّبَابَةِ امْرَأَةٌ آمَتْ مِنْ زَوْجِهَا ذَاتُ مَنْصِبٍ وَجَمَالٍ حَبَسَتْ نَفْسَهَا عَلَى يَتَامَاهَا حَتَّى بَأْتُوا أَوْ مَاتُوا.

١٣٤. بَابُ فِي مَنْ صَمَّ الْيَتِيمَ

٥١٤٤. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الصَّبَّاحِ بْنِ سُفْيَانَ أَخْبَرَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ يَعْنِي ابْنَ أَبِي حَارِمٍ قَالَ حَدَّثَنِي أَبِي عَنْ سَهْلِ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ أَنَا وَكَافِلُ الْيَتِيمِ كَهَاتَيْنِ فِي الْجَنَّةِ وَقَرَنَ بَيْنَ أُصْبُعَيْهِ الْوُسْطَى وَالَّتِي تَلِي الْإِبْهَامَ.

١٣٥. بَابُ فِي حَقِّ الْجُورِ

٥١٤٥. حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ حَدَّثَنَا حَمَّادٌ عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ عَنْ أَبِي بَكْرٍ بْنِ مُحَمَّدٍ عَنْ عُمَرَ عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَا زَالَ

⁴³⁶ Bilježe ga i El-Buhari u *Sahihu*, i Et-Tirmizi u *Džami'u*.

komšiju, pa sam pomislio da će ga uvrstiti u nasljednike.”⁴³⁷

5146. ISPRIČAO NAM JE Muhammed b. Isa, njemu je ispričao Sufjan,⁴³⁸ prenijevši od Bešira Ebu Ismaila,⁴³⁹ on od Mudžahida, da je Abdullah b. Amr zaklao ovcu. Pošto je (odnekud) došao, upitao je: “Jeste li poklonili dio mome komšiji jevreju? Čuo sam Allahovog Poslanika, s.a.v.s., kada kaže: ‘Džibril mi je neprestano preporučivao komšiju, pa sam pomislio da će ga uvrstiti u nasljednike.’”⁴⁴⁰

5147. ISPRIČAO NAM JE Er-Rebi b. Nafi Ebu Tevbe, kog je obavijestio Sulejman b. Hajjan, prenijevši od Muhammeda b. Adžlana, on od svoga oca, a on od Ebu Hurejrea: “Neki čovjek je došao Vjerovjesniku, s.a.v.s., da se žali na svog komšiju, a on reče: ‘Idi i budi strpljiv.’ Pošto mu dođe dva ili tri puta, Vjerovjesnik, s.a.v.s., reče: ‘Iziđi sa svojim stvarima na put.’ Pošto on tako uradi, narod ga počeo pitati zašto je to uradio. On im ispriča, a ljudi ga

جَبْرِيلُ يُوصِيَنِي بِالْحَجَارِ حَتَّى قُلْتُ لِيُورَثَنَّهُ.

٥١٤٦. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عِيْسَى حَدَّثَنَا سُفْيَانُ عَنْ بَشِيرِ أَبِي إِسْمَاعِيلَ عَنْ مُجَاهِدٍ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو أَنَّهُ دَبَحَ شَاةً فَقَالَ: أَهْدَيْتُمْ لِحَارِي الْيَهُودِيِّ فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَا زَالَ جَبْرِيلُ يُوصِيَنِي بِالْحَجَارِ حَتَّى ظَنَنْتُ أَنَّهُ سَيُورَثُهُ.

٥١٤٧. حَدَّثَنَا الرَّبِيعُ بْنُ نَافِعٍ أَبُو تَوْبَةَ حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ حَبَّانٍ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَجْلَانَ عَنْ أَبِيهِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَشْكُو جَارَهُ فَقَالَ: اذْهَبْ فَاصْبِرْ فَإِنَّهُ مَرَّتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا فَقَالَ: اذْهَبْ فَاطْرَحْ مَتَاعَكَ فِي الطَّرِيقِ فَطَرَحَ مَتَاعَهُ فِي الطَّرِيقِ فَجَعَلَ النَّاسُ يَسْأَلُونَهُ

⁴³⁷ Bilježe ga u *El-Kutubus-sitteu* svi autori, osim En-Nesaija.

⁴³⁸ Sufjan b. Ujejne.

⁴³⁹ Bešir b. Sulejman Ebu Ismail el-Kindi el-Kufi je pouzdan ravija. Pripadao je šestoj generaciji.

⁴⁴⁰ Bilježi ga i Et-Tirmizi u *Džami’u*.

počeše kleti – da mu Allah da to i to, da mu Allah da to i to. (Kada je komšija čuo za to) dođe mu i reče: ‘Vrati se, od mene više nikada ništa ružno nećeš osjetiti.’”

5148. ISPRIČAO NAM JE Muhammed b. el-Mutevekkil el-Askalani, njega je obavijestio Abdurrezzak, prenijevši od Ma'mera, on od Ez-Zuhrija, on od Ebu Selemea, a on od Ebu Hurejrea, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Ko vjeruje u Allaha i Sudnji dan neka počasti svoga gosta. Ko vjeruje u Allaha i Sudnji dan neka ne uznemirava svoga komšiju (susjeda). Ko vjeruje u Allaha i Sudnji dan neka govori ono što je dobro ili neka šuti.”⁴⁴¹

5149. ISPRIČALI SU NAM Musedded b. Muserhed i Seid b. Mensur, prenijevši od El-Harisa b. Ubejda, on od Ebu Imrana el-Dževnija, on od Talhe,⁴⁴² da je Aiša upitala: “Allahov Poslanice, ja imam dva susjeda, pa kome ću prvo darovati?”, a Poslanik reče: “Onome koji je bliži tvojim vratima.”

فَيُخَيِّرُهُمْ خَيْرَهُ فَمَجَّلَ النَّاسُ
يَلْعَنُونَهُ فَعَلَ اللَّهُ بِهِ وَقَعَلَ وَقَعَلَ
فَجَاءَ إِلَيْهِ جَارُهُ فَقَالَ لَهُ ارْجِعْ لَا
تَرَى مِنِّي شَيْئًا تَكْرَهُهُ.

٥١٤٨. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُتَوَكَّلِ
الْعَسْقَلَانِيُّ حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ
أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ عَنِ الزُّهْرِيِّ عَنِ
أَبِي سَلَمَةَ عَنِ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ
رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ
بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يُؤْذِ جَارَهُ
وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
فَلْيَقْلُ خَيْرًا أَوْ لِيَصْمُتْ.

٥١٤٩. حَدَّثَنَا مُسَدَّدُ بْنُ مُسْرَهْدٍ
وَسَعِيدُ بْنُ مَنْصُورٍ أَنَّ الْحَارِثَ
بْنَ عُبَيْدٍ حَدَّثَهُمْ عَنِ أَبِي عِمْرَانَ
الْجَوْفِيِّ عَنِ طَلْحَةَ عَنِ عَائِشَةَ
رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ قُلْتُ يَا
رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ لِي جَارَيْنِ يَأْتِيهِمَا
أَبْدًا قَالَ يَا ذَنَاهُمَا بَابًا

⁴⁴¹ Bilježe ga i El-Buhari i Muslim u *Sahihima*, i Et-Tirmizi u *Džami'u*.

⁴⁴² Talha b. Abdullah b. Osman b. Ubejdullah b. Ma'mer el-Kureši et-Tejmi. El-Buhari je od njega preuzeo hadise za *El-Džamius-sahih*.

Ebu Davud kaže: “Šu’be je rekao: ‘Talha je iz plemena Kurejš.’”

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: قَالَ شُعْبَةُ فِي هَذَا الْحَدِيثِ
ظَلَعَهُ رَجُلٌ مِنْ قُرَيْشٍ.

136. O pravima roba

١٣٦. بَابُ فِي حَقِّ الْمَمْلُوكِ

5150. ISPRIČALI SU NAM Zuhejr b. Harb i Osman b. Ebu Šejbe, prenijevši od Muhammeda b. el-Fudajla, on od Mugirea, on od Ummu Musae, a ona od Alije: “Posljednje Vjerovjesnikove, s.a.v.s., riječi bile su: ‘Namaz, namaz! Bojte se Allaha u pogledu onih koji su u vašem posjedu.’”

٥١٥٠. حَدَّثَنَا زُهَيْرُ بْنُ حَرْبٍ
وَعُثْمَانُ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ قَالَا حَدَّثَنَا
مُحَمَّدُ بْنُ الْفَضِيلِ عَنْ مُغِيرَةَ عَنْ
أُمِّ مُوسَى عَنْ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ:
كَانَ آخِرُ كَلَامِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الصَّلَاةُ الصَّلَاةُ اتَّقُوا
اللَّهَ فِيمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ.

5151. ISPRIČAO NAM JE Osman b. Ebu Šejbe, kom je ispričao Džerir, prenijevši od El-A’meša, da je El-Ma’rur b. Suvejd kazao: “Vidio sam Ebu Zerra u Er-Rebzi. Na njemu je bio krut ogrtač, a na njegovom slugi isto tako. Ljudi ga upitaše: ‘Ebu Zerre, što ne uzmeš od svog sluge ogrtač te ga spojiš sa svojim i napraviš sebi odijelo, a njemu daš da obuče nešto drugo?’ Ebu Zerr odgovori: ‘Jednom sam izgrdio roba – a njegova majka nije bila Arapkinja. Vrijeđao sam ga zbog njegove majke. On me tuži Allahovom Poslaniku, s.a.v.s., koji mi reče: ‘Ebu Zerre, kod tebe ima još džahilijetskog. Vaši robovi su vaša braća, a Allah vas je uzdigao iznad njih. Ukoliko vam se neki od njih

٥١٥١. حَدَّثَنَا عُثْمَانُ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ
حَدَّثَنَا جَرِيرٌ عَنِ الْأَعْمَشِ عَنْ
الْمَعْرُورِ بْنِ سُوَيْدٍ قَالَ: رَأَيْتُ أَبَا
ذَرَّ بِالرَّبِذَةِ وَعَلَيْهِ بُرْدٌ غَلِيظٌ وَعَلَى
غُلَامِهِ مِنْهُ قَالَ فَقَالَ: الْقَوْمُ يَا
أَبَا ذَرَّ لَوْ كُنْتَ أَخَذْتَ الَّذِي عَلَى
غُلَامِكَ فَجَعَلْتَهُ مَعَ هَذَا فَكَانَتْ
حَلَّةً وَكَمَسَتْ غُلَامَكَ ثَوْبًا غَيْرَهُ
قَالَ فَقَالَ: أَبُو ذَرَّ إِنِّي كُنْتُ سَابَيْتُ
رَجُلًا وَكَانَتْ أُمُّهُ أَعْجَبِيَّةً فَعَبَّرْتُهُ
بِأَمِّهِ فَشَكَانِي إِلَى رَسُولِ اللَّهِ فَقَالَ:
يَا أَبَا ذَرَّ إِنَّكَ أَمْرٌ فِيكَ جَاهِلِيَّةٌ
قَالَ إِنَّهُمْ إِخْوَانُكُمْ فَضَلَّكُمْ اللَّهُ

ne dopada, prodajte ga, ali nemojte mučiti Allahova stvorenja.”⁴⁴³

5152. ISPRIČAO NAM JE Musedded, njega je obavijestio Isa b. Junus, prenijevši od El-A'meša, da je El-Ma'rur b. Suvejd kazao: “U Er-Rebzi smo ušli kod Ebu Zerra i na njemu i njegovom slugi ugledasmo iste ogrtače. Rekosmo mu: ‘Ebu Zerre, što ne uzmeš od svog sluge ogrtač te ga spojiš sa svojim i napraviš sebi odijelo, a njemu daš da obuče nešto drugo?’ On reče: ‘Čuo sam Allahovog Poslanika, s.a.v.s., kada je rekao: ‘Oni (vaši robovi i sluge) su vaša braća; Allah vam daje sluge da njima upravljate, pa kod koga bude njegov brat (musliman) kao sluga, neka ga hrani onim što on jede i oblači onako kako se on oblači, i neka ga ne opterećuje poslom koji ne može podnijeti. Ako ga zaduži teškim poslom, koji ne može podnijeti, neka mu pomogne.’”

Ebu Davud kaže: “Prenio je i Ibn Numejr od El-A'meša – slično ovome.”

5153. ISPRIČAO NAM JE Muhammed b. el-Ala, njega je obavijestio Ebu Muavija. A obavijestio nas je i Ibnul-Musenna, prenijevši od Ebu Muavija, on od El-A'meša, on od Ibrahima et-Tejmija,

عَلَيْهِمْ فَمَنْ لَمْ يَلَايْنِكُمْ فَيَبِعُوهُ
وَلَا تُعَذِّبُوا خَلْقَ اللَّهِ.

٥١٥٢. حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ حَدَّثَنَا عَيْسَى
بْنُ يُونُسَ حَدَّثَنَا الْأَعْمَشُ عَنْ
الْمَعْرُورِ بْنِ سُوَيْدٍ قَالَ: دَخَلْنَا
عَلَى أَبِي ذَرٍّ بِالرَّبَذَةِ فَأَذَا عَلَيْهِ بُرْدٌ
وَعَلَى غُلَامِهِ مِنْهُ فَقُلْنَا يَا أَبَا ذَرٍّ
لَوْ أَخَذْتَ بُرْدَ غُلَامِكَ إِلَى بُرْدِكَ
فَكَانَتْ حَلَةً وَكَسَوْتَهُ ثَوْبًا غَيْرَهُ
قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: إِخْوَانُكُمْ
جَعَلَهُمُ اللَّهُ تَحْتَ أَيْدِيكُمْ فَمَنْ
كَانَ أَخُوهُ تَحْتَ يَدَيْهِ فَلْيُطْعِمْهُ
مِمَّا يَأْكُلُ وَلْيَكْسُهُ مِمَّا يَلْبَسُ
وَلَا يُكَلِّفْهُ مَا يَغْلِبُهُ إِنْ كَلَّفَهُ
مَا يَغْلِبُهُ فَلْيُعِنْهُ

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: رَوَاهُ ابْنُ نُمَيْرٍ عَنِ
الْأَعْمَشِ نَحْوَهُ.

٥١٥٣. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْعَلَاءِ قَالَ
حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ ح. وَحَدَّثَنَا ابْنُ
الْمُنْثَنَّى قَالَ حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ عَنْ
الْأَعْمَشِ عَنْ إِبْرَاهِيمَ التَّيْمِيِّ عَنِ
أَبِيهِ عَنْ أَبِي مَنْعُودِ الْأَنْصَارِيِّ

⁴⁴³ Bilježe ga i El-Buhari i Muslim u *Sahihima*, i Et-Tirmizi u *Džami'u*.

on od svoga oca, da je Ebu Mesud el-Ensari kazao: “Jednog dana sam tukao svoga roba, a iza sebe začuh glas: ‘Budi milostiv, Ebu Mesude!’ – Ibnul-Musenna kaže da je to ponovio dva puta – ‘Allah ima veću moć nad tobom nego što ti imaš nad njim!’ Okrenuh se i ugledah Allahovog Poslanika, s.a.v.s. Rekoh: ‘Allahov Poslaniče, od ovog momenta ga, u ime Allaha, oslobađam.’ ‘Da to nisi učinio, zahvatila bi te Vatra (ili: dotakla bi te Vatra).’ – kaza mu Poslanik, s.a.v.s.”⁴⁴⁴

5154. ISPRIČAO NAM JE Ebu Kamil, njega je obavijestio Abdulvahid, prenijevši od El-A’meša, sa istim senedom i u istom značenju kao prethodni hadis, (s tim što u ovome stoji da je) rekao: “Jednog dana sam tukao svoga roba bičem...” – nije spomenuo oslobađanje.

5155. ISPRIČAO NAM JE Muhammed b. Amr er-Razi, njega je obavijestio Džerir, prenijevši od Mensura, on od Mudžahida, on od Muverrika, a on od Ebu Zerra, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Roba koji vam se dopada hranite onim što vi jedete i oblačite onim što vi oblačite, a onoga

قال: كُنْتُ أَضْرِبُ غُلَامًا لِي فَسَمِعْتُ مِنْ خَلْفِي صَوْتًا اغْلَمَ أَبَا مَسْعُودٍ قَالَ ابْنُ الْمُثَنَّى مَرَّتَيْنِ لِلَّهِ أَقْدَرُ عَلَيْكَ مِنْكَ عَلَيْهِ قَالَتْفَتْ فَإِذَا هُوَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ هُوَ حُرٌّ يَوْجِيهِ اللَّهُ تَعَالَى قَالَ أَمَا إِنَّكَ لَوَلَمْ تَفْعَلْ لَلْفَعَثُكَ النَّارُ أَوْ لَمَسْتِكَ النَّارُ

٥١٥٤. حَدَّثَنَا أَبُو كَامِلٍ حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَاحِدِ عَنِ الْأَعْمَشِ بِإِسْنَادِهِ وَمَعْنَاهُ نَحْوَهُ قَالَ كُنْتُ أَضْرِبُ غُلَامًا لِي أَسْوَدَ بِالسَّوِطِ وَلَمْ يَذْكَرْ أَمْرَ الْعَتَقِ.

٥١٥٥. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَمْرٍو الرَّازِيُّ حَدَّثَنَا جَرِيرٌ عَنْ مَنْصُورٍ عَنْ مُجَاهِدٍ عَنْ مَوْرِقٍ عَنْ أَبِي ذَرٍّ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ لَاءَ مَعَكُمْ مِنْ مَمْلُوكِيكُمْ فَأَطِيعُوهُ مِمَّا تَأْكُلُونَ وَآكُسُوهُ مِمَّا تَلْبَسُونَ

⁴⁴⁴ Bilježe ga i Muslim u *Sahihu*, i Et-Tirmizi u *Džami’u*.

koji vam se ne dopada prodajte, ali nemojte mučiti Allahova stvorenja.”

5156. ISPRIČAO NAM JE Ibrahim b. Musa, njemu je saopćio Abdurrezzak, prenijevši od Ma'mera, on od Osmana b. Zufera, on od nekog od sinova Rafia b. Mekisa, on od Rafia b. Mekisa, učesnika Hudejbije (on od nekog od sinova Rafia b. Mekisa, on od svoga amidže El-Harisa b. Rafia b. Mekisa – Rafi je bio iz Džuhejne, učesnik je Hudejbije) da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., kazao: “Lijep odnos prema potčinjenim vodi napretku, a loš odnos vodi propasti.”

5157. ISPRIČAO NAM JE Ibnul-Musaffa, njega je obavijestio Bekije, prenijevši od Osmana b. Zufera, on od Muhammeda b. Halida b. Rafia b. Mekisa, on od amidže El-Harisa b. Rafia b. Mekisa – Rafi je bio iz Džuhejne, bio je sa Allahovim Poslanikom, s.a.v.s., na Hudejbiji – da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., kazao: “Lijep odnos prema potčinjenim vodi napretku, a loš odnos vodi propasti.”

5158. ISPRIČALI SU NAM Ahmed b. Seid el-Hemdani i Ahmed b. Amr b. es-Serh – ovo je El-Hamdanijev hadis i on je potpuniji – njih je obavijestio Ibn Vehb, prenijevši od Ebu

وَمَنْ لَمْ يَلَائِمْكُم مِّنْهُمْ فَيَبِعُوهُ
وَلَا تُعَذِّبُوا خَلْقَ اللَّهِ.

٥١٥٦. حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ مُوسَى
أَخْبَرَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ
عَنْ عُثْمَانَ بْنِ زُفَرَ عَنْ بَعْضِ
بَنِي رَافِعِ بْنِ مَكِيثٍ عَنْ رَافِعِ بْنِ
مَكِيثٍ وَكَانَ مِمَّنْ شَهِدَ الْحُدَيْبِيَّةَ
مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّ
النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ
حُسْنُ الْمَلَكََةِ يُنْمِنُ وَسُوءُ الْخَلْقِ
شُؤْمٌ.

٥١٥٧. حَدَّثَنَا ابْنُ الْمُصَفَّى حَدَّثَنَا
بَقِيَّةُ حَدَّثَنَا عُثْمَانُ بْنُ زُفَرَ قَالَ
حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ خَالِدِ بْنِ رَافِعِ بْنِ
مَكِيثٍ عَنْ عَمِّهِ الْخَارِثِ بْنِ رَافِعِ
بْنِ مَكِيثٍ وَكَانَ رَافِعٌ مِنْ جُهَيْنَةَ قَدْ
شَهِدَ الْحُدَيْبِيَّةَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ حُسْنُ
الْمَلَكََةِ يُنْمِنُ وَسُوءُ الْخَلْقِ شُؤْمٌ.

٥١٥٨. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ سَعِيدِ
الْهَمْدَانِيِّ وَأَحْمَدُ بْنُ عَمْرٍو بْنِ
السَّرْحِ وَهَذَا حَدِيثُ الْهَمْدَانِيِّ
وَهُوَ أَتَمُّ قَالَا حَدَّثَنَا ابْنُ وَهْبٍ

Hanija el-Havlanija, on od El-Abbasa b. Džulejda el-Hadžrija, da je Abdullah b. Omer kazao: “Neki čovjek je došao Vjerovjesniku, s.a.v.s., i upitao: ‘Allahov Poslaniče, koliko (puta) ću slugi praštati (greške)?’ Vjerovjesnik, s.a.v.s., zašuti. Ovaj mu ponovi pitanje i po treći put, a Poslanik reče: ‘Sedamdeset puta dnevno.’”⁴⁴⁵

5159. ISPRIČAO NAM JE Ibrahim b. Musa er-Razi. A obavijestio nas je i Muemmel b. el-Fadl el-Harrani, prenijevši od Isaa, on od Fudajla, on od Ibn Ebu Nuajma, a on od Ebu Hurejrea, da je Ebul-Kasim, Vjerovjesnik s.a.v.s. pokajanja,⁴⁴⁶ rekao: “Ko potvori potčinjenog, nad njim će na Sudnjem danu biti izvršena kazna bičevanjem za potvoru.”⁴⁴⁷

Muemmel kaže: “Obavijestio nas je Isa b. el-Fudajl, tj. Ibn Gazvan.”

5160. ISPRIČAO NAM JE Musedded, kog je obavijestio Fudajl b. Ajjad, prenijevši od Husajna, da je Hilal b. Jesaf kazao: “Odsjeli smo u kući Suvejda

قَالَ أَخْبَرَنِي أَبُو هَانِيَةَ الْخَوْلَانِيُّ عَنْ
الْعَبَّاسِ بْنِ جُلَيْدِ الْحَجْرِيِّ قَالَ
سَمِعْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ يَقُولُ
جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ
كَمْ نَعْفُو عَنْ الْخَادِمِ فَصَمَتَ ثُمَّ
أَعَادَ عَلَيْهِ الْكَلَامَ فَصَمَتَ فَلَمَّا
كَانَ فِي الْقَائِلَةِ قَالَ اغْمُوا عَنْهُ فِي
كُلِّ يَوْمٍ سَبْعِينَ مَرَّةً.

٥١٥٩. حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ مُوسَى
الرَّازِيُّ قَالَ أَخْبَرَنَا ح. وَحَدَّثَنَا
مُؤَمَّلُ بْنُ الْفَضْلِ الْخَرَّائِيُّ قَالَ
أَخْبَرَنَا عَيْسَى حَدَّثَنَا فَضِيلُ يَغْنِي
ابْنَ عَزْوَانَ عَنْ ابْنِ أَبِي نُعْمٍ عَنْ
أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو الْقَاسِمِ
نَبِيُّ النَّوْبَةِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
قَالَ مَنْ قَذَفَ مَمْلُوكَهُ وَهُوَ بَرِيءٌ
مِمَّا قَالَ جَلِدْ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حَدًّا
قَالَ مُؤَمَّلٌ حَدَّثَنَا عَيْسَى عَنْ
الْفُضَيْلِ يَغْنِي ابْنَ عَزْوَانَ.

٥١٦٠. حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ حَدَّثَنَا فَضِيلُ
بُنْ عِيَاضٍ عَنْ حُصَيْنٍ عَنْ هِلَالِ

⁴⁴⁵ Bilježi ga i Et-Tirmizi u *Džami'u*.

⁴⁴⁶ Nazvan je Vjerovjesnikom pokajanja zato što se svakog dana kajao Allahu, dž.š., i od Njega oprost tražio najmanje stotinu puta.

⁴⁴⁷ Tj. udarit će mu na Sudnjem danu osamdeset batina, koliko je propisana kazna za potvoru.

b. Mukarrina. Među nama je bio usamljeni starac. Ošamario je svoju robinju, što Suvejda rasrdi. Nikad ga nisam vidio tako srditog kao toga dana. ‘Baš si je morao udariti po licu!?’ – reče mu – ‘Nas, Mukarrinovih sinova, bilo je sedmerica. Samo jedna robinja nas je služila. Najmlađi od nas ju je ošamario, pa je Vjerovjesnik, s.a.v.s., naredio da se oslobodi.’”⁴⁴⁸

5161. ISPRIČAO NAM JE Musedded, njemu je ispričao Jahja, prenijevši od Sufjana, on od Seleme b. Kuhejla, da je Muavija b. Suvejd b. Mukarrin kazao: “Jedanput sam ošamario našeg roba, pa nas je moj otac obojicu pozvao. Njemu je rekao: ‘Uzvrati mu šamar. Nas, Mukarrinovih sinova, je bilo sedmerica za vrijeme Allahovog Poslanika. Služila nas je samo jedna žena. Neko od nas ju je ošamario, pa je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: ‘Oslobodite je!’ ‘Nemamo drugog slugu, do nje.’ – kazasmo mu, a on reče: ‘Neka vam služi dok ne nađete drugog, a nakon toga je oslobodite.’”

5162. ISPRIČALI SU NAM Musedded i Ebu Kamil, koje je obavijestio

بْنِ يَسَافٍ قَالَ: كُنَّا نُرْوِلًا فِي دَارِ سُؤَيْدِ بْنِ مَقْرِنٍ وَفِينَا شَيْخٌ فِيهِ حِدَّةٌ وَمَعَهُ جَارِيَةٌ لَهُ فَلَطَمَ وَجْهَهَا فَمَا رَأَيْتُ سُؤَيْدًا أَشَدَّ غَضَبًا مِنْهُ ذَلِكَ الْيَوْمَ قَالَ عَجَزَ عَلَيْكَ إِلَّا حُرٌّ وَجْهَهَا لَقَدْ رَأَيْتُنَا سَابِعَ سَبْعَةٍ مِنْ وَلَدِ مَقْرِنٍ وَمَا لَنَا إِلَّا خَادِمٌ فَلَطَمَ أَضْعُرْنَا وَجْهَهَا فَأَمَرْنَا النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِعِتْقِهَا.

٥١٦١. حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ حَدَّثَنَا يَحْيَى عَنْ سُفْيَانَ قَالَ حَدَّثَنِي سَلَمَةُ بْنُ كُهَيْلٍ قَالَ حَدَّثَنِي مُعَاوِيَةُ بْنُ سُؤَيْدِ بْنِ مَقْرِنٍ قَالَ: لَطَمْتُ مَوْلَى لَنَا فَدَعَاهُ أَبِي وَدَعَانِي فَقَالَ: اقْتَصَّ مِنْهُ فَإِنَا مَعَشَرَ بَنِي مَقْرِنٍ كُنَّا سَبْعَةً عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَلَيْسَ لَنَا إِلَّا خَادِمٌ فَلَطَمَهَا رَجُلٌ مِنَّا فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَعْتِقُوهَا قَالُوا إِنَّهُ لَيْسَ لَنَا خَادِمٌ غَيْرَهَا قَالَ فَلْتَعْتِقُوهُمْ حَتَّى يَسْتَعْتِقُوا فَإِذَا اسْتَعْتِقُوا فَلْيُعْتِقُوهَا.

٥١٦٢. حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ وَأَبُو كَامِلٍ قَالَ حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ عَنْ فِرَاسٍ عَنْ أَبِي

⁴⁴⁸ Ovaj hadis jasno govori da sa potčinjenima treba lijepo postupati. Nije dozvoljeno maltretirati ih i zlostavljati. Bilježe ga i Muslim u *Sahihu*, i Et-Tirmizi u *Džami'u*.

Ebu Avane, prenijevši od Firasa, on od Ebu Saliha Zekvana, da je Zazan kazao: “Došao sam kod Ibn Omera, koji bijaše oslobodio svoga roba. Uzeo je sa zemlje granu ili nešto drugo i rekao: ‘Ja za ovo neću imati nagrade ni kao ova grana. Čuo sam Allahovog Poslanika, s.a.v.s., kada je kazao: ‘Ko ošamari ili udari svoga roba, iskup za to će mu biti da ga oslobodi.’”⁴⁴⁹

137. O robu koji bude
svojski služio vlasnika

5163. ISPRIČAO NAM JE Abdullah b. Mesleme el-Ka'nebi, prenijevši od Malika, on od Nafia, a on od Abdullaha b. Omera, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Rob koji svojski služi gospodara i iskreno robuje Allahu imat će dvije nagrade.”⁴⁵⁰

138. O onome koji odvrati roba
od njegovog gospodara

5164. ISPRIČAO NAM JE El-Hasan b. Ali, njega je obavijestio Zejd

صَالِحِ ذَكَوَانَ عَنْ رِزْدَانَ قَالَ: أَتَيْتُ
ابْنَ عُمَرَ وَقَدْ أَعْتَقَ مَمْلُوكًا لَهُ فَأَخَذَ
مِنَ الْأَرْضِ عُودًا أَوْ شَيْئًا فَقَالَ: مَا
لِي فِيهِ مِنَ الْأَجْرِ مَا يَسْوَى هَذَا
سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَنْ لَطَمَ مَمْلُوكَهُ أَوْ
ضَرَبَهُ فَكَفَّارَتُهُ أَنْ يُعْتِقَهُ.

۱۳۷. بَابُ مَا جَاءَ فِي
الْمَمْلُوكِ إِذَا نَصَحَ

۵۱۶۳. حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْلَمَةَ
الْقَعْنَبِيُّ عَنْ مَالِكٍ عَنْ نَافِعٍ عَنْ
عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِنَّ
الْعَبْدَ إِذَا نَصَحَ لِسَيِّدِهِ وَأَخْسَنَ
عِبَادَةَ اللَّهِ فَلَهُ أَجْرُهُ مَرَّتَيْنِ.

۱۳۸. بَابُ فِيمَنْ حَبَّبَ
مَمْلُوكًا عَلَى مَوْلَاهُ

۵۱۶۴. حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ
حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ الْحُبَابِ عَنْ عَمَارِ

⁴⁴⁹ Bilježi ga Muslim u *Sahihu*.

⁴⁵⁰ Jednu nagradu za to što je iskreno služio svome gospodaru i drugu za to što je iskreno robovao Uzvišenom Allahu. Ovaj hadis su zabilježili i El-Buhari i Muslim u *Sahihima*.

b. el-Hubab (Hubab), prenijevši od Ammara b. Ruzejka, on od Abdullaha b. Isaa, on od Ikrimea, on od Jahjaa b. Ja'mura, a on od Ebu Hurejrea, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: "Nama ne pripada onaj koji napravi razdor između muža i žene ili sluge i njegovog vlasnika."⁴⁵¹

139. O traženju dozvole za ulazak

5165. ISPRIČAO NAM JE Muhammed b. Ubejd, kog je obavijestio Hammad, prenijevši od Ubejdullaha b. Ebu Bekra, a on od Enesa b. Malika: "Neki čovjek je kroz rupu virio kod Vjerovjesnika i dok je bio u svojoj sobi. Allahov Poslanik, s.a.v.s., je ustao i prema njemu pružio šiljak strijele. Kao da sada gledam Allahovog Poslanika, s.a.v.s., kako je pošao da ga ubode."

5166. ISPRIČAO NAM JE Musa b. Ismail, njega je obavijestio Hammad, prenijevši od Suhejla, on od svoga oca, on od Ebu Hurejrea, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: "Ako neko viri u tuđu kuću bez odobrenja ukućana,

بْنِ رُزَيْقٍ عَنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَيْسَى
عَنْ عِكْرِمَةَ عَنْ يَحْيَى بْنِ يَعْمَرَ
عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ خَبَبَ
زَوْجَةَ امْرِيٍّ أَوْ مَمْلُوكَهُ فَلَيْسَ
مِنَّا.

۱۳۹. بَابُ فِي الْإِسْتِئْذَانِ

۵۱۶۵. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عُبَيْدٍ
حَدَّثَنَا حَمَّادٌ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ
أَبِي بَكْرٍ عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ أَنَّ
رَجُلًا أَطْلَعَ مِنْ بَعْضِ حُجُرِ النَّبِيِّ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَامَ إِلَيْهِ
رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
بِمَشْقِصٍ أَوْ مَشَاقِصَ قَالَ فَكَأَنِّي
أَنْظُرُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْتَلُهُ لِيَطْعَنَهُ.

۵۱۶۶. حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ
حَدَّثَنَا حَمَّادٌ عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِيهِ
قَالَ حَدَّثَنَا أَبُو هُرَيْرَةَ أَنَّهُ سَمِعَ
رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
يَقُولُ: مَنْ أَطْلَعَ فِي دَارِ قَوْمٍ بِغَيْرِ

⁴⁵¹ Bilježi ga i En-Nesai u Sunenu.

pa mu iskopaju oko, neće biti odgovorni za to.”⁴⁵²

5167. ISPRIČAO NAM JE Er-Rebi b. Sulejman el-Muezzin, njega je obavijestio Ibn Vehb, prenijevši od Sulejmana b. Bilala, on od Kesira, on od Velida, a on od Ebu Hurejrea, da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., kazao: “Ako neko pogleda unutar (nečije) kuće, više neće imati potrebu da traži dozvolu.”⁴⁵³

5168. ISPRIČAO NAM JE Osman b. Ebu Šejbe, njega je obavijestio Džerir. A ispričao nam je i Ebu Bekr b. Ebu Šejbe, prenijevši od Hafsa, on od El-A'meša, on od Talhe, da je Huzejl kazao: “Došao je čovjek (Osman kaže: Sa'd – Sa'd b. Ebu Vekkas) i, tražeći dozvolu za ulazak, stao na vrata (Osman kaže: naspram Vjerovjesnikovih, s.a.v.s., vrata). Vjerovjesnik, s.a.v.s., mu reče: ‘Pomakni se s vrata, jer se dozvola traži zbog pogleda.’”

5169. ISPRIČAO NAM JE Harun b. Abdullah, njemu je ispričao Ebu Davud el-Haferi, prenijevši od Sufjana, on od

إِذْنِهِمْ فَفَقَعُوا عَيْنَهُ فَقَدْ هَدَرَتْ عَيْنُهُ.

٥١٦٧. حَدَّثَنَا الرَّبِيعُ بْنُ سُلَيْمَانَ الْمُؤَدَّبُ حَدَّثَنَا ابْنُ وَهْبٍ عَنْ سُلَيْمَانَ يَعْنِي ابْنَ بِلَالٍ عَنْ كَثِيرٍ عَنِ الْوَلِيدِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِذَا دَخَلَ الْبَصْرَ فَلَا إِذْنَ.

٥١٦٨. حَدَّثَنَا عُثْمَانُ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ حَدَّثَنَا جَرِيرٌ ح. وَحَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ حَدَّثَنَا حَفْصُ عَنِ الْأَعْمَشِ عَنْ طَلْحَةَ عَنْ هُرَيْبِ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ قَالَ عُثْمَانُ سَفَدٌ فَوَقَفَ عَلَى بَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَسْتَأْذِنُ فَقَامَ عَلَى الْبَابِ قَالَ عُثْمَانُ مُسْتَفْهِلُ الْبَابِ فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هَكَذَا عَنْكَ أَوْ هَكَذَا فَإِنَّمَا الْإِسْتِئْذَانُ مِنَ النَّظَرِ.

٥١٦٩. حَدَّثَنَا هَارُونُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ الْحَفَرِيُّ عَنْ

⁴⁵² Bilježi ga i En-Nesai u Sunenu.

⁴⁵³ Traženje dozvole za ulazak je zbog pogleda. Da ne bi neko iznenada ušao u nečiju kuću i vidio žene koje su obično u kući raskomoćene. Zato ako neko pogleda u nečiju kuću onda je prestala potreba da traži dozvolu za ulazak.

El-A'meša, on od Talhe b. Musarifa, on od nekog čovjeka, on od Sa'da, a on od Vjerovjesnika, s.a.v.s. – slično prethodnom hadisu.

سُفْيَانَ عَنِ الْأَعْمَشِ عَنْ طَلْحَةَ
بْنِ مُصَرِّفٍ عَنْ رَجُلٍ عَنْ سَعْدِ
تَحْوَةَ عَنِ النَّبِيِّ

١٤٠. بَابُ كَيْفِ الْإِسْتِئْذَانِ

140. Kako se traži dozvola za ulazak

5170. ISPRIČAO NAM JE Jahja b. Habib, prenijevši od Revha. A obavijestio nas je Ibn Beššar, njega je obavijestio Ebu Asim, prenijevši od Ibn Džurejdža, on od Amra b. Ebu Sufjana,⁴⁵⁴ on od Amra b. Abdullaha b. Safvana,⁴⁵⁵ on od Keledea b. Hanbela:⁴⁵⁶ **Jednom prilikom ga je Safvan b. Umejje⁴⁵⁷ poslao⁴⁵⁸**

٥١٧٠. حَدَّثَنَا ابْنُ بَشَّارٍ حَدَّثَنَا
أَبُو عَاصِمٍ حَدَّثَنَا ابْنُ جُرَيْجٍ ح.
وَحَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ حَبِيبٍ حَدَّثَنَا
رَوْحٌ عَنْ ابْنِ جُرَيْجٍ قَالَ أَخْبَرَنِي
عَمْرُو بْنُ أَبِي سُفْيَانَ أَنَّ عَمْرُو
بْنَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ صَفْوَانَ أَخْبَرَهُ
عَنْ كَلْدَةَ بِنْتِ حَنْبَلٍ أَنَّ صَفْوَانَ

⁴⁵⁴ Amr b. Ebu Sufjan b. Abdurrahman b. Safvan. Umejje b. Halef el-Džumehi je pouzdan prenosilac hadisa. Prenosio je hadise od Umejjea b. Safvana, amidžića svoga oca Amra b. Abdullaha b. Safvana i dr. Od njega su hadise prenijeli brat mu Hanzala, Ibn Džurejdž i dr.

⁴⁵⁵ Amr b. Abdullah b. Safvan b. Umejje b. Halef el-Džumehi el-Mekki je iskren i ugledan prenosilac hadisa. Pripadao je četvrtoj generaciji.

⁴⁵⁶ Kelede b. Hanbel el-Džumehi el-Mekki je ashab. Safvan b. Umejje mu je brat po majci.

⁴⁵⁷ Safvan b. Umejje b. Halef b. Vehb b. Huzafe b. Džemh Ebu Vehb, neki vele Ebu Umejje el-Kureši el-Džumehi. Njegov otac Umejje b. Halef je kao mušrik poginuo u Bici na Bedru. On je primio islam nakon Oslobođenja Mekke.

⁴⁵⁸ U predaji koju bilježi Ahmed b. Hanbel, u *Musnedu*, stoji: "Poslao me, za vrijeme Oslobođenja Mekke, da Vjerovjesniku, s.a.v.s.,

da odnese mlijeka, sjere/gruše i sitnih krastavaca Vjerovjesniku, s.a.v.s., koji se nalazio u gornjem dijelu Mekke. “Ušao sam kod njega” – veli Kelede – “ne nazvavši selam, a Vjerovjesnik, s.a.v.s., reče: “Vrati se i reci: *Es-selamu alejkum!*” Ovo se dogodilo nakon što je Safvan primio islam.

Amr⁴⁵⁹ kaže: “O ovome me je podrobnije obavijestio Ibn Safvan,⁴⁶⁰ prenijevši od Keldea b. el-Hanbela, ali nije rekao da ga je od njega čuo.”

Ebu Davud kaže: “Jahja b. Habib veli da mu ga je prenio Umejje b. Safvan, ali nije rekao da ga je čuo od Keledea b. el-Hanbela. Jahja je, također, kazao da ga je obavijestio Amr b. Abdullah b. Safvan, prenijevši od Keledea b. el-Hanbela.”

5171. ISPRIČAO NAM JE Ebu Bekr b. Ebu Šejbe, prenijevši od Ebul-Ahvesa, on od Mensura, a on od Rib'ijja, da je neki čovjek iz plemena Benu Amir zatražio dozvolu da uđe kod Vjerovjesnika, s.a.v.s., dok je bio u kući, kazavši: “Mogu li ući?” Vjerovjesnik, s.a.v.s., svome slugi reče: “Idi i pouči ga kako se traži dozvola za ulazak.

بْنِ أُمَيَّةَ بَعَثَهُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَلْبِنُ وَجَدَائِيَةَ وَضَعَايِسَ وَالتَّيِّبِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِأَعْلَى مَكَّةَ فَدَخَلَتْ وَلَمْ أَسْلَمْ فَقَالَ: ازْجِعْ فَقُلِ السَّلَامَ عَلَيْكُمْ وَذَلِكَ بَعْدَمَا أَسْلَمَ صَفْوَانُ بْنُ أُمَيَّةَ.

قَالَ عَمْرُو وَأَخْبَرَنِي ابْنُ صَفْوَانَ بِهَذَا أَجْمَعَ عَنْ كَلْدَةَ بْنِ حَنْبَلٍ وَلَمْ يَقُلْ سَمِعْتُهُ مِنْهُ

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: قَالَ يَحْيَى بْنُ حَبِيبٍ أُمَيَّةُ بْنُ صَفْوَانَ وَلَمْ يَقُلْ سَمِعْتُهُ مِنْ كَلْدَةَ بْنِ حَنْبَلٍ وَقَالَ يَحْيَى أَيْضًا عَمْرُو بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ صَفْوَانَ أَخْبَرَهُ أَنَّ كَلْدَةَ بْنَ الْحَنْبَلِ أَخْبَرَهُ.

٥١٧١. حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ حَدَّثَنَا أَبُو الْأَحْوَصِ عَنْ مَنْصُورٍ عَنْ رَبِيعٍ قَالَ حَدَّثَنَا رَجُلٌ مِنْ بَنِي عَامِرٍ أَنَّهُ اسْتَأْذَنَ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ فِي بَيْتٍ فَقَالَ: أَلَيْحُ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لِجَادِمِهِ اخْرُجْ إِلَى

odnesem mlijeka, sjere (gruše) i sitnih krastavaca...”

⁴⁵⁹ Amr b. Ebu Sufjan.

⁴⁶⁰ Umejje b. Safvan b. Umejje b. Halef el-Džumehi el-Mekki je prenosilac koji zadovoljava (makbul). Pripadao je četvrtoj generaciji.

Neka kaže: ‘Es-selamu alejkum, mogu li ući?’ Kada to ču, čovjek reče: ‘Es-selamu alejkum, mogu li ući?’, te mu je Vjerovjesnik, s.a.v.s., dozvolio i on je ušao.”⁴⁶¹

5172. ISPRIČAO NAM JE Hennad b. es-Serijj, prenijevši od Ebul-Ahvesa, on od Mensura, da je Rib’ijj b. Hiraš kazao: “Pričali su mi da je neki čovjek iz plemena Benu Amir tražio dozvolu da uđe kod Vjerovjesnika, s.a.v.s...” – spomenuo je smisao prethodnog hadisa.

Ebu Davud kaže: “Također nam je ispričao i Musedded, prenijevši od Ebu Avanea, on od Mensura, ali nije rekao: ‘od nekog čovjeka iz plemena Benu Amir.’”

5173. ISPRIČAO NAM JE Ubejdullah b. Muaz, njemu je ispričao njegov otac, prenijevši od Šu’bea, on od Mensura, on od Rib’ijja, da je neki čovjek iz plemena Benu Amir tražio dozvolu da uđe kod Vjerovjesnika, s.a.v.s. – kao u prethodnom hadisu, rekavši: “Čuo sam ga pa sam rekao: ‘Es-selamu alejkum. Mogu li ući?’”

هَذَا فَعَلَّاهُ الْإِسْتِثْنَانَ فَقُلَّ لَهُ قُلَّ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَذْخُلُ فَمَسِعَهُ
الرَّجُلُ فَقَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ
أَذْخُلُ فَأَذِنَ لَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَدَخَلَ

٥١٧٢. حَدَّثَنَا هَنَّادُ بْنُ السَّرِيِّ عَنْ
أَبِي الْأَحْوِصِ عَنْ مَنْصُورٍ عَنْ رِبْعِيِّ
بْنِ حِرَائِشٍ قَالَ حَدَّثْتُ أَنَّ رَجُلًا
مَنْ بَنِي عَامِرٍ اسْتَأْذَنَ عَلَى النَّبِيِّ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمَعْنَاهُ

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَكَذَلِكَ حَدَّثَنَا مَدَدٌ
حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ عَنْ مَنْصُورٍ عَنْ
رِبْعِيِّ وَلَمْ يَقُلْ عَنْ رَجُلٍ مِنْ بَنِي عَامِرٍ

٥١٧٣. حَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ مُعَاذٍ
حَدَّثَنَا أَبِي حَدَّثَنَا شُعْبَةُ عَنْ
مَنْصُورٍ عَنْ رِبْعِيِّ عَنْ رَجُلٍ مِنْ
بَنِي عَامِرٍ أَنَّهُ اسْتَأْذَنَ عَلَى النَّبِيِّ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمَعْنَاهُ قَالَ
فَمَسِعَهُ فَقُلْتُ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ
أَذْخُلُ.

⁴⁶¹ Bilježi ga i En-Nesai, u *Sunenu*.

141. Koliko puta se naziva selam prilikom traženja dozvole za ulazak

5174. ISPRIČAO NAM JE Ahmed b. Abde, kog je obavijestio Sufjan, prenijevši od Jezida b. Husajfea, on od Busra b. Seida, da je Ebu Seid el-Hudri kazao: “Bio sam na jednom sijelu ensarija kada je došao Ebu Musa, uplašen. Upitasmog ga: ‘Šta te je toliko uplašilo?’ ‘Omer me je pozvao da mu dođem i ja sam mu otišao. Tri put sam zatražio dozvolu za ulazak i pošto mi nije bilo dozvoljeno, vratio sam se. Tada iziđe Omer i upita me: ‘Zbog čega si se vratio?’ Rekoh: ‘Tri puta sam zatražio dozvolu za ulazak i nije mi bilo dozvoljeno, a Vjerovjesnik, s.a.v.s., je kazao: ‘Ukoliko neko tri puta zatraži dozvolu za ulazak, pa mu ne bude dozvoljeno, neka se vrati.’ Omer na to reče: ‘Morat ćeš mi za to dovesti svejdoka!’ Ebu Seid reče: ‘Sa tobom će poći najmlađi od nas.’ Ebu Seid je i pošao sa njim i posvjedočio mu.”⁴⁶²

5175. ISPRIČAO NAM JE Musedded, njemu je ispričao Abdullah b. Davud, prenijevši od Talhe b. Jahjaa, on od Ebu Burejdea, da je Ebu Musa otišao

١٤١. بَابُ كَيْفِ مَرَّةٍ يُسَلَّمُ الرَّجُلُ فِي الْإِسْتِثْنَانِ

٥١٧٤. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ عَبْدِ أَخْبَرَنَا
سُفْيَانُ عَنْ زَيْدِ بْنِ حُصَيْفَةَ عَنْ
بُسْرِ بْنِ سَعِيدٍ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ
الْحُدْرِيِّ قَالَ: كُنْتُ جَالِسًا فِي
مَجْلِسٍ مِنْ مَجَالِسِ الْأَنْصَارِ
فَجَاءَ أَبُو مُوسَى فَرِعًا فَقُلْنَا لَهُ مَا
أَفْرَعَكَ قَالَ أَمْرِي عَمْرٌ أَنْ آتِيَهُ
فَأْتَيْتُهُ فَاسْتَأْذَنْتُ ثَلَاثًا فَلَمْ يُؤْذَنْ
لِي فَرَجَعْتُ فَقَالَ: مَا مَنَعَكَ أَنْ
تَأْتِيَنِي قُلْتُ قَدْ جِئْتُ فَاسْتَأْذَنْتُ
ثَلَاثًا فَلَمْ يُؤْذَنْ لِي وَقَدْ قَالَ رَسُولُ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا
اسْتَأْذَنْ أَحَدُكُمْ ثَلَاثًا فَلَمْ يُؤْذَنْ
لَهُ فَلْيَرْجِعْ قَالَ لَتَأْتِيَنَّ عَلَيَّ هَذَا
بِالْبَيِّنَةِ فَقَالَ: أَبُو سَعِيدٍ لَا يَقُومُ
مَعَكَ إِلَّا أَضْعُرُ الْقَوْمِ قَالَ فَقَامَ أَبُو
سَعِيدٍ مَعَهُ فَشَهِدَ لَهُ.

٥١٧٥. حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ حَدَّثَنَا عَبْدُ
اللَّهِ بْنُ دَاوُدَ عَنْ طَلْحَةَ بْنِ يَحْيَى
عَنْ أَبِي بُرَيْدَةَ عَنْ أَبِي مُوسَى أَنَّهُ أَتَى

⁴⁶² Bilježa ga i El-Buhari i Muslim u *Sahihima*.

kod Omera i tri puta zatražio dozvolu da uđe. Prvi put je rekao: “Ebu Musa traži dozvolu za ulazak.” Drugi put je rekao: “El-Eš’ari traži dozvolu za ulazak.”, a treći put: “Abdullah b. Kajs traži dozvolu za ulazak.”⁴⁶³ Nije dobio dozvolu, te se vratio. Omer je za njim poslao nekoga, da se vrati. I pošto se vratio, Omer ga upita: ‘Zbog čega si otišao?’ On reče: ‘Allahov Poslanik, s.a.v.s., je rekao: ‘Dozvolu za ulazak treba tražiti do tri puta, pa ako mu se dozvoli, neka uđe. U protivnom, neka se vrati.’ Omer reče: ‘Dovedi mi svjedoka za to.’ Ebu Musa je otišao i vratio se, rekavši: ‘Ovo je Ubej, a Ubej reče: ‘Omere, ne muči ashabe Allahovog Poslanika, s.a.v.s.’ A Omer reče: ‘Ja ne mučim ashabe Allahovog Poslanika, s.a.v.s.’”⁴⁶⁴

5176. ISPRIČAO NAM JE Jahja b. Habib, njega je obavijestio Revh, kome je ispričao Ibn Džurejdž, prenijevši od Ataa, on od Ubejda b. Umejra, da je Ebu Musa zatražio dozvolu da uđe kod Omera – spomenuvši istu priču, rekavši: “Pa je otišao sa Ebu Seidom koji je posvjedočio u njegovu korist. Omer

عَمَرَ فَاسْتَأْذَنَ ثَلَاثًا فَقَالَ: يَسْتَأْذِنُ
أَبُو مُوسَى يَسْتَأْذِنُ الْأَشْعَرِيَّ
يَسْتَأْذِنُ عَبْدُ اللَّهِ بْنِ قَيْسٍ فَلَمْ
يُؤْذَنَ لَهُ فَرَجَعَ فَبَعَثَ إِلَيْهِ عَمْرُ
مَا رَدَّكَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَسْتَأْذِنُ أَحَدَكُمْ
ثَلَاثًا فَإِنْ أُذِنَ لَهُ وَإِلَّا فَلْيَرْجِعْ قَالَ
أَتَيْتَنِي بَيْنَتِي عَلَى هَذَا فَذَهَبَ ثُمَّ
رَجَعَ فَقَالَ: هَذَا أَبِي فَقَالَ: أَبِي يَا
عَمْرُ لَا تَكُنْ عَدَابًا عَلَى أَصْحَابِ
رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
فَقَالَ: عَمْرُ لَا أَكُونُ عَدَابًا عَلَى
أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

٥١٧٦. حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ حَبِيبٍ
حَدَّثَنَا رَوْحٌ حَدَّثَنَا ابْنُ جُرَيْجٍ قَالَ
أَخْبَرَنِي عَطَاءٌ عَنْ عَبْدِ بْنِ عَمْرِو
أَنَّ أَبَا مُوسَى اسْتَأْذَنَ عَلَى عَمَرَ
بِهَذِهِ الْقِصَّةِ قَالَ فِيهِ فَاَنْطَلَقَ
بِأَبِي سَعِيدٍ فَشَهِدَ لَهُ فَقَالَ: أَخْبَنِي
عَلَى هَذَا مِنْ أَمْرِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى

⁴⁶³ Njegovo je ime Abdullah b. Kajs b. Selim b. Haddar Ebu Musa el-Eš’ari, poznati ashab. Umro je 50. godine po Hidžri.

⁴⁶⁴ Bilježi ga i Muslim u *Sahihu*.

je rekao: ‘Zar mi je ovo promaklo od propisa Allahovog Poslanika, s.a.v.s. Okupirala me je trgovina na pijaci. (Ubuduće) nazovi selam koliko hoćeš puta, a ne moraš tražiti dozvolu.’”

5177. ISPRIČAO NAM JE Zejd b. Ahzem, njega je obavijestio Abdulkahir b. Šuajb, prenijevši od Hišama, on od Humejda b. Hilala, on od Ebu Burdea b. Ebu Musaa, a on od svoga oca – isti hadis. On veli da je Omeru Ebu Musau nakon toga rekao: “Ja ne sumnjam u tebe, ali je prenošenje hadisa od Allahovog Poslanika, s.a.v.s., ozbiljna stvar.”

5178. ISPRIČAO NAM JE Abdullah b. Mesleme, prenijevši od Malika, a on od Rebia b. Ebu Abdurrahmana i drugih učenjaka, da je Omeru Ebu Musau nakon ovoga rekao: “Ja ne sumnjam u tebe, ali se bojim da ljudi ne počnu koješta pričati pozivajući se na Allahovog Poslanika, s.a.v.s.”

5179. ISPRIČALI SU NAM Muhammed b. el-Musenna i Hišam Ebu Merwan, isti smisao. Muhammed b. el-Musenna je prenio od El-Velida b. Muslima, on od El-Evzaija, on od Jahjaa b. Ebu Kesira, on od Muhammeda b. Abdurrahmana b. Es’ada b. Zurarea, da je Kajs b.

اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَهْلَابِي السَّفْقُ
بِالْأَسْوَابِ وَلَكِنْ سَلَّمَ مَا شِئْتِ
وَلَا تَسْتَأْذِنِ.

٥١٧٧. حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ أَخْزَمٍ حَدَّثَنَا
عَبْدُ الْقَاهِرِ بْنِ شُعَيْبٍ حَدَّثَنَا
هَيْشَامٌ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ هِلَالٍ عَنْ أَبِي
بُرْدَةَ بْنِ أَبِي مُوسَى عَنْ أَبِيهِ بِهِذِهِ
الْقِصَّةِ قَالَ فَقَالَ عُمَرُ لِأَبِي مُوسَى
إِنِّي لَمْ أَتِهَنَّكَ وَلَكِنَّ الْحَدِيثَ عَنْ
رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
شَدِيدٌ.

٥١٧٨. حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْلَمَةَ
عَنْ مَالِكٍ عَنْ رَبِيعَةَ بْنِ أَبِي عَبْدِ
الرَّحْمَنِ وَعَنْ غَيْرِ وَاحِدٍ مِنْ
عُلَمَائِهِمْ فِي هَذَا فَقَالَ: عُمَرُ لِأَبِي
مُوسَى أَمَا إِنِّي لَمْ أَتِهَنَّكَ وَلَكِنْ
خَشِيتُ أَنْ يَتَقَوَّلَ النَّاسُ عَلَى
رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

٥١٧٩. حَدَّثَنَا هَيْشَامٌ أَبُو مَرْوَانَ
وَمُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى الْمَعْنَى قَالَ مُحَمَّدُ
بْنُ الْمُثَنَّى حَدَّثَنَا الْوَلِيدُ بْنُ مُسْلِمٍ
حَدَّثَنَا الْأَوْزَاعِيُّ قَالَ سَمِعْتُ يَحْيَى
بْنَ أَبِي كَثِيرٍ يَقُولُ حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ
بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَسْعَدَ بْنِ
زُرَّارَةَ عَنْ قَيْسِ بْنِ سَعْدٍ قَالَ: زَارَنَا

Sa'd kazao: "Allahov Poslanik, s.a.v.s., nas je posjetio u našoj kući. (Ispred vrata) je rekao: 'Es-selamu alejkum ve rahmetullah.' Sa'd mu je tiho uzvratio na selam. Upitao sam oca: 'Zar nećeš dozvoliti Allahovom Poslaniku, s.a.v.s., da uđe?' 'Sačekaj malo, da nam još koji put nazove selam.' – reče on. Allahov Poslanik, s.a.v.s., ponovo reče: 'Es-selamu alejkum ve rahmetullah!' Sa'd mu ponovo tiho uzvрати na selam. Allahov Poslanik, s.a.v.s., i po treći put reče: 'Es-selamu alejkum ve rahmetullah.', i pošto mu ne bi dozvoljeno da uđe, Allahov Poslanik, s.a.v.s., se vrati. Sa'd pođe za njim i reče: 'Allahov Poslaniče, čuo sam da si nazvao selam, ali sam na njega tiho uzvraćao kako bi nam ga što više puta nazvao.', te se Allahov Poslanik, s.a.v.s., vrati sa Sa'dom njegovoj kući. Sa'd mu dade vodu da se okupa. Pošto se okupao, dodade mu čaršaf namirisani safranom i versom, da se njime ogrne. Kada se ogrnu, Allahov Poslanik, s.a.v.s., podiže ruke i reče: 'Allahu, spusti Svoj blagoslov i milost na porodicu Sa'da b. Ubadea!' Allahov Poslanik, s.a.v.s., je potom jeo. A kada je htio poći, Sa'd mu približi magarca na koga je (da bi mu bilo udobnije) stavio kadifu. Pošto Allahov Poslanik, s.a.v.s., uzjaha

رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي مَنْزِلِنَا فَقَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ فَردَّ سَعْدٌ رَدًّا خَفِيًّا قَالَ قَيْسٌ فَقُلْتُ أَلَا تَأْذَنُ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: ذَرَهُ يُكْثِرُ عَلَيْنَا مِنَ السَّلَامِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ فَردَّ سَعْدٌ رَدًّا خَفِيًّا ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ ثُمَّ رَجَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَاتَّبَعَهُ سَعْدٌ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِيَّيْ كُنْتُ أَسْمَعُ تَسْلِيمَكَ وَأَرُدُّ عَلَيْكَ رَدًّا خَفِيًّا لِثُكْرٍ عَلَيْنَا مِنَ السَّلَامِ قَالَ فَأَنْصَرَفَ مَعَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَمَرَ لَهُ سَعْدٌ بِغُسْلِ فَأَغْتَسَلَ ثُمَّ نَازَلَهُ مِلْحَقَةً مَضْبُوعَةً بِرَعْفَرَانٍ أَوْ وَرْسٍ فَاشْتَمَلَ بِهَا ثُمَّ رَفَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدَيْهِ وَهُوَ يَقُولُ اللَّهُمَّ اجْعَلْ صَلَوَاتِكَ وَرَحْمَتِكَ عَلَى آلِ سَعْدِ بْنِ عَبَادَةَ قَالَ ثُمَّ أَصَابَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنَ الطَّعَامِ فَلَمَّا أَرَادَ الْإِنْصِرَافَ قَرَّبَ لَهُ سَعْدٌ حِمَارًا قَدْ وَطَأَ عَلَيْهِ بِقَطِيفَةٍ فَرَكِبَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: سَعْدُ يَا قَيْسُ اصْحَبْ رَسُولَ

magarca, Sa'd reče: 'Kajse, pođi sa Allahovim Poslanikom i pravi mu društvo.' Kada smo pošli, Allahov Poslanik, s.a.v.s., mi' – veli Kajs – 'reče: 'Uzjaši i ti!' Pošto sam odbio, on reče: 'Ili uzjaši, ili se vrati kući.', i ja sam se vratio."⁴⁶⁵

Hišam Ebu Mervan je prenio od Muhammeda b. Abdurrahmana b. Es'ada b. Zurarea.

Ebu Davud kaže: "Prenijeli su ga Omer b. Abdulvahid i Ibn Sema'a od El-Evzaija kao mursel-hadis, ne spomenuvši Kajsa b. Sa'da."

5180. ISPRIČAO NAM JE Muemmel b. el-Fadl el-Harrani i drugi, prenijevši od Bekijje b. el-Velida, on od Muhammeda b. Abdurrahmana, on od Abdullaha b. Busra: "Kada bi Allahov Poslanik, s.a.v.s., došao pred nečija vrata, ne bi stao naspram vrata, nego bi se pomjerio ili u desno ili u lijevo i rekao: 'Es-selamu alejkum, esselamu alejkum.' Činio je to zato što, u to doba, na vratima nije bilo zastora."

142. O traženju dozvole za ulazak kucanjem

5181. ISPRIČAO NAM JE Musedded, njega je obavijestio Bišr, prenijevši od

اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ قَيْسٌ فَقَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ازْكَبْ فَأَبَيْتُ ثُمَّ قَالَ إِمَّا أَنْ تَرْكَبَ وَإِمَّا أَنْ تَنْصَرِفَ قَالَ فَأَنْصَرَفْتُ.

قَالَ هِشَامُ أَبُو مَرْوَانَ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَسْعَدَ بْنِ زُرَّارَةَ قَالَ أَبُو دَاوُدَ: رَوَاهُ عُمَرُ بْنُ عَبْدِ الْوَاحِدِ وَابْنُ سَعَادَةَ عَنِ الْأَوْزَاعِيِّ مُرْسَلًا وَلَمْ يَذْكُرَا قَيْسَ بْنَ سَعْدٍ.

٥١٨٠. حَدَّثَنَا مُؤَمَّلُ بْنُ الْقَضِيلِ الْحَرَّانِيُّ فِي آخِرِينَ قَالُوا حَدَّثَنَا بَقِيَّةُ بْنُ الْوَلِيدِ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُسَيْرٍ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أَتَى بَابَ قَوْمٍ لَمْ يَسْتَقْبِلِ الْبَابَ مِنْ تَلْقَائِهِ وَجْهِهِ وَلَكِنْ مِنْ رُكْبِهِ الْأَيْمَنِ أَوْ الْأَيْسَرِ وَيَقُولُ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَذَلِكَ أَنَّ الدُّورَ لَمْ يَكُنْ عَلَيْهَا يَوْمَئِذٍ سُتُورًا

١٤٢. بَابُ الرَّجُلِ يَسْتَأْذِنُ بِالذَّقِّ

٥١٨١. حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ حَدَّثَنَا بِشْرٌ عَنْ شُعْبَةَ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُنْكَدِرِ

⁴⁶⁵ Bilježi ga i En-Nesai, u *Sunenu*.

Šu'bea, on od Muhammeda b. el-Mun-kedira, a on od Džabira: "Otišao sam kod Vjerovjesnika, s.a.v.s., zbog duga moga oca. Pokucao sam na vrata, a on je upitao: 'Ko je?' 'Ja.' – odgovorio sam, a on kaza: 'Ja, ja.' – kao da mu se to nije svidjelo."⁴⁶⁶

143. (Kucanje na vrata kod traženja dozvole za ulazak)

5182. ISPRIČAO NAM JE Jahja b. Ejub el-Mekabiri, njega je obavijestio Ismail b. Džafer, prenijevši od Muhammeda b. Amra, on od Ebu Selemea, a on od Nafia b. Abdulharisa: "Izišao sam sa Allahovim Poslanikom, s.a.v.s. Kada smo došli u jedan (ograđen) vrt, Allahov Poslanik, s.a.v.s., mi reče: 'Stoj pored kapije.' Neko pokuca na kapiju, a ja upitah: 'Ko je?'" Potom je naveo cijeli hadis.⁴⁶⁷

Ebu Davud kaže: "U hadisu Ebu Musaa el-Eš'arija stoji da je rekao: 'Pa je pokucao na vrata.'"

عَنْ جَابِرٍ أَنَّهُ ذَهَبَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي دِينِ أَبِيهِ
فَدَقَّقْتُ الْبَابَ فَقَالَ: مَنْ هَذَا قُلْتُ
أَنَا قَالَ أَنَا أَنَا كَأَنَّهُ كَرِهَهُ.

١٤٣. [باب دق الباب

عند الاستئذان]

٥١٨٢. حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ أَبِي وَبَّانٍ
الْمَقَابِرِيُّ حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ
أَبْنِ جَعْفَرٍ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَمْرٍو
عَنْ أَبِي سَلَمَةَ عَنْ نَافِعِ بْنِ عَبْدِ
الْحَارِثِ قَالَ: خَرَجْتُ مَعَ رَسُولِ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى
دَخَلْتُ حَائِطًا فَقَالَ لِي أَمِيرُكَ
الْبَابَ فَضْرِبَ الْبَابَ فَقُلْتُ مَنْ
هَذَا وَسَأَقُ الْحَدِيثَ

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: يَعْنِي حَدِيثَ أَبِي مُوسَى
الْأَشْعَرِيِّ قَالَ فِيهِ قَدَّقَ الْبَابَ.

⁴⁶⁶ Bilježe ga u *El-Kutubus-sitteu* svi autori.

⁴⁶⁷ Bilježi ga i En-Nesai, u *Sunenu*.

144. Kad je čovjek pozvan, je li mu to dopuštenje za ulazak

5183. ISPRIČAO NAM JE Musa b. Ismail, kog je obavijestio Hammad, pre-nijevši od Habiba i Hišama, njih dvojica od Muhammeda, a on od Ebu Hurejrea, da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., kazao: “Kad se pošalje izaslanik čovjeku, to mu je i dopuštenje za ulazak.”⁴⁶⁸

5184. ISPRIČAO NAM JE Husejn b. Muaz, kog je obavijestio Abdula’la, pre-nijevši od Seida, on od Katadea, on od Ebu Rafia, a on od Ebu Hurejrea, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., kazao: “Ukoliko neko bude pozvan na objed, pa dođe sa izaslanikom, to će za njega biti dopuštenje za ulazak.”

Ebu Davud kaže: “Vele da Katade od Ebu Rafia nije ništa slušao.”

Ebu Ali el-Lu’lui kaže: “Čuo sam od Ebu Davuda da Katade nije slušao od Ebu Rafia.”

١٤٤. بَابُ فِي الرَّجُلِ يُدْعَى
أَيْكُونُ ذَلِكَ إِذْنَهُ

٥١٨٣. حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ
حَدَّثَنَا حَمَّادٌ عَنْ حَبِيبٍ وَهَيْشَامٍ
عَنْ مُحَمَّدٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ النَّبِيَّ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ رَسُولُ
الرَّجُلِ إِلَى الرَّجُلِ إِذْنُهُ.

٥١٨٤. حَدَّثَنَا حُسَيْنُ بْنُ مُعَاذٍ
حَدَّثَنَا عَبْدُ الْأَعْلَى حَدَّثَنَا سَعِيدٌ
عَنْ قَتَادَةَ عَنْ أَبِي رَافِعٍ عَنْ أَبِي
هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِذَا دُعِيَ أَحَدُكُمْ
إِلَى طَعَامٍ فَجَاءَ مَعَ الرَّسُولِ فَإِنَّ
ذَلِكَ لَهُ إِذْنٌ.

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: يُقَالُ قَتَادَةُ لَمْ يَسْمَعْ مِنْ
أَبِي رَافِعٍ شَيْئًا.
قَالَ أَبُو عَلِيٍّ اللَّوْلُؤِيُّ سَمِعْتُ أَبَا دَاوُدَ
يَقُولُ: قَتَادَةُ لَمْ يَسْمَعْ مِنْ أَبِي رَافِعٍ.

⁴⁶⁸ To znači da kada neko pošalje svoga izaslanika po nekoga, pa on dođe sa njim, on će sa svojim izaslanikom skupa ući u kući. Nije potrebno da posebno traži dopuštenje za ulazak.

145. O traženju dozvole za ulazak
u tri doba – kada se nije obučeno

5185. ISPRIČAO NAM JE Ibnus-Serh. A obavijestili su nas Ibnus-Sabbah (Muhammed b. es-Sabbah) b. Sufjan i Ibn Abde (Ahmed b. Abde) – ovo je njegov hadis – prenijevši od Sufjana, on od Ubejdullaha b. Ebu Jezida, da je Ibn Abbas kazao: “Ajet o traženju dopuštenja za ulazak (u ova tri doba) mnogi ljudi ne prakticiraju, a ja ovoj mojoj robinji naređujem da traži dozvolu za ulazak kod mene.”

Ebu Davud kaže: “Ovako ga je prenio Ata od Ibn Abbasa, da je naređivao da se postupa po njemu.”

5186. ISPRIČAO NAM JE Abdullah b. Mesleme, prenijevši od Abdulaziza b. Muhammeda, on od Amra b. Ebu Amra, a on od Ikrimea, da je jedna skupina Iračana rekla Ibn Abbasu: “Pojasni nam ovaj ajet, njime nam je naređeno to što nam je naređeno, ali po njemu niko ne postupa: *O vjernici, neka od vas u tri slučaja zatraže dopuštenje da vam uđu oni koji su u posjedu vašem i oni koji još nisu spolno zreli: prije jutarnje molitve, i kada u podne odložite odjeću svoju, i poslije obavljanja noćne molitve. To su tri doba kada niste obučeni, a*

١٤٥. بَابُ الْإِسْتِئْذَانِ فِي
الْعَوْرَاتِ الْقَلَاتِ

٥١٨٥. حَدَّثَنَا ابْنُ السَّرْحِ قَالَ حَدَّثَنَا ج. وَحَدَّثَنَا ابْنُ الصَّبَّاحِ بِنِ سُفْيَانَ وَابْنُ عَبْدِ وَهَذَا حَدِيثُهُ قَالَا أَخْبَرَنَا سُفْيَانُ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي يَزِيدَ سَمِعَ ابْنَ عَبَّاسٍ يَقُولُ لَمْ يُؤْمَرْ بِهَا أَكْثَرَ النَّاسِ آيَةَ الْإِذْنِ وَإِنِّي لِأَمْرُ جَارِيَتِي هَذِهِ تَسْتَأْذِنُ عَلَيَّ

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَكَذَلِكَ رَوَاهُ عَطَاءٌ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ بِأَمْرِهِ.

٥١٨٦. حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْلَمَةَ حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ يَعْنِي ابْنَ مُحَمَّدٍ عَنْ عَمْرِو بْنِ أَبِي عَمْرٍو عَنْ عِكْرِمَةَ أَنَّ نَفَرًا مِنْ أَهْلِ الْعِرَاقِ قَالُوا يَا ابْنَ عَبَّاسٍ كَيْفَ تَرَى فِي هَذِهِ الْآيَةِ الَّتِي أَمَرْنَا فِيهَا بِمَا أَمَرْنَا وَلَا يَعْمَلُ بِهَا أَحَدٌ قَوْلُ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيَسْتَأْذِنَكُمْ الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِنْ قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهْرِ وَمِنْ بَعْدِ

u drugo doba nije ni vama ni njima grijeh, ta vi jedni drugima morate ulaziti – El-Ka’nebi je učio i: *Tako vam Allah objašnjava propise – a Allah sve zna i Mudar je. (En-Nur, 58)*” Ibn Abbas reče: “Allah je blag i milostiv prema vjernicima. On voli zastiranje. Ljudi nisu imali ni zastora ni prekrivača na kućama, te su kod njih ponekad znali ući sluga ili dijete, ili siročić, a čovjek bi bio u intimnom odnosu sa ženom, pa im je Allah naredio da traže dozvolu za ulazak u tim vremenima. Poslije im je omogućio da nabave zastor, te više nije niko smatrao da nakon toga po tom ajetu mora postupati.”

Ebu Davud kaže: “Hadis koji prenose Ubejdullah i Ata anuliraju ovaj hadis.”

صَلَاةَ الْعِشَاءِ ثَلَاثَ عَوْرَاتٍ لَكُمْ
لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ
بَعْدَهُنَّ طَوَافُونَ عَلَيْكُمْ ﴿ قَرَأَ
الْقَعْنَبِيُّ إِلَى ﴿ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴾
قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ إِنَّ اللَّهَ حَلِيمٌ
رَحِيمٌ بِالْمُؤْمِنِينَ يُحِبُّ السَّتْرَ وَكَانَ
النَّاسُ لَيْسَ لِيُؤْتِيَهُمْ سُتُورًا وَلَا
حِجَالَ قَرِيبًا دَخَلَ الخَادِمُ أَوْ الْوَلَدُ
أَوْ بَيْتِمَةَ الرَّجُلِ وَالرَّجُلُ عَلَى أَهْلِهِ
فَأَمَرَهُمُ اللَّهُ بِالْإِسْتِثْنَانِ فِي تِلْكَ
الْعَوْرَاتِ فَجَاءَهُمُ اللَّهُ بِالسُّتُورِ
وَالْحَقِيرِ فَلَمْ أَرِ أَحَدًا يَعْمَلُ بِذَلِكَ
بَعْدُ

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: حَدِيثُ عُبَيْدِ اللَّهِ وَعَطَاءِ
يُفْسِدُ هَذَا الْحَدِيثَ.

U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog!

POGLAVLJA O SELAMU

1. O širenju selama

5187. ISPRIČAO NAM JE Ahmed b. Ebu Šuajb, njega je obavijestio Zuhejr, prenijevši od El-A'meša, on od Ebu Saliha, a on od Ebu Hurejrea, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: "Tako mi Onoga u Čijoj je ruci moj život, nećete ući u Džennet sve dok ne budete (istinski) vjerovali, a nećete (istinski) vjerovati sve dok se međusobno ne budete voljeli! Hoćete li da vas uputim na nešto zbog čega ćete se međusobno voljeti? Širite selam među vama!"⁴⁶⁹

5188. ISPRIČAO NAM JE Kutejbe b. Seid, njemu je ispričao El-Lejs, prenijevši od Jezida b. Ebu Habiba, on od Ebul-Hajra, a on od Abdullaha b. Amra: "Neki čovjek je upitao Allahovog Poslanika, s.a.v.s: 'Koja djela su, u islamu, najbolja?' On reče: 'Da nahraniš gladnog i da nazivaš selam i onome koga znaš i onome koga ne znaš.'"⁴⁷⁰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أبواب السلام

١. بَاب فِي إِفْتَاءِ السَّلَامِ

٥١٨٧. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ أَبِي شُعَيْبٍ حَدَّثَنَا زُهَيْرٌ حَدَّثَنَا الْأَعْمَشُ عَنْ أَبِي صَالِحٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا أَفَلَا أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَمْرٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَبْتُمْ أَفَسُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ.

٥١٨٨. حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ حَدَّثَنَا اللَّيْثُ عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي حَبِيبٍ عَنْ أَبِي الْحَيْرِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَيُّ الْإِسْلَامِ خَيْرٌ قَالَ تَطْعِمُ الطَّعَامَ وَتَقْرَأُ السَّلَامَ عَلَىٰ مَنْ عَرَفْتَ وَمَنْ لَمْ تَعْرِفْ.

⁴⁶⁹ Bilježe ga i Muslim u *Sahihu*, Et-Tirmizi u *Džami'u*, i Ibn Madže, u *Sunenu*.

⁴⁷⁰ Bilježe ga u *El-Kutubus-sitteu* svi autori, osim Et-Tirmizija.

2. Kako se naziva selam

5189. ISPRIČAO NAM JE Muhammed b. Kesir, kom je saopćio Džafer b. Sulejman, prenijevši od Avfa,⁴⁷¹ on od Ebu Redžaa, a on od Imrana b. Husajna: “Neki čovjek je došao Allahovom Poslaniku, s.a.v.s., i kazao: ‘Es-selamu alejkum.’ On mu uzvрати na selam i pošto je sjeo, Vjerovjesnik, s.a.v.s., reče: ‘Deset!’ Potom dođe drugi i reče: ‘Es-selamu alejkum ve rahmetullah.’ On mu uzvрати na selam i pošto sjede, reče: ‘Dvadeset!’ Potom dođe i treći i reče: ‘Es-selamu alejkum ve rahmetullahi ve berekatuhu.’ On mu uzvрати na selam i pošto sjede, reče: ‘Trideset!’”⁴⁷²

٢. بَابُ كَيْفِ السَّلَامِ

٥١٨٩. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ كَثِيرٍ أَخْبَرَنَا جَعْفَرُ بْنُ سُلَيْمَانَ عَنْ عَوْفٍ عَنْ أَبِي رَجَاءٍ عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ فَرَدَّ عَلَيْهِ السَّلَامَ ثُمَّ جَلَسَ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: عَشْرٌ ثُمَّ جَاءَ آخَرُ فَقَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ فَرَدَّ عَلَيْهِ فَجَلَسَ فَقَالَ: عِشْرُونَ ثُمَّ جَاءَ آخَرُ فَقَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ فَرَدَّ عَلَيْهِ فَجَلَسَ فَقَالَ: ثَلَاثُونَ

⁴⁷¹ Avf b. Ebu Džemila el-Abdi el-el-Basri je pouzdan prenosilac. Za njega se govorilo da naginje kaderijama i šijama. Pripadao je šestoj generaciji.

⁴⁷² Za prvog čovjeka, koji je nazvao jedan dio selama, Allahov Poslanik, s.a.v.s., je rekao da ima deset sevapa, za drugog čovjeka, koji je dodao još jedan dio selama, rekao je da ima dvadeset sevapa, dok je za trećeg čovjeka, koji je nazvao kompletan selam, rekao da ima trideset sevapa. Malik b. Enes, u *Muvettau*, bilježi da je Ibn Abbas kazao: “Selam je kompletan do: *ve berekatuhu*.” El-Bejheki, u djelu *Šu'abul-iman*, bilježi sa senedom od Abdullaha b. Babejha da je neki čovjek došao Omeru b. Hattabu i rekao: “Es-selamu alejkum ve rahmetullahi ve berekatuhu ve magfiretuhu. Čuvši to, Omer mu reče: ‘Dovoljno ti je do: *ve berekatuhu*.’”

5190. ISPRIČAO NAM JE Ishak b. Suvejd er-Remli, njega je obavijestio Ibn Ebu Merjem, on misli da je čuo od Nafia b. Jezida, prenijevši od Ebu Merhuma, on od Sehla b. Muaza b. Enesa, on od svoga oca, a on od Vjerovjesnika, s.a.v.s. – slično prethodnom hadisu, dodavši: “Potom je došao i četvrti i rekao: ‘Es-selamu alejkum ve rahmetullahi ve berekatuhu ve magfiretuhu.’ Poslanik je rekao: ‘Četrdeset! Ovako se (na svaku riječ) uvećavaju vrijednosti.’”

3. O vrijednosti onoga koji prvi naziva selam

5191. ISPRIČAO NAM JE Muhammed b. Jahja b. Faris ez-Zuhli, njega je obavijestio Ebu Asim, prenijevši od Ebu Halida Vehba, on od Ebu Sufjana el-Himsija, a on od Ebu Umamea, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Bliži je milosti Uzvišenog Allaha onaj koji prvi naziva selam.”

4. Ko će kome nazvati selam

5192. ISPRIČAO NAM JE Ahmed b. Hanbel, kog je obavijestio Abdurrezzak, prenijevši od Ma'mera, on od Hemmama b. Munebbiha, a on od Ebu Hurejrea, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s.,

٥١٩٠. حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ سُوَيْدِ الرَّمْلِيِّ حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي مَرْيَمَ قَالَ أَظُنُّ أَبِي سَمِيعُتُ نَافِعَ بْنَ يَزِيدَ قَالَ أَخْبَرَنِي أَبُو مَرْحُومٍ عَنْ سَهْلِ بْنِ مُعَاذِ بْنِ أَنَسٍ عَنْ أَبِيهِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمَعْنَاهُ زَادَ ثُمَّ أَتَى آخَرَ فَقَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ وَمَغْفِرَتُهُ فَقَالَ: أَرْبَعُونَ قَالَ هَكَذَا تَكُونُ الْفَضَائِلُ.

٣. بَابٌ فِي فَضْلِ مَنْ بَدَأَ السَّلَامَ

٥١٩١. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى بْنِ قَارِسٍ الدُّهْلِيُّ حَدَّثَنَا أَبُو عَاصِمٍ عَنْ أَبِي خَالِدٍ وَهَبٍ عَنْ أَبِي سُفْيَانَ الحِنصِيِّ عَنْ أَبِي أُمَامَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِاللَّهِ مَنْ بَدَأَهُمُ بِالسَّلَامِ.

٤. بَابٌ مِنْ أَوْلَى بِالسَّلَامِ

٥١٩٢. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ عَنْ هَمَّامِ بْنِ مُتَبِّعٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يُسَلِّمُ الصَّغِيرُ عَلَى الْكَبِيرِ

rekao: “Mlađi će nazivati selam starijem; prolaznik onome koji sjedi, a manja skupina većoj.”⁴⁷³

5193. ISPRIČAO NAM JE Jahja b. Habib b. Arabijj, kog je obavijestio Revh, prenijevši od Ibn Džurejdža, on od Zijada, on od Sabita, Abdurrahman b. Zejdovog štićenika, ovaj od Ebu Hurejrea, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., kazao: “Onaj koji jaše nazvat će selam onome koji ide pješke.” Zatim je spomenu cijeli hadis.⁴⁷⁴

5. Hoće li osoba nazvati selam onome od koga se rastala kada ga ponovo sretne

5194. ISPRIČAO NAM JE Ahmed b. Seid el-Hemdani, njega je obavijestio Ibn Vehb, prenijevši od Muavija b. Saliha, on od Ebu Musaa, on od Ebu Merjema, da je Ebu Hurejre kazao: “Kada neko sretne svoga brata (muslimana), neka mu nazove selam. Ako ih razdvoji drvo, zid ili veliki kamen, pa ga ponovo sretne, neka mu nazove selam.”

وَالْمَارُّ عَلَى الْقَاعِدِ وَالْقَلِيلُ عَلَى الْكَثِيرِ

٥١٩٣. حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ حَبِيبِ بْنِ عَرَبِيٍّ أَخْبَرَنَا رَوْحٌ حَدَّثَنَا ابْنُ جُرَيْجٍ قَالَ أَخْبَرَنِي زَيْدٌ أَنَّ ثَابِتًا مَوْلَى عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ زَيْدٍ أَخْبَرَهُ أَنَّهُ سَمِعَ أَبَا هُرَيْرَةَ يَقُولُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يُسَلِّمُ الرَّكَّابُ عَلَى الْمَاشِي ثُمَّ ذَكَرَ الْحَدِيثَ.

٥. بَابُ فِي الرَّجُلِ يُفَارِقُ الرَّجُلَ ثُمَّ يَلْقَاهُ أَيَسَلِّمُ عَلَيْهِ

٥١٩٤. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ سَعِيدٍ الْهَمْدَانِيُّ حَدَّثَنَا ابْنُ وَهْبٍ قَالَ أَخْبَرَنِي مُعَاوِيَةُ بْنُ صَالِحٍ عَنْ أَبِي مُوسَى عَنْ أَبِي مَرْثَمَ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: إِذَا لَقِيَ أَحَدَكُمْ أَخَاهُ فَلْيَسَلِّمْ عَلَيْهِ فَإِنْ حَالَتَ بَيْنَهُمَا شَجَرَةٌ أَوْ جِدَارٌ أَوْ حَجَرٌ ثُمَّ لَقِيَهِ فَلْيَسَلِّمْ عَلَيْهِ أَيْضًا.

⁴⁷³ Bilježe ga i Muslim u *Sahihu*, i Et-Tirmizi u *Džami'u*.

⁴⁷⁴ Bilježe ga i El-Buhari i Muslim u *Sahihima*.

Muavija kaže: “Ispričao mi je Abdulvehhab b. Buht, prenijevši od Ebuz-Zinada, on od El-A’redža, on od Ebu Hurejrea, a on od Allahovog Poslanika, s.a.v.s. – slično prethodnom hadisu.

5195. ISPRIČAO NAM JE Abbas el-Anberi, kog je obavijestio Esved b. Amir, prenijevši od Hasana b. Saliha, on od svoga oca, on od Selemea b. Kuhejla, on od Seida b. Džubejra, on od Ibn Abbasa, da je Omer došao Vjerovjesniku, s.a.v.s., koji se nalazio u svojoj sobi, i rekao: ‘Es-selamu alejke, Allahov Poslaniče. Može li Omer ući?’”

قَالَ مُعَاوِيَةُ وَحَدَّثَنِي عَبْدُ الْوَهَّابِ بْنُ بُهْتٍ عَنْ أَبِي الزِّنَادِ عَنِ الْأَعْرَجِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِثْلَهُ سَوَاءً.

٥١٩٥. حَدَّثَنَا عَبَّاسُ الْعَنْبَرِيُّ حَدَّثَنَا أَسْوَدُ بْنُ عَامِرٍ حَدَّثَنَا حَسَنُ بْنُ صَالِحٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ سَلَمَةَ بْنِ كَهَيْلٍ عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ عَنْ عُمَرَ أَنَّهُ أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ فِي مَشْرَبَةٍ لَهُ فَقَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَيَدْخُلُ عُمَرُ.

٦. بَابُ فِي السَّلَامِ عَلَى الصَّبِيَّانِ

6. O nazivanju selama djeci

5196. ISPRIČAO NAM JE Abdullah b. Mesleme, njega je obavijestio Sulejman b. el-Mugire, prenijevši od Sabita, da je Enes rekao: “Allahov Poslanik, s.a.v.s., je došao do djece koja su se igrala i nazvao im selam.”⁴⁷⁵

٥١٩٦. حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْلَمَةَ حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ يَغْنِي ابْنَ الْمُغِيرَةَ عَنْ ثَابِتٍ قَالَ قَالَ أَنَسُ أَتَى رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى غِلْمَانٍ يَلْعَبُونَ فَسَلَّمَ عَلَيْهِمْ.

5197. ISPRIČAO NAM JE Ibnul-Musenna, njemu je ispričao Halid b. el-Haris, prenijevši od Humejda, da je Enes rekao: “Allahov Poslanik, s.a.v.s., nam

٥١٩٧. حَدَّثَنَا ابْنُ الْمُثَنَّى حَدَّثَنَا خَالِدُ يَغْنِي ابْنَ الْحَارِثِ حَدَّثَنَا حُمَيْدٌ قَالَ قَالَ أَنَسُ انْتَهَى إِلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

⁴⁷⁵ Bilježe ga u *El-Kutubus-sitteu svi autori*, osim Ibn Madžea, od Sejjara b. el-Hakema, a on od Sabita.

je došao, a ja sam bio dječak, i igrao se sa drugim dječacima. Nazvao nam je selam, a potom me je uzeo za ruku i poslao me da odnesem jedno pismo. Sjedio je u hladu zida (ili: u hladu pored zida) dok se nisam vratio.”⁴⁷⁶

7. O nazivanju selama ženama

5198. ISPRIČAO NAM JE Ebu Bekr b. Ebu Šejbe, njega je obavijestio Sufjan b. Ujejne, prenijevši od Ibn Ebu Husejna, on od Šehra b. Havšeba, da je Esma bint Jezid rekla: “Vjerovjesnik, s.a.v.s., je prošao pored nas, skupine žena, i nazvao nam selam.”⁴⁷⁷

8. O nazivanju selama nemuslimanima

5199. ISPRIČAO NAM JE Hafs b. Omer, njega je obavijestio Šu'be, da je Suhejl b. Ebu Salih kazao: “Izišao sam sa ocem u Šam. Prolazili smo pokraj samostana u kojem su bili hrišćani

وَأَنَا غُلَامٌ فِي الْغِلْمَانِ فَسَلَّمَ عَلَيْنَا
ثُمَّ أَخَذَ بِيَدِي فَأَرْسَلَنِي بِرِسَالَةٍ
وَقَعَدَ فِي ظِلِّ جِدَارٍ أَوْ قَالَ إِلَى
جِدَارٍ حَتَّى رَجَعْتُ إِلَيْهِ.

٧. بَاب فِي السَّلَامِ عَلَى النِّسَاءِ

٥١٩٨. حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ أَبِي
شَيْبَةَ حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ
عَنْ ابْنِ أَبِي حُسَيْنٍ سَمِعَهُ مِنْ
شَهْرِ بْنِ حَوْشَبٍ يَقُولُ أَخْبَرْتُهُ
أَسْمَاءُ ابْنَتُهُ يَزِيدَ مَرَّ عَلَيْنَا النَّبِيُّ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي نِسْوَةٍ
فَسَلَّمَ عَلَيْنَا.

٨. بَاب فِي السَّلَامِ عَلَى أَهْلِ الذِّمَّةِ

٥١٩٩. حَدَّثَنَا حَفْصُ بْنُ غَمْرٍ
حَدَّثَنَا شُعْبَةُ عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي
صَالِحٍ قَالَ: خَرَجْتُ مَعَ أَبِي إِلَى
الشَّامِ فَجَعَلُوا يَمْرُونَ بِصَوَامِعَ فِيهَا

⁴⁷⁶ Bilježi ga i Ibn Madže, u *Sunenu*.

⁴⁷⁷ Bilježe ga i Et-Tirmizi, u *Džami'u*, i Ibn Madže, u *Sunenu*. U hadisu koji je zabilježio Et-Tirmizi, u *Džami'u*, također od Esme bint Jezid, stoji da je kazala: “Allahov Poslanik, s.a.v.s., je, u džamiji, prošavši pored skupine žena koje su sjedile, mahnuo rukom – selamivši ih na taj način.” Abdulhamid je (pričajući ovo) pokazao rukom.

i pozdravljali ih. Moj otac reče: ‘Ne pozdravljajte ih prvi, jer nam je Ebu Hurejre pričao da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: ‘Ne pozdravljajte ih (nemuslimane) prvi. Kada sretnete nekog od njih, pritijesnite ga uz kraj puta!’”⁴⁷⁸

5200. ISPRIČAO NAM JE Abdullah b. Mesleme, kog je obavijestio Abdula-ziz b. Muslim, prenijevši od Abdullaha b. Dinara, a on od Abdullaha b. Omera, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Kada vam nazivaju selam, Jevreji kažu: ‘Es-samu alejkum/Neka vas stigne prijeka smrt.’ Vi im odgovorite: ‘Ve alejkum/Neka vas stigne.’”⁴⁷⁹

Ebu Davud kaže: “Takoder ga je Malik prenio od Abdullaha b. Dinara. A prenio ga je i Es-Sevri od Abdullaha b. Dinara, kazavši: ‘Ve alejkum/Neka je i na vas (prijeka smrt.)’”

5201. ISPRIČAO NAM JE Amr b. Merzuk, njemu je saopćio Šu’be, prenijevši od Katadea, a on od Enesa: “Ashabi upitaše Vjerovjesnika, s.a.v.s.: ‘Sljedbenici Knjige nam nazivaju selam,

تَصَارَى فَيَسَلُّمُونَ عَلَيْهِمْ فَقَالَ: أَبِي لَا تَبْدَهُوهُمْ بِالسَّلَامِ فَإِنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ حَدَّثَنَا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَا تَبْدَهُوهُمْ بِالسَّلَامِ وَإِذَا لَقَيْتُمُوهُمْ فِي الطَّرِيقِ فَاضْطَرُّوهُمْ إِلَى أَضْيَقِ الطَّرِيقِ.

٥٢٠٠. حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْلَمَةَ حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ يَعْنِي ابْنَ مُسْلِمٍ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ أَنَّهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ الْيَهُودَ إِذَا سَلَّمَ عَلَيْكُمْ أَحَدَهُمْ فَإِنَّمَا يَقُولُ السَّلَامَ عَلَيْكُمْ فَقُولُوا وَعَلَيْكُمْ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَكَذَلِكَ رَوَاهُ مَالِكٌ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ وَرَوَاهُ الْقَوْرِيُّ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ قَالَ فِيهِ وَعَلَيْكُمْ.

٥٢٠١. حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ مَرْزُوقٍ أَخْبَرَنَا شُعْبَةُ عَنْ قَتَادَةَ عَنْ أَنَسِ بْنِ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالُوا لِلنَّبِيِّ إِنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ

⁴⁷⁸ Bilježe ga i Muslim u *Sahihu*, i Et-Tirmizi u *Džami’u*.

⁴⁷⁹ Bilježe ga i Et-Tirmizi u *Džami’u*, i En-Nesai, u *Sunenu*.

pa kako ćemo im uzvratiti?’ On reče: ‘Recite im: ‘Ve Alejkum/I na vas.’”⁴⁸⁰

Ebu Davud kaže: “Ovako glasi i Aišino, Ebu Abdurrahman el-Džuhenijevo i Ebu Basreovo el-Gifarijevo predanje.”

9. O nazivanju selama pri odlasku sa sijela

5202. ISPRIČALI SU NAM Ahmed b. Hanbel i Musedded, njih je obavijestio Bišr b. el-Mufeddal, prenijevši od Ibn Adžlana, a on od El-Makburija. Musedded je kazao: Seid b. Ebu Seid el-Makburi, prenijevši od Ebu Hurejrea, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Kada neko dođe među ljude, neka nazove selam, a i kada bude odlazio, neka (ponovo) nazove selam, jer prvi selam nimalo nije preči od posljednjeg.”⁴⁸¹

10. O pokuđenosti da neko kaže: Alejkes-selamu

5203. ISPRIČAO NAM JE Ebu Bekr b. Ebu Šejbe, kog je obavijestio Ebu Halid

يُسَلِّمُونَ عَلَيْنَا فَكَيْفَ نَسْرُدُ عَلَيْهِمْ قَالَ قُولُوا وَعَلَيْكُمْ قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَكَذَلِكَ رَوَاهُ عَائِشَةُ وَأَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْجُهَنِيِّ وَأَبِي بَصْرَةَ يَغْنِي الْغِفَارِيُّ.

٩. بَاب فِي السَّلَامِ إِذَا

قَامَ مِنَ التَّجْلِيسِ

٥٢٠٢. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ وَمُسَدَّدٌ قَالَا حَدَّثَنَا بِشْرُ يَغْنِيَّانِ ابْنِ الْمُفَضَّلِ عَنْ ابْنِ عَجَلَانَ عَنْ الْمُقْبِرِيِّ قَالَ مُسَدَّدٌ سَعِيدُ بْنُ أَبِي سَعِيدٍ الْمُقْبِرِيُّ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا انْتَهَى أَحَدُكُمْ إِلَى الْمَجْلِسِ فَلْيَسَلِّمْ فَإِذَا أَرَادَ أَنْ يَقُومَ فَلْيَسَلِّمْ فَلْيَسَلِّمْ الْأُولَى بِأَحَقِّ مِنَ الْآخِرَةِ.

١٠. بَابُ كَرَاهِيَةِ أَنْ يَقُولَ

عَلَيْكَ السَّلَامُ

٥٢٠٣. حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ حَدَّثَنَا أَبُو خَالِدٍ الْأَخْمَرِيُّ عَنْ

⁴⁸⁰ Bilježe ga i Muslim u *Sahihu*, i En-Nesai i Ibn Madže u *Sunenima*. El-Buhari i Muslim su ga zabilježili, u *Sahihima*, od Ubejdullaha b. Ebu Bekra b. Enesa, a on od svoga djeda.

⁴⁸¹ Bilježe ga i Et-Tirmizi u *Džami’u*, i En-Nesai, u *Sunenu*.

el-Ahmer, prenijevši od Ebu Gifara, on od Ebu Temimea El-Hudžejmija, da je Ebu Džura El-Hudžejmi kazao: “Otišao sam Allahovom Poslaniku, s.a.v.s., i rekao: ‘Alejkes-selamu, Allahov Poslaniče.’ On reče: ‘Ne govori: ‘Alejkes-selamu.’ jer je *Alejkes-selamu* pozdrav umrlima.”⁴⁸²

11. O tome da iz skupine na selam uzvрати samo jedan

5204. ISPRIČAO NAM JE El-Hasan b. Ali, kome je saopćio Abdulmelik b. Ibrahim el-Džuddij, prenijevši od Seida b. Halida el-Huzajja, on od Abdullaha b. el-Fadla (Ibnul-Mufeddal), on od Ubejdullaha b. Ebu Rafia, on od Alije b. Ebu Taliba – Hasan b. Ali ga je vezao za Vjerovjesnika, s.a.v.s: “Dovoljno je da iz skupine koja prolazi jedan nazove selam, kao što je dovoljno da iz skupine koja sjedi jedan uzvрати na selam.”

أَبِي عَقْفَارٍ عَنْ أَبِي تَمِيمَةَ الْهُجَيْمِيِّ
عَنْ أَبِي جُرَيْجٍ الْهُجَيْمِيِّ قَالَ: أَتَيْتُ
النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقُلْتُ
عَلَيْكَ السَّلَامُ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ
لَا تَقُلْ عَلَيْكَ السَّلَامُ فَإِنَّ عَلَيْكَ
السَّلَامُ تَحِيَّةُ الْمَوْتَى.

۱۱. بَاب مَا جَاءَ فِي رَدِّ

الْوَاحِدِ عَنِ الْجَمَاعَةِ

۵۲۰۴. حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ حَدَّثَنَا
عَبْدُ الْمَلِكِ بْنُ إِبْرَاهِيمَ الْجَدِّيُّ
حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ خَالِدٍ الْهَزَائِجِيُّ
قَالَ حَدَّثَنِي عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُفَضَّلِ
حَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي رَافِعٍ عَنْ
عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ،
قَالَ أَبُو دَاوُدَ: رَوَعَهُ الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ
قَالَ يُجْزَى عَنِ الْجَمَاعَةِ إِذَا مَرُّوا أَنْ
يُسَلِّمَ أَحَدُهُمْ وَيُجْزَى عَنِ الْجُلُوسِ
أَنْ يَرُدَّ أَحَدُهُمْ.

⁴⁸² Dakle, tim riječima mnogi običavaju pozdravljati svoje umrle kada zijarete njihove mezare. Mnogi bi i kod nas danas trebali iz ovoga hadisa naučiti kako treba nazivati selam. Nije dopušteno pozdravljati samo sa *Selam*, kako to neki danas čine. Ako želimo poštovati praksu i upute Allahovog Poslanika, s.a.v.s., onda treba izgovarati puni selam: *Es-Selamu alejkum*. Ovaj hadis su zabilježili i Et-Tirmizi u *Džami’u*, i En-Nesai, u *Sunenu*.

12. O rukovanju

5205. ISPRIČAO NAM JE Amr b. Avn, njemu je saopćio Hušejm, prenijevši od Ebu Beldža, on od Zejda Ebul-Hakema el-Anezija, a on od El-Beraa b. Aziba, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Kada se sretnu dva muslimana, pa se rukuju i zahvale Allahu i od Njega zatraže oprost, bit će im oprošteno.”

5206. ISPRIČAO NAM JE Ebu Bekr b. Ebu Šejbe, njega su obavijestili Ebu Halid i Ibn Numejr, prenijevši od El-Edžleha, on od Ebu Ishaka, a on od El-Beraa, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Dva muslimana se neće sresti i rukovati a da im Allah neće oprostiti (male grijeha) prije nego razdvoje ruke.”⁴⁸³

5207. ISPRIČAO NAM JE Musa b. Ismail, njega je obavijestio Hammad, prenijevši od Humejda, da je Enes b. Malik rekao: “Kad su došli stanovnici

١٢. بَاب فِي الْمُصَافَحَةِ

٥٢٠٥. حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ عَوْنٍ أَخْبَرَنَا هُشَيْمٌ عَنْ أَبِي بَلْجَعٍ عَنْ زَيْدِ أَبِي الْحَكَمِ الْعَنْزِيِّ عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا التَقَى الْمُسْلِمَانِ فَتَصَافَحَا وَحَمِدَا اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ وَاسْتَغْفَرَاهُ غُفِرَ لَهُمَا.

٥٢٠٦. حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ حَدَّثَنَا أَبُو خَالِدٍ وَأَبُو نُجَيْمٍ عَنِ الْأَجْلَجِ عَنِ أَبِي إِسْحَاقَ عَنِ الْبَرَاءِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا مِنْ مُسْلِمَيْنِ يَلْتَقِيَانِ فَيَتَصَافَحَانِ إِلَّا غُفِرَ لَهُمَا قَبْلَ أَنْ يَفْتَرِقَا.

٥٢٠٧. حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ حَدَّثَنَا حَمَّادٌ حَدَّثَنَا حُمَيْدٌ عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: لَمَّا جَاءَ أَهْلَ الْيَمَنِ

⁴⁸³ Abdulaziz b. Kavijj el-Munziri, u djelu *Et-Tergibu vet-terhibu*, bilježi od Huzejfea b. Jemana da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., kazao: “Kada vjernik sretne drugog vjernika, nazove mu selam i sa njim se rukuje, sa njih dvojice spadnu (mali) grijesi poput lišća koje spadne sa drveća.” Ovaj hadis su zabilježili i Et-Tirmizi u *Džami’u*, i Ibn Madže, u *Sunenu*.

Jemena, Poslanik je rekao: ‘Došli su vam stanovnici Jemena, oni su prvi uveli rukovanje.’⁴⁸⁴

13. O grljenju (pri susretu)

5208. ISPRIČAO NAM JE Musa b. Ismail, kog je obavijestio Hammad, prenijevši od Ebul-Husejna Halida b. Zekvana, on od Ejuba b. Bušejra b. Ka’ba el-Adevija, a on od nekog čovjeka iz plemena Anezeza koji je Ebu Zerru, vraćajući se sa njim iz Šama, rekao: “Želim te upitati za jedan hadis Allahovog Poslanika. ‘Obavijestit ću te ukoliko ne bude tajna.’ – reče mu Ebu Zerr. Rekoh: ‘Nije tajna. Je li se Allahov Poslanik, s.a.v.s., sa vama rukovao kada biste ga sreli?’ On reče: ‘Nikada ga nisam sreo a da se sa mnogom nije rukovao. Jednog dana je poslao nekoga po mene, a ja nisam bio kod kuće. Kada sam došao, obavijestili su me o tome te sam mu otišao. On je sjedio na ležaju. (Kada me je ugledao) zagrlio me je. To bijaše plemenitije od rukovanja.”

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: قَدْ جَاءَكُمْ أَهْلُ الْيَمِينِ وَهُمْ أَوْلُ مَنْ جَاءَ بِالْمُصَافِحَةِ.

١٣. بَابُ فِي الْمَعَانِقَةِ

٥٢٠٨. حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ حَدَّثَنَا حَمَّادٌ أَخْبَرَنَا أَبُو الْحَسَنِ يَعْنِي خَالَدَ بْنَ ذَكْوَانَ عَنْ أَيُّوبَ بْنِ بُشَيْرِ بْنِ كَعْبِ الْعَدَوِيِّ عَنْ رَجُلٍ مِنْ عَنَزَةَ أَنَّهُ قَالَ لِأَيُّوبَ دَرَّ حَيْثُ سِيرَ مِنَ الشَّامِ إِلَيَّ أُرِيدُ أَنْ أَسْأَلَكَ عَنْ حَدِيثٍ مِنْ حَدِيثِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِذَا أَخْبَرَكَ بِهِ إِلَّا أَنْ يَكُونَ سِرًّا قُلْتَ إِنَّهُ لَيْسَ بِسِرٍّ هَلْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَافِحُكُمْ إِذَا لَقَيْتُمُوهُ قَالَ مَا لَقَيْتُهُ قَطُّ إِلَّا صَافَحَنِي وَبَعَثَ إِلَيَّ ذَاتَ يَوْمٍ وَلَمْ أَكُنْ فِي أَهْلِي فَلَمَّا جِئْتُ أَخْبَرْتُهُ أَنَّهُ أَرْسَلَ لِي فَأَتَيْتُهُ وَهُوَ عَلَى سَرِيرِهِ فَالْتَزَمَنِي فَكَانَتْ تِلْكَ أَجْوَدَ وَأَجْوَدَ.

⁴⁸⁴ Zabilježio je Et-Tirmizi, u *Džamii*, sa senedom od Katadea, koji je kazao: “Upitao sam Enesa b. Malika: ‘Jesu li ashabi prakticirali da se rukuju?’ ‘Jesu.’ – odgovorio je.”

14. O ustajanju (pred nekim)

5209. ISPRIČAO NAM JE Hafs b. Omer, njega je obavijestio Šu'be, prenijevši od Sead b. Ibrahima, on od Ebu Umamea b. Sehla b. Hunejfa, a on od Ebu Seida el-Hudrija: "Pošto je pleme Kurejza pristalo na Sa'dovu presudu, Allahov Poslanik, s.a.v.s., je poslao čovjeka po njega. Kada se pomolio na bijelom magarcu, Vjerovjesnik, s.a.v.s., reče (ensarijama): 'Ustanite do vašeg poglavice (ili je kazao: do najboljeg od vas).', a Sa'd je došao i sjeo pored Allahovog Poslanika, s.a.v.s."⁴⁸⁵

5210. ISPRIČAO NAM JE Muhammed b. Beššar, njega je obavijestio

١٤. بَاب مَا جَاءَ فِي الْقِيَامِ

٥٢٠٩. حَدَّثَنَا حَفْصُ بْنُ عُمَرَ حَدَّثَنَا شُعْبَةُ عَنْ سَعْدِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ عَنْ أَبِي أُمَامَةَ بْنِ سَهْلِ بْنِ حُنَيْفٍ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ أَنَّ أَهْلَ قُرَيْظَةَ لَمَّا نَزَلُوا عَلَى حُكْمِ سَعْدٍ أُرْسِلَ إِلَيْهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَجَاءَ عَلَى جِمَارٍ أَقْمَرَ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: قُومُوا إِلَى سَيِّدِكُمْ أَوْ إِلَى خَيْرِكُمْ فَجَاءَ حَتَّى قَعَدَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

٥٢١٠. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ عَنْ شُعْبَةَ

⁴⁸⁵ Neki ovaj hadis uzimaju kao dokaz da je dozvoljeno, iz poštovanja, ustajati pred nekim. Neki smatraju da se ovaj hadis ne može uzeti kao dokaz za to. Oni smatraju da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., naredio ensarijama da ustanu i odu do Sa'da b. Muaza da bi mu pomogli da siđe sa magarca, a nije im naredio da ustaju iz poštovanja prema njemu. Da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., naredio da, iz poštovanja, ustanu pred njim, rekao bi: "Ustanite pred Sodom!", a ne bi rekao: "Ustanite do Sada!" Et-Tirmizi u *Džami'u*, bilježi da je Enes rekao: "Ashabima niko nije bio draži od Allahovog Poslanika, s.a.v.s. I pored toga, kada bi ga ugledali, ne bi ustajali pred njim, jer je on to prezirao." Et-Tirmizi također bilježi, u *Džami'u*, da je Ebu Midžlez kazao: "Muavija iziđe, a Abdullah b. Zubejr i Ibn Safvan, kada ga ugledaše, ustadoše pred njim. On reče: 'Sjedite, jer čuo sam Allahovog Poslanika, s.a.v.s., kada je rekao: 'Koga raduje da ljudi pred njim ustaju, neka pripremi sebi mjesto u Džehennemu.'"

Muhammed b. Dža'fer, prenijevši od Šu'bea – isti hadis, kazavši: “Kada je Sa'd bio blizu džamije, Vjerovjesnik, a.s., reče ensarijama: ‘Ustanite do vašeg poglavice.’”

5211. ISPRIČALI SU NAM El-Hasan b. Ali i Ibn Beššar, njih je obavijestio Osman b. Omer, prenijevši od Israila,⁴⁸⁶ on od Mejserea b. Habiba, on od El-Minhala b. Amra, on od Aiše bint Talha, da je Aiša, Majka pravovjernih, kazala: “Nisam vidjela da je iko svojim ponašanjem (Hasan je kazao: govorom) dok stoji i sjedi više ličio na Allahovog Poslanika, s.a.v.s., od Fatime, njegove kćerke. Kad god bi ušla kod Vjerovjesnika, s.a.v.s., on bi ustao naspram nje, uzeo bi je za ruku, poljubio je⁴⁸⁷ i namjestio je da sjedne pored njega. Isto tako bi i ona, kad god bi on ušao kod nje, ustala spram njega, uzela ga za ruku, poljubila ga⁴⁸⁸ i namjestila da sjedne pored nje.”⁴⁸⁹

بِهَذَا الْحَدِيثِ قَالَ قَلَمًا كَانَ قَرِيبًا
مِنَ الْمَسْجِدِ قَالَ لِأَنْصَارٍ قَوْمُوا
إِلَى سَيِّدِكُمْ.

٥٢١١. حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ وَابْنُ
بَشَّارٍ قَالَا حَدَّثَنَا عُثْمَانُ بْنُ عُمَرَ
أَخْبَرَنَا إِسْرَائِيلُ عَنْ مَيْسَرَةَ بْنِ
حَبِيبٍ عَنِ الْمِنْهَالِ بْنِ عَمْرٍو
عَنْ عَائِشَةَ بِنْتِ طَلْحَةَ عَنْ أُمِّ
الْمُؤْمِنِينَ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا
أَنَّهَا قَالَتْ مَا رَأَيْتُ أَحَدًا كَانَ
أَشْبَهَ سَمْتًا وَهَدْيًا وَدَلًّا وَقَالَ
الْحَسَنُ حَدِيثًا وَكَلَامًا وَلَمْ يَذْكَرْ
الْحَسَنُ السَّمْتَ وَالْهَدْيَ وَالذَّلَّ
بِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
مِنْ فَاطِمَةَ كَرَّمَ اللَّهُ وَجْهَهَا كَانَتْ
إِذَا دَخَلَتْ عَلَيْهِ قَامَ إِلَيْهَا فَأَخَذَ
بِيَدَيْهَا وَقَبَّلَهَا وَأَجْلَسَهَا فِي مَجْلِسِهِ
وَكَانَ إِذَا دَخَلَ عَلَيْهَا قَامَتْ إِلَيْهِ
فَأَخَذَتْ بِيَدِهِ فَقَبَّلَتْهُ وَأَجْلَسَتْهُ
فِي مَجْلِسِهَا.

⁴⁸⁶ Israil b. Junus.

⁴⁸⁷ El-Kari kaže: “Poljubio bi je u glavu ili među oči (u čelo).”

⁴⁸⁸ Tj. poljubila bi mu ruku.

⁴⁸⁹ Bilježe ga i Et-Tirmizi u Džami’u, i En-Nesai, u Sunenu.

15. O ljubljenju svoga djeteta

5212. ISPRIČAO NAM JE Musedded, njemu je saopćio Sufjan, prenijevši od Ez-Zuhrija, on od Ebu Selemea, a on od Ebu Hurejera: “El-Akre b. Habis je vidio Allahovog Poslanika, s.a.v.s., kako ljubi Husejna, pa reče: ‘Ja imam desetero djece, nikada nijedno nisam poljubio.’, a Allahov Poslanik, s.a.v.s., na to kaza: ‘Ko nema milosti (prema drugima), ni Allah neće imati milosti prema njemu.’”⁴⁹⁰

5213. ISPRIČAO NAM JE Musa b. Ismail, kog je obavijestio Hammad, prenijevši od Hišama b. Urvea, on od Urvea, da je Aiša kazala: “Vjerovjesnik, s.a.v.s., mi je rekao: ‘Raduj se, Aiša, Allah je objavio o tvojoj nevinosti.’, a onda je proučio ajet o tome. Moji roditelji tada rekoše: ‘Ustani i poljubi Allahovog Poslanika, s.a.v.s., u glavu.’ Rekoh: ‘Zahvaljujem Uzvišenom Allahu, a neću se zahvaljivati vama dvojici.’”⁴⁹¹

١٥. بَاب فِي قُبْلَةِ الرَّجُلِ وَلَدَهُ

٥٢١٢. حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ حَدَّثَنَا سُفْيَانُ عَنِ الزُّهْرِيِّ عَنِ أَبِي سَلَمَةَ عَنِ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ الْأَقْرَعَ بْنَ حَابِيسٍ أَبْصَرَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ يُقْبَلُ حُسَيْنًا فَقَالَ: إِنَّ لِي عَشْرَةَ مِنَ الْوَلَدِ مَا فَعَلْتُ هَذَا بِوَاحِدٍ مِنْهُمْ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ لَا يَرْحَمُ لَا يَرْحَمُ.

٥٢١٣. حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ حَدَّثَنَا حَمَّادٌ أَخْبَرَنَا هِشَامُ بْنُ عُرْوَةَ عَنِ عُرْوَةَ أَنَّ عَائِشَةَ قَالَتْ ثُمَّ قَالَ تَعْنِي النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَبِشْرِي يَا عَائِشَةُ فَإِنَّ اللَّهَ قَدْ أَنْزَلَ عُذْرَكَ وَقَرَأَ عَلَيْهَا الْقُرْآنَ فَقَالَ: أَبْوَابِي قَوْمِي فَقَبَّلِي رَأْسَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقُلْتُ أَحْمَدُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ لَا إِيَّاكُمْ.

⁴⁹⁰ Bilježe ga i El-Buhari i Muslim u *Sahihima*, i Et-Tirmizi u *Džami'u*.

⁴⁹¹ Bilježe ga i El-Buhari i Muslim u *Sahihima*.

16. O ljubljenju među oči

5214. ISPRIČAO NAM JE Ebu Bekr b. Ebu Šejbe, njemu je ispričao Ali b. Mushir, prenijevši od Edžleha, a on od Eš-Ša'bija: "Vjerovjesnik, s.a.v.s., je sreo Džafera b. Ebu Taliba i zagrlio ga i poljubio među oči."

17. O ljubljenju u obraz

5215. ISPRIČAO NAM JE Ebu Bekr b. Ebu Šejbe, kog je obavijestio El-Mu'temir, da je Ijas b. Dagfel kazao: "Vidio sam Ebu Nadrea kada je Hasana poljubio u obraz (Hasana b. Alija)."

5216. ISPRIČAO NAM JE Abdullah b. Salim, njega je obavijestio Ibrahim b. Jusuf, prenijevši od svoga oca, on od Ebu Ishaka, da je El-Bera kazao: "Ušao sam sa Ebu Bekrom čim je stigao u Medinu. Njegova kćerka Aiša je ležala jer je bila bolesna od vrućice. Ebu Bekr joj priđe i upita: 'Kako si, kćeri?', i poljubi je u obraz."

18. O ljubljenju u ruku

5217. ISPRIČAO NAM JE Ahmed b. Junus, njega je obavijestio Zuhejr,

١٦. بَاب فِي قُبْلَةِ مَا بَيْنَ الْعَيْنَيْنِ

٥٢١٤. حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ مُسْهِرٍ عَنْ أَجْلَحَ عَنِ الشَّعْبِيِّ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَلَقَى جَعْفَرَ بْنَ أَبِي طَالِبٍ فَالْتَزَمَهُ وَقَبَّلَ مَا بَيْنَ عَيْنَيْهِ.

١٧. بَاب فِي قُبْلَةِ الْوَجْهِ

٥٢١٥. حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ حَدَّثَنَا الْمُعْتَمِرُ عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ دَعْقَلٍ قَالَ رَأَيْتُ أَبَا نَضْرَةَ قَبَّلَ خَدَّ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ.

٥٢١٦. حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ سَالِمٍ حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ يُونُسَ عَنْ أَبِيهِ عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ عَنِ الْبَرَاءِ قَالَ: دَخَلْتُ مَعَ أَبِي بَكْرٍ أَوَّلَ مَا قَدِمَ الْمَدِينَةَ فَإِذَا عَائِشَةُ ابْنَتُهُ مُضْطَجِعَةٌ قَدْ أَصَابَتْهَا حُمَّى فَأَتَاهَا أَبُو بَكْرٍ فَقَالَ لَهَا كَيْفَ أَنْتِ يَا بِنْتِي وَقَبَّلَ خَدَّهَا.

١٨. بَاب فِي قُبْلَةِ الْيَدِ

٥٢١٧. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ يُونُسَ حَدَّثَنَا زُهَيْرٌ حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ أَبِي زَيْدٍ أَنَّ

prenijevši od Jezida b. Ebu Zijada, on od Abdurrahmana b. Ebu Lejla, da je Abdullah b. Omer rekao: “Približili smo se Vjerovjesniku, s.a.v.s., i poljubili ga u ruku.”⁴⁹², i spomenuo je događaj.

19. O ljubljenju u tijelo

5218. ISPRIČAO NAM JE Amr b. Avn, njemu je saopćio Halid, prenijevši od Husejna, on od Abdurrahmana b. Ebu Lejla, a on od ensarije Usejda b. Hudajra: “Dok sam ljudima pričao šale da bi ih nasmijao, Vjerovjesnik, s.a.v.s., me, u šali, (blago) udari štapom iznad pupka. ‘Dozvoli mi da ti uzvratim.’ – rekoh. ‘Uzvрати mi.’ – reče Vjerovjesnik, s.a.v.s. ‘Ti na sebi imaš košulju, a ja je nisam imao.’ – kazah mu. Vjerovjesnik, s.a.v.s., podiže košulju da bih mu mogao uzvratiti, a ja ga počeh ljubiti po slabini i rekoh: ‘Samo sam ovo želio, Allahov Poslaniče.’”

20. O ljubljenju u nogu

5219. ISPRIČAO NAM JE Muhammed b. Isa b. et-Tabba, njega je obavijestio Metar b. Abdurrahman El-A’nek, prenijevši od Ummu Eban bint el-Vazia b. Zaria, da je njen djed Zaria, koji bijaše

عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى حَدَّثَهُ أَنَّ
عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَمْرٍو حَدَّثَهُ وَذَكَرَ قِصَّةً
قَالَ فَتَنَوْنَا يَغْنِي مِنَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَمَقَبَلْنَا يَدَهُ.

١٩. بَاب فِي قُبْلَةِ الْجَسَدِ

٥٢١٨. حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ عَوْنٍ
أَخْبَرَنَا خَالِدٌ عَنْ حُصَيْنٍ عَنْ عَبْدِ
الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى عَنْ أُسَيْدِ بْنِ
حُضَيْرٍ رَجُلٍ مِنَ الْأَنْصَارِ قَالَ:
بَيْنَمَا هُوَ يُحَدِّثُ الْقَوْمَ وَكَانَ فِيهِ
مِرَاحٌ بَيْنَا يُضْحِكُهُمْ فَطَعَنَهُ النَّبِيُّ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي خَاصِرَتِهِ
يَعُودُ فَقَالَ: أَصِيبَنِي فَقَالَ: اضْطَبِرْ
قَالَ إِنَّ عَلَيْكَ قَمِيصًا وَلَيْسَ عَلَيَّ
قَمِيصٌ فَرَفَعَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ عَنْ قَمِيصِهِ فَاخْتَضَنَهُ
وَجَعَلَ يُقَبِّلُ كَشَحَهُ قَالَ إِنَّمَا
أَرَدْتُ هَذَا يَا رَسُولَ اللَّهِ.

٢٠. بَاب فِي قُبْلَةِ الرَّجْلِ

٥٢١٩. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عِيَسَى
بْنُ الطَّبَّاعِ حَدَّثَنَا مَطْرُ بْنُ عَبْدِ
الرَّحْمَنِ الْأَعَنِيُّ حَدَّثَنِي أُمُّ أَبَانَ
بِنْتُ الْوَارِيعِ بْنِ زَارِعٍ عَنْ جَدِّهَا

⁴⁹² Bilježe ga i Et-Tirmizi u Džami’u, i Ibn Madže, u Sunenu.

u izaslanstvu Abdulkajsa, kazao: “Pošto smo stigli u Medinu, sišli sa jahalica i poljubili Allahovog Poslanika, s.a.v.s., u ruku i nogu. El-Munzir el-Ešedždž je sačekao dok je ušao u njegovu ostavu i na sebe obukao dva platna, a onda otišao do Vjerovjesnika, s.a.v.s. Vjerovjesnik, s.a.v.s., mu reče: ‘Ti posjeduješ dvije osobine koje Allah voli: blagost i smirenost.’ ‘Allahov Poslaniče, jesam li te osobine postigao ili me je Allah sa njima stvorio?’ – upitao je El-Munzir, a Poslanik reče: ‘Allah te je stvorio sa tim dvjema osobinama. El-Muhzir reče: ‘Hvala Allahu koji me je stvorio sa tim dvjema osobinama koje voli Allah i Njegov Poslanik.’”

21. O čovjeku koji kaže: “Allah me učinio otkupom za tebe.”

5220. ISPRIČAO NAM JE Musa b. Ismail, kog je obavijestio Hammad. A obavijestio nas je i Muslim, prenijevši od Hišama, on od Hammada b. Ebu Sulejmana, on od Zejda b. Vehba, a on od Ebu Zerra, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao Ebu Zerru: “O, Ebu Zerre!” “Odazivam ti se i sretan sam da te služim, Allahov Poslaniče – da budem otkup za tebe.” – kazao je Ebu Zerr.

زَارِعٌ وَكَانَ فِي وَفْدِ عَبْدِ الْقَيْسِ
قَالَ: لَمَّا قَدِمْنَا الْمَدِينَةَ فَجَعَلْنَا
نَتَبَادَرُ مِنْ رَوَاحِلِنَا فَتَقَبَّلَ يَدَ
النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَرَجَلَهُ
قَالَ: وَانْتَظَرَ الْمُنْذِرُ الْأَشْحُحَ حَتَّى آتَى
عَيْبَتَهُ فَلَيْسَ ثَوْبِيهِ ثُمَّ آتَى النَّبِيَّ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ لَهُ إِنَّ
فِيكَ خَلْتَيْنِ يُحِبُّهُمَا اللَّهُ الْحِلْمُ
وَالْأَنَانَةُ قَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنَا أَتَخَلَّقُ
بِهِمَا أَمْ اللَّهُ جَبَلَنِي عَلَيْهِمَا قَالَ
بَلِ اللَّهُ جَبَلَكَ عَلَيْهِمَا قَالَ الْحَمْدُ
لِلَّهِ الَّذِي جَبَلَنِي عَلَى خَلْتَيْنِ يُحِبُّهُمَا
اللَّهُ وَرَسُولُهُ.

٢١. بَاب فِي الرَّجُلِ يَقُولُ

جَعَلَنِي اللَّهُ فِدَاكَ

٥٢٢٠. حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ
حَدَّثَنَا حَمَّادُ ح. وَحَدَّثَنَا مُسْلِمٌ
حَدَّثَنَا هِشَامٌ عَنْ حَمَّادِ يَعْنِيانِ
ابْنَ أَبِي سُلَيْمَانَ عَنْ زَيْدِ بْنِ
وَهْبٍ عَنْ أَبِي ذَرٍّ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَا أَبَا ذَرٍّ
فَقُلْتُ لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ يَا رَسُولَ
اللَّهِ وَأَنَا فِدَاؤُكَ.

22. O tome da čovjek kaže: “Da Allah s tobom da radost.”

5221. ISPRIČAO NAM JE Seleme b. Šebib, kog je obavijestio Abdurrezzak, prenijevši od Ma'mera, on od Katadea, ili nekog drugog, da je Imran b. Husajn kazao: “Mi smo u predislamsko doba govorili: ‘Allah tobom podario radost i obasjao jutro.’ A kada je došao islam, to nam je zabranjeno.”

Abdurrezzak kaže da je Ma'mer rekao: “Mekruh je da čovjek kaže: ‘Allah tobom podario radost.’ A ne smeta da kaže: ‘Allah ti podario radost.’”

23. O tome da osoba osobi kaže: “Allah te čuvao.”

5222. ISPRIČAO NAM JE Musa b. Ismail, njega je obavijestio Hammad, prenijevši od Sabita el-Bunanija, on od Abdullaha b. Rebaha el-Ensarija, on od Ebu Katadea: “Vjerovjesnik, s.a.v.s., je bio na jednom putovanju. Pošto su ljudi ožednjeli, otišli su hitajući. Ja sam te noći ostao uz Allahovog Poslanika, s.a.v.s. Tada mi je rekao: ‘Allah te pazio kao što si ti pazio Njegovog Vjerovjesnika.’”⁴⁹³

٢٢. بَاب فِي الرَّجُلِ يَقُولُ
أَنْعَمَ اللَّهُ بِكَ عَيْنًا

٥٢٢١. حَدَّثَنَا سَلْمَةُ بْنُ شَيْبٍ
حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ
عَنْ قَتَادَةَ أَوْ غَيْرِهِ أَنَّ عِمْرَانَ بْنَ
حُصَيْنٍ قَالَ: كُنَّا نَقُولُ فِي الْجَاهِلِيَّةِ
أَنْعَمَ اللَّهُ بِكَ عَيْنًا وَأَنْعِمَ صَبَاحًا
فَلَمَّا كَانَ الْإِسْلَامُ نُهِينَا عَنْ ذَلِكَ.
قَالَ عَبْدُ الرَّزَّاقِ قَالَ مَعْمَرٌ يُعْزَرُهُ أَنْ
يَقُولَ الرَّجُلُ أَنْعَمَ اللَّهُ بِكَ عَيْنًا وَلَا
بَأْسَ أَنْ يَقُولَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَيْنَكَ.

٢٣. بَاب فِي الرَّجُلِ يَقُولُ
لِلرَّجُلِ حَفِظَكَ اللَّهُ

٥٢٢٢. حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ
حَدَّثَنَا حَمَّادٌ عَنْ ثَابِتِ الْبُنَاتِيِّ عَنْ
عَبْدِ اللَّهِ بْنِ رَبِيعِ الْأَنْصَارِيِّ قَالَ
حَدَّثَنَا أَبُو قَتَادَةَ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ فِي سَفَرٍ لَهُ
فَعَطِشُوا فَأَنْطَلَقَ سَرْعَانَ النَّاسِ
فَلَزِمْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ تِلْكَ اللَّيْلَةَ فَقَالَ: حَفِظَكَ
اللَّهُ بِمَا حَفِظْتَ بِهِ نَبِيَّهُ.

⁴⁹³ Bilježi ga i Muslim u *Sahihu*.

24. O tome da osoba iz poštovanja ustaje pred drugom osobom

5223. ISPRIČAO NAM JE Musa b. Ismail, njemu je ispričao Hammad, prenijevši od Habiba b. Eš-Šehida, da je Ebu Midžlez kazao: “Muavija uđe kod Ibn Zubejra i Ibn Amira, koji su sjedili. Kada ga ugledaše, Ibn Amir ustade, a Ibnuz-Zubejr je i dalje sjedio.”⁴⁹⁴ Muavija reče Ibn Amiru: ‘Sjedi, čuo sam Allahovog Poslanika, s.a.v.s., kada je rekao: ‘Ko voli da ljudi pred njim ustaju, neka pripremi sebi mjesto u Džehennemu.’”⁴⁹⁵

5224. ISPRIČAO NAM JE Ebu Bekr b. Ebu Šejbe, kom je ispričao Abdullah b. Numejr, prenijevši od Mis'ara, on od Ebul-Anbesa, on od Ebul-Adebbesa, on od Ebu Merzuka, on od Ebu Galiba, da

٢٤. بَاب فِي قِيَامِ الرَّجُلِ لِلرَّجُلِ

٥٢٢٣. حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ حَدَّثَنَا حَمَّادٌ عَنْ حَبِيبِ بْنِ الشَّهِيدِ عَنْ أَبِي جَلْزَرٍ قَالَ: خَرَجَ مُعَاوِيَةُ عَلَى ابْنِ الزُّبَيْرِ وَابْنِ عَامِرٍ فَقَامَ ابْنُ عَامِرٍ وَجَلَسَ ابْنُ الزُّبَيْرِ فَقَالَ: مُعَاوِيَةُ لِابْنِ عَامِرٍ اجْلِسْ فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَنْ أَحَبَّ أَنْ يَمْتَلَأَ لَهُ الرَّجَالُ قِيَامًا فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ

٥٢٢٤. حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ نُمَيْرٍ عَنْ مِسْعَرٍ عَنْ أَبِي الْعَنْبَسِ عَنْ أَبِي الْعَدْبَسِ عَنْ أَبِي مَرْزُوقٍ عَنْ

⁴⁹⁴ U ovom hadisu stoji da je Abdullah b. Zubejr nije ustao pred Muavijom. Međutim, iz hadisa koje bilježe Et-Tirmizi da se vidjeti da su i Abdullah b. Zubejr i Ibn Amir ustali iz poštovanja prema Muaviji. Neki vele da su oni pred Muavijom ustali iz poštovanja prema halifi, a ne kao individui.

⁴⁹⁵ Da li je dozvoljeno, iz poštovanja, ustajati pred nekim, sporno je među islamskim učenjacima. Neki učenjaci, poput Ebu Zekerije Jahje b. Šerefa en-Nevevija to smatraju dopuštenim. U djelu *El-Ezkar*, on tvrdi da je dozvoljeno ustajati pred osobama koje su dostojne poštovanja, kao što su učeni, starije osobe i vladari. Neki, opet, poput Ebu Abdullaha b. Hadža el-Malikija to smatraju zabranjenim.

je Ebu Umame kazao: “Allahov Poslanik, s.a.v.s., je izišao pred nas, oslanjajući se na štap. Ustadosmo pred njim, a on reče: ‘Ne ustajte onako kako ustaju stranci veličajući jedni druge.’”⁴⁹⁶

25. O tome da neko kaže:
“Taj te selami.”

5225. ISPRIČAO NAM JE Ebu Bekr b. Ebu Šejbe, kom je ispričao Ismail, prenijevši od Galiba, da je, dok su sjedjeli pred El-Hasanovim vratima, došao neki čovjek i ispričao hadis, prenijevši od oca, da je njegov djed kazao: “Otac me je poslao Allahovom Poslaniku, s.a.v.s., rekavši: ‘Otiđi do njega i prenisi mu selam.’ Ja sam otišao do njega i rekao: ‘Moj te otac selami.’, a Vjerovjesnik, s.a.v.s., reče: ‘Neka je selam i na tebe i na tvoga oca.’”⁴⁹⁷

5226. ISPRIČAO NAM JE Ebu Bekr b. Ebu Šejbe, kog je obavijestio Abdurrahim b. Sulejman, prenijevši od Zekerije, on od Eš-Ša’bija, on od Ebu Selemea, a on od Aiše, da joj je Vjerovjesnik, s.a.v.s., rekao: “Džibril ti šalje selam.”

أَبِي غَالِبٍ عَنْ أَبِي أَمَامَةَ قَالَ: حَرَجَ عَلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُتَوَكِّئًا عَلَى عَصَا فَقَمْنَا إِلَيْهِ فَقَالَ: لَا تَقُومُوا كَمَا تَقُومُ الْأَعَاجِمُ يُعْظَمُ بَعْضُهَا بَعْضًا.

٢٥. بَاب فِي الرَّجُلِ يَقُولُ
فَلَا نَ يُقْرِئُكَ السَّلَامَ

٥٢٢٥. حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ عَنْ غَالِبٍ قَالَ إِنَّا لَلْجُلُوسِ بِبَابِ الْحَسَنِ إِذْ جَاءَ رَجُلٌ فَقَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي عَنْ جَدِّي قَالَ: بَعَثَنِي أَبِي إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: أَنْتَبِهْ فَأَقْرِئَهُ السَّلَامَ قَالَ فَاتَيْنَهُ فَقُلْتُ إِنَّ أَبِي يُقْرِئُكَ السَّلَامَ فَقَالَ: عَلَيْكَ السَّلَامُ وَعَلَى أَبِيكَ السَّلَامُ.

٥٢٢٦. حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحِيمِ بْنُ سُلَيْمَانَ عَنْ زَكَرِيَّا عَنْ الشَّعْبِيِّ عَنْ أَبِي سَلَمَةَ أَنَّ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا حَدَّثَتْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَهَا إِنَّ جِبْرِيلَ

⁴⁹⁶ Bilježi ga i Ibn Madže, u *Sunenu*.

⁴⁹⁷ Bilježi ga i En-Nesai, u *Sunenu*.

Ona reče: “Neka je i sa njim mir i Allahova milost.”⁴⁹⁸

26. O tome da osoba na poziv kaže: “Odazivam ti se!”

5227. ISPRIČAO NAM JE Musa b. Ismail, kog je obavijestio Hammad, prenijevši od Ja’laa b. Ataa, on od Ebu Hemmama Abdullaha b. Jesara, da je Ebu Abdurrahman el-Fihri kazao: “Učestvovao sam sa Allahovim Poslanikom, s.a.v.s., na Hunejnu. Putovali smo po velikoj žegi, a onda odsjeli u hlad drveta. Pošto je prošla žega, uzeo sam svoj oklop, uzjahao konja i otišao do Allahovog Poslanika, s.a.v.s., koji bijaše u svom šatoru. Rekoh: ‘Es-selamu alejke, Allahov Poslaniče, ve rahmetullahi ve berekatuhu. Vrijeme je za nastavak putovanja. ‘Da.’ – odgovorio je on, a onda rekao: ‘O Bilale, ustani, o Bilale, ustani!’ On skoči iz hlada iza drveta, koji bijaše mali, poput ptičijeg hlada, i reče: ‘Odazivam ti se i sretan sam da te služim (Allahov Poslaniče) – da budem otkup za tebe!’ ‘Osedlaj mi konja.’ – kaza

يَقْرَأُ عَلَيْكَ السَّلَامَ فَقَالَتْ وَعَلَيْهِ
السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ.

٢٦. بَاب فِي الرَّجُلِ يُنَادِي
الرَّجُلَ فَيَقُولُ لَبَّيْكَ

٥٢٢٧. حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ
حَدَّثَنَا حَمَّادٌ أَخْبَرَنَا يَعْلَى بْنُ عَظَاءٍ
عَنْ أَبِي هَمَّامٍ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ يَسَارٍ
أَنَّ أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْفِهْرِيَّ قَالَ:
شَهِدْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حُنَيْنًا فِيسْرْنَا فِي يَوْمِ
قَائِظِ شَيْبِيدِ الْحَرِّ فَزَرْنَا تَحْتَ ظِلِّ
الشَّجَرَةِ فَلَمَّا زَالَتْ الشَّمْسُ لَبَّيْتُ
لَأُمَّتِي وَرَكِبْتُ فَرَسِي فَأَتَيْتُ رَسُولَ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ فِي
فُسْطَاطِهِ فَقُلْتُ السَّلَامَ عَلَيْكَ
يَا رَسُولَ اللَّهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
قَدْ حَانَ الرَّوَّاحُ قَالَ أَجَلٌ ثُمَّ قَالَ
يَا بِلَالُ قُمْ فَتَنَارَ مِنْ تَحْتِ سَمُرَةٍ
كَأَنَّ ظِلَّهُ ظِلُّ طَائِرٍ فَقَالَ: لَبَّيْكَ
وَسَعْدَيْكَ وَأَنَا فِدَاؤُكَ فَقَالَ: أَسْرَجُ
لِي الْفَرَسَ فَأَخْرَجَ سَرْجًا دَفَّتَاهُ

⁴⁹⁸ En-Nevevi smatra da su ovi hadisi dokaz da se selam može poslati po nekoj osobi i da ga je ovaj dužan dostaviti i prenijeti. Kada se određenoj osobi selam prenese od nekoga, ona je dužna istog momenta na taj selam odgovoriti.

mu Poslanik. On mu dade sedlo, čije strane bijahu od vlakana palme. Bez (znakova) oholosti niti uzdignutosti Poslanik uzjaha, a uzjahasmo i mi...” – naveo je cijeli hadis.

Ebu Davud kaže: “Ebu Abdurrahman el-Fihri je prenio samo ovaj hadis i on je, po stepenu, dobar. Prenio ga je i Ham-mad b. Seleme.”

27. O tome da se nekome kaže:

“Allah te učino uvijek radosnim.”

5228. ISPRIČAO NAM JE Isa b. Ibrahim el-Bireki – čuo sam ga i od Ebul-Velida et-Tajalisija, a Isaov hadis sam bolje zapamtio – prenijevši od Abdulkahira b. es-Serijja es-Sulemija, on od Ibn Kinanija b. Abbasa b. Mirdasa, on od svoga oca, a on od njegovog djeda: “Allahov Poslanik, s.a.v.s., se nasmijao, a Ebu Bekr – ili Omer – mu reeč: ‘Allah te učinio uvijek radosnim.’”⁴⁹⁹ – naveo je cijeli hadis.

28. O izgradnji

5229. ISPRIČAO NAM JE Musedded, kog je obavijestio Hafs, prenijevši od El-A’meša, on od Ebus-Sefera, da je Abdullah b. Amr kazao: “Dok sam

مِنْ لَيْفٍ لَيْسَ فِيهِ أَشْرٌ وَلَا بَطْرٌ
فَرَكِبَ وَرَكِبْنَا وَسَاقَ الْحَدِيثَ
قَالَ أَبُو دَاوُدَ: أَبُو عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْفِهْرِيُّ
لَيْسَ لَهُ إِلَّا هَذَا الْحَدِيثُ وَهُوَ حَدِيثٌ
نَبِيلٌ جَاءَ بِهِ حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ.

٢٧. بَابُ فِي الرَّجُلِ يَقُولُ
لِلرَّجُلِ أَضْحَكَكَ اللَّهُ سِنَّكَ

٥٢٢٨. حَدَّثَنَا عَيْسَى بْنُ إِبْرَاهِيمَ
الْبِرَكِيُّ وَسَمِعْتُهُ مِنْ أَبِي الْوَلِيدِ
الطَّيَالِسِيِّ وَأَنَا لِحَدِيثِ عَيْسَى
أَضْبَطَ قَالَ حَدَّثَنَا عَبْدُ الْقَاهِرِ
بُنُ السَّرِيِّ يَعْنِي السُّلَيْمِيَّ حَدَّثَنَا
ابْنُ كِنَانَةَ بْنِ عَبَّاسِ بْنِ مِرْدَاسِ
عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ قَالَ: ضَحِكَ
رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
فَقَالَ لَهُ أَبُو بَكْرٍ أَوْ عُمَرُ أَضْحَكَكَ
اللَّهُ سِنَّكَ وَسَاقَ الْحَدِيثَ.

٢٨. بَابُ مَا جَاءَ فِي الْبِنَاءِ

٥٢٢٩. حَدَّثَنَا مُسَدَّدُ بْنُ مُسْرَهْدٍ
حَدَّثَنَا حَفْصٌ عَنْ الْأَعْمَشِيِّ عَنْ
أَبِي السَّقَرِيِّ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو

⁴⁹⁹ Bilježi ga i Ibn Madže, u *Sunenu*, u nešto dužem obliku.

s majkom popravljao zid ilovačom, Allahov Poslanik, s.a.v.s., je prošao pored mene. ‘Šta to radiš, Abdullahu?’ – upitao me je. Rekoh: ‘Allahov Poslaniče, popravljam nešto.’, a on kaza: ‘Smrt je brža od toga.’”⁵⁰⁰

5230. ISPRIČALI SU NAM Osman b. Ebu Šejbe i Hennad, isti smisao, prenijevši od Ebu Muavije, sa istim sendom, da je El-A’meš kazao: “Dok smo popravljali našu trošnu kuću, pored nas je prošao Allahov Poslanik, s.a.v.s. ‘Šta to radite?’ – upitao je. Rekosmo: ‘Popravljamo kuću, gotovo da se srušila. Allahov Poslanik, s.a.v.s., reče: ‘Smrt je brža od toga.’”

5231. ISPRIČAO NAM JE Ahmed b. Junus, njega je obavijestio Zuhejr, prenijevši od Osmana b. Hakima, on od Ibrahima b. Muhammeda b. Hatiba el-Kurešija, on od Ebu Talhe el-Esedija, a on od Enesa b. Malika: “Allahov Poslanik, s.a.v.s., je izišao i, ugledavši visoku građevinu, upitao: ‘Kakva je ovo građevina?’ Ashabi mu rekoše: ‘To je građevina toga i toga ensarije.’ Allahov Poslanik, s.a.v.s., je ušutio, ne progovorivši ništa dok mu njen vlasnik nije došao. Pošto mu dođe i,

قال: مَرَّ بِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَنَا أَطِئُ حَائِطًا لِي أَنَا وَأُمِّي فَقَالَ: مَا هَذَا يَا عَبْدَ اللَّهِ فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ شَيْءٌ أَضْلِحُهُ فَقَالَ: الْأَمْرُ أَسْرَعُ مِنْ ذَلِكَ

٥٢٣٠. حَدَّثَنَا عُثْمَانُ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ وَهَنَّادُ الْمَعْنَى قَالَا حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ عَنِ الْأَعْشَشِ بِإِسْنَادِهِ بِهَذَا قَالَ مَرَّ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَتَحْنُ نُعَالِجُ خُصًّا لَنَا وَهِيَ فَقَالَ: مَا هَذَا فَقُلْنَا خُصٌّ لَنَا وَهِيَ فَتَحْنُ نُضْلِحُهُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا أَرَى الْأَمْرَ إِلَّا أَعْجَلَ مِنْ ذَلِكَ.

٥٢٣١. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ يُونُسَ حَدَّثَنَا زُهَيْرٌ حَدَّثَنَا عُثْمَانُ بْنُ حَكِيمٍ قَالَ أَخْبَرَنِي إِبْرَاهِيمُ بْنُ مُحَمَّدِ بْنِ حَاطِبِ الْقُرَشِيِّ عَنِ أَبِي طَلْحَةَ الْأَسَدِيِّ عَنِ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَرَجَ فَرَأَى قُبَّةً مُشْرِفَةً فَقَالَ: مَا هَذِهِ قَالَ لَهُ أَصْحَابُهُ هَذِهِ لِفُلَانِ رَجُلٍ مِنَ الْأَنْصَارِ قَالَ فَسَكَتَ وَحَمَلَهَا فِي نَفْسِهِ حَتَّى

⁵⁰⁰ Tj. smrt nastupi brže nego se zid uruši. Ovaj hadis su zabilježili i Et-Tirmizi u Džami’u, i Ibn Madže, u Sunenu.

pred ljudima, nazva mu selam, Poslanik se okrenu od njega. To je uradio nekoliko puta, dok čovjek ne vidje ljutnju i okretanje od njega. Požali se svojim drugovima, rekavši: ‘Tako mi Allaha, primjećujem da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., ljut na mene.’, a oni rekoše: ‘Jednog dana je izišao i vidio tvoju građevinu.’ Čovjek se vrati kući i sruši građevinu – sraunio ju je sa zemljom. Kada je vidio da je nema, Allahov Poslanik, s.a.v.s., upita: ‘Šta je bilo s građevinom?’ Njen vlasnik nam se požalio da si se od njega okrenuo. Kazali smo mu razlog tome, te je ju srušio. Allahov Poslanik, s.a.v.s., reče: ‘Svaka građevina će biti zlo za njenog vlasnika, osim onih koje su neophodne.’

29. O uzimanju (zasebnih) soba

5232. ISPRIČAO NAM JE Abdurrahim b. Mutarrif er-Ruasi, njega je obavijestio Isa, prenijevši od Ismaila, on od Kajsas, da je Dukejn b. Seid el-Muzeni kazao: “Otišli smo Vjerovjesniku, s.a.v.s., i od njega zatražili hrane. Rekao je: ‘Omere, podaj im!’ Omer se sa nama popeo na čardak, uzeo ključ od njegove sobe i otvorio je.”⁵⁰¹

إِذَا جَاءَ صَاحِبُهَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَسَلَّمَ عَلَيْهِ فِي النَّاسِ أَعْرَضَ عَنْهُ صَنَعَ ذَلِكَ مِرَارًا حَتَّى عَرَفَ الرَّجُلُ الْعُضْبَ فِيهِ وَالْإِعْرَاضَ عَنْهُ فَشَكَا ذَلِكَ إِلَى أَصْحَابِهِ فَقَالَ: وَاللَّهِ إِنِّي لَأُنْكِرُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالُوا خَرَجَ فَرَأَى قُبَّتَكَ قَالَ فَرَجَعَ الرَّجُلُ إِلَى قُبَّتِهِ فَهَدَمَهَا حَتَّى سَوَّاهَا بِالْأَرْضِ فَخَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَاتَ يَوْمٍ فَلَمْ يَرَهَا قَالَ مَا فَعَلْتَ الْقُبَّةُ قَالُوا شَكَا إِلَيْنَا صَاحِبُهَا إِعْرَاضَكَ عَنْهُ فَأَخْبَرْتَاهُ فَهَدَمَهَا فَقَالَ: أَمَا إِنَّ كُلَّ بِنَاءٍ وَتَالَ عَلَى صَاحِبِهِ إِلَّا مَا لَا إِلَّا مَا لَا يَعْنِي مَا لَا بُدَّ مِنْهُ.

٢٩. بَاب فِي اتِّخَاذِ الْعُرْفِ

٥٢٣٢. حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحِيمِ بْنُ مُطَرِّفٍ الرَّوَّاسِيُّ حَدَّثَنَا عَيْسَى عَنْ إِسْمَاعِيلَ عَنْ قَبِيصِ بْنِ دَكَّانٍ بْنِ سَعِيدِ الْمُرِّيِّ قَالَ: أَتَيْنَا النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَسَأَلْتَاهُ الطَّعَامَ فَقَالَ: يَا عُمَرُ اذْهَبْ فَأَعْطِهِمْ فَارْتَقَى بِنَا إِلَى عِلِّيَّةٍ فَأَخَذَ الْمِفْتَاحَ مِنْ حُجْرَتِهِ فَفَتَحَ.

⁵⁰¹ Bilježi ga i El-Buhari, u *Et-Tarihul-kebiru*.

30. O sječi lotosovog drveta

5233. ISPRIČAO NAM JE Nasr b. Ali, njemu je saopćio Ebu Usama, prenijevši od Ibn Džurejdža, on od Osmana b. Ebu Sulejmana, on od Seida b. Muhammeda b. Džubejra b. Mutima, a on od Abdullaha b. Habšijja: “Allahov Poslanik je rekao: ‘Ko posiječe lotosovo drvo Allah će ga strmoglaviti u Vatru.’”⁵⁰²

Ebu Davud je upitan za značenje ovog hadisa pa je rekao: “Ovo je sažet hadis, a znači: Ko bezrazložno i nasilno u pustinji posiječe lotosovo drvo u čijem se hladu putnik odmara ili životinje hladuju Allah će ga strmoglaviti u Vatru.”

5234. ISPRIČALI SU NAM Mahled b. Halid i Seleme b. Šebib, njih je obavijestio Abdurrezzak, prenijevši od Ma'mera, on od Osmana b. Ebu Sulejmana, on od nekog čovjeka iz plemena Sekif, on od Urvea b. ez-Zubejra, koji hadis vezuje za Vjerovjesnika – sa značenjem prethodnog hadisa.

5235. ISPRIČALI SU NAM Ubejdullah b. Omer b. Mejsere i Humejd b. Mes'ade da je Hassan b. Ibrahim kazao: “Pitao sam Hišama b. Urvea o sječi

٣٠. بَاب فِي قَطْعِ السِّدْرِ

٥٢٣٣. حَدَّثَنَا نَصْرُ بْنُ عَلِيٍّ أَخْبَرَنَا أَبُو أُسَامَةَ عَنْ ابْنِ جُرَيْجٍ عَنْ عَثْمَانَ بْنِ أَبِي سُلَيْمَانَ عَنْ سَعِيدِ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ حُبَيْشٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ قَطَعَ سِدْرَةَ صَوَّبَ اللَّهُ رَأْسَهُ فِي النَّارِ.

سُئِلَ أَبُو دَاوُدَ عَنْ مَعْنَى هَذَا الْحَدِيثِ فَقَالَ: هَذَا الْحَدِيثُ مُخْتَصَرٌ يَعْنِي مَنْ قَطَعَ سِدْرَةَ فِي فَلَاةٍ يَسْتَتِلُّ بِهَا ابْنُ السَّبِيلِ وَالْبَهَائِمُ عَبَثًا وَظَلَمًا يَغْفِرُ حَقُّ يَكُونُ لَهُ فِيهَا صَوَّبَ اللَّهُ رَأْسَهُ فِي النَّارِ.

٥٢٣٤. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ خَالِدٍ وَاسْلَمَةُ يَعْنِي ابْنَ شَيْبَةَ قَالَا حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ عَنْ عَثْمَانَ بْنِ أَبِي سُلَيْمَانَ عَنْ رَجُلٍ مِنْ ثَقِيفٍ عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ يَرْفَعُ الْحَدِيثَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ.

٥٢٣٥. حَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ بْنِ مَيْسَرَةَ وَحُمَيْدُ بْنُ مَعْدَةَ قَالَا: حَدَّثَنَا حَسَّانُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ قَالَ:

⁵⁰² U Et-Taberanijevom predanju stoji: “Ko posiječe lotosovo drvo u Haremu, Allah će ga strmoglaviti u Vatru.”

lotosovog drveta koje je bilo prislonjeno uz Urveov dvorac, pa je rekao: 'Jesi li vidio ova vrata i dovratke, a to je od Urvetovih stabala (drva lotosa). On ih je sjekao u svom posjedu – i govorio: "To ne smeta." Humejd je dodao: "O Iračanine, takvo pitanje je novotarija.' On reče: "Ova novotarija je potekla od vas." Čuo sam nekoga u Mekki kada je kazao: 'Allahov Poslanik, s.a.v.s., je prokleo onoga koji posiječe lotosovo drvo.'" – potom je naveo cijeli hadis.

31. O uklanjanju s puta onoga što smeta

5236. ISPRIČAO NAM JE Ahmed b. Muhammed el-Mervezi, njemu je ispričao Ali b. Husejn, prenijevši od oca, on od Abdullaha b. Burejdea, on od Ebu Burejdea, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., kazao: "Čovječiji organizam sadrži tristo šezdeset zglobova. Na svaki od njih čovjek je svakodnevno dužan podijeliti sadaku. 'Ko je to u stanju, Allahov Vjerovjesniče?' – upitaše prisutni. On reče: 'Pljuvačku u džamiji koju očistiš zemljom (je sadaka), ili kada nešto što smeta sukloniš s puta. Pa ako to ne uradiš dva rekata duha-namaza su dovoljna da oduže sve to.'"

سَأَلْتُ هِشَامَ بْنَ عُرْوَةَ عَنِ قَطْعِ
السَّدْرِ وَهُوَ مُسْتَبِدٌّ إِلَى قَصْرِ
عُرْوَةَ فَقَالَ: أَتَرَى هَذِهِ الْأَبْوَابَ
وَالْمَصَارِيحَ إِنَّمَا هِيَ مِنْ سِدْرِ عُرْوَةَ
كَانَ عُرْوَةُ يَقْطَعُهُ مِنْ أَرْضِهِ وَقَالَ
لَا بَأْسَ بِهِ زَادَ مُحَمَّدٌ فَقَالَ: هِيَ يَا
عِرَاقِي جِئْتَنِي بِبِدْعَةٍ قَالَ قُلْتُ
إِنَّمَا الْبِدْعَةُ مِنْ قِبَلِكُمْ سَمِعْتُ
مَنْ يَقُولُ بِمَكَّةَ لَعَنَ رَسُولَ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ قَطَعَ
السَّدْرَ ثُمَّ سَأَلَ مَعْنَاهُ.

۳۱. بَاب فِي إِمَاطَةِ الْأَذَى

عَنْ الطَّرِيقِ

۵۲۳۶. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ
الْمَرْزُوقِيُّ قَالَ حَدَّثَنِي عَلِيُّ بْنُ
حُسَيْنٍ قَالَ حَدَّثَنِي أَبِي قَالَ حَدَّثَنِي
عَبْدُ اللَّهِ بْنُ بُرَيْدَةَ قَالَ سَمِعْتُ
أَبِي بُرَيْدَةَ يَقُولُ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: فِي
الْإِنْسَانِ ثَلَاثَ مِائَةٍ وَسِتُّونَ مَفْصِلًا
فَعَلَيْهِ أَنْ يَتَصَدَّقَ عَنْ كُلِّ مَفْصِلٍ
مِنْهُ بِصَدَقَةٍ قَالُوا وَمَنْ يُطِيقُ
ذَلِكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ قَالَ الثَّخَاعَةُ فِي
الْمَسْجِدِ تَدْفِنُهَا وَالشَّيْءُ تُنَحِّيهِ
عَنِ الطَّرِيقِ فَإِنْ لَمْ تَجِدْ فَرُكْعَتَا
الضُّحَى تُجْزِيكَ.

5237. ISPRIČAO NAM JE Musedded, njega je obavijestio Hammad b. Zejd. A obavijestio nas je i Ahmed b. Menia, prenijevši od Abbada b. Abbada – ovo je njegov tekst, i potpuniji je – on od Vasila, on od Jahjaa b. Ukajla, on od Jahjaa b. Ja'mura, on od Ebu Zerra, da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., kazao: “Čovjek je svako jutro na svaki zglob svoga tijela dužan dati sadaku. Nazivanje selama onome koga sretne je sadaka, naređivanje dobra je sadaka, zabranjivanje zla je sadaka, uklanjanje s puta onoga što smeta je sadaka, spolni odnos sa suprugom je sadaka.” Prisutni upitaše: “Allahov Poslaniče, njegovo udovoljavanje strastima je sadaka?” On reče: “A šta mislite, da je imao spolni odnos sa ženom koja mu nije dozvoljena, bili mu to bio grijeh? A sve to će odužiti dva rekata duha-namaza.”⁵⁰³

Ebu Davud kaže: “Hammad nije spomenuo naređivanje dobra i zabranjivanje zla.”

5238. ISPRIČAO NAM JE Vehb b. Bekijje, kog je obavijestio Halid, prenijevši od Vasila, on od Jahjaa b. Ukajla, on od Jahjaa b. Ja'mera, on od Ebul-Esveda ed-Dejlja, a on od Ebu Zerra – dio koji je Vjerovjesnik, s.a.v.s., spomenuo u sredini prethodnog govora.

٥٢٣٧. حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ حَدَّثَنَا حَمَّادُ
بْنُ زَيْدٍ ح. وَحَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ
عَنْ عَبَّادِ بْنِ عَبَّادٍ وَهَذَا لَفْظُهُ
وَهُوَ أَنْتُمْ عَنْ وَاصِلٍ عَنْ يَحْيَى بْنِ
عُقَيْلٍ عَنْ يَحْيَى بْنِ يَعْمَرَ عَنْ
أَبِي ذَرٍّ عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ قَالَ يُصْبِحُ عَلَى كُلِّ سُلَامَى
مِنْ ابْنِ آدَمَ صَدَقَةٌ تَسْلِيْمُهُ عَلَى
مَنْ لَقِيَ صَدَقَةٌ وَأَمْرُهُ بِالْمَعْرُوفِ
صَدَقَةٌ وَنَهْيُهُ عَنِ الْمُنْكَرِ صَدَقَةٌ
وَأِمَاطَتُهُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ
صَدَقَةٌ وَبُضْعَتُهُ أَهْلَهُ صَدَقَةٌ قَالُوا
يَا رَسُولَ اللَّهِ يَأْتِي شَهْوَةٌ وَتَكُونُ
لَهُ صَدَقَةٌ قَالَ أَرَأَيْتَ لَوْ وَضَعَهَا فِي
غَيْرِ حَقِّهَا أَكَانَ يَأْتِمُّ قَالَ وَيُجْزِيئُ
مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ رُكْعَتَانِ مِنَ الصُّحَى
قَالَ أَبُو دَاوُدَ: لَمْ يَذْكُرْ حَمَّادُ الْأَمْرَ
وَالنَّهْيَ

٥٢٣٨. حَدَّثَنَا وَهْبُ بْنُ بَقِيَّةَ
أَخْبَرَنَا خَالِدٌ عَنْ وَاصِلٍ عَنْ يَحْيَى
بْنِ عُقَيْلٍ عَنْ يَحْيَى بْنِ يَعْمَرَ عَنْ
أَبِي الْأَسْوَدِ الدَّبَلِيِّ عَنْ أَبِي ذَرٍّ بِهَذَا
الْحَدِيثِ وَذَكَرَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ فِي وَسْطِهِ.

⁵⁰³ Bilježi ga En-Nesai, u *Sunenu*.

5239. ISPRIČAO NAM JE Isa b. Ham-
mad, njemu je saopćio El-Lejs, preni-
jevši od Muhammeda b. Adžlana, on od
Zejda b. Eslema, on od Ebu Saliha, on
od Ebu Hurejrea, da je Allahov Posla-
nik, s.a.v.s., kazao: “Neki čovjek, koji
nije uradio nikakvo dobro, je s puta
uklonio granu trna (ili ju je on odsje-
kao s drveta, pa je bacio s puta, ili je
bila na putu pa je on uklonuo) i Allah
mu je na tome zahvalio i (zbog toga)
će ga uvesti u Džennet.”

32. O gašenju vatre noću

5240. ISPRIČAO NAM JE Ahmed b.
Muhammed b. Hanbel, njega je obavije-
stio Sufjan, prenijevši od Ez-Zuhrija, on
od Salima, a on od svoga oca – drugi put
je to vezao za Vjerovjesnika, s.a.v.s., da
je kazao: “Dok spavate, ne ostavljajte
vatra u vašim kućama.”⁵⁰⁴

5241. ISPRIČAO NAM JE Sulejman b.
Abdurrahman Temmar, njega je obavije-
stio Amr b. Talha, prenijevši od Esbata,
on od Simaka, on od Ikrimea, a on od
Ibn Abbasa: “Došao je miš i počeo vući
fitalj dok ga nije oborio na palmovu
hasuricu ispred Vjerovjesnika, s.a.v.s.,
na kojoj je on sjedio; izgorio je dio

٥٢٣٩. حَدَّثَنَا عَيْسَى بْنُ حَمَّادٍ
أَخْبَرَنَا اللَّيْثُ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ
عَجَلَانَ عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ عَنْ
أَبِي صَالِحٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنْ
رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
أَنَّهُ قَالَ تَرَخَ رَجُلٌ لَمْ يَعْمَلْ خَيْرًا
قَطُّ غَضَنَ شَوْكٍ عَنِ الطَّرِيقِ إِمَّا
كَانَ فِي شَجَرَةٍ فَمَقَطَعَهُ وَأَلْقَاهُ وَإِمَّا
كَانَ مَوْضُوعًا فَأَمَاطَهُ فَشَكَرَ اللَّهُ لَهُ
بِهَا فَأَدْخَلَهُ الْجَنَّةَ.

٣٢. بَابٌ فِي إِظْفَاءِ النَّارِ بِاللَّيْلِ

٥٢٤٠. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنِ
حَنْبَلٍ حَدَّثَنَا سُفْيَانُ عَنْ الزُّهْرِيِّ
عَنْ سَالِمٍ عَنْ أَبِيهِ رِوَايَةً وَقَالَ
مَرَّةً يَبْلُغُ بِهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ لَا تَتْرَكُوا النَّارَ فِي بُيُوتِكُمْ
حِينَ تَنَامُونَ.

٥٢٤١. حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ عَبْدِ
الرَّحْمَنِ التَّمَّارُ حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ
ظَلْحَةَ حَدَّثَنَا أَسْبَاطُ عَنْ سِمَاكٍ
عَنْ عِكْرَمَةَ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ:
جَاءَتْ فَأَرَةٌ فَأَخَذَتْ تَجْرُ الْقَتِيلَةَ
فَجَاءَتْ بِهَا فَأَلْفَتْهَا بَيْنَ يَدَيْ رَسُولِ

⁵⁰⁴ Bilježe ga u *El-Kutubus-sitteu* svi autori, osim En-Nesaija.

veličine dirhema. Poslanik reče: ‘Kada hoćete da spavate, ugasite svjetiljke, jer će šejtan nešto poput ovoga usmjeriti na nju pa će vas zapaliti.’⁵⁰⁵

33. O ubijanju zmija

5242. ISPRIČAO NAM JE Ishak b. Ismail, njemu je saopćio Sufjan, prenijevši od Ibn Adžlana, on od svoga oca, a on od Ebu Hurejrea, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Mi nismo sigurni od njih od kad je počelo neprijateljstvo između nas. Onaj ko ih iz straha ostavlja i ne ubija, taj ne pripada nama.”

5243. ISPRIČAO NAM JE Abdulhamid b. Bejan es-Sukkeri, prenijevši od Ishaka b. Jusufa, on od Šerika, on od Ebu Ishaka, on od El-Kasima b. Abdurrahmana, on od svoga oca, a on od Ibn Mes’uda, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Ubijajte sve vrste zmija. Onaj ko se bude bojavao njihove osvete, ne pripada meni.”⁵⁰⁶

5244. ISPRIČAO NAM JE Osman b. Ebu Šejbe, kog je obavijestio Abdullah

اللَّهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى الْخُمْرَةِ
الَّتِي كَانَ قَاعِدًا عَلَيْهَا فَأَحْرَقَتْ مِنْهَا
مِثْلَ مَوْضِعِ الذَّرْهِمِ فَقَالَ: إِذَا نِمْتُمْ
فَأَطْفِئُوا سُرُجَكُمْ فَإِنَّ الشَّيْطَانَ
يَدُلُّ مِثْلَ هَذِهِ عَلَى هَذَا فَتُحْرَقَكُمْ.

۳۳. بَاب فِي قَتْلِ الْحَيَّاتِ

۵۲۴۲. حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ
حَدَّثَنَا سُفْيَانُ عَنْ ابْنِ عَجَلَانَ
عَنْ أَبِيهِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ
رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا
سَأَلْنَا مِنْهُنَّ مِنْذُ حَارَبْنَاهُنَّ وَمَنْ تَرَكَ
شَيْئًا مِنْهُنَّ خِيْفَةً فَلَيْسَ مِنَّا.

۵۲۴۳. حَدَّثَنَا عَبْدُ الْحَمِيدِ بْنُ بَيَانَ
السُّكْرِيُّ عَنْ إِسْحَاقَ بْنِ يُونُسَ عَنْ
شَرِيكَ عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ عَنْ الْقَاسِمِ
بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَنْ أَبِيهِ عَنْ ابْنِ
مَسْعُودٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: اقْتُلُوا الْحَيَّاتِ كُلَّهِنَّ
فَمَنْ خَافَ نَارَهُنَّ فَلَيْسَ مِنِّي.

۵۲۴۴. حَدَّثَنَا عُثْمَانُ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ
حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ نُمَيْرٍ حَدَّثَنَا

⁵⁰⁵ Zabilježio ga je i El-Hakem, u *Mustedreku*, i kazao da mu je sened pouzdan.

⁵⁰⁶ Bilježi ga i En-Nesai, u *Sunenu*.

b. Numejr, prenijevši od Musaa b. Muslima, on od Ikrima, on od Ibn Abbasa, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Ko bude puštao zmijs (ne bude ih ubijao) iz straha od njihove osvete, taj ne pripada nama. Nemamo mira od njih od momenta kada su pokazale neprijateljstvo⁵⁰⁷ prema nama.”⁵⁰⁸

5245. ISPRIČAO NAM JE Ahmed b. Menia, kome je ispričao Mervan b. Muavija, prenijevši od Musaa et-Tahhana, on od Abdurrahmana b. Sabita, da je El-Abbas b. Abdulmutalib rekao Allahovom Poslaniku, s.a.v.s.: “Mi želimo očistiti vrelo Zem-zema, međutim u njemu ima malih zmijsa.” Vjerovjesnik, s.a.v.s., naredi da se one pobiju.

5246. ISPRIČAO NAM JE Musedded, njega je obavijestio Sufjan, prenijevši od Ez-Zuhrija, on od Salima, a on od svoga oca, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., kazao: “Ubijajte sve vrste zmijsa, a (posebno) ubijajte otrovnice s dvjema prugama na leđima i kusorepe

مُوسَى بْنِ مُسْلِمٍ قَالَ سَيَعُثُ
عِكْرَمَةَ يَرْفَعُ الْحَدِيثَ فِيمَا أَرَى
إِلَى ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ تَرَكَ
الْحَيَّاتِ مَخَافَةَ طَلَيْهِنَّ فَلَيْسَ مِنَّا
مَا سَأَلْنَاهُمْ مِنْذُ حَارَبْنَاَهُنَّ.

٥٢٤٥. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ حَدَّثَنَا
مَرْوَانَ بْنَ مُعَاوِيَةَ عَنْ مُوسَى
الطَّحَّانِ قَالَ حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ
بْنُ سَائِطٍ عَنْ الْعَبَّاسِ بْنِ عَبْدِ
الْمُطَّلِبِ أَنَّهُ قَالَ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّا نُرِيدُ أَنْ نَكْنُسَ
رَمْرَمَ وَإِنَّ فِيهَا مِنْ هَذِهِ الْحَيَّاتِ يَعْينِي
الْحَيَّاتِ الصَّغَارَ فَأَمَرَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِقَتْلِهِنَّ.

٥٢٤٦. حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ حَدَّثَنَا سُفْيَانُ
عَنْ الزُّهْرِيِّ عَنْ سَالِمٍ عَنْ أَبِيهِ أَنَّ
رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
قَالَ اقْتُلُوا الْحَيَّاتِ وَذَا الطَّفَيْتَيْنِ
وَالْأَبْتَرَ فَإِنَّهُمَا يَلْتَمِسَانِ الْبَصَرَ
وَيُسْقِطَانِ الْحَبَلَ قَالَ وَكَانَ عَبْدُ

⁵⁰⁷ Od momenta kada se šejtan pomoći zmijsa koja ga je u ustima unijela kod našeg praoca Adema, a.s., u Džennet i naveo ga da jede plod zabranjenog drveta.

⁵⁰⁸ Tj. prema Ademu, a.s.

otrovnice, jer one uzrokuju sljepilo i pobačaj.”⁵⁰⁹

Salim kaže: “Abdullah⁵¹⁰ bi ubio svaku zmiju koju bi vidio. Jednom prilikom ga ugleda Ebu Lubabe ili Zejd b. el-Hattab kako slijedi zmiju (da bi je ubio) i reče: ‘Zabranjeno je ubijanje kućnih zmija.’”⁵¹¹

5247. ISPRIČAO NAM JE El-Ka’nebi, prenijevši od Malika, on od Nafia, a on od Ebu Lubabea: “Allahov Poslanik, s.a.v.s., je zabranio ubijanje kućnih zmija, osim ako nije otrovnica sa bijelim prugama preko leđa, ili kusorepa otrovnica, jer one uzrokuju sljepilo i pobačaj kod žena.”⁵¹²

5248. ISPRIČAO NAM JE Muhammed b. Ubejd, njega je obavijestio Hammad b. Zejd, prenijevši od Ejuba, a on od Nafia: “Nakon što mu je Ebu Lubabe ovo ispričao, Ibn Omer je našao zmiju u svojoj kući. Naredio joj je da iziđe i ona je izišla prema Bekii.”

اللَّهُ يَقْتُلُ كُلَّ حَيَّةٍ وَجَدَهَا فَأَبْصَرَهُ
أَبُو لُبَابَةَ أَوْ زَيْدُ بْنُ الْحَطَّابِ وَهُوَ
يُطَارِدُ حَيَّةً فَقَالَ: إِنَّهُ قَدْ نُهِيَ عَنِ
ذَوَاتِ الْبُيُوتِ.

٥٢٤٧. حَدَّثَنَا الْقَعْنَبِيُّ عَنْ مَالِكٍ
عَنْ نَافِعٍ عَنْ أَبِي لُبَابَةَ أَنَّ رَسُولَ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنِ
قَتْلِ الْحَيَّانِ الَّتِي تَكُونُ فِي الْبُيُوتِ
إِلَّا أَنْ يَكُونَ ذَا الطُّفَيْتَيْنِ وَالْأَبْتَرِ
فَأِنَّهُمَا يَخْطِفَانِ الْبَصَرَ وَيَطْرَحَانِ
مَا فِي بُطُونِ النِّسَاءِ

٥٢٤٨. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبِيدٍ
حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ عَنْ أَيُّوبَ
عَنْ نَافِعٍ أَنَّ ابْنَ عُمَرَ وَجَدَ بَعْدَ
ذَلِكَ يَغْنِي بَعْدَ مَا حَدَّثَهُ أَبُو لُبَابَةَ
حَيَّةً فِي دَارِهِ فَأَمَرَ بِهَا فَأُخْرِجَتْ
يَغْنِي إِلَى الْبَقِيعِ.

⁵⁰⁹ Kadija Ijad govoreći o posebnostima pojedinih vrsta zmija ističe da su postojale određene vrste veoma opasnih zmija, koje su bile tako opasne da bi osoba na mjestu oslijepila ukoliko bi je ta zmija pogledala direktno u oči. Od nekih bi žena, ukoliko je zmija pogleda pobacila, dok bi od pogleda nekih, osoba na mjestu ostala mrtva.

⁵¹⁰ Abdullah b. Omer b. El-Hattab.

⁵¹¹ Ovaj hadis su zabilježili u *El-Kutubus-sitteu* svi autori, osim En-Nesaija.

⁵¹² Bilježe ga i El-Buhari i Muslim u *Sahihima*.

5249. ISPRIČALI SU NAM Ibnus-Serh i Ahmed b. Seid el-Hemdani, njima je saopćio Ibn Vehb, prenijevši od Usame, da je Nafi u ovaj hadis rekao: “Zatim sam je vidio u njegovoj kući.”

5250. ISPRIČAO NAM JE Musedded, kog je obavijestio Jahja, prenijevši od Muhammeda b. Ebu Jahjaa, njemu je ispričao otac da su on i njegov drug otišli da obiđu Ebu Seida. Izišli su od njega i sreli druga koji je htio da uđe kod Ebu Seida. Oni su otišli u džamiju. Potom je i on došao i obavijestio ih je da je Ebu Seid kazao da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Otrovni gmizavci su džini. Ko u svojoj kući vidi nešto od toga, neka ga do tri puta potjera da iziđe. Ukoliko se, pak, povрати, neka ga ubije jer je to šejtan.”

5251. ISPRIČAO NAM JE Jezid b. Mevhib er-Remli, kog je obavijestio El-Lejs, prenijevši od Ibn Adžlana, on od Sajfijja Ebu Seida, štićenika ensarija, da je Ebu Saib kazao: “Otišao sam Ebu Seidu el-Hudriju. Dok sam sjedio kod njega, začuo sam ispod njegovog kreveta nešto se vrti. Pogledah, kad zmija. Ustadoh, a Ebu Seid me upita: ‘Šta hoćeš?’ Rekoh: ‘Ovdje je zmija.’ ‘Pa šta hoćeš?’ – upita on. ‘Hoću da je ubijem.’ – odgovorih. On tada pokaza

٥٢٤٩. حَدَّثَنَا ابْنُ السَّرْحِ وَأَخْبَدُ بْنُ سَعِيدِ الْهَمْدَانِيُّ قَالَا أَخْبَرَنَا ابْنُ وَهْبٍ قَالَ أَخْبَرَنِي أُسَامَةُ عَنْ نَافِعٍ فِي هَذَا الْحَدِيثِ قَالَ نَافِعٌ ثُمَّ رَأَيْتَهَا بَعْدُ فِي بَيْتِهِ.

٥٢٥٠. حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ حَدَّثَنَا يَحْيَى عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ أَبِي يَحْيَى قَالَ حَدَّثَنِي أَبِي أَنَّهُ انْطَلَقَ هُوَ وَصَاحِبٌ لَهُ إِلَى أَبِي سَعِيدٍ يَعُودَانِيهِ فَخَرَجْنَا مِنْ عِنْدِهِ فَلَقِينَا صَاحِبًا لَنَا وَهُوَ يُرِيدُ أَنْ يَدْخُلَ عَلَيْهِ فَأَقْبَلْنَا نَحْنُ فَجَلَسْنَا فِي الْمَسْجِدِ فَجَاءَ فَأَخْبَرَنَا أَنَّهُ سَمِعَ أَبَا سَعِيدٍ الْخُدْرِيَّ يَقُولُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ الْهُوَامَ مِنَ الْحِجْرِ فَمَنْ رَأَى فِي بَيْتِهِ شَيْئًا فَلْيُخْرِجْ عَلَيْهِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ فَإِنْ عَادَ فَلْيَقْتُلْهُ فَإِنَّهُ شَيْطَانٌ.

٥٢٥١. حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ مَوْهَبِ الرَّمْلِيِّ حَدَّثَنَا اللَّيْثُ عَنْ ابْنِ عَجَلَانَ عَنْ صَيْفِيِّ أَبِي سَعِيدِ مَوْلَى الْأَنْصَارِ عَنْ أَبِي السَّائِبِ قَالَ: أَتَيْتُ أَبَا سَعِيدِ الْخُدْرِيَّ فَبَيْنَا أَنَا جَالِسٌ عِنْدَهُ سَمِعْتُ تَحْتَ سَرِيرِهِ تَحْرِيكَ شَيْءٍ فَنَظَرْتُ فَإِذَا حَيَّةٌ فَمَمْتُ فَقَالَ: أَبُو سَعِيدٍ مَا لَكَ قُلْتُ حَيَّةٌ هَاهُنَا قَالَ

na kuću ispred njegove i reče: 'Moj amidžić je živio u ovoj kući. Na Dan Hendeka zatražio je dozvolu od Allahovog Poslanika, s.a.v.s., da ode kući do žene, jer je bio tek oženjen. Allahov Poslanik, s.a.v.s., mu dozvoli i naredi mu da ponese oružje. Kada je stigao kući, zateče ženu ispred vrata. On uperi kopljem u nju, a ona reče: 'Ne žuri dok ne vidiš zbog čega sam izišla.' On uđe u kuću i, pošto ugleda neugodnu zmiju, probode je kopljem i izbaci je na koplju dok se još vrtila. Nije mi poznato ko je prije umro: mlađić ili zmija. Neki ljudi iz njegovog plemena odoše Allahovom Poslaniku, s.a.v.s., i rekoše: 'Zamoli Allaha da nam povрати našeg sunarodnjaka!' On reče: 'Molite da mu Allah oprostí grijehe.', a potom reče: 'Jedna skupna džina je u Medini primila islam, pa ako vidite nekoga od njih (u sličnom obliku), tri puta mu kažite (da iziđe). Ako vam se i poslije tri upozorenja ponovo pojavi, ubijte ga.'"

5252. ISPRIČAO NAM JE Musedded, njega je obavijestio Jahja, prenijevši od Ibn Adžlana, sažeto, da je (Vjerovjesnik, s.a.v.s.) rekao: "Neka ga upozori do tri puta, pa ako mu se nakon toga pojavi, neka ga ubije jer je to šejtan."

فَقَرِيْدُ مَاذَا قُلْتَ أَقْتُلُهَا فَأَشَارَ إِلَى بَيْتِ فِي دَارِهِ تَلْقَاءَ بَيْتِهِ فَقَالَ: إِنَّ ابْنَ عَمِّ لِي كَانَ فِي هَذَا الْبَيْتِ فَلَمَّا كَانَ يَوْمَ الْأَحْزَابِ اسْتَأْذَنَ إِلَى أَهْلِهِ وَكَانَ حَدِيثَ عَهْدٍ بِعُرْسٍ فَأَذِنَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَمَرَهُ أَنْ يَذْهَبَ بِسِلَاحِهِ فَأَتَى دَارَهُ فَوَجَدَ امْرَأَتَهُ قَائِمَةً عَلَى بَابِ الْبَيْتِ فَأَشَارَ إِلَيْهَا بِالرُّمْحِ فَقَالَتْ لَا تَعْجَلْ حَتَّى تَنْظُرَ مَا أَخْرَجَنِي فَدَخَلَ الْبَيْتَ فَإِذَا حَيَّةٌ مُنْكَرَةٌ قَطَعَنَهَا بِالرُّمْحِ ثُمَّ خَرَجَ بِهَا فِي الرُّمْحِ تَرْتِكِضُ قَالَ فَلَا أَذْرِي أَيُّهُمَا كَانَ أَسْرَعَ مَوْتًا الرَّجُلُ أَوْ الْحَيَّةُ فَأَتَى قَوْمَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالُوا ادْعُ اللَّهَ أَنْ يَرُدَّ صَاحِبَنَا فَقَالَ: اسْتَغْفِرُوا لِصَاحِبِكُمْ ثُمَّ قَالَ إِنَّ نَقْرًا مِنَ الْحِجْنِ أَسْلَمُوا بِالْمَدِينَةِ فَإِذَا رَأَيْتُمْ أَحَدًا مِنْهُمْ فَحَدِّرُوهُ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ ثُمَّ إِنْ بَدَأَ لَكُمْ بَعْدُ أَنْ تَقْتُلُوهُ فَاقْتُلُوهُ بَعْدَ الثَّلَاثِ.

٥٢٥٢. حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ حَدَّثَنَا يَحْيَى عَنْ ابْنِ عَجْلَانَ بِهَذَا الْحَدِيثِ مُحْتَصِرًا قَالَ فَلْيُؤْذِنَهُ ثَلَاثًا فَإِنْ بَدَأَ لَهُ بَعْدُ فَلْيَقْتُلْهُ فَإِنَّهُ شَيْطَانٌ.

5253. ISPRIČAO NAM JE Ahmed b. Seid el-Hemdani, njemu je saopćio Ibn Vehb, prenijevši od Malika, on od Sajfijja, Ibn Eflehovog štićenika, da je Ebu Saib, štićenik Hišama b. Zuhrea, ušao kod Ebu Seida el-Hudrija – spomenuo je isto kao u prethodnom hadisu, samo potpunije – da je (Vjerovjesnik, s.a.v.s.) rekao: “Upozoravajte ga (je) tri dana, pa ako vam se nakon toga pojavi, ubijte ga (je) jer je to šejtan.”

5254. ISPRIČAO NAM JE Seid b. Sulejman, prenijevši od Alija b. Hašima, on od Ibn Ebu Lejla, on od Sabita el-Bunanija, a on od Abdurrahmana b. Ebu Lejle, a on od svoga oca, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., upitan o kućnim zmijama, pa je rekao: “Ako ih vidite u stanu, recite: ‘Na osnovu ugovora koji je sa vama sklopio Nuh i na osnovu ugovora koji je sa vama sklopio Sulejman b. Davud, ne uznemiravajte nas!’ Ako se (nakon toga) povrate, ubijte ih.”⁵¹³

5255. ISPRIČAO NAM JE Amr b. Avn, njemu je saopćio Ebu Avane, prenijevši od Mugirea, on od Ibrahima, a on od Ibn Mes’uda: “Ubijajte sve vrste zmija, osim bijele zmije, koja izgleda poput srebrene grane.”

٥٢٥٣. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ سَعِيدٍ
الْهَمْدَانِيُّ أَخْبَرَنَا ابْنُ وَهْبٍ قَالَ أَخْبَرَنِي
مَالِكٌ عَنْ صَيْغِيٍّ مَوْلَى ابْنِ أَفْلَحٍ قَالَ
أَخْبَرَنِي أَبُو السَّائِبِ مَوْلَى هِشَامِ بْنِ
زُهْرَةَ أَنَّهُ دَخَلَ عَلَى أَبِي سَعِيدِ الْخُدْرِيِّ
فَذَكَرَ نَحْوَهُ وَأْتَمَّ مِنْهُ قَالَ فَأَذِنُوهُ ثَلَاثَةَ
أَيَّامٍ فَإِنْ بَدَأَ لَكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ فَاقْتُلُوهُ
فَإِنَّمَا هُوَ شَيْطَانٌ.

٥٢٥٤. حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ سُلَيْمَانَ
عَنْ عَيِّ بْنِ هَاشِمٍ قَالَ حَدَّثَنَا ابْنُ
أَبِي لَيْلَى عَنْ نَابِتِ الْبُنَانِيِّ عَنْ عَبْدِ
الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى عَنْ أَبِيهِ أَنَّ
رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
سُئِلَ عَنْ حَيَاتِ الْبُيُوتِ فَقَالَ: إِذَا
رَأَيْتُمْ مِنْهُنَّ شَيْئًا فِي مَسَاكِينِكُمْ
فَقُولُوا أَنْشُدْكَنَّ الْعَهْدَ الَّذِي أَخَذَ
عَلَيْكُنَّ نُوْحٌ أَنْشُدْكَنَّ الْعَهْدَ
الَّذِي أَخَذَ عَلَيْكُنَّ سُلَيْمَانُ أَنْ
لَا تُؤْذُونَا فَإِنْ عُدْنَا فَاقْتُلُوهُنَّ.

٥٢٥٥. حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ عَوْنٍ
أَخْبَرَنَا أَبُو عَوَّانَةَ عَنْ مُغِيرَةَ عَنْ
إِبْرَاهِيمَ عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ أَنَّهُ
قَالَ: اقْتُلُوا الْحَيَّاتِ كُلَّهَا إِلَّا الْجَانَّ
الْأَبْيَضَ الَّذِي كَأَنَّهُ قَضِيبٌ فَضَّةٌ

⁵¹³ Bilježe ga i Et-Tirmizi u Džami’u, i En-Nesai, u Sunenu.

Ebu Davud kaže: “Neki čovjek mi je rekao: ‘Kada se kreće, džin ne krivuda.’ Ako je ovo ispravno, onda je to, inšallah, znak za njegovo prepoznavanje.”

34. O ubijanju gekona⁵¹⁴

5256. ISPRIČAO NAM JE Ahmed b. Muhammed b. Hanbel, kog je obavijestio Abdurrezzak, prenijevši od Ma'mera, on od Ez-Zuhrija, on od Amira b. Sa'da, a on od svoga oca: “Allahov Poslanik, s.a.v.s., je naredio ubijanje gekona, nazvavši ga štetnim.”

5257. ISPRIČAO NAM JE Muhammed b. es-Sabbah el-Bezzaz, kog je obavijestio Ismail b. Zekerijja, prenijevši od Suhejla, on od svoga oca, a on od Ebu Hurejrea, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao “Ko gekona ubije iz prvog pokušaja, ima toliko i toliko sevapa. A ko ga ubije iz drugog pokušaja, ima toliko i toliko sevapa, manje nego kad ga ubije iz prvog pokušaja. A ako ga ubije iz trećeg pokušaja, ima toliko i toliko sevapa, manje nego kada ga ubije iz drugog pokušaja.”⁵¹⁵

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: فَقَالَ لِي إِنْسَانٌ الْجَانُّ لَا يَنْعَرُجُ فِي مِشْيَتِهِ فَإِذَا كَانَ هَذَا صَحِيحًا كَانَتْ عَلَامَةً فِيهِ إِنْ شَاءَ اللَّهُ.

٣٤. بَاب فِي قَتْلِ الْأَوْزَاعِ

٥٢٥٦. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدِ بْنِ حَنْبَلٍ حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ حَدَّثَنَا مَعْمَرٌ عَنِ الرَّهْرِيِّ عَنِ غَامِرِ بْنِ سَعْدٍ عَنِ أَبِيهِ قَالَ: أَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِقَتْلِ الْوَزْعِ وَسَمَّاهُ فُونِسَقًا.

٥٢٥٧. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الصَّبَّاحِ الْبَرَّازُ حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ زَكْرِيَّا عَنِ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ قَتَلَ وَرَعَةً فِي أَوَّلِ ضَرْبَةٍ فَلَهُ كَنَّا وَكَذَا حَسَنَةً وَمَنْ قَتَلَهَا فِي الضَّرْبَةِ الثَّانِيَةِ فَلَهُ كَنَّا وَكَذَا حَسَنَةً أَذْنَى مِنَ الْأُولَى وَمَنْ قَتَلَهَا فِي الضَّرْبَةِ الثَّالِثَةِ فَلَهُ كَنَّا وَكَذَا حَسَنَةً أَذْنَى مِنَ الثَّانِيَةِ.

⁵¹⁴ Gekon je vrsta otrovnog guštera toplih zemalja, poput Saudijske Arabije i sl.

⁵¹⁵ U Muslimovom predanju stoji da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., kazao: “Ko gekona ubije iz prvog pokušaja, ima stotinu sevaba. Ko ga ubije iz drugog pokušaja, ima manje od toga, a ko ga ubije iz trećeg

5258. ISPRIČAO NAM JE Muhammed b. es-Sabbah el-Bezzaz, njemu je ispričao Ismail b. Zekerrija, prenijevši od Suhejla, on od brata ili sestre, on/ona od Ebu Hurejrea, da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., kazao: “U prvom pokušaju – sedamdeset sevapa.”

35. O ubijanju mrava

5259. ISPRIČAO NAM JE Kutejbe b. Seid, prenijevši od El-Mugirea b. Abdurrahmana, on od Ebu Zinada, on od El-A'redža, a on od Ebu Hurejrea, da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., kazao: “Jedan od vjerovjesnika je sjeo pod neko drvo pa ga je ujeo mrav. Naredio je da se uklone njegove stvari i da se mravi zapale. Tada mu je Allah objavio: ‘Zašto nisi kaznio samo jednog mrava, onog koji te ujeo, zašto si ih sve kaznio?’”⁵¹⁶

5260. ISPRIČAO NAM JE Ahmed b. Salih, kog je obavijestio Abdullah b. Vehb, prenijevši od Junusa, on od Ibn Šihaba, on od Ebu Selemea b. Abdurrahmana i Seida b. el-Musejjeba, njih

٥٢٥٨. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الصَّبَّاحِ
الْبَزَّازُ حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ زَكْرِيَّا
عَنْ سُهَيْلٍ قَالَ حَدَّثَنِي أَبِي أَوْ
أُخْتِي عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ فِي
أَوَّلِ صَرْبَةِ سَبْعِينَ حَسَنَةً.

٣٥. بَابُ فِي قَتْلِ الدَّرِّ

٥٢٥٩. حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ عَنْ
الْمُعِيرَةِ يَغْنِي ابْنَ عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَنْ
أَبِي الرَّتَادِ عَنِ الْأَعْرَجِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ
أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ
نَزَلَ نَبِيٌّ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ تَحْتَ شَجَرَةٍ
فَلَدَغَتْهُ نَمْلَةٌ فَأَمَرَ بِجَهَازِهِ فَأَخْرَجَ
مِنْ تَحْتِهَا ثُمَّ أَمَرَ بِهَا فَأَخْرَقَتْ
فَأَوْحَى اللَّهُ إِلَيْهِ فَهَلَا نَمْلَةٌ وَاحِدَةٌ.

٥٢٦٠. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ صَالِحٍ
حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ وَهَبٍ قَالَ
أَخْبَرَنِي يُونُسُ عَنْ ابْنِ شِهَابٍ عَنْ
أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ وَسَعِيدِ
بْنِ الْمُسَيَّبِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنْ

pokušaja, ima još manje od toga.” Allahov Poslanik, s.a.v.s., je ovim želio ukazati kolika je opasnost od ove vrste guštera i da podstakne ashabe na njihovo uništavanje.

⁵¹⁶ Bilježe ga i Muslim u *Sahihu*, i En-Nesai, u *Sunenu*.

dvojica od Ebu Hurejrea, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., kazao: “Mrav je ujeo jednog od vjerovjesnika⁵¹⁷, pa je ovaj naredio te su cijeli mravinjak spalili. Tada mu je Allah objavio: ‘Zar si zbog jednog mrava koji te je ujeo zapalio čitavu zajednicu koja Me je slavila.’”⁵¹⁸

5261. ISPRIČAO NAM JE Ahmed b. Hanbel, njega je obavijestio Abdurrez-zak, prenijevši od Ma'mera, on od Ez-Zuhrija, on od Ubejdullaha b. Abdullaha b. Utbea, a on od Ibn Abbasa: “Vjerovjesnik, s.a.v.s., je zabranio ubijanje četiri vrste živih bića: mrava, pčelu, pupavca i sureda⁵¹⁹.”

5262. ISPRIČAO NAM JE Ebu Salih Mahbub b. Musa, njemu je saopćio Ebu Ishak el-Fezari, prenijevši od Ebu Ishaka eš-Šejbanija, a on od Ibn Sa'da – on je El-Hasan b. Sa'd – on od Abdurrahmana b. Abdullaha, da je njegov otac kazao: “Bili smo sa Allahovim Poslanikom, s.a.v.s., na jednom putovanju. On je izišao radi fiziološke potrebe, a mi smo ugledali crvenoglavu pticu koja je imala dvoje ptičadi. Uzeli smo

رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّ نَمْلَةً قَرَصَتْ نَبِيًّا مِنَ الْأَنْبِيَاءِ فَأَمَرَ بِقَرْصِيَةِ النَّمْلِ فَأَخْرَقَتْ فَأَوْجَى اللَّهُ إِلَيْهِ أَنِّي أَنْ قَرَصْنَاكَ نَمْلَةً أَهْلَكَتْ أُمَّةً مِنَ الْأُمَمِ تُسَبِّحُ.

٥٢٦١. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ حَدَّثَنَا مَعْمَرٌ عَنِ الرَّهْرِيِّ عَنِ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُثْبَةَ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: إِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنِ قَتْلِ أَرْبَعٍ مِنَ الدَّوَابِّ النَّمْلَةَ وَالنَّحْلَةَ وَالْهُدُودَ وَالصُّرَدَ.

٥٢٦٢. حَدَّثَنَا أَبُو صَالِحٍ مَحْبُوبُ بْنُ مُوسَى أَخْبَرَنَا أَبُو إِسْحَقَ الْفَزَارِيُّ عَنِ أَبِي إِسْحَقَ الشَّيْبَانِيِّ عَنِ ابْنِ سَعْدٍ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَهُوَ الْحَسَنُ بْنُ سَعْدٍ عَنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ عَنِ أَبِيهِ قَالَ: كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي سَفَرٍ فَأَنْظَلَقَ لِحَاجَتِهِ فَرَأَيْنَا حُمْرَةً مَعَهَا فَرَحَانٍ فَأَخَذْنَا فَرَحِيهَا فَجَاءَتْ

⁵¹⁷ El-Kurtubi smatra da je to bio Musa b. Imran, a.s., dok neki tvrde da je to bio Sulejman b. Davud, a.s.

⁵¹⁸ Bilježe ga u *El-Kutubus-sitten* svi autori, osim Et-Tirmizija.

⁵¹⁹ Sured je vrsta ptice.

joj ptičad, a crvenoglava ptica je došla i počela uznemireno letjeti. Kada je došao, Vjerovjesnik, s.a.v.s., reče: ‘Ko je nanio bol ovoj ptici uzevši joj ptičad, vratite joj ih. Potom ugleda spaljen mravinjak i reče: ‘Ko je ovo spalio?’ ‘Mi.’ – odgovorismo, a on kaza: ‘Niko nema pravo kažnjavati vatrom, osim Gospodar vatre.’”

36. O ubijanju žaba

5263. ISPRIČAO NAM JE Muhammed b. Kesir, nemu je saopćio Sufjan, prenijevši od Ibn Ebu Zi’ba, on od Seida b. Halida, on od Seida b. el-Musejjeba, a on od Abdurrahmana b. Osmana: “Neki liječnik je pitao Vjerovjesnika, s.a.v.s., u vezi žabe: htio ju je stavljati u lijek, pa mu je Vjerovjesnik, s.a.v.s., zabranio ubijanje žaba.”⁵²⁰

37. O gađanju kamenčićima

5264. ISPRIČAO NAM JE Hafs b. Omer, prenijevši od Šu’bea od Katadea, on od Ukbea b. Sahbana, a on od Abdullaha b. Mugaffela: “Allahov Poslanik, s.a.v.s., je zabranio gađanje kamenčićima, kazavši: ‘Njime se ne može niti šta uloviti niti neprijatelj savladati,

الْحَمْرَةَ فَجَعَلَتْ تُفَرِّشُ فَجَاءَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: مَنْ فَجَعَ هَذِهِ يَوْلِدَهَا رُدُّوا وَلَدَهَا إِلَيْهَا وَرَأَى قَرْيَةَ نَمَلٍ قَدْ حَرَّقْنَاهَا فَقَالَ: مَنْ حَرَّقَ هَذِهِ قُلْنَا نَحْنُ قَالَ إِنَّهُ لَا يَنْبَغِي أَنْ يُعَدَّبَ بِالنَّارِ إِلَّا رَبُّ النَّارِ

٣٦. بَاب فِي قَتْلِ الضَّفَدِ

٥٢٦٣. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ كَثِيرٍ أَخْبَرَنَا سُفْيَانُ عَنْ ابْنِ أَبِي ذُنَبٍ عَنْ سَعِيدِ بْنِ خَالِدٍ عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عُثْمَانَ أَنَّ طَبِيبًا سَأَلَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ ضَفْدَعٍ يَجْعَلُهَا فِي دَوَاهٍ فَنَهَاهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ قَتْلِهَا.

٣٧. بَاب فِي الْحَذَفِ

٥٢٦٤. حَدَّثَنَا حَفْصُ بْنُ عَمَرَ حَدَّثَنَا شُعْبَةُ عَنْ قَتَادَةَ عَنْ عُقْبَةَ بْنِ صُهَبَانَ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَعْقِلٍ قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الْحَذَفِ قَالَ إِنَّهُ لَا يَصِيدُ

⁵²⁰ Bilježi ga i En-Nesai, u *Sunenu*.

nego samo nekome oko izbiti ili zub slomiti.”⁵²¹

38. O obrezivanju/sunećenju

5265. ISPRIČALI SU NAM Sulejman b. Abdurrahman ed-Dimeški i Abdulvehhab b. Abdurrahim el-Ešdžei, njih je obavijestio Mervan, prenijevši od Muhammeda b. Hassana, on od Abdulvehhaba el-Kufija, on od Abdulmelika b. Umejra, a on od Ummu Atije el-Ensarije: “Jedna žena u Medini je obrezivala, pa joj je Vjerovjesnik, s.a.v.s., rekao: ‘Ne pretjeruj (prilikom obrezivanja) jer je to za ženu korisnije, a mužu milije.’”

Ebu Davud kaže: “Prenosi se od Ubedullaha b. Amra, on od Abdulmelika, sa istim senedom isti smisao. Ovaj hadis nije jak, jer je prenesen kao mursel-hadis. A i Muhammed b. Hassan je nedovoljno poznat prenosilac. Ovaj hadis je slab.”

39. O hodanju žena i muškaraca istim putem

5266. ISPRIČAO NAM JE Abdullah b. Mesleme, kog je obavijestio Abdulaziz b. Muhammed, prenijevši od Ebul-

صَيْدًا وَلَا يَنْكَأ عَدْوًا وَإِنَّمَا يَفْقَأُ
الْعَيْنَ وَيَكْشِرُ السِّنَّ.

٣٨. بَاب مَا جَاءَ فِي الْخَيْتَانِ

٥٢٦٥. حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ عَبْدِ
الرَّحْمَنِ الدَّمَشْقِيُّ وَعَبْدُ الْوَهَّابِ
بْنُ عَبْدِ الرَّحِيمِ الْأَشَجِيُّ قَالَا
حَدَّثَنَا مَرْوَانُ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ
حَسَّانَ قَالَ قَالَ عَبْدُ الْوَهَّابِ الْكُوفِيُّ
عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ عُمَيْرٍ عَنْ
أُمِّ عَطِيَّةَ الْأَنْصَارِيَّةِ أَنَّ امْرَأَةً كَانَتْ
تَخْتِنُ بِالْمَدِينَةِ فَقَالَ لَهَا النَّبِيُّ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا تُنْهِي فَإِنَّ ذَلِكَ
أَحْظَى لِلْمَرْأَةِ وَأَحَبُّ إِلَى الْبُعْلِ

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: رُوِيَ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ
عَمْرٍو عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بِمَعْنَاهُ وَإِسْنَادِهِ.
قَالَ أَبُو دَاوُدَ: لَيْسَ هُوَ بِالْقَوِيٍّ وَقَدْ رُوِيَ
مُرْسَلًا. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَمُحَمَّدُ بْنُ حَسَّانَ
مَجْهُولٌ وَهَذَا الْحَدِيثُ ضَعِيفٌ.

٣٩. بَاب فِي مَشْيِ النِّسَاءِ

مَعَ الرِّجَالِ فِي الطَّرِيقِ

٥٢٦٦. حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْلَمَةَ
حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ يَعْنِي ابْنَ

⁵²¹ Bilježe ga i El-Buhari i Muslim u *Sahihima*, i Ibn Madže, u *Sunenima*.

Jemana, on od Šeddada b. Ebu Amra b. Hammasa, on od svoga oca, on od Hamze b. Ebu Usejda el-Ensarija, on od njegovog oca: “Allahovog Poslanik je bio van džamije a muškarci su se, idući putem, izmiješali sa ženama, te Allahov Poslanik, s.a.v.s., reče ženama: ‘Izdvojte se, vi ne trebate ići sredinom puta – idite njegovim krajem.’ Nakon toga bi se žena pribila uza zid, toliko da bi joj ogrtač zapinjao o zid koliko mu je bila blizu.”

5267. ISPRIČAO NAM JE Muhammed b. Jahja b. Faris, njega je obavijestio Ebu Kutejbe Selm b. Kutejbe, prenijevši od Davuda b. Ebu Salih el-Muzenija, on od Nafia, a on od Ibn Omera: “Allahov Poslanik, s.a.v.s., je muškarcu zabranio da ide između dvije žene.”⁵²²

40. O osobi koja grdi vrijeme

5268. ISPRIČALI SU NAM Muhammed b. es-Sabbah b. Sufjan i Ibnus-Serh, prenijevši od Sufjana, on od Ez-Zuhrija, on od Seida, on od Ebu Hurejrea, a on

مُحَمَّدٍ عَنِ أَبِي الْيَمَانِ عَنِ شَدَّادِ بْنِ أَبِي عَمْرٍو بْنِ حَمَائِسَ عَنِ أَبِيهِ عَنِ حَمْرَةَ بْنِ أَبِي أُسَيْدِ الْأَنْصَارِيِّ عَنِ أَبِيهِ أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: وَهُوَ خَارِجٌ مِنَ الْمَسْجِدِ فَاخْتَلَطَ الرَّجَالُ مَعَ النِّسَاءِ فِي الطَّرِيقِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لِلنِّسَاءِ اسْتَأْخِرْنَ فَإِنَّهُ لَيْسَ لَكِنَّ أَنْ تَحْتَمِلْنَ الطَّرِيقَ عَلَيْكِنَّ بِحَافَاتِ الطَّرِيقِ فَكَانَتْ الْمَرْأَةُ تَلْتَصِقُ بِالْحِجَارِ حَتَّى إِنَّ ثَوْبَهَا لَيَتَعَلَّقُ بِالْحِجَارِ مِنْ لُصُوقِهَا بِهِ.

٥٢٦٧. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى بْنِ قَارِيسٍ حَدَّثَنَا أَبُو قَتَيْبَةَ سَلْمُ بْنُ قَتَيْبَةَ عَنِ دَاوُدَ بْنِ أَبِي صَالِحٍ الْمَدِينِيِّ عَنِ نَافِعِ عَنِ ابْنِ عُمَرَ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى أَنْ يَمْشِيَ بِعَيْنِي الرَّجُلُ بَيْنَ الْمَرْأَتَيْنِ.

٤٠. بَابُ فِي الرَّجُلِ يَسُبُّ الدَّهْرَ

٥٢٦٨. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الصَّبَّاحِ بْنِ سُفْيَانَ وَابْنُ السَّرْحِ قَالَ حَدَّثَنَا سُفْيَانُ عَنِ الزُّهْرِيِّ عَنِ سَعِيدِ

⁵²² El-Munziri kaže da je ovaj hadis spomenuo i El-Buhari, u *Et-Tarihul-kebiru*.

od Vjerovjesnika, s.a.v.s., da je Uzvišeni Allah rekao: “Uznemirava Me čovjek grdeći vrijeme, a ja sam Vlasnik vremena. U Mojoj ruci je odluka i Ja činim da noć i dan naizmjenice nastupaju.”

Ibnus-Serh je umjesto: Seid rekao: Ibnul-Musejjeb.

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ يُؤْذِينِي ابْنُ آدَمَ يَسُبُّ الدَّهْرَ وَأَنَا الدَّهْرُ بِيَدِي الْأَمْرُ أَقْلَبُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ

قَالَ ابْنُ السَّرْحِ عَنْ ابْنِ الْمُسَيْبِ مَكَانَ سَعِيدٍ وَاللَّهُ أَعْلَمُ.

Ovim je, hvala Uzvišenom Allahu, završen prijevod i komentar cjelokupnog Ebu Davudovog Sunena. Molim Svevišnjeg Allaha da mi ovaj trud upiše u dobra djela. Amin!

TUMAČ MANJE POZNATIH RIJEČI IZ ARAPSKOG I DRUGIH STRANIH JEZIKA

abdest – ritualno pranje lica, ruku do
iza laktova, potiranje glave, pranje
nogu i drugih dijelova tijela prije
stupanja u namaz

Abesinija – Etiopija

adab – lijepo vladanje

ahmedija – saruk, imamova kapa

ajet – znak, kraći odlomak iz
Kur'ana

akšam – namaz, molitva koja se obav-
lja nakon zalaska sunca

alejhis-selam – neka je na njega mir

alim – učenjak, znalac

aludirati – govoriti o jednoj stvari a
ciljati na drugu

analogija – sličnost

apokrifan – lažan, neutemeljen

argument – dokaz

aršin – mjera za dužinu, krojački aršin
dug 65 cm

ashab – Muhammedov, s.a.v.s., drug
i savremenik

avret – dijelovi tijela koje treba po-
kriti

beduin – pustinjak, stanovnik pu-
stinje

bereket – blagoslov, sreća i blago-
stanje

bungur – pšenična prekrupa

citirati – navesti

čerpič – sirova nepečena cigla

daif – slab

derogiran – stavljen izvan snage

dova – molba upućena Bogu, bla-
goslov

džami' – univerzalna zbirka hadisa

džemat – skupina, područje jedne dža-
mije, skupno obavljanje namaza

dženabet – dženabet, nečistoća usljed
ejakulacije

džin – demon

- džunub** – nečist, neokupan nakon spolnog odnosa ili ejakulacije u snu
- efdalnije** – vrednije, bolje
- eksplicitno** – jasno
- emanet** – povjerenje
- ensarija/ensarijka** – Muhammedov, s.a.v.s., pristicalica iz Medine.
- eser** – trag
- ezan** – obznana o nastupu namaskog vremena, poziv na skupno obavljanje namaza
- fakih** – islamski pravnik
- farz** – obligatna, prvostepena dužnost
- ferek** – mjera za zapreminu u Medini, jedan ferek iznosi tri sa'a ili četiri ruba'a
- fetha** – znak za vokal a, e
- fetva** – mišljenje; rješenje muftije ili šejhul-islama o pravnom vjerskom pitanju u slučaju koji nije predviđen u šerijatu
- fikh** – šerijatsko pravo
- firka** – sekta
- fitret** – priroda, stvaranje, narav, ćud
- fuškija** – izmet od konja
- gaflet** – nemar, nehat, ravnodušnost
- garib** – tuđinac, strana, hadis koji iz generacije prenosi jedan ravija, usamljen
- gusul** – ritualno vjersko kupanje
- haber** – vijest
- hasura** – prostirka od rogozine
- hades** – nečistoća, pojava koja kvari abdest
- Hadžerul-esved** – Crni kamen
- hafiz u hadisu** – hadiski učenjak koji pamti sto hiljada hadisa
- hajd/hajz** – menzes, mjesečni ciklus kod žene
- hanbelijska pravna škola** – hanbelijski mezheb
- hanefijska pravna škola** – hanefijski mezheb
- haram** – zabranjen, nedopušten
- haridžije** – pristicalice pobunjeničke sekte koji su ustali protiv Alije
- Harurija** – stanovnica Harure, mjesto u Iraku
- hendek** – jarak, rov, opkop; zaštitni opkop oko Medine
- hidžab** – veo, koprena
- hidžama** – isisavanje krvi pomoću kupice
- hidžra** – seoba, preseljenje
- Hidžra** – Muhammedovo, s.a.v.s., preseljenje iz Mekke u Medinu
- hilafet** – vladavina halife
- hulefai-rašidini** – četverica prvih halifa: Ebu Bekr, Omer, Osman i Alija
- hutba** – govor
- ibadet** – pobožnost, bogoslužje
- idtirab** – poremećaj, zbrka
- idžma** – jednoglasnost, konsenzus
- iftar** – omršenje postača nakon zaslaska sunca
- ikamet** – drugi poziv za namaz koji se izgovori pred početak farza
- ikindija** – popodnevna molitva
- imam** – vođa, starješina, čovjek koji predvodi skupni namaz u džamiji
- imam u hadisu** – nenadmašni stručnjak u hadisu

- imam u kiraetu** – nenadmašni stručnjak u kiraetu
- imam u tefsiru** – nenadmašni stručnjak u tefsiru
- imamet** – položaj, služba imama, predvođenje
- imperativ** – zapovijed, neodklonjiv zahtjev, moranje
- insan** – čovjek, ljudsko biće
- islam** – predanost, vjera
- išaret** – znak
- istihaza** – vanredno krvarenje kod žena, koje se javlja nakon mjesečnog ili postporođajnog ciklusa
- jacija** – peti dnevni namaz, čije vrijeme počinje dva sahata nakon akšama
- kaderije** – pristalice vjerovanja u slobodnu volju, indeterministi.
- kadija** – sudac
- kerahet** – pokuđenost, odvratnost
- kibla** – Kaba, pravac okretanja u namazu
- kijam** – stajanje u namazu
- kullet** – vrč, posuda koja sadrži 250 litara
- kumir** – kip ili lik kome se iskazuje obožavanje
- leđen** – lavor, posuda
- makbul** – prihvatljiv
- medžhul** – nepoznat, anonimn
- mekruh** – pokuđen, odvratan
- mekuk** – posuda od jednog i po sa'a
- mendub** – pohvalno, lijepo
- merfu'** – hadis čiji sened doseže do Muhammeda, a.s.
- Mesdžidul-haram** – Hram u Mekki
- mesh** – potiranje mokrom rukom
- mestve** – obuća po kojoj se čini mesh prilikom uzimanja abdesta
- metn** – tekst
- mevdu** – patvoren, apokrifan
- mevkuf** – zaustavljen, zastao, izreka ashaba
- mezi** – svijetla sluz koja se javlja iz spolnog organa usljed nadražaja a prije sjemena
- mevkuf (hadis)** – hadis čiji sened doseže do ashaba
- mezheb** – put, pravac, pravna škola
- milja** – mjera za dužinu, npr. geografska milja sadrži 7. 420 metara, morska milja 1.852 metra i sl.
- Miradž** – Muhammedovo, a.s, putovanje na nebesa.
- misk** – mošt, vrsta mirisa
- misvak** – drvo kojim se čiste zubi
- muallek** – hadis iz čijeg je seneda na početku ispušten jedan ili više prenosilaca uzastopno
- mudd** – posuda koja, prema Ebu Hanifi, iznosi dva litra
- mudtarib** – hadis u čijem senedu ili metnu postoji poremećaj
- mudelles (hadis)** – hadis u čijem senedu postoji kakav vid obmane, odnosno falsifikata
- mujezin** – osoba koja uči ezan
- mu'dal** – hadis u čijem senedu nedostaju uzastopno dvojica ili više prenosilaca
- muhaddis** – naziv za učenjaka hadisa
- muhadžir** – iseljenik (općenito), iseljenik iz Mekke u Medinu
- muhtesar** – sažetak

- muktedija** – osoba koja klanja za imamom
- mu'min** – vjernik
- munafik** – dvoličnjak, licemjer
- munkati** – prekinut; hadis koji ima prekid u senedu
- munker** – pokuđen, ružan, slab hadis koji prenosi dosta slab ravija i protivrječi pouzdanom prenosioocu
- mursel** – mursel-hadis koji tabiin prenosi izravno od Muhammeda, a.s.
- musafir** – putnik
- musala** – mjesto za klanjanje
- Mushaf** – pisani (štampani) primjerak Kur'ana, Kur'an
- musned** – hadis s cjelovitim nizom prenosilaca – do Muhammeda, a.s., vrsta hadiske zbirke
- mustehab** – lijepo, pohvalno
- mušrik** – mnogobožac, idolopoklonik
- mutevatir** – autentičan, hadis koji iz generacije u generaciju prenosi toliki broj ravija da je nemoguće posumnjati u njega.
- nafila** – dobrovoljni ibadet
- nifas** – postporođajni ciklus kod žena
- nijet** – naum, nakana
- r.a.** – neka je Allah zadovoljan njime
- rafidija** – pripadnik jedne islamske sekte
- ravija** – prenosilac
- rekat** – dio namaza koji se sastoji od stajanja, učenja, rukua i dvije sedžde
- remen** – kaiš
- rivajet** – predanje
- ruku** – presavijanje preko polovine tijela u namazu
- sa'** – posuda koja, prema Ebu Hanifi, sadrži osam litara
- sadekatul-fitr** – milostinja koja se daje nakon ramazanskog posta, prije Bajrama
- saf** – red, špalir
- sahih (hadiska zbirka)** – hadiska zbirka koja sadrži isključivo vjerodostojne hadise
- salih-hadis** – vjerodostojan hadis
- s.a.v.s.** – Allah mu se smilovao i spasio ga
- sedžda** – dio namaza kada se licem, nosom, čelom, nožnim prstima, koljenima i dlanovima spušta na zemlju
- sehvi-sedžda** – sedžda koja se obavlja radi nekog propusta u namazu
- selef** – prethodni, raniji
- sened** – niz, lanac prenosilaca
- senilan** – djetinjast, podjetinjio, oronuo
- sofa** – prostor za klanjanje ispred džamije
- sunnet** – Muhammedova, a.s, praksa, sve što je govorio radio i šutnjom odobrio
- sura** – poglavlje Kur'ana (ima ih 114)
- sutra** – štap ili neki viši predmet koji osoba postavlja ispred sebe kada klanja na otvorenom
- šafiran** – vrsta začina, mirisa
- šart** – uvjet

- šaz (hadis, riječi)** – izniman, hadis koji prenosi pouzdan ravija i protivrječi drugim pouzdanim ravijama
šefaat – zagovor
šehadet – očitovanje, svjedočenje
šehid – svjedok
šejh – učitelj, starac
šerijat – islamski zakon utemeljen na Kur'anu i sunnetu
ševahid(e) – svjedoci
tabiin – savremenik Muhammedovog, a.s, ashaba.
tavaf – obilazak oko Kabe
tedlis – prevara, obmana, falsifikat
tefsir – tumačenje Kur'ana
tefter – popis, registar
tehijjetul-mesdžid – namaz koji se klanja u počast džamiji
tekbir – izgovor Allahu ekber
tekne – vrsta posude za kupanje
tešehud – sjedenje u namazu koliko se može pručiti Et-tehijjatu
tevba – pokajanje
turban – saruk, ahmedija
ulema – učenjaci
ummet – narod, pristalice
umra – hodočašće Mekke koje se može obaviti u bilo koje doba godine
vadžib – prvostepena dužnost prema mišljenju većine učenjaka, a prema Ebu Hanifi, drugostepena dužnost
valija – skrbnik, štitićenik
vaz – propovjed, govor, besjeda
vers – indijski šafran
zahirije – oni koji tumače Kur'an doslovno
zekjat – obavezna milostinja koja se daje na imovinu
zenit – tačka nebeske sfere iznad glave posmatrača
zeval – podne, vrijeme kada se sunce pomakne sa zenita
zikrullah – spominjanje i veličanje Allaha

LITERATURA

Abadi, Ebut-Tajjib Muhammed Šemsul-Hakk el-Azimi, *Avnul-ma'bud šerh suneni Ebi Davud*, Darul-fikr, Bejrut 2003.

El-Askalani, Ibn Hadžer, *Fethul-Bari šerhu Sahil-Buhari*, Darul-ma'rife, Bejrut, drugo izdanje.

Eš-Šejbani, Ahmed b. Hanbel, *Musned s komentarom Ahmeda Muhammeda Šakira*, Darul-mearif, Egipat 1958.

El-Džezeri, Ebus-Sa'dat el-Mubarek b. Muhammed Ibnul-Esir, *En-Nihaje fi garibil-hadisi vel-eseri*, Daru ihjait-turasil-arebi, Bejrut,

Karić, Enes, Kur'an sa prijevodom na bosanski jezik, Bosanska knjiga, Sarajevo 1995.

El-Kazvini, Ibn Madže, *Sunen*, Darul-fikr, Bejrut, drugo izdanje.

Korkut, Besim, Kur'an s prevodom (godina nije spomenuta).

El-Mubarekfori, Muhammed Abdurrahman b. Abdulkerim, *Tuhfetu-ahvezi bi šerhi Džami'it Tirmizi*, Kairo 1964. drugo izdanje.

En-Nesai, *Sunen s Es-Sujutijevim komentarom i Es-Sindijevim bilješkama*, Darul-kitabil-arebi, Bejrut 1930. prvo izdanje.

En-Nevevi, Ebu Zekerijja Jahja b. Šeref, *Šerhu Sahih Muslim*, Darul-fikr, Bejrut, 1972. god. drugo izdanje.

Es-Sejid, Sabik, *Fikhus-Sunne*, Darul-kitabil-arebi, Bejrut 1973. drugo izdanje.

Es-Sidki, Muhammed b. Ilan el-Eš'ari el-Meki, *Delilul-felahin lituruki Rijadis-salihin*, Darul-fikr, Bejrut 1974. god.

Et-Tirmizi, *Džami' Sunen*, Elči Ibrahim-pašina Medresa, Travnik, 1999-2009. god.

Eš-Ševkani, Muhammed b. Ali, *Nejlul-evtar šerh Muntekal-ahbar*, Šeriketu mektebeti vel metbeati Mustafa el-Babi el-Halebi ve evladuhu, Egipat (godina nije spomenuta).

Ez-Zejlei, *Nasbur-raje li ehadisil-Hidaje*, El-Mektebul-islami, Bejrut 1393. po Hidžri, drugo izdanje.

Rječnik arapskog jezika, Teufik Muftić.

VRSTE HADISA I NJIHOVA PODJELA

Da bismo prijevod ovoga djela učinili što razumljivijim i dostupnijim čitaocu, neophodno je iznijeti kraći prikaz vrsta hadisa i njihovih definicija. Obzirom da se kroz tekst cijele knjige najčešće spominje upravo riječ *hadis*, valja posebno objasniti njezino značenje.

Riječ *hadis* u arapskom jeziku ima više značenja. Ona može, ovisno od određenog semantičko-stilističkog konteksta, značiti: govor, razgovor, saopćenje, vijest, obavijest, priča, pripovijest, predanje, tradicija i slično. U hadiskoj nauci se ova riječ upotrebljava u smislu ukupnosti Poslanikove tradicije, odnosi se na sve ono što je Posljednji Allahov poslanik, s.a.v.s., prije i u toku vjerovjesničke misije rekao, uradio, odobrio, kao i sve obavijesti koje govore o njegovu rođenju, djetinjstvu, osobnosti, te svim ostalim tjelesnim, karakternim i drugim osobinama.

Obzirom da postoje brojne vrste hadisa, kao i mnogo stručnih naziva u hadiskoj terminologiji koje je prilično teško razumjeti bez zasebnog metodološkog pristupa, mi ćemo ih, radi lakšeg značenjskog određenja i poimanja, razdijeliti u nekoliko srodnih tematskih cjelina.

PODJELA HADISA PREMA NAČINU PRENOŠENJA

Hadise obzirom na način njihovog dopiranja do nas, odnosno broj ravija koji su ih prenijeli, možemo podijeliti na dvije osnovne vrste: a) mutevatir-hadisi; b) ahad-hadisi.

Mutevatir-hadisi

Mutevatir je onaj hadis koji, iz generacije u generaciju, prenosi toliki broj prenosilaca da je isključena bilo kakva sumnja u njegovu autentičnost.

Da bi se jedan hadis mogao smatrati mutevatirom, neophodno je da ispunjava sljedeće uvjete:

- Treba biti prenijet od velikog broja ravija. Sporan je minimum ravija zbog kojih bi se jedan hadis mogao smatrati mutevatirom. Odabrano je mišljenje da ih ni u jednoj generaciji ne smije biti manje od deset.

- Isto toliki broj prenosilaca hadisa treba biti prisutan u svim generacijama. Ukoliko bi samo u jednoj generaciji broj ravija bio manji od spomenutog, hadis se ne bi smatrao mutevatirom, makar ih u ostalim generacijama bilo i više.

- Sami sastav ravija treba biti takve prirode da isključuje svaku mogućnost njihovoga *dogovora* na neistini. To podrazumjeva da su ravije iz različitih mjesta i pokrajina, da su različitih zanimanja i da pripadaju različitim mezhebima.

- Ono što se propovijeda treba se izravno čuti ili vidjeti.

Mutevatir-hadis nam daje stopostotnu sigurnost kao da smo ono što nam se u njemu prenosi vidjeli vlastitim očima ili čuli vlastitim ušima, tako da u to nema ni najmanje sumnje.

Postoje dvije vrste mutevatir-hadisa: a) mutevatir-hadisi čiji su i tekst i smisao mutevatir – el-mutevatirul-lafzijj; b) mutevatir-hadisi čiji je smisao mutevatir, makar se tekst nešto i razlikovao – el-mutevatirul-ma'nevijj.

Primjer za prvu vrstu je hadis: **“Ko na mene namjerno slaže, neka pripremi sebi mjesto u Džehennemu.”** Prenijelo ga je sedamdeset i nekoliko ashaba. Primjer za drugu vrstu su hadisi o podizanju ruku prilikom dove. Oko stotinu hadisa govori o ovoj problematici.

Ahad-hadisi

Ahad-hadisom se naziva svaki hadis koji ne ispunjava uvjete mutevatira. Ahad-hadisi se dijele na: mešhur, aziz i garib-hadise.

Mešhur-hadisi

Mešhur je onaj hadis koji, iz generacije u generaciju, prenose po trojica i više ravija, ali koji ne dostiže rang mutevatira. Neki ovu vrstu mešhura nazivaju i mustefidom.

Postoje dvije vrste mešhur-hadisa: a) hadis koji je postao mešhur zbog toga što ispunjava gore spomenute uvjete; b) hadis koji ne ispunjava spomenute uvjete, ali je nazvan mešhurom zbog široke upotrebe.

Objе vrste mešhur-hadisa mogu imati različit stepen. Mogu biti sahih, hasen, daif, a i apokrifni. Općenito kazavši, svi hadisi, osim mutevatira, podliježu provjeri. Jedino mutevatir-hadise nije potrebno provjeravati, oni su na najvišem stupnju vjerodostojnosti.

Aziz-hadisi

Aziz-hadisom se naziva svaki hadis koji ni u jednoj generaciji ne prenosi manje od dvojice ravija. Neki učenjaci smatraju aziz-hadisom onaj hadis koji, iz generacije u generaciju, prenose po dvojica prenosilaca. Međutim, ovakva definicija aziz-hadisa nije prihvaćena od strane većine muhaddisa.

Garib-hadisi

Garib-hadisom se naziva hadis koji, iz generacije u generaciju, prenosi po jedan ravija ili ga u nekim generacijama, ili u makar jednoj generaciji, prenosi samo jedan ravija.

Garib-hadisa imamo dvije vrste: a) opći garib-hadis; b) relativni garib-hadis.

Opći garib je hadis koji iz generacije ashaba prenosi samo jedan ravija. Primjer za to je hadis: “Djela se prosuđuju isključivo prema namjerama (...)” Ovaj hadis iz generacije ashaba prenosi samo Omer b. Hattab.

Relativnim garib-hadisom nazivamo onaj hadis koji prenosi više ashaba, a potom ga u nekoj od sljedećih generacija prenosi samo jedan ravija. Primjer: “**Vjerovjesnik, s.a.v.s., je ušao u Mekku, a na glavi je imao kacigu.**” Ovaj hadis od Zuhrija prenosi samo Malik.

PODJELA HADISA PREMA STEPENU VJERODOSTOJNOSTI

Hadiski učenjaci sve hadise dijele na dvije kategorije: na one koji se prihvaćaju i na one koji se odbacuju. Kasnije su sve hadise koji se prihvaćaju smjestili u dvije kategorije: sahih i hasen-hadise. Sve hadise koji se odbacuju svrstali su u kategoriju daif-hadisa. Mi ćemo se ukratko osvrnuti na svaku od tih vrsta, s posebnim akcentom na hadise koje svaka od njih obuhvaća.

Sahih-hadisi

Sahih je onaj hadis koji kontinuirano prenosi pošten i precizan ravija od istoga takvog ravije sve do kraja seneda, te koji ne protivrječi drugim pouzdanijim predanjima i nema skrivenih nedostataka.

Da bi se jedan hadis mogao smatrati sahihom, mora ispuniti pet uvjeta:

1. Sened mu mora biti spojen od početka do kraja. To znači da je svaki ravija živio u isto vrijeme s onim od koga prenosi hadis, prema Buhariji, da se sa njim susreo i lično od njega čuo hadis.

2. Svi prenosioci u senedu moraju biti iskreni i pošteni. Pod iskrenošću i poštenjem se podrazumijeva sljedeće: da su svi muslimani, punoljetni, pametni, da nisu skloni laži i grijehu (činjenju harama i propuštanju farzova), da su čestiti i da ne krše pravila islamskog ponašanja. Hadiski učenjaci nisu prihvaćali hadis od prenosioca za kog su utvrdili da je, makar jednom u životu, slagao ili svjesno učinio neki haram i propustio farz, ukoliko se nije iskreno pokajao.

3. Svi prenosioci trebaju biti precizni do te mjere da su u stanju sve što jedanput čuju doslovno upamtiti, ukoliko usmeno prenose, odnosno tačno i bez grešaka zapisati, ukoliko to čine pismenim putem.

4. Nijedan ravija ne smije protivrječiti drugim pouzdanim ili od njega pouzdanijima ravijama. Ukoliko bi se desilo da jedan pouzdani ravija o jednoj te istoj stvari ili događaju priča drukčije od ravije koji je pouzdaniji od njega, hadis koji on pripovijeda bi automatski postao slab, ako se ne bi moglo naći neko relevantno objašnjenje.

5. Prenijeti hadis ne smije imati nikakvih skrivenih mahana. Dogodi se, naime, da jedan hadis ispuni sve spomenute uvjete, a onda neki od eksperata otkrije nekakav skriveni nedostatak zbog kojeg hadis postane slab. Naprimjer, svi hadisi koje prenosi Hasan el-Basri od Omera b. Hattaba su na ovaj način postali slabi, iako su na prvi pogled izgledali pouzdani. Učenjaci su otkrili, mada je Hasan vremenski dočekaio Omera, da je on imao svega dvije godine kad je Omer umro – a dijete s dvije godine nije u stanju upamtiti hadis.

Sahih-hadis se dijeli na dvije vrste:

1. sahih li zatihi – to je hadis koji je sam po sebi sahih, jer ispunjava spomenute uvjete;

2. sahih li gajrihi – hadis koji je, zbog drugih hadisa, postao sahih. Naime, ova vrsta sahih-hadisa pripada hasen-hadisima, ali je došla u mnogo predanja koja je uzdižu na rang sahih-hadisa.

Kategorije sahih-hadisa

Nisu svi sahih-hadisi na istom stupnju vrijednosti. Postoji razlika i među sahih-hadisima. Jedni su pouzdaniji od drugih. Hadiski učenjaci ih rangiraju prema sljedećim kriterijima:

1. najbolja vrsta sahih-hadisa su oni koje su i Buhari i Muslim zabilježili, s potpunim senedima, u svojim *Sahihima*;
2. hadisi koje je zabilježio samo Buhari;
3. hadisi koje zabilježio samo Muslim;

4. hadisi koji ispunjavaju uvjete Buharija i Muslima, a oni ih nisu zabilježili u *Sahihima*;
5. hadisi koji ispunjavaju Buharijeve uvjete;
6. hadisi koji ispunjavaju Muslimove uvjete;
7. hadisi koje drugi učenjaci, osim Buharija i Muslima, ocjenjuju sahihom.

Hasen-hadisi

Hadiski su učenjaci različito definirali pojam hasen-hadisa. Prema Hattabijevom mišljenju, hasen je hadis čiji se ishod zna, čiji su prenosioci poznati, na kome obitava većina hadisa, te koji je prihvatila većina učenjaka i po njemu postupila većina fakiha. Tirmizi hasenom smatra svaki hadis u čijem se senedu ne nađe osoba osumnjičena za laž, koji ne protivrječi pouzdanijim hadisima i koji je prenijet u više predanja. Ibn Hadžer el-Askalani smatra hasenom onaj hadis koji u potpunosti ispunjava sve uvjete sahiha, s tim što ravije kod hasena nisu, u pogledu preciznosti, na istom stepenu kao kod sahiha. Posljednja definicija hasen-hadisa je općeprihvaćena.

Hasen hadisa imamo dvije vrste: hasen koji je sam po sebi hasen: *hasenun li zatibi* – jer ispunjava spomenute uvjete; hasen koji je na osnovu drugih hadisa postao hasen – *hasenun li gajrihi*. Ova druga vrsta su slabi hadisi, ali su došli u mnogo predanja koja ih uzdižu na stepen hasena.

Prema mišljenju ogromne većine hadiskih, fikhskih i usuli-fikhskih učenjaka, hasen hadis je, kao i sahih, potpuno valjan argument na kome se temelje šerijatski propisi.

Daif-hadisi

Daif (slabi) hadis je onaj hadis kojem nedostaje jedan ili više uvjeta sahih ili hasen-hadisa. Hadis može biti slab zbog prekida u senedu ili iz nekog drugog uzroka.

Sve daif-hadise možemo podijeliti na dvije kategorije:

1. hadisi koji su slabi zbog prekida u senedu;
2. hadisi koji su slabi iz nekog drugog razloga.

Daif-hadisi koji su slabi zbog prekida u senedu

Ima više vrsta hadisa koji su postali slabi zato što im je prekinut sened. Ovisno o vrsti prekida – da li u senedu nedostaje jedan ili više prenosilaca, da li prenosioci nedostaju uzastopno u jednom dijelu ili na više mjesta u senedu, te da li je sened prekinut na početku, u sredini ili na kraju niza – daif-hadise možemo podijeliti na: muallek-hadise, mursel-hadise, mu'dal-hadise, munkati-hadise i mudelles-hadise.

Muallak-hadisi. Riječ *muallek* u arapskom jeziku ima više značenja. Može značiti *obješen, viseći, ovisan, uvjetovan* i slično. U hadiskoj nauci se muallekom naziva svaki hadis u čijem je senedu na početku ispušten jedan ili više prenosilaca uzastopno. Dobio je ovakav naziv zbog toga što se njegov sened vezuje samo za gornju stranu, a prekinut je u donjem dijelu – tako da izgleda kao da visi.

Muallek-hadisima se nazivaju i oni hadisi čiji je sened u potpunosti izostavljen kao, npr., kada kažemo: "Allahov Poslanik, s.a.v.s., je rekao to i to.", kao i hadisi čiji je sened izostavljen do ashaba ili tabiina, kao kada Buhari kaže: **"Ebu Musa je rekao: 'Allahov Poslanik, s.a.v.s., je pokrio koljena kada je došao Osman.'"** Buhari je izostavio cijeli sened ovoga hadisa do ashaba Ebu Musaa el-Ešarija.

Muallek-hadisi spadaju u kategoriju hadisa koji se odbacuju zato što im nedostaje jedan od uvjeta sahih i hasen-hadisa, to jest spojenost seneda. Izuzetak su muallek-hadisi u Buharijevom i Muslimovom *Sahihu*, koji se prihvaćaju, jer im je naknadno pronađen originalni sened.

Mursel-hadisi. Mursel je onaj hadis u čijem je senedu ispušten jedan ravija na kraju. Postoje tri vrste mursel-hadisa: opći mursel, mursel ashaba i skriveni mursel.

Općim murselom se naziva hadis koji jedan od tabiina izravno prenosi od Allahovog Poslanika, s.a.v.s., i ne spomene ime ashaba od koga je čuo hadis. Šafija veli: "Obavijestio me je Seid – on je prenio od Džurejdža,

koji je kazao: ‘Mene je obavijestio Humejd el-A’redž – da je Mudžahid kazao: ‘Vjerovjesnik, s.a.v.s., je izgovarao naglas telbiju: *Lebbejkellahumme lebbejk...*’” Ovdje Mudžahid kazuje izravno od Vjerovjesnika, s.a.v.s., da je učio telbiju naglas, a on je tabiin i nije vidio Allahovog Poslanika, s.a.v.s., a ne spominje ni ime ashaba koji mu je to prenio.

Murselom ashaba se naziva hadis koji od Allahovog Poslanika, s.a.v.s., prenosi ashab koji ga od njega nije izravno mogao čuti – tada je bio mali, ili je kasno primio islam, ili je negdje bio odsutan – a ne spominje ime ashaba koji mu ga je ispričao.

Skrivenim murselom se naziva hadis koji prenosi tabiin od ashaba s kojim je živio u istom vremenu, ali ga od njega nije čuo, i to riječima koje ukazuju na mogućnost i da ga je čuo i da nije. Naprimjer: Omer b. Abdulaziz, prenosi od Ukbea b. Amira, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “**Smilovao se Allah opreznim čuvarima.**” Mizzi tvrdi da Omer b. Abdulaziz nije imao susreta s Ukbeom b. Amirom. Kod ovakvih vrsta hadisa je moguće otkriti da li se radi o murselu na jedan od sljedećih načina: ukoliko učenjaci ustanove da dotični prenosilac nije uopće slušao hadise od spomenutog ashaba; ukoliko on sam prizna da nije slušao hadise od njega; ukoliko je dotični hadis došao i u drugim predanjima, a u njima je spomenut ravija između njega i dotičnog ashaba.

U pogledu sve tri vrste mursel-hadisa, islamski učenjaci imaju različite stavove. Većina hadiskih i mnogi fikhski i usuli-fikhski učenjaci smatraju da mursel-hadisi spadaju u kategoriju odbačenih hadisa. Ebu Hanife, Malik i Ahmed smatraju da je mursel-hadis pouzdan, ukoliko ispunjava sve ostale uvjete sahiha, i spada u kategoriju prihvaćenih hadisa. Prema njima, tabiini su uglavnom pouzdani i zasigurno ni jedan od njih ne bi Poslaniku pripisao ono u šta nije siguran. Šafija smatra da se mursel-hadis može smatrati pouzdanim i podvesti pod kategoriju prihvaćenih hadisa ukoliko ispuni određene uvjete. Ti uvjeti su: da je ravija koji ga vezuje za Poslanika, s.a.v.s., stariji tabiin; da je ravija koji prenosi od tabiina taj hadis pouzdan; da se s njim slažu hafizi hadisa i da mu u tome ne protivrječe; da je taj isti hadis drugim putem prenijet u potpunom senedu

do Poslanika, s.a.v.s. Većina učenjaka mursel ashaba smatra pouzdanim, ukoliko ispunjava ostale uvjete.

Mu'dal-hadisi. Mu'dal je onaj hadis u čijem senedu uzastopno nedostaju dvojica i više prenosilaca. Primjera radi, Malik je u *Muvettau* zabilježio da je Ebu Hurejre rekao: "Allahov Poslanik, s.a.v.s., je kazao: **'Roba sljeduju hrana i odjeća (kao i ostalu čeljad) i ne smije se opterećivati poslovima koje ne može izdržati.'**" Iz ovog hadisa, koji je zabilježen i u drugim izvorima, saznajemo da su u senedu između Malika i Ebu Hurejrea uzastopno izostavljena dvojica prenosilaca: Muhammed b. Adžlan i njegov otac.

Mu'dal spada u kategoriju odbačenih hadisa, jer je ova vrsta hadisa daleko lošija od muallaka, mursela ili munkatia zbog nedostatka dvojice uzastopnih prenosilaca. Inače, *Sunen* Seida b. Mensura i općenito sva djela Ibn Ebu Dun'jaa su puna ove vrste hadisa.

Munkati-hadis. Ibn Abdulberr munkati-hadisom smatra svaki hadis koji je prekinutog seneda – bez obzira na kojem se mjestu taj prekid nalazi i na koji je način uslijedio. Primjereno ovoj definiciji, pod pojam *munkati-hadis* se mogu podvesti i mursel, mu'dal i muallak. Poslije su hadiski učenjaci ovaj hadis izdvojili kao zasebnu vrstu. Oni munkati-hadisom smatraju svaki hadis u čijemu je senedu, prije ashaba, na jednom ili više mjesta, izostavljen neki ravija, pod uvjetom da nije na samom početku seneda. Prema ovoj definiciji, mursel, mu'dal i muallak se ne mogu podvesti pod munkati-hadise.

Primjer munkati-hadisa: Abdurrezzak prenosi od Sevrija – on od Ebu Ishaka, on od Zejda b. Jusej'a, a on od Huzejfea – da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., rekao: "Ako poslije mene hilafet povjerite Ebu Bekru, pa znajte da je on jak i povjerljiv." Ovaj hadis je munkati, jer u njegovom senedu, između Es-Sevrija i Ebu Ishaka, nedostaje jedan ravija. To je, kako se saznaje iz drugih predanja, Šerik. Dakle, Es-Sevri ovaj hadis nije direktno čuo od Ebu Ishaka, nego mu ga je od njega prenio Šerik.

Hadiski učenjaci su saglasni da je munkati-hadis slab i da spada u kategoriju odbačenih hadisa zato što se, pored prekinutog seneda, kod ovakvih hadisa ne zna ni pravo stanje izostavljenog ravije.

Mudelles-hadisi. Riječ *mudelles* je particip pasivni arapskog glagola *dellese* – prijevara, obmana, falsifikat. U hadiskoj nauci je mudelles usvojen kao stručni naziv za vrstu hadisa u čijem senedu postoji vid kakve obmane ili falsifikata. Hadiski učenjaci tedlis dijele na dvije osnovne vrste: a) tedlisul-isnad; b) tedlisuš-šujuh.

Tedlisul-isnad. Ova se vrsta tedlisa ostvaruje na jedan od četiri načina:

1. Kad jedan ravija od nekoga kog je vremenski dočekaao i s njim imao susret prenese nešto što od njega nije čuo. Primjer: Ebu Avane je prenio - od A'meša, on od Ibrahima et-Tejmija, on od svoga oca, a on od Ebu Zerra - da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., rekao: **“U Džehennemu sam čuo nekoga kako doziva: ‘O Milostivi, o Premilostivi!’”** Ebu Avane veli: “Upitao sam A'meša: ‘Jesi li ti to čuo od Ibrahima?’ ‘Ne,’ – odgovorio je – ‘nego mi je ispričao Hakim b. Džubejr, prenoseći to od njega.’” “To znači da je A'meš pokušao falsificirati sened hadisa time što je iz njega izostavio Hakima b. Džubejra i hadis prenio izravno od Ibrahima et-Tejmija. Ovakva vrsta tedlisa se zove i *tedlisul-iskat*.

2. Kad ravija sklon obmani iz seneda svjesno izostavi slabog raviju od koga je čuo dotični hadis, kako bi izgledalo da su ga prenijeli samo pouzdani prenosioci. Primjer: Ibn Ebu Hatim, u djelu *Ilel*, bilježi hadis kojeg prenosi Ishak b. Rahivejh od Bekijjea b. Velida: “Ispričao mi je Ebu Vehb el-Esedi – on je prenio od Nafia, on od Ibn Omera – da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., kazao: **‘Ne hvali islamijet kod čovjeka sve dok ne upoznaš njegova razmišljanja.’**” Ovdje je Bekijje b. Velid krivotvorio sened hadisa tako što je između Ebu Vehba el-Esedija i Nafia izbacio slabog raviju Ishaka b. Ebu Fevrea kako bi izgledalo da ovaj hadis prenose samo pouzdane ravije. Da bi se to teže prepoznalo, on je raviju Abdullaha b. Amra el-Esedija spomenuo po nadimku Ebu Vehb, a izostavio mu je ime. Ova se vrsta tedlisa zove i *tedlisut-tesvijeti*.

3. Kada neki od ravija presiječe kontinuitet seneda, tako što u lancu upotrijebi dvosmislen izraz iz kojega se ne može zaključiti da li je taj hadis čuo od osobe koju je spomenuo ili mu ga je neko drugi od nje prenio. Primjer: Hakem je, sa senedom, zabilježio da je Alija b. Hašrem rekao: “Bili smo kod Ibn Ujejne.“ - pa je počeo od Zuhrija. Neko od prisutnih ga upita: “Jesi li to ti čuo od Zuhrija?” – a on reče: “Ne, nisam to čuo od njega, niti od onoga ko je to čuo od Zuhrija, nego mi je ispričao Abdurezzak, prenijevši od Ma'mera, a on od Zuhrija.“ Ovdje je Ibn Ujejne u senedu izostavio dvojicu prenosilaca između njega i Zuhrija. Ovakva vrsta tedlisa se zove i *tedlisul-kati*.

4. Kad neki od ravija, prenoseći od učitelja, doda još nekoga od koga nije čuo dotični hadis. Primjer: “Priča Hakem da se jednog dana dogovorila grupa Hušejmovih učenika da od njega više ne uzima hadise u kojima ima obmane. Primijetivši to, Hušejm je kod svakog hadisa koji im je citirao naglasio: ‘Ispričali su nam Husejn i Mugire, a oni su prenijeli od Ibrahima...’ Pošto je završio, Hušejm reče: ‘Šta mislite, jesam li vas danas uspio prevariti?’ ‘Ne.’ – odgovoriše, a on reče: ‘Ja od onog što sam vam danas citirao od Mugirea nisam čuo ni jednog slova. Mugirea sam dodao uz Husejna.’” Ova se vrsta tedlisa zove i *tedlisul-atfi*.

Tedlisuš-šujuh. Ova se vrsta tedlisa ostvaruje tako što ravija, prenoseći mudellis-hadis, koji je čuo od učitelja, nekada učitelja oslovi imenom, nekada nadimkom, nekada nadimkom po mjestu rođenja ili plemenu ili ga okarakterizira nečim po čemu je nepoznat kako ne bi bio prepoznatljiv. Tako, naprimjer, Haris b. Ebu Usame, prenoseći hadise od hafiza Ebu Bekra Abdullaha b. Muhammeda b. Ubejda b. Sufjana, koji je više poznat po nadimku Ibn Ebu Dun'ja, nekada kaže: “Abdullah b. Ubejd je kazao.” – nekada: “Abdullah b. Sufjan je kazao.” – a nekada: “Ebu Bekr Sufjan je kazao.” kako bi izgledalo da je više prenosilaca prenijelo ovaj hadis.

Sve vrste mudelles-hadisa spadaju u kategoriju odbačenih hadisa. Ipak je najslabija među njima kategorija *tedlisut-tesvijeti*.

Daif-hadisi koji su slabi zbog nekog drugog uzroka

Pošto smo završili s vrstama hadisa koji su slabi zbog toga što ne ispunjavaju prvi uvjet sahiha, osvrnut ćemo se i na hadise koji su slabi zbog toga što ne ispunjavaju neki od preostala četiri uvjeta sahih-hadisa, a koji se uglavnom vezuju za kvalitete ravija, odnosno njihove vrline ili mahane.

Daif-hadise koji su slabi zbog nekog drugog uzroka možemo podijeliti na sljedeće vrste: mud'if-hadisi, šaz-hadisi, munker-hadisi, maklub-hadisi, muallel-hadisi, mudtarib-hadisi, metruk-hadisi i mevdu-hadisi.

Mud'if-hadisi. Mud'if-hadisom se smatra onaj hadis koji su, u pogledu metna ili seneda, hadiski učenjaci različito ocijenili. Neki su ga smatrali hasenom, a neki daifom. Da bi se jedan hadis mogao okarakterizirati mud'ifom – prema Es-Sehavijevom mišljenju – nužno je da ga većina hadiskih učenjaka smatra daifom ili da je podjednak broj učenjaka koji ga drže hasenom i onih koji ga smatraju daifom. Mnogi pouzdani hadisi ne bi, samo zato što ih neko karakterizira takvim, spali na stepen daif-hadisa. Ovo je najbolja kategorija daif-hadisa, a samo ju je Ibn Dževzi ustanovio kao posebnu vrstu. Prema drugima, ona ne postoji, jer ju oni podvode pod pojam daif-hadisa.

Šaz-hadisi. Prema Ibn Hadžerovom mišljenju, šaz je onaj hadis koji kazuje dosta pouzdan ravija, ali u pripovijedanju, ipak, protivrječi nekome ko je pouzdaniji od njega. Hadis kojeg pripovijeda pouzdaniji ravija naziva se mahfuzom. Ta protivrječnost može biti u senedu i metnu.

Primjer protivrječnost u senedu: Bilježe Nesaija i Ibn Madže, preko Ibn Ujejna, od Amra b. Dinara, on od Avsedže, od Ibn Abbasa: **“U Poslanikovo vrijeme je umro neki čovjek koji nije ostavio ni jednog nasljednika, osim roba kojega je oslobodio (...)”** Ibn Džurejdž i drugi su s ovim senedom prenijeli ovaj hadis. Protivrječio im je Hammad b. Zejd koji je ovaj hadis prenio s istim senedom, osim što u njemu nije spomenuo Ibn Abbasa. Uslijed toga je Ebu Hatem Ibn Ujejneovo predanje prihvatio dok je Hammad b. Zejdovo okarakterizirao kao šaz-hadis.

Primjer protivrječnosti u metnu: Tirmizi bilježi od Abdulvahida b. Zijada – koji je prenio od A'meša, on od Ebu Saliha, a on od Ebu Hurejrea – da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., kazao: **“Kada neko od vas klanja sabah, neka malo prilegne na desnu stranu.”** Bejheki tvrdi da je ovdje Abdulvahid b. Zijad protivrječio većini koja ovaj hadis prenosi kao Poslanikov postupak, a ne riječi. Allahov Poslanik, s.a.v.s., je imao običaj malo prileći na desnu stranu nakon klanjanja sabah-namaza.

Dakle, hadis u čijem prenošenju pouzdan ravija protivrječi drugome, pouzdanijem raviji ili većem broju pouzdanih ravija, naziva se šazom, dok se hadis koji prenosi pouzdaniji ravija naziva mahfuzom. Šaz spada u kategoriju odbačenih, dok mahfuz – ukoliko ispunjava sve druge uvjete – spada u kategoriju prihvaćenih hadisa.

Munker-hadisi. Hadiski učenjaci se razilaze u pogledu definicije munker-hadisa. Dvije su definicije najprihvatljivije: a) prema Ibn Hadžerovom mišljenju, munker je hadis koji prenosi dosta slab ravija koji, u prenošenju, protivrječi pouzdanim ravijama. Hadis koji pripovijedaju pouzdane ravije naziva se ma'ruфом; b) prema mišljenju nekih drugih učenjaka, munker je hadis u čijem se senedu nađe ravija koji u prenošenju pretjerano griješi ili je puno nemaran, ili pak sklon grijesima. Munker hadis spada u kategoriju veoma slabih hadisa. Po slabosti je odmah poslije mevdu i metruk-hadisa.

Maklub-hadisi. Maklub je hadis u kojem ravija zamijeni ili ispretura riječi u senedu ili metnu tako da prednju riječ stavi pozadi, a riječ odzada stavi naprijed. Maklub-hadis se dijeli na dvije osnovne vrste: maklubus-senedi i maklubul-metni.

Maklubus-senedi je hadis u kojem ravija izvrši zamjenu u senedu, i to na jedan od dva načina: a) stavi ime oca nekog ravije ispred njegovog imena – kao u hadisu Ka'ba b. Murreta, kojeg neki od ravija prenosi od Murreta b. Ka'ba; b) zamijeni jednog raviju potpuno drugim ravijom – kao što imamo slučaj u hadisu koji je prenijet od Salima, neki od ravija ga prenosi od Nafia.

Maklubul-metni je hadis u čijemu je tekstu neki ravija izvršio zamjenu, također, na jedan od dva načina: a) prednju riječ je stavio pozadi, a posljednju naprijed – kao što imamo u poznatom hadisu: **“Sedam vrsta ljudi će se na Sudnjem danu staviti u hlad Aršur-Rahmana, kada drugog hlada neće biti. Jedna od tih vrsta je i onaj koji dijeli milostinju tako da mu ne zna ljevica šta udjeljuje desnica.”** – ovdje je u nekim predanjima ravija zamijenio riječi, pa je prenio: **“Tako da mu ne zna desnica šta dijeli ljevica.”** ; b) metn jednog hadisa stavi uz sened sasvim drugog hadisa, a sened tog hadisa stavi ispred metna prvog hadisa, kako bi se neko provjerio i ispitao – kao što su Buhariju uradili stanovnici Bagdada kada su uzeli stotinu hadisa i ispremetali im metnove i senede, a potom ga upitali za njih, on je tekst svakog hadisa vratio njegovom senedu i ni u jednom nije pogriješio.

Maklub-hadis kod kojega je zamjena učinjena grješkom ravije spada u kategoriju odbačenih hadisa. Međutim, maklub-hadisi kod kojih je zamjena izvršena namjerno, u cilju da se neko provjeri, ne spadaju u ovu kategoriju hadisa.

Muallel ili mu'lul-hadisi. Muallelom se smatra svaki hadis u kojem se zapazi kakva skrivena mahana koja mu umanjuje stepen pouzdanosti.

Ovisno o tome gdje se nalazi skriveni nedostatak, muallel-hadise možemo podijeliti na tri kategorije:

1. muallel-hadisi koji imaju skriveni nedostatak u senedu;
2. muallel-hadisi koji imaju skriveni nedostatak u metnu;
3. muallel-hadisi koji istodobno imaju skrivene nedostatke i u senedu i u metnu.

Prve vrste ima najviše, s tim što u nekim slučajevima skriveni nedostatak u senedu, pored toga što umanjuje vrijednost seneda, umanjuje i vrijednost metna. To obično biva kad postoji samo jedno predanje takvog hadisa. Primjer: Ibn Džurejdž prenosi od Musaa b. Ukbea – on od Suhejla b. Ebu Saliha, on od svoga oca, a on od Ebu Hurejrea – da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., kazao: **“Ko bude sjedio u društvu u kojem bude halabuke i galame, pa prije nego ustane iz takvog društva kaže:**

‘Gospodaru moj, od Tebe tražim oprost i Tebi se kajem!’ - bit će mu oprošteno ono u čemu je pogriješio sjedeći u takvom društvu!” Buhari tvrdi da mu je nepoznato da postoji drugi sened ovoga hadisa od Ibn Džurejdža, niti se sjeća da je Musa slušao hadise od Suhejla.

U situacijama kada postoji više predanja takvog hadisa, skriveni nedostatak u senedu ne umanjuje stepen pouzdanosti metna. Primjer: Ibn Džurejdž prenosi od Imrana b. Ebu Enesa – on od Malika b. Evsa b. El-Haddesana – da je Ebu Zerr kazao: “Čuo sam Allahovoga Poslanika, s.a.v.s., kada je rekao: **‘Zekat se daje na deve, ovce i krupnu stoku (...)’**” Tirmizi, u djelu *Ilelul-Kebir*, veli: “Pitao sam Ebu Muhammeda o ovom hadisu, pa je rekao da Ibn Džurejdž nije slušao hadise od Imrana b. Ebu Enesa. Međutim, iako je mahana prisutna u senedu hadisa, ona ne umanjuje vrijednost samog teksta zato što je došao drugim pouzdanim putevima preko Seida b. Selemea b. Ebu Hisama.”

Primjer muallel-hadisa u kojem je skriven nedostatak ili mahana u metnu: Abdullah b. Mesud veli da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: **“Zla slutnja spada u idolopoklonstvo. Nema ni jednog od nas a da ona na njega ne ostavi traga. Allah, dž.š., je otklanja čvrstim osloncem na Njega.”** Prema mišljenju Sulejmana b. Harba, riječi “Nema ni jednog od nas a da ona na njega ne ostavi traga” – ne spadaju u tekst hadisa. On smatra da su to riječi Abdullaha b. Mesuda. Naime, kada je Ibn Mesud izgovorio prvi dio hadisa: **“Zla slutnja spada u idolopoklonstvo.”** – od sebe je dodao: **“Nema ni jednog od nas a da ona na njega ne ostavi traga.”** i potom citirao ostatak hadisa: **“Allah, dž.š., je otklonio čvrstim osloncem na Njega.”** Ravija je i Ibn Mesudove riječi prenio kao hadis.

Primjer muallel-hadisa u kom je skrivena mahana i u senedu i u metnu: Nesai i Ibn Madže u *Sunenima*, bilježe da je Bekijje prenio od Junusa, on od Zuhrija, on od Salima, on od Ibn Omera da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., kazao: **“Ko prispije na jedan rekat džume ili nekog drugog namaza – prispio je na taj namaz.”** Mahana u senedu je što u svim ostalim predanjima ovoga hadisa Zuhri prenosi od Ebu Selemea, a ne od Salima. Mahana u metnu je što ni u jednom drugom predanju ovoga

hadisa ne stoji riječ *džume*. U svim drugim predanjima ovaj hadis glasi: **“Ko prispije na jedan rekat namaza – prispio je na namaz.”**

Mudtarib-hadisi. Mudtarib je hadis prenijet od jednog te istog ravije (ili više njih) u različitom značenju ili na više načina, od kojih su svi podjednako pouzdani, tako da nije moguće dati prednost jednom nad drugim, niti je moguće naći kompromis u značenju.

Dva su uvjeta mudtarib-hadisa: a) da su sva predanja na istom rangu pouzdanosti, tako da uopće nije moguće dati prednost jednom nad ostalima; b) da su sva predanja došla u različitim značenjima, tako da nije moguće naći značenjski kompromis.

Postoje dvije vrste mudtarib-hadisa: mudtarib-hadisi kod kojih je idtirab (zamršenost) u senedu i mudtarib-hadisi kod kojih je idtirab u metnu.

Primjer mudtarib-hadisa kod kojeg je idtirab u senedu: Tirmizija bilježi da je Ebu Bekr rekao Allahovom Poslaniku, s.a.v.s: **“Allahov Poslaniče, primjećujem da si pošao sijediti?”** **“Da.”** – reče on – **“Osijedila me je sura Hud i njoj slične sure.”** Darekutni veli: “Ovaj hadis je mudtarib. Prenijet je isključivo preko Ebu Ishaka, i to na desetak različitih načina. Neki su ga prenijeli kao mursel, neki s potpunim senedom, neki kao Ebu Bekrove, neki kao Sa’dove, a neki kao Aišine riječi. Svi načini su u pogledu pouzdanosti na istom rangu i nije moguće dati prednost nekom od njih, niti je moguće iznaći kompromis među njima.“

Primjer mudtarib-hadisa kod kojega je idtirab u metnu: Tirmizi bilježi od Šerika – koji je prenio od Ebu Hamze, on od Ša’bija – da je Fatima, kćerka Kajsova, kazala: **“Allahov Poslanik, s.a.v.s., je upitan o zekatu, pa je rekao: ‘U imovini ima i drugih obaveznih dijeljenja, osim zekata.’”** U predanju ovoga hadisa, koje bilježi Ibn Madže, stoji: **“U imovini nema nikakvih drugih obaveznih dijeljenja osim zekata.”** Iraki veli da u tekstu ovog hadisa postoji idtirab za koji nije moguće naći pomirljivo objašnjenje.

Mudtarib se smatra slabim hadisom zato što je različito zapamćen, a to ukazuje da se radi o nepreciznosti pojedinih ravija – što bezuvjetno slabi pouzdanost hadisa.

Metruk-hadisi. Metrukom se smatra svaki hadis u čijem se senedu nađe ravija osumnjičen za laž. Primjer: Amr b. Šemir el-Džu'fi el-Kufi prenosi od Džabira, on od Ebu Tufejla da su Alija i Ammar kazali: **“Vjerovjesnik, s.a.v.s., bi Kunut-dovu učio na sabahu, a Tekbirit-tešrik počinjao od sabaha na Dan Arefata. Prestao bi poslije ikindije posljednjega dana Bajrama.”** Nesai, Darekutni i drugi učenjaci vele da je Amr b. Šemir metrukul-hadisi, tj. osumnjičen za laž.

Ravija može biti osumnjičen za laž iz dva razloga: a) ukoliko prenosi neki hadis koji se kosi s općeprihvaćenim principima i pravilima; b) ukoliko je u običnom govoru sklon laži, makar se ta sklonost ne primjećivala kod prenošenja hadisa.

Ovakvi se hadisi nazivaju metruk-hadisima zato što se u potpunosti odbacuju.

Mevdu-hadisi. Riječ *mevdu* je particip pasivni arapskog glagola *vedaa*, a ima značenje nečega što je izmišljeno, apokrifno, lažno, umetnuto. U hadiskoj nauci se mevduom naziva svaki hadis koji je neko izmislio, slagao, krivotvorio, a potom pripisao Allahovom Poslaniku, s.a.v.s. Mevdu hadisom se smatra svaki hadis u čijem se senedu otkrije ravija lažac.

Ako malo pomnije posmatramo, primjetit ćemo da su postojale različite kategorije ljudi koje su učestvovala u izmišljanju hadisa. Svaka od njih je bila rukovođena drukčijim motivima i interesima. Neki su izmišljali hadise zaslijepljeni mržnjom prema islamu, cilj im je bio podvaliti islamskom učenju nešto što mu ne pripada. Neki su se rukovodili političkim interesima. Mnogi su time željeli ostvariti lični prestiž i ugled, neki ekonomsku korist. Mnogi su izmišljali hadise u interesu pobožnosti – da bi svijet podstakli na činjenje lijepih i korisnih djela ili ga odvratili od nečega ružnog i štetnog. Bez obzira kakvim su motivima i interesima rukovođeni, svi su podjednako učinili medvjedu uslugu hadisu i islamu, te su stekli atribut lažova na Allahovog Poslanika, s.a.v.s., i učinili jedan od najtežih grijeha.

ZNACI PO KOJIMA SE MOGU PREPOZNATI APOKRIFNI HADISI

Hadiski su učenjaci uložili ogromne napore dok su odvojili i objelodanili sve ono što je izmišljeno na Allahovog Poslanika, s.a.v.s. Na takve vrste hadisa su ukazali u zbirkama apokrifnih hadisa i drugim djelima. Uz to, iznijeli su i neke znakove po kojima se mogu prepoznati. Oni mogu biti u senedu i u metnu.

Znaci u senedu hadisa

1. Kad neko sam prizna da je izmišljao hadise, kao što je to, naprimjer, učinio Nuh b. Ebu Merjem. Neko ga je, naime, upitao: “Otkud to da ti prenosiš hadise preko Ikrimea, od Ibn Abbasa, o vrijednosti učenja pojedinih sura, kad niko od Ikrimeovih učenika od njega takve hadise ne pripovijeda?”, a on je rekao: “Primijetio sam da ljudi iz dana u dan sve više zapostavljaju učenje Kur’ana, pa sam izmišljao hadise o značaju učenja Kur’ana kako bi ih podstakao na to.”

2. Lažan hadis se može otkriti i na temelju historijskih činjenica: datuma rođenja i smrti ravija. Ufejr b. Ma’dan el-Kelai priča: “Došao nam je jednom prilikom Omer b. Musa u Hums. Okupili smo se u džamiji da ga saslušamo. On nam je počeo citirati hadise riječima: ‘Ispričao nam je vaš dobri šejh, on je prenio od... – citirajući sve hadise sa senedom preko njega. Pošto završi, ja ga upitah: ‘A ko je taj naš dobri šejh? Kaži nam njegovo ime.’ ‘To je Halid b. Ma’dan.’ – odgovori. ‘A koje godine si se s njim susreo i gdje?’ ‘Sreo sam ga 108. hidžretske godine, za vrijeme Pohoda na Ermeniju.’ Rekoh mu: ‘Boj se Allaha i ne izmišljaj! Halid b.

Ma'dan je umro 104. hidžretske godine – kako si ga mogao sresti četiri godine nakon njegove smrti?”

3. Ponekad nam neke okolnosti otkrivaju lažnost hadisa. Sejf b. Omer et-Temimi veli: “Jednom prilikom sam se zadesio kod Sa'da b. Turajfa kad mu dođe sin plačući. ‘Šta ti je?’ – upita ga on. ‘Udarilo me je učitelj!’ – odgovori dječak. On će na to: ‘Danas ću ih ja ražalostiti! Ispričao mi je Ikrime, prenijevši od Ibn Abbasa, da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., rekao: **‘Najgori ljudi su učitelji vaše djece! Nemaju samilosti prema siročetu, a osori su i grubi prema bijedniku.’**”

Znaci u metnu

1. Plitkournost u izrazu i značenju. Muhammed, s.a.v.s., je bio najrječitiji čovjek, govorio je isključivo književnim arapskim jezikom. Njegove riječi su bile jezgrovite i sadržajne, pune mudrosti i poruka. Mogućnost bilo kakve grješke u izrazu i značenju je isključena. Kada se u tekstu hadisa i njegovom značenjskom smislu nađe nešto od toga – to ukazuje da bi se moglo raditi o lažnom hadisu. Pod ovo se mogu podvesti svi hadisi u kojima se za neznatna djela obećavaju velike nagrade i za sitne prijestupe prijeti teškim kaznama. Naprimjer: **“Ko kaže: La ilahe illellah, Uzvišeni mu Allah stvori pticu koja ima sedamdeset hiljada jezika. Svaki jezik na sedamdeset hiljada jezika za njega traži oprost.”** Tu spadaju i svi hadisi u kojima se za neko učinjeno djelo nagovješćavaju nagrade pejgamberā. Primjer: **“Ko klanja toliko i toliko rekata duhanamaza, imat će nagradu sedamdeset pejgambera.”**

2. Ukoliko hadis protivrječi kur'anskom tekstu i nije moguće pronaći kompromis u značenju. Primjer: **“Vanbračno dijete neće ući u Džennet.”** Ovaj hadis je suprotan ajetu *Niko ničiji teret neće nositi.*

3. Ukoliko protivrječi mutevatir-hadisima i nije ga moguće uskladiti s njima. Primjer: **“Ukoliko do vas dopre hadis koji potvrđuje istinu – prenosite ga svejedno da li sam ga ja rekao ili nisam.”** Ovaj hadis je u

koliziji s mutevatir-hadisom: **“Ko na mene namjerno slaže, neka pripremi sebi mjesto u Džehennemu.”**

4. Ukoliko se hadis kosi sa zdravim razumom, a nije mu moguće dati relevantno tumačenje. Primjer: **“Nuhova lađa je obišla oko Kabe sedam puta, a potom klanjala dva rekata kod Mekami-Ibrahima.”**

5. Ukoliko se hadis kosi sa stvarnošću. Primjer: **“Patlidžan je lijek za sve bolesti.”** i **“Pogled u lijepo lice poboljšava vid.”**

6. Ukoliko se kosi s općim principima vjere. Primjer: **“Kome se rodi dijete pa mu da ime Muhammed – ući će u Džennet i on i njegovo dijete.”**

7. Ukoliko pripadnik nekog mezheba prenosi hadis koji govori u prilog njegovom, a kudi ostale imame. Primjer: Kada sljedbenik hanefijskog mezheba priča da je Poslanik, s.a.v.s., rekao: **“U mom ummetu će se pojaviti čovjek koji će se zvati Ebu Hanife N’uman. To će biti svjetiljka moga ummeta.”** Ili: **“Među mojim sljedbenicima će se pojaviti čovjek koji će se zvati Muhammed b. Idris (Šafija). On će za moj ummet biti štetniji od Iblisa.”**

Apokrifni hadis je, prema mišljenju svih učenjaka, najgora kategorija hadisa. Ovakvu vrstu hadisa nije dozvoljeno ni prenositi, osim u slučaju kada se želi ukazati na njega. Svi koji svjesno prenose apokrifne hadise svrstavaju sebe među lašce ili učestvuju u širenju laži na Allahovog Poslanika, s.a.v.s. Laž na Poslanika spada u najteže grijehe.

PODJELA HADISA PREMA DALEKOSEŽNOSTI SENEDA

Hadise, shodno dalekosežnosti njihovog seneda, dijelimo na četiri vrste:

1. Hadisi-kudsijj

Riječ *hadis*, kako smo ranije rekli, između ostaloga znači i *govor*, a leksema *kuds* – *sveti* – prema tome, sintagma *hadisi-kudsijj* znači *sveti govor*. U hadiskoj nauci, hadisi-kudsijjom nazivamo svaki hadis koji Allahov Poslanik, s.a.v.s., prenosi od Uzvišenog Allaha. Dakle, hadisi-kudsijj su Allahove, dž.š., riječi, koje je vjerovjesnik Muhammed, s.a.v.s., samo prenosio. Ovdje je Allahov Poslanik, s.a.v.s., u ulozi ravije, jer sened hadisi-kudsijja doseže do Allaha, dž.š.

Hadisi-kudsijj možemo razlikovati od hadisa po tome što sened kod hadisa doseže do Allahovog Poslanika, s.a.v.s., dok se sened kod hadisi-kudsijja veže za Allaha, dž.š. Buhari i Muslim sa senedom bilježe od Ebu Zerra, a on prenosi od Vjerovjesnika, s.a.v.s., da je Uzvišeni Allah rekao: **“Ja sam Sebi zabranio nasilje, pa sam ga i među vama učinio zabranjenim.”**

Ako je hadisi-kudsijj Allahov, dž.š., govor, nameće se pitanje: kakva je razlika između Kur’ana i hadisi-kudsijja? Učenjaci navode mnoge elemente prema kojima se oni razlikuju, a ti se stavovi mogu svesti na četiri osnovna:

– Kur’an je i tekstom i smislom Allahov govor, a hadisi-kudsijj samo smislom – jer su riječi Muhammedove, s.a.v.s.

– Kur’an je sav prenesen mutevatir-predanjem, a hadisi-kudsijj nisu tako prenijeti.

– Samo učenje Kur’ana – bez obzira da li razumijemo njegovo značenje ili ne – predstavlja ibadet, a čitanje hadisi-kudsijja to ne predstavlja.

– Ko zaniječe samo jednu riječ, pa čak i samo jedno slovo iz Kur’ana, postaje nevjernik, a onaj ko zaniječe hadisi-kudsijju nije nevjernik, već samo grješnik.

Hadisi-kudsijji mogu biti na različitom stepenu vjerodostojnosti – ovisno o tome da li ispunjavaju uvjete vjerodostojnosti. Tako, postoje hadisi-kudsijji koji su sahih, hasen, daif, a postoje i patvoreni i apokrifni. Kako god su ljudi lagali na Allahovog Poslanika, izmišljajući hadisi-kudsijje, lagali su i na Allaha, dž.š. Zato je prije upotrebe hadisi-kudsijja nužno provjeravati njihov stepen, kao i kod hadisa.

2. Merfu-hadisi

Merfuom se naziva svaki hadis koji se vezuje za Allahovog Poslanika, s.a.v.s. Sened ove vrste hadisa doseže do Allahovog Poslanika, s.a.v.s. Primjer: Kada neki od ashaba kaže: “Allahov Poslanik, s.a.v.s., je rekao... ili postupio tako i tako.”

Postoje dvije vrste merfua: stvarni merfu-hadisi (*merfu-hakikaten*) i relativni merfu-hadisi (*merfu-hukmen*). Stvarni merfu-hadis je onaj hadis čiji sened doseže do Allahovog Poslanika, s.a.v.s. Relativni je onaj hadis čiji sened doseže do ashaba. U njemu ashab kazuje o stvarima koje je mogao saznati samo od Allahovog Poslanika, s.a.v.s. Naprimjer, neko od ashaba priča o gajb-stvarima ili kaže da im je bilo naređeno to i to, zabranjeno to i to – a poznato je da je samo Allahov Poslanik, s.a.v.s., znao gajb svjetove i da je samo on nešto mogao narediti i zabraniti. Ovakva vrsta hadisa, koji su u osnovi mevkuf, imaju status merfu-hadisa.

3. Mevkuf-hadisi

Mevkufom se naziva svaki hadis čiji sened doseže samo do ashaba. To su, ustvari, riječi, postupci i odobrenja ashaba. Mevkuf-hadisi mogu imati različit stepen pouzdanosti – ovisno o ispunjenosti uvjeta sahiha. Kada je ovakav hadis i vjerodostojan, on ne može vrijediti kao valjan

argument na kojem bi se temeljili propisi šerijata – jer su to riječi i postupci ashaba, a na njima se ne mogu temeljiti propisi islama.

4. Maktu-hadisi

Maktu je hadis čiji sened doseže samo do tabiina, ili nekog poslije njih. Ova vrsta hadisa su, ustvari, riječi tabiina. Kao i sve druge vrste hadisa, tako i maktu-hadis može, po stepenu vjerodostojnosti, biti sahih, hasen, daif, ali i apokrifan. Kada je i sahih, treba imati na umu da su to samo riječi i postupci tabiina, na kojima se ne može temeljiti nijedan šerijatsko-pravni propis.

PODJELA HADISA PREMA KONTINUIRANOSTI SENEDA

Sve hadise spojenog seneda možemo podijeliti na sedam vrsta:

1. Muttasil-hadisi

Muttasil je hadis čiji je sened od početka do kraja spojen – bez obzira da li doseže do Allahovog Poslanika, s.a.v.s., ili do ashaba. Ovaj se hadis naziva još i mevsulom. Ako je sened jednog hadisa spojen i doseže do Allahovog Poslanika, s.a.v.s., taj se hadis naziva još i *muttasil-merfu hadisom*. A ako mu je sened spojen i doseže do ashaba, onda se takav hadis naziva i *muttasil-mevkuf hadisom*. Postavlja se pitanje da li se jedan hadis čiji je sened spojen i doseže do tabiina može nazvati muttasilom. Iraki smatra da se ne može uopćeno nazivati muttasilom. Može, ukoliko se taj naziv vezuje za ime osobe za koju se veže sened. Primjer: “Ovaj hadis je muttasil do Seida b. Musijjiba.“ i slično.

2. Musned-hadisi

Musned je hadis čiji je sened od početka do kraja spojen i doseže do Allahovog Poslanika, s.a.v.s. Primjer: Buhari veli: “Ispričao nam je Abdullah b. Jusuf – on je prenio od Malika, on od Ebu Zinada, on od El-A’redža, a on od Ebu Hurejre – da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: **‘Kada se pas napije iz posude nekog od vas, neka je opere sedam puta.’**” Musned-hadis je istovremeno i muttasil-merfu hadis.

3. Mua’nan-hadisi

Muan’nom se naziva svaki hadis u čijem se senedu upotrebljava prijedlog *an* – od. Primjer: Tirmizi veli: “Ispričao nam je Kutejbe – njega je obavijestio Mugire b. Abdurahman, on je prenio od Ebu Zinada, on

od El-A'redža, on od Ebu Hurejrea – da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., kazao: **'Najbolji dan u kojem se sunce rodi je petak. U njemu je stvoren Adem, u njemu je uveden u Džennet i u njemu je izveden iz njega. A i Sudnji dan će se dogoditi u petak.'**"

Da bi se sened jednog muan'an-hadisa mogao smatrati spojenim, neophodno je ispuniti dva uvjeta: a) da su sve ravije koji prenose hadis s prijedlogom *an* vremenski dočekale one od kojih su preuzeli hadis; b) da ravije koje prenose hadis s prijedlogom *an* nisu mudellisi – skloni obmanama.

4. Muanan-hadisi

Munnen-hadisom se naziva svaki hadis u čijemu se senedu upotrebljava riječca *enne* – uistinu, zaista. Primjer: Prenosi Malik od Nafia, a on od Ibn Omera, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., tokom jednog putovanja, čuo Omera b. Hattaba kako se zaklinje ocem, pa je rekao: "Uzvišeni Allah vam zabranjuje da se zaklinjete roditeljima. Ko se od vas bude htio zakleti, neka se kune samo Bogom ili neka šuti."

Da bi se sened jednog muennen-hadisa mogao smatrati spojenim – prema mišljenju većine učenjaka – uvjet je da budu ispunjeni isti uvjeti kao kod muanan-hadisa.

5. Muselsel-hadisi

Muselsel je hadis u čijem senedu ravije lančano ponavljaju neko svojstvo ili stanje koje se odnosi na nekog raviju ili samo predanje. Primjer za to je hadis u kom stoji da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., rekao Muazu b. Džebel: **"Muaze, ja te uistinu volim! Iza svakog namaza, reci: 'Allahu moj, pomoz mi u spominjanju Tebe, u zahvaljivanju Tebi i robovanju Tebi.'"** Kod prenošenja ovoga hadisa, svi prenosioci ističu riječi: **"Ja te volim, pa reci..."** Ili, hadis u kom stoji da je Ebu Hurejre kazao: "Ebu Kasim me je uhvatio za ruku i rekao: 'Uzvišeni Allah je stvorio Zemlju u subotu.'" Kod ovog hadisa, svaki ravija uhvati za ruku onoga kome prenosi hadis.

6. Ali-hadisi

Ali-hadisom se naziva svaki hadis čiji je sened od početka do kraja spojen i kratak. Što je sened jednog hadisa kraći, manja je mogućnost propusta. Što je sened duži, objektivne mogućnosti propusta su veće. Zato su hadiski učenjaci tragali za kratkim senedima. Nije im bilo teško otići i po nekoliko desetina milja da bi preuzeli hadis izravno od nekog učenjaka i onda kada bi im taj hadis prenio neko u mjestu njihovog boravka.

7. Nazil-hadisi

Nazilom se naziva svaki hadis čiji je sened od početka do kraja spojen i dug. Prednost kraćem senedu daje se samo ako imamo dva pouzdana seneda od kojih je jedan kratak, a drugi dug. Ukoliko bi duži sened bio pouzdan, a kraći nepouzdan – prednost bi se dala pouzdanom senedu, bez obzira na njegovu dužinu.

PODJELA PRIHVATLJIVIH HADISA

Svi se prihvatljivi hadisi – mutevatir, sahih i hasen – mogu podijeliti na važeće, tj. one koji su na snazi, i nevažeće, tj. one koji su izvan snage. Tu spadaju muhkem i muhtelif-hadisi, te nasih i mensuh-hadisi.

Muhkem-hadisi

Muhkemom se naziva svaki hadis koji ispunjava uvjete prihvatljivih hadisa i koji nije u koliziji s drugim njemu ravnim hadisom. Ovakvih hadisa je najviše, a veoma je malo onih koji su u koliziji s drugim hadisima. Prema tome, ova vrsta hadisa spada u kategoriju važećih, to jest hadisa po kojima se postupa.

Muhtelif-hadisi

Muhtelifom se naziva svaki hadis koji ispunjava uvjete prihvatljivih hadisa, ali je u koliziji s, prema stepenu, sebi ravnim hadisom, s tim što je moguće naći pomirljiv smisao među njima. Ovakvi su hadisi važeći. Nevažeći su oni koji su u koliziji s pouzdanijim hadisima i nije ih moguće uskladiti s njima, kao što su šaz i munker-hadisi.

Nasih i mensuh-hadis

Nasih, derogirajući je hadis kojim je neki drugi hadis ili pak propis stavljen izvan snage. Ovaj se drugi zove mensuh ili derogirani hadis. Nasih je važeći, a mensuh nevažeći hadis, jer je izvan upotrebe i po njemu se ne postupa.

Nasih se od mensuha može prepoznati na jedan od sljedećih načina:

– Na osnovu riječi Allahovog Poslanika, s.a.v.s. Primjer: **“Bio sam vam zabranio da posjećujete mezare, sada ih posjećujte.”** Ovim su hadisom stavljeni van snage svi hadisi u kojima se zabranjuju posjete mezarima.

– Na osnovu riječi ashaba. Primjer: Džabir b. Abdullah kaže: **“Posljednja odredba Allahovog Poslanika, s.a.v.s., bila je da ne treba ponovo uzimati abdest nakon što se jede i pije nešto što je bilo na vatri.”** Riječi Džabira b. Abdullaha ukazuju da su svi hadisi prema kojima je bilo obavezno ponovno uzimanje abdesta nakon što bi se pojelo i popilo nešto što je bilo na vatri stavljeni izvan snage.

– Na osnovu historijata izgovora hadisa. Šidad b. Evs kaže da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: **“Post je pokvaren onom ko pušta i onome kom se pušta krv.”** Ibn Abbas veli: “Vjerovjesnik, s.a.v.s., je sebi pustio krv kad je bio u ihramu i postio.” Iz drugih predanja koje prenosi Šidad b. Evs da se zaključiti da je te riječi Allahov Poslanik, s.a.v.s., izgovorio u Mekki, neposredno nakon njezinog oslobođenja, 8. hidžretske godine, a Ibn Abbas je s Vjerovjesnikom, s.a.v.s., bio na Oprosnom hadžu 10. hidžretske godine. Ovo je dokaz da je prvi hadis derogiran i stavljen izvan snage.

JOŠ NEKE VRSTE HADISA

Ovdje ćemo spomenuti još dvije vrste hadisa koje se nisu mogle podvesti ni pod jednu od ranije spomenutih podjela:

Mudredž-hadisi

Mudredžom se naziva hadis kod kojega je izmijenjen kontekst seneda ili je u tekst ubačeno nešto što mu ne pripada, a što nije ničim razdvojeno od teksta hadisa.

Mudredž-hadisa imamo dvije vrste:

- mudredž-hadisi kod kojih je nešto umetnuto u sened;
- mudredž-hadisi kod kojih je nešto umetnuto u metn.

Ebu Davud navodi primjer hadisa kod kojih je nešto umetnuto u sened: “Ispričao mi je Sulejman b. Davud el-Mihri, koji kaže: ‘Obavijestio nas je Ibn Vehb koji kaže: ‘Mene je obavijestio Džerir b. Hazim, on je prenio od Ebu Ishaka, on od Asima b. Damreta, a Haris el-Aver je prenio od Alije da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., rekao: **‘Ukoliko posjeduješ dvjesto dirhema, koji su ti preko potreba stajali godinu dana – pet dirhema si dužan podijeliti na ime zekata.’**” Ovdje je Džerir u sened, koji preko Asima b. Damrea doseže samo do Alije, umetnuo još jedan sened, u kojem Haris el-Aver ovaj hadis preko Alije vezuje za Allahovog Poslanika, s.a.v.s. Dakle, Džerir je u ovom hadisu umetnuo sened u sened.

Primjer hadisa u čiji je metn ubačeno nešto što mu ne pripada: Hatib el-Bagdadi prenosi od Šu’bea on od Muhammeda b. Zijada, a on od Ebu Hurejrea da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: **“Propisno uzimajte abdest! Teško onome kod koga pete ostanu suhe!”** **“Propisno uzimajte abdest”** – su Ebu Hurejreove riječi, koje je neki ravija prenio kao Poslanikove, jer ih nije ničim razdvojio. To se da zaključiti na temelju hadisa koji bilježi Buhari, a u kojem stoji da je Ebu Hurejre kazao:

“Propisno uzimajte abdest, jer je Ebu Kasim kazao: **‘Teško onome kod koga pete ostanu suhe!’**”

Musahhaf-hadisi

Musahhafom se naziva hadis u kojem je, prilikom zapisivanja, grješkom promijenjen oblik neke riječi, te je umjesto nje zapisana sasvim druga, istog ili drukčijeg značenja.

Musahhaf-hadise možemo podijeliti na dvije vrste:

– Musahhaf-hadis kod kojeg je promijenjen oblik riječi u senedu. Primjer: Šu’be prenosi od El-Avvama b. Muradžima – Ibn Mein je, umjesto: “od El-A’vvama b. Muradžima” zapisao: “od el-A’vvama b. Muzahima.”

– Musahhaf-hadise kod kog je promijenjen oblik riječi u tekstu. Primjer: Zejd b. Sabit kaže: **“Vjerovjesnik, s.a.v.s., je sebi napravio sobu u džamiji.”** Ibn Lehia je umjesto riječi *ih tedžere/napravio sobu* grješkom zapisao *ih tedžemel/pustio krv* – pa je time potpuno promjenio smisao hadisa koji sada glasi: **“Vjerovjesnik, s.a.v.s., je sebi pustio krv u džamiji.”**

Najčešće grješke ove vrste prave oni koji hadise nisu preuzimali od svojih učitelja, nego iz knjiga. Usljed toga, hadiski učenjaci smatraju da hadise ne treba prihvaćati od onih koji su ih preuzeli iz knjiga.

GENERACIJE RAVIJA

Hadiski učenjaci su sve ravije hadisa svrstali u dvanaest generacija. Prema Ibn Hadžeru el-Askalaniju, to su sljedeće generacije:

1. Ashabi – Vjerovjesnikovi, s.a.v.s., savremenici.
2. Stariji tabiini i muhadremi, kao što je Seid b. Musejib.
3. Srednji tabiini, kao što su Hasan el-Basri i Muhammed b. Sirin.
4. Generacija iza srednje tabiinske generacije, kao što su Muhammed b. Šihab ez-Zuhri i Katade.
5. Mlađi tabiini koji su zatekli jednog ili dvojicu ashaba, kao što su A'meš i drugi.
6. Tabiini koji su živjeli u isto vrijeme kada i mlađi tabiini, s tim što oni nisu zatekli ni jednog ashaba. Naprimjer: Ibn Džurejdž.
7. Stariji etbaitabiini, kao što su Malik b. Enes i Sufjan es-Sevri.
8. Srednja generacija etbaitabiina, kao što su Sufjan b. Ujejne i Ibn Uleje.
9. Mlađi etbaitabiini, kao što su Zejd b. Harun, Šafija, Ebu Davud et-Tajalisi i Abdurezzak.
10. Generacija starijih prenosilaca koji su hadise preuzeli od etbaitabiina, kao što je Ahmed b. Hanbel.
11. Generacija srednjih prenosilaca koji su hadise preuzeli od etbaitabiina, kao što su Ez-Zuheli i Buhari.
12. Generacija mlađih prenosilaca koji su hadise preuzeli od etbaitabiina, kao što su Tirmizi, Ebu Davud i Nesai.

Prva i druga generacija su živjele u prvom vijeku. Treća, četvrta, peta, šesta, sedma i osma u drugom, dok su preostale četiri živjele u trećem hidžretskom stoljeću.

SADRŽAJ

POGLAVLJA O SUNNETU

6. Ko bude pozivao sunnetu (neophodnost sunneta)	5
7. O davanju prednosti.....	15
8. Šta je kazano o halifama	17
9. O vrijednosti ashaba	33
10. O zabrani grđenja ashaba.....	33
11. O određivanju Ebu Bekra za zastupnika.....	36
12. O tome da treba ostaviti priču u vrijeme nereda	37
13. O davanju prednosti jednim vjerovjesnicima nad drugim	40
14. Odgovor murđijama	44
15. Dokaz o uvećavanju vjerovanja (imana) i njegovom smanjivanju	45
16. O kaderu, sudbini.....	51
17. O djeci idolopoklonika koja umru maloljetna	67
18. O džehmijama i mu'tezilijama	72
19. O viđenju (Allaha)	77
20. O odgovoru džehmijama	79
21. O Kur'anu	81
22. O spomenu proživljenja i Sura/Roga	84
23. O zagovoru/šefaatu	84
24. O stvaranju Dženneta i Džehennema.....	86

25. O Havdu/Vrelu	87
26. O pitanjima u kaburu i kaburskoj patnji	90
27. O spomenu Mizana/Vage	96
28. O Dedžalu	96
29. O haridžijama (odnosno borbi protiv haridžija).....	98
30. O borbi protiv haridžija	100
31. O borbi protiv lopova.....	107
Kraj knjige o sunnetu.....	108

POGLAVLJA O LIJEPOM PONAŠANJU

1. O blagosti i dobroćudnosti Allahovog Poslanika, s.a.v.s.....	111
2. O smirenosti	113
3. O savladavanju srdžbe.....	113
4. Šta se izgovara prilikom srdžbe.....	115
5. O praštanju i toleranciji	117
6. O lijepom komuniciranju.....	119
7. O stidu	122
8. O lijepom moralu.....	124
9. O pokuđenosti uzdizanja u stvarima.....	125
10. O pokuđenosti međusobnog hvalisanja.....	126
11. O blagosti	127
12. O zahvali na učinjenom dobru	129
13. O sjedenju po putevima	130
14. O komotnosti mjesta za sjedenje	132
15. O sjedenju između sunca i hlada.....	133
16. O sjedanju u krugu (u halki)	133
17. O sjedanju u sredinu kružoka.....	134
18. O čovjeku koji u sijelu ustane drugom čovjeku	135
19. Sa kim se naređuje druženje.....	136
20. O pokuđenosti polemike.....	138
21. Način govora.....	139
22. O govoru (hutbi).....	140
23. Ukazivanje ljudima mjesta koje im pripada.....	141

24. O onome koji sjedne između dvije osobe bez njihovog dopuštenja...	142
25. O načinu sjedenja.....	143
26. O pokuđenom načinu sjedenja.....	144
27. O sijelu poslije jacije (O zabrani sijela nakon jacije).....	144
28. O čovjeku koji sjedi podvijenih nogu	145
29. O šaputanju u društvu.....	146
30. Ukoliko neko ustane, a potom se ponovo vrati na svoje mjesto.....	147
31. O pokuđenosti da osoba ustane sa mjesta na kome je sjedila, a da ne spomene Allaha	148
32. O iskupu za propuste na sijelu	148
33. O prenošenju riječi sa sijela	150
34. O opreznosti od ljudi	150
35. O (Vjerovjesnikovom, s.a.v.s.) hođu.....	152
36. O stavljanju jedne noge preko druge.....	153
37. O prenošenju razgovora	154
38. O klevetniku	155
39. O dvoličnjacima	156
40. O ogovaranju	156
41. O čovjeku koji brani čast svoga brata (o osobi koja spriječi ogovaranje muslimana)	160
42. Šta se ne smatra ogovaranjem	161
43. O čovjeku koji je oprostio čovjeku koji ga je ogovarao	162
44. O uhođenju (špijuniranju) (o zabrani špijuniranja)	163
45. O prikrivanju mahana muslimana.....	164
46. O bratimljenju	166
47. O međusobnom grđenju i vrijeđanju.....	166
48. O skromnosti	167
49. O uzvrćanju na provokacije	167
50. O zabrani grđenja umrlih.....	169
51. O zabrani nepravde i nasilja.....	170
52. O zavisti.....	172
53. O proklinjanju.....	173
54. O onome koji uputi dovu protiv onoga ko mu je nepravdu učinio	175

55. O onome koji napusti brata muslimana	176
56. O sumnjičenju.....	179
57. O savjetu i pažnji	179
58. O mirenju zavađenih.....	180
59. O pjevanju (zabrani pjevanja)	182
60. O pokuđenosti sviranja i pjevanja uz frulu	183
61. O propisu u vezi sa hermafroditom/feminiziranom muškarcu	185
62. O igranju sa lutkama	187
63. O ljuljašci	188
64. O zabrani igranja nerdešira	190
65. O zabrani igre sa golubom	191
66. O samilosti.....	192
67. O savjetu	193
68. O pomaganju muslimana	194
69. O promjeni imena.....	195
70. O promjeni imena koje ima ružno značenje.....	197
71. O nadimcima	202
72. O onome koji ima nadimak Ebu Isa	203
73. O čovjeku koji nekome ko mu nije sin kaže: Sinčiću moj	204
74. O čovjeku koji sebi uzme nadimak Ebul-Kasim	204
75. O onome koji smatra da nije dopušteno kod nekoga sastaviti (njegovo) ime i kun'ju/nadimak	205
76. O povlastici sastavljanja njegovog imena i nadimka.....	206
77. O čovjeku koji nema djece, a uzme sebi nadimak po djetetu (kun'ju)	207
78. O nadimku (kun'ji) za ženu.....	208
79. O aluzijama.....	209
80. O izrazu: smatraju.....	209
81. O čovjeku koji u govoru kaže: Emma ba'du/a nakon toga.....	210
82. O plemenitosti i čuvanju govora	210
83. Neka rob (za vlasnika) ne govori: moj gospodar/moja gospodarica... ..	211
84. Neka niko ne govori: Zlo mi je	212
85. O istoj temi.....	213
86. O istoj temi.....	213

87. O večernjoj molitvi	215
88. O povlastici u tome.....	216
89. O upozorenju na laž.....	217
90. O lijepom mišljenju	219
91. O obećanju.....	220
92. O osobi koja se pohvali onim što joj nije dato.....	222
93. O šali	222
94. O onome koji nešto uzme u šali (i o čovjeku koji time prepada drugog)	224
95. O brbljanju u govoru.....	226
96. O poeziji	227
97. O snovima.....	232
98. O zijevanju.....	237
99. O kihanju.....	238
100. Šta treba reći onome koji kihne.....	239
101. Koliko puta onome što kihne treba reći: Jerhamukellah.....	241
102. Šta se govori nemuslimanu kada kihne	242
103. O onome koji kihne, a ne zahvali Allahu	243

POGLAVLJA O SPAVANJU

104. O čovjeku koji legne potrbuške.....	245
105. O spavanju na neograđenom stropu.....	246
106. O spavanju čist.....	246
107. Kako će se čovjek, tokom spavanja, okrenuti	247
108. Šta se uči prilikom spavanja.....	248
109. Šta će osoba reći kada se noću probudi	257
110. O izgovoru riječi slave prije spavanja	259
111. O tome šta se ujutru uči	263
112. Šta će osoba reći kad ugleda mlađak	282
113. Šta se izgovara prilikom izlaska iz kuće.....	283
114. Šta će reći osoba kada ulazi u svoju kuću	284
115. Šta se uči kad puše jak vjetar	285
116. O kiši	286

117. O pijevcu i drugim životinjama.....	287
118. O njakanju magarca i lavežu pasa.....	288
119. O učenju ezana na uho novorođenčeta.....	289
120. O osobi koja zatraži utočište od čovjeka	291
121. O odbijanju (šejtanovog) došaptavanja (vesvesa).....	292
122. O osobi koja svoje porijeklo dovodi u vezu sa nekim drugim.....	294
123. O hvalisanju porijeklom	295
124. O pristrasnosti	296
125. Čovjek voli čovjeka zbog dobra kod njega (čovjekovo saopćenje čovjeku da ga voli)	299
126. O savjetu	301
127. O onome koji uputi na dobro.....	301
128. O ljubavi	302
129. O zauzimanju.....	302
130. Čovjek treba započeti pisati pismo svojim imenom	303
131. Kako se nemuslimanima pišu (pisma)	304
132. O dobročinstvu prema roditeljima	305
133. O vrijednosti onoga ko se brine o siročadima (siročetu)	309
134. O onome koji se stara o siročetu	311
135. O pravima komšija (susjeda).....	311
136. O pravima roba	314
137. O robu koji bude svojski služio vlasnika.....	320
138. O onome koji odvrati roba od njegovog gospodara.....	320
139. O traženju dozvole za ulazak	321
140. Kako se traži dozvola za ulazak.....	323
141. Koliko puta se naziva selam prilikom traženja dozvole za ulazak ..	326
142. O traženju dozvole za ulazak kucanjem	330
243. (Kucanje na vrata kod traženja dozvole za ulazak).....	331
144. Kad je čovjek pozvan, je li mu to dopuštenje za ulazak	332
145. O traženju dozvole za ulazak u tri doba – kada se nije obučeno	333

POGLAVLJA O SELAMU

1. O širenju selama	335
2. Kako se naziva selam	336
3. O vrijednosti onoga koji prvi naziva selam	337
4. Ko će kome nazvati selam	337
5. Hoće li osoba nazvati selam onome od koga se rastala kada ga ponovo sretne	338
6. O nazivanju selama djeci.....	339
7. O nazivanju selama ženama	340
8. O nazivanju selama nemuslimanima.....	340
9. O nazivanju selama pri odlasku sa sijela.....	342
10. O pokuđenosti da neko kaže: Alejkes-selamu.....	342
11. O tome da iz skupine na selam uzvrati samo jedan.....	343
12. O rukovanju.....	344
13. O grljenju (pri susretu).....	345
14. O ustajanju (pred nekim).....	346
15. O ljubljenju svoga djeteta.....	348
16. O ljubljenju među oči	349
17. O ljubljenju u obraz	349
18. O ljubljenju u ruku.....	349
19. O ljubljenju u tijelo	350
20. O ljubljenju u nogu	350
21. O čovjeku koji kaže: "Allah me učinio otkupom za tebe."	351
22. O tome da čovjek kaže: "Da Allah s tobom da radost.".....	352
23. O tome da osoba osobi kaže: "Allah te čuvao.".....	352
24. O tome da osoba iz poštovanja ustaje pred drugom osobom	353
25. O tome da neko kaže: "Taj te selami.".....	354
26. O tome da osoba na poziv kaže: "Odazivam ti se!".....	355
27. O tome da se nekome kaže: "Allah te učino uvijek radosnim.".....	356
28. O izgradnji.....	356
29. O uzimanju (zasebnih) soba.....	358
30. O sječi lotosovog drveta.....	359
31. O uklanjanju s puta onoga što smeta	360

32. O gašenju vatre noću.....	362
33. O ubijanju zmija	363
34. O ubijanju gekona.....	369
35. O ubijanju mrava	370
36. O ubijanju žaba.....	372
37. O gađanju kamenčićima.....	372
38. O obrezivanju/sunećenju.....	373
39. O hodanju žena i muškaraca istim putem.....	373
40. O osobi koja grdi vrijeme.....	374
Tumač manje poznatih riječi iz arapskog i drugih stranih jezika	377
Literatura.....	383
Vrste hadisa i njihova podjela	385
Podjela hadisa prema načinu prenošenja.....	386
Podjela hadisa prema stepenu vjerodostojnosti	389
Znaci po kojima se mogu prepoznati apokrifni hadisi.....	403
Podjela hadisa prema dalekosežnosti seneda.....	406
Podjela hadisa prema kontinuiranosti seneda	409
Podjela prihvatljivih hadisa.....	412
Još neke vrste hadisa	414
Generacije ravija	416